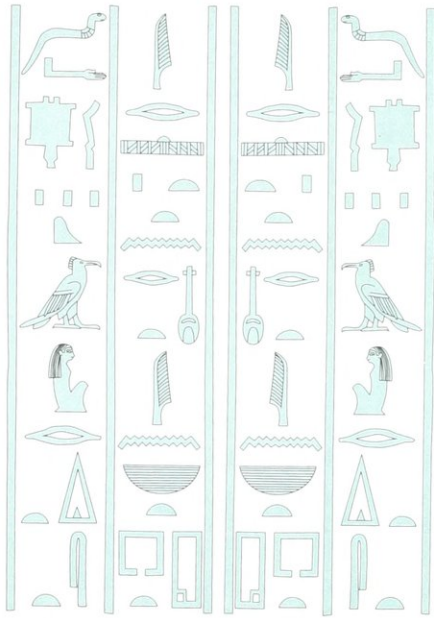

NYU IFA LIBRARY

3 1162 04538765 2

PT

CATALOGUE GÉNÉRAL
DES
ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES
DU MUSÉE DU CAIRE

PAPYRUS GRECS
D'ÉPOQUE BYZANTINE

Photographie Dumas.

Phototypie Berthaud, Paris.

JEAN MASPERO
(20 Décembre 1885 - 17 Février 1915)

SERVICE DES ANTIQUITÉS DE L'ÉGYPTÉ

CATALOGUE GÉNÉRAL

DES

ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES

DU MUSÉE DU CAIRE

N°s 67279-67359

PAPYRUS GRECS D'ÉPOQUE BYZANTINE

PAR M. JEAN MASPERO

TOME TROISIÈME

LE CAIRE

IMPRIMERIE DE L'INSTITUT FRANÇAIS

D'ARCHÉOLOGIE ORIENTALE

1916

INTRODUCTION.

Au commencement d'août 1914, lorsque la guerre éclata, tous les papyrus grecs qui devaient former le troisième et dernier volume de cet ouvrage étaient copiés complètement. Une partie d'entre eux, ceux qui étaient destinés à entrer dans un premier fascicule, avaient été déjà composés en placards, et le texte imprimé en avait été collationné une dernière fois sur l'original, selon l'habitude constante de Jean Maspero, mais la matière des deux feuilles du début avait été seule mise en pages et le bon à tirer en avait été donné. Naturellement le travail fut suspendu aussitôt, et les choses demeurèrent en l'état jusqu'au mois de décembre suivant où Jean Maspero, profitant des huit jours de congé qu'il avait obtenus pour achever de se guérir d'une blessure au sein de sa famille, revit hâtivement trois ou quatre placards et ajouta quelques notes au manuscrit de ce qu'il comptait publier dans le second fascicule. Dès qu'il fut tombé dans la bataille, je me mis en état d'acquitter pour lui, qui ne le pouvait plus, la dette qu'il avait contractée à cet égard auprès du Gouvernement égyptien, et, pour racheter le temps perdu depuis l'ouverture des hostilités, je décidai de terminer ce troisième volume en une fois, sans division de fascicules. Il manquait au manuscrit la notice du papyrus n° 67329 : mon collègue, M. Édouard Cuq, eut l'obligeance de me la fournir. Le n° 67359 désignait primitivement un papyrus arabe, découvert à Kom-Ichgaou avec les byzantins; comme la transcription et la traduction en étaient à peine ébauchées, je lui substituai un papyrus grec d'époque arabe et de même provenance qui avait reçu le numéro provisoire 67360, mais dont le texte était prêt pour l'imprimeur. Les *Indices* faisaient défaut, car Jean Maspero ne les rédigeait qu'en dernier lieu, lorsque le reste de l'ouvrage était en bonnes feuilles : j'en compilai trois, les n°s I, II, IX, et M. Bernard Haussoullier, qui avait été le maître aimé de mon fils, rédigea le reste, c'est-à-dire la partie la plus considérable. Il eut aussi la patience de revoir les tierces après moi, et de corriger les fautes qui m'avaient échappé : je ne saurais trop le remercier du dévouement qu'il apporta ainsi à perfectionner l'œuvre de son ancien élève.

Je ne pense pas que le nombre des planches qui accompagnent ce volume eût dépassé de beaucoup le chiffre de huit qu'il compte et que je trouvai prêtes

chez le lithographe Catala : peut-être aurais-je dû y ajouter, à défaut d'un fac-similé du papyrus arabe, une page-spécimen du papyrus grec n° 67359 qui a remplacé celui-ci. Les photographies d'après lesquelles l'ensemble avait été exécuté sont la dernière œuvre de notre collaborateur François Daumas, qui, relégué dans des bureaux d'administration pendant les premières semaines d'août, refusa de s'y enfermer à l'abri du danger quand tant d'autres s'exposaient, et fut tué dès septembre 1914, trois jours après son arrivée sur le front de Lorraine. Il avait été le compagnon affectueux de Jeân Maspero dans ses expériences de l'Égypte : il l'égala en vaillance, le précéda dans la mort, et leurs noms doivent être réunis ici dans un même hommage. La préface de ce troisième volume est au manuscrit original une simple esquisse tellement sommaire que mieux vaut en indiquer ici la substance en peu de mots : après avoir rappelé que, depuis 1908, la collection de Kom-Ichgaou s'était enrichie grandement par des fouilles, par des saisies chez l'indigène, par des achats à plusieurs personnes, il comptait indiquer la provenance exacte de chaque élément. Il avait donc noté que les n°s 67279, 67293, 67294, 67295, 67303, 67304, 67305, 67308, 67311, 67315, 67316, avaient été cédés au Service par M. Beaugé, ingénieur en chef des chemins de fer égyptiens à Assiout, et que les n°s 67284, 67285, 67286, 67297, 67301, 67307, avaient été vendus par deux indigènes qui n'avaient pas pu, ou n'avaient pas voulu, dire comment ils en étaient devenus possesseurs. En outre, plusieurs caisses provenant des fouilles anciennes de M. Lefebvre, et ne contenant, d'après leur inscription, que des papyrus coptes, lui avaient rendu, après examen, une certaine quantité de pièces écrites en grec. Il n'avait pas inséré ces nouveaux venus dans les deux premiers volumes, dont le plan était déjà établi, car il estimait qu'ils étaient en nombre suffisant pour composer un volume séparé. Pourquoi faut-il que je remplace cette préface, où il comptait résumer l'œuvre de sept années, par un récit trop bref de ce que furent sa vie et ses travaux?

*
* *

Jacques-Jean-Gaston Maspero était né à Paris le 20 décembre 1885. Ce fut un enfant délicat, et que sa mère ne conduisit pas sans difficulté à travers les accidents du premier âge et de l'adolescence, mais un enfant bien doué, tendre et attachant, qui sut bien racheter les peines par les joies qu'il lui prodigua. Une demi-douzaine de photographies prises à divers moments dans le cours des années sont là qui nous rappelleraient, si nous avions pu l'oublier, le développement progressif de son corps et de son intelligence. La plus ancienne nous le

montre âgé de trois ans, à côté de son aîné Henri, âgé de cinq. Un ami de la maison, M. Faucher-Gudin, a voulu faire leur portrait au milieu des meubles familiers, et ils ont posé devant l'objectif chacun selon son caractère propre. Henri, toujours maître de lui-même, est demeuré impassible en face de cet appareil dont l'aspect inconnu l'inquiétait pourtant, mais Jean, plus nerveux, a été secoué par le bruit de dé clic, et il a jeté de côté un regard mi de curiosité et mi d'émotion qui prête à sa figure une expression de surprise comique. C'était dès lors un enfant imaginaire et babillard, blésant légèrement à l'ordinaire, et s'embarrassant dans sa langue sitôt qu'il se mettait en colère, ce qui lui arrivait souvent, inventant vingt sortes de jeux dans une seule après-midi, et se plaisant à improviser des dialogues dramatiques entre les animaux en caoutchouc dont sa marraine lui avait donné un troupeau : il y avait là, entre autres, un éléphant batailleur orné d'une housse rouge levée en relief sur la peau et qui jouissait d'un très mauvais caractère. Sans cesser de s'amuser dans son coin, l'enfant observait ce qui se passait autour de lui et rien de ce qu'on disait n'échappait à son attention. Il s'imprégnait ainsi sans effort de bien des connaissances premières, et ce fut dans la famille un étonnement général, lorsque, sa mère s'étant avisée un jour de lui montrer les lettres, elle s'aperçut qu'il savait déjà presque lire. Tandis qu'elle faisait la leçon au frère aîné, le cadet écoutait et il avait appris seul l'alphabet puis le syllabaire. Parfois seulement il intervertissait les caractères et il déchiffrait *et* où il y avait *te*; on n'eut qu'à redresser deux ou trois mauvaises habitudes pour le transformer en bon écolier, capable de suivre des classes avec profit, et ce fut l'affaire de quelques semaines. Aussi le voit-on dans la photographie suivante, assis au premier rang d'un groupe d'élèves du lycée Montaigne qui ont obtenu la Saint-Charlemagne. Il est si petit encore que ses pieds ne touchent pas à terre; ses lacets de bottines pendent négligemment de droite et de gauche, mais il ne songe pas à les renouer, car il suit attentivement les moindres gestes de l'artiste, non qu'il se méfie cette fois, il désire voir comment on va opérer sur ses camarades et sur lui. Tout l'intéresse en ce monde, la grammaire comme l'histoire, les livres de Jules Verne qu'il dévore entre deux devoirs comme les fables de Florian ou de La Fontaine qu'il débite avec feu, d'une voix bien nuancée pour son âge, la musique et une promenade au Val-Fleury : au Luxembourg, tandis que les mères causent adossées à la statue de Laure de Noves, aucun de ses camarades n'apporte plus d'ardeur que lui à bien mener une partie de barres ou de chat perché. Parmi les livres avec ou sans gravures dans lesquels il se plonge volontiers, nul ne l'enthousiasme autant que ceux qui traitent de l'épopée napoléonienne. Le jeudi,

quand la classe chôme, il prie sa mère de le conduire aux Invalides, et là, sous le dôme, les bras agrippés à la balustrade de granit, le menton sur les bras, muet d'émotion, il s'oublie des demi-heures entières à regarder le tombeau de l'empereur. Attend-il que les statues de maréchaux s'animent, que les Victoires s'envolent en battant de l'aile, que le couvercle du sarcophage se soulève et qu'il ne sait quoi en sorte? Devinera-t-on jamais les idées ou les rêves qui surgissent, sous le poids d'une grande émotion, dans le cerveau d'un enfant de huit ans? Les années passent, si lentement et si vite à la fois : il est en quatrième, il est en troisième, il est en seconde, il a des prix à Louis-le-Grand et au concours-général encore florissant malgré les réformateurs. Costume marin, jambes nues, pantalon court, vareuse blanche, grand col rabattu, c'est ainsi qu'il était habillé un jour de distribution à la Sorbonne, et chaque fois qu'il allait chercher une couronne sur l'estrade, le public vibrant de ces fêtes, le voyant si petit de taille et si jeune encore au milieu des autres lauréats de deux ou trois ans plus âgés, éclatait en applaudissements, le président, Wallon, comme les professeurs et les parents. Bientôt le baccalauréat ès lettres le prit, puis, après le baccalauréat, l'examen de licence subi à dix-sept ans, puis la préparation de l'agrégation d'histoire, et l'épreuve pour le diplôme d'études supérieures surmontée triomphalement à dix-huit. Le sujet choisi était l'administration byzantine de l'Égypte, et, malgré l'inexpérience juvénile du candidat, c'est déjà une œuvre d'érudition originale qu'on aurait pu vraiment publier à profit pour la science : le résumé très bref s'en trouve à sa place chronologique dans la liste des positions de thèses de la Faculté des Lettres de Paris.

La vocation vers l'Égypte s'était éveillée déjà en lui, mais au début, elle ne se manifesta point de manière exclusive. Tout enfant, il avait témoigné d'un goût fort vif pour la botanique; puis la passion des médailles s'était développée, et, vers la quatorzième année, il n'avait pas connu de joie plus grande que d'aller fureter chez les antiquaires du quartier Latin, à la recherche des bronzes rares des Césars gaulois ou des potins d'Alexandrie. Il poussa bientôt jusqu'aux empereurs d'Orient, et l'étrangeté fastueuse de leur costume lui suggéra l'envie de connaître leurs tragiques histoires plus en détail qu'on ne les enseignait au collège. Avant de s'abandonner sans réserve à l'égyptologie son père s'était demandé pendant assez longtemps s'il n'irait pas plutôt à l'archéologie byzantine, et la période des seconds Macédoniens avait surtout captivé son attention : il lui était resté de ce penchant vite réprimé et des études qu'il avait entraînées une petite collection de chroniqueurs grecs ou arabes et d'ouvrages modernes relatifs aux mêmes matières, dans laquelle l'enfant se plongeait avec délices. Le

bel ouvrage de Gustave Schlumberger sur Nicéphore Phocas ayant paru, entre temps, les hésitations qu'il avait encore s'évanouirent complètement. Pourtant, il ne dit rien aux siens, ne voulant leur révéler ses projets d'avenir qu'après en avoir fini avec son éducation scolaire. Il ne la termina pas dans la maison maternelle, où elle avait commencé au milieu de tant de tendresse : au mois d'octobre 1899 son père, ayant été obligé de retourner en Égypte pour y reprendre le poste de Directeur général des Antiquités, le laissa à la garde d'un vieil ami, Adolphe Pichon, qui accepta généreusement de le surveiller et de le guider. Ce fut, loin de la famille, un temps de labeur assidu dans toutes les directions, musique, numismatique, littératures de la Grèce et de Rome, littératures étrangères, poésie moderne, Nietzsche et Heine dans l'original allemand, les romans de Fogazzaro ou d'Annunzio dans leur italien même, Oscar Wyldé ou Kipling dans leur anglais; il ne leur accorda pas moins d'attention qu'aux annalistes byzantins. Une pointe dans les Pays-Bas en 1901 afin de s'initier aux beautés de l'art flamand et hollandais, deux ou trois semaines de séjour à Rome, pour y apprendre ce qu'était la grande fresque aux *Stanze* de Raphaël ou à la chapelle Sixtine. En 1903-1904, avant les préliminaires de l'agrégation, il vint hiverner deux mois en Égypte. Ce séjour au foyer paternel, le premier qu'il lui eût été permis de faire avec un sentiment d'abandon et d'intimité complète, révéla aux siens un esprit et un cœur profondément modifiés. Sa gaieté native n'éclatait plus que par intervalles assez rares, et le plus souvent il apparaissait à ceux qui l'entouraient distrait, absorbé en lui-même, languissant : le piano ne chantait plus sous ses doigts que des rêveries mélancoliques, les vers qu'il écrivait n'étaient que de déceptions et de dégoûts, et il n'avait de remède à ses pensées que le travail acharné. Les trois dernières années lui avaient apporté une de ces épreuves dont les caractères les plus fermes ne sortent que meurtris, une affection malheureuse pour une jeune fille, charmante du reste mais insoucieuse de comprendre ce qu'il cachait de sensibilité profonde sous une apparence de timidité silencieuse. Le service militaire, en lui fatiguant le corps par des exercices excessifs et l'esprit par des obligations et des études nouvelles, réussit bien juste à éclaircir un peu les idées sombres qui menaçaient de l'envahir à jamais. En octobre 1904, âgé de dix-huit ans et demi à peine, il avait demandé à s'engager comme volontaire, au bénéfice de l'article 23 d'une loi qui expirait à ce moment même. Il était petit, grêle, étroit de poitrine, myope, et, bien qu'il jouit depuis l'enfance d'une santé inaltérable, il n'offrait pas l'aspect vigoureux. Le premier examen à Paris le déclara bon pour le service, grâce à la bienveillance intelligente d'un médecin chef, mais il n'était pas rassuré sur

l'issue du second examen qu'il devrait subir en se présentant au régiment, et s'il était refusé, ce serait la nécessité de demeurer trois années sous les drapeaux aux termes de la loi nouvelle qui allait entrer en vigueur. Il se rendit donc à Dreux assez troublé, et, par une matinée sombre de novembre, il attendit avec des battements de cœur que son tour vint de se ranger sous la toise. Le major était invité ce jour-là à une partie de chasse, et si rapidement qu'il procédât aux opérations, l'heure fuyait sans qu'il arrivât au terme de sa corvée. Il commençait à mesurer Jean Maspero, le dernier de tous, quand une ordonnance entra dans la salle et lui souffla quelques paroles à l'oreille; sans plus tarder, il ramassa ses papiers et sortit en maugréant. Jean, resté dans la salle en tenue de conscription, ne savait que penser lorsque le sergent de garde lui demanda avec une énergie vraiment militaire pourquoi il ne se rajustait pas. « J'attends, répondit-il, que le major revienne déclarer si je suis admis ou non. — Ne voyez-vous pas que vous êtes pris? » répartit le sergent. On est venu l'avertir tout à l'heure que s'il voulait ne pas manquer le train de chasse il avait juste le temps de courir à la gare, et il vous a reconnu aussitôt bon pour le service. Rompez! »

Onze mois de séjour au peloton des volontaires d'un an à La Flèche, à la caserne du 101e régiment à Dreux, ou aux manœuvres dans le camp d'Avord, achevèrent de transformer l'enfant en homme, puis la préparation au concours de l'agrégation d'histoire le ramena sur les bancs de la Sorbonne et de l'École des Hautes Études. Le grec byzantin l'attirait de plus en plus, et il se remit à le travailler de nouveau sous la direction de M. Bernard Haussoullier : ce fut l'origine de la liaison qui se noua entre l'élève et le maître, et jamais élève n'eut pour son maître plus de respect et plus d'affection. La première tentative vers l'agrégation ne fut pas heureuse : il échoua au mois d'août 1906, faute de quelques points. La seconde en 1907 lui réussit mieux, malgré quelques menus incidents au cours des épreuves. C'est ainsi qu'au moment où il commençait sa leçon, un des membres du jury interrompit brusquement son exorde pour lui crier : « Surtout pas de phrases à la Michelet! ». N'est pas un Michelet qui veut et il ne se flattait pas d'en être un, mais pareille apostrophe n'était-elle pas bien faite pour déconcerter un candidat? Il garda pourtant son sang-froid, et il parla si nettement qu'il enleva les suffrages, même celui de l'examineur hostile à la manière de Michelet, et qu'il fut reçu en bon rang, malgré sa jeunesse : il n'avait pas vingt-deux ans. A ce moment une question grave se dressait devant lui : entrerait-il dans l'enseignement secondaire, ainsi que son titre nouveau lui en conférait le droit, ou solliciterait-il un congé afin

de préparer le doctorat ès lettres et de gagner plus tard une chaire dans l'enseignement supérieur? L'obligeance de M. Chassinat le tira de l'embarras de choisir lui-même en lui proposant un des postes vacants à l'Institut français d'Archéologie orientale établi au Caire. C'était lui offrir l'occasion d'explorer à fond une des provinces les plus importantes du premier empire byzantin, et, en même temps, d'apprendre par la pratique journalière la langue des rivaux de Constantinople en civilisation et en art militaire, les Arabes. La connaissance insuffisante de l'arabe a été jusqu'à ce jour le point faible de la plupart des savants qui se sont intéressés à la Rome orientale. Ils n'aperçoivent d'ordinaire celle-ci que par les récits nécessairement partiels de ses propres chroniqueurs; étant presque toujours incapables de consulter par eux-mêmes la tradition arabe, persane ou turque selon les époques, ils ne voient le plus souvent qu'une seule face des événements et ils en ignorent la version ennemie. Jean Maspero n'entendait descendre dans la lice que bien armé, et, pendant les années qui suivirent, il partagea son temps presque également entre le déchiffrement des manuscrits grecs et la lecture des historiens musulmans; il y joignit à ces moments perdus l'étude de l'art et de la langue coptes, ainsi que celle des dialectes actuels du Saïd et du russe. Au début, il avait conçu l'idée de s'attacher au règne d'Héraclius et de ses fils. Il voulait tirer le sujet de sa grande thèse des destinées dramatiques de ceux-ci, et il songeait à prendre chez Jean de Nikiou celui de la petite, mais bientôt la richesse du Musée du Caire en papyrus byzantins lui suggéra d'autres desseins. Selon un usage que j'avais introduit dans l'Administration du Service des Antiquités de l'Égypte, il demanda et obtint d'être attaché pendant deux ou trois mois chaque année au Musée, afin d'y collaborer à la rédaction du grand *Catalogue*. MM. Quibell et Lefebvre, exécutant des sondages à Kom-Ichgaou, y avaient recueilli une masse de documents parmi lesquels Lefebvre découvrit ses fragments de Ménandre, et la collection, sans cesse accrue par les soins de la Direction, avait fini par atteindre des dimensions considérables. Ce n'est pas ici qu'il est nécessaire de raconter comment Jean Maspero déroulant, classant, décrivant, commentant ces papyrus, édifia ainsi le corps le plus complet qu'on ait jusqu'à présent de pièces appartenant à cette époque. Le premier volume parut en deux fascicules de 1910 à 1911, le second en trois de 1911 à 1913, et cette entreprise, qui aurait suffi seule à occuper tous les loisirs d'un laborieux, lui laissa encore le temps d'écrire une vingtaine d'articles pour différents recueils, *Annales du Service des Antiquités*, *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale du Caire*, *Revue de l'histoire des Religions*, *Revue critique*, *Byzantinische Zeitschrift*, *Journal des Savants*,

Revue de Philologie, Revue des Études grecques. Quelques incidents vinrent couper agréablement cette existence de labeur scientifique, une excursion en Nubie en 1908, le deuxième Congrès d'Archéologie classique en 1909, une fugue à l'Oasis de Khargueh en 1910, et, en 1911, une croisière avec les touristes du Dr Ollivier. Jean Maspero avait ce don si précieux et si rare de pouvoir mener vingt affaires de front, et de se consacrer entier à chacune d'elles, comme s'il n'avait à se mettre en peine que de celle-là. Les hivers et les printemps fuyaient vite au milieu de tant d'occupations. L'été revenu, il saisissait le prétexte du retour à Paris pour visiter le plus de pays qu'il pouvait, une année Constantinople et Athènes, une autre le Midi de la France. Quatre fois, de 1906 à 1912, il ne rentra que pour être appelé à remplir des périodes d'instruction militaire. Il aurait pu aisément, comme l'a fait plus d'un, styler son concierge à répondre au gendarme qui apportait la convocation à domicile qu'il était en résidence à l'étranger, mais il refusa toujours de se dérober à l'appel du pays : il était de ceux qui, ne parlant jamais de la nécessité de faire leur devoir quand celui-ci ne se présente pas, n'hésitent jamais à l'accomplir scrupuleusement quand il se présente. Il passait ensuite à la campagne le peu de temps qui lui restait libre, dans un petit pavillon que les siens possédaient à Milon-la-Chapelle, sur le ru qui descend de Port-Royal. Il écrivait, il lisait, ou il errait dans les bois voisins pendant des journées entières, et le soir, après avoir joué du piano une ou deux heures durant, il se retirait pour fumer et pour travailler encore dans un cabinet qui ouvrait de plain-pied sur la cour : lorsque la nuit était belle, il sortait volontiers au jardin, et alors on l'entendait qui s'y promenait sous les peupliers ou sous les sapins, seul avec ses pensers.

Cinq années s'écoulèrent ainsi dans la paix la plus laborieuse. Il s'était lié à l'Institut français avec Reymond le dessinateur, avec Daumas qui succéda à Reymond, avec Massé et Wiet les arabisants; lorsque Wiet se fut marié, il trouva auprès du jeune couple une amitié fidèle, et il commença avec le mari, sous le titre de *Matériaux pour servir à la géographie de l'Égypte*, un ouvrage qui était en réalité un index géographique de Makrizi, et dont la première livraison, la seule parue, porte le millésime de 1914. Au Caire même, il s'était formé un cercle d'amis, le Dr Baÿ, le musicien passionné et l'amateur de peintures, le Dr Fouquet, le collectionneur de faïences et de porcelaines arabes, le frère Rolland de la Doctrine chrétienne, Aly bey Bahgat l'un des conservateurs du Musée d'antiquités arabes, Artin pacha Yacoub le sous-secrétaire d'État à l'Instruction publique et les siens; il s'était laissé complaisamment inscrire dans les jurys d'examen, pour les brevets de l'enseignement français des garçons et des

filles ainsi que pour le baccalauréat du Gouvernement égyptien. C'était une vie douce et aisée, mais il fallait songer à retourner en France : on parlait déjà pour lui d'une chaire d'archéologie byzantine, dont M. Haussoullier provoquait la création à l'École des Hautes Études, et il comptait terminer dans une sixième année son *Catalogue des papyrus byzantins*, quand des incidents survinrent qui rendirent impossible l'exécution de ce projet. M. Chassinat avait donné sa démission dans les premiers jours de 1912, et M. Lacau, lui ayant succédé, avait résolu d'imprimer une activité plus grande à la pratique des fouilles : il envoya Jean Maspero explorer le site de Baouït, près Déirout, dans la Haute-Égypte. Baouït avait déjà été l'objet d'investigations fructueuses par Clédat, Palanque et Chassinat qui y avaient déblayé une série d'édicules coptes décorés de peintures et de sculptures d'un art assez barbare, mais intéressant. Dans la seconde quinzaine de janvier 1913, Jean Maspero installa ses chantiers sur les *koms* en compagnie de M. et de Mme Daumas, puis il entama ce genre de travail, auquel rien ne l'avait préparé dans ses études antérieures. Les tranchées creusées précédemment n'avaient point permis de déterminer avec un degré d'exactitude suffisant la nature et le plan de la bâtisse, et, menées un peu rapidement, leurs auteurs s'étaient déclarés impuissants à sauver les nombreuses décorations à la détrempe qu'ils avaient rappelées au jour. Jean Maspero, procédant sans guide avec une prudence et une méthode remarquables, vida dans le *kom* du nord toute une série de salles peintes et de chapelles, où les graffites tracés sur les murs à la pointe lui enseignèrent à reconnaître un couvent d'Apa Apollô célèbre aux premiers siècles du Christianisme triomphant et de la conquête musulmane. Le *kom* du sud, exploité sans pitié par les chercheurs de *sébakh*, était fort pauvre par endroits et contenait les ruines d'un couvent de femmes, que les inscriptions paraissent désigner sous le vocable d'Âma Rachel. En moins de trois mois et demi, du milieu de janvier au milieu d'avril, François Daumas et Jean Maspero réunirent un butin considérable. Daumas photographia les tableaux à mesure qu'ils sortaient de terre et reproduisit en couleurs, à l'aquarelle, les sujets les plus importants, en vue d'une publication qu'il croyait prochaine. Jean Maspero copia les inscriptions monumentales, les graffites, et, poussant des sondages aux alentours des buttes maîtresses, recueillit à la centaine des lambeaux d'étoffes brodées, des lampes, des bouchons d'amphores portant inscriptions, des débris de papyrus, des ostraca grecs et coptes, des provisions desséchées de poissons et de fruits, des restes de vêtements monacaux et de mobilier conventuel, le pêle-mêle d'objets sans valeur pour l'amateur qui fournissent au savant le moyen de reconstituer la physionomie de ce qu'était, au

viiie siècle après J.-C., un grand monastère égyptien. De retour au Caire dans la seconde quinzaine d'avril, Jean Maspero songeait à amorcer la publication de ces découvertes, tandis que le souvenir en était frais devant ses yeux et lui suggérait intacts les renseignements qui pouvaient manquer à son journal, si consciencieusement qu'il l'eût tenu; mais, apprenant qu'il devrait attendre l'apparition des volumes que préparaient, pour exposer les résultats de leurs fouilles, MM. Clédât et Chassinat, il abandonna son dessein. Je n'ai pas eu entre les mains ses notes ainsi que les relevés de Daumas et je suppose qu'ils sont encore à l'Institut du Caire. Il ne subsisterait aujourd'hui d'autre document relatif à leur mission que cinq ou six lignes de M. Lacau dans un rapport à l'Institut de France⁽¹⁾, si Jean Maspero n'avait pris la peine d'en adresser le récit sommaire à l'Académie des Inscriptions. Les clichés insérés dans cet article et dans le *Guide du Visiteur au Musée du Caire* prouvent l'importance de la découverte pour l'histoire de l'art provincial byzantin⁽²⁾ : les visiteurs du Louvre seront à même de l'apprécier par leurs propres yeux, lorsqu'y seront exposées les grandes peintures qui composèrent la part de la France dans le produit des fouilles de Jean Maspero.

Lorsque celui-ci quitta l'Égypte au mois de juillet 1913, il n'avait pas terminé la rédaction de son troisième volume; néanmoins diverses raisons d'intérêt privé le décidèrent à ne pas demander l'autorisation de séjourner une année de plus à l'Institut français d'archéologie. Ce dernier hiver de son existence qu'il passa tranquillement à Paris fut des mieux remplis. Il avait publié, en 1912, la thèse qu'il avait élaborée longuement pour obtenir le diplôme de l'École des Hautes Études, sur *l'Organisation militaire de l'Égypte byzantine*, et ce livre, augmentant l'idée favorable qu'avaient donnée de lui ses premiers travaux, un de ses anciens professeurs à Louis-le-Grand, M. Glotz, s'était empressé de l'attacher au secrétariat de la rédaction de la *Revue des Études grecques*. En même temps, la bienveillance de M. Georges Bénédite, le conservateur des Musées nationaux, le chargeait de rédiger le Catalogue des antiquités byzantines appartenant au Louvre, et il acceptait cette mission avec d'autant plus de plaisir qu'il y voyait l'occasion de combattre quelques-unes des théories émises par Strzygowski sur l'art byzantin et de les remplacer par des idées différentes. L'hiver s'écoula vite au milieu de ces occupations si conformes à ses goûts et à son tempérament; l'obligation d'en finir avec les papyrus byzantins du Caire put seule l'en arracher. Il avait reçu à Paris

(1) PIERRE LACAU, *Note sur les travaux de l'Institut français d'archéologie du Caire*, dans les *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1913, p. 522.

(2) JEAN MASPERO, *Rapport sur les fouilles entreprises à Baouît*, dans les *Comptes rendus*, 1913, p. 289-301; GASTON MASPERO, *Guide du Visiteur*, 4e édition, 1915, p. 247-249, 258-260.

la première épreuve des textes dont il comptait former la première livraison du troisième volume, mais il souhaitait, selon son habitude, les collationner sur les pièces originales avant d'en donner le bon à mettre en pages et le bon à tirer; restait enfin à copier les derniers documents provenant de Kom-Ichgaou, et à en constituer la matière d'un dernier fascicule afin d'achever sa part du Catalogue. A la date du 8 novembre 1913, le Comité d'Égyptologie lui avait accordé une indemnité montant à trois mois de solde, soit en gros 2400 francs, pour couvrir les frais du voyage d'Égypte : il obtint aisément les congés nécessaires au Louvre, et arrivant au Caire le 1er mai, il s'attela à la besogne dès le lendemain. La vérification des portions déjà livrées à l'imprimeur et le déchiffrement des textes nouveaux occupèrent les heures officielles d'ouverture au Musée, et la rédaction du commentaire, entrecoupée de longues visites au bazar ou de causeries sur la musique et sur la peinture byzantine avec le docteur Baÿ, remplit paisiblement le reste du temps : ce furent les derniers jours de paix sereine avant la tourmente. Les trois mois accomplis, non seulement la collection de Kom-Ichgaou était épuisée, mais il s'était engagé à publier en appendice les quelques fragments de papyrus arabes qui avaient été recueillis avec elle pendant les fouilles : il quitta donc le Caire, emportant avec lui son troisième volume en manuscrit, sauf les *Index*, qu'il se réservait d'établir au fur et à mesure de l'impression, et il s'embarqua à Alexandrie sur l'*Ernest-Simons*, le samedi 1er août, à une heure de l'après-midi, en pleine paix. Il n'était pas en mer depuis trois jours, lorsqu'un radiotélégramme tombant sur le paquebot, apprit à l'équipage que la guerre était imminente, et que, pour éviter les navires allemands qui croisaient au voisinage du détroit de Messine, il devait piquer droit sur Malte, au lieu de suivre la route habituelle. La traversée fut anxieuse, et il s'en fallut de quelques heures que le bateau des Messageries ne se heurtât au *Gaben* et au *Breslau*, dans leur raid audacieux sur Bône et sur Philippeville : la sécurité ne revint qu'environ vingt milles avant l'entrée à Malte, par la rencontre de deux croiseurs anglais, dont l'un convoya le paquebot jusque par le travers extérieur de la Sardaigne. Les dernières heures du trajet se traînèrent sans incident mais au milieu de l'anxiété la plus vive. Déclaration de guerre du 3 août, invasion criminelle de la Belgique par les Allemands, entrée en lice de l'Angleterre, incertitude du rôle que l'Italie allait jouer, depuis le départ d'Alexandrie, le capitaine était tenu au courant des événements par la télégraphie sans fil, et souvent même il avait reçu par cette voie des communications qui ne lui étaient pas destinées. C'est ainsi qu'il fut surpris un jour par un déluge de mots appartenant à une langue qu'il ignorait, et que l'opérateur

transcrivit fidèlement sans les comprendre. Jean Maspero y reconnut aussitôt de l'allemand et perdit plusieurs heures à en donner la traduction. C'était un discours prononcé à Kiel le 3 août par l'empereur Guillaume, et l'incohérence saccadée l'en frappa autant que l'enflure soutenue,

verbosa et grandis epistula venit

A Capreis;

il serait peut-être curieux de retrouver la mise en clair de ce message, car, d'après ce que mon fils me dit peu de jours plus tard, il présentait d'assez fortes différences avec le texte imprimé dans les journaux français.

Lorsque, débarquant à Marseille le jeudi 6 août, à l'aube, avec un retard de deux jours, Jean Maspero et sa mère voulurent regagner Paris, ils rencontrèrent de grandes difficultés. On était en pleine mobilisation et presque tous les trains étaient attribués aux réservistes qui regagnaient leur corps : grâce à la complaisance d'un employé de la gare, ils finirent par s'assurer deux places dans l'un d'eux qui partait vers neuf heures du matin, et qui n'avait chance de parvenir à Paris que le dimanche 9 à la même heure ou à peu près; mais il était inutile de songer à prendre avec soi le gros bagage ramené d'Égypte et qui renfermait, entre autres choses, toutes les copies de papyrus arabes et byzantins. A la hâte, on ouvrit les malles en pleine rue, non loin de la gare; Jean Maspero fit un paquet des papiers et de quelques objets indispensables, puis confia le reste à l'Agence Duchemin, qui se chargea de l'expédier à destination, dès que cela serait possible, et qui réussit en effet à le faire une vingtaine de jours plus tard. L'on partit enfin dans un wagon de troisième classe, rempli à suffoquer par les chaleurs torrides de cet août anxieux, n'ayant rien mangé depuis cinq heures du matin, si bien que Mme Maspero se serait trouvée mal d'inanition si quelques réservistes compatissants ne lui avaient donné un peu de pain et de charcuterie. On stoppait à chaque instant pour céder la voie à des convois de matériel, puis on demeura près de trois heures en gare de Tarascon, et je ne sais ce qu'il en serait advenu de Mme Maspero si un ingénieur de la Compagnie ne lui avait indiqué au dernier moment un train plus rapide. Grâce à lui, le voyage si péniblement commencé s'acheva dans des conditions meilleures : à 10 heures du matin, le samedi, on était en gare de Lyon, mais les deux journées qui suivirent ne furent qu'une course incessante. Jean Maspero, en quittant le 101e régiment, après sa dernière période d'instruction, avait été transféré au 231e en dépôt à Melun, et il devait se présenter dans cette ville le dixième jour de la mobilisation. Il réussit pourtant à se procurer les quelques objets d'approvisionnement et d'équipement nécessaires pour adoucir au début les duretés de la vie militaire, et le 10 au soir il avait

rallié son poste. Il n'y demeura pas longtemps. Le 31e de ligne, dont le 231e formait la réserve, avait été fortement éprouvé près de Longuyon, et, dès le 18 août, on demanda des volontaires pour en combler les vides. Jean Maspero fut des premiers à s'offrir, avec quelques camarades du 101e que le progrès des années avait repoussés comme lui dans le 231e, Sautter, le fils d'un des pasteurs de Paris, Bon, Ferrand, David Boudet. Il allait être accepté, quand un lieutenant de sa compagnie le prévint que son père venait de tomber gravement malade et que, s'il le désirait, le commandant du dépôt était disposé à lui rendre momentanément sa parole et à lui accorder une permission de deux jours pour retourner à Paris auprès de sa mère : il avait une heure de temps afin de réfléchir et de prendre une décision. Il n'en attendit pas la fin : au bout de dix minutes il répondit qu'entre ses affections ou ses peines privées et l'intérêt du pays l'hésitation n'était pas possible, qu'il maintenait son offre et qu'il désirait partir pour le front de bataille. Le mardi 25 août, à midi, le détachement du 231e destiné à compléter le 31e quittait Melun, fleurs aux capotes, fleurs aux képis, fleurs aux canons de fusil, parmi les acclamations de la foule.

Si l'on désire savoir ce qu'il devint pendant le mois qui suivit, je ne puis mieux faire que reproduire ici le journal de route qu'il tint hâtivement. Ce n'est pas l'œuvre d'un homme bien placé pour dominer la situation et pour saisir l'ensemble des événements : c'est celle d'un simple soldat perdu dans la masse, qui, après avoir fait des manœuvres factices en temps de paix, se trouve jeté dans une guerre dont il n'aperçoit que le détail intime et, disait-il, « c'est sans doute là ce qui m'étonne le plus ainsi qu'à Waterloo Fabrice del Dongo, « dans *la Chartreuse de Parme* ». Il exécuta la retraite de Champagne sans savoir où elle le menait, participa à la bataille de la Marne sur l'extrême droite du général Sarrail, poursuivit vivement les Allemands en retraite, et n'apprit qu'après coup la victoire qu'il avait contribué à remporter. Il constata le désordre qui préside toujours aux menus mouvements d'une armée qui doit se constituer tout en combattant sous la pression d'un ennemi longuement préparé, mais ce qu'il ne raconte pas dans ces notes et ce qu'affirment tous ceux de ses camarades qui lui ont survécu, c'est la vigueur et la sérénité qu'il opposa à toutes les épreuves, l'ascendant qu'il prit en deux ou trois jours sur l'escouade qu'il commandait à titre de caporal, la bravoure toujours gaie qu'il déploya dans les moindres circonstances; les témoignages sont unanimes sur tous ces points.

26 août, mercredi. — Arrivée à Dombasle en Argonne (une carte postale, vue de la gare). — Combat à Étain. Le bruit court que le corps allemand de Strasbourg [est] anéanti par notre artillerie. — Ce matin, quelques coups de canon dans la direction de Verdun. — Un

lieutenant de chasseurs du 26e, dans la gare de Dombasle, blessé d'une balle à la tête. De sa compagnie à 260 hommes il en est resté 27. On a fait donner à la baïonnette un bataillon contre deux régiments cachés dans un bois. Cet ordre a abouti à la presque destruction du bataillon. Et Drouet⁽¹⁾, en était-il? — Des voitures passent chargées d'émigrants fuyants : Étain brûlée. — Cantonnement à Avocourt, après marche doublée par des contre-ordres. Arrivée en nuit, à 8 heures; cantonnement mal préparé. L'impression est malheureuse.

27 août, jeudi. — Cantonnement à Apremont, après la pluie. Rencontre du 31e.

28 août, vendredi. — Départ, position de combat vers Montfaucon. Canon. Rien vu. Retour pour cantonner à Charpentry, où l'on arrive à 8 heures et demie, encore dans la nuit. Distributions non prêtes, désordre. Cantonnement dans l'église, un [homme] sur l'autel.

29 août, samedi. — Réveil à 3 heures et l'on ne part pas. Le bruit court que 4000 Allemands ont passé la Meuse à quelques kilomètres : l'artillerie les aurait laissé passer et aurait ensuite coupé le pont de quatre coups de canon. — Hier 28, formation des escouades. J'ai la neuvième, [dans] la neuvième compagnie du 31e. Il restait en tout cinq hommes de l'active sur la totalité de l'escouade. Le 31e a été décimé dans une charge de 1200 mètres à Longuyon. Le général B..... destitué pour son incapacité. — Marche écrasante sous le soleil et dans les interminables côtes de l'Argonne. On marche entre des files de soldats tombés de coups de sang.

30 août, dimanche. — Seconde marche identique sur Montfaucon et retour aux positions quittées la veille. — On nous dit que nous formons la réserve des avant-postes, mais c'est inexact, et le soir nous sommes attaqués par un peu d'artillerie et les mitrailleuses. Je reçois une balle qui ne pénètre pas et va frapper Mary, le premier de mon escouade, en ricochet, à la cuisse. — Bivouac, ou plutôt couchage en plein champ, nuit gelée. Depuis deux jours on ne mange rien.

31 août, lundi. — Dès 4 heures, attaque de la division allemande qui a passé la Meuse⁽²⁾. — De 4 heures à 11 heures, obus et mitrailleuses autour de Fossé. — Mort du lieutenant Renauld, à quelques mètres en avant de moi. Plus d'officiers à la compagnie.

1er septembre, mardi. — Deuxième nuit de bivouac, juste en face des batteries allemandes. Canonnade jusqu'au milieu de la nuit. A 2 heures du matin, départ sans bruit, mais la batterie allemande a été réduite au silence; les Allemands sont en retraite. — Départ. Cantonnement à Baulny.

2 septembre, mercredi. — Réveil à 4 heures, après enfin une nuit de repos. — Positions prises dans le bois de Baulny. Les shrapnells continuent à tomber sans grand dommage. — Jolie journée dans le bois. On oublie presque. Pourtant, parfois, on regarde les heures pour savoir quand la journée sera finie. Bataille. L'ennemi réellement repoussé. — Nuit passée à geler dans le fossé-tranchée du bois de Baulny.

3 septembre, jeudi. — Combat le matin dans le même bois. On tire : sur qui? Brusquement, nouvelle retraite : pourquoi? La troisième et [la] quatrième section doivent se retirer « dans la direction du Soleil ». Erreur dans le bois, balayé par les obus. Nous retournons à

(1) C'était le nom d'un de ses anciens camarades de régiment qu'il avait connu au cours de ses vingt-huit jours, deux ans auparavant.

(2) Par inadvertance Jean Maspero avait écrit le Rhin.

Aprèmont évacué. Un peloton de uhlans à 200 mètres. Retour à Baulny. Là, nouvelles du régiment : après, quelques heures de marche égarée en pays occupé. Marche épuisante jusqu'à Clermont-en-Argonne. J'arrive, grâce à Bon, sur un camion d'artillerie. — Cantonnement à Clermont.

4 septembre, vendredi. — Départ à 3 heures et demie. Marche courte jusqu'à Waly, où cantonnement.

5 septembre, samedi. — Départ à 3 heures et demie. Marche fatigante jusqu'à Louppy-le-Château, où cantonnement l'après-midi. Quelques heures de repos. — Départ le soir commencé. Mais on reste.

6 septembre, dimanche. — Départ à 3 heures. On traverse Triaucourt vide, Lahey-court vide. Combat après Villers-sous-le-Vent. Tout le matin nous avançons, fuite des Allemands. J'en abats deux. La jumelle et le bidon de l'officier allemand⁽¹⁾. Brusquement ordre anonyme de se replier. Puis vague retour. Enfin on se replie sur le village. La pièce de vin abandonnée dans une cave. — Chatelain blessé⁽²⁾.

7 septembre, lundi. — Bivouac dans un bois. Le matin, pendant quatre heures, l'artillerie nous bombarde de percutants à quelques mètres. — Le soir, même chose moins violente. Une troupe allemande traversant un champ de betteraves à 800 mètres est canardée. Au soir nouvel ordre de se replier, puis ordre de revenir. Trop tard. — Le soir, je fais partie de la garde du colonel. J'ignore où est ma compagnie.

8 septembre, mardi. — Dans la nuit du 7 au 8, je cherche de l'eau en pays non reconnu. Prairie sous la lune entre deux bois. Ruisseau plus une sorte de source creusée par l'éclatement d'un obus. — A 5 heures, le combat d'artillerie reprend. On parle du 15e corps qui doit venir nous soutenir. Mais où est-il ? Les Allemands nous ont tournés en fer à cheval et la position devient critique. J'écris ceci à 6 heures et demie, les obus éclatent sur la route et on ne sait rien. — Longue attente. Notre sentinelle frappée à quelques mètres d'un shrapnell ; Sautter et moi la pansons. Sautter découvre deux brancardiers, les autres sont cachés sous un pont et refusent de sortir. Le blessé a été touché à la hanche et traversé, il est perdu. Son sac et ses cartouchières me refont mon équipement égaré ou brisé. — Le soir, retour à la tranchée abandonnée le 7, et qui avait été réoccupée par le 31e et le 131e dès la veille. Tir fauchant d'une batterie en face de nous à 900 mètres. Les obus éclatent juste sur nos têtes au ras de la tranchée. Trois morts seulement et six blessés, mais l'effet est assez effrayant.

9 septembre, mercredi. — Nuit et journée passées dans la tranchée encore. C'est la quatrième journée de la bataille. Le 15e corps est bien arrivé. L'avance allemande semble arrêtée. — Suite d'obus allemands. Vers 11 heures, l'artillerie française tire sur nous une dizaine d'obus percutants. Panique entre les deux artilleries. Un gros caporal, caché sous un buisson, baise une vierge de Lourdes tirée de sa poche. Entre lui et moi éclate un obus. Fumée grise et assourdissante. Notre voisin commun, atteint à la tête, nous supplie de ne pas l'abandonner.

⁽¹⁾ Il s'agit d'un officier allemand appartenant à un régiment de la garde prussienne. Il avait été tué d'une balle au front, mais il tenait encore sa jumelle à la main et son bidon était encore plein d'eau-de-vie : Jean Maspero s'en servit pour se désaltérer.

⁽²⁾ C'est le fils du membre de l'Institut, lieutenant de réserve au 31e. Il commandait la compagnie ce jour-là.

— Le reste du jour relativement calme. — Nuit toujours dans la tranchée, mais il pleut; on se réveille dans un lac. — Devant nous, un cheval (?) mort nous empeste. Cette tranchée funèbre me rappelle brusquement les vers de Baudelaire :

Nous aurons des lits pleins d'odeurs légères,
Des divans profonds comme des tombeaux!

10 septembre, jeudi. — Peu de chose le matin de ce cinquième jour. Pluie.

11 septembre, vendredi. — Id. canonnade, sixième jour. Pluie.

12 septembre, samedi. — Septième jour. Construction d'une cabane dans le fossé. L'ennemi se retire. Nous l'avons contenu au centre. A droite, le 6e corps a avancé hier de quinze kilomètres; à gauche, le 5e a aussi avancé. Le plan est d'encercler les 70,000 allemands qui sont devant nous. — Le soir, on sort à quelques kilomètres. Bivouac dans un bois, sous une rafale de pluie et de vent. Sautter, moi et un sergent, assis sous un petit abri creusé en terre et couvert de feuilles, avec la bâche verte rapportée avant-hier par Sautter. Je compte les heures sous l'eau.

13 septembre, dimanche. — Poursuite des Allemands. On repasse sur le champ de bataille de Villers-au-Vent, là où est tombé Chatelain. Nous reconnaissons les corps verdis des morts qu'on a laissés sur place. Puis, tout le long de la route, cadavres d'hommes et surtout de chevaux. Énormes quantités de fusils, casques, deux paires d'artillerie avec beaucoup d'obus non utilisés, abandonnés par les Allemands. Impression de déroute. — Cantonnement à Belval.

14 septembre, lundi. — Pointe en Marne, puis retour en Meuse à travers les villages systématiquement brûlés par l'ennemi. Dans la plupart il ne reste pas une maison. D'autres seulement pillés; armoires défoncées, tout jeté sur le plancher. Partout on apprend que les Allemands sont partis moins de vingt-quatre heures auparavant. Cantonnement à Froidos.

15 septembre, mardi. — Contremarches inutiles vers Clermont. Puis retour dans un bois près de Montfaucon. Cantonnement dans une ferme, où on arrive la nuit en silence, sous le canon, avec trois villages en feu à l'horizon. Les Allemands se sont enfin arrêtés. La nuit, je dois, avec ma neuvième escouade, chercher les distributions de la neuvième compagnie. Les voitures se sont arrêtées sur la route, à deux kilomètres qu'il faut faire dans le noir, à travers champs labourés et récoltes non fauchées, sous une pluie battante.

16 septembre, mercredi. — Dès le matin, attaque de Montfaucon. De nouveau, position à la lisière d'un bois, où nous passons la journée. Bon, Sautter, Ferrand et moi, nous nous construisons notre tranchée. Les Allemands sont en face, dans un autre bois sur la crête opposée du vallon; on les voit à 6 ou 800 mètres. Ils mitraillent à notre droite. Ici nous n'avons que quelques shrapnells (j'en ramasse un morceau) qui visent en réalité l'artillerie placée derrière nous. — Bivouac par une nuit sans pluie, enfin, sur place.

17 septembre, jeudi. — Pluie. Mêmes incidents. Pluie de shrapnells qui provoque une nouvelle panique. Ordre d'évacuer les tranchées, retraite sous bois. Arrivés à la route, ordre de revenir aux tranchées. — Le soir, construction d'un abri avec bâche et la tente allemande de Sautter. A peine installés, vers 8 heures, ordre de départ. On part dans la nuit, en file indienne, sans lune, sous le bois, chacun accroché à celui qui précède. Rafale extraordinaire de vent et de pluie. Les sentiers en pente sont des glissières. Sur la route, pluie et grêle.

Le vent est si violent qu'il arrête presque la marche. On va cantonner à Avaucourt, à six kilomètres. — Arrivée vers 11 heures. Distributions qui durent jusqu'à une heure et demie. Et départ à 2 heures du matin pour retourner à l'attaque de Montfaucon. Les routes sont de véritables fleuves où l'on enfonce parfois jusqu'au genou.

18 septembre, vendredi. — Revenus, nous servons à garder l'artillerie en arrière. Quelques obus seulement. Arrivée de Duclou et du reste du dépôt de Melun, qui avait été transféré à Alby. Par eux nous apprenons combien l'invasion allemande a été proche de Paris. Le soir, à la nuit, nouvelle marche sous bois, où l'on s'égare. Halte au bord d'une route, à bout de souffle, et nouvelle nuit sous la pluie; tout le monde malade.

19 septembre, samedi. — Au petit jour, reprise de la traversée du bois. Parti en patrouille en avant, je rencontre le 55e, à l'accent marseillais. Là, halte et feu gigantesque où nous nous séchons à peu près. Puis départ et arrivée pour une nouvelle lisière de bois, où nous creusons des tranchées, à trois kilomètres de Montfaucon. Sautter, un instant disparu, revient, mais Bon s'est fait évacuer. Nuit sous la tente-abri, sans pluie. Mais les chaussures ne sont pas sèches, et, les pieds gelés, je ne peux encore dormir. Le lieutenant Blanc déclare que nous sommes ici pour huit jours.

20 septembre, dimanche. — Pluie de nouveau. On attend des outils de parc pour nous retrancher contre l'artillerie. Joli paysage dans les bois. Enfin, commencement des tranchées creusées à 1 m. 50 cent. de profondeur, très étroites, avec une banquette. Je vais chercher, là où était hier le 55e, d'énormes rondins de bois pour la toiture. On les place en quadrillage, puis des fascines, enfin 0 m. 50 cent. de terre environ. Le tout sera suffisant contre l'artillerie même. À côté, le lieutenant et les sergents se sont bâti une maison en moellons. Pour la première fois nous aurons un abri contre la pluie. Mais, à peine achevé, vers 6 heures et demie, on vient nous prévenir qu'il faut partir, la huitième compagnie devant nous remplacer et s'en aller elle-même à 3 heures du matin. Nous, nous irons dehors attendre 2 heures du matin, puis départ pour un cantonnement. — Par les chemins-fondrières, nous revenons à l'emplacement occupé le 18 septembre. Il pleut à verse. De nouveau, distributions au même emplacement que le 15. Quand nous revenons, les quelques abris construits là par je ne sais qui sont occupés, et il faut attendre 2 heures du matin sous la pluie, assis sur son sac. Chalumeau et sa lampe électrique.

21 septembre, lundi. — À 2 heures et demie, départ; on traverse le bois. Au petit jour, arrivée à Cheppy, où nous devons, a dit le major, nous reposer deux ou trois jours. Or le village est canonné par les Allemands depuis quatre jours, disent les habitants. Il est vrai qu'il est dans un bas-fond qui représente un angle mort pour leurs batteries mal placées. Ils arrivent à faire sauter trois ou quatre maisons. Cuisine dans une cour de ferme, sous une rage continue et inutile de percutants et de shrapnells. — Le soir, on vient chercher la troisième section pour soutenir une batterie à un kilomètre de là. Arrivée à la nuit. Je pars en petit poste au fond d'un vallon, à l'angle d'un boqueteau qui se remplit d'un brouillard où l'on gèle. Retour au matin.

22 septembre, mardi. — Fièvre; visite; un jour exemption de service. Je pourrai enfin rester tranquille, mais à midi on emmène tout le monde hors du village et l'on ne reviendra peut-être pas. Pourtant retour au soir et première nuit de sommeil dans la paille. A minuit juste, une fusillade sonne le réveil. C'est une attaque de nuit allemande.

Ici s'arrête ce journal écrit au crayon, sauf les deux dernières pages qui sont à l'encre. Une grande tache d'eau mêlée d'un peu de sang recouvre le haut des feuillets; l'écriture est ferme, moulée soigneusement, et dans sa sécheresse précise, parfois ironique, ce document reflète exactement l'état d'esprit de tous ces gens qui, prédisposés par nature à jouir de la paix, se trouvaient jetés sans préparation dans une guerre préméditée de longue date par l'ennemi et puisaient dans leur intrépidité réfléchie la force de le refouler puis de le contenir. Sur ce même carnet où Jean Maspero notait son itinéraire, on rencontre des croquis de soldats saisis dans des postures diverses, les listes des hommes composant l'escouade, les adresses parisiennes de quelques amis particuliers, une pièce de vers raturée et corrigée en plus d'un endroit, la *Préface* d'un recueil qu'il espérait pouvoir publier prochainement de ses premières poésies :

Quelques pages, ... une heure à lire ou deux; l'espace
Entre deux chiffres noirs sur le blanc du cadran;
Le temps qu'il faut peut-être au nuage qui passe
Pour traverser le ciel et se perdre au couchant.
Peu de chose : un peu d'encre, une page jaunie;
Celui qui la lirait aurait connu ma vie.
Elle est là tout entière et rien n'en est caché,
Elle a passé dans l'ombre, en songe, en apparences,
En attente, en désirs inertes, en silences...
Je n'ai pas regardé le monde où j'ai marché.
Pour en atteindre un autre une vie est trop brève.
Mon but fut le néant, mon action un rêve,
Et rien ne m'a déçu, car je n'ai rien cherché.

J'ai sous les yeux la correspondance qu'il avait adressée à sa mère : toutes les lettres sont numérotées, étiquetées, avec la date de réception, et c'est aujourd'hui la meilleure part de ce qui reste de lui pour cette époque. Elles ne contiennent en général que quelques mots tracés au crayon hâtivement : « Je suis arrivé à Melun », « Je me porte bien », « Je pars pour Troyes », « Je pars pour Toul », non « c'est pour le camp de Mailly », enfin la lettre du 27 août nous laisse entendre qu'il est parti, sans le dire expressément, et désormais il ne serait plus pour les siens qu'un nom dans la 3¹^e compagnie, 4e section, 231e régiment d'infanterie, flottant vaguement quelque part dans le nord, si une carte postale illustrée ne nous apprenait qu'à la date du 1er septembre il était dans la Meuse, rue de la Gare, mais le nom du village, que nous sûmes plus tard être Avocourt, est effacé. Il s'inquiète des épreuves de son Catalogue byzantin qu'il n'a pas eu le temps de corriger avant de partir, et le 4 septembre, il espère que

l'Imprimerie du Caire attendra la fin de la guerre, sinon M. Haussoullier voudra bien se charger de la revision. Tous ces billets arrivent en retard, par paquets, ceux du 14 septembre le 18, puis le silence se fait pendant dix jours, et le 28 une carte écrite à Dijon, le 25, à la gare, raconte en six lignes qu'il a dû être « renvoyé momentanément, ayant été légèrement atteint le 23 » mais que sa blessure est sans importance. Enfin, le 29 une longue lettre, arrivant d'Aix-les-Bains, rassura complètement les siens.

« La blessure que j'ai reçue, y écrivait-il, est, comme me l'a dit le premier major qui l'a vue, miraculeuse. Une balle de shrapnell m'a traversé la cuisse droite en plein et en oblique, sans rencontrer ni l'os ni l'artère. Il n'y a qu'à attendre que cela se referme. On dit que ces balles rondes en plomb n'ont pas de force de pénétration : la mienne a trouvé encore le moyen d'égratigner le genou gauche après avoir traversé la cuisse droite.

« Je l'ai reçue le 23, à Cheppy, près de Montfaucon en Argonne. Nous avons été attaqués dans la nuit du 22 au 23, la première, depuis quinze jours, où nous avions un toit. Les petits postes se sont laissés surprendre, et la fusillade dans les rues nous a réveillés. Je n'ai jamais vu quelque chose de plus épouvantable. Personne ne savait où étaient les Allemands, et on n'a jamais deviné s'ils étaient réellement entrés dans les rues, ou s'ils tiraient du dehors. . . . Les coups tirés dans les rues l'étaient au hasard. Un instant je suis arrivé à l'extrémité de la grand-rue, cherchant ma compagnie; j'ai deviné à cinq ou six mètres un groupe confus, où on criait Halte! et Marche! J'ai cru reconnaître une voix, quand j'ai vu, juste sur un coin de ciel, la pointe d'un casque. Il était temps de s'arrêter. D'ailleurs eux-mêmes [ces Allemands] paraissaient désarmés et craignaient un piège, car ils n'avançaient ni ne tiraient plus. Si nous avions tenu dans le village, il en serait revenu bien peu de ces assaillants peu audacieux. Mais il n'y a plus d'officier. Tout le monde était parti au hasard. J'ai fini par rencontrer vers une heure l'unique lieutenant de ma compagnie, Blanc, qui tâchait d'arrêter quelques hommes. Il était malade et je l'ai presque porté pendant trois heures errées dans la nuit. Nous sommes revenus au village complètement désert, les Allemands n'osant toujours pas s'y installer; mais la position était perdue. Au petit jour, quelques bribes du bataillon se sont postées à 500 mètres du village, sur une crête. . . . Nous étions avant la crête, pour voir l'ennemi, mais nous ne pouvions pas tirer sur lui, puisque nous étions couchés dans l'herbe, la tête vers le fond du vallon. . . . Heureusement leur tir d'infanterie est nul et leur artillerie vise mal, ce qui fait que nous avons pu les arrêter là de cinq heures du matin à midi. Vers 11 heures et demie a passé sur nous un aéroplane prussien qui a jeté quelques fusées blanches au-dessus de notre ligne, pour signaler notre position à l'artillerie. Un quart d'heure après c'était la fin.

« Beaucoup se sont sauvés et sont morts de s'être sauvés. Nous sommes restés à quatre ou cinq, pendant que le lieutenant avait totalement disparu⁽¹⁾. C'est vers midi que j'ai reçu ma balle. Tout le monde passait sans s'inquiéter de ceux qui demeuraient. Je ne sais comment j'ai

⁽¹⁾ Il n'a point reparu depuis ni en France, ni en Allemagne : on suppose qu'il a dû mourir dans quelque coin et que son corps n'a pas été retrouvé.

pu arriver à une ferme, deux kilomètres plus loin, en rampant dans les sillons pendant que les obus continuaient à balayer le vallon où il ne restait pourtant que des blessés. A la ferme, j'ai trouvé un aide-major très occupé qui m'a dit : « Je ne m'attarde pas une seconde de plus ici, tâchez de vous défiler par les bois ». Des hussards que j'ai aperçus m'ont heureusement montré le chemin, et c'est après neuf kilomètres que j'ai rencontré deux soldats qui m'ont emporté jusqu'à un poste de brancardiers. Maintenant tout est tranquille. L'avance allemande s'est bornée à deux kilomètres. Quant à ma blessure, je puis dire qu'elle m'a sauvé. Encore quelques jours de cette vie et je restais dans un fossé. Depuis quinze jours pluie sans arrêt, nuits employées à geler dans l'eau, dans les bois, au fond des tranchées devenues des lacs. Je ne pouvais plus remuer les épaules fourbues de rhumatismes, et le 22 on m'avait proposé pour être évacué. »

Il ne racontait pas que la perte de sang et la fatigue de cette longue route, seul à travers les bois, l'avaient tellement épuisé que peu avant de rencontrer les deux camarades charitables il était tombé au bord de la route sans connaissance; revenu à lui après un laps de temps qui lui parut assez long, il n'avait pu se remettre en route qu'à force de volonté. A l'ambulance même, immobile et presque insensible, il avait vaguement entendu le major qui pratiquait sur lui le débridement de la plaie dire à son aide : « Encore un homme perdu ! pourtant la blessure n'est pas mortelle. Si le service était mieux fait en avant, on l'aurait pansé il y a longtemps et il en aurait été quitte pour huit ou dix jours de lit. » Les soins qu'il reçut à l'ambulance de l'Hôtel Mirabeau et surtout le repos le remirent sur pied rapidement. « Je suis, écrivait-il à sa mère⁽¹⁾, dans une petite chambre où deux lits seulement sont déposés. Tu ne peux savoir combien la vue de ces choses propres, d'une armoire à glace et d'un papier à fleurs rouges, est reposante. Cela n'a rien de la caserne ni de l'hôpital, et c'est une véritable chance pour moi que d'avoir été envoyé ici. . . . Une dame qui vient souvent m'a prêté ses livres et m'offre de faire des commissions. Je l'avoue que je n'ai pas résisté à la tentation de faire venir un sac de bonbons en chocolat : c'est ce que j'ai pu trouver de plus éloigné de la vie militaire. La seule chose bizarre, c'est que je me sens plus fatigué qu'auparavant. Mes deux pieds, à force d'avoir moisi dans l'eau, sont pris par les rhumatismes, et cela m'est plus désagréable que la blessure, qui continue à aller le mieux du monde. » L'aménité de son caractère, la douceur de son langage, l'expression de reconnaissance avec laquelle il accueillait la moindre attention, lui attirèrent immédiatement de nombreuses amitiés dans ce milieu où il était inconnu la veille. Non seulement le personnel de l'hôpital, le Dr Monard tout le premier, s'empessa autour de lui,

(1) Lettre du 28 septembre 1914.

mais des habitants de la ville se mirent à sa disposition, et il reçut de nombreuses visites lointaines, entre autres celle de son beau-frère Armand Duckert, pasteur à Genève, et celle d'un Maspero, probablement un parent éloigné, qui avait de la famille à Lugano. Un des principaux entrepreneurs d'Aix, M. Grosse, lui prêta la collection du journal *le Temps* pour les derniers jours et c'est ainsi qu'il apprit la destruction de plusieurs grandes villes d'art belges, le bombardement systématique des cathédrales de Soissons et de Reims, les commencements des batailles de l'Aisne et de l'Yser. Il avait déjà pu apprécier *de visu* dans l'Argonne la façon barbare dont l'armée envahissante entendait la conduite de la guerre, mais il l'avait expliquée par l'enseignement reçu de leurs théoriciens militaires, tant qu'il s'était agi uniquement de villages sans prétentions et réparables aisément : l'application de ces soi-disant lois aux œuvres les plus célèbres de la Belgique et de la France changea en une passion d'horreur ardente le sentiment d'étonnement et de dégoût qu'il avait ressenti pour elles. Les Allemands ne comprendront jamais jusqu'à quel point ils ont nui à leur cause et contribué à leur défaite finale par les actes de sauvagerie inutile qu'ils ont commis partout contre les personnes et contre les églises. Il avait jusqu'alors considéré comme trop noirs les récits que les hommes d'un certain âge lui faisaient des atrocités commises en 1870 par les Bavaois, par les Prussiens ou par les Badois, et il en avait attribué l'exagération supposée à des rancunes nationales bien compréhensibles chez des vaincus. L'événement l'obligea à confesser qu'il n'y avait rien de trop dans leurs paroles, et que les fils ou les petits-fils des soldats de Moltke avaient trouvé le moyen de dépasser cent fois leurs pères. A partir de ce moment, il n'eut plus dans son esprit que deux préoccupations maitresses, celle de se rétablir promptement et, après avoir revu sa famille, de reprendre sa place au feu.

La convalescence marcha vite, et bientôt il fut en état de se traîner avec deux cannes, mais lorsqu'il sollicita un congé de convalescence pour Paris, il apprit qu'il ne l'obtiendrait qu'après avoir regagné au plus tôt le dépôt de son régiment, transféré momentanément à Albi. Ceux qui connaissent l'aspect de la ville et le caractère des habitants imagineront le sentiment de dépression qui le saisit, lorsqu'au sortir du milieu chaud d'Aix-les-Bains il tomba au milieu de cette population, qui, réservant toutes ses sympathies pour un régiment de recrutement local, le 15e, considérait le 31e comme un étranger et tolérait froidement sa présence. Sa blessure, mal guérie encore, lui permit d'éviter l'hôpital ou la caserne et il obtint de loger chez l'habitant, d'abord rue Dominique de Florence, au-dessus d'un petit café où il prenait ses repas, puis

40 rue des Carmélites où il s'ennuya prodigieusement. Les ressources intellectuelles de l'endroit étaient des plus bornées. « Jusqu'ici, écrivait-il le 20 octobre, « j'ai trouvé de quoi lire, n'importe quoi, mais enfin quelque chose. Je vais sortir « demain pour voir s'il n'y aurait pas une bibliothèque prêtant ses livres, mais « cela me paraît peu vraisemblable »; il constata avec regret qu'il n'y en avait pas en effet. Et, avec cela l'affaire du congé de convalescence ne faisait aucun progrès. Malgré les circulaires ministérielles, les autorités militaires répugnaient à lui en accorder aucun : « Je ne connais, proclamait l'une d'elles, que deux « endroits possibles pour un soldat, l'hôpital ou la caserne ». Il n'y avait pas dans ce propos de quoi relever le moral d'un homme qui souffrait encore d'une blessure. Heureusement sa mère, désespérant de le voir à Paris, s'était décidée à l'aller rejoindre en province, et sa visite raffermi les courages non seulement de Jean Maspero, mais de son ami Sautter qui avait reparu au dépôt. Pendant huit jours et plus, du 3 au 10 novembre, mère et fils se quittèrent le moins possible; ils se procurèrent l'illusion d'être encore dans une de ces excursions qu'ils avaient l'habitude de faire en revenant d'Égypte, visitant les monuments d'Albi et poussant leurs reconnaissances assez loin aux alentours. Quand elle fut partie, Jean, plein d'une ferveur nouvelle, recommença son éducation militaire. Les rudes fatigues que son grade de caporal lui avait imposées en août et septembre lui avaient fait regretter de ne pas accepter le poste de sergent qu'on lui offrait au début de la campagne : il demanda donc à être du peloton des élèves-officiers qu'on formait alors, et il en fut du 12 novembre au 9 décembre. Puisque la guerre menaçait de se prolonger au delà de ce qu'on attendait, il voulut se mettre en état de servir le pays plus utilement qu'il n'avait fait jusqu'alors. Des amis bien intentionnés lui remontrèrent que c'était là une ambition funeste : les Allemands repéraient les gradés avec soin, et tout officier d'infanterie était presque certainement condamné. Il n'écouta aucun conseil timoré, et il passa brillamment l'examen. Il écrivait donc le 9 décembre : « J'ai maintenant le « brevet (de chef de section), mais la nomination ne se fait qu'en campagne. Du « moins serai-je nommé très probablement sergent dans quelques jours. Tu sais « comme j'y tenais; le commandant qui faisait passer l'examen est celui qui avait « mon bataillon dans l'Argonne, il me connaissait donc. »

La nomination se fit attendre plus de six semaines. Dans l'intervalle il obtint enfin ce congé de convalescence après lequel il avait tant soupiré, et du 13 au 19 décembre les siens le revirent une dernière fois à Paris, plein de vigueur et d'espoir dans le succès final, animé d'une gaieté un peu mélancolique, avide de savoir ce qui s'était passé depuis le commencement de la guerre dans le monde

de la science et de la littérature. Il corrigea quelques épreuves demeurées en souffrance du troisième volume de ses *Papyrus byzantins*, annota au crayon les derniers feuillets de son manuscrit qui n'avaient pas été envoyés encore à l'impression; entre la musique et les causeries intimes le reste du temps s'écoula presque sans qu'on le sentît, et quand le samedi, au soir, l'heure du départ sonna, il partit laissant à tous l'impression de la jeunesse sûre d'elle-même. Le 11 janvier 1915 il reçut enfin son grade de sergent, mais avec changement de compagnie, placé désormais dans la 29e, puis dans la 7e, tandis que ses amis Bon et Sautter étaient incorporés ailleurs. Enfin le 5 février au matin il quitta le dépôt, et je ne puis désormais mieux faire que de donner ici les extraits des lettres qu'il écrivit à sa famille jusqu'au dernier jour.

6 février 1915. — Me voici arrivé à La Roche, où nous avons un long temps d'arrêt. Le but est Chaumont où nous serons demain; de là nul ne sait toujours si nous revenons en Argonne ou si cette fois c'est pour l'Alsace. Il fait un temps superbe, et je crois que les vrais froids sont finis.

7 février 1915. — J'arrive ce soir à Clermont-en-Argonne; nous revenons donc exactement où nous étions au début. Il pleut mais le temps n'est pas froid et tout s'annonce mieux que la première fois.

Aubreville, 12 février 1915. — Voici la seconde campagne sérieusement commencée, mais il y a une différence énorme à la faire comme sergent; d'autant plus, qu'étant chef de section, j'ai en somme le rôle et quelques avantages du lieutenant. J'ai retrouvé la gare d'Aubreville où j'ai été embarqué le 23 septembre; c'est un symbole un peu ironique, que de reprendre la guerre exactement au village où je l'ai laissée il y a quatre mois. Mais la nouvelle manière de se battre me paraît jusqu'ici très supérieure à celle que j'ai connue. A présent qu'il ne s'agit plus d'avancer à la baïonnette, on prend la peine de s'installer. Les villages ont rallié quelques habitants, on revoit quelques boutiques, il y a même un mess qui jusqu'ici a pu fonctionner et nous faire très agréablement déjeuner. Je ne connais à la septième compagnie qu'un sergent, mais il y a plusieurs camarades avec qui lier conversation, et je revois Bon et l'architecte Castelin presque quand je veux. Le travail n'a pas été dur cette semaine. Toujours des pérégrinations dans cette sinistre forêt de l'Argonne, qui est maintenant dévastée. La moitié des arbres sont fauchés par les obus et se terminent en paquet de filasse effilochée, les buissons sont incendiés, ce qui subsiste est coupé pour faire des abatis ou des cabanes. Il reste une espèce de duvet galeux sur les collines, et des marécages dans tous les creux. Hier j'ai commencé à faire tracer une route par ma section; d'autres en font autant, jusqu'à ce que les tronçons se rejoignent et permettent d'aller du quartier général aux premières tranchées. C'est une route en abatis de rondins, jetée sur les marais, avec un magnifique pont qui a reçu l'approbation motivée d'une section du génie, en visite chez moi. Pas d'incidents, sauf une aventure bizarre à Vauquois, le 10. Nous travaillons à faire sauter la forteresse allemande établie là : le 10 le tout devait être achevé. Les Allemands, prévenus, ont fait une contre-mine bâtive qui a bien arrêté notre ouvrage, mais qui a détruit une de

leurs tranchées à eux, sans doute avec force dégâts, car on a entendu des cris de leur côté. Il semble qu'on prépare une trouée Vauquois-Boureuilles, en négligeant Montfaucon. De grands renforts se joignent aux Garibaldiens : des coloniaux, bientôt des Anglais.

15 février 1915. — Voici plusieurs jours de passés qui n'ont rien eu d'agréable; travaux de nuit exclusivement, sous la pluie, dans les marais; je ne sais pas comment j'ai fait pour conduire et ramener ma section, mais enfin c'est fait. Le dernier de ces voyages a été exécuté hier, car nous quittons demain la région d'Aubreville pour aller sur Vauquois.

Ce dernier billet, tracé sur carte-lettre, arriva le 20 février à Paris, puis le silence se fit pendant quatre ou cinq jours, mais le bruit d'une catastrophe se répandit on ne sait comment dans l'entourage de la famille et, à des regards compatissants, à des gestes presque respectueux, à mille petits indices, celle-ci devina sans qu'on lui eût rien dit le malheur qui tombait sur elle; bientôt après les lettres arrivèrent qui ne laissèrent plus subsister aucun doute, s'il y en avait eu encore, lettre de Jean Sautter datée du 20, longue lettre du 23 par un sergent Cohen qui était à côté de lui quand il fut frappé, puis un paquet contenant ce qu'on avait ramassé sur le corps, lettres de la mère, carnets de notes, menus objets d'utilité journalière, porte-monnaie, le tout serré dans un mouchoir, pauvres reliques d'une courte vie employée tout entière au service de la science et du pays. Ainsi qu'il l'annonçait dans la dernière lettre qui nous soit parvenue de lui, sa compagnie avait été dirigée sur Vauquois. Le 31e régiment avait été désigné pour essayer d'enlever le mercredi 17 la forteresse que les Allemands avaient construite dans ce village. Les officiers des compagnies et les sergents avaient été rassemblés le mardi, et mis au courant du coup de main préparé; trois compagnies du deuxième bataillon, dont la septième, et une du troisième, furent choisies pour mener l'attaque, les autres demeurant à l'arrière, en réserve. Les compagnies d'assaut avaient une tâche très dure, car avant d'atteindre la ligne ennemie elles devaient escalader une pente assez abrupte sous le feu, et il était évident que les pertes seraient lourdes. Au sortir de cette réunion, en rejoignant le cantonnement, Jean Maspero, ayant rencontré Sautter qu'il n'avait pas vu depuis plusieurs jours, les deux amis se promenèrent, par une belle fin d'après-midi, dans la rue du village pleine de soldats. Ils causèrent un peu de tout et enfin de cette mort que Jean sentait venir certaine; mais c'était avec une vaillance et une sérénité d'esprit complètes qu'il l'attendait. Après le dîner, ils se revirent encore au mess des sous-officiers de la septième compagnie, et ils burent du champagne gaiement à la bonne chance les uns des autres, puis ils se dirent adieu dans une dernière poignée de main. Le départ pour le front même eut lieu à minuit, et une marche de dix kilomètres

à travers la forêt mena la troupe près des positions de combat assignées, la septième compagnie au pied même de Vauquois⁽¹⁾. Il y eut là une halte de quelques heures consacrée au repos avant l'action, mais Jean Maspero, ne pouvant dormir, écrivit quelques lettres d'adieu à des amis, puis il traça au crayon sur le dos d'une feuille de papier qui contenait déjà des renseignements d'ordre militaire, trois strophes inspirées bien certainement par sa conversation de l'après-midi :

Je suis seul sans doute à fuir le sommeil
Dans ce fossé morne où plus d'un est mort,
Où la nuit qui tombe en son rêve endort
Ceux qui ne mourront qu'au prochain soleil.
L'un malgré les pleurs, l'autre pour la joie,
Tous aiment leur vie et gardent l'espoir :
Ils dorment pourtant tandis que le soir
Prépare le sort que Dieu leur envoie.
Et moi qui longtemps ai voulu mourir,
Qui n'espérais plus mon bonheur du monde,
J'ai senti moi seul cette horreur profonde
Qui crispe nos corps quand ils vont finir.

Le matin du 17 février le vit à son poste d'attente dans la tranchée, en tête de sa section. Bien qu'il n'eût rejoint que depuis deux semaines à peine, il avait su conquérir en ce peu de temps la confiance ou l'affection de tous ses hommes, et sa vaillance leur avait souvent rendu aux heures pénibles l'énergie et la volonté nécessaires. Ce fut d'abord une canonnade violente coupée d'instant en instant par l'éclatement des mines, puis la *Marsillaise* trois fois répétée donna le signal de l'assaut. En ce moment, et avant même de sortir de la tranchée, Jean Maspero voyant que les hommes, sentant sur eux la mitraille, paraissaient hésiter légèrement, se retourna vers le sergent René Cohen, qui était à ses côtés, et lui dit : « C'est la plus belle mort qui vient à nous ». Comme il finissait de parler, il fut atteint d'une balle en plein visage et s'écroula foudroyé : la section, lancée en avant, passa près du corps, mais, dans le flux et le reflux du combat, personne ne s'occupa de ce qu'il devenait. Le lendemain seulement, vers midi, ses camarades le relevèrent. Le sergent Cohen recueillit pieusement tous les objets qu'il avait dans les poches et les envoya à la famille, puis on le déposa à la hâte avec trois sous-officiers,

⁽¹⁾ Lettre de Jean Sautter du 20 février.

dont le sergent Hanne, dans une fosse creusée presque au bas de la côte de Vauquois, près de la ferme de la Cigalerie, au milieu de tant de camarades tombés dans cette furieuse affaire⁽¹⁾. Une croix portant son nom et ceux des trois autres marqua le site, mais le feu de l'artillerie prussienne, incessant dans cet endroit, eut vite fait de la détruire, et rien ne marque plus aujourd'hui l'endroit précis où il repose. Il est là perdu dans la foule des braves qui ont donné leur sang au pays.

Le sentiment de tristesse causé par cette fin tragique d'une vie qui avait tant promis au début, et qui commençait déjà à tenir plus que ses promesses, fut profond à Paris et en Angleterre où son père et lui ne comptaient que des amis. Par une ironie singulière du sort, les trois strophes qu'il avait écrites dans la tranchée quelques heures à peine avant sa mort firent plus pour répandre son nom dans le public que n'avaient pu faire sept années de labeur dans le monde savant. Communiquées au *Figaro*, elles furent reproduites immédiatement par d'autres journaux de Paris, de la province et de l'étranger, puis insérées dans un recueil de vers destiné à être vendu au profit des blessés de la guerre. Toutefois, l'émotion ne fut nulle part aussi grande que dans cette Égypte où les huit années les meilleures de sa courte existence s'étaient écoulées. Un véritable souffle de consternation passa sur les colonies européennes du Caire et sur les milieux indigènes qui l'avaient connu. On pleura en lui cette douceur qui lui avait valu l'amitié de tous, son obligeance, sa bonté discrète, cette science si sûre qu'il mettait autant de soin à dissimuler que d'autres à étaler bruyamment le peu qu'ils savaient, et les Frères de la Doctrine chrétienne, reconnaissants de la bonne grâce avec laquelle il avait consenti à entrer dans le jury d'examen au collège du Khoronfich, célébrèrent le 23 mars, dans leur chapelle, un service funèbre où tout ce qu'il avait eu d'amis au Caire assista, ministre et consul de France en tête. Le Père Emmanuel Ozanne y prononça une allocution émue où les qualités du savant et de l'homme privé étaient rappelées, et jamais éloge ne parut mieux mérité. Mais il était réservé à l'un de ceux qui, l'ayant eu pour camarade lorsqu'ils étaient petits, ne l'avaient point perdu de vue par la suite, André Germain, de révéler aux lettrés qu'il n'y avait pas seulement en Jean Maspero un savant épris de sa science. « Pour parler de lui, n'ai-je pas « un droit que confèrent des impressions d'enfance gardées au coin le plus « frais de la mémoire ? Alors, je jouais souvent avec lui, je connus à l'aurore

⁽¹⁾ Lettres du sergent Cohen en date du 24 février et de Jean Sautter en date du 20 et du 23. Le sergent Cohen, blessé le 2 mars, au cours de la seconde affaire de Vauquois, mourut une semaine plus tard des suites de sa blessure.

« de sa courte journée ce sourire large et bon qui fut le premier reflet de son
« âme et un don fraternel à ses compagnons. Bien des années après, je le re-
« trouvai. La vie avait passé. Elle n'avait rien touché en lui, elle avait épa-
« noui sa candeur jusqu'à la noblesse et sa franchise jusqu'à la gravité. Mais,
« au contact de tant de laideurs insoupçonnées, sa joie qui lui venait d'un
« reflet intérieur et des pures espérances posées parmi les siens, sa joie s'était
« ternie. Il s'attristait de la platitude et de la sécheresse qu'il avait rencontrées
« parmi ses contemporains, il exhalait la plainte d'un être que son époque étonne
« et meurtrit. Et les questions éternelles pesaient cruellement à cette nature trop
« loyale et trop avertie pour les résoudre sommairement, mais trop élevée pour
« se débarrasser des immortelles ambitions. N'est-ce pas décrire la nuance de sa
« mélancolie que de le dire religieux dans ce sens profond et tourmenté qui
« consiste à interroger patiemment la destinée et, malgré les doutes, à préparer
« son âme ? Âme secrète et repliée, mais qui n'habitait pas tout entière la cellule
« de science qu'un illustre atavisme lui avait offerte et qui, à côté des travaux
« visibles, s'était réservé un idéal jardin. La plupart ne voyaient en lui qu'un
« jeune historien penché sur les manuscrits des temps byzantins ; à quelques-uns
« il ouvrit ses poèmes comme une porte délicate au delà de laquelle erraient ses
« songes. Un soir au Caire il me les lut. Ils étaient étrangement pareils à la dou-
« ceur d'une aïeule en son printemps, à un visage calme et pur sous les ban-
« deaux, à un cœur que contient sa pudeur et qui pourtant laisse deviner sa
« tendresse. Ressentis avec profondeur, écrits avec transparence, ils me paru-
« rent mériter à leur auteur le beau nom devant lequel hésitent les lèvres
« émues⁽¹⁾. » Il était de ceux qui, plutôt que de laisser entendre aux indifférents
ce qui chante dans leur âme, préférèrent risquer de mourir avec toute leur musique
en eux.

Un dernier devoir reste à remplir aux siens comme à ceux qui l'ont aimé, c'est de réunir en corps ce qui a été publié déjà de son œuvre dispersée, d'achever d'après sa rédaction ce qu'il avait commencé à mettre au jour et que la balle du 17 février a interrompu brusquement, enfin de choisir parmi ses innombrables manuscrits en tout genre, philologie, histoire, vers, romans, ce qui peut être livré au public. M. Haussoullier et moi nous avons terminé l'impression de ce tome troisième des *Papyrus byzantins*, et d'autres volumes suivront bientôt celui-là. Tâche triste pour un vieillard qui s'attendait plutôt à ce que son fils lui rendît ce dernier devoir. Notre deuil s'adoucit pourtant et se rassérène si

⁽¹⁾ *Le Double bouquet, Prose et vers*, 4e année, n° 4, avril 1915, p. 189-190.

nous pensons que la mort de Jean Maspero a pu être utile au pays, qui, après avoir souri à sa naissance et à ses premiers succès, lui a demandé de tout sacrifier pour lui.

*
* *

Cette courte notice ne serait pas complète si je n'y joignais l'indication, aussi exacte que j'ai pu l'établir, des livres indépendants publiés par Jean Maspero ou des articles qu'il inséra dans des *Revue*s de France ou de l'étranger.

A. — LIVRES INDÉPENDANTS.

Papyrus grecs d'époque byzantine, in-4°, Caire, 3 vol., 1910-1915, dans le *Catalogue général du Musée égyptien du Caire*.

Organisation militaire de l'Égypte byzantine (forme le 201e fascicule de la *Bibliothèque de l'École des Hautes Études, Sciences historiques et philologiques*), in-8°, Paris, 1912.

Matériaux pour servir à la géographie de l'Égypte (en collaboration avec GASTON WIET, forme le tome XXXVI de la collection des *Mémoires publiés par les membres de l'Institut français d'Archéologie orientale du Caire*), 1re série, 1er fascicule, in-4°, 1914.

B. — ARTICLES DE REVUES.

(Tous ceux de ces articles qui ne sont pas de simples comptes rendus de livres, ont eu un tirage à part variant de 25 à 100 exemplaires.)

Bracelets-amulettes d'époque byzantine (extrait des *Annales du Service des Antiquités*, t. IX, p. 246-258), in-8°, Caire, 1908.

Inscriptions romaines à Abou-Dourouah (Nubie) (*ibid.*, t. IX, p. 267-270), in-8°, Caire, 1908.

Notes épigraphiques (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. VI, p. 43-47), in-4°, Caire, 1908.

Études sur les papyrus d'Aphrodité, § I (*ibid.*, t. VI, p. 75-120), § II-V (*ibid.*, t. VII, p. 97-152), in-4°, Caire, 1908-1910.

Théodore de Philæ (extrait de la *Revue de l'Histoire des Religions*, t. LIX, p. 299-317), in-8°, Paris, 1909.

Deux vases de bronze arabes du 11e siècle (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. VII, p. 173-175), in-4°, Caire, 1910.

Le roi Mercure à Tâfah (extrait des *Annales du Service des Antiquités*, t. X, p. 17-20), in-8°, Caire, 1910.

Sur quelques objets coptes du Musée du Caire (*ibid.*, t. X, p. 173-176), in-8°, Caire, 1910.

Un diplôme arabe-chrétien du XIIIe siècle (*ibid.*, t. XI, p. 177-185), in-8°, Caire, 1910.

Un papyrus littéraire d' Ἀφροδίτης κώμη (extrait de la *Byzantinische Zeitschrift*, t. XIX, p. 1-6), in-8°, Munich, 1910.

Compte rendu de l'ouvrage de QUIBELL, Excavations at Saqqara, 1907-1908 (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXX, p. 277-280), in-8°, Paris, 1910.

Compte rendu de F. AUSSARESSES, L'armée byzantine à la fin du VIe siècle, d'après le Strategicon de l'empereur Maurice (dans le *Journal des Savants*, Nouvelle Série, t. VIII, p. 141-142), in-4°, Paris, 1910.

Les Papyrus Beaugé (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. X, p. 131-157), in-4°, Caire, 1911.

Un dernier poète grec d'Égypte (extrait de la *Revue des Études grecques*, t. XXIV, p. 426-481), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de l'ouvrage de MARTIN, Les épistratèges (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXII, p. 341-342), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de MATTHIAS GELZER, Studien zur byzantinischen Verwaltung Ägyptens (dans le *Journal des Savants*, Nouvelle Série, t. IX, p. 180-184), in-4°, Paris, 1911.

Le titre d'Apellôn dans Jean de Nikiou (extrait de la *Revue de Philologie*, t. XXXVII, p. 15-17), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu des Papiri della Società italiana (dans la *Revue de Philologie*, t. XXXVII, p. 215-217), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de FR. PREISIGKE, Papyri Strassburgenses (dans la *Revue de Philologie*, t. XXXVII, p. 217-218), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de l'ouvrage de FR. PREISIGKE, Griechische Urkunden des Ägyptischen Museums zu Kairo (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXII, p. 168-169), in-8°, Paris, 1912.

Compte rendu de l'ouvrage de P. JOUGUET, La vie municipale dans l'Égypte romaine (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXII, p. 342-345), in-8°, Paris, 1911.

Compte rendu de BELL, the Aphroditô papyri (dans la *Revue des Études grecques*, t. XXV, p. 215-223), in-8°, Paris, 1912.

Φοιδεραῖτοι et στρατιῶται dans l'armée byzantine (extrait de la *Byzantinische Zeitschrift*, t. XXI, p. 97-109), in-8°, Munich, 1912.

Compte rendu de l'ouvrage de QUIBELL, Excavations at Saqqara, 1908-1909 et 1909-1910 (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXIV, p. 208-210), in-8°, Paris, 1912.

Comptes rendus de LESQUIER, Les Institutions militaires de l'Égypte sous les Lagides, et Papyrus grecs publiés sous la direction de PIERRE JOUGUET, t. II, fasc. II-IV, et des Ägyptische Urkunden aus den Königlichen Museen zu Berlin, Griechische Urkunden, t. IV, fasc. XI-XII (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXIV, p. 385-388), in-8°, Paris, 1912.

Rapport sur les fouilles entreprises à Baouît (dans les *Comptes rendus de l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres*, 1913, p. 287-301), in-8°, Paris, 1913.

Horapollon et la fin du paganisme égyptien (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. XI, p. 163-195), in-4°, Caïre, 1914.

Compte rendu de HEISENBERG-WENGER, Byzantinische Papyri in der K. Hof- und Staatsbibliothek zu München (dans la *Byzantinische Zeitschrift*, t. XXIII, p. 225-230), in-8°, Munich, 1914.

Græco-Arabica, § I (extrait du *Bulletin de l'Institut français d'Archéologie orientale*, t. XI, p. 155-161), § II (*ibid.*, t. XII, p. 43-51), in-4°, Caïre, 1914-1915.

Sur quelques inscriptions grecques provenant du grand temple de Denderah (extrait du *Recueil de travaux*, t. XXXVII, p. 93-96), in-4°, Paris, 1915.

A propos d'un bas-relief copte du Musée du Caïre (*ibid.*, p. 97-107), in-4°, Paris, 1915.

Comptes rendus de CANTARELLI, La Serie dei prefetti di Egitto, III, dalla morte di Teodosio I° alla conquista araba; de MARESTAING, Les écritures égyptiennes et l'Antiquité classique; de USENER, Kleine Schriften, t. III (dans la *Revue des Études grecques*, t. XXVIII, p. 62-65, 75, 101-102), in-8°, Paris, 1915.

Compte rendu de KALBFLEISCH, Papyri Jandanae, fasc. I et II (dans la *Revue Critique*, Nouvelle Série, t. LXXX, p. 50-52), in-8°, Paris, 1915.

Les quatre derniers numéros de cette liste ont paru après la mort de l'auteur, et j'ai entre les mains d'autres articles et même d'autres livres, prêts ou peu s'en faut pour l'impression, qui seront remis aux typographes dès que l'apparition du présent volume m'aura permis de m'occuper d'eux.

Paris, le 2 novembre 1915.

G. MASPERO.

CATALOGUE GÉNÉRAL
DES
ANTIQUITÉS ÉGYPTIENNES
DU MUSÉE DU CAIRE

PAPYRUS GRECS D'ÉPOQUE BYZANTINE.

[67140]. Recensement des propriétés foncières du comte Ammônios. — Long. 0 m. 290 mill., larg. 0 m. 281 mill. — Aphroditô.

J'ai publié au tome II du présent ouvrage un commencement de copie très hâtif de ce papyrus, fait en 1909. Le document perdu ayant été retrouvé, j'en donne ici le texte complet et corrigé, très différent de ce qu'il semblait être d'après les notes que j'avais seules alors entre les mains.

Les terres, ici comme au n° 67057 (col. III), sont divisées en catégories d'après les cultures : champs labourés, jardins, vignobles, marais, forêts (de palmiers). Le libellé type de cette notice me paraît devoir se traduire de la manière suivante :

(1. 3) (*Arroues connues sous le nom de Psaios fils de Phêr, acquises (?) des héritiers de Parnoute le médecin, affermées à Apollôs, cultivateur (ou colon) : terre arable, 1/4 d'aroure.* Pour le sens de la formule ἐνό(ματος) Ψαίου etc..., cf. les ἀρούρας καλουμένας Σαραπάμανος du n° 67113, l. 9.

Cursive ordinaire.

	[† Γ]νω[σ] α]ρο[υρων τō]	μεγαλοπρ[επ̄ς κομ]ε[τ]ος Αμμωνι[ο̄]	
2		προς κω[δικ/] Ἰωανν̄ο̄ ἐλλογι[σ] κ[ς κ]ημιστορος	
3	ον̄ος Ψαί[ο̄]	Φηρ απ[ο̄ ε]κβολ[ς κλ]ς Π[α]π[υ]ρ[ο̄]τ[ε] (?)	
	ι[α]τρ[ο]υ [ῡ]	Απολλων γεωρ[ο̄]	σ̄π̄ς † d'
4	ον̄ος Κ[υρα]ς	Πρωμ[α]ωτος [ῡ] Ωρο[ν] Παρας γε[ωρ]	σ̄π̄ς † η παραδ[ε] † 4, γ

Ligne 2. La ligne d'abréviation de κωδικ/ a laissé une trace avant le ῥ. Il faut donc restituer κωδικ(ιον) plutôt que κωδικ(α). — Ελλογι(μωτατου). — Sur Jean, scholastique et censitor, cf. n° 67097, r., l. 41, 67117, l. 14, et 67118, l. 30-31.

Ligne 3. Ονο(ματος); — απο εκβολ(ης) κλ(ηρονομων); — υπ(ο); — γεωρ(γον). — Απολλων pour Απολλωτα : cf. plus bas, l. 9, Πρωμων, et n° 67282, l. 3 : Ερμων. — Σπο(ριμης γης) (αρουρας) (τεταρτον).

Ligne 4. Παρας : cf. le nom Παραι à l'Index du tome II. — Παραδ(εισου).

Catal. du Musée, n° 67279.

Écriture de Dioscore.

[67169⁵⁴¹]

Quatre fragments, en mauvais état; le dernier se raccorde exactement au n° 67169.

- χμγ //
- † Β[ασιλε]ι[ας και υπατει]ας του [Φειστατῶ ημ]ων δεσποτῶ Φλα[υίου]
 Ίουστινου τ[ου αιωνιο]υ αυγο[υστῶ αυτοκρα]τορος ετους τετ[αρτου],
 μεχειρ επταχ[αδεκατη] δευτ[ερας ινδ^ο// Εν Α]ντινοῦ πολει τη λαμ[πρ^ο]
 † Φλαυῖω Βικτορ[ι τω λ]αμπρο[τατω και] λ[ο]γωιωτατω, υἱῶ τῶ
 5 λαμπροτατῶ και σ[οφωτατῶ σ]χ^ος Φ[οι]ς[αμμ]ωνος του υἱῶ του της
 μεγαλοπρεπους μνημης Θωμ^α (χ[ομ]ετος, χεσ[υ]χουντι επι ταυτης)
 (της καλλιπολεως Αντινοεων, παρ εμου) Αυρηλιο(υ)ς
 Μελ[ι]ο[ς υιος Ιω]αν[νου, εκ] μητ[ρος Λε]οντιας, παρουσης αυτης
 κ[αι συνα]ν[ο]υσης και σ[υ]νπειθομ[ε]νης τω παροντι ωνιακω
 10 γραμμα[τ]ειω, α[μα] τε [εγ]γνωμενης (κς [αν]αδεχομενης) την (πασαν)
 γνωμην (και πι[σ]τιν) και προαι[ρ]εσιν (και ασφ^αλαιαν) και βεβαιω[σιν]
 του (προαφηγηθεντος) [υ]ιου αυτη[ς Μελ]ιῶ επι πασι τοις εξης δηλοῦ^ς
 ομολογημασι (τε και συ[ν]θ[ημ]ασι) [εν τη π]α[ρουσ]α εχ[γρ]αφ[ω] π[ρα]σει,
 οικειῶ αυτης και α[υτῶ] κινδυνω [και] πο[ρ]ω [και τ]ιμηματι της εξ[α]μφ[οι]ω
 15 παντοις αυτων υποστα[σεω]ς γ[εν]ικω[ς και] ιδικω[ς, ενεχ]υ[ρῶ] [λογ]ω
 και ὑποθηκης δικαιω, καθαπερ εκ δι[κ]ης, και ομο[λο]γῶσης [τρ]οι
 προειρημ^ε Μελιον του νυν εφ^εστωτα και μ[ε]γιστην α[φ]ι[κ]οντα

Ligne 3. Δευτερως : une singulière négligence a introduit plus bas la faute τριτης (tome II, p. 137, l. 29).

Ligne 5. Lire σχο(λαστικου) : cf. n° 67002, II, l. 2, et P. Mon. 6, l. 84. Sur l'avocat Phoibammôn, cf. n° 67299, l. 6, et P. Strasb. 40, l. 7, où il faut restituer και περιελεπτου μνημης Θωμ^α κ[ο]μετς, γ[ε]ουχ[ο]νητι etc.

Lignes 6 et seq. Ici comme ailleurs, je rappelle que les mots imprimés entre parenthèses sont ceux qui ont été barrés par le scribe. La formule παρ εμου a été remplacée par l'emploi du nominatif. Plus bas, le notaire a cherché à alléger la phrase par la suppression de quelques répétitions inutiles. — Sur le comte Thomas, cf. n° 67320, l. 1.

Ligne 14. Εξ αμφοιν : la comparaison avec le n° 67311, l. 14, rend cette lecture à peu près certaine.

Ligne 16. Ομο[λο]γῶσης est douteux. C'est de ce mot que dépendrait παρασκευασαι à la ligne 19. Toute cette phrase est mal construite, et c'est à tort que le nom de Melios y est introduit : Leontia veut dire que, de concert avec son fils aîné, elle a décidé le cadet à souscrire au contrat : c'est elle qui le représente, car il est apparemment trop jeune pour assister à la vente.

Ligne 17. Αφικοντα : le Thesaurus d'Henri Estienne cite plusieurs exemples de cet aoriste actif. On pourrait compléter en αφικοντα, mais la lacune semble trop courte.

[67169³⁴¹]

ηλικιαν, και Γεωργιον τον αυτου ομογνησιον αδελφον, (εφ) [ο(ν)υ] ποιειτ[αι]
 τους λογους αποντᾶ^{ος} ως παροντᾶ^{ος}, παρασκευασα[ι] αυτον σφε[ρ]ξαι
 20 και εμμεναι τη παρουνσα ε[γ]γραφω διαπρασει δινηνεχ[ω]σ[ι]σ απαρχ[ε]βατως,
 τω προσημανθεντι αυτη[ς] χ[ι]νδυν[ω], αφ[ε]... τῷ με[τ]ε[ρ]ος...

2^e fragment.

[.....]υτων σ.π[ε]... .as εν παν[τι]
 [..... Ομολογουμεν ημεις] οι προγεγρα[μ]μενοι Μ[ε]λι[ο]σ
 25 [υιος Ιωαννου και Λεοντια Ξυγατηρ Βικ[τ]ο[ρ]ος, εκ [μ]ητρο[σ]...
 [..... αμφοτεροι ορμωμενοι απο κω]μης Μα[γ]δ[ω]λων Μιρη τῷ Ε[ρ]μ[ο]
 [πολιτῷ νομου, ποιουμενοι δε τους λο]γῶς υπερ τε εαυτων και υπ[ε]ρ
 [του προειρημενου αποντος Γεωρ]χιῶ, αυτων υἱου, αδελφ[ο] Μελιῶ,
 [δια ταυτην την εγγραφον ομολογιαν της α]σφαλειας ητοι πρασεως,
 30 [ηνπερ εθεμεθα σκοπω δικαιω κ[α]ι καλη πιστ]ει και αμετανοητω και
 αμεταβλη[τ]ω βουλησε]ι καθαρα τε προθεσει και συνειδησει ορθη
 τη διανοια, απεν παντος δολου και φοβ[ο]υ χ[α]ι βιας και αναγκης και απατη[ς]
 και πασης συναρπαγης τε και περιγραφης χ[α]ι α νομους, αμα τε επομινυμε[ν]οι
 35 τον Ξειον και σεβασμιον ορκον και την ηικην και διαμοινην τῷ γαλη[ν]ο[ς]
 ημων δεσποτου Φλαυῖου Ἰουστινου του αιωνιου αυγουστῷ αυτοκρα[το]ρος,
 πεπρακεναι σοι τω παρ[ο]ειρημῷ λαμπροτατω Βικτορι και καταγεγραφ[ε]ναι
 και παρακεχωρηκεναι χ[α]ι [ε]κκεχωρηκεναι κ[α]ι παραδεδωκεναι σοι,
 απῶ του νυν επι τον [α]ει εξης απαντα κα[ι] παρ[ο]ελαυ[ον]τα χρονον
 δια παντος εις [το] φ[α]ντελε[ς], φλη[ρ]εσ[τ]α[τ]ω παντι δεσποτειας]

Ligne 18. Ου ποιεται etc... : au nom duquel elle prend la parole. L'expression ποι-
 εσθαι τους λογους est bien connue : cf. P. Mon. 7, l. 11-12; Evagrius (*Hist. eccl.*,
 II, 4) : παρα Ευσεβιου... ποιουμενοι τους λογους υπερ τε εαυτου... και υπερ
 Φλαβιανου του γενομενου επισκοπου etc... — Ου a dû être corrigé sur ον, de même
 qu'à la ligne suivante, on a fait αποντος de αποντα. La préposition εφ (ον) ayant été
 barrée, le notaire lui a substitué un simple génitif : on attendrait υπερ ου. D'ailleurs
 il est possible que υπερ ait été écrit entre les lignes, quoique l'on n'en distingue
 actuellement aucune trace.

Ligne 19. Παρασκευασαι : on discerne peut-être un vestige de Γι. Sur ce sens de
 παρασκευαζειν, cf. n° 67089, v., l. 26-27, et P. Mon. 7, l. 79. Αυτον se rapporte
 à Georges, le fils absent.

Ligne 22. La lacune entre les deux fragments ne doit guère dépasser une ligne.

Ligne 28. Lire αυτης υιου, ou effacer le mot Μελιου.

Ligne 30. [Σκοπω] δικαιω και καλη πιστει : cf. n° 67098, l. 8.

Ligne 33. Περιγραφης : ligature du φ et de Γη, caractéristique de l'écriture de Dioscore
 (cf. n° 67002, I, l. 4, 67279, l. 21 etc.).

Ligne 39. Cf. P. Mon. 12, l. 11.

- 40 δικαιο[ω] κ[αι] καλη[η] φ[ι]σται κ[αι] παση εξουσια και κατοχη και κυριοτητι], [67169^{bi}]
 [την υπαρχουσαν ημιν εκ γονικης ημων διαδοχης αρουραν μιν]
 [ανυδρον ουσαν, καθαρας σποριμης γης, διακειμενην επι της αυτης]
 [κωμης Μαγδωλων Μιρη του Ερμοπολιτου νομου, εν τρισι τοποθεσιας]

3^e fragment.

- 45 [εν τη] τριτη τοποθεσια αμμ[ατ]α πενητε α[..... κ]τ[ημ]ατα
 ..
 [.....] εισιν, της ολοκληρου και φραθεισης υμιν αρουρης απ' εξηκοντα
 συγκε[ι]μενης τω δημοσιω στρο[ιμω]
 [τεσσ]αρων αμματων (στηθος επιστ[αν]τρ[ος]· οι δε γειτονες των αυτων πεντε
 [αμ]ματων κατα τας αγρογειτη[ιας] δηλ[ου]ηται ὅτως· επι μεν νοτὸ δημο-
 σια ο[δος]
 [αγ]ουσα επι το εποικειον παρανω τη[ς α]γιας εκκλησια[ς τ]ης εκεισε το[υ]
 Πρ[ο]
 50 [δρ]ομου και βαπτ[ισ]του αγιο[υ] Ιωαννη, λιθος το [συν]τελικ[ο] δ[ε] των Ξεοφοβ[ω]αν
 ανθρωπων
 τὸ καλουμ[ε]ν (Φαρ. . . λου. τ. ι.) Που[ς], επι δε απηλιωτου των ησ[.....
]
 η οιοι αν ωσι χειτονες παντ[η] παντο[θεν] των προδ[η]λωθεντων τριων τοπο[υ]
 θεσιων της φ[ρα]θεισης υμιν παρ ημων ολοκληρο[υ] [αρουρας.....]
 γιγνομενο[υ] πωποτ[ε] εις τας χειτη[ιας] αυτης ει αλλ[....., καθ οιοι]
 55 γαρ δηποτε χρονον βεβ[αι]ωσωμεν ταυτην, τιμης [δε της προς αλληλους]
 συμπεφωνη[μ]ε[ν]η[ς] και σ[υν]αρ[ε]σασ[η]ς τελε[ι]ας [κ]αι αξιας, χρυσὸ
 νομισματων]
 οχτω, εκαστου π[αρα κ]ερα[τια] εξ, τω δημοσιω ζυγω της Αντισσου πολεως· γι[λ]
 [ἢ η π/]μη, απερ [ταυτα της τιμης χρυσια ανειληφαμεν ημεις οι]
 [α]π[ο]δ[ο]μενοι Μελιος και Λεοντια, ποιουμενοι τους λογους υπερ Γεωργιο],

Ligne 42. Cf. l. 70.

Lignes 43 et seq. La lacune doit sans doute se remplir de cette façon : l'aroure s'étend sur trois localités, chaque localité (τοποθεσια) comprenant tant d'ammata; le total de l'aroure vendue fait 64 αμματα. Le terrain vendu n'était pas d'un seul tenant, puisque nous trouvons plus bas une liste des voisins de la troisième τοποθεσια.

Ligne 47. Sur l'aroure à 64 ammata, cf. n° 67151, l. 106. — Στηθος : une petite dune de sable (?).

Ligne 49. Παρανω : cf. le παρακατω du n° 67087, l. 13.

Ligne 50. Το συντελικον (?) : le couvent (?).

Ligne 51. Τὸ (pour το) ajouté en marge; de même γαρ à la ligne 55.

Ligne 56. Αξιας : cf. P. S. I., 66, l. 10; P. Mon. 11, l. 40. C'est ainsi qu'il faut corriger κα[θαρ]ου aux n° 67097, r., l. 13, et 67098, l. 18.

- [67169bis] 60 *παρα σὸ τοῦ παριαμενου Βικτορος δια χειρος σὸ εἰς χειρας ημων, παροντων*
[των μ]εσιτων(?)
[.] οὔτε[.]

4e fragment.

- [.] *υπογρα[φ]*
 65 [. . . απο τῶ ν]υν *επι το διη[ν]ε[κεις]*
[παρακεχωρημ]ενη σοι παρ ημων ε[. . .
[.] σε τον] πα[ρ]ι[α]μενον Βικτορα κ[ρα]τειν και κυριευειν
[.] η διαδ[. . .] η αιωνι[ω]ς και κυριας αει υπερ σ[υν]τελειας και
 70 *[. . .] .ι. . . . της προνομ[α]τ[θ]εισης και παρ[θ]ε[ι]σ[η]ς [σοι παρ ημων]*
μιας αρ[ο]υρ[η]ς [α]ν[υ]δρου καθαρας σποριμης γης με[τα] παντος του δικαιου
και της καθολ[ου] αυτης αγρογεινιας, κατ[α] αρχαια αυτη[ς] ορια, της
διακειμ[ε]ν[η] εν τρισι τοποθεσ[ι]αις, ως παρ[ο]λε[λ]εχ[τ]α[ι], επι π[ε]διαδος κωμης
Μαγδαλων Μιρη, τελο[υ]σ[η]ς μοιον αει ποτε εις [τ]ο δημοσιον λογιστηριον

Ici commence le dernier fragment, publié au tome II sous le n° 67169.

Ligne 68. On ne peut lire *δαδουναι* ni *δαδωσειν*; et d'ailleurs le sens de ces mots conviendrait mal ici.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40466, b.

F
SUPPLÉMENT À LA PUBLICATION DE LA TROUVAILLE
DE KÔM-ICHGÂOU.

67279. Requête au duc de Thébaidé (Callinique). Apollôs, du village de Poukhis dans le nome Antaiopolite, fermier des héritiers du comte Phoibammon, se plaint d'avoir été contraint par les topotérètes d'Antaiou, à payer des impôts qui régulièrement ne devaient pas être à sa charge. — Long. o m. 310 mill., larg. o m. 430 mill. — Antinoé.

Date : vers 570.

Écriture de Dioscore : analogue à celle du n° 67002 et des autres requêtes. — Il manque tout le bord gauche : mais le fragment détaché n'est autre que la bande de papyrus publiée au tome I sous le n° 67010.

1 † Φλ[αῖω Τριαδι]ω Μαριανω Μιχαηλιω
2 λωτος ἐλ[ε]εῖνθ̄ απ^ο Πόχρωσ † Δεησις και ἰκ[ε]σια π/εμῶ Απολλ-
3 τῆσ κῶ του Αητ[α]ιπολιτῶ νομου.

Ευεργετημα | μεγαστον προκειτ[α]ι πασι τοις αδικουμεν[αι]ς η τη[s] ὑμετερας
ευκλειας εκδικια. Εγω

5 τουνυ, του[το] | αυτο ακριβως επι[σ]ταμενος, προσίμι το[ις] ευκλεεσι και
ανεπαφοις ὑμῶ[ν] ἰχνησι,
βουλομενος τ[ων] δικαιων τυχειν, εν αφατοις περιπεπ[τ]ακως ζημιομασι, μη-
δενος προχειμενῶ,
παρα της σεμ[ι]νοπρεπεστατης κυρας Θεοφιλης, της γαμετης τῶ της περι-
· ελεπτῶ μνημ[η]ς Φοιδαμμωνος
Διοσκορου Ιουλ[ιδ]. Το γαρ κατ' εμε πραγμα εν τούτοις εχω. Διδασκῶ την
ὑμετεραν ενδοξ[η] Φιλ[ανθ]ρωπιαν,

Ligne 1. Les autres noms n'ont pas été écrits. Voir l'article cité à la *Bibliographie*.

Ligne 2. Après Απολλωτος, un espace vide, destiné sans doute au nom du père, qui n'a pas été inséré.

Lignes 4 et seq. Cf. n° 67008, l. 7-8.

Ligne 6. Cf. Nov. 80, 2 : τυχοιτας των δικαιων; de même dans Nov. 86, 1, etc...; voir aussi la requête (δεησις) d'Eusèbe de Dorylée à l'empereur Marcien (Evagrius, *Hist. eccl.*, II, 4 : των δικαιων αξιουντες τυχειν). Tout ce morceau d'Eusèbe est d'ailleurs d'un style curieusement analogue à celui de nos requêtes égyptiennes.

Ligne 8. Γαρ : écrit en correction du mot δε, effacé à dessein. — Κατ' : apostrophe dans le ms. — Evagrius, *ibid.* : τα δε του πραγματα εν τούτοις.

[67279]

- ην ο $\bar{\theta}$ ς και οι Θ [ει]στατοι δεσποται τω[ν] σκηπτρων προεκρι[α]ν κατα-
στησαντες αρχην ταυ[τ]ην την αθλιαν
- 10 Θ ηβαιων χωραν, [και] | α[ν]αστειλαι τα πικρα [τ]ων ενοικῶντων αυτ[η]ν
αδικηματα, εν ειδοτες αυτης το μισοπονηρον
εν απασι και πολ[υ]μ[ε]λες αυτης δικαι[ο]πραγεστερον, ως μισθωτης ετυχα-
νον του ειρημ[ε]ς της προρηθειςης
ανδρος Θεοφιλ[η]ς, | Φ ημι δη τῷ μακαρ[ι]ῷ κομετος Φοιβαμμω[ν]ος, και των
εκφοριων των ὑπ εμε τῶτῶ την
αποδοσιν εκ ϕ λη[ρ]ο[υ]ς ποιουμαι καθ [ετος] μετα πασης ευγνωμοσ[υ]νης.
Και της τοπρηρη[σ]ιας επιλαξομενος
της Ανταιοπολιτω[ν] ω ||ρωην, Διος, ο λαμπ[ρ]ο[υ] κ]αρχελλα[ρ], ο και υἱος Θεο-
δοσιῷ Βικτορος Ἰουλιῷ, επεξηλθεν μοι ὑπερ Θεοφιλλης και
- 15 Διοσκοροῦ του λα[μπ]ρο[υ] | αυτης υἱῷ, απητησε[ν] μ[ε] επι της ἀ[ρ]θ' Αθνασιῷ το[υ]
 $\bar{\theta}$ φουστῆς ἢ $\bar{\mu}$ ευστῆς. Και τῶτῶ του τροπῶ, ὅ αυταν
παλιν, τοποτηρη[η]της γεναιμενος Ελλα[δ]ιος ο λαμπρ[ο] σκρ| απητησεν με
ετερα ὑπερ αυτων ἢ η η. Και ο[υ] μουνον οτι παριδεν
με εις ταυτα ο α[υ]τος | Διοσκορος και Θεο[φ]ιλι| η αυτῷ μητηρ, μηδεν εκ
τουτων [δ]εδωκοτες μοι, αλλα [κ]αι ε[π] αυτοις τῶτοις
αφειλ[α]ντο μοι δεκα [εξ] | κυκλατας ἵππους [εμ]ας, και βοῖα ζωα εννεα, και
.. τῷ β[ι]α[ι]ως ἀ[π]ε[σ]π[ε]σαν ϕ [αρ]σκειυσαυτες μ. . . . τα ἀ[. . . .]μιας τοις τῶταν γραμ[μ]ασι
ὑποζυγια δ[υ]ο, και τρεις αχυροθ[η]κ[α]ς εμας και ταις η.
μεμεσωμενας ἀ[ρ]ταβαις (?) σιτινῷ τε και ξη[ρ]ῷ χ[ρ]ορτῷ, και εικοσι σιτῷ, και
ο[ι]νῷ αγγια εκατον δεκα εξ, και ερα[ι]α[ς] λιτ[ι]ρα[ς] εξηκοντα,

Ligne 9. Σκηπτρων : ceci confirme la lecture adoptée au n° 67005, l. 5. Expression fré-
quente à cette époque. Cf. Evagrius, I, 13 (et passim) : Λειοις τα σκηπτρα διεποιτος.

Ligne 11. Πολ[υ]μελες : avec le sens de « qui prend beaucoup de peine ». Quoique cet
adjectif ne se rencontre pas dans ce sens, il a très bien pu l'avoir, et cette restitution
me semble préférable à πολ[υ]μελες ou πολ[υ]μελες, qu'on pourrait encore proposer.

Ligne 12. Suppléer un mot comme αρουραν après τουτου : cf. par exemple n° 67327,
l. 32 : των υπο σε μου αρουραν, et passim : των υπο σε αρουραν.

Ligne 15. Α[ρ]θ' = αρχης ; — υπερφουστατου, νομισματα μ' ευσταθμα. — Restituer peut-
être απητησε[ν] τ[ε].

Ligne 16. Ο λαμπροτατος σκρινιαριος. — Παριδεν : (sic) pour παρειδαν.

Ligne 18. Κυκλατας : cyclatas, « ferrées ». Cf. le mot κυκλοποδες, employé par Théo-
phane (Léon Isaurien, an 1) pour désigner des souliers ferrés. — Αχυροθηκας :
lecture douteuse, à cause du verbe αφειλαντο. — La note additionnelle ajoutée en
petits caractères se prolonge après le mot εμας et se termine par quelques lettres
illisibles à la fin de la ligne 19.

Ligne 19. Lire sans doute μεμεσ(τ)ωμενας. — Εικοσι : αρταβαις ou αρταβας(?). —
Εραιας pour ερεας, forme constante dans les papyrus d'Aphrodité (cf. n° 67057).

- 20 και τη[ς] εμης αμαξ[η]ς οπισσωτρον σιδ[ηρου]ν εν ενος ταυτης τροχῶ [η]τοι [67279]
 περιβλημα, και τριων ενια[υ]τω[ν] τον καρπον
 ητοι [τ]ον οιων τ[ω]ν ὑπ εμε χωριων. [Οθ]εν εξορκιζω ὑμας κατα τη[ς] αθα-
 νατου κ[ο]ρυφης και τ[ω]ν Σ[ε]σ[ε]στατων
 βασιλειων και οικο[υ]μ[ενικων] ημων δεσπ[ο]τ[ω]ν του διαδηματος, και της
 ὑπερ παντα σωτηριας υμων, ει παρα[στ]αιη προσταξαι
 ικανως εκδ[ικη]θηναι μ[ε] και αναλη[μ]θηναι τα ειρημῆ μῶ παρ[α]γματα και
 ζημιαματα παρα [τῶ]ν ειρημενων
 [Θ]ε[ο]φιλ[η]ς τε [και] | Διοσκοροῦ ἀδικως κ[αι] επι αιτια αυτων κ[αι] προ-
 φασει ἀ[π]ητη[θ]ην ὑπερ αυτων παρα των ειρ[η]μ[ε]ν[ω]ν [Ελ]λαδιῶ και Διῶ
 25 [των μετ ἀλληλους τοπο]τηρησαντων το[τ]ε, και εχ[θ]ρω[ς] γε[ν] των χρησαμενων
 κατ εμῶ. Κ[αι] αντι ταυτης της ευεργεσιας το τριτ[ο]ν βλ[η]σε[ω]ς (?) προσ
 πο[ρ]ισω μεν τοις υμων π[αι]δαριοις ει[ς] λογο[ν] δωρ[ε]ας ὑ[π]ερ εξανυσεως,
 το δε δ[ι]μοιρον ἢ οπως καγω ευρω, εις ανατρο[φ]ην της εμης γεραιοτη[τ]ο[ς]
 [και των νηπιων εμων τ]εχνη[ων] των ελεεινοτατων δο[υ]λων ὑμων ορ[φ]ω[ς]
 ε[ν] δ[ε] λ[ε]χ[η]ν παρσε[ξ]ε[ι]αν και ευχην δια παντος ανυ[ψ]ω παρ[ο]ς τον Θν,
 ὃ διαμο[ν]η[ς]
 και σωτηριας της ὑμων[ν] Φιλ[α]νηθρωπιας, δεσποτα [-φ].

Ligne 20. Οπισσωτρον : η αψις του τροχου (Hesychios).

Ligne 21. Κορυφης : Φη écrit en monogramme. — Cf. EVAGRIUS, *loc. cit.* : τη αθανατω υμων κορυφη. — A la fin, la restitution est peut-être un peu courte.

Ligne 22. Δεσποτα του διαδηματος : c'est le titre pharaonique de *nebti* (cf. A. ERMAN, *Aegypt. Glossar*, p. 61) ou « maître des couronnes ». Cf. les mots κυριος βασιλειων sur la pierre de Rosette. Il est curieux de retrouver le titre δεσποτης διαδηματος dans la traduction donnée par Hermapion (AMM. MARCELL., XVII, 4) de l'inscription d'un obélisque.

Ligne 25. Les traces confuses qui subsistent avant la lacune font songer au mot εχθρω[ς] : la restitution γε των est beaucoup plus hypothétique. — Βλ[η]σε[ω]ς ? Le verbe βαλλειν est souvent pris dans le sens de « payer » : cf. n° 67049, l. 12.

Ligne 26. En publiant le fragment 67010, j'ai lu το les premières lettres de cette ligne ; les traces sont douteuses. Προσπορισω n'est peut-être pas le mot dont s'est servi le scribe ; mais le sens était celui-là. — Διμοιρον ; la première lettre a été plusieurs fois corrigée, et le δ se lit difficilement ; du ν final il ne reste que le second trait vertical. Toutefois le sens exige, semble-t-il, la lecture que je propose (le scribe avait peut-être écrit d'abord λοιπον).

Ligne 27. Cf. EVAGRIUS, *loc. cit.* : και τουτου τυχοντες αδιαλειπτους ευχας αναπεμφομεν υπερ του αιωνιου υμων κρατους, Θειοτατοι βασιλεις.

Ligne 28. Comme dans d'autres requêtes de même type, la dernière ligne, faute de place, ne commence qu'au milieu environ de la largeur du papyrus. Les lignes de la fin, plus serrées, sont d'une écriture un peu plus fine que celles du début.

^{...ακι... . . .}
 δε[υ]τερ[ας] επινεμησεως, πασης ραθυμιας μεμψιν εκκλεινοντες εκπεμψαι
 ταυτην ε[ι]ς την Αλεξανδρειων
 μεγαλο[πολ]ιν μετα παντος φοβῶ σπουδασατε, μικροισ σκαφεσιν εμβαλλο-
 μενοι τῷ επ[ι]ζη[του]μ[ε]νον με[τρ]ον
 ευθυ κ[αι] πα[ρα]ραχημα, κατα την ὑποτετα[γ]μενην γνωσιν της ταξεω[ς].
 ταυτ[η]ς γ[α]ρ ενεχεν της αιτια[ς].
 5 εκ τ[α]ξεως απεσταλται † Legi †

Legi

Τοις απο καμψ Αφροδιτης τῷ Ανταιοπολιτου.

- (B) [·† Χρη εκ της υμων κωμης, κατα μιμησιν της παρελθουσης]
 [πρωτης επινεμησεως το ὑποτεταγμενον μετρον λογω εμβολης δευτερας]
 [επινεμησεως εισενεγκειν και εμβαλεσθαι πλοιοις, και τον]
 5 πρ[ο]ε]δρ[ον και τον επιμελητην και τους ναυτας μετα και των]
 πλοιων πεφορτωμενων των γεννηματων εκπεμψαι εις
 την ταξιν προς τ[η]ν συνηθη πραξιν των ὑπομηματων,
 ωστε μετα ταυτην εκπεμφθηναι το αυτο μετρον εις την
 μεγαλοπολιν Αλεξανδρειαν (sic)
 Σιτό † ρ

- (A) *Ligne 2.* Au début, traces d'un mot ou deux ajoutés entre les lignes; de même, au-dessus de *καιρου*, on distingue l'extrémité inférieure de quelques lettres ajoutées avant la ligne 1.

Ligne 3. En dehors des textes papyrologiques (n° 67030, A, l. 3; B, l. 10; 67286, l. 14; 67295, I, l. 13), l'expression de *μεγαλοπολις* ou *μεγαλη πολις Αλεξανδρειας* est fréquente dans les textes littéraires: *Ed. XIII Justin.*, I, 2 et *pass.*; *EVAGNIUS, Hist. eccl.*, II, 4 (éd. Bidez, p. 43) et *pass.*; *Vie de S' Spyridon* (fragment publié par USENER, *Kleine Schriften*, III, p. 81); *Chron. Paschale*, anno 533.

Ligne 4. Lire *(κινδυνω) της ταξεως*, comme au n° 67030, A, l. 5.

Ligne 6. *Legi* est certain (et non *κελς*), malgré que la première lettre ressemble fort à un *κ* grec; cf. n° 67320, A, l. 7.

- B) *Ligne 6.* Lire de même *συνηθη [πραξιν]* au n° 67030, B, l. 8.

Ligne 7. Le n° 67030, B, l. 9, porte *μετα ταυτα εκπε[μ]φθηναι*: corriger ainsi ma restitution *εκπε[μ]ψαι*.

Ligne 9. † signifie sans doute *αρθρα* (cf. n° 67030). Je ne vois pas d'autre interprétation à proposer, bien que l'origine de ce sigle soit malaisée à expliquer.

[67280] 10 αφ/ τews του δ/ μικρ/ σκαφ/ σιτῶ ~~β~~ β ζ τας εικ/κ/ α ζ β
λοιπαι εις την μεγαλ/ εμβολην σιτῶ ~~β~~ δρ||

Suscription au verso :

[⋈ Τοις απο κω]μς Αφροδι[τ]η[ς τῶ Αγταισπολιτου].

Ligne 10. Αφ (ων) τews του δια μικρων σκαφων : il semble que ce soit là une manière de parler prétentieuse pour λογος δια μικρων σκαφων (cf. n° 67030, B, l. 13). — (Και) τας εικ/κ/ : τας εικοστας (cf. n° 67286, l. 7); les deux κ sont barrés du même trait. On ajoute ici les εικοσται de la première et de la seconde indiction (α ζ ε?); au n° 67030 il n'était pas question de ces vingtièmes.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 40452.

67281. Ordre (πρόσταγμα) de Dioscore, *praeses* de Thébaïde à Apollôs fils d'Isaac, lui enjoignant d'accepter les fonctions de *riparios* d'Aphroditô.
— Long. 0 m. 307 mill., larg. 0 m. 693 mill. — Antinoé (pl. I et II).

Grosse cursive droite, très soignée (même type qu'aux n° 67030 et 67280). — Légèrement endommagé sur le bord gauche; le bord supérieur est creusé régulièrement d'échancures qui interrompent les lignes 1-2.

Sur le *riparios*, cf. n° 67091, note 2. Cette charge (*munus*) était une liturgie (P. Oxy. 904, l. 9) que l'on cherchait sans doute à éviter, comme on peut l'inférer du texte de ce πρόσταγμα (l. 6). On voit que le *riparios* était désigné par le conseil (*κοινων*) administratif du village, et que la décision était ratifiée par le *praeses* de la province.

- 1 [Φλς] Ιωαννη[ς Μηνας (?) Ι]ρυστιμιαν[ος Δημοσ]θειας Στρ[ατων ΙΙ]λιας Θε[ω-
νας Διο]σκαρος ο μεγ[αλ/ αρ]χ^{ος} της Θηβαι[ων επα]ρχειας,
2 Α[πολλωτι] Ι[σ]ακιου
3 [⋈ Οι] το κοινων πληρουνη[ς Αφ]ρο[δι]τιης [τ]ης κωμ[η]ς, δια Χαρισιου και
Βοτ^η τῶ συνδικων, αναφορα χρησαμενοι προς το δικαστηριο[ν], εξητησαν
σε रिπαρευειν της ειρημειας

Ligne 1. Θε[όδωρος] serait, semble-t-il, trop long pour la lacune.

Ligne 2. Α[πολλωτι] : restitution d'après les n° 67143, v., l. 26, 67147, v., l. 3, 67296, l. 2, et surtout 67328, *passim*, qui nous font connaître un *riparios* Apollôs. Un Απολλως Ισακιου, qui est sans doute le même, apparaît comme témoin dans les papyrus n° 67094, l. 22 (an 553), et 67115, l. 22. Un Απολλως Ισακιου est encore cité comme βοηθος au n° 67300, l. 3 (an 526). — La lacune, après Ισακιου, contenait peut-être απο Αφρ/; mais la forme presque rectiligne de l'υ final d'Ισακιου indique plutôt qu'il n'y avait dans la lacune que le trait qui prolonge souvent cette lettre à la fin des lignes.

Ligne 3. Le κοινων d'Aphroditô : le conseil composé des magistrats du village (ainsi, à l'époque romaine, un κοινων των αρχωντων apparaît quelquefois dans le même

- 4 [κώ]μης, και διαλαλιας προσ[πεσ]ουσης σ[υ]ναδουσης ταις αυτων αιτησεων, [67281]
ητησει η ταξις και δικαστικον γενεσθαι προς σε περι τουτο προ[σ]ταγμα
τουτο τωινυν δεχόμενος,
- 5 [αντ]εχῶ της ειρημενης φρο[ν]τιδος, εχ[ω]ν ὑπουργουσαν και την εξ εθους
δημοσιαν βοηθειαν, συμπαση σπουδη, αμεμπ[τ]ῶν εαυτ[ο]ν τω δικαστηριω
πανταχοθεν
- 6 αποδεικνυων. Τουτο γαρ προ[ατ]ῶν στυτοι κινδυνων ελευθερωσεις πολλων.
‡ Ερρωσο ‡

‡
‡ Ερρωσο

rôle : P. Oxy., I, 54); ce serait alors le *κοινων των πρωτοκωμητων* dont il est question dans P. Oxy., I, 133. Mais peut-être aussi ce *κοινων* est-il identique à la *κοινων της των πρωτοκωμητων και συντελεστων και κτητορων κωμης Αφροδιτης*, du n° 67001 (I. 3). — D'autres *κοινα* sont connus par des textes contemporains : celui des *αγροφυλακες* au n° 67001, et celui des sous-officiers d'Éléphantine dans P. Mon. 2, I. 1. — Les *συνδικοι* semblent être ici les commissaires exécutifs du conseil dont ils font partie. Ces deux personnages, Kharisios et Bottos, associés comme ici, paraissent (en qualité de *πρότοκόμητες*) dans d'autres papyrus du Caire (n° 67199, v.; cf. n° 67052, I. 8). — *Αναφορα χρησαμενοι* : la nomination à une liturgie n'appartenait pas au *κοινων*, qui avait seulement le droit de présentation, et transmettait sa proposition à l'*officium* du *praeses* : c'est à ce dernier qu'appartenait en définitive la décision.

Ligne 4. Au-dessus de *κωμης*, traces, entre les lignes, de lettres peut-être latines. La lecture . . .]lius est des plus douteuses. — *Διαλαλια* = *interlocutoire*. C'est la décision qui « homologue » l'acte des *συνδικοι* (cf. Ev. Cuyq, *Un nouveau document sur l'Apokéryx*, dans les *Mém. de l'Acad. des Inscr. et Belles-Lettres*, t. 39, p. 204). Ce mot est souvent employé, dans son strict sens juridique, par le *scholastique* Evagrius (*Hist. eccl.*, II, 18 [éd. Bidez p. 80 et 88] etc.). Il semble qu'il ait fini, dans l'usage courant, par désigner toute espèce de décision régulière d'un magistrat : cf. J. Malalas, XV, p. 389 [Bonn] : *προσδον δεδωκοτες παρα τω αρχοντι Σελευκειας της Ισαυριας απο διαλαλιας απεκεφαλισθησαν*.

Ligne 5. Cf. n° 67295, II, I. 20 : *του την φροντιδα της κωμης αναδεγεμενου* (?). Le mot *φροντις* désigne ordinairement les liturgies; ainsi encore dans la Nouvelle 15 de Justinien (§ 1) : *την ειρημενην φροντιδα λειτουργουτων*. — P. Oxy. 904 (ve siècle) : *παρεχων μοι και προς βοηθειαν οικετας τε και συμμαχους και [α]λλους τους οφειλοντας την παραφυλακην της πολεως ποιεισθαι*. — *Εαυτον* : pour *σεαυτον*.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40453.

67282. Duplicatum d'un avertissement (*κομμονιτώριον*) donné par les bureaux du *praeses* de Thébaïde inférieure à un fonctionnaire anonyme (le

τοποτηρητής d'Antaiopolis ?), au sujet d'un accusé qui devait être arrêté, et que la négligence voulue des gens du village a laissé en liberté.
— Long. o m. 255 mill., larg. o m. 334 mill. — Antinoé (?) (pl. III).

Cursive penchée régulière.

† Ἰσον κομ[μο]νιτωριου [της τ]αξεω[ς]

Τινων απο του Ανταιοπολιτου εν τ[οι]ς αγραφοις διδασκωντων το δικαστηριον
τους

απο Αφροδιτης της κωμης Ερμαυων Λαβαρ[ι]ου επι κακουργιαις συλλαβεσθαι,
και μεχρι

νυν τουτον τω δικαστηριω μη παραπεμψαι, εδησηεν τοδε σοι γενεσθαι το
της ταξεως

5 γ[ρ]αμμα· οπερ δεχομενος, και την ειρημενην [κ]ωμην καταλαμβανων,
εχων δε

υπουργουσαν σοι πασαν εν τ[ο]ις τοποις πολιτικην βοηθειαν, τον υπο κατο-
χην τοιαυτην

[γ]ενημενον παρα το δικαστηριον αγαγε μετα και ελεγχων προσαχθησο-
μενον

[τη] αυτων εξουσια προς νομιμον εξετατιν. Αλλς ορα μη ραθυμησης εις αυτην,
κινδυνευση[ς] την σωτηριαν † Φλς Μηνας σιγγουλαρς σεσημειωμαι ο και

10 αποσταλεις † ζ εκδεδωκα το ἴσον †

Ligne 1. Κομμονιτωριον : c'est ainsi qu'il faut restituer au n° 67058, III, l. 12. Cf. P. Oxy. 1106, 1, où on doit lire κομμο[μι]τωρ[ισ]ον; EVAGRIUS, *Hist. eccl.*, II, 18 (éd. Bidez, p. 71).

Ligne 2. Αγραφοις : cf. *Gloss. Basil.* λιβελλοι αγραφοι κατηγοριαι. Le deuxième édit de Justinien commence de même par les mots : εκ των ανερχθεντων ημιν αγραφως παρα της σης ενδοξοτητος εγνωμεν. — Το : corrigé sur τω.

Ligne 3. Sur cet Hermauôs, cf. n° 67143, v., l. 24, où il est accusé du vol de deux têtes de bétail. — Sur la forme Ερμαυων, cf. n° 67140 (tome III, p. 1), l. 3.

Ligne 5. Cf. n° 67281, l. 5 : εχ[ω]ν υπουργουσαν και την εξ εθους δημοσιαν βοηθειαν.

Ligne 6. Πολιτικη βοηθεια : c'est la police, placée sous les ordres du *praeses* et de ses agents, par opposition à la στρατιωτικη βοηθεια ou force armée, prélevée sur la garnison (et à laquelle font allusion les n° 67002, II, l. 23, et 67021, v., l. 8).

Ligne 8. Η αυτων εξουσια désigne sans doute ici le *praeses*; cf. n° 67061, verso. — Αλλ(α); le signe ζ marque ici l'élision.

Ligne 9. (Μη) κινδυνευσης.

Ligne 10. Αποσταλεις : c'est tout à fait le rôle assigné par Jean le Lydien aux *singulares* : ανδρες εντρεχεις, επι τας επαρχιας δημοσιων ενεκα χρεων αποστελλομενοι

Suscription au verso :

[67282]

Ἰσον κομμο[ν] Μηνῶς σ[τ]ι[γγ]ῆς ἐνεκεν Εὐμανῶτος [Α]αἰ[ω]ριῶ.

(de Mag., III, 7). Outre ce rôle de messagers, les *singulares* étaient souvent chargés de percevoir certains impôts (cf. n° 67105, l. 7, et 67284, l. 5-6 : και απαιτητης).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40454.

67283. Rapport (διδασκαλία) adressé à l'impératrice Théodora par les habitants d'Aphroditô, contre les agissements du pagarque d'Antaiopolis. — Long. 0 m. 305 mill., larg. 1 m. 900 mill. — Aphroditô (?).

Date : peu avant 548.

Le texte du rapport est apparemment de la main de Dioscore fils d'Apollôs. — Le papyrus est divisé en trois pages séparées par des marges vides. La première page est incomplète : il manque le bord gauche sur une assez large étendue, qu'on ne peut déterminer exactement. Les restitutions proposées ici ne peuvent donc prétendre qu'à compléter le sens de la manière qui m'a paru la plus vraisemblable. — L'encre est effacée par places, par suite de moisissures qui avaient entièrement couvert le papyrus avant son entrée au Musée.

Le nom de la partie plaignante manque au début, mais les signatures permettent de restituer *παρὰ τῶν ἀπὸ κώμης Ἀφροδίτης* avec certitude. Elles émanent :

- 1° De 11 prêtres des différentes églises du village, et 3 autres ecclésiastiques, un lecteur, un diacre et un moine;
- 2° De 22 κτήτορες (possesseurs), propriétaires fonciers;
- 3° De 2 ταξιάρχους ou νομικοί, notaires;
- 4° Des chefs de plusieurs corporations industrielles : χαλκοῦ-ποι, γναφεῖς, τέκτονες, καννακοπλόκοι, πακτωνοποιοί, οἶνοπράται;
- 5° D'un débitant de vins;
- 6° D'un protocômète;
- 7° D'un receveur des impôts et d'un autre fonctionnaire des finances, le βοηθὸς τῶν δημοσίων;

sans compter plusieurs personnes qui ne déclinent pas leur qualité. En un mot, c'est toute la κώμη, clergé, fonctionnaires, marchands, ouvriers et propriétaires ruraux, qui a signé le document.

Ils l'ont destiné à une femme, désignée seulement par les mots ἡμῶν δέσποινα. Dans le texte de leur rapport, ils se disent, de même, soumis à l'autorité des δεσποινικοί, c'est-à-dire des représentants et employés de la δέσποινα. Pour savoir qui est cette

[67283]

maîtresse, le rapprochement de notre papyrus et d'un passage du n° 67002 est suffisamment instructif :

N° 67002, II, l. 14 : ὑπὸ τὸν ὑπερφύεστατον πατρίκιον (le duc) ἐσμεν, καὶ ἄνθρωποι αὐτοῦ [τυ]γχάνομεν καὶ τοῦ Θεῖου οἴκου.

N° 67283, I, l. 3 : [ἀνθρώπους τυγχάνοντας (?) τῆς] τε δουικιανῆς ἐξο[υ]σίας κ(αί) τῶν δεσποιν[ι]κῶ[ν].

Il est clair que les deux passages expriment la même idée, et nous devons conclure à l'identité des *δεσποινικοί* avec le *Θεῖος οἶκος*. Ce sont les fonctionnaires de la *domus divina* de l'impératrice, laquelle, par conséquent, est ici désignée par le terme de *δέσποινα*.

La confirmation de cette conclusion se trouve dans deux papyrus publiés précédemment :

N° 67024, r., l. 5-8 : ἐπειδὴ δὲ παρὰ τῶν κατὰ καιρὸν ἀρχόντων οὐ τὰς τυχοῦσας ἀδικίας ὑπέμεινον, τῷ Θεῖμ ἡμῶν οἴκῳ σφᾶς αὐτοὺς ἐπιδούναι καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ γενέσθαι.

Ainsi le bourg d'Aphroditô, pour se protéger contre les injustices des fonctionnaires publics, a recherché un *patrocinium*, et a choisi le plus puissant de tous : celui de la maison impériale. Il fait dès lors partie du domaine privé de l'impératrice. Ici Justinien emploie le possessif *ἡμῶν*, mais c'est que la *basilissa* Théodora était morte, et en fait son domaine était administré par son époux survivant. Qu'en réalité c'était bien à Théodora que s'était confié le village, c'est ce que prouve une phrase, quoique mutilée, du n° 67019 (l. 11-12) : . . . δεσποινικὸν . . . τῆς εὐκλέους καὶ Θεῖ[ας] λήξεως μνήμ(ης) Θεοδώρας πρὸ Φαν[εροῦ] χ[ρ]ῆ[σ]του. Le même papyrus, un peu plus bas, explique que « la plus grande partie » des terrains cultivables d'Aphroditô dépend de la *domus divina*. Le reste, c'est sans doute l'ensemble des propriétés appartenant aux grands *possessores* autopractes, comme le comte Ammônios (n° 67138-67139). Seuls, en effet, les petites gens, tous ceux qui pouvaient être exposés aux exactions du pagarque, avaient dû rechercher le patronage impérial : mais c'était l'immense majorité.

L'*autopraxie* d'Aphroditô nous apparaît ainsi sous un nouveau jour. Jusqu'à l'époque de Justinien elle a été absolue : c'est bien par elle-même que la bourgade percevait et versait les impôts, sans intervention du pagarque (n° 67024, r., l. 4). Depuis l'annexion à la *domus divina*, les choses ont changé. Les fonctionnaires publics continuent à être écartés de son administration, mais les fonctionnaires privés du *Θεῖος οἶκος*, les *δεσποινικοί*, ont désormais un rôle dans la perception. Toutefois il est très vraisemblable que ces *δεσποινικοί* étaient des habitants du village, et peut-être les choisissait-on sur avis des autorités locales : en pratique, la situation dut rester sensiblement la même que jadis.

Les *δεσποινικοί* paraissent avoir été placés sous les ordres d'un intendant en chef, le *διοικητῆς τῆς κώμης* (n° 67088, l. 10). De même, à Oxyrhynchos, nous voyons un *διοικῶν τὰ πράγματα τῆς Θεσιτάτης οἰκίας* (P. Oxy., 1134, l. 3; et l. 16 τὴν ἐμὴν διοίκησιν). Nous rencontrerons ailleurs des fonctions analogues : celle du

διοικητῆς τῆς Ἀνταίουπολιτῶν, intendant du couvent de la *Metanoia* d'Alexandrie, [67283] chargé des intérêts de la communauté dans le nome Antaïopolite (n° 67286).

L'impératrice ici nommée pourrait être Théodora, morte en 548, ou Sophie, couronnée en 565. Dans le premier cas, notre papyrus ferait partie de la série des pièces relatives aux exactions du pagarque Julien (n° 67019 [548-551]; 67024 [vers 551]; 67032 [551]). Dans le second, la plainte serait dirigée contre Ménas (cf. n° 67002 [567] et 67021 [vers 567]). Je crois que la première hypothèse peut seule être envisagée. Plusieurs des signataires nous sont en effet connus par des papyrus datés; or, voici les dates qu'on obtient en recherchant ces personnages dans nos autres documents :

Βίκτωρ, prêtre (p. II, l. 1 ou 9) : cf. n° 67126		date : 541
Καλλίνικος Βίκτορος (II, l. 11)	67032	551
Ἰερμίας νομικός (II, l. 15 et 19)	67133	avant 542
		(mort de Dioscore)
Πιλᾶτος νομικός (II, l. 19)	67094, 95, 116, 128, 129	547-553
Σενούθης Ἀπόλλωνος l. 11, 22 et 118	67032	551
Ἰσάκ Ἰωάννου (II, l. 25)	67102	526
Ἐνώχ Ἡρακλείου (III, l. 2)	67092	553
Μαθίας Ἰωσηφίου (III, l. 4)	67127	544
Ἀμαῖς Ἀεραμίου (III, l. 6)	67127	544
Θεότεκνος Ψαίου (ἀποπραιπόσιτος) (III, l. 9)	67127, 128	544-547
Κῦρος Βίκτορος (III, l. 11)	67032	551
Ἀεραᾶμ Βίκτορος (III, l. 12)	67001 (?)	514 (?)
	67128	547
Καλλίνικος Ἐρμανώτος (III, l. 20)	67110	565
Ἰωάννης Κορνηλίου (III, l. 24)	67111	585

Ce tableau, où seuls les deux derniers noms nous reportent à l'époque de l'impératrice Sophie (encore le second est-il douteux, puisque ce Jean est dit *ελαιουργός* au n° 67111, et *κτητωρ* ici), ne saurait évidemment être une preuve absolue : mais c'est un argument très fort, et, en l'absence de tout autre, nous sommes forcés de nous y tenir.

Le *terminus ante quem* est donc l'année 548. Comme la solution de cette première affaire intervint en 551 (n° 67032), on ne peut guère non plus remonter beaucoup plus haut que les dernières années de la vie de Théodora : 547 ou 548.

La première ligne de la *διδασκαλία* contient une nouvelle difficulté. Il semble évident en effet que les mots Βίκτορι διακόνω et la série de datifs qui les suivent devraient être les noms des destinataires. Je suppose que ce sont seulement les intermédiaires, chargés de porter la pétition à Antinoé, au duc de Thébaïde (*ἡ ὑμετέρα εὐκλεία* : I, l. 15) : ce seraient, par exemple, des *δεσποινικοί*, que l'on instruit des faits afin qu'ils les portent, indirectement ou même peut-être directement, à la connaissance de la *basilissa*.

[67283] La première page est écrite dans cette cursive très soignée qui est celle des requêtes de Dioscore; de même la signature de la page III, l. 7-8.

PAGE I.

- [Π/ των απο κωμης ΑΦροδιτης — — — Βικ]τορι διακονω κ[αι το]ις Θαυμα-
σιωτατ[οις]μω και Βικτορι ημετερο[ι]ς α[.]
- [Διδασκομεν την ευσεβεστατην ημων δεσποιναν ως Ιουλιανος ο λαμπρ| βου-
λεται παρα το] εθος ημας ελκ[εσ]θαι εις παγαρχικην τη[ς Ανταιῶ] πολιτων,
ης κεκρατηκεν [απο παρο]
- [οιμιων της — — — επινεμησεως, καιπερ ανθρωπους τυγχανοιτας της] τε
δουκιανης εξο[υ]σιας^κ των δεσποιν[ι]κω[ν] κ[ι] π[ρο]νοιειν ουκ' οιδ[α]μεν
ποθ[εν]
- [επεξηλθεν ημιν ο ταιυτος, των δημοσιων φορων προφασει και γαρ] επι-
σ[τ]αται η επιχω[ρι]ο[ι]ς αρμοδια ταξις ω[ς] ο[υ]δεποτε εν ὑ[σ]τερησμο γε-
γοι[α]μεν
- 5 [της τουτων παροχης· ουτος δε επιδραμων τα ημετερα κτηματα, ουκ' ωκησεν
εκπο]ρθηται ταυτα [σ]λ[ε]ο[ν] των ὑπο βαρβ[α]ρων λελυμαινομενων (sic)
το[π]ω[ν] εξ αφορμ[η]ς]
- [του δημοσιου. Και οι αυτα επομενοι παντα τα παραγματα περι την ημων
κω]μην ως ειρηται [ε]ξ[ε]π[ρο]ρθησαν κακως και ανεκθραστως· ετι δε και
[τ]ον ταυτη λα[.]ρον
- [— — — —, ωστε μη εξειναι ημιν απορουσιν τας συνηθεις τε] εισφερειν
του [δημο]σιου συντελε[ι]ας και ζηη με[τρ]ιω[ι]ς μετα των ζωνων κα[ι]
- [εργαλειων και χρησηριων παντων, αλλ εις την ημων αποτροφην ουδεν
ημ]ιν ὑπελειπαν εν [α]γρω (?) και εν τη κωμη ο[ι]δηγηρο[τ]ε σκε[υ]ο[υ]ς της
ευζωιας ημων.
- [Οιδεν ο Θεος παντα τα παρ αυτων κατα των νομων πεπραγμενα, και] τας
γεναιμενα[ς] μ[ε]ταφορας του συμ[β]αντος [τ]ριου[του] λοι[μ]ου και ολολυ-
μα[τ]α εχοντος,

PAGE I. — *Ligne 3.* Δεσποινικος : cf. n° 67019, l. 11; 67088, l. 10; 67144, l. 2 (?).

Le mot δεσποτικοι (fonctionnaires de la *domus divina* de l'empereur) se lit dans JEAN D'ÉPHESE, *Hist. eccl.*, I, 32 (*dīsūtīqā*), où le traducteur, Schönfelder, l'explique à tort par « membres de la famille impériale ».

Ligne 4. Cf. *Nov.*, 112, 2 : κινδυνω της αρμοδιας ταξεως = *periculo competentis officii*.

Sur επιχωριος, cf. *Ed. Just.* XIII, p. 43, et *passim*, et le papyrus n° 67024, r., l. 5 : il s'agit ici de l'*officium* du gouverneur civil ou *praeses* de Basse-Thébaïde.

Ligne 6. A la rigueur, on pourrait lire μ[.]ρον ou μ[.]ρον.

Ligne 8. Ημων : η corrigé sur υ.

Ligne 9. Ολολυ(γ)ματα ne donnerait guère un sens satisfaisant; peut-être est-ce là un mot forgé, de ολος et d'un dérivé de la racine λυμ(αινειν).

- 10 [και παντα τα αφατα ζημιωματα τε και αδικηματα τα περιε]λθοντα ημας [67283]
 τ[ο]τε, ατινα χαρτης ου δεδυνηται χωρειν ει μη αρ[ρ]ηκτω δηγησθαι
 [βωνη — — — — —]ν λαφαιραγωγ[ο]ν δ[ε]α . . .
 ιστας. Οθεν παρα το απορειν ημας παντη πανταχθεν
 [περι της σωτηριας ημων, και μια και μονη υπολειπεται ελπις, σχ]ολην αγειν
 [προς το]υτο το περισπουδα[στον] ημι[ν] π[ρ]αγμα, προσειναι τη ευσε[β]η^α
 [ημων δεσποινη — — — επισκοπου της Ανταιοπ]ολιτων του Φε[ο]σεβ[ε], οπ[ω]ς
 εφορωσεται την ταπεινω[σι]ν ημων και αποτρεψη αφ ημων
 [των ταλαιπωρων τον ειρημενον πα]ραρχην, και ημεις ευρωμεν ευκολ[ω]ς
 βιωναι [και ησυχως ε]ργαζεσθαι περι τα ευσε[β]η] τελεσματα και την
 εξαισιον
 15 [ημων εμβολην, ωστε τουτου τυχοντας του ευεργετηματος ημας ποτ]ε υγι-
 ουσθ[αι δια χειρο]ς της ευσεβεσ[τατ]ης ημων δε[ε]σπο[ι]νης και της υμετερας
 ε[ν]κλ[ε]ιας,
 [δι ης και κολασθησονται εκεινοι οι κακουργοι, οι οικηματα φ]α[ν]ερα και τα
 κ[τ]ηματα (?) τω[ν] υ[μ]ετερων υ[π]αρχον[τ]ων αν[ο]ρχαις και ανασκαφαις
 πο[ι]σαντες
 [αχρηστα].

PAGE II.

- † Βικτω[ρ ελεει] παρεβ[ε] της αγιας κα[θολι]κης εκκλησιας κωμης Αφροδιτης
 παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της
 [η]μων δεσποινης.
 † Προμακωσ Ιωαννου παρεδυτερος ελεεινος του αγιου απα Προμαωτος μαρ-
 τυρος κωμης Αφροδιτης παρακ[α]λων επιδεδωκα υ[μ]ιν ταυτην την διδ-
 ακ[α]λιαν προς ειδησιν τη[ς] η[μ]ων δεσπο[ι]νης.

Ligne 11. Lire λαφουραγων; le groupe ai se prononçait ε, et l'ε, dans les écrits coptes, permuté souvent avec l'υ. — Παρα représente probablement le verbe παρεστι.

Ligne 13. Je propose επισκοπου parce que nous possédons une requête de certains moines à l'évêque d'Antaiou (?) contre le pagarque (n° 67021). Les nombreuses signatures de prêtres, à la page II, seraient aussi en faveur de cette conjecture. — Εφορωσεται : de εφορω; pour εποψηται. — Ταπεινωσι : très douteux, les traces d'écriture étant presque illisibles.

Ligne 15. Δια χειρος : mais la lacune paraît contenir huit lettres plutôt que dix. — Ευκλειας : très douteux. Il y aurait plutôt place pour deux lettres entre l'ε et le κ.

Ligne 16. Των υμετερων υπαρχοντων : «les gens qui sont soumis à votre autorité» (celle des δεσποινικοι). Toute cette fin est d'ailleurs trop mutilée pour pouvoir se restituer avec certitude.

PAGE II. — *Ligne 1.* Ces καθολικαι εκκλησιαι sont les églises paroissiales, opposées aux églises de couvents (cf. Du CANGE, s. v. καθολικος).

[67283]

- † Πετρος πρ[εσ]β[ι] ελεεινος της α[γ]ιας καθολικης εκκλησιας Αποστολων
 κωμης Αφροδιτης παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν
 προς ειδησιν της ημων δεσποινης.
- † Ανουφ[ι]ς πρεσβ[ι] ελεεινος της [α]γιας καθολικης εκ[λ]ησιας (sic) απα
 Μου[σ]σαιου κωμης Αφρο[δ]ιτης [π]αρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την
 διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινη[ς].
- 5 ·† Ψαΐς πρεσβ[ι] ^{ελεεινος} της αγιας καθολικης νοτινης εκκλησιας κωμης Αφροδιτης
 παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της
 ημων δεσποινης.
- † Καλλινικο[ς] πρεσβ[ι] ελεεινος της αγιας εκκλησιας (sic) αμα Μαριας κωμης
 Αφροδιτης (sic) παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς
 ειδησιν της ημων δεσποινης.
- † Βικτωρ πρησβ[ι] (sic) [ε]λεεινος του α[γ]ιου απα Μινα μαρτυρος κωμης
 Αφροδιτης παρακαλων επιδεδωκα υμ[ι]ν ταυτην την διδασκαλιαν προς
 ειδησιν της ημων δεσποινης.
- † Ευλογιος πρεσβ[ι] ελε[ε]ινος του αγιου απα Βικτορος μ[α]ρτυρος (sic) κωμης
 Αφροδιτης πα[ρ]ακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς
 ειδησιν της ημων δεσποινης.
- † Βικτωρ πρεσβ[ι] ελεεινος τη[ς] αγιας καθολικης κωμης εκκλησι[α]ς κωμης
 Αφροδι[τ]ης παρακαλων επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς
 ειδησιν της ημων δεσποινης.
- 10 ·† Αβρααμιος πρ[ο]εσβ[ι] ε[λ]εεινος της αγιας καθολικης εκ[κ]λησι[α]ς απα Ρω-
 μανου κωμης Αφροδιτης παρακα[λ]ων επιδεδωκα υμιν ταυτην την δι[δα]-
 σκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης. Φηγας αναγνωστω της αυτης
 αγιας εκκλησιας, αξιωθεις, εγραψα υπερ αυτου γραμματα μη ειδοτος.
- † Καλλινικος Βικ[τ]ορος κτητωρ τη[ς] αυτης κωμης Αφροδιτης παρακαλων
 επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ·†
- † Απολλωσ κτητ[ω]ρ της κωμης Αφροδιτης παρα[κ]αλων επιδεδωκα υμιν
 ταυτην την διδασκα[λ]ιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ·†
- † Λουκανος κτητ[ω]ρ [τ]ης αυτης κωμης [Αφ]ροδι[τ]ης παρα[κ]αλων ε[π]ι-
 δεδωκα υμιν ταυτην την δι[δα]σκα[λ]ιαν προς ειδησιν της ημων δε[σ]ποινης ·†
- † Φοιβαμμων κτητωρ της [αυ]της κωμης Αφ[ρ]οδιτης παρακαλων επιδεδωκα
 υμιν τα[υ]την τη[ν] διδασκαλιαν (sic) προς ειδη[σ]ιν της ημων δεσποινης ·†
- 15 ·† Ίερημιας Βικ[τ]ορος [τ]αβελλων κωμης Αφ[ρ]οδιτης · και · Κωνσταντινος
 Ερμανωτος κε[φ]αλαιωτης των χαλκοτυπων της αυτης κωμης, και Δωρα-
 ντινος Ιωσηφίου ονομα

Ligne 10. Cf. l'εκκλησια Ρωμανου des n°s 67138, Pl. 4, et 67206 en marge.

Ligne 15. Και : entre deux points dans le ms. — Κεφαλαιωτης : sur les chefs des cor-
 porations ouvrières et marchandes, voir le récent travail de Th. Reit., *Beiträge zur*

- της α[υ]της κωμης Αφροδιτης, και [Ι]ωσ[η]φεις Απολλωτος γναφευς κωμης [67283]
 Αφροδιτης κεφαλαιωτης, και Φοιβαμμων Παπνουθιου κεφαλαιωτης των
 τεκτωνων κωμης Αφροδι[τη]ς,
 και Ωρουαρχις Μαθειου κεφαλαιωτης των καννακοπλοκων [κ]ω[μ]ης Αφροδι-
 της, και Ιερημιας Φιξιου κεφαλαιωτης των πακτονοποιων κωμης Αφροδιτης,
 παρακαλ[σ]ουντες επιδεδωκαμεν υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν
 της [η]μων δεσποινης † Εγραψα υπερ αυτων γραμματα μη ειδωτων, πα-
 ροντων και
 ειποντων μοι, γραφοντι δε και υπερ ε[μ]αυτου Ιερημιας υ[ο]μικος † Πιλατος
 ταβελλιων [κω]μ[η]ς Αφροδι, Προμα'ως Απολλωτος και Μα[κ]αρ[ε]ος Ιω-
 ση[φ]ειδ̄ κεφαλ[ε]ς τω[ν] . . . των, και Ιωσηφεις Ιωα[μ]ηνου [κ]τητωρ
 20 απο της Ξ κωμης Αφροδιτης, παρακουητε[ς] επιδεδωκα υμιν ταυτην την διδα-
 σκαλιαν προς ειδησιν της ημ[ω]ν δεσποινης. Εγραψα υπερ αυτων γραμ-
 ματα μη ειδ[ω]των, παροντων και ειποντων μοι,
 γραφοντι δε και υπερ εμαυτου Πιλατος νομικος † † Σενοβθης Απολλωτος
 πρωτοκ[τ] [πα]ρακαλων επιδεδωκα ταυτην την διδασ[κ]αλιαν προς ειδησιν
 της ημων δεσποινης [†] Απολλωτος Ηε. ωτ̄ κτητωρ της κωμης πα[ρα]κα[λ]ων
 επιδεδωκα [υμ]ει[ν]
 ταυτην την διδασκαλιαν προς ειδησιν της ημων δεσ[πο]ινης † † Απολλω[ς]
 Ιωσηφιδ̄ χρυ[σο]υπ[ρο]δεκτης των δημοσιων της κωμης Αφροδιτης, παρακα-
 λων επιδεδωκα την διδασ[κ]αλιαν προ[ς] ειδησιν τη[ς] ημων δεσποιν[η]ς †
 † Γεωργιος Ψεμπυθ̄ διακ[τ] και κτ[η]τωρ κωμης Αφροδιτης παρακαλων επι[ε]-
 δεδωκα τ[αυ]την διδασκαλ[ι]αν (sic) π[ρ]ος ειδησιν της ημων δεσποινης
 † † Ισακ Μουσαιδ̄ κ[τ]ητωρ και Φοιβαμμων Ψευθησιδ̄ κτητωρ παρακα-
 λουντες
 επιδεδωκα[μ]εν ταυτην την διδασκαλ[ι]αν προς ειδησιν της ημων δεσποινης
 † † Τριμ[ε]λεφ[ος] Κωστατιν̄, αξιωθεις, εγραψα υπερ δε [ε]μαντο και
 υπερ αυτων γραμ[μ]ατα μη ειδωτων † † Ερμανως βοηθος των δημοσιων
 κωμη[ς] Αφροδιτης παρακαλων
 25 επιδεδωκα τ[αυ]την την διδασκαλιαν π[ρ]ος ειδησιν της ημ[ω]ν δεσποινης
 † † Λυρ[ος] Ι[α]κωβ̄ Φοιβαμμωνος συνετελεστ[η] παρακαλων [επι]δεδωκα υμιν το
 διδασκαλικον προς [ειδησιν] της ημων δεσποινης † † Ισακ Ιωανν̄ κτητωρ

Kenntniß des Gewerbes im hellenistischen Aegypten, p. 192-195; cf. encore P. Oxyr.,
 1253 (t. X), note 16.

Ligne 17. Καννακοπλοκων : cf. n° 67288, IV, l. 5 (note).

Ligne 20. Lire παρακ(α)λουντες.

Ligne 21. Πι[λ]ατ̄ est impossible. — Le mot Αφροδιτης a été oublié.

Ligne 24. Τριμελεφος : lecture confirmée par P. Lond., IV, n° 1419 (passim : voir l'Index), où ce nom est celui d'un τοπος. — Υπερ δε : pour τε.

παρακαλων επιδεδωκα το διδασκαλικον προς ειδησιν της ημων δεσποινης ·†

PAGE III.

† Αβρααμ Ανου[Φι]ου κτητωρ παρακαλων επι[δ]εδωκα ταυτην την διδασκα-
λιαν προ[ο]ς ειδησιν της ημων δεσπο[ι]νης.]

Ενωχ Ηρακλειου αξιωθεις εγραψα υπερ α[υ]του γραμματα μη ειδOTOS. Φ[ο]ι-
βαμμων Φιβιῶ κτητωρ παρακαλω[ν]

επειδεδωκα τᾶ[υ]την την διδασκαλια[ν] προς ειδησειν της ημων τησπεινης.

† Μαθιας Ιω[σ]ηφου κτητωρ κωμης Αφροδιτης παρακαλων επιδωκα (sic)
ταυτην την δι[δ]ασκα[ν]

5 λιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ·†

† Αμαίς Αβραμιῶ κτητωρ κωμης Αφροδιτης παρακαλων επειδεδωκα ταυτην
την διδασκαλιαν προ[ς] ειδησι[ν]

της ημων δεσποινης † Φλγ Διοσκορος Μεγαλου κτητωρ απο Αφροδιτης παρα-
καλων επιδεδωκα ταυτην την

διδασκαλιαν προς ειδησιν της [η]μων δεσπο[ι]νης †

† Φ[λ]γ Θεοτεκνος Ψαιῶ κτητωρ κωμης Αφροδιτης, [απ]οδιατοχου παραιπο-
σιτων, παρακαλων επιδεδωκα τᾶ[υ]την την διδασκαλιαν προ (sic) ειδησι[ν]

10 της ημων δεσποινης.

† Κυρος Βι[κ]το[ρ]ος κτητωρ απο Αφροδιτης π[α]καλων επιδεδωκα ταυτ[η]ν τ[η]ν
διδασκαλιαν προ[ς] ει[δ]η[σιν]

[τ]η[ς] [η]μων δεσ[π]οινης † Αβρ[α]αμ Βικτορ[ος] κτητωρ της ει[ρ]η[μ]εινης κωμης
παρακαλων επιδεδωκα [ταυτ]η[ν] τ[η]ν [δ]ιδ[α]σκα[ν]

[π]ρο[ς] ει[δ]η[σιν] της ημων δε[σ]πο[ι]νης.

† Ιε[ρ]ε[μ]ιαη Βικτορος κεθαλαιωτης τ[ω]ν οινοπρα[τ]ων κωμης Αφ[ρ]οδιτης
παρακαλων επιδεδωκα ταυ[τ]η[ν] την διδασκα[ν] προς ει[δ]η[σιν]

15 της η[μ]ων δε[σ]πο[ι]νης. Ενωχ Ε[ρ]μανω[τος] (?) κτητωρ κωμ[ς] Αφροδι[της]
[παρα]καλων επιδεδωκα

υμιν ταυτην την διδασκαλιαν προ[ς] ειδη[σιν] της ημων δε[σ]πο[ι]νης ·† †[ς]
Φλ[γ] Κ[.]

κτητ[ω]ρ [παρα]καλων επιδεδωκα υ[μ]ιν τ[αυ]τη[ν] την διδασκα[ν] προς
ειδη[σιν] της ημων δεσποινης.]

Ligne 26. Commence sous le mot συντελεστς de la précédente.

PAGE III. — Ligne 7. Le texte porte certainement Μεγαλου (nom propre), κτητωρ.

Mais l'écriture est celle de Dioscore fils d'Apollós : c'est pourquoi je préférerais voir
là une incorrection pour μεγαλοκτητωρ.

Ligne 9. Lire αποδιαδοχου (?) = απο διαδοχων; lecture très incertaine.

Ligne 11. Π(α)ρακαλων : l'écrivain a conservé par inadvertance l'abréviation de la pré-
position παρα.

Φλ[ς Β]ησσυρους παρακαλων επιδε[δ]ωκα την διδασκαλιαν προς ειδησιν [67283]
 τη[ς ημων δεσποινης].
 Χρυστης κτητωρ παρακαλων δε[ε]δωκα (sic) υμιν την διδ[ασκ]αλ[ι]αν προς
 ει[δησιν]
 20 της ημων δεσποινης · Καλλ[ι]νικος Ερμανωτος κτητωρ παρακαλ[ων επι]
 δεδωκα υμιν την διδασκ[α]λιαν προς ειδησιν της ημων δεσποινης ·
 Παλως πρεσβυτερ[ς] και οικον[ο]μος του αγι[ου] [απα] Ερμανωτος παρακαλων
 επι[δεδ]ωκα υμιν τ[ο] διδασκαλι
 κ[ο]ν προς ειδησιν της ημων δεσποινη[ς] · Ιωαννης μοναχ[ος] αξιωθεις εγρ[αψα]
 υπερ αυτου γραμματα μη [ειδοτος].
 · Ι[ω]αννης Κορηλιθ[ος] κτητ[ω]ρ παρακαλ[ων] υμιν επιδεδωκα το διδασκα-
 λικον προς ει[δησιν]
 25 της [ημων δεσποι]νης ·

Ligne 19. Χρυστης (douteux) : pour Χρηστης ou Χρηστος.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40455.

67284. Quittance d'impôt délivrée aux habitants d'Aphroditō, pour le payement de 2 *nomismata* affectés au traitement du *commentariensis*. Cf. n° 67040. — Long. 0 m. 124 mill., larg. 0 m. 310 mill. — Aphroditō (?).

Cursive penchée et anguleuse.

· Δεδωκασι οι απο κωμης Αφροτιδης (sic) του Ανταιοπολιτῶ, δια Ιωαννῶ
 υποδεκτου της αυτης κωμης,
 εις λογον του αιδεσιμῶ κομμενταρησιῶ, την κατα το εθος διδομενην συνη-
 θειαν κανονος δευτ[ε]ρ[ας]
 δευτερας ἡδ[η], τουτεστιν χρυσου νομισματα δυο παρα κερατια τεσσαρα,
 χρυσοχοικῶ της αυτης κωμης,
 γι[νο]μενην β[ε]βαιωσιν κερ[α]των χρυσης. Και εις υμων ασφαλειαν και του δημοσιῶ πε-
 ποιημεθα ταυτην την αποχην
 5 εφ υπογραφης ημων ως προκ[α]. Φλ[ς] Φοιβαμμων Ασκλας σιγγι και απαιτητης
 τουτῶ του λογῶ,

Ligne 2. Sur le *κομμενταρησιος*, voir n° 67090, note 1. — *Συνθηθεια* : cf. n° 67057, II, l. 10 et seq., et 67287, I, l. 10. — *Δευτερας* : on pourrait supposer que le mot *καταβολης* a été oublié. Mais la quittance analogue publiée au n° 67040 prouve que le payement se faisait une fois seulement par an. Le mot *δευτερας* a donc été répété par erreur (cf. aussi la suscription).

Ligne 3. Sous-entendu *σταθμῶ* (*χρυσ.*).

Ligne 5. Sur les *singulares*, cf. n° 67282, n. 10.

[67284] στοιχει μοι η αποχη ως προκς. Φλ|ς Φοιβαμμων Βικτωρος σιγγουλαρ| και
 απαιτητης τ[ουτου το]υ λογῶ,
 στοιχει μοι η αποχη ως προκ|·†·†·

Suscription au verso :

·† Αποχη τοῦ κομενταρισς κᾶν δευτερας ινῶ| χρ| | ἰ β π| κερ|] δ χρ|

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40718 c.

67285. Quittance d'impôts, délivrée par Jean, hypodecte d'Aphroditô, à la maison de Dioscore Psimanôbet. — Long. 0 m. 076 mill., larg. 0 m. 164 mill. — Aphroditô.

Cursive droite. — Le texte est écrit au verso d'un compte plus ancien, dans lequel on a découpé un morceau rectangulaire à peu près régulier.

·† Δεδωκεν η Διοσχ[ορου Ψ]ιμανωβετ Διοσκοροῦ
 τ| υἱῶ, εις λογον λοιπαδ| τοῦ ενδρῆς απο (ι)επαρχς
 Ἰδλιανῶ και Ενωχ, κερ| ἴζ, ομοι| Διοσκοροῦ και
 κερ| ἴζ, ομοι| κ| δγ' η Τυβι γ της τ| Ιωαννης
 5 υποδ| σε||

Au verso, quelques lignes à la fin d'un ενταχιων :

.....
 ὕ κομητικων Αφροδ| γι| σι| μ̄ ξ γ τζγ και πρ| .[.....]

Ligne 1. Η (υπερ) Διοσκορου : cf. n° 67286, l. 1 et 12 : το υπερ κωμης Αφροδιτης. Il faut peut-être voir ici une faute d'iotacisme pour οι υπερ Διοσκορου, ceux qui payent les impôts au nom de Dioscore, c'est-à-dire, probablement, ses héritiers réunis en consortium. Le singulier δεδωκεν contredit cette hypothèse, à vrai dire : mais on ne voit guère quel mot serait sous-entendu après η.

Ligne 2. Le signe τ est douteux. — Lire λοιπαδων (Nov. Just., 147 et 148). Sur Julien απο επαρχων, cf. n° 67060. Il faut sans doute comprendre « les impôts qui auraient dû être perçus déjà par Julien et par Énoch » (peut-être ἐξπελλευστης du n° 67105, l. 5 ?).

Ligne 3. Ομοι(ως) (υπερ) λοιπ(αδων) (και) αλλα(?). La dernière lettre, qui est informe, doit probablement être un α. Αλλ(ων, sous-entendu φορων) est moins probable.

Ligne 4. Της (αυτης) (ινδικτιωνος) : le reçu est sans doute détaché d'un registre qui en contenait d'autres, de date antérieure. La date n'a pas été répétée ici; le fait est pourtant singulier.

Ligne 5. Σε(σημειωμαι).

VERSO. — Ligne 1. Lire κωμητικων; — μο(διοι). — Τζγ : un chiffre(?); soit 363. Le ξ semble être une correction sur ο; — lire probablement προσθηκη.

σοι εις τον αυτη Φορ[] και εχε τουτο το εν[τ]αγι[] [ωσ] προ[οκ]// Βικτωρ
 προκ στι[χι] μοι ωσ προ[οκ]

[67285]

Ligne 2. Lire Φορ(ον).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40718 c.

67286. Deux quittances pour une redevance en nature, due par le village d'Aphroditô au couvent de la *Pénitence* (Μετάνοια). — Long. 0 m. 552 mill., larg. 0 m. 306 mill. — Aphroditô (pl. IV).

Date : le premier reçu a été écrit en Thot de l'indiction 6, le second au mois de Mesori de l'an suivant; ces dates correspondent probablement aux mois de septembre 527 et d'août 528. L'Apollôs mentionné l. 13 paraît être, en effet, le protocômète Apollôs, qui mourut sans doute en 542 (*Rev. des Études grecques*, 1911, p. 461). Dans ce cas, le supérieur du couvent, nommé à la ligne 4, pourrait être le futur patriarche Théodose d'Alexandrie. On sait en effet que deux patriarches au moins ont été fournis à Alexandrie par ce « monastère des Tabennésiates » : Jean I (482) et Paul I (537-539).

Grosse cursive droite.

Ce couvent est l'un des plus célèbres de la région d'Alexandrie. Il est appelé ici (l. 14) *μοναστήριον Μετανίας τῆς μεγαλεπόλεως* (sic) *Ἀλεξ[ανδ]ρίας*, ce qui ne doit pas signifier « situé à Alexandrie », mais plus vaguement « voisin, dépendant d'Alexandrie » (cf. l'expression de Socrate, I, 27 : *Μαρεώτης χώρα Ἀλεξανδρείας ἐστί*). En effet, nous connaissons un monastère de ce nom à Canope, tout près de la capitale : il est cité par saint Jérôme (*Reg. Sⁱ Pachomii*, praef. = *Patrol. lat.*, t. 23, col. 65 : in monasterio Metanœæ, quod de Canopo in Pœnitentiam . . . mutatum est). Le prêtre Athanase, accusateur du patriarche Dioscore, en parle dans la libelle qu'il lut au concile de Chalcedoine, en l'an 451 : *οὕτως οὖν καταλαβόμενον ἐμοῦ τοῦ Ἀθανασίου τὴν Μετάνοιαν, προάστειον δὲ τοῦτο τῆς μεγίστης Ἀλεξανδρείας, ὅ ποτε Κάνωπος καλούμενον ἔπερ προάστειον ἀνῆθεν καὶ ἐκ παλαιᾶς συνθεσίας ἐτύγχανε πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν καταφύγων· ἔλον γὰρ δοκεῖ ὑπὸ τὴν Φυλακὴν τοῦ εὐαγοῦς μοναστηρίου τῶν Ταβεννησιωτῶν* (*Concil. Chalced.*, actio III = *Mansi, Concilia*, VI, p. 1025). Ici, Canope est un « faubourg » (*προάστειον*) d'Alexandrie; de même, dans les *Apophthegmata patrum* (*Patrol. gr.*, t. 65, col. 108), il est question d'un moine qui vécut trois ans *εἰς τὸν Κάνωπον Ἀλεξανδρείας*, ce qui explique l'expression employée par notre papyrus. Ce monastère est *tabennésiate*, c'est-à-dire qu'il suit la règle de saint Pachôme. Victor Tonnennensis (anno 556), qui y fut interné, parle de ce couvent « des Tabennésiates », situé « à Canope, à douze milles d'Alexandrie ⁽¹⁾ ». En fait, il devait être sur la route d'Alexandrie, plus rapproché de cette dernière que la ville de Canope proprement dite. Il figure dans la *Chronique* de Jean de Nikiou (trad. Zotenberg, p. 515, 574). Trois papyrus de Londres, attribués au vi^e siècle (P. Lond. 1152 = t. III, p. 248; et les deux suivants), contiennent le nom de la *Μετάνοια*, sans indication

(1) De même AMMIEN MARCELLIN, XXII, 14 : « Canopus inde duodecimo disjungitur lapide ».

Catal. du Musée, n° 67279.

[67286]

de lieu. Mais il s'agit toujours de celle de Canope, sans aucun doute : là aussi, il est question de redevances en nature embarquées *eis* *πλοῖον τῆς Μετανοίας*. L'*Histoire des Patriarches* contient la dernière allusion à cet édifice, avant la conquête arabe. Vers 620 (*Patrol. orient.*, I, p. 487) Benjamin, futur pape d'Alexandrie, serait entré au « monastère de Canope » (قبريوس, corrigé en قنوبوس par M. Evetts, avec beaucoup de vraisemblance). Plus tard (*ibid.*, p. 498), aussitôt après la victoire des Arabes, il résida quelque temps, lors de son retour à Alexandrie, au « monastère de Maṭarā » (مطار), qu'Evetts corrige à tort en *Metras*. Ce mot مطار est probablement une faute de copiste pour *مطنوا* = *Μετάνοια*.

Cette maison recevait, sur l'ordre de quelque pieux *basileus*, une part de l'annone publique (*δημοσίου σίτου*, disent expressément les textes de Londres). On lit dans la vie de S' Théodore Sicéote (*Bolland.*, 22 avril) que l'empereur Maurice accorda à un monastère une rente annuelle en blé (évidemment le *ἐημόσιος σῖτος*) pour être distribuée aux pauvres. Justinien parle, dans sa Nouvelle 7 (cf. § 8 notamment), de ces *annonae civiles* accordées à des églises ou à des couvents; il sait que le cas se présente en Égypte : *διότι τοιαύτας* (sc. *πολιτικὰς*) *εἶναι σιτήσεις οὐ μόνον ἐπὶ τῆς βασιλίδος ταύτης πύλεως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας καὶ ἐπὶ τῆς Θεουπολιτῶν* (Antioche) *εἶναι μεμαθήκαμεν*. Tel fut probablement le cas du couvent alexandrin de la *Μετάνοια*. Aphroditḗ fournit une partie de cette rente; elle est taxée à 5759 artabes par an, réparties entre les principaux propriétaires (nous avons déjà vu, au n° 67138, que la part du comte Ammónios s'élevait à 160 artabes). A cet effet, le couvent envoyait dans les provinces des *διακομηταί*, comme ceux d'Antaiopolis, qui signent ici ces deux recus (nous n'avons pas les originaux, mais seulement les copies). Les *prôtocômètes* sont responsables du versement, qui a lieu par leurs mains ou par celles de leurs représentants autorisés.

† Εμετρησεν κς ενεβαλεν το *κ* κωμς Αφροδιτης δ| των πρωτοκομητω[ν
της αυτης κωμης],
δ| Βικ[τορο]ς [αρ]εσβυτερ[ου και Σεουθιου.] *κ* τε αυτων κτησεως
κα]ι διαφορ| κτητορο̄
της αυτης κωμς, εις πλοι| μοναστηρι[ο] Μετανιας, δ| του Θεοσεβεστατου αββ,
Θεοροσι[ο] παροιστωτων δ| των Θεοσεβξιστατων (sic) αββ, Αναστασῑ κς αββ,
Ισχυρι

Ligne 2. Sur Βικτωρ *πρεσβυτερος*, cf. n° 67134, l. 2. — Σεουθιου(?) : restitué d'après la ligne 13. — Lire à la fin *διαφορων κτητορω(ν)*. La barre horizontale sur l'o final représente ici un *v*, comme dans quelques poèmes de Dioscore (par ex. n° 67055, v., l. 15) et parfois aussi dans le style ordinaire (n° 67295, II, l. 9 etc.).

Ligne 3. *Eis ploion* : sur le navire appartenant au couvent. — Lire *Μετανοιας*. — Après αββ, un espace blanc termine la ligne.

Ligne 4. Lire *προσεστωτος*. Peut-être cependant l'espace vide qui termine la ligne 3 était-il réservé à un autre nom propre : le couvent aurait eu deux supérieurs(?).

- 5 *ωνος μοναζζ[] κς* διακ/ Αντ[α]ι[ο]πολ[ι]των, *℥* ε[μβ]ς της αυτη[ς] κωμς [67286]
καρνος εκτης
ινδικ/, σιτ[ου] αρταβας [π]εντακεσχιλε[ια]ς επτακοσιας πεντηκοντα εννεα
συ ναλ/ κς εκατεστης κς εικοστες · γι/ σιτς ̄, εψνθ μους. Κς εις ην [υμ]ων
ασφαλειαν
κς του τεμοσῑο περι[μ]ε τα[υ]την αποτιξιν ως προκ/. Αναστασῑο κς αβς
[Ισ]χυριων[ος]
διακ/, δ/ [εμ̄ο] Τι[μοθεου] γ[ρ]αματς] τη[ς] αυτη[ς] [κ]ωμ[η]ς, πεπομ[ε] την
αποτεκξιν
- 10 *[τω]ν του σιτου αρταβων περι[τα]κεσχιλιας επτακοσιας πεντηκοντα εννεα*
ως προκ/. Ε[γ]ραφ/ [Φ]ωθ. . ινδ[ι]κ/ ς.

Une ligne en blanc.

- † *Εμετρησεν και ειεβαλε το υπερ κωμς Ᾱφορδς δ/ της Φαυμασιστατης των*
προτοκομητων
*της [αυ]της κωμς, δ/ Απολλωτος κ[αι Β]ικτωρος και Σιμουθῑ (sic), *℥* τε*
αυτον κτησεως και διαφορ̄ο
κτητορον της αυτης κωμς, εις πολοι/ του μοναστηρῑο Μετανιας της μεγαλε-
πολεως
- 15 *Αλεξ[ανδ]ριας, δ/ των Θεοφιλεστατω[ν] αβς Αναστασῑο και Δ. . . . ασῑο*
μοναζζ/ και διακονιτων
*της Ανταῑοπολιτων, *℥* εμβολη[ς] της αυτης κωμης, κανονας εβδομης ινδικ-*
τι[ω]ν[ος],
σιτ̄ο καθαρο̄ αρταβας πεντακεσχιλιας επτακοσιας πεντηκοντα εννεα
[συ ναλς κς] εκατεστης κς εικοστης· γι/ σιτς κανς ̄, εψνθ μους. Και εις
υμων ασφαλειαν
και του τεμο[σιου] περι[μ]ε τ[αυ]την αποδιξιν [ω]ς προκ/. Αναστασιος και
Δ. . . . ασιος διακ[]],

Ligne 5. Μοναζ(ουτων) και διακ(ονητων). — (Υπερ) εμβ(ολης).

Ligne 7. Lire *συ(ν) να(υ)λ(οις) και εκατοσταις και εικοσταις* : cf. n° 67169, l. 18.
 — Μονς = μονα. — *Eis (σ)ην*, corrigé en *eis υμων*, mais le mot *(σ)ην* n'a pas été barré.

Ligne 8. Lire *και του δημοσιου πεπομ[ε]μαι* (c'est Timothée qui parle) *ταυτην* (την) *απο-*
δειξιν. — Lire *Αναστασιος* et *Ισχυριων*.

Ligne 9. Γραμ(μ)ατ(εως) : cf. l. 20.

Ligne 12. Lire *Φαυμασιστατος*, à moins qu'on ne restitue le mot *κοινοστος* qui aurait été passé.

Ligne 14. Sic pour *μεγαλοπολεως*.

Ligne 16. Lire *κανονας*.

[67286] 20 δ/ εμῶ Τιμοθεου γραματς της αυτης κωμης, πεποιμε την αποτηξιν των σι[τ]ῶ
 αρταξων
 και το[υ] η[α]λ[ο]
 πενταεσχιλιας επτακοσιας πενητηκοντα εννεα ως παροκ|. Εγγραφε| μεσορ| ς
 ινδικ| ζ

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40718 a.

67287. Tableau des impôts et des dépenses de la κώμη d'Aphroditō, durant la première indiction. La première colonne enregistre les sommes versées pour les κανορικά et l'annone militaire plus bas, diverses dépenses, notamment les traitements (συνήθειαι) des fonctionnaires; les colonnes suivantes contiennent l'énumération de détails de dépenses diverses.
 — Long. 0 m. 317 mill., larg. du 1er fragment 0 m. 335 mill.; larg. du 2e fragment 0 m. 236 mill. — Aphroditō.

Petite cursive droite. Deux fragments, ne se rejoignant pas.

Colonne I.

Λ'ῶ δημο[σιων κωμης Α]φροδι| πρωτης ινδ| τα δ. . . υπερδς
 [κ] ανων[ων] ακτοαρ[ιω] Ανται| α προστς κ οι| κρ| . . . ς εν χρ| ρο
 θωθ η κ η ξδ κ| κβ ζ
 α καταξ[ο]λς των κανορικ|, αθυρ η ς η̇ ι[ζ]. . δ/ Ηλιωδωρῶ
 5 ο[μο]ι[?] της ατς καταξολς, χριακ α η̇ κ κ| [ι]
 β καταξ[ο]λς, τυ]ξι ιζ η̇ ρκ [δ/ τῶ] αυτ/ (?)
 [τω ακτουαρ|], φαρμῶθι η β η̇ ρ [δ/ τῶ] α[υ]τ/|
 τω ακ[τουα]ρ| ρμοι| γ προσταγμς απο η̇ ν η̇ μ
 θ η̇ τξξ κ| η ζ

2 lignes en blanc.

10 Αναλς κ[αι] συνηθς της ζ α ινδ| ου — η̇ γ
 τω π. λ.

COLONNE I. — *Ligne 1.* Peut-être τα δ[ολς τω] υποδ(εκτη) : mais les traces ne conviennent pas très bien à cette conjecture.

Ligne 2. Avant ανων(ων), vague trace qui représente sans doute le signe κ = υπερ.

— Α' (= πρωτου) προστ(αγματος). — Οι/κρ| = οινωκρεου (?); cf. n°s 67050 et 67051.

Ligne 4. Le chiffre ιζ est très douteux; il est restitué pour compléter le total énoncé

1. 9; mais les autres ne sont eux-mêmes pas tous certains.

Ligne 8. Γ' προσταγματος, απο νο(μισματων) ν. Les n°s 67320 et 67321 nous représentent des exemplaires de ces προσταγματα.

Ligne 10. Αναλ(αματα) και συνηθειαι.

	Φιλ.	ἦ α π / ε λ δ'	[67287]
	. μ μ α β ῶ σ ε	ἦ α π / δ λ	
	[Κ] ρ με [νταρ] η σ ῖ ο ἰ πυργων	ἦ γ π / ι γ λ	
15	[τ] ω κυριω [Ωρι] γ ε [ν] ῶ δ / Τ ῶ αν σ ε ι	ἦ ι "	
	[Ιω] σ η φ ι σ μ ε λ ι σ ο υ ρ γ ο ς	ἦ α π / δ λ	
	[Συν] η θ ε ι α τ [ῶ] μ ε γ α λ ῖ κ ο μ ι τ ο ς	ἦ β π / γ	
	[Τοι] ς π ο λ υ κ /	ἦ α κ / λ	
	[ε] ν α υ λ ῶ ἀ πο ρ ῶ δ / τ ῶ γ ρ α μ μ ῖ κ / μ η γ'	ἦ β κ / γ'	
20	[. . . .] ε Μ ο υ σ α ῖ ο Ψ ι μ α ν ῶ ε τ	ἦ α π / δ	
	[Ἐκδι] κ ῶ Ἀ ν τ α ῖ ο ε σ υ η θ ε ι ῶ ν	ἦ β π / α	
	[εἰς] Τ α ν ν α ῖ θ ε ω ς	ἦ ι δ π / η ζ	
	[τιμῖ] ε ρ α ῖ κ ῖ ε ἰ ς [Ἀν] τ ι δ / [Βι] κ τ [ορ] ρ ῖ ᾠ μ ῖ	ἦ α π / δ	

Colonne II.

	Κ α τ α ξ ῖ Ἀ δ ρ ι α ν ῶ	ἦ α π / δ
	τ ω α ν τ ω ὀ μ ο ἰ /	ἦ α π / [.]
	Κ α τ ῖ τ ω ν π ρ ῶ τ ο κ / ε ἰ ς Ἀ ν τ ι π ῶ ῶ	ἦ α [π / .]
	τ ρ ῖ ξ / τ η ς ε ἰ ρ [η ν] η ς	ἦ α [π / .]
5	Ἀ π ὄ λ λ ω ς β ο η θ ῖ	ἦ δ [π / .]
	Β ι κ τ ῶ ρ Σ ε [ν] ῶ θ ῶ	ἦ α π / [.]
	Φ ρ ῶ ρ η ς τ η ς τ α ξ ε ἰ ω ς	ἦ β π / [.]
	τ ρ ῖ ξ / Ἀ ν τ α ῖ ο υ	ἦ β [π / .]

Ligne 14. Πυργων : pour πυργοφυλαξ (= ακοῆ)? L'association des noms du commentariensis et du πυργοφυλαξ est attestée par les n°s 67054, I, l. 3-4, et 67058, III, l. 2.

Ligne 17. C'est le κομης και αρχων ou praeses de l'éparchie : cf. n° 67030, l. 1.

Ligne 18. Restituer τοῖς πολυκ(απιταῖς), d'après P. Lond. Inv. 1734 (inédit) : cf. FR. PREISIGKE, Berichtigungsliste, p. 108, n. 12. De même aux n°s 67136, l. 16, et 67058, VII, 11 (Add. et Corr.), restituer ainsi, au lieu de πολυκ(απικων).

Ligne 19. Lire τῶ γραμμ(ατεως) : cf. n° 67286, l. 9 et 20; la même rubrique se lit au n° 67058, III, l. 7.

Ligne 22. Sous-entendu κομην. — Sur Τανναίθις, cf. n°s 67301, l. 10, et 67303, l. 5, et les références que j'ai citées dans Revue des Études grecques, t. XXV, p. 219; quant à l'identité avec la Τανναίθις de P. Lond., 483 (= t. II, p. 324), elle est contestée par M. BELL (Byzant. Zeitschr., XXII, p. 397, n. 2).

COLONNE II. — Ligne 1. Lire κατὰ(ολη) : mais le sens est probablement : «versement fait à Hadrien». Sur cet Ἀδριανὸς (στρατιωτης), cf. n° 67052, l. 4, et 67058, VI, l. 8.

Ligne 3. Πρωτοκ(ωμητων).

Ligne 4. Personnage appelé d'ordinaire τριεθνους των ειρηνικων : cf. n° 67054, l. 1. 6, et 67058, III, l. 22.

Ligne 7. Lire φρουροῖς : cf. n° 67058, III, l. 23; pour la ligne suivante, cf. *ibid.*, l. 10.

[67287]	Κατς Χαρισιῶ ὧ Ιουστῶς	ῖ α π/ [.]
10	Αδρι[ανῶ] .χ. ρις καταβολς	ῖ α π/ [.]
	κατὰς εἰς Αντι/ εν τη επιδς τῶ αρχοντς	ῖ ς
	κα[τς] μ. . . . [Βι]κτωρς εν κερματι/	ῖ [ις π/ .]
	Κ[αλλιμικ]ῶ χρυσονς	ῖ α π/ [.]
	Ψ[οῖῶ νο]υ[μ]εραρς	ῖ α π/ [.]
15	.. ῖ οζ π/ σ τα [ως ῖ ξθ π/ η]	

Colonne III.

Il n'en reste que les chiffres.

Colonne IV.

	Ἰωσηφῆς ἀπλικ/	κ ω α ο	[κ/] α
	Ανῶφιῶ ποιμς		κ/ α
	ἀπαιτς τῶ τριβ/ Ανταιῶ		κ/ α
	Λεοντιῶ στρ/ ὧ Ανῶφῆς εντολς		κ/ ε θ
5	κ ω εις Αντινοῶ δ/ τῶ κυριῶ Ωριγην[ους]		κ/ ε θ
	Λεοντιῶ σιγγς και Ξενος κ ω α κδ		κ/ γ'
	ομοι/ δ/ Χαρισιῶ κ τυρια και ωα		[κ/] λ ιο
	τιμς ταραχια δ/ τῶ κυριῶ Οριγην		[κ/] α θ
	Παπ[ηες δη]μοσιεων		κ/ α θ

Ligne 11. Επιδημια : tournée d'inspection du *praeses*. Peut-être ces inspections avaient-elles lieu tous les ans (cf. n° 67289, l. 8) : un même crédit de 6 κερατια est affecté à cette visite au n° 67058, VII, l. 26 (t. I, *Add. et Corr.*). — Cette dépense constitue ce que la législation de Justinien appelle les *επιδημητικα*, indemnité de voyage, et qu'elle interdit inutilement (Nov. 134, 1).

Ligne 12. Le total de 77 *nomismata* (l. 15) exige la restitution du chiffre ιε.

Ligne 13. Lire χρυσων(ου).

Ligne 14. Restitution, d'après le n° 67058, II, l. 5; III, l. 14, 20.

Ligne 15. Τα π(ιουντα) : cf. n° 67056, IV, l. 5 (t. I, *Add. et Corr.*).

COLONNE IV. — *Ligne 1.* Lire ἀπλικιταριος, *huissier* (Jon. Lydus, *De mag.*, III, 8; III, 16), gardien de prison : c'est un subordonné du *commentariensis* de l'*officium* ducal.

Ligne 2. Ποιμ(ενος).

Ligne 3. Απαιτητη(?) : celui qui perçoit le traitement du tribun, pour le lui remettre (cf. n° 67284, où un *ἀπαιτητης* perçoit le traitement du *commentariensis*).

Ligne 4. Λεοντιου στρ(ατιωτου) και Ανουφῆς εντολ(ικαριος) (*mandator*).

Ligne 7. Le chiffre est $\frac{1}{2} + \frac{1}{12}$.

Ligne 8. Τιμ(η) ταραχι(ων).

Ligne 9. Lire δημοσιε(υ)ων. Sur le nom de Παπηες, cf. n° 67212, l. 1.

10	Φ[ι]λοτε[ος απ]ο(?) Τοετω κ ωων	[κ/] ς	[67287]
	Καττοι στρ/ς φρορω Πανισκῶ	[κ/] ζ	
	[.]ιος σιγγς κ οι και ωα	[κ/] β γ'	
	[Εν]αχ . . . ι/ομοι δ/ Ια[α]νη[ῶ] μοναζ/	κ/ ζ	
	[Π]εχυ[σι]α(?) [τ]ω ακ[τῶ]αριῶ ς Βουρκαρις		
	μον[αζ/]	κ/ ιδ	
15	.υπ. .[βον]θω τ[ῶ] ἦ Λεθονιῶ	κ/ γ' ζ d	
 τῶ κ[υ]ριῶ Οριγηνη κ Φοιβαμ[ωνος]	κ/ . γ'	
	Ψικανωβετ Κυρῶ τ. . τεκ/ ἦ .π/ . . χρ/	κ/ ιθ d'	
	[κ] οινῶ Πεχυ[σι]α ακτ[ο]υα]ριῶ	κ/ β d'	
	τιμς [Μ]οσχου	κ/ ς	
20	B. . ως κ Ἰερημιῶ λ[α]τ[α]μῶ	κ/ ε	
	τ[ω α]κτῶαριω [κ] β ημερ/	κ/ α ς	
	ο[μο]ι κ οι/αγγς β ς ωα ιβ	κ/ α ζ γ'	
	Ε[λι]σαξ[ετ] ελαιῶπορ/	κ/ α ς	
	κ ωων εις Αντι/ περι τῶ χρυσ[ς τῶ ακτῶ]α-		
	ριῶ δ/ Βοττος	κ/ ιϛ	
25	δ/ Β[οτ]τος εισοδος εν κερματι	κ/ α ς	
	κ ναυλῶ τῶ παλιο	κ/ ς	
	τω ακ[τῶ]αρις κ οι/αγγς β	κ/ α ς // ἦ φλε κ/ θ d'	
	Αδρι[α]νω κ της καταβολ/	κ/ ι ι αφ/ κ λημς ἦ φλε κ/ ς	
	εις συ[μ]πληρουσς (sic) των δεσπς ἰδ	κ/ κε λοι/ ἦ γ κ/ γ d'	

Ligne 10. Τοετω : même mot au n° 67212, l. 3, où il faut lire Τοετω το (= τω) Κομτι etc., comme me le signale M. Bell; cf. U. WILCKEN, *Chrest. der Pap., Nachtr. und Ber.*, note relative au n° 127. Que le nom soit celui d'un village, c'est ce qui est certain; mais les deux papyrus du Caire prouvent bien, comme le supposait déjà M. Wilcken, que le bourg n'était pas situé dans l'Oasis ainsi qu'on avait pu le croire naguère. Il devait se trouver dans le voisinage du nome Antaiopolite. Ainsi, dans P. Lond. IV, 1460, l. 43 on lit : απο κωμ(ης) Τοετω. C'est peut-être la ville actuelle de Tahta (طحتا) très proche de Kôm-Ichgaou.

Ligne 12. La queue du signe ζ (1/2) dépasse la lacune.

Ligne 14. Πεχυσιω : très douteux, comme à la ligne 18.

Ligne 17. ἦ/ .π/ . . χρ/ : les chiffres n'ont peut-être jamais été écrits.

Ligne 21. Υπερ β' ημερ(ων).

Ligne 23. Ελισαξετ est très douteux : on pourrait lire Σ[ου]σαμξ. — Ελαιοπωλις.

Ligne 24. Pour des œufs achetés comme vivres de route lors du voyage à Antinoé fait en cette ville au sujet des fonds destinés à l'*actuarius* (?).

Ligne 25. Εισοδος εν κ. : versement en petite monnaie (de bronze).

Ligne 29. των δεσπ(οτικων) ιδ' (ιδικτιωνος) : cf. n° 67054, II, l. 5.

[67287] 30 εἰς συμ[π]ληρῆς τῆς ριπαρίας κ/κ κ/γγ

Ligne 30. Cf. P. Oxy. VIII, 1147, l. 9 : Παμοθιω μείζ(ονι) Τραπετι υπερ μείζονιας. Il faut comprendre ici « pour compléter l'indemnité allouée à la fonction de ριπαριος ».

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 45194.

67288. Liste de contribuables ressortissant à la κόμη d'Aphroditò. — Long. o m. 334 mill., larg. o m. 512 mill. — Aphroditò.

Cursive droite.

Colonne I.

Il n'en reste que les chiffres.

Colonne II.

	• Παλως μαγειρῶ και ἀδελφ/	ῖ α
	• Πεκυσις Τουανσις	ῖ α
	• Ἰακωβ Ἰσακιῶ	ῖ α
	Ἰωσηφῆς Τουανσις	ῖ α
5	• Λακων μαγειρ[ῶ] και υ[ῖ]ος	ῖ α
	• Μηνα Ηρακλειῶ	ῖ α
	Ανῶφῆς ἀδελφ/	ῖ α
	Ηρακλειος Ωροβιηθῶ	ῖ α
	(Απολλωσ Νικητῶ)	ῖ ζ
10	• Μουσης Ατρεπς	ῖ ζ
	Ψαῖς Ποιης Καμητος	ῖ α
	• Φοιβαμμων ἀδε[λφ/] ἀτῶ	ῖ α
	• Ψαῖς Σολομων	ῖ ζ
	Παυλος Ωρῶ βαφ/	ῖ ζ
15	Λαμουσε	ῖ γ'
	Παξικ λιη[ο]ϋφ[ο]ς	ῖ γ'

COLONNE II. — Ligne 1. Lire μαγειρος και ἀδελφ(ος αυτου).

Ligne 7. Αδελφ(ος αυτου).

Lignes 9 et 13. ῖ α corrigé en ῖ ζ. Le nom du contribuable a été rayé à la ligne 9.

Ligne 14. Lire βαφεις.

Ligne 16. Παξικ : ce nom confirme la restitution douteuse de P. Lond. IV, 1446, 18.

	· Παῶ Παπῶ και Κονονς	· ἰ γ'	[67288]
	· Μακ[α]ριος και ἀδελ[φ] ἄτς	· ἰ ς	
	· Ωρῶεκως διακ	· ἰ ζ	
20	· Φανης καθαρ[ῶρ]γς	· ἰ γ'	
	· Δρων καθαρ[ῶρ]γς	· ἰ γ'	
	· ραπται	· ἰ α γ'	
	· Ἰωσηφίς μελι[σῶρ]γος	· ἰ ζ	
	· Φοιβαμμων μ[ελ]ισουργς	· ἰ ζ	
25	· Παους μελισουργος	· ἰ γ'	
	· Πααμ Πατκετῶλε	· ἰ γ'	
	· Σμιν	· ἰ γ'	
	· Βικτωρ Παπῶ Σανε	· ἰ γ'	
	· Ανῶφίς Ἰωσηφιῶ	· ἰ γ'	
30	· Ερμαως Χιχοίτος	· ἰ γ'	
	· Φοιβαμμων (sic) καθαρῶργς	· ἰ ζ	
	· Μεγαλη καθαρουργς	· ἰ ζ	
	· υίος Σαλακοτ'τε	· ἰ γ'	
	· υιοι Πκολοξ[ος] λινοῦφ	· ἰ γ'	
35	· Κυρικος (sic) μο[λυ]ναρχς	· ἰ γ'	
	· Παλως Ερμαῶωτος	· ἰ γ'	
	· Φοιβαμμων (sic) Θαλλους λινοῦφ	· ἰ γ'	
	· Βησω	· ἰ γ'	
	· Απολλως Ε[ρμα]υω[τς]	· ἰ ς	
40	· Πακτωνοποιος	· ἰ [·]	

Colonne III.

· Ανῶφίς Πακτωνοποι| ἰ α

Ligne 19. Lire Ωρουαγγίος.

Lignes 23-24. ἰ ζ corrigé sur ἰ γ'.

Ligne 30. Cf. le τοπος Πχιχοίτος de P. Lond. IV (voir l'index).

Ligne 32. Μεγαλη : douteux. Ce serait le seul exemple d'une femme καθαρουργος.

Ligne 35. Μολυναρχος : peut-être est-ce simplement une faute pour μολωναρχος : cf. cependant plus bas, col. III, l. 15.

[67288]

	Ἰωσηφίς Φρηριῶ	ἰ γ'
	Φοιξαμων (sic) ἀδελφ	ἰ γ'
	• Φιβ γναφ	ἰ γ'
5	Ἰακωβ Ἰωσηφιῶ	ἰ α
	• Φανης μαγειρῶ	ἰ ζ
	• Ονοφρις μαγειρῶ	ἰ α
	• Ερμαως Ταπαω	ἰ α
	• Απολλως Πασιλη	ἰ γ'
10	Κυρικος Πεσᾱ	ἰ ζ
	Απολλως ἀδελφ ᾱτῶ	ἰ γ'
	• Ἰσακ Πουαμτρα	ἰ ζ
	• Φιβ ορβιωπολις και Παχυμιῶ	ἰ ζ
	ξ Βικτωρ τριβουνῶ	ἰ ζ
15	• Απολλως μολυναρχις	ἰ γ'
	• Ερμαως Ταβης καθαρουργις	ἰ ζ
	χ αλκωτυπις (sic)	ἰ β
	(• Μουσης Ψᾱσᾱ	ἰ γ'
	Ἰερημιας πρεσβυτερος	ἰ γ'
20	• Ατρης Π[α]σαρεως και Απολλ	ἰ γ'
	(Λακων καθαρουργος	ἰ γ')
	Λακω[ν] καθαροργος	
	• Απολλω[ς] Πεξωτος	ἰ γ'

COLONNE III. — Ligne 5. ἰ α corrigé sur ἰ ζ.

Ligne 9. Πασιλη ou Πασιλη : mais cf. le nom de Bgileh dans la Vie arabe de Schnoudi.

Ligne 10. Lire Πεσαυ (de même, l. 11 : αυτου) : cf. le Πεσαουs du n° 67058, IV, l. 7.

Ligne 13. Lire ορβι(ο)πωλου : vendeur d'ορβια. Peut-être faut-il corriger en ορ(ο)εισ-πωλου : marchand de vesces (sorte de lentilles) : cf. C. WESSELY, Pal. Stud., VIII, 723, l. 1; H. I. BELL, Classical Quarterly, IV (1910), p. 55; P. Lond. IV (voir Index); P. Oxy., t. X, n° 1323. Pourtant le mot est toujours écrit, dans les papyrus, sans σ intercalé entre le ρ et β : cf. plus bas : col. IV, l. 4; col. V, l. 11 et 27, et n° 67252, l. 5.

Ligne 21. Raturée après coup.

Ligne 22. Rajoutée après coup.

	· Κυρικος Ερμαῶωτ[ο]ς χρυσό	ⲓ γ'	[67288]
25	..ξ/ Αθανα[σι]ος καθαρουργς	ⲓ γ'	
	· Ποινις κεραμοπλαστς	ⲓ γ'	
	· αλλοφυλοι	ⲓ β ζυγς	
	· Ανῶφισ ορβιωπολῶ	ⲓ ζ	
	· Φοιβαμμων Παταλῶχισ	ⲓ ζ	
30	.. σκετει	ⲓ ε	
	.. Βικτωρ καθαρουργος	ⲓ γ'	
	· Ψαις Τσενενῶθης	ⲓ γ'	
	· Κυρικος χαπ	ⲓ γ'	
	· Ἰσακ αδελφ/ ἄτῶ	ⲓ γ'	
35	[·Δ]ιανε και αδελφ/	ⲓ α	
	[Φοι]ξα[μ]ων Σαβινῶ και υἱος	ⲓ γ'	
	[. . .] Ξ[εν]ῶθης καθαργς ^(sic)	ⲓ γ'	
	[Απολλω]ς Κηχ[ι]ε	ⲓ (ζ) γ'	
	[.] Παθαμο[υ]ἰ	ⲓ ζ	
40	[.] ηαχ	ⲓ ζ	

Colonne IV.

	.. υἱοι Ταθρεβ	ⲓ ζ
	· Φη̄ χρυσοχοος	ⲓ (γ') ζ
	· Ἰωαννης Φωτ̄	ⲓ ζ
	· Ανῶφισ ορβιωπολῶ	ⲓ γ'
5	— Καννακωποι/	ⲓ β

Ligne 24. Lire χρυσοχοος.

Ligne 27. Αλλοφυλοι : gens étrangers à la κομη, mais domiciliés sur son territoire (?).

Ligne 30. Lire σκετεις (?). Cf. P. Lond. IV, n° 1419, l. 1221 : δ(ια) τ(ων) σκετεων; P. Mon. 8, l. 19 : των σκετεων.

Ligne 38. Restitution d'après le n° 67058, VII (Add. et Corr.), l. 21.

COLONNE IV. — Ligne 2. Lire Φην : cf. le Φηνς du n° 67056, IV, l. 7.

Ligne 5. Καννακ(ο)ποιοι : ceux qui font les καννακαι, sorte d'étoffe. Cf. n° 67094, l. 19 (Add. et Corr.); καννακοπλοχοι au n° 67283, II, l. 17; καννακοπραται dans P. Lond. IV, 1419, l. 1224. Le mot καννακς se trouve assez fréquemment dans les papyrus coptes, sous les formes ΚΛΥΗΑΚΕΣ, ΣΟΥΗΑΣΕΣ etc. (cette dernière

[67288]

	· Απολλως Ψᾶ σᾶ	ἰ γ'
	· Φοιβαμων (sic) Ψαῖο ραπτῶ	ἰ γ'
	· (π) Μαρτης υἱος Καχιβ	ἰ ζ
	· Πετρος Κρουρ	ἰ γ'
10	· Ψενθασις υἱος Παιαμ	ἰ γ'
	· Σαβινῶ Πκελης τεκ/	ἰ γ'
	· Ἰωαννης Παθᾶ τ̄	ἰ (γ') ζ
	· Αγνατω[ν] Χιμαρος	ἰ (γ') ζ
	· Ἰωαννης Ανδρεῶ	ἰ ζ
15	· (Κελβων) και οι αδελφ/	ἰ α
	· Αβρααμ Πβηκιῶ	ἰ (α) ζ
	· Δαυειδ πραιπο[σι]τῶ	ἰ ζ
	· Απολλως Πεκυσιῶ πρ[οτο]κ/	ἰ γ'
	· Μουσαι[ος] Πααμθῶ	ἰ (α) ζ
20	γναφεις	ἰ β'
	· Ονοφρις κορευς (sic)	ἰ γ'
	· Μηνα υἱος Πμες	ἰ γ'
	· Ψαις Πβαρωτ̄	ἰ γ'
	· Ψαις πρεσβυτερ/	ἰ γ'
25	· Ανῶφρις Φαβεμῶ τκ. .	ἰ γ'
	ζ/ Ψαις Θηρακλειας και υἱος	ἰ θ
	ζ/ Πετρος Δαυειδ	ἰ γ'
	Πελαξε	ἰ γ'
	· Ερμενιας	ἰ γ'
30	· Ωρος	ἰ γ'

explique la faute *κουνακ*. du n° 67094) : cf. CRUM, *Copt. Mss. of the Rylands Library*,

p. 119, 120, 124.

Ligne 11. Τεκ(των).

Ligne 17. Le *praepositus* paraît être un officier subalterne : cf. n° 67296, n. 3.

Ligne 18. Προτοκ/ : très douteux.

Ligne 21. Lire *κουρευς*.

	ξ/ Ψενθαισις Κυρρσορ	ῥ γ'	[67288]
	ξ/ Βικτωρ αδελφ/	ῥ γ'	
	ξ/ Κυρικος Λαζαρο	ῥ γ'	
	. Σαραπιων διακ/	[ῥ] γ'	
35	. Μα[θ]ειας Νονας	[. .]	
	. Ποιηις Ἰωα[νν]ῶ	[ῥ] γ'	
	. Απολλωσ Π[]]	
	Φαμαις Σεργ[ιῶ]?]	

Colonne V.

	Φις Ερμαῶωτος και αδελφ/	ῥ α
	ξ Μηνα Σενοθῶ	ῥ γ'
	Πᾶλος χρυσοχοσ	ῥ ζ
	. Φιπῶ χρυσοχ[οσ]	ῥ γ'
5	. Θαυμασια γαμς Ιωαννῶ καλλιγραφ/(sic)	ῥ γ'
	. Καλλιμικος Βησολιτῶ και λοιπς	ῥ γ'
	. Απολλωσ Ἰακυβιῶ	ῥ γ'
	. Πκελης ραπτης	ῥ γ'
	Τριπτε	
	. Απολλῶσ (?) Πλετος	ῥ γ'
10	. Μουσης Παξλουι	ῥ γ'
	. Παδικλη ορβιωπολῶ	ῥ γ'
	. Πᾶλος χαλκευς	ῥ γ'
	. Κλ' Αητα	ῥ γ'
	. Απολλωσ χαλκευς	ῥ γ'
15	. εργαστηρ/ Ευλογιῶ και Μακαρ/	ῥ γ'

COLONNE V. — *Ligne 5.* Καλλιγραφου : cf. Théophylacte Simoc., VIII, 13, 8 : τινα των ες καλλος γραφοντων, ον εν συνθεσει φωνης καλλιγραφον ονομαζει τα πληθη (à Alexandrie); — Anastase le Sinaïte, *Hodégos (Patr. grecque, t. 89, col. 184)*; — *Aprophit. Patr. (ibid., t. 65, col. 293)*, où paraît un moine calligraphe.

Ligne 6. και λοιπ(οι) : ajouté d'une autre main.

Ligne 13. La lecture de ces mots est à peu près certaine. Lire, je crois, κλ(ηρονομοι) Αητα.

Ligne 15. Εργαστηρ(ιακοι?) : les ouvriers d'Euloge et de Macaire.

[67288]

	Βικ Φαμης και Βικτωρ Ψης	ἰ γ'
	υἱος Πατερμῶθῶ λιμουϞ	ἰ γ'
	ϙ Παπνῶθης Τσαλιῶ	ἰ γ'
	ϙ Προμαως γναϞ	ἰ α
20	. Αξρααμ γναϞ	ἰ α
	ϙ Βικτωρ Ηρακλειῶ γναϞ	ἰ α
	. Φοιξαμμων Προμαωτος	ἰ ζ
	ϙ Πεσα γναφευς	ἰ (γ') ζ
	. Λιλου γναϞ	ἰ ζ
25	Απολλως Φρηριῶ	ἰ γ'
	Ερωωγχις γαμβρι ατῶ	ἰ γ'
	υἱος Kα ορβιωπολις	ἰ γ'
	. Ηρακλειος αδελϞ Παταρ	ἰ γ'
	. Φιξ ραπτη	ἰ γ'
30	. Μαρια Τσελεετ	ἰ α
	. Φοιξαμμς Ψαιῶ Ψειθς	ἰ γ'
	(Κυριακος) χρυσοχς	ἰ γ'
	. Απολλως διακ εκκλις Πινῶτιωνος	ἰ γ'
	. Απολλως Πικολοξος διακ	ἰ γ'
35	Πατκυλε τεκτις	ἰ ζ

Colonne VI (au verso).

† ἸωσηϞις πρεσβς απα Ερωωγ[χ]ιῶ	ἰ	απα Μωυσαιῶ ἰ γ' ϙ Ἰωαννῶ
Ερωωγχις και Πηισιῶ	ἰ	Μακρ δ Β. . .
Βικτωρ νομιχ	ἰ	
μὸν Γενεαλιῶ	ἰ	

Ligne 16. Βικ(τωρ).

Ligne 30. Cf. le nom propre *Tseleg* dans H. I. BELL, *Syene Papyri in the British Museum* (*Klio*, XIII, p. 166). Mais Τσελεετ ou Τσελετ répond au copte τωϞελεετ ou τωϞελεετ, qui signifie «la fiancée», et il faut probablement lire ainsi dans le papyrus de Syène.

COLONNE VI. — Sauf à la ligne 9, les chiffres n'ont pas été inscrits.

Ligne 1. Les mots Μακρ(ου?) δ(ια) Β. . . forment en réalité la fin de la ligne 1.

Ligne 4. Γενεαλιου fournit un nouvel exemple de nom latin (*Genialis*) adopté par les Coptes. Ce même lieu apparaît dans P. Lond. IV (v. Index, Γενιαριου).

[67290]

Cursive penchée. — Six à huit lettres environ manquent sur la droite (sauf aux lignes 1-4, plus endommagées que les suivantes), en supposant au papyrus la largeur normale de 30 ou 31 centimètres.

π/

† Εδ[ι]δαχθη η αυτων εξουσια παρα Απα Μουσ[α]ι[ου]
 ως Ευδοξίος ο λαμπροτάτος επεμψεν επηρξ[α]ζων τοις πρ[αγμασιν των απο]
 Πετῶ και επι τουτω ηγανακτησεν κατα της [σ]η[ς] Ξαυμ[ς], ως ισχυουσης]
 πλεον εκεινου εν τοις τοποις, και ανασχομενης τα παραγματ[α] βλαδιηται
 5 τα φροντιζομενα παρα της αυτων εξουσιας. Και οίδα ακριβ[ω]ς [στι ου]
 δυναται Ευδοξίος ο λαμπρ[ο] παρελθειν δια των παραγματ[ω]ν ου]δ[α]μως(?), ει]
 μη βουλομενης της σης Ξαυμ[ς]. Σπουδασα τ[ε]τ[ε]οινυη ινα [μη υμιν]
 γραψω μηκετι συγχωρησαι τινι παρελθειν δι αυτων και επη[ρ]εαζειν αυτοις].
 10 αλλα και οσα ελαβεν απο των ειρημενων πρ[αγματ]ων [σπουδασατε
 αναδοθηναι αυτοις δια ανθρωπων κατεχομενων παρα σο[υ] ουδεν γαρ]
 ανεχομαι τω κυριω Ευδοξιω περι τουτου, αλλα παντως τα γε[γραμμ]η]
 ποιησον, ινα μη ευρεθης την εκεινο αγανακτησιν υπομεν[ων]. . . .]
 πλεον γαρ τουτου ουδεν σοι γραφω †

Suscription au verso :

[† Επιδ[ι] τω Ξαυμ[ς] Απολλω]τι (dessin) πρωτοκωμ[η] χμγ

Ligne 1. Η αυτων εξουσια doit ici désigner le *praeses* : cf. n° 67061, v., où il faut sans doute lire η αυτω]ν εξουσια, et 67282, l. 8. Dans B. G. U. 670, l. 3, της αυτων ενδ[οξ]ης εξουσιας, où il faut corriger αυτων en αυτων, désigne le duc.

Ligne 10. Κατεχομενων : « les gens, les gens qui l'appartiennent » (?).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40456.

67291. Lettre administrative, adressée à Taurinos, *σιγγουλάριος* de l'*officium* présidial, par un employé supérieur du même *officium*. Le village d'Aphroditô devra bénéficier d'un dégrèvement d'impôts, qu'il a réclamé. La fin est obscure, par suite des lacunes du texte. Les restitutions proposées représentent du moins, à peu près, le nombre de lettres qui doit manquer. — Long. 0 m. 211 mill., larg. 0 m. 252 mill. — Antinoé.

Cursive bien tracée, presque droite. — Le bord gauche est irrégulièrement déchiqueté.

- π/
- [Δεισις αρτι προσωνηχθ]η ενταυθα παρα των απο Αφροδιτης της καιμης, ως απαιτου[μ]ε[νων]
- [υπερ χρυσῶ τιρωνων νομισμς τριακον]τα εξ, και εις λογον των αποστα-
λεντων νομισματα δωδεκα.
- [Αλλ ιδου τοινυν, επ]ειδη π[ο]λλα ελξεμα εγραψαν ενταυθα ως απο[ρουνη]ες
και μη δυναμενοι
- 5 [ηδη καταβαλλειν μηδε τ]α εαυτων δημοσια, καταξιωση η ση αδελφοτης αρκεσ-
[θηναι εις λογον μεν χρυσου τιρωνων νομισ]μασι τριακοντα, και εις λογον
τῶ αποσταλεντος
- [μονου τιρωνος (?) νομισ]μα[σιν ε]ξ· [σπουδ]η] γαρ εστιν εκαστον παραγμα
προς το δυνατον αποθεσθαι
- [μετρον. Αναβαλου (?)] δε καταβολην παντως εως νεομηνιας η δευτ[ερα]ς τῶ
μηνος
- [. Τοτε δη κατα]ξιωσατε ποιησαι ευρεθηναι κατα ταυτην την πολιν,
και γραψαι μοι
- 10 [.] η επ οικειωτων των Ερμου-
πολιτων. Ουτω δε
- [. αποτ]ιθεμενος το παραγμα. Καταξιωσον μη οχλησαι
α[υτο]ι[ς] κατελθειν
- [κατα ταυτην την πολιν τουτ]ου τῶ παραγματος ενεκεν, μιγε εασαι αυτους
εφ ετερω οχληθηναι

Ligne 1. Π(αρα) sans autre indication, comme au numéro précédent : cf. *P. Giessen* 57, introduction.

Ligne 3. Οι αποσταλεντες : plus bas (l. 6), il s'agit d'un seul αποσταλεις. La restitution proposée est tout hypothétique; si elle est exacte, il est question de deux sortes d'impôts : la taxe de remplacement pour une partie des recrues exigées du village, et l'argent nécessaire à l'équipement des soldats qui ont été réellement fournis. Dans *P. Lond.* III, p. 228 (n° 985), un soldat reçoit, de sa localité d'origine, un salaire de 30 nomismata; ailleurs (*Cod. Theod.*, VII, 13, 7, 2) cette somme s'élève à 36 (cf. M. GELZER, *Stud. zur byz. Verwaltung Aegyptens*, p. 49). Ces chiffres, qui se retrouvent dans notre papyrus, m'ont conduit à supposer qu'il s'agissait ici d'un tiro.

Ligne 5. Αδελφοτης est tellement entré dans l'usage épistolographique des Byzantins, qu'on le trouve même dans la lettre de Chosroès à Justinien, conservée dans Ménandre Prot. (*Bonn*, p. 353) : χαριν απονεμομεν τη αδελφοτητι του Καισαρος.

Ligne 8. La lacune est la même que celle de la ligne 1 : il faudrait donc, en réalité, environ 18 lettres.

Ligne 10. Lire peut-être εποικειωτων = habitants d'un εποικιον. La garnison d'Hermopolis vient en partie d'Aphroditô.

67293. Fragment d'une lettre, adressée probablement aux protocômètes d'Aphroditô. — Long. 0 m. 073 mill., larg. 0 m. 122 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée.

ἰδίας επαγγελίας πεμφαι
 τῷ Θεῷ φίλον (συνεταξασθαι)
 συνετάξασθε δε
 ὑπερ τοῦ ἐμοῦ καταπλου
 ὑποσίοιτε μοι ·

Suscription au verso :

· Ἐπίδ] συν Θεῷ τοῖς ἑπὶ ἡμῶν εὐδ[ροκίμμοι. . .

Ligne 1. Lire *επαγγελίας*. — Πεμφαι : correction sur *πεμφη*.

Suscription. *Τοῖς τα πάντα*.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43630.

67294. Duplicatum du numéro 67089. — Long. 0 m. 760 mill. (en supposant la lacune comblée), larg. 0 m. 304 mill. — Aphroditô.

Cursive soignée, légèrement penchée. — Deux groupes de fragments, entre lesquels deux lignes ont entièrement disparu.

· Ἐπιδ] Τοῖς πασιν εὐδηλον καθεστήκειν ὡς τὴν ἀνωθε[ν] καὶ ἐκ φύσεως προσκ[υ]-
 ρωθεισὴν

τοῖς ἀνθρώποις ἐλευθερίαν οὐδὲ χρόνος πολὺς οὐδὲ πλῆθη παρακολουθήσασα
 μειῶσαι

δύνησεται. Ἰακῶβ γὰρ, ἐκ τῆς Ἀνταιοπολιτῶν ὀρμωμένος, καὶ διαξᾶς μετὰ του
 ἐν ἀγίοις μου

πατρὸς καιρὸν οὐχ (sic) ὀλίγον, πλείστην ἀ[ντ]ω Θεραπειαν ἀπεινέμεν. Συν-
 διηγαγὲν δὲ αὐτῷ καὶ Σοφία,

5 συμβίος ἐκείνου εὐνοϊκώτατα, παραμεινούσα μετὰ του αὐτοῦ ἀνδρὸς του
 προσονομασμένου

Ἰαχ[ωβ] τῷ δὲσποτῆ^{ἐν ἀγίοις} ἡ μὲ τῷ] ἐ[ν] λαμπρὰ τῆ μν]ημῆ πατρι. Καὶ οὐδεμίαν
 ἐμ]φαν[ε]ῖαν [πῶπ]οτε

Ligne 1. Προσκυρωθεισὴν : peut-être corrigé en *προσκυρωθεισαν*.

Ligne 2. Ms. : *χρονος*, corrigé en *χρῆνος*.

Ligne 5. Lire *εὐνοϊκώτατη*, ou le mot est-il pris adverbialement ?

Ligne 6. Toutes les additions insérées entre les lignes sont d'une autre main. —
 Εμφανειαν plutôt que *εμφανισιν*; la place manque peut-être pour le *πῶποτε* du
 n° 67089 (en ce cas, lire *ποτε* seulement ?).

[67294]

([ουδε μιν] συναλλαγμα) ουδε μιν συναλλα[γμα]
 ηυρον παρα τε του εμου πατρος ουδε παρ ετερου, ως δουλοι καθεστηκασιν
 α[π]ο τινος [ο]ιου δηποτ[ε]
 νομιμου τιτλου. Εξ εκειν(ου) τωινυ των προσωνομασμενων [ακωβ και Σοφιας,
 παιδε[ς]
 καθεστηκασιν Λια και Ραχηλ και Ρεβεκ[κα]. Εκ Λιας (τωινυ) τικτεται παι[ς]
 Μ[αρ]κος· και
 .. Μαρκος και [Σοφια, αλλα]
 10 Λια(ς) τελει του βιου εχρησατο, ως το Ψειον εβουληθη, μετα του αυτης υιου
 Μαρκου. Και Σοφια δε Λιας τικτει Ιωαννην
 η περιουσα, Ψυγατηρ δε ταυτης της απελθ[ου]σης (γεγεινηται εξ ης τικτεται
 Ιωαννη(ς)υ) εξ τινος ελευθερι[ου]]σαις προ[. . .]
 και Ισακ και Ιακωβ και αλλ(α)οι, ταυτην μετα των αυτοις (sic) παιδων
 ελκοντες Φοβερωταω
 εις δουλειαν οφονται απαυτωντες τω βηματι του Κριττονος. Και ταυτα μεν
 περι τουτου.
 [Επει τοι]ν[υ] εκεινη[υ] των προδηλωθεν]τω[υ] Ιακωβ και Σ[οφιας, ως ανω-
 τερω]
 15 δεδηλωται, γεγεινηται Ραχηλ και Ρεβεκκα και Λια, και Ραχηλ μεν μοιρη
 βιον ειλατο.
την περιουσαν τα νυν
 Λ[ια] δε [τ]ικτ[ει] Σο[φ]ιαν, και Ρεβεκκα[α] Ε[υ]λ[ο]για[ν] κ[αι] Μα[ρ]θ[α]ν.
 [Αλλα] Ε[υ]λ[ο]για[ν] τον [α]σκητικον Μαρθα η Ευλογιας αδελφη, Ψυγατηρ Ρεβεκκας
της μακ[α]ρισ
 μοιρη βιον ειλατο και αυτη εν τω εμω οικω δια(χ)ουσα. Και
 (εκληρωσατο βιον), περιλειπεται δε ινα μη χρονω
 τειν υπο τινος των ως ε[ι]κος δια[δε]χομενων τα] εμα, ^{δικαια} μακρωγηραι τον εμον
 λ[ο]γι[ω]τ[α]τ[ο]ν

Ligne 7. L'interpolation, ajoutée d'abord après ηυρον, a été barrée et rétablie après le mot ετερου.

Ligne 10². Restitution d'après le n° 67089, v., l. 9.

Ligne 11. Le scribe a essayé deux formules avant de trouver la définitive (la seconde de ces formules : εξ ης τικτεται etc., est celle qu'on lit au n° 67089); mais il a oublié, à la ligne 12, de corriger αλλοι en αλλους. Avant ce dernier mot est resté un espace vide, comme si on avait d'abord réservé la place d'autres noms propres.

Ligne 17. C'est donc Marthe qui vit actuellement dans la maison du maître, et non Eulogia sa sœur, comme le laissait croire la première version (celle du n° 67089), avant la rectification ajoutée entre les lignes. Eulogia, comme il est naturel, vit dans son couvent.

- κληρονομον, επι πλειστον δε χρονον (τουτου) ^{τον εμον λογιωτ^τ υιον και κληρ^τ Βικτορα} Φυλαξη το Θειον των οικειων [67294]
 απολαουοντα, ινα τοιη[υν]
 20 μη παρενοχληση (sic) Μαρθα οια δουλη τυγχανουση, το[υ]του χαριν επι την
 παρουσα[ν] εληλ[υ]θη
 εγγραφ[ον] ομολογιαν, δι ης εινωω μεν αυτην και ακριβως επιστα-
 μαι μη εινα:
 παντελως δουλην μητε εκ δουλης γεγεινησθαι, καθ ον προαφρηγησαμην τροπον·
 ει δε και ως εικος πεφ[ρα]θη[ε]η[η]·[τις των μ]ετα [τ]αυ[τα] ε[ν]οχλησαι αυτη, εκ
 ταυτης της]
 [εγγραφου ομολογιας, ητινι και συναινειν παρεσκευασα τον λογιωτ, συν
 Θεω δε]
 25 [εμον κληρονομον, δι ης προτρεπομαι αυτην εντευθεν ηδη τα των ελευθερων]
^{τς και τα τοις ελευθεροις αρμ[ο]τ[τ]·[οντ]τ}
 διαπρα[ξασ]θαι (και τα δεοντα ποιειν). Ληηκοα γα[ρ] αυτης κατα τον πα-
 ροντα καιρον
 φεγγομενης και ερωτ(ού)με[ν]η[ς] π[ε]ρι τιος κεφαλαιου ανη[κοι]τος αυτη
 ως «[συ] καθεστηκ[α]
 ελευθερα». Και τουτου χαριν το κριμα του [Θ]εου φοβηθεις και εισησας την
 φι[λανθρωπιαν]
 [του] Σωτηρος απε[στ]ε[ν]αξ[α], και επι [την] παρ[ουσαν]·[η]λθον

Ligne 19. Κληρ(ονομον) sans signe d'abréviation.

Ligne 20. Παρενοχληση (ο κληρονομος) : la phrase a brusquement changé de construc-
 tion. — Μαρθα : 2e main.

Ligne 21. Espace laissé vide.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 43625.

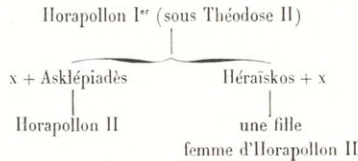
67295. Recueil de quatre pièces diverses. Comme je l'ai indiqué plus longue-
 ment ailleurs (voir *Bibliographie*), ce recueil est l'œuvre d'un copiste
 qui écrivait sans doute dans la seconde moitié du vi^e siècle. Ainsi s'ex-
 pliquent les fautes commises par le scribe, fautes particulièrement
 nombreuses dans le document n° 2. — Long. 0 m. 293 mill., larg.
 1 m. 695 mill. — Antinoé (?).

Lettres capitales penchées en avant, mêlées de formes cursives. Le n° 4 est d'une autre
 écriture, franchement cursive, mais pourrait cependant être de la même main.
 Quatre colonnes formant pages, séparées par une marge vide. Nombreuses lacunes ;
 en outre, la couleur foncée du papyrus rend parfois la lecture incertaine.

[67295]

1° Mémoire contradictoire (*ἀντιρρητικοὶ λίξελλοὶ*) remis par Horapollon fils d'Asklépiadès, professeur de philosophie à Alexandrie, au *riparios* du village de Phenebythis dans le nome Panopolite. Le plaignant expose que sa femme s'est enfuie en l'abandonnant, et a emporté tous les objets mobiliers qui se trouvaient dans leur maison de campagne, à Phenebythis : il lui intente un procès *propter res amotas*, et prétend exercer le droit de *retentio* sur les biens dotaux de la coupable.

L'original de ce mémoire a été écrit sous le règne d'Anastase (p. II, l. 17), sans doute vers 491-493. Le personnage dont il s'agit est le professeur Horapollon que mentionnent Suidas (*s. v.*, 2e article), Damaskios (dans la *Vie d'Isidore*) et Zacharie le Scholastique (*Vie de Sévère d'Antioche : Patrol. orient.*, t. II, p. 15) : c'était un philosophe païen, fils d'Asklépiadès et neveu d'Héraiskos, autres philosophes connus par les mêmes sources. Il fut peut-être l'auteur du traité des *Hiéroglyphiques* que nous possédons encore. Sur la fin de sa vie, il se convertit au christianisme. Sa généalogie, complétée par les fragments de Damaskios, peut déjà se représenter ainsi :

2° Lettre de Jean fils de Psatès à Apa Kephalon, évêque. Les lacunes sont peu étendues, mais l'état du papyrus rend le déchiffrement malaisé et incertain, tandis que les négligences du copiste, qui se sont accumulées sur cette pièce, contribuent à obscurcir le sens. Le style prétentieux de cette lettre est cause sans doute que l'auteur du recueil, amateur de littérature, nous l'a conservée. Jean paraît être un fonctionnaire public, accusé de certaines violences criminelles contre ses administrés. Il témoigne à l'évêque de son repentir, et s'excuse en faisant remarquer qu'il n'est qu'un sous-ordre, et que le véritable coupable est son chef, un certain Victor. Celui-ci serait-il le Βίκτωρ ἀγροουσιάλις dont fait mention un papyrus de Berlin, relatif à la κώμη d'Aphroditè (*Berl. Klassikertexte*, V, p. 124-125, vers 31 et seq. du poème)? Nous ne connaissons à vrai dire ni la provenance ni la date du document original dont cette pièce-ci est la copie : l'existence d'un évêque Kephalon est attestée à Antaiopolis, mais dans la première moitié du VIe siècle (n° 67326, l. 4). L'identification n'est donc pas très probable, car l'« *augustal* Victor », contemporain du duc Jean, a vécu sous Justin II (cf. *Bull. de l'Inst. franç.*, t. X, p. 147). Nous voyons ici un nouveau cas de juridiction ecclésiastique. Victor paraît se défendre devant l'évêque, comme s'il avait été accusé devant lui. Cf. le prêtre Serèn (lire ainsi au lieu de Serèn), *δικαιητής*, dans P. Mon. n° 14; et aussi P. Lips. n° 43.

3° Lettre d'un notaire érudit à quelqu'un de ses confrères. Les noms ont été supprimés. C'est une réponse à une autre lettre, remarquable, paraît-il, par ses qualités littéraires. A part une citation d'Homère, ce morceau ne contient absolument que

des formules de politesse. Il est cependant curieux, comme échantillon du style [67295] épistolaire en faveur parmi les lettrés provinciaux du vi^e siècle.

- 4° Lettre (?) adressée à un *κόμης καὶ ἐξπelleυτής*. Cette dernière page est en majeure partie effacée, et de ce qui reste déchiffrable il est impossible de tirer un sens suivi. Je n'ai pas cru utile de la publier.

PAGE I.

- [† Αντιρρητικοὶ λιβελλοὶ παρ ἐμοῦ Ωραπο]λλω[γος Ασκληπιαδου, το]υ λαμ-
πρωτατου κ[ς] ελλογ[μ]α^α Φιλοσο[φου], κεκτη^η εν Φερεβουθει
[.....]ρη[.....]κ[αι] οι-
δε το κ[ε]φ[α]λ[αι]ο^η των [εν επιθυμ]ια των αλλοτρ[ω]ν [υ] τυχανωντων
απρονοητων εβεσπισαν
[γαρ πολλα κατ αυτους οι νομοι των θειοτατων] ημ[ων] βασιλειων, κς τα]
υ[πε]ρβυη ειδικ[α] τη[ς] εχουσης (?) το σκηπ[τρον] αρχης. Ειδοτε[ς] γαρ,
προμυθεστατοι οντες, ως οι επιθυμηται των
[αλλοτριων.....]την[.....]η
σπουδην οσο[.....]οι]κειουσθαι τα αλλοτρια κατ[α] μηχανην
τινα και δυστροπιαν
5 [.....]κ[αι] επιχ[ειρουσιν] συναρ-
παζειν τα ιασημα των αδεκ[αστων] καθ[α]ρωτατων αρχοντων, και απο-
τολμωσιν παρα

Ligne 1. Αντιρρητικοὶ λιβελλοὶ : l'expression s'est déjà rencontrée dans les actes du concile d'Éphèse; cf. Du CANGE, s. v. Mais, en dehors de la littérature ecclésiastique, c'est la première fois que nous avons le texte d'un de ces mémoires. Sur les λιβελλοὶ ordinaires remis aux *riparioi* ou aux *nyctostratèges*, cf. t. I, n° 67091-67093; P. Lips. 37, l. 25, etc... — Ελλογμωατατου; — κεκτημενου. Dans la lacune on pourrait aussi restituer : Το δεῖν το αιδεσιμω ριπαριο κωμης Φερεβουθεως, παρ ἐμου etc... Mais ce complément paraît être trop long.

Ligne 2. Οἷδε au lieu de οἱ δε que j'avais écrit d'abord : correction que me propose M. Bell, et qui doit sans doute être adoptée. Le sujet de la phrase serait un titre quelconque du *riparios* (η ση θαυμασιότης ou un autre mot de ce genre). — Εν επιθυμια (?) ; cf. l'expression d'Olympiodore (dans Photius = *Patrol. gr.*, III, col. 273) : εν επιθυμια γενεσθαι τους Φυλαρχους . . . της εντυχιας αυτου.

Ligne 3. Το σκηπτρον : cf. n° 67005, v., l. 5, et 67279, l. 9. — Lire προμυθεστατοι.

Ligne 5. Τα ιασημα των αδεκαστων : j'avais lu ιατηρια] lors de la première publication, mais la lettre qui précède la lacune serait plutôt un σ qu'un τ. Le mot *ιασιμος* s'emploie parfois activement, dans le sens de *ιατηριος*. L'article neutre τα étant certain, on ne peut couper]ασ των après la lacune, et ainsi l'adjectif *αδεκαστων* s'impose. Pour *ιασημα*, cf. plus bas (I, l. 11) le sens de *ιασαντο*. Une nouvelle de Manuel Comnène a de même été dénommée *Ιατηρ* : cf. Du CANGE, *Gloss.*, s. v. Le sens littéral serait « les décisions qui guérissent les maux ».

- [67295] [σχεσθαι εν τοις δικαστηριοις ψευδη εκμαρτ]υρια [υπερ αυτων], αιτου'τες ως ση[. οικειουσ]θαι αυ[τοις τα] μη οντα υπ αυτου[ς] μητε υπο νομ[η]ν αυτ[ω]ν
- [πωποτε γεγεννημενα γεγ]ορασιν κ[.]ον κατα κακοτροπι[α]ν και[.] δε[.] και επι[θυμι]αν των αλλ[ο]τριων [απο]-τολμωσιν και τα[. . . .]
- [.]δια σα[.]ω]ροσετα-ξαν τον τη αλ[ηθε]ια κ[υριον] κ; δεσποτ[η]ν α]ντιρρητικο[ι]ς χρησασθαι λιβελλοις και μην[υσα]ι
- [τοις δικαστηριοις δια χειρων των ριπαριων η]τε [τ]ων εκ[δ]ικων και δημο-σιε[υοντων] και [των πρ]ακτορων [των] δημοσιων και των εξ[υ]π[ηρ]ετου-μενων
- 10 [ταις παγαρχιαις και παντων των ταξεωτων], ωστε μ[η]τ[ε]μ[ια]ν συναρπα-γην χειρεσθαι [μητε] κενστομιαν κατα των επιεικως βιουητων παρα των [ασεβουνητων. Επισταμαι γε οσα δια τουτους ανωρθωθη] δυστρο[πως] ε]χομενα, και οσα οι κρατουντες [νομ]οι προκαταλαβ[ο]ητες ιασαντο δια τους φιλο-πραγμουντας
- [κακωθεντα· αλλ οθεν ηκε τα κατ εμε πεπραγμ]εν[α] κα[τα] β[ρ]αχυ, κ; παρα τινος, εγκαλυπτομαι λ[εγ]ειν. Εμοι μεν γαρ, ει μη επιψορον το τινα εαυτον επαινειν,

Ligne 6. Ici et plus bas, les restitutions proposées n'ont d'autre prétention que de compléter approximativement le sens quand il se laisse deviner; l'étendue de la lacune est inconnue. Elle va en augmentant à partir de la ligne 21. Si nous représentons par x le nombre de lettres manquant à cette ligne 21, nous mesurerons ainsi l'accroissement de la lacune : l. 22 : $x + 2$; l. 23 : $x + 9$; l. 24 : $x + 13$; l. 25 : $x + 15$; l. 26 : $x + 17$; l. 27 et seq. : $x + 19$. — Ως : esprit rude dans le ms.; de même dans la suite, assez fréquemment, οι, όπως etc. . .

Ligne 8. Αληθεια : αλ très douteux.

Ligne 9. Cf. n° 67097, v., (D), l. 79-80 : εξορκιζω τους δημοσιους πρακτορα[ς] . . . κ; δημοσιους ειρηναρχας, αμα τε παλ[ι]ν τον λογιω[τ]η, κ; λαμπ[ρ]ο[ς] εκδικων etc. . . Le mot δημοσιευοντες est ici l'équivalent de δημοσιοι, employés de police des villages (cf. HOHLWEIN, *La police des villages égyptiens à l'époque romaine*, dans le *Musée Belge*, IX, p. 187-194, et U. WILCKEN, dans *Arch. für Pap.*, V, p. 441); cf. ici même, n° 67212, l. 1, et 67287, IV, l. 9 : Παπης δημοσ[ι]ευων. Le titre se retrouve dans le Xe édit de Justinien (§ 1). — Pour la restitution ριπαριων, cf. *Bull. de l'Inst. franç.*, loc. cit., p. 193.

Ligne 10. Cf. n° 67057, II, l. 25 : υπουργ(οι) της διοικ(ησεως) της παγαρχ(ιας). — Lire μηδεμιαν. — Κενστομιαν : probablement pour καινοστομιαν, dans le sens d'« injustice, illégalité ». Ce sens apparaît peut-être dans un passage d'Evagrius (*Hist. eccl.*, I, 7) : πανουργια δε και τινη αθεσμων καινοστομια Κυριλλου τετραζοντος.

Ligne 11. Φιλοπραγμουντας : πτ en ligature.

- [δοξα ου μετρια πορο πολλου υπαρχει μετα τ]ουξ κ[ατ]α τ[ην] Αλ[εξανδρου] [67295]
 μεγαλην πολιν οικουντα[s. Αγω]ν γαρ σχολην περι τας εκε[ισε] ακαδη-
 μ[ι]αξ, και π[ο]τε εφυλατ'τον
- 15 [την ευζωϊαν, και σπουδαιως επασκησας την εν]ουσαν μο[ι] δ]υναμιν τον
 λογον, την φιλοσοφον επε[υθυ]νον τοις βουλομενοις πα[ιδ]ειαν· τουτο εκ
 πατερων κ[ι] προγονων
- [εμφυτον εχων, ως διδασκαλω χρηταμενος τω —] τοι[s] τρισμακαριωτατω
 μου πατρι Ασκληπιαδη, [τ]ω [πο]νησαντι τον παντα αυτου βιον τοις
 Μουσειοις, νεους κατα την
- [παλαιαν διδαξαντι παιδειαν — — —]σανασουτ. . . στη, κατα την αυτη[ν]
 πολιν τον ισον τρ[οπ]ον εσπουδασον φυλατ'τειν, αλλα η επικεια κ[ι] η περι
 τους λογους
- [ευφνια παρα των κακων ουδαμως τιμωνται· μ]αρτυρει τουτω η κατ εμ[ο]υ
 νυν [σ]υσκευη, κ[ι] η κατα τω[ν] ε]μων πραγματατων και ανθρωπων π[α]ρα-
 λογος προσελευσις.
- [Εγεννηθημεν γαρ εγω και., η γαμετη μō] συμξιο[s και] ανεψια εκ
 [των] δυο αδελφων κατα πα[τερ]α εγω τε κα[ι] αυτη, κοινως των ημων
 [πα]τερων βιωσαντων
- [και μηδεποτε απ αλληλων απο]σχ[οι]νησθητων μη[τε] τ]η διαθεσει μητε τη
 οικ[ησει] μητε τη [ε]υζωϊα μητε τη φιλοσοφω Μουσα, ωστε αμφιβαλλειν
- 20 [πολλους τινων ειημεν γονεων, οποτε]ρον [εγω του] α[υτ]ης πατρο[s], η αυτη
 του εμου. Υπερβ[ασα τ]ην θυσιν τοις εργοις, και την επεικειαν των ημων
 πατερων
- [ασχημονουσα, μοιχω τινη προσωμιλησε και — —] πασι μ[η]δε(?) λογιτα-
 μενη, πλοιον επεδη και της πατριδος υπερροιος γεγονεν. Σιωπω γαρ, οτι
 το του ανδρος ονομα
- [ουκ εγνων πωποτε, ατε ξινου οντος — — —] ασχ[οι] . . π[ο]ρω της ημων πα-
 τριδος χρηματιζον[τος]. Ουκ' αρκουμενη τω εαθ[ε]ντι αυτη παρα του αυτης
 πατρος μερει,

Ligne 14. Λογον : lire των λογων. — Επευθυνον : pour επηυθυνον. Je ne vois cependant pas d'autre mot à proposer.

Ligne 15. Cf. n° 67006, r., l. 3 : μητε [α]πο γονεων και προγον[ων] μου τουτο το εμφυτον εχο[υσα]. — Je crois devoir définitivement abandonner la lecture εν] τοι[s] αγιοις, qui est trop difficile. Τρισμακαριωτατω convient beaucoup mieux aux traces, quoique je ne sache, en ce cas, que faire de ce qui précède.

Ligne 16. Εσπουδασον : cette forme hybride est pour εσπουδαζον, plutôt que pour εσπουδατα : cf. l. 13 εφυλαττον. Mais le sens est celui de l'aoriste. — Επι(ει)κεια.

Ligne 20. Η : un point sur Γη.

Ligne 21. Cf. n° 67005, r., l. 17 : ασχημονησαι την [ε]μην ευγενειαν.

Ligne 22. .[α]σχ[οι] . . . : ou]δαλ[. . . — Ουκ' : apostrophe dans le manuscrit.

[67295]

- [συναρπαζειν εβουληθη και το λοιπον. Επιχ]ειρει γαρ ρ[μου] (?) εν δικη και το αιηκον μοι εκ πατρος και ετερων νομιμων και δικαιων τιτλων εις αυτην [ανελκειν, ταυτην μοι μοιην καταλιπουσα την ελπιδα, τυχειν] της ημων ευαρχειας κς φυλαττε[ου]σης εκαστω το δικαιον· αλλ' ευελπις παντως τυγχανω, ως
- 25 [παντων των αδικηματων ποιηην δωσει, οσα εις εμε] ^{επ}πλημμεληκειν. Τουτων γαρ των παραγματων, ων την νομην εξεζητησει αναχα[γε]ιν υπ αυ[τη]ν, [ουδεν πρωποτε εξ οιδηποτε τιτλου υπο νομην αυτης γε]χε[ν]ηται, αλλ' υπηρχεν του ηρωος μ πατρος Ασκληπιαδου εκ τε πατρως και μητρως διαδ[ο]χης,
- [απο κληρονομιαων και αγοραστικων (?) ιδιοκτητω]ν τε και ετερων διαφορων συμβολαιων και νομιμων και δικαιων τιτλω[ν]· ου τον κληρον ως [μοιος αυτου υιος τυγχανων παρελαβον. Οθεν θα]υμαζω το ποικιλον, μαλλ[λον] δε το πανουρχον κς το θηριωδες εκεινης της Φυσεως, όπως [εκ του εμου οικου παντα τα κνητα μετεθηκεν, απο πολυ]τιμου εως ελαχιστου, εις ου[s] εβουληθη τοπους, εμου κατα την Αλεξανδρων την διαδιδασκαλιαν
- 30 [ποιουμενου των νεων, και — — —]εινης τυγχαν[ου]τος δια την [τ]ων γουεων υπολημψιν. Τοις κνητοις μη αρκεσθεισα της εις πολλην ολκην χρυσειου συντεινουσιν·†

PAGE II.

- εβουληθη και των ακνητων ε[γ]κρατης γ[ε]νησθαι εκ τινος φιλοπραγμοσυνης, ωστε και αυτην ελεγει τα παρ αυτης αδικως και αλογω[s] πεπραγμενα τε και εξαιτηθηεντα, ων [ο]υ πρωποτε, καθα πολλακις εν τοις προγραφεισι μ[ε]μνηυκα, εν νομη [γ]εγεινηται· αλλα τα [α]υτα πατρως μου οντα εφ εμαυ[τ]ον εχω, ως και το παραγμα αυτο μαρτυρει. Μαρτυρουσιν δε και αι παρ αυτης
- 5 γενομεναι ανορυχαι και ανασκαφα[ι] εν τω' εμω οικω και δια δικελλων και ετερων εργαλιων

Ligne 24. Ημων : pour υμων. — L'expression qui suit est empruntée à la langue juridique : cf. Nov. 86, 1 : εκαστω το δικαιον φυλαττειν.

Ligne 27. Ου : esprit dans le ms. : ce pronom se rapporte à Asklepiadès.

Ligne 30. Lire τοις εις πολλην.

Ligne 31. Elle commence juste au-dessous du mot γουεων de la ligne précédente.

PAGE II. — Ligne 4. Εφ εμαυτον : pour επ εμαυτον (lire sans doute υπ εμαυτον). —

Εχω : pour εχω (?). Cette seconde page a été fortement altérée par le copiste.

Ligne 5. Τω' avec iota adscrit : cf. n° 67077, passim. — Lire εργαλιων (et non εργαλιδων comme je l'avais proposé dans la première édition).

τοιουτοτροπων, εις αναζητησιν των [ε]αθεντων παρα του εμου πατρος εις [67295]
 αναγκαιας κς απαραιτητο[υ]ς
 χρειας. Τουτων τοιων ολων τον ελεγχ[ο]ν παρα ποδα κς εν καιρω τω δεοντι
 τω καθ[α]ροτατω υμων
 αποκαλυφθησεται δικαστηρια, και π[ο]ινην παντως επι [τ]ουτοις κατα νομο[υ]ς
 παρεξει. Τας γαρ
 παρακατασχεσεις, ας καλουσιν οι νομ[οι] βρετηνικων, εξ ηθων κακων και
 με[τ]αθεσεω[ς] σκευω,
 10 προς ταις αλλαις π[ρ]ο[ς] τιμωριαν των τοι[ο]υτοτροπων γυναικων επεινησεν,
 ας [π]αντως καγω,
 δια τους εις εμε γ[ε]νημεινους παρα [τ]η[ς] τοιαυτης συνδου τροπου, εφ υμιν
 τ[ο]ι[ς] γενηταισι
 δικασταις προς τη [α]ποκαταστασει των[η]ν εμων σκευων εν τω δεοντι καιρω
 και [α]πο των αυτης ζητησω.
 Τουτων τοιων φυλαττομενων μοι κατα σης νομιμου δικαιολογιας, εξαιτω
 τη[ν] σ[η]ν ειτρεχειαν
 μη συγχωρησαι μητεμιν κενотоμ[ε]αν γενεσθ[α]ι κατα της υπ εμε νομης
 η π[ρ]ο[α]γματων η ανθρωπω
 15 παρ οιουδηποτε ανθρωπου, εκ συναρπαγ[η]ς τινο[ς] η εχθρων επιβουλης, αλλα
 και ορκιζ[ω] υμ[α]ς κατα του πα[ν]τος
 τοκρατορο[ς] Θυ και της θειας και [ο]υρανιας η[ε]κ[η]ς του τα παντα νικαντο[ς]
 δε[σ]ποτου τη[ς] οικου[μ]ενης Φλαυιου
 Αναστασιου του αιωνιου αυγου[σ]του αυτοκ[ρα]τορο[ς], τουτου[ς] μη τους αντι-
 ρητικου[ς] λιβε[λ]λου[ς] [σ]υναψαι αν[α]φορα
 ιδια κς μηνυσαι τω καθαροτατω δικαστηρ[ε]ω, προς το μη γενεσθαι κενотоμειαν
 τινα κατ εμ[ε] η ανθρωπων εμων

Ligne 7. Τον ελεγχον : le scribe a oublié cette première construction, et donné à cet accusatif le rôle de sujet. — Ολων pour παντων : cf. n° 67001, l. 18; P. Iandanae 23, 6 et 7, etc...

Ligne 9. Sur les *retentiones*, cf. *Cod. Just.*, V, 21; — ULPEN, *Regul.*, VI, 9 et 12, etc. — Lire σκευω(ν); cette abréviation est assez fréquente dans les papyrus d'Aphrodité : cf. n° 67175, r., l. 6; 67183, r., l. 10 etc... Μεταθεσις σκευων est la traduction du latin juridique *res amote*.

Ligne 10. Προς ταις αλλαις : entre autres, sous-entendu τιμωριας, ou encore pour προς τοις αλλοις, ce qui donnerait un meilleur sens. — Le sujet de επεινησεν peut être δικαστηριον, à moins que les mots ο νομο[υ]ς n'aient été omis par le copiste, ce qui serait plus vraisemblable.

Ligne 13. Lire κατα (της) σης. Cet emploi de κατα est d'ailleurs peu net.

Ligne 16. Ουρανιης, corrigé en ουρανιας.

Ligne 18. Lire κατ εμου; plus probable que le κατα μ[ε] de la première édition.

- [67295] η νομης ὑπ εμε τυγχανουσης, εκ συναρπ[α]γης των εμων εχθρων. Τουτο γαρ
 βουλετα[ι] τα φοβερότατα ηδικτα,
 20 δια σου του την φροντιδα της κωμης ανατ[ε]ταγμενου τα τοιαυτα μνηυθη[να]ι
 τοις δικ[α]στηριοις, προς το μ[η] βλαβηνηι
 τους επιεικεις κς ἴθ[ι]οπραγμονουτας. Ου γα[ρ] δικαιοι την ὑπ εμε νομνη
 αλογως εις ετ[ε]ρους μετατεθηται. Ορκω
 τοιων ὑμας κατα του ^{αυτου}θειου ορκ[ου] υποσημ[α]νασθαι εις το ἴσον τουτων μου
 των αντιρ[ρ]ητικων λιβελλων, οτι και
 αυτους εδεξασθε και επι το δικα[σ]τηριον μ[ε]τα μνηυσεως καθα τοις νομοις
 δοκει τουτοις πεμπετε.
 Φλς Ωραπολλων Ασκληπιαδου φι[λ]οσοφος ο π[ρ]ογεγραμμενις επιδεδωκα
 τουτους ἴ το[υς λι]βελλους τους αντιρρητικους
 25 λιβελλους, αξιων μηδεμιαν κέτομιαν υπομειναι τα υπ εμε παραγματα κς
 ανθρω[π]ους ε[μ]ους, κς υπογραψα[ς] επιδεδωκα.

PAGE III.

- Ασεβους ψυχης ιασις, ευσεβουντων π[α]ρ[ρ]αινεσις,
 ου[κ]ο[υ]ν ειης παθανατος και αγη[ρ]ως ημ[α]τ[α] παντ[α]“
 κατ Ομηρον. Τον μιν παλαι βιοη φανεις επι κεφ[α]λαι[ς] (?),
 νυν δε μετακαλως δικαιοσ, ψυχ[ω]φ[ε]λουσ της υμετ[ε]ρα[ς]
 5 τυχων εισαγωγης, επ αγακαλαισ [ου]ν την κελευσιν εχω,

Ligne 20. Lire sans doute αναδεγμενου.

Ligne 21. Ορκω : pour ορκίζω (cf. l. 15).

Ligne 22. Αντιρρητικους était peut-être, ici encore, écrit avec un seul ρ (comme à la ligne 17). — Οτι : pour οτε.

Ligne 23. Τουτοις : pour τουτους.

Ligne 25. Λιβελλους : répété par inadvertance.

PAGE III. — Ligne 2. Ου[κ]ο[υ]ν n'est pas certain.

Ligne 3. Lire καθ' Ομηρον. Ces mots se retrouvent plusieurs fois dans les poèmes homériques; cf. notamment *Odyssée*, V, 136 : Ξησειν αθανατον και αγηρων ηματα παντα. Les manuscrits se partagent entre les formes αγηρων et αγηρων; notre texte fournirait un argument de plus en faveur de la dernière. — Επι κεφ. . . ? Le sens général est évidemment que l'auteur de la lettre a mené autrefois une vie vicieuse, avant de se convertir. Je restitue επι κεφαλαισ, parce que l'auteur semble faire une opposition entre ce passage et celui qui suit (l. 5) : επ αγακαλαισ. C'est d'ailleurs une simple hypothèse, car je crains qu'il ne faille renoncer à trouver un sens à cette partie de la phrase.

Ligne 4. Μετακαλως : par repentir. Peut-être ce mot provient-il simplement d'une erreur du copiste.

- μ[η]δεν της αιτηθεισης συγγνωμης λογισαμενος, επε[ι]δη
 μηδ[ε] την αρχην μεμνημαι πα[ρ]ατραπεις ει[ς] (?) τον
 Ξαυμασιον Βικτορα, ει μη ὅσον εις μεμψιν υπομειδιωσ
 α εγω την κατα των πεινητων αδικιαν. Ου γαρ ει[μ]ι συμ
 10 βουλος ^{επιβλαφη[s]} [α]πηνης εις πραξιν αισχραν ης εργατης προς
 παν[τ]ας καθ'εστηκα ^{εχα. ηθη} ηνιαθ[η]ν δε, πατερ αγιωτατ[ε],
 συμφορας πλιθος Ξε[α]μενος, και τους παρ αυτου βεβ[ια]σ[μ]ειους
 ου μ[ε]χρι δ ακ[ο]νων υποχλωντας τον οικτον, αλλ' υπο[ρ]ωντ[α]ς (?)
 τραγικωτερον, του βιου την στερησιμ, εφ' ὃ βι[ο]ν αιστ[ο]ν π[α]ντως (?)
 15 εδοκον ει και πεινηταις ελπισιν ηυξανοντο, καμ[ε] μεν
 παρα[ι]νοντες, [η]μεμοι δε κακεινω, ὅπως εγω μεν ε[υ]ρεθω
 προς φιλους σωφρονεστερος, αυτος δε των προσταττομενω[ν]
 αλτηη παραματς † Τω δεσπο̄ μ̄ † π̄ν̄ Ξεοσε̄⁹ και αγιωτάτς [π]ατρι
 κς επισκοπω αππα Κεφαλωνι † Ιωαννης υιος Ψατ̄⁹ † επισκ[ο]π[ο]ν
 20 Ν[ο]τα[ρ]ο[ν] εμπαιδευτος † εταιρον. Η δε επιγραφη ην ουτως.

Ligne 6. «Ne comptant pas obtenir le pardon que j'ai demandé.»

Ligne 7. «Je ne me souviens nullement d'avoir été en rapports (?) avec Victor, sinon pour lui reprocher.»

Ligne 8. Lire υπανειδιωσ «je lui ai discrètement reproché». — Ὅσον : comme plus loin, ης, αλλ' etc. . . : signes orthographiques dans le manuscrit.

Ligne 9. Ειμι est très douteux; le premier ι n'est peut-être que le jambage initial d'un ν ou d'un π; avant le second ι, il reste une trace obscure qui ne peut que difficilement s'interpréter par un μ. On pourrait lire ει. ν.

Ligne 10. «Car ce n'est pas moi qui ai conseillé les vilénies dont j'ai été (en fait) l'artisan.» Jean dit n'avoir été que l'instrument de Victor, son supérieur.

Ligne 13. Υπορωντας : υτ en monogramme. On pourrait lire υπα. . . λωντας, mais cette restitution serait très douteuse, le verbe υπαντλειν (= επαντλειν se répandre en discours) n'étant connu que par un exemple (cf. *Thesaurus* d'II. Estienne, s. v. υπαντλημα).

Ligne 14. Αιστον : la lacune un peu courte peut-être pour trois lettres.

Ligne 18. Je n'ai pu réussir à déchiffrer le premier mot, fort mal écrit en petiteursive contournée. — Τω δεσποτη μου τα παντα Ξεοσεεστατω και αγιωτατω πατρι.

Ligne 19. Peut-être Κεφαλωνι[ω], car un espace vide suit le nom. Mais un évêque Κεφάλων paraît au n° 67326, l. 4. — Προς επισκοπον. De même, l. 20, προς ετ(ε)ρον (plutôt que εταιρον).

Ligne 20. Εμπαιδευτος : cf. *P. Oxy.*, VIII, n° 1165, l. 1 (vi^e siècle) : την υμετεραν. . . παιδευσιν en parlant à un σχολαστικος. — L'expression η δε επιγραφη ην ουτως prouve que le ms. est la copie d'un acte authentique. Cf. Ménandre Prot. (*Bonn.*, p. 353), citant l'adresse d'une lettre de Chosroès à Justinien : η μεν ουν προγραφη ουτω πη εδηλου. Cf. encore *Cod. Just.*, I, 1, 8, § 6 : Item subscriptio talis fuit.

[67295]

α[πο]δος συν Θω τω δεσπῆ^ο μ^ο παντ[ω]ν ενεκα ευκλεεσ[τατ]ς κα[ι]
 πα[σ]ς αιδους αξιω προσκυνητω , ομοψυχω αδελφ[ω] αιδεσ , μ^ο , νοταρ/
 πα/ τουδε νοταρ/

- † Τα προσκυνουμενα γραμματα της σης ενδιαθετου Φιλιας
 25 κομισαμενο[ς], ησθην ου σμικρως ε[πι] τη ενπεριεχομενη αυτης
 δεωοτητη ρη[τ]ορικη, προς ην ουδε [α]πολογιας ευπορειν δεδυνημαι
 δια την εμην περι τους νομους μαθειαν, κατα το ειρημενον τω^ι
 παλαιω^ι, ως « ει δεκα μεν γλωσσαι δεκα δε στοματ^α ειεν ». Επισ[τ]αμενος δε
 κς πεπεισμενος ακριβως ως ου μεχοι γραμματων κς λο[γ]ων η προς
 30 αλληλους Φιλια, αλλ^α υμας ειδεναι τα εμα ενθυμημ[ατ]α, ει κς μη α[ρ]τι
 εκφραται ταυτα οιοσ τε ειμι, περι του[τ]ου αφροντιστος δι[α]κειμαι. Παρα
 καλεισθω τοιων κς νυν προσκυνησθ[ω] προς εμου η ση Φιλια και γραφειν [μ]οι
 συχνας τ[α] περι αυτης, πορ ομματαυ α[ν]ελοντι εν εμαυτ[ω] τ[η]ν περι αυ[της]
 μνειαν αναγραπτου, κς ευχομενω αιτιας α[ν]της ακου[ε]ς εφ [ε]καστης με-
 35 ταλαβε[ιν]
- προς παντας [γ]ιγνομενης. Ερρωσθαι[σε], δεσποτα ·†

Ligne 22. Πασ(ης) αιδους : cf. P. Oxy., VIII, n° 1165 v. : π(άσης) προσκ(υνήσεως)
 ἀξί(ω). — Αδελφ(ω) αιδεσ(ιμω) μό(υ) και νοταρ(ω).

Ligne 26. Απολογία : dans le sens de « réponse ».

Lignes 27-28. Νομους : les lois de la rhétorique. — Τω^ι παλαιω^ι : l'iota adserit se ren-
 contre aussi au n° 67077, passim. — *Iliade*, II, 489 : ουδ' ει μοι δεκα μεν γλωσσαι,
 δεκα δε στοματ^α ειεν (cf. VIRGILE, *Géorg.*, II, 43, et *Énéide*, VI, 625 : « non, mihi
 si linguæ centum sint, oraque centum »).

Ligne 30. Ενθυμηματα : le fond de mon cœur.

Ligne 31. Lire αφροντιστως.

Ligne 34. Εφ εκαστης (c. s. ημερας) : chaque jour (?). L'η est presque entièrement
 effacé, et l'on pourrait songer à εφ εκαστοις : sur tous les sujets.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43624 ; texte et traduction des pages I et II dans J. MASPERO,
Horapollon et la fin du paganisme égyptien (*Bulletin de l'Institut français d'arch. orient.*, t. XI,
 p. 163-195).

67296. Acte de cautionnement (cf. nos 67094 et 67252), remis au ripariòs
 Apollòs par le diacre Anouphis et un officier de la garnison d'Antaiò-
 polis, en faveur de deux ouvriers. — Long. o m. 306 mill., larg. o m.
 378 mill. — Aphroditò (pl. V).

Date : 23 juillet 535.

Ici, comme dans P. Strasb. 46-51, mention est faite du droit d'asile des églises et
 autres lieux consacrés. M. Preisigke a réuni les textes papyrologiques relatifs à ce
 droit depuis l'antiquité païenne. Les Θεῖοι χαρακτήρες, comme il l'a démontré, sont

les images de piété, les icônes (de même dans le papyrus du Caire n° 67089, r., [67296] (D), l. 1, où il faut corriger ma note). Je ne crois pourtant pas qu'il s'agisse, comme il le pense, de tableaux exposés dans les rues : c'est plutôt une manière détournée d'exprimer les églises, comme nous disons « au pied des autels ».

Le *riparios* Apollôn est connu en 538 par le n° 67252, en 521 par une suite d'autres *εγγύαι* qui seront publiées ultérieurement, et en 523 d'après P. Lond. V, 1687, que M. Bell m'a signalé. Mais peut-être a-t-il été nommé plusieurs fois à ces fonctions. Cursive grossière, légèrement penchée.

χμγ

[·Υπατείας Φλ]αυιὸ Βελισαριῶ τῷ ενδοξοτατῷ, επειφ « κθ » τεσσαρασκαυδε-
κατης ινδικ[ι]
[Φλαυιῷ Απ]ολλωτι, αιδεσιμῷ ριπαριῷ κωμης Αφροδιτης τῷ Ανταιοπολιτῷ
νομου, π[ι] Ανῶφιῷ Ψενθαησ[ιῷ]
[πρεσβ[ι]τη]ς εκκλησιας τῷ αγιῷ ἀπα Μῶσαιῷ πρεσβυτερῷ, κ[ι] Φλαυιῷ Ανῶφ[ι]ῷ
Αβρααμιῷ αποπραιποσ[τ] καστροῦ Π[. . .]
[του αυτ]ου νομου, αμφοτερων απο της αυτης κωμης Αφροδιτης, χαιρειν.
Ομολογοῦμεν εἰς ἀλλεληγγυης και [. . .]
5 [.]ε ὑπερ ἀλληλων αναδεχομενοι, ομνυοντες τον τε παντοκρατορα
Θεον και την Θειαν και ουρανην τυχ[η]ν
[τῷ τα παντ]α νικωντος του δεσποτῷ ημων Φλαυιῷ Ιουστιανῷ (sic) τῷ αιωνιῷ
αυγουστῷ αυτοκρατορος, εγγυασθαι κ[ι] ἀνα[δ]εδεχθαι]
[μονης και ε]μφανειας Αυρηλι[ο]υς Ερμανων Μῶσητος και Μῶσην αυτο(ν)υ
γνησιον υἱον, μελισουρχους,

Ligne 2. Sur le *riparios*, cf. n° 67091, note 1.

Ligne 3. Απο πραιποσ(ιτων) : cf. n° 67127 et 67128. Conformément à l'habitude copte, le titre était écrit *αποπραιποσιτος*; cf. Crum, *Copt. Mss. in the Rylands Library*, p. 146, n. 3, où sont cités plusieurs exemples tirés de documents coptes, notamment un autre *χιπορηιποσιτος*. Le titre complet était, on le voit, *πραιποσιτος καστρου*; il doit désigner un officier subalterne commandant à la garnison d'un *καστρον*. Le *καστρον* est un poste fortifié sur la frontière ou en quelques points de la lisière du désert (cf. *Castra Memmonia*); un petit détachement, prélevé sur la garnison de la *πόλις* (ici, d'Antaiopolis), y était caserné. Cf. J. MASPERO, *Organisation militaire de l'Égypte byzantine*, p. 19 et seq. Un exemple de *πραιποσιτος καστρου* (au ive siècle il est vrai), à Babylone, est fourni par P. Oxy., X, 1261, 8. — La lacune finale contient, selon les lignes, un nombre de lettres très variables : les trois points, ici et plus loin, sont donc simplement conventionnels.

Ligne 4. Sic pour *ἀλλεληγγυης* : de même l. 9 et 13.

Ligne 5. Τε : corrigé sur δε.

Ligne 6. Νικωντος. — L'article του, qui suit, est à supprimer.

Catal. du Musée, n° 67279.

- [67296] [ἐπι τῷ αὐτῷ]υς παραμειναι ἐν τῇ αὐτῇ κωμῇ, ἀπο σημερον εἰς το εἰς δια
 παντος χρονῶ, και οποταν ζητουμενον [εἰη]
 [προς ημα]ς περι τουτους, ετοιμωσ εχωμεν οι προεγεγραμμενοι εγγυηται εἰς
 ἀλλεληγγυης παρενεγκειν κς παρα[δωσομεν]
 10 [εκτος αγ]ιῶν [π]εριβολων και [Φ]ειῶν χαραχ[τ]ηρων και της [α]γιας κυρια-
 κης, ἀνευ οἰ[ῶ]δηποτε ετεροῦ σχηματος,
 [ἀλλ ἐπι τῷ α]υτῷ σχηματι μενουσιν ἀδιαλειπτως ἀνευ οἰας δηποτε προστα-
 σιας, μητε μοναχ[ι]κῶ μητε στρατι[ω]τικου],
 [ἀλλὰ πα]ρα[δ]ωσωμεν τ[ου]του[ς], ως προειπαμεν, οποταν ζητηθειη προς
 ημασ παρα της υμῶν ἀρ[ιστ]η[ς] [αἰδεσς].
 [Κς ετοιμωσ] εχωμεν παρασχειν ὑπερ ἀπολειψεωσ εἰς ἀλλεληγγυης χρυσῶ
 ουγκιασ δυο, κς ἐνηνηοχαμεν τῷ Φ[ει]ω ορκῶ]
 [κς τῷ περι τῶτο] ἐπι[ρ]τημενῶ, κς υποκειμε[ν]ῶν ὑμῖν εἰς τῶτων παντων
 ημων των παραχματων ταυτης της αιτιασ ἐνεκεν, μεθ [υπογραφ]
 15 [τῶ ὑπερ Ἀνο]υφιδῶ παρεσβυτεροῦ και τῶ ὑπερ τῶ ετεροῦ Ἀνουφιδῶ ἀποπραπιρος
 [υ]πογρ[φ]. Και ἐπερ[ω]τηθεντες ὠμολογησαμεν ····
 [··· Φλς Ἀνοφ]ιδῶ Ψεινθαησιδῶ παρεσβς ο προκ[α] εγγυωμαι τουσ προκ[α] Ερμ[α]νων
 και Μουσην ὕον αὐτο[υ]

Ligne 8. Ζητουμενον εἰη : quand on s'informerá d'eux auprès de nous. Cf. Damaskios, cité par Suidas (*s. v.* Ωραπολλων, 2e article) : ζητουμενοσ ην; P. Mon. 6, l. 38 : εἰησαν ἀκηκοοτες. Exemples fréquents notamment dans Agathias (*v. l'index* de l'éd. Niebuhr [Bonn], p. 419).

Ligne 9. Au lieu de παραδωσειν qu'on attendrait plutôt, je restitue παρα[δωσομεν] d'après le n° 67328, *passim*.

Ligne 10. Σχημα : ils n'auront pas échangé de condition, ils seront toujours fabricants de miel. Ils n'ont pas le droit de quitter la corporation, parce que celle-ci paye l'impôt globalement pour tous ses membres, et qu'une diminution dans le nombre de ces membres équivaudrait, pour chacun d'eux, à une augmentation d'impôt.

Ligne 11. Προστασια : patrocinium (cf. n° 67024, *v.*, l. 8), patronage sous la protection duquel se réfugierait l'artisan évadé de sa corporation. — Les deux adjectifs qui suivent dépendent de σχηματος : le fugitif ne pourra pas échapper aux poursuites sous prétexte qu'il est entré dans l'armée ou dans un monastère.

Ligne 12. Peut-être ζητηθειη[v] pour ζητηθειε[v]; mais ζητηθειη peut aussi se comprendre. — Αιδεσ(μοστος).

Ligne 13. Deux onces = 12 nomismata, soit 6 par personne cautionnée : c'est le taux ordinaire (cf. n° 67094, l. 15-16, et une série d'actes analogues qui seront publiés au n° 67328). Le scribe a pris ἐνηνηοχαμεν pour une forme du verbe ἐνεχειν : car il s'agit là sans aucun doute de la formule connue : ενοχει εἰημεν τῷ Φειω ορκῶ etc... (cf. n° 67032, l. 100-101, et *Add. et Corr.*).

Ligne 14. Le mot κινδυνῶ a été oublié, ou κ/ est-il pour κινδυνῶ? — Lire εἰς τουτο.

Ligne 15. Υπογραφ(ουτος).

[και ωμοσ]α των (sic) Ψειον ορκον ως παροκ// † Φλς Ανῶφιῶ (sic) Αβρααμιῶ [67296]
 αποπ[ρ]αιποσιτῶ ο παροκ/ εγγνωμαι του[ς] παροκ/
 [Ερμαυῶ]ν κς Μῶσῃν υἱῶν ἁτῶ μελλισῶργῶς, κς ομοσα των Ψειον ορκ[ο]ν ως
 παροκ/. Φλς Θεοτεκνος Ψαμῶ ἀπο[πραιποσι],
 [ἀξιω]θεις, εγραψα υπερ ἁτων γραμματα μη ειδωτων. Αυρηλιος Βικτωρ Ψε-
 ναμουνηῶ μαρτυρω τη εγγ[υη] ακρυ[σας]
 20 [παρα τω]ν Ψεμενων † † Βικτωρ Πεσμου πρεσβ μαρτυρω τυ εκυα ακουσας
 παρα των Ψεμενων †
 † Εγραφη δι εμῶ Αβρααμιῶ Απ[ο]λλ[ο]ου/ ουλ/

Ligne 18. Ce Theoteknos paraît déjà aux n°s 67212, l. 3, et 67283, III, l. 9.

Ligne 20. Τυ εκυα = τη εγγυη.

Ligne 21. Ουλ/ ου συλ/ :? Cf. n° 67307, l. 17.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40458 a.

67297. Cautionnement, daté du même jour que le précédent.—Long. 0 m.
 161 mill., larg. 0 m. 354 mill. — Aphroditῶ.

Date : 23 juillet 535.

Cursive droite. Probablement d'une autre main que le précédent.

† χ μ γ †

[† Υπ]ατεις Φλαυῖῶ Βιλισαριῶ (sic) του ενδοξοτατῶ επειφ " κθ " τεσσε-
 ρασκαιδεκ[α]τ[η]ς ινδ^ο/]
 [Φ]λασο[υ]ῖῶ Απολλωτι, αιδεσιμῶ ριπαριῶ κωμης Αφροδιτης τ[ῶ] Ανταισπο-
 λ[ι]του [ν]ομο[υ],
 π[ρ]ο[σ]θηφειῶ πρεσβυτεροῦ τῶ αγιῶ ευκτηριῶ ἀ[π]α Χιμαχαλιῶ, κεκτημενῶ
 επ[ι] κωμης [Α]φροδι[της]
 [τῶ] αὐτῶ νομῶ, βραδεως υπογραφοντος, υἱου του της ευλαβῶς μημηης Ἰακυ-
 βιῶ, γενομενῶ πρεσβυτ[ερ]ῶ, χαιρ/]
 5 [Ομολο]γ[ω, ομνυμ]ε[νος τον τ]ε φ[αν]τοκρατο[ρα] Θεον και τ[η]ν Ψειαν κ[αι]
 ου]ρανιον τυχην του τα παντα
 [μικωντο]ς δεσποτῶ της ο[ικ]ουμενης Φλα[υ]ῖῶ Ἰουστινιανῶ τῶ αιωνιῶ αυγου-
 στο[υ] ἀ[υ]τοκρατορος,
 ε[γγυασθαι] και αναδεδεχθαι μονης και εμφανειας Αυρηλιον Κολλῶθον Κυρια-
 κῶ χρυσσοχοῶ,

Ligne 3. Faute pour ἀ[π]α Μιχαηλιου?

Ligne 7. Lire χρυσσοχρον.

[67297]

και πασης καταστασης ποιησαμεν τη αυτη κωμη

επι τ[ω αυ]το[ν] μειναι εν τη [η]μων κωμη, και μηδαμως α[υ]τον απολει-
 [π]εσθαι, αλλα ει ζητουμενον
 αυ[τον] παρενεγκειν κς παραδωσω αυτη εκτος αγιων περιβολων και Ξειων
 χαρακτηρων ευρηθηται εφ
 10 [και αγιας] κυριακης κς οιοη δηποτε προστασιας εν δημοσιω [το]πω εκτος
 στρατιωτικῶ η κληρικῶ
 [η μονα]χικῶ ε[.....] εκ[... σ]χηματι, ει δε α[πο]λυμφοθει κς
 ζητουμενον

.....
 Ligne 8. Καταστασ(εως) : les mots rajoutés au-dessus de la ligne n'ont grammatica-
 lement aucun sens. — Ποιησαμεν serait possible à la rigueur, quoique l'ω soit diffi-
 cile à trouver.

Ligne 9. Αυτη = τη κωμη? Le mot se rapporte plutôt au titre παρα της σης αιδισι-
 μοτητος, qui a été oublié.

Ligne 10. Προστασιας : correction sur παραματ (sic). Il semble que dans οιοη le second
 ο ait été retouché pour donner un α, mais c'est tout; lire οιας.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 40458 b.

67298. Contrat d'ἐμφύτευσις, entre un certain Sénouthès, *clarissime*, et l'église
 de Tentyra (Dendérah). — Long. 0 m. 9 12 mill., larg. 0 m. 286 mill.
 — Tentyra (?). Pourtant, il est plus probable que le contrat provient
 d'Antinoé comme le suivant : Senouthès serait un habitant de cette
 dernière ville, et l'église de Tentyra pouvait avoir des propriétés dans
 des nomes éloignés.

Cursive arrondie, aux lettres très espacées.

Ce papyrus et le suivant ont été trouvés ensemble, le début du second roulé avec la
 fin du premier. Ainsi, ils étaient déjà incomplets quand on les a réunis de la sorte.
 Comme ils n'ont entre eux d'autre rapport que la communauté du sujet, il est
 probable que Dioscore les avait conservés à titre de modèles d'ἐμφυτευτικῆ ἡμολογία.
 Le λαμπρότατος καὶ σοφώτατος σχολαστικός Phoibammôn, du n° 67999, est un
 contemporain de Justin II (n° 67169, note 5 = tome III, p. 3) : nos deux papyrus
 appartiennent sans doute à ce règne ou à celui de Tibère. Jusqu'ici l'on connais-
 sait une ἐμφυτευτικῆ ἡμολογία de l'an 616 (P. Lond. 483 = t. II, p. 323 et seq.;
 cf. *Archiv für Pap.*, I, p. 437), provenant probablement (?) du nome Apollonopolite
minor (cf. à ce sujet : *Revue des Études grecques*, 1912, p. 219), sans compter les
 documents analogues, en latin, très postérieurs, qu'a publiés Marini (*Papiri diplo-
 matici*, par exemple aux n°s CXXXIII-CXXXVI), et des fragments dont la liste a été
 relevée dans *P. Giessen*, 106, l. 3 (note). A ces fragments, ajoutons le papyrus du
 Caire n° 67257, décrit au tome II de ce Catalogue, p. 192 (VIe siècle). Parmi les

documents coptes actuellement publiés, plusieurs sont relatifs à des emphytéoses : [67298] W. E. CRUM, *Copt. Mss. in the Brit. Museum*, n° 1013-1015, 1061, la plupart des autres sont trop fragmentaires pour fournir des indications utiles; quelques lignes conservées d'un contrat de l'an 721, dans CRUM, *Catal. of the Copt. Mss. in the Rylands Library*, n° 175 (cf. aussi n° 176 et 174, où le propriétaire est encore un couvent, celui de Saint Zacharie, près d'Antinoé semble-t-il). — *Corpus Papyr. Raineri*, II, KRALL, *Kopt. Texte* : n° 86 (l. 15 : ΠΙΛΑΚΤΟΝ ΠΙΠΛΦΗΤΕΥΜΑ = πάκτον ἐμφυτευτικόν) et 76 (l. 7).

.....
 [ἐπωμοσαντο ἀλλήλοις, Ἀβρααμὸς]
 [μεν κατὰ τοῦ περιβεβλημένου αὐ]
 τῷ σχ[ηματος, ὡτιμ κς ἀμφι]εσθεντος,
 Σενουθῆς δε ὁ λαμπρ[ο]τάτος, τὴν ἀγίαν
 5 καὶ ὁμοουσιον Τριαδα καὶ τὴν νικην
 καὶ διαμονην τοῦ καλλιμικου ἡμῶν
 δεσποτο[υ] Φλῆς Ἰουστιαμῶ τοῦ
 αἰωνίου ἀ[υ]χ[ου]στου αυτοκρατορος
 τοῦ παραβαίνοντο[ς τ]αυτὴν τὴν
 10 ἐμφυτευτικὴν σ[μ]ο[λ]ογ[ί]αν, ἡ αἰὸν
 δη[πο]τε μερὸς ἐξ αὐτῆς,
 [κατ]αβαλεῖ[ν ὁμο]λογ[ου]ντο[ς] τῷ
 ἐμμενοντι, λογω ποιηῆς, χρυσοῦ
 νομισματα εκατον. Εἰ δε ζητησις τις
 15 ἐπενεχ[θ]εῖη [Σενουθη τῷ] λαμπρο[τ]α[τ]ῷ
 καὶ κληρονομοῖς αὐτο[υ] π[ε]ρι ἐκνικησεως
 τοῦ ἐμφυτευθεντος [αὐτ]ῷ κτηματος,
 ὁμολογεῖ το δίκαιο[ν] τῆς ἀγιωτατῆς
 ἐκκλ[η]σ[ί]ας τῆς Τεντυριτανῶν πόλεως,
 20 διὰ Ἀβρααμ[ί]ου τ[ο]ῦ νῦν οἰκονομῶντος

Ligne 3. Pour la restitution et le sens du mot [ἀμφι]εσθεντος, cf. n° 67299, l. 50 (note) : ce serait une faute pour ἀμφιεσθεῖς. Il s'agit évidemment de l'habit ecclésiastique, par lequel jure le prêtre Abraham, tandis que Sénouthès prête seulement le serment ordinaire. Le serment par τοῦ περιβεβλημένου μοι σχηματος se lit dans le testament d'Abraham, évêque d'Hermonthis, l. 63 (P. Lond. I, p. 77; VIe siècle). Un papyrus du 16 juillet 647 (P. Lond. Inv. n° 2017) porte aussi la formule κατὰ τοῦ περιβεβλημένου αὐτῷ ιερατικοῦ σχηματος (cité par H. I. BELL, dans *Byzant. Zeitschr.*, XXII, p. 393).

Ligne 16. Ἐκνικησις : *evictio*. La garantie contre les prétentions d'un tiers est stipulée dans tous les contrats de vente ou de location jusqu'ici publiés : mais l'emploi du terme technique est une nouveauté.

- [67298] αυτην, και των οτε δηποτε την διοικησιν
 αυτης ητοι επισκοπην και οικονομιαν παρα
 ληψομενων, [αποστρεψαι] παντ[α α]νθρ[ω]π[ον]
 επελευστομενον [αυτω] η τω κτηματι
 25 τουτου χαριμ, ωστε μ[ενει]ν κατα το δικαιο
 της εμφυτευσ[εω]ς υπ[ο Σ]εγου[θ]ην τον
 λαμπροτατ[ον κα]ι κλ[η]ρ[ονο]μο[υ]σ αυ[το]υ
 επι τω μνημ[ο]νευθεντι ετησιω
 πακτω. Και εφ απασιν τοις προγεγραμμενοις
 30 επερωτηθεντες υπ αλληλων και αλληλους
 επερωτησαντ[ες, ημεις, το δικα]ιον της Τεντυριταν
 αγιατατης εκκλησιας [δι]α του πολλακις
 μνημονευθεντος Αβρα[αμ]ιου ευλαβεστατου
 οικ[ο]νη[μου] κ[αι] πρεσβυτερου, και Σ[ε]νουθ[η]ς
 35 ο λαμπροτατος, [τα]υθ ου[τ]ως εχειν
 ποιειν δωσειν φυλαττειν
 ωμολ· Ϝ Το δικαιο της αγιατατη (sic) εκκλησιας της Τηντεριτω[ν]
 πολιοι, δι εμου Αβρααμιου π[ρε]σβυτερου και οικονο]μου αυτης, εκδεδωχα-
 μενι (sic)
 Σνουθιω το λαμπροτατω επι εμφ[υτευτικω] δικαιο τ[ο] προειρημενον κτημα
 μετα παντος
 40 αυτου του δικαιου, επι τω προτετακμενω ετη[σιω] εμ[φυτευματι] ητοι πακτω,
 κατα την
 εμπεριεχομενην (sic) τη παροση (sic) εμφυτευσει δη[ναμι]ν· και επηρωτηθη-
 μεν το προκειμενον
 προστιμον, και στοιχει μοι παντα ως προκ/, και ανα[γ]ιου[ς] εγω Αβρααμιος
 πρεσβι και οικονομος
 της αυτης αγιας εκκλησιας, και υ[πογ]ραψας υπερ [τε εμα]υτου και υπερ
 του δικαιου της
 οικονομουμενης παρ εμου προειρημενης αγιας ε[κκλησι]ας, απελησα Ϝ· Ϝ
 Αρχελαος
 45 [.] , πρεσβυτερος (sic) τη[ς] αγ[ιας] εκ[κλησι]ας της αυτης Τεν
 τυριταν πολεως, συν[αινω] τω προ[γεγραμ]με[νω] ευλαβεσ[τα]τ[ω]
 απα Αβρααμιω πρεσβε[τερ]ω και οικ[ο]νημω της αυτης αγιας

Ligne 29. Πακτων εμφυτευτικον : cf. P. Giessen, 106, l. 3 et note.

Ligne 37. La signature d'Abraham est écrite en onciale épaisse très soignée et très régulière, quoique le style en soit extraordinairement incorrect.

Ligne 41. Suppléer sans doute επ(ε)ρωτηθ(ει)τες ωμολογησα)μεν.

Ligne 44. Signature en demi-cursive droite, proche de l'onciale, mais moins régulière.

- εκκλησιας εις ταυτην την εμψυτευσιν και στοιχει μοι παντα
 ως προκ/, και αναγνους και υπογραψας χειρι εμη απελ(ε)υσα ·†
 50 ·† Λιθδρεαξ Λιλογτος διακ/ της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεινυριτων
 φολεως συναινω τω προγεργ/ ευλαξεστατω απα Αβρααμιω πρεσβυτερω
 και οικονομω της αυτη[ς εκκλησιας εις ταυτ]ην την εμψυτευσιν, και στοιχει μοι
 παντα ως προκ/, και υπο[γραψας χειρι εμη απε]λυσα ·† ·† Πλους Παχιου διακ/
 της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεινυρι[των π]ολεως συναινω τω προγε-
 γραμμενω
 55 ευλαβεστατω απα Αβραμιου (sic) πρεσβυτερω και [οικο]νομω της αυτης αγιας
 εκλησιας (sic)
 εις ταυτην την εμψυτε[υσιν κ]αι στοιχει [μοι π]αντα ως προκ/, και [υπο]-
 γρ[α]ψ[α]ς
 χειρει εμη απελησα ·† Παλυμ[ω]ν Αρητος [διακ/ της] αγιας εκκ[λ]ησιας της
 αυτης
 Τε[ντυ]ριτων φολε[ως σ]υναινω [τω προγεργρα]μμ[ε]νω ευλαβ[ε]στατω απα
 Αβρααμιω πρεσβ[υ]
 και οικονομω της αυτης αγιας ε[κ]κ[λ]ησιας εις ταυτην την εμψυτευσιν και στοιχει μοι
 60 παντα ως προκ/ και υπογραψας χειρι εμη απελησα ·†
 ·† Μηνιας Θεοτιμο διακ/ της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεινυριτων
 πολεως, συναινω τω προγεργρ[αμ]μ[ε]νω ευλαβεστατω απα Αβρααμιου (sic)
 πρεσβυτερου και οικονομου[ν] της αυτης αγι[α]ς [εκκ]λησιας [εις τα]υτη[ν]
 την εμψυτευσιν, και σ[τοι]χει μοι παντα] ως προκ/, και αναγνους και
 65 υπογραψας χειρι εμη απελυσα ·† ·† [Απολ]λωνιος Αβρααμιου, αρχιτιακ/
 της αγιας εκκλησιας της αυτης Τεινυρ[ιτων] πολεως, συναινω τω π[ρο]
 γεγραμμενω ευλαβεστ[ατω] απα Αβ[ραα]μειω πρεσβ[υ] και [οικονομω]
 τ[ης] αγιας εκκλησιας εις τ[α]υτην τη[ν] εμψυτευσιν, κα[ι] αναγνους
 [και υπογραψας χειρι εμη απελυσα] ·† Γωα[μ]νης

Le verso est couvert entièrement de signes tachygraphiques, qui s'interrompent plusieurs fois pour laisser place à quelques mots sans suite :

1. 4 : και ο πτρο. δακου τη (. le reste effacé).
1. 13 : μεν εγνω η της α.
1. 25 : (début effacé volontairement) ·† τιθη. . . . la fin en signes tachygraphiques.
1. 26 : ·† Εμαθον παρ (autre main aussitôt après :) δυσωπησα δε τον κυριον Κολλ (la ligne est inachevée).
1. 40 : απο της εμης κομης
1. 41 : της εμης κομης.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40460 (a).

67299. Contrat d'ἐμφύτευσις. Le monastère de Saint Phoibammôn (cf. l. 51) cède à l'avocat Phoibammôn, en bail emphytéotique, un champ cultivé (ψιλὸν χωρῆμα, par opposition au terrain bâti), avec ses dépendances, une étable et deux κέλλια, sans doute des granges. La rente annuelle s'élève à 19 κεράτια. — Long. 0 m. 904 mill. (sans tenir compte de la lacune qui suit la ligne 62), larg. 0 m. 295 mill. — Antinoé (?).

Petite cursive arrondie, assez voisine de la *minuscule* d'époque arabe.

L'avocat Phoibammôn étant connu comme un habitant d'Antinoé (cf. la note sur la l. 6), il est probable que le contrat a été rédigé dans cette ville, et que le couvent de Saint Phoibammôn se trouvait dans les environs. La ligne 41, où on lit κατὰ τὴν συναλλαγὴν τῆς πόλεως, sans indication du nom de la ville, indique d'ailleurs que les deux parties contractantes dépendent de la même cité. Un τόπος τοῦ ἀθλοφύρου μαρτύρος ἀββά Φοιξάμωνος est connu à Thèbes, ΖΗΠΤΟΟΥ ΠΧΗΜΕ (*Kopt. Rechtsurkunden*, par W. E. Crum et G. Steindorff, n° 77, l. 6 et 11* ; cf. aussi *Revue Égyptol.*, 1912, p. 25). Un autre, qui paraît être voisin d'Hermopolis, est cité dans CRUM, *Catal. of the Copt. Mss. in the Rylands Library*, n° 215 et 216 : c'est peut-être de lui qu'il s'agit ici.

.....
 και εμπεφυτευκενα[ι ομο]υ τα οντα [ηυ]η εν τω αυτω [χωρηματι]
 κελλια δυο μετα της Φαινομενης αυτων οψ[εως και της]

Ligne 1. Il faut restituer auparavant quelque chose comme : ομολογει ο μνημονευεις αγιος οικος, δια Μηνα . . . (etc. . . : voir l. 48) παρακεχωρηκεναι και εμπεφυτευκεναι Φοιξαμμωνι τω λαμπροτατω και σοφωτατω σχολαστικω τον υπαρχοντα αυτω ψιλον τοπον ολοκληρον διακειμενον επι , και εμπεφυτευκεν[αι ομο]υ, etc. . .

(*) A propos de ce papyrus, un des derniers documents de l'occupation byzantine en Égypte, on ne permettra de proposer ici quelques corrections. Les éditeurs, dans l'index lui assignent la date de 664/665. En réalité, il faut remonter jusqu'en décembre 634 ou 635, et restituer le début, écrit en grec, à peu près comme il suit :

... βασιλείας]
 [τοῦ γαληνοτάτου ἡμῶν δεσπότηου Φλγ, Ἡρακλείου τοῦ μεγίστου]
 [εὐεργέτου ἔτους εἰκοσ[τοῦ πέμπτου, καὶ ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ]
 [εὐσεβεστάτου ἡμῶν δε[σπότηου] ἔτους εἰκοστοῦ τετάρτου],
 καὶ Φλγ, Ἡρακλείου Νέου Κωνσταντινίου τοῦ Θεοστέ[θους]
 [αὐτοῦ υἱοῦ ἔτους εἰκοστοῦ τρίτου, χοιᾶκ [. . .] ἡνδᾶκ// η (lire peut-être θ) ἐν τῷ [ἀγίῳ]
 [τό]πῳ etc. . . (Thèbes).

Héraclius Constantin est né en 613 (= an 1, cf. *Chron. Paschale*, anno 613), et l'an 1 d'Héraclius commence le 4 octobre 610 ; sur le comput des années de règne d'Héraclius II Constantin, cf. *Chron. Paschale*, anno 628. — Ce formulaire est très différent de tous ceux que l'on connaît jusqu'ici ; il devra être ajouté à la liste des papyrus datés du règne d'Héraclius, dressée par H. I. BELL, dans *Byzant. Zeitschr.*, XXII, 1914, p. 395 et seq.

καθολου περιοχης, συν εισοδοις και εξοδοις κ[αι] θυραις και
 θυρισιν, κατ εμφ[υτ]ευσε[ως ομ]οιωσ δικαιον και επι
 5 κατοχη και παση [ε]ξ[ουσια και πληρ]εστατω εμφυτευτικω δικαιω
 αναφαιρετως, προς τω δυα[σθα]ι, ως προγεγραπται, Φοβαμμωνα (sic)
 τον λαμπροτατον κ[αι σο]φωτα[τον σχ]ολαστικον και κληρονομους
 αυτου και διαδοχ[ους και δια]κ[ατοχους, ε]χει[ν ω]ς ειρηται απαν το
 προειρημενον ψιλον χωρημα μετα παντος αυτου του δικαιου
 10 και της καθολου περιοχης και των περιτειχισματων μετα του
 ενοντος αυτω λακκου τε [και υδρευ]ματος και κυκλευτηριου κα[ι]
 βοοστασιῶ και πασ[ης] και της] καθολου περιοχης,
 εξειναι δε τω αυτω λαμπροτατω [και σο]φωτατω σχολαστικω Φοβαμμωνι (sic)
 διεκδικειν παν δικαιον ειτε σω[ματ]ικον ειτε σωματων, προσηκον
 15 τω προειρημενω ψιλω [χω]ρηματι, ε[ι συ]νηξη τι εν τω μεταξυ χρονω
 αποσπασθηναι ειτε [μερ]ος του [προ]ειρημενου ψιλου χωρηματος
 ειτε δικαιο(υ)ν, τουτο εκδικησαι, και εχειν ὑπο την ιδιαν κατοχην
 και κτησιν, και εις ην βουλεται ρψιν και εις ον βουλεται τροπον
 μετασχηματιζειν αυτ[ον τον ειρ]η[μενον] τροπον και τα εν αυτω
 20 κελλια, και ανοικოდ[ομε]ι[ν] αυτα κ[αι απ]λως, οπως αν αυτω
 δοξη, ειτε εις βελτιονα ειτε εις χει[ρο]να ενεγκειν οψιν, οια της
 του αυτου τοπου τυχι[ς κιν]δυνευομ[ειη]ς αυτω, εξειναι δε αυτω
 και εκποιειν το επ αυτ[ω τη]ς εμφ[υτευσ]εως δικαιον, και αντι
 καταλλαττειν και εις ον βουλεται αλλον παραπεμπειν ακωλυτως
 25 και ανεμποδιστως. Ανθ'ομολογει δε και Φοιβαμμων

Ligne 4. Θυρισιν : les fenêtres. — Ομοιωσ : un peu court peut-être (la lacune pourrait contenir jusqu'à six lettres); la trace très faible qui précède le second ο convient bien à un μ, et exclut en tout cas la possibilité de παντοιωσ.

Ligne 6. Cf. le λαμπροτατος και σοφωτατος σχολαστικος Φοιβαμμων du n° 67169 bis, l. 5 (tome III, p. 3). — Προς τω : l'article semble avoir été corrigé en το.

Ligne 12. Βοοστασιου : cf. TH. REIL, *Beiträge zur Kenntniss des Gewerbes im hellenist. Aegypten*, p. 84.

Ligne 14. Διεκδικειν : « revendiquer ». — Σωματικον etc. . . : « mentionné ou non dans le contrat ».

Ligne 20. Καλως (?) : restitution hypothétique, mais en tout cas le premier adverbe devait former presque sûrement une antithèse à απλως.

Ligne 21. Eis χειρονα : clause contraire aux tendances générales de la législation justinienne, qui impose une amende au détenteur s'il endommage la propriété cédée à bail (Nov. 7, 3, 2; nov. 120, 8).

Ligne 22. « Car c'est à lui que le sort éventuel de la propriété fait courir des risques », c'est-à-dire qu'il peut faire ces expériences à ses risques et périls.

Ligne 23. Ce droit de cession à un tiers n'est pas mentionné dans le papyrus de Londres. *Catal. du Musée*, n° 67279.

- [67299] ο λαμπροτατος και σοφω[τατος σχολασ]τικος εκων και πεπεισμενος,
χωρις παντος δολου και φ[ο]ξ[ου και] β[ι]ας και απατης και αναγκης
και περιγραφης πασης και συναρπαγης, χ[υρι]α βουλησει και αμετατρεπτω
λογισμω και αμετανοη[τω γ]νωμη [ορθ]η διανοια, εξειληφειναι και
30 εμπεφ[υτ]ε[υ]εσ[θα]ι (sic) φ[α]ρα του δι[κ]αιου [του μ]νημονευθεντος
αγιου οικου, δια των προδηλουμενων Ψεοφιλεστατων και ευλαβεστατων
προσωπων, τον προδηλουμενον ψ[ι]λον τοπον ολοκληρον οιας εστι
Ψεσεως, μετα παντος αυτου του [δικαιου] και της καθολου περιοχης,
και μετα του οντος εν αυτ[ω] λα[κκο]υ τε και υδρευματος και
35 κυκλευτηριδ και βοοστασιου και των [οιτ]ων εν αυτω νυν δυο
κελλιων και παντος αυτω[ν] το[υ] δικαι[ου] και της καθολου περιοχης. Και
[ομ]ολογει αυτο[ς] τ[ε] και κληρο[νομοι] αυτου [και] διαδοχοι και διακατοχοι
διδουσι καθ εκαστον εναντων τω δ[ικ]αιω του αυτου αγιου οικου, δια των
αυτου κατα καιρον προεστωτων ευλαβεστατων ανδρων, υπερ ετησιου απο
40 τακτου ητοι εμφυτευματος του αυτ[ου] ψιλ[ου] [χω]ρηματος, νομισμα εν παρα
κερατια
πειντε κατα την συναλλαγην της πολεω[ς]. Ομολ[ογ]οωσιν δε οι αφ εκατερου
μερους μη εξειναι
μνητερω μερει αναπαλαισαι προς την προ[ο]γεργ[αμμενην] εμφυτευσιν η
υπειναντιον
αυτης χωρειν, αλλ εν παντι χρονω και πα[σι] τροποισ ατρωτων τε και ασα-
λευτων
[πα]ραφυλαξαι [αυτην]. Και οτι ταυτην την ομολογια[ν] η κατα νο[μο]υ[ς] πα-
ση[ς]
45 [εμ]φυτευσεως φυλασ[σονται] εκαστ[ω] αυτης μερει ισχυρ[αν] και ασαλευ-
των,
και επι της προ[ο]χειμενης εμφυτευσε[ως] μεριοντε[ς] ου παρ[αβ]ησον[τ]αι
την των αυτω[ν] α[μοιβαίων] ομολ[ογηματων] δυναμι[ν], οι αφ ε[κ]ατερω
μερους, Μην[α]ς μεν ο ευλαβεστατος γενικ[ο]ς οικονομος και Νομειος ιδικος

Ligne 33. Θεσεως : cf. n° 67302, l. 8.

Ligne 42. Μνητερω : le θ a peut-être été corrigé en δ. — Αναπαλαισαι : revenir, par une contestation, sur les stipulations ci-dessus.

Ligne 45. Lire ασαλευτων, si la tentative de restitution est exacte. Il faudrait suppléer, à la ligne 44, quelque chose comme : « en se conformant aux règles suivies dans tous les contrats d'emphytéose ».

Ligne 48. Νομειος : ajouté postérieurement, d'une autre écriture. — Le couvent a un « économiste particulier » et un « économiste général » (cf. les deux *mensae*, γενικη et ιδικη, de la préfecture du prétoire); le premier gère sans doute les intérêts du couvent dans le canton spécial où est situé le terrain cédé à bail; le second serait

67300. Location de terrain. — Sibylle et Héraïs, agissant au nom de Sourous (?), ont concédé à Victor fils de Paphnuce, pour une durée de trois ans, une propriété située dans le κληρος Ουέσωτος. Il s'engage à acquitter les impôts, en argent et en nature (χρυσισιά, annone et ναῦλα), et à payer aux propriétaires une redevance annuelle de 28 artabes de blé, 50 fromages, quatre mesures de légumes en saumure (λεψάνη), et un tiers de sou d'or. — Long. 0 m. 298 mill., larg. 0 m. 283 mill. — Aphroditō.

Date : 12 juin 526.

Cursive ordinaire, fine et presque droite.

χμγ

·Ϝ Υ[πατ]εῖαις Φλγ Ολυμξριῶ τῷ ενδοξοτατου παννι // ιη // εκτης ινδικ/
 Ταις ε[υ]χρησεσταταις Σιέυλλα και Πραειδι, ὑπερ ὀνῶ Σουρουτο[ς], Φυγατ[ρ]αις
 του της
 μαχαρ[ρ]ιας μ[η]ρημης Μουσαιῶ, δια τῷ Φαυμασιωτατῷ Απολλωτος Ισακιῶ, βοηθῶ
 κωμη[ς] Α[φ]ροδιτης τ[ο]υ Ανταιοπολιτου νομου, π[α] Λυρηλιῶ Βικτορος
 Παπνῶθῶ,
 5 μ[η] Τσειη[ξ]ι[κ]τω[ρ], ορμωμενῶ απο της 5 κωμης Αφροδιτης τῷ αυτου νομου,
 χαιρ //
 Ομολογω ε[κ]ουσιω[ς] και αυθαιρετως μεμισθωσθαι παρα της υμων Φ[α]υμα-
 [σ]ιωτητος (sic)
 προς τριε[τ]η χρονον, λογιζ[ο] απο καρπων σ[υ]ν Θεω μελλουσης εβδ[ο]μης
 ινδικ/ και αυτης,
 το [υ]παρχο[ν] υμ[η]ν κτημα κληρῶ καλῶμενῶ Πιαπετο Ουεσωτος, συν λ[α]κκ[α] και
 δεξαμ[ε]ν[η] κ[α]ι
 Φυτοι[ς] κ[α]ι [φ]ο[ι]τιξ[ι] και δ[ικ]αι[ι]ων παντων ε[ν]τος κ[ι] εκτος κατ[α] τα
 ορια, εφ ω με
 10 τούτο γεω[ρ]γησαι, και την πασαν ερ[γ]ασειαν ποιησασθαι ενδιξασθαι ιδιοις
 μῶ ζωσις
 και γεωργ[ο]ις. Και υπερ τούτων τον φορον ετοιμως εχω καθ ε[ν]ι αυτ[ο]ν
 π[α]ρασχειν

Ligne 1. Lire Ολυξριου. — En réalité, il faudrait πεμπτης ινδικ(τιωνος).

Ligne 2. Lire ονο(ματος); — Φυγατρασι.

Ligne 5. Τσειεικτωρ : paraît pourtant trop long pour les deux lacunes.

Ligne 8. Le nom de lieu Ουεσωτος reparaît dans P. Lond. IV (index 4 (b)). Πιαπετο est l'orthographe grecque de ΠΙΛ2 ΠΕΤΟ = le champ de Peto; cf. P. Lond. V, 1695, 7.

Ligne 9. Lire δικαιοις; cette confusion de cas est fréquente dans ce genre de formules.

Ligne 11. Τούτων : paraît avoir été corrigé en τούτων.

τα ἐνελεχ[ο]μένα δημοσιῶ χρυσικῶ καὶ τῆς σιτοπομπίας ἐμβόλης καὶ ναυλῶ [67300]
 [εἰν] τελείω [καί] ἀβροχικῶ καὶ δ[ε]ῖδοναι ὑμῖν ἐκτὸς τὴν ἐμβόλην καὶ [χ]ρυ-
 σικῶ εἰ[ς] συμπληρωσιν
 τ[α] αὐτὰ [εκφ]ορία σίτου ἀρταβῶν εἰκοσι οκτῶ με[τρ]ῶ φ[ο]ρικῶ του μεγα-
 λοπρεπῆ
 15 κ[ομ]ετρο[ς] Λμ[μ]ωνιῶ. Παρεξ[ξω] δε καὶ τυρούς πε[ντ]ηκοντα καὶ λεψ[αν]ῆς
 κολ[ο]ξῶ τεσσερα
 Ὡ τῶ υπ εμε[ε] βοσκηματ[ος], καὶ χ[ρ]υσοῦ τριμ[ησιο]ν εἰν' ακω[λυτ]ῶς δ[ε] εχω
 λαβε[ι]ν ὑδωρ καὶ δεξαμ[ενης]
 [απο τῶ εκεισε] λακκ[ο]υ εἰς τ[ας] ξ[εν]ας καὶ συνη[μ]ενας [α]ρῶρ[ας τ]ῶ
 αυτ[ω] τοπω ανεψ[θ]ῶ.
 [Π μισθωσις κ]υρ[ια] καὶ βε[βαια], καὶ επερω̄ ωμ[ολ/]. † Εχω δε τῶ[ς] φοι-
 νικους, κ[α]ι μη λαμβανετε
 [μηδενα. †] Λυρηλιος Παπνουθιο' (sic) ο̄ παρκα|| μεμισθωμαι ως παρ[ο]κ||
 20 † Φλαυῶς Ᾱπολλω[ς] Διο[σκορο]ο̄, αξιω[θεις], εγραψα υ[περ] αυτου γραμ-
 [μ]ατα
 [μη ειδοτος] †
 Δῑ εμῶ [Π]ετρῶ νομικ/ εγραφ/ Θεου Ξελουτος ου—

Ligne 12. Ενελκομενα parait sûr, mais la langue du contrat est si incorrecte qu'on peut supposer une faute, pour ενεγκομενα.

Ligne 13. Εν τελειω. . . (σιτω s. c.). — Lire της ἐμβόλης; de même, l. 14, lire των αυτων εκφοριων.

Ligne 15. Λεψανη : cf. n° 67289, l. 11.

Ligne 16. Υπερ του υπ εμε βοσκηματος : la propriété contenait sans doute un terrain de pâturage; les bestiaux nourris sur ce pâturage fourniront de quoi faire les fromages.

Ligne 17. Ξενας : une très vague trace restant de la première lettre permet de supposer un ξ : ces aroures seraient situées hors du κτημα proprement dit.

Ligne 22. Θεου Ξελουτος ου(τως) : formule dont on ne connaissait pas encore d'exemple.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40461.

67301. Location de terrain. — Long. 0 m. 295 mill., larg. 0 m. 144 mill. — Aphroditō (pl. VI).

Date : 31 juillet 531.

Cursive arrondie.

†: χμγ—

†: α π/ κ/ α αρ/ δ
 †: Υπατειας Φλαουῶν Ορεστου και

Ligne 1. On a ajouté en note, d'une petite écriture, la clause relative aux redevances annuelles (cf. l. 28-29).

[67301]

Λαμπαδίου των ενδοξοτάτων
 μεσορη " εβδομη και εικας της εννατης δ'
 5 ·Ϝ Απολλωτι τω ευδοκιμωτατω πρωτοκ/
 κωμης Αφροδιτης του Ανταιοπολιτου νομου,
 υῖω του της μακαριας μνημης Διοσκοροῦ,
 Ϝ Λυρηλιος Απολλωσ υῖος Αβρααμιου, μητροσ
 Θηρακλειασ, οικων εν τη νοτινη πεδιαδι της
 10 κωμης Τανυαιθεωσ του Απολωνοπολιτου
 μικρου νομου ϛ·Ϝ Ομολογω εκων και πεπεισμενοσ
 μεμισθωσθαι παρα της σης ευδοκιμησησ
 προς εξαετη χρονον, λογιζομενοι απο καρπων
 της ευτυχωσ εσομενης συν Θεω δεκατης ινδ/
 15 και αυτης και του εξησ χρονῶ, τασ ὑπαρχουσασ
 αυτη αρουρασ, οσα (sic) εισι, διακειμενας επι
 κληρο λεγομενο Φηνεωσ εν τη πεδιαδι
 τη[ς ζ] κωμης Αφροδ', καλουμενας Ψαλεκ,
 ανυδρου γησ, εις γεωργιαν και εις καταθεσιν
 20 ων εαν βουλομαι γενηματων, επ αποτακτω
 Ϝ[ορ]ω, εϜ ω με ταυτασ γεωργησαι και
 σ[π]ερμαβολησαι και την πασαν γεωργικην
 εργασιαν ποιησασθαι ιδιοισ μου ζωισ
 και αναλ[ω]μασι, και παρασχειν τη ὑμετερα
 25 ευδοκιμη, ὑπερ αποτακτου φοροῦ τουτων
 εν τελειω και αβροχικω, ο μη ειη, καθ εκαστον
 εμιαυτον απο καρπων της ζ δεκατης ινδ' και
 αυτης, επι των αυτῶ εἷ ετιων, χρυσου νομισματιον
 εἷ παρα κερατιον εἷ, και αρακου καθαροῦ και φορικῶ
 30 αρταβασ τεσσερασ, και ὑπερ της συμπληρωσειωσ
 των εκφοριων των παρελθοντων χρονων
 εωσ της εννατης ινδ', αρακου αρταβασ δεκα και
 χρυσου κερατια δυῶ χρ[υ]σοχρ, γι' ομου χρ| ὕ ἄ π| κερ| ἄ, και κερ| β

Ligne 5. Ευδοκιμωτατω : le premier ω est une correction sur un ο.

Ligne 10. Απολωνοπολιτου : sic. — Sur ce nome, qui apparait pour la première fois dans la papyrologie du vi^e siècle, cf. *Revue des Études grecques*, t. XXV, 1892, p. 219. Autre mention du même au n° 67303, l. 5.

Ligne 11. Le chrisme a été transformé après coup en χ(αι)ρ(ειν). Les lettres αι doivent peut-être se lire dans un prolongement irrégulier du signe Ϝ.

Ligne 22. Lire σπερμαβολησαι.

Ligne 28. Lire ετων.

- [67302] δ[ι]αφεροντος σοι μερ[ο]υς ο[λοκληρ]ο οικια[ς] δι[σ]τεγου, οιας εστιν Ξε[σ]εως
 συν δωμ[α]τι και αυλη και
 χ[ρ]ηστηρι[ο]ις πασι κ[αι] δικαιοις, της δια[κ]εξιμενης κατα ταυτην τη[ν] Αντ[η]/
 πολ[ι]ν εν τω γ̄ γραμμῃ
 10 [εν τη] ανω μερισει της πολε[ως], ηνεωγμενης ει[ς] α[π]ηλιωτην, αρι[σ]τη[ριον]
 κ[ε]ιμ[ε]ν[η] εν [τ]η ανω στεγη,
 [νευ]ον εις βο[ρ]ρα, με[τ]α του ε[γ]γυθ[ου] κι. . . ωνος ηε[υ]οντος εις απη[λιω]-
 την], ετι μη[ν] και τοπον εν α
 υπο καθο το[. . .] η[ν] εν[οντα] εις λι[βα] μετα [της] χρησεως των δ[ικ]α[ι]ων
 τη[ς] εισοδ[ου] και εξοδ[ου]
 και αν[ο]δ[ου] και καθ[ο]δ[ου] [συ]ν αντι τω δ[ικ]αιω, εβ ω τε με του[τους] εχ[ει]
 [π]ρος ημετεραν
 χρησιν και οικισιν, κ[αι] δι[δ]ο[ν]αι σοι λογω ε[νο]ικειων τουτων [καθ] εαστον]
 εμαυτον χρυσο
 15 κερατια δωδεκα, γη[ι] χ[ρ]η[σ]η κ/ [ιβ " , ο]π[ε]ρ ενοικει[ο]ν αποδωσω σο[ι] καθ
 ετος ανυπερβετως. Και
 μεθ ον βουλει χ[ρ]η[σ]η[ν] παραδ[ω]σω σοι τουτους το[υ]ς τοπους συν [ταις]
 εφεστωσαις θυραις
 κ[αι] κ[λει]σ[ι]τι, μετ[α] παντος το δικαιο. Η μισθωσις κυρ[ια] και βεβαια. Κ[αι]
 εις παντα επερ[ω]μολ .† Αυριγια
 [Αμα Ραχηλ, θυγατηρ Κολλουθου, μεμισθωμα το σοι μέρος της οικιας,
 και] δωσω το ενοικιον κατ ετος ως προκ[η]
 [† υιος , αξιωθεις, εγραψα υπερ αυτης] χρ[α]μ-
 ματα μη ειδυις † †
 20 [† υιος απο πολεως, μαρτυρω τη
 μισθωση
 [ακουσας παρα της Ξεμενης †].

Au verso, texte en caractères tachygraphiques.

Ligne 8. Δωματι : restitution certaine; cf. P. Flor. 13, l. 6.

Ligne 9. Le « quartier désigné par la lettre γ ». Cf. E. Kūn, *Antinoopolis*, p. 26 et seq.

Ligne 10. Αριστηριον : une salle à manger.

Ligne 11. Peut-être κιδανος pour κοιτανος. — Τοπον : cf. P. Oxy., VIII, 1129, l. 10 :
 δυο τοπους ητοι συμποσια.

Ligne 12. Le milieu est presque entièrement effacé; restitutions douteuses. Les mots
 υπο καθο (= ?) paraissent certains.

Ligne 14. Cf. Pap. Strassb., 4, l. 15, où il faut lire π[ρ]ος χ[ρ]ησιν [ε]μ[η]ν και [ο]ικησιν.

Ligne 18. Κατ ετος, sans θ, est une orthographe assez rare dans les papyrus.

Ligne 19. Signes tachygraphiques entre les deux croix.

[67303]

- συλλογῆς τῶν ἐμῶν γεννημάτων [τῶ]ν ὑπ ἐμὲ τριῶν κτημάτων ἐπὶ τῆς πα-
 ρουσίας μουῆς δευτέρας ἡ^δ,
 τὴν ὑπαρχούσαν [ν]μιν ἐλκ[ι]στη[ν] ἀμ]άξαν σεσιδηρομένην καὶ ἐξηρτισμένην,
 τούτεστι τοὺς δνῶ
 τροχούς συν περιβλήμασι σιδηροῖ[s] καὶ χοινικ[ι]σι καὶ ἴτυσι καὶ πυρινθῶ
 συν κρικιοῖς καὶ ρυμῶ
 15 καὶ ζυγῶ συν ἀλυσεσί καὶ ἀξόνι [κ]αὶ ξυλινοβάστακιῳ ἠτοι $\overline{\text{πκῶμ}}$, εἰς ὧ με
 ταυτὴν ἔχειν ὑπ ἐμὲ
 εἰς ἐργασίαν τῶν ἐμῶν γεννηματ[ῶ]ν τῶν ὡς εἰρηταῖ μόνων κτημάτων ἀχρι
 συλλογῆς τῆς νυν παρούσης
 ἐν ἀγρῶ, καὶ δίδονται ὑμῖν ἰσθῶ^ο τῆς ταύτης ἐργασίας σίτου καθάρου
 ἀρταβάς δεκά, ἐμῶ
 ἐξαμετρῶ ἐκάστης ἀρταβάς (sic), καὶ τ[η]ν^ν τούτων μεταφορᾶν ποιήσω εἰς
 τῆς ὑμῶν οἰκίας κινδυνῶ
 ἐμῶ καὶ πόρῳ πάσης ἐπισυγῆς μοι ὑπ[α]ρξέως γενικῶς καὶ ἰδικῶς. Καὶ ἐτοι-
 μῶς ἐχομέν τῆ[ν] εἰρημένην
 20 ἀμάξαν ἀποκαταστήσαι ὑμῖν ἐξηρτισμένην ἀβλαβῶς ἀπὸ παντός εἶδους ὡς
^{καὶ} παρειληθᾶμεν νυν.
 Ἡ μισθωτικὴ ὁμολογία κυρία ἐστ[αῖ] καὶ βεβαία, καὶ εἰς ἀπαντὰ ἐπερωτηθῆς
 ὁμολογῶ· Ἰ. Ἀνρηλιος Μηνῆς
 Ψαῖου, μετ ἐγγυητῶν αὐτοῦ ἡμῶν Ἀνρη[λι]ῶν Παλῶτος Ἐρμανῶτος, καὶ
 Δαυειδῆ ἐκ πατρός Ἐρμανῶτος, τεκτονῶν, ὁ προκ/, μεμισθῶμαι

Ligne 13. Σεσιδηρομένην.

Ligne 14. Περιβλήμα (cf. n° 67279, l. 20) : cerclage de fer qui entoure la jante (ιτύς); — Χοινικίς : écrou; — Πυρινθῶ (sic) : cf. HESYCHIUS, s. v. *πιρινθα* το ἐπὶ τῆς ἀμάξης πλέγμα, το πλινθιον.

Ligne 15. Ἀξόνι : il semble qu'il y ait eu une lettre, presque effacée (un υ ?) entre l'α et le ξ; en tout cas il faut lire ἀξόνι. — Ξυλινοβάστακιον : la partie de la voiture, faite de planches de bois, qui supporte le chargement. Le mot ΚΩΜ, traduction de ξυλινοβάστακιον, est inconnu aux lexiques coptes. Cf. l'expression το υποπεσσιον ἠτοι ΤΧΡΗΡΕ dans plusieurs papyrus de Syène (vi^e siècle) : H. I. BELL, dans *Klio*, XIII, 1913, p. 171-172; — P. Mon. (éd. Heisenberg et L. Wenger), n° 11, l. 27 et 12, l. 22.

Ligne 16. Παρούσης.

Ligne 18. « Chaque artabe étant mesurée à mon ἐξαμετρῶν. » J'ignore ce qu'était la mesure ainsi désignée; peut-être est-ce une artabe de six μετρα.

Ligne 19. Πάσης : les deux premières lettres semblent corrigées sur τῆ. — Ἐχομέν : le locataire et le garant.

Ligne 22. Remarquer la présence de deux ἐγγυηται, tandis que plus haut (l. 6), Παλὸς est seul cité. Ἐγγυητῶν est d'ailleurs une correction sur ἐγγυητου.

και στοιχι μοι παντα ως προκ| † Αυρηλιος Ψελλως Ἰσ[α]χιῶ, ἀξιωθεις, [67303]
 εγραψα υπερ αυτων γραμματα μη ειδωτων . . † Καλλιδικος Βικτορος
 μαρτυρω τη μισθωσι, ακῶσαν παρα των Ψεμενων παροντων και ειποντων
 μοι † Αυρηλιος Πετρος Ερμανωτος
 25 μαρτυρω τη μισθωσι, ακουσας παρα των Ψεμενων παροντων και ειπεν-
 των (sic) μοι †.

† Δι εμου Πιλατο^υ ὑπομικ| εγραψ|. ις

Pas de suscription au verso.

Ligne 23. Après *ειδωτων*, quelques signes tachygraphiques : le premier est assez analogue à celui que j'avais lu *υι|* au n° 67154, r., l. 44 et 46, et qui se retrouve dans P. Mon. 7, l. 89 (cf. *Byz. Zeitschr.*, XXIII, p. 229).

Ligne 24. Il est impossible de lire *ακουσας*. — *Ειποντων* : corrigé sur *ειπωντων*.

Ligne 26. Après *εγραψ(η)*, quelques signes tachygraphiques : on remarque l'abréviation *ου* (= *ουτως*) au-dessus des deux premiers, ce qui fait songer à la formule *Θεου Ψελουτος ουτως* du n° 67300, l. 22.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43622.

67304. Fragment de contrat : engagement d'un intendant. — Long. 0 m. 052 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Aphroditô.

Grosse cursive droite, à lettres espacées.

.....
 ανευ παντ[ος δολου και] φοβο^υ και βιας κα[ι α]π[α]τ[η]ς και
 αναγκης και οιας δηποτε συναρπαχης τε και πε[ρ]ι[γ]ρα[φ]η[ς]
 πασης ετοιμωσ εχειν υπεισελθειν εις την διοικησιω
 των ὑμετε[ρ]ων παραγ[μα]των των διακειμενων εν πε[ρ]ι
 5 [συνουις(?)].....

Lignes 4-5. *Περισυνουις* : restitution proposée d'après le n° 67128, l. 15.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43632.

67305. Contrat d'apprentissage et de prise en pension. — Long. 0 m. 310 mill., larg. 0 m. 360 mill. — Antinoé.

Date : 9 mai 568.

Cursive penchée, compliquée et maladroite.

[† Βασιλ]ειας και [υ]πατειας του Ψειοτατ[ου] ημων δεσποτ[ου] Φλ[η] Ιουστινω
 του αιωνι[ῶ] α[υ]γουστῶ αυτοκρατορος ετους τρι[ι]του, παχω[ν]

[67305]

[τεσσαρ]εσκαιδεκατη, αρχης δευτερας ινδ/. Εν Αντιμ[ο]ου πολ[ει] τη λ[α]μ-
 προ[τ]ατη [·ϝ].
 [·ϝ] Ανρη]λιος Σενο[υ]θης υἱος Μακαριῶ, ε[χ μ]ητρος [Μ]αριας, ορμωμενος μ[εν]
 απ[ο] της Ανταιοπολιτων, διαγων [δε]
 τα νυν ενταυθα και παραμειων επι ταυτης της Αντιρωεω[ν] πολεως [τ]ω
 λαμπρῷ κυριω Ἰωαννη τῷ χαρτουλαρ/ των
 5 αισιων της δῶκινης τάξεως πραιτωριων, Ανρηλιω Ἰωαννη υἱῷ Θεσδωρῷ εκ
 μητρος Θαησιας της δευτερα συμ[ε]ιῶ
 μῶ γαμετης του προγεγρῶ/ Σενουθῶ, ορμωμειω και αυτω απο ταυτης τ[ης]
 Αντινοεων πολεω[ς], χαιρειν. Ομολ[ο]γω
 εκουσιως και αυθαιρετως, δια ταυτης [μ]ῶ της εγγραφῶ ασφαλειας, ετο[ι]μω[ς]
 εχειν εν μια ευζωῖα και κοινῃ
 βιωσει συνδιατασθαι σοι εἴ ὃν βουλει χρονον, απο της σημερον και π[ο]ρ-
 γε[γ]ρα[μ]μῆς ημερας, ητις εστιν [πα]χ[ων]
 τεσσαρεσκαιδεκατη του παροντος μηνος της ευτυχ[ω]ς εσ[ο]μεινης σ[υ]ν
 Θε[ω] δευτερας [ι]νδ/, και πασαν [επ]με[λειαν]
 10 και φροντιδα θεσθαι τη ση ευτεκνεια εν τάξει γνη[σι]ων τεκνω[ν], και εν-
 δι[α]σ[κ]ειν σε, απαξαπλως ακαταφρ[ο]νητως
 φροντιζειν σῶ εν πασι κατα τον δυνατον τρο[π]ον τη[ς] ε[μ]ης μ[ε]τριστη[τος],
 εως φαμειωθ του μηνος της
 αυτης δευτερας ινδ/ κα[θ] εκαστον ετος, και [μ]ηδ[ε]ποτε ε[χ]βαλει[ν] σε της
 κο[ιν]ης βιωσεως ακοντα, χωρις
 ραδιουργιας και αταξιας, μεντοι γε [σ]ου εργ[α]ζομ[ε]νο[υ] και εισφερωντο[ς]
 μοι ε[κα]στῶ μην[ο]ς των δεκα μηνω[ν]
 κερατια εξ ζυγω εκ του μισ[θ]ου της σης ερ[γα]σιας, [εις] χρε[ι]αν της τ[ε]
 σης απ[ο]τ[ρο]φης (?) και των δυο νομισματων ων

Ligne 2. La hampe du chrisme ϝ apparaît au-dessous de la lacune. — Sur παχων, αρχη ινδικτιωνος, cf. n° 67023, l. 3; 67158, note 2; et Bull. de l'Institut. franc. d'Archéol. orient., t. VI, p. 109.

Ligne 4. Λαμπρο(τατω) est certain, quoique très mal écrit. Sénouthès demeure donc « chez » le chartulaire Jean, comme je l'avais supposé dans ma première édition de ce papyrus (p. 150).

Ligne 5. Lire δευτερας (confusion avec le σ initial du mot suivant).

Ligne 7. Ευζωια et non ευμειζια comme je l'avais admis d'abord.

Ligne 10. Θεσθαι : les vagues traces qui m'avaient fait d'abord transcrire τ[ε]θεσθαι sont de simples faux traits. — Ευτεκνεια « le bon fils que vous êtes ». Le sens ordinaire « qui a de bons enfants » ne convient pas ici. Cf. ευπαις, pour qui les deux sens sont connus. Dans la lettre paschale publiée dans Berliner Klassikertexte, VI, p. 55 et seq., l'expression την υμετεραν . . . ευτεκνον (= ευτεκνιαν) est sans doute prise en ce sens (l. 326).

- 15 εχρεωστουν την δωση ὑπερ σὸ τω σω δανιστ[η], και μη[δ]αμω[s] δυνη[σ]ομ[ε]- [67305]
 νου δυσπ[ρ]αγ[ί]α χρησασθα[ι] η ασελγεια
 και αφωτια[s] εργοι[s] και υπερθεσε[ι] χρη[σ]ε[σ]θ[αι] καθ οια[ν]ουν [δ]ηπ[ο]τε
 π[ρ]οφασιν περι την αποδ[ο]σιν
 των αυτων εξ κερατιων εκαστῶ μηνος[ς, τ]ου δυ[να]σθαι κα[ι] εμ[ε] πλ[η]ρω[σ]αι
 το ὑπερ σὸ αναδεχθην
 δαμιον των αυτων δυῶ νομισμ[α]ς παρ[α] κερατιων ο[μου] δωδεκα [κατ]α τα
 [αρμωσ]αυτα και αρεσαν[τ]α μεταξυ ημ[ων]
 συμφωνα επι τουτοι[s]. Ενσταντος δε του πρωτῶ μηνος τη[σδε] τη[ς] αποδο-
 σεως των εξ κ[ερατ]ιων
 20 κατα μηνα ει μ[η] αποδοσης ε[ν] γνημο[ν]ως ε. . . επι τω σε ταυ[τα] τ[α] [δυ]ο
 νομισματα υφεν [αυτα] προδουν[αι]
 μοι διχα πασης αμφοβολια[s] και κρισεω[s] και δικης κ[α]ι [οιας] δηπ[ο]τε
 ευρεσιλογια[s]. Ει τε
 καγω βουληθη[ν] εκβαλειν σε πα[ρα] τα ειρημ[ι]α συμφωνα, . . . εν. ε. ταλ-
 ματα της αταξια[s], ετοιμω[s]
 εχω παρασχειν σοι [χρυ]σῶ νομισμ[α]ς ε[ξ], και φυλαξω [την] αναδοχην τῶ ν[ου]πι-
 τ[ο]ς δ[αν]ιου των δ[υ]ο νομισ[μα]των.
 Και εις ασφαλειαν [τ]ων [π]ροδιο[μ]ολογηθεντ[ων] παρ εμ[ο] συμ[φ]ων[ων]
 εν ταυτη τη ομολογια[s],
 25 ὑπεθεμην σοι [εν]εχυρου λογω κ[α]ι ὑποθη[κης] δ[ικ]αιω, παυ[τα] τα ν[ου]πι[αρ]-
 χο[ν]τα μοι και υπαρξοντα μ[οι] (?) παραγμ[α]ς.
 Δηλαδη, ει δε και συ αν[α]χωγος φανειης [κα]ι ανετ[ε] εν [πασ]ι τ[ο]ι[s] ερ-
 χ[ο]μ[ι]ς, α[ν]αχρ[ι]τω[s] εξελθειν απ εμῶ γυμνον . . . γυμ[ν]ων,
 μετα και του [σ]ῶ χρεου[s] των αυτων [δυ]ο νομισ[μα]ς. Και επι του[τοι]ς
 απα[σι] εν επ[ε]ρ ωμολῶ.

Ligne 16. Ασωτιας : douteux. La seconde lettre, assez endommagée, ne rappelle aucune forme ordinaire de lettre.

Ligne 17. Του (?) δυνασθαι : « pour pouvoir ». Cf. n° 67154, l. 13.

Ligne 19. J'avais écrit τησδε της αυτης dans ma première édition; mais la distance entre les deux fragments du papyrus est moins grande que je ne l'avais cru d'abord.

Ligne 20. Ευγνωμονως ε. . . : ε corrigé sur κ. — Ανταποδουσαι : le sens réclame un mot de genre, mais cette restitution est problématique.

Ligne 21. Lire ει δε.

Ligne 25. Σοι : corrigé sur σει (?).

Ligne 26. ανετ(ος). — La lacune est trop courte pour γυμ[ν]ων.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43627; texte et traduction dans J. MASPERO, *Les papyrus Beaugé* (*Bull. de l'Inst. français d'Archéol. orient.*, t. X, p. 147-154).

67306. Quittance d'une dette de 5 *nomismata*, et annulation de la reconnaissance, que le créancier n'a pu retrouver pour la rendre à la débitrice.
— Long. 0 m. 301 mill., larg. 0 m. 320 mill. — Aphroditō.

Date : 10 octobre 515.

Cursive droite.

·| Υπατειας Φλγ Ανθεμιου του ενδοξοτατου, Φωφι " ἰγ " της εννατης ινδικ||
Αυρηλιος Βησαριων Μουσαιῶ Σαλαχα, μητρος Ταριστης, απο κωμης Αφροδιτης
τῷ Αντ[α]ιοπολιτῷ νομου, βραδεως υπογραφων, Αυρηλια Μαριαμ Ευλογιῷ τη
ευγενεστατ[η]
απογενομενῷ πρωτοκ|, απο της 5 κωμης, χαιρ|. Επειδη χρεωστεις Φανερας
υποθηκης
5 χρυσου νομισματια πεντε ζυγω εις ονομα της μακαριας μου μητρος
Ταρισ[τ]ης, νυν δε εσχηκως παρα σου τα ἄ πεντε νομισματα, εξητησας δε
λαβ[ει]ν παρ εμου της υποθηκης, μη ευρον αποδουσαι σοι δια το απωλωλε[ν]α|
εν τοις εμοις χαρτοις· δια τουτο εις τατην την εγγραφον λυσει ητοι ακυρωσιαν
εληλυθα, δι ης ομολογω μηδενα λογον εχειν προς σε του λοιπου περι των
10 αυτων προ^κ| πεντε νομισματων μητε δι εμαυτῷ μητε δια των εμων
κληρο[σ]ιωνων, μητε σοι μητε τοις σοις κληρονομοις. Ει συνβαιη εναγειν σο[ι]
οιον [δηποτε αν]θρωπ[ο]ν περι της ατης προφασεως της υποθηκης,
ετοι[μω]ς εχω^{ποιησαι} το ανενοχλητον σοι, και το αζημιον φυλαξω σοι περι της
αυ[τ]ης υποθη[κ]ης, κινδυνω εμου και παντων των εμων παρακατων
15 εις το[υ]το. Και ει σην ασθ| πε[π]ρημαι τατην την λυσει ητοι ακυρωσιαν
κυρ[ι]αν ουσαν| κς βεβαια[ν] παντ| αχῶ προκομιζομενην και επερ|| ωμολογησα ·|

Ligne 2. Σαλαχα est le nom d'un *topos* dans P. Lond., IV. 1419, 997. Ce passage confirme l'hypothèse émise au n° 67001, que le nom propre qui suit les noms de personnes est souvent celui de la localité d'origine, tout en admettant qu'il peut lui-même provenir d'un nom de personne. Cf. aussi, aux n° 67138 et 67139, le nom Ενωχ Πανκαμ etc...

Ligne 4. Lire Μαριαμ τη ευγενεστατη (Φυατρι) Ευλογιου (του) απογενομενου πρωτοκα-
μητου.

Ligne 6. Lire τα αυ(τα). Cet exemple confirmerait la conjecture de M. Wilcken, qui fait dériver le signe 5 d'un α surmonté d'un trait (*Grundzüge*, p. xli). Le trait représente l'υ en tracé abrégé.

Ligne 7. Lire την υποθηκην.

Ligne 8. Lire χαρταις.

Ligne 12. Περι : correction sur υπερ.

Ligne 15. Lire ει(ς) σην ασθ(αλειαν).

Λυρη[λιος Βη]σαριων [Μουσ]αίου ο παρκ|| εθεμεν την ακωρωσιαν [67306]
 ως πα[ροκ]. Λυ]ρηλιως Ισακ[ιο]ς Ιωσηφου μαρτυρω την ακωρωσιαν σιαν
 παρα του Ψε[μεν]ου † Ιακωβ Βικτωρος διακ|| μαρτηρω την ακωρω
 20 ακουσας πα[αρ]α του Ψεμενου.

† Εγραφε δι εμου Ονικτορος Απολλ||

Sans suscription au verso.

Ligne 17. Lire παρ(ο)κ||; — εθεμεν.

Ligne 18. La faute ακωρωσιαν a été répétée par les deux témoins. Le mot ακουσας a été oublié; les lettres qui terminent la ligne sont la fin du dernier mot de la ligne suivante.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 4045g.

67307. Quittance d'une redevance en argent et nature, payée par Apollôs fils de Dioscore, locataire d'un terrain appartenant à l'Église d'Aphroditô.
— Long. 0 m. 309 mill., larg. 0 m. 170 mill. — Aphroditô.

Date : 4 janvier 524 ou 539. — On a vu (cf. n° 67286, *introd.*) qu'Apollôs est mort vers 542.

Cursive grossière, penchée en avant. — Quatre fragments; treize centimètres environ manquent sur le côté gauche, et l'essai de restitution proposé ici n'a que la valeur d'une hypothèse.

.....
 [.....] τυβι θ̄ η δευτερας [ινδ]ικ|
 [Η αγια εκκλησια κωμης Αφροδ], δ]ι εμου Ιωσηφ[ου] απρεσβυτερο̄ και οικο-
 [νο]μοϋ
 [της αυτης αγιας εκκλησιας, Φλγ Απολ]λωτι Διοσκοροϋ χαρις. Εδεξαμην κγ
 [επληρωθην παρα σο̄ των φορων τ]ο̄ υπο σε της αγιας εκκλησιας οργανο̄,
 5 [διακειμενου] ριων εν τε σιτω και κριθαις, και ετερων συνη-
 θ[ει]ων
 [των χρεωστῶμενων παρα σου, γεινη]ματος συν Θεω εσομενης τριτης ινδικ|,
 [.....]ων δημοσιων της παρουσης
 [δευτερας ινδικ|,], κγ υπερ των εκφ]οριων το̄ αυτο̄ υπο σε
 γεωργιο̄
 [..... χρυσου] νομισματια δυο̄ παρα κε-
 ρατια

Ligne 4. Οργανον dans le sens de « champ à cultiver »; l. 8, le mot γεωργιον désigne sans doute le même terrain. De même au n° 67087, l. 6.

Ligne 5. Peut-être la localité est-elle celle de Πιριων : cf. n° 67134, l. 7 (et *Add.*).

Lignes 7-9. Lacune plus considérable que précédemment (douze lettres de plus environ).

[67307] 10 [τεσσαρα, γι|χρ|ν̄ β̄ π|δ̄ απερ̄ κατα]βεβληκας̄ εις τ[ο] δημοσιον̄ της̄ δευτερας
 της̄ 5̄ τεταρτης
 [ινδικ|]σθ[αι] σοῑ εις τον̄ [αυ]τον̄ φορον̄. Καῑ εις̄ σην̄
 ασφαλειαν̄
 [απειποιμαῑ ταυτην̄ τ]ην̄ αποχην̄ της̄ [σ]υν̄ Θεω̄ τριτης̄ ινδικ| κς̄ τα
 [ενταγιᾱ υπερ̄ των̄ προκ| δυειν̄ νομισματων̄ μεθ̄ υπογραφης̄ εμης̄
 [ως̄ προκ|. Η̄ αγιᾱ εκκλ]ησιμᾱ (sic)̄ δῑ εμρη̄ Ιωσηφίοῡ πρεσβ̄ " καῑ οικ||
 15 [πειποιμαῑ ταυ]την̄ τ]ην̄ αποχην̄ της̄ τριτης̄ καῑ τᾱ ειτα
 [γιᾱ υπερ̄ των̄ προκ| δυειν̄] νομισματων̄ ως̄ προκ| †
 [† Εγραφη̄ δῑ ε]μ̄ Αβρααμ̄ Απολλ| συλ|

Sans suscription au verso.

Ligne 10. Τεσσαρα : la valeur habituelle du *nomisma* à Aphroditô (22 κερατια) exige cette restitution.

Ligne 11. Τεταρτης (ινδικτιωνος) : il s'agit d'un versement en avance d'une partie des redevances dues pour la 4e indiction (?).

Lignes 12 et seq. L'écriture des dernières lignes est beaucoup plus grosse que celle du début.

Ligne 13. Δυειν : l'ε est à peu près certain, quoique endommagé. C'est sans doute une simple faute d'iotacisme plutôt qu'une affection d'archaïsme.

Ligne 17. Les dernières lettres peuvent se lire συλ/ ou ουλ/ : cf. n° 67296, l. 21.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 40718 d.

67308. Reconnaissance d'une dette (ἀσφάλεια) : Isaac fils de Sansneous a emprunté à Apollôs deux artabes de blé et deux d'orge, pour l'ensemencement de son champ. — Long. 0 m. 079 mill., larg. 0 m. 298 mill. — Aphroditô.

Date : 10 octobre 526 ou 541 (cf. la date du n° 67307).

Cursive.

† Απολλ[ω]τῑ Διοσκορο̄ π| Σανσνεουτος̄ Ισακιο̄ χαιρ|ς. Εχω̄ κ[α]ῑ [ο]-
 φιλω̄ [σοι]
 λ[ο]γω̄ σπερ̄μοβολιας̄ κριθω̄[ν] αρταβας̄ δ̄ῡ κς̄ σιτο̄ αρ[τ]αβας̄ δ̄ῡ· γι|σι| ο̄ β̄ κς̄
 κριθ̄ ο̄ β̄, ασπερ̄ σοῑ αποδωσω̄ καιρω̄ της̄ συνκ| συν̄ Θ[ε]ω̄ μελλ[ου]σης̄
 ινδικ|, τω̄ σω̄
 ιζιω̄ μετρω̄ ανυπερβητως̄. Εγραφη̄ φ[α]ωφῑ ιγ|| πεμπτης̄ ινδικ|

Ligne 3. Συνκ(ομιδης) : lecture douteuse. — Μελλ(ουσης).

Ligne 4. Ιφιος : cf. l'abréviation ιφ| (= copte ΟΙΠΕ) des n° 67138 et 67139. La valeur exacte de cette mesure de capacité était, on l'a vu, d'un quart d'artabe à cette époque et dans cette région.

- 5 † Αρηγηλιος Σανσιηευς Ἰσακιῶ [ο] ἄροκ/συμφορι μοι ως ἄροκ/. Απολλως Ἰσα- [67308]
 κιῶ, αξιωθεις, εγραψα υπερ αυτου
 γραμματα μη ειδοτος †.†.†
 † Εγραφη δι εμο Αβρααμιῶ Απολ/

Suscription au verso, en une ligne :

Ατφαλ/ Σανσιηευτος Ισα[κιῶ]υ. . .

Le reste complètement effacé. ~

Ligne 5. Ici la forme employée est Σανσιηευς, la plus voisine de l'orthographe copte.

Ligne 6. La fin en caractères tachygraphiques.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 43633.

67309. Prêt à intérêt, sur hypothèque. — Jean, fils d'Akakios, emprunte d'Aurélia Maria la somme de 15 *nomismata*. Six sont prêtés sans intérêt en argent, mais le débiteur abandonne à la créancière la jouissance totale d'une ἐξέδρα lui appartenant, jusqu'au remboursement; les neuf autres sous d'or rapporteront un intérêt de 300 talents par mois, chacun. — Long. 0 m. 558 mill., larg. 0 m. 292 mill. — Antinoé.

Date : mars 569.

Cursive arrondie (écriture de Dioscore).

† χμγ //

- [†] Βασιλειας και ὑπατειας του Ξειροτα[ου] ημων δεσποτ[ου] Φ[ι]λ[η] Ιουστινου
 του αιωνιου αυγουστου αυτοκρα[τορος] ετους τεταρτῶ, φαμ[ενωθ]
 δευτερας ἡνδ^ο//, εν Αντινουπ[ολεως] [τη] λαμπρο[τη]ατη.
 Φλανῆος Ἰω[ανν]η[ς] υἱ[ου] Ακ[ακ]ιῶ, εκ μητρος Μαρθας της μακαριῶ,
 5 διασημω[τη]ς βοηθος λογι[σ]τη[ρι]οῦ και ψηφιστης, ορμωμενος μεν
 απ^ο της λαμ[πρ]ο[τη] Αυκων π[ολεω]ς, καταμ[εν]ων δε προ πολλου ενταῦθα
 επι τα[υ]τη[ς] της καλλιπολεως Αντι[πο]λεως, Αρηλια Μαρια Ξυγατρι
 Κυριακο[υ] τ[ου] ε[λλ]ο[γ]ι[μ]ω[τα]τ[ου] σ[υ]ς, υιο τῶ της ε[ν]δοξῶ μνημις [Θ]ε[ο]-
 δοσιῶ ἐλλῶστ[ρι],

Ligne 4. Ακκκιου n'est pas certain.

Ligne 5. Διασημ(ο)τατος : Γω est une correction sur un ο. Le βοηθος λογιστηριου se trouve déjà cité au n° 67057, II, l. 10, etc...

Ligne 6. Αυκων : la longueur du mot convient bien à la lacune. Sur l'épithète de λαμπρα donnée à Lykopolis, cf. n° 67163, l. 8.

Ligne 8. Σχο(λαστικου); — ἰλλουστ(ριου).

Catal. du Musée, n° 67279.

[67309]

- χηρεουσα, αρμωμεινη και αυτη απ^ο τησ τε της Αντι^ο/ π^ο χ[αιρειν]. Ομολογω
 10 εγω ο παρογεγραμμενος Ίωαννης, βοηθος λογιστηρι^ο ι ψηφισ[τ]ης παιδευτη-
 ρι^ο της
 Αντινο^ο, δια ταυτης μου της εγγραφου υποθηκιμαιας ασφαλειας, εσχηκειαι
 και δεδαιισθαι παρα σου δια χειρος σου εις χειρας μ^ο και αναγκαιας χρειας,
 χ[ρυ]του κεφα[λ]αι^ο δεσποτικων δοκιμ[ων] νομισματια δεκαπε[ν]τε^ο μου
 [πα]ρα κερατια ογδοηκοντα τεσσαρα ζ[υ]γω δη[μο]σιω Αντινο^ο. γι| χρ| ῑ ιε
 # π| κερ| πδ|| τω
 15 αυτω ζυγω και σταθμω δημοσιω Αντιν[ο^ο]. Και ταυτα ετοιμας εχω εγω τε
 κς παντοις
 μου κληρονομοι παρσχην σοι τε και [παντι τ]ω κυριως υπερ σ^ο αι πραττοντι,
 εν δυσι διαδοσεσι, οποταμ βουληθης, διχα πα[σ]ης αγνωμοσυνης και υπερ-
 θεσεως,
 ουτως : τα μεν νομισμα ε^ξ εκ τουτων, παρα κερατια πεντε εκαστου τω
 αυτω ζυγω, ατοκι υπαρχειν και υπερ πιστεως και ασφαλειας της τ^ο παροκειμ^ε
 20 χρεους αποδοσεως, εντευθεν ηδη υποτιθημι σοι και υπεθεμην, εν ταξει
 ενεχυρου και λογω υποθηκης δικαιω, την υπαρχουσαν μοι και διαφερ^οσα[ν]
 ολοκ[ληρον] εξειθ[ραν] ηε[υ^οσα]ν επι απηλιω[την], συν της εκτο[ς] κ[ατ]α-
 γαι^ο γ[αμα]ρας
 ητοι χ[υπ]ης, την ουσαν απ^ο της εμης οικιας της δε[ακει]μ^ε επι της [ρμυης]
 [α]μφ^ο (?)

Ligne 9. Lire *χηρεουσα* : même forme fautive au n° 67009, r., l. 12; cf. *P. Mon.*, 11, v., 1, où il faut supprimer l'υ. — Sur cet emploi illogique de la locution *και αυτη*, cf. n° 67023, l. 8, et 67305, l. 6. — *Τησδε*.

Ligne 10. *Ψηφιστης παιδευτηριου* : l'économiste de l'école publique d'Antinoé.

Ligne 12. Quelques mots passés par négligence : *εις χειρας μου* (*εις ιδιας μου*) και *αναγκαιας χρειας*. Cf. n° 67163, l. 15.

Ligne 14. Ce calcul est expliqué plus loin : sur les 15 *nomismata*, six sont estimés à la valeur de 19 *κερατια* (perte de 5 *κερ.*) et neuf à celle de 18 (perte de 6 *κερ.*) ; total : $(5 \times 6) + (9 \times 6) = 84$. — Le signe # s'était déjà rencontré plusieurs fois (cf. n° 67039, l. 5, 67053, l. 9, etc...); mais nous avons ici la preuve qu'il signifie bien *ομον* comme je l'avais supposé.

Ligne 18. *Νομισμα(τα)* : *sic*. Le second paragraphe, concernant les 9 *nomismata* restants, commence à la ligne 38.

Ligne 22. *Εξειθ[ραν]* ou à la rigueur *εξεθ[ραν]* : évidemment pour *εξεδραν*, qu'on lit à la ligne 26. Autres cas de locution d'*εξεδρα* dans *P. Oxy.*, VII, 1037 (an 444); *P. Flor.*, 13 (vi^e-viie siècle). — *Μετα της* serait un peu long pour la lacune, et à la fin, *γ[αμα]ρας* pour *καμαρας* est probable (cf. par exemple *P. Flor.*, 13, l. 4).

Ligne 23. *Κυπη* : expliqué par *τρωγλη* dans Hesychios, c'est ici une *cave*; cf. le copte *κηπε*, voir. — *Ουσαν* : douteux.

- ταυτης τη[s] Αντινοεων, παρακατω της ταυτης Ομονοιας, ηνεωγμενης [67309]
 25 επι τον οικον του της αριστης μημηης Γενναδιου του απ^ο σκριν[ι]αρ/ της δ[ο]κ/
 ταξ[ε]ω,
 επ απηλιωτην, συν αιρουντι τη αυτη εξεδρα μερ[ει] τ[ο] εκεισε θρεατος και
 αναλογ[ο]ν[τι],
 και τω αυτης ολ[ο]κληρη δωματ[ι]ω και αυλη [και παντ]ι δικαιω και πασι
 χρησηρησι[s]
 κατα το αυτο αναλογουν ταυτη μερ[ος], και τη π[α]ρ[ο]δω και ανοδω κ[α]ι καθοδω
 και εξοδ[ω]
 τα[υτ]η[s] τεθυρ[ωμ]ειης και κεκλειδα[μ]ειης, εθ ω ταυτην εμ[ε]ι υπο σε και
 υπο
 30 τ[ο]υ[s] σους κληρονομους αι ποτε ανευ ενοικειου, εις οικησιν τε και χρηση
 [υ]μων, αντι της παραμυθειας του π[ο]ρ[ο]κειμενου χρεους των αυτων μοιων
 εξ νομισματων μεχρι επιλυσεω[s] και απ[ο]δοσεω[s] τ[ο]των. Και ετοιμω[s]
 εχω εγω τε και παντοιοι μου κληρονομοι θυλαξαι υπο σε την καθαραν
 νομην και δεσποτειαν απρατον ανυποθετον ανεπιδανιστον ετερω θανω
 35 ανυπαλλακτον, μη προυποκειμενην οιω δηποτε οφληματι
 δημοσιω [τε] και ιδιωτικω, [η]νπ[ε]ρ [ν]ομην [σο]ι αχεραιαν (sic) εντευθεν [η]δη
 παραδεδικα επι τω π[ο]ρ[ο]κειμ[ω] μονω χρεει [των αυ]των εξ [νομ]ι[s], —
 τα δε εινεα νομισματα, εκαστου παρα κερ/ εξ ζυ Αν[τι]α, ετοιμω[s] εχω
 καταξα[λειν] σο[ι] ειτω μετ[α] της αυτων κατα μη[ν]α
 40 επικερδη[ας, τουτεστιν α]ργυριου ταλαντων τριακοσιων εκαστ[ου]

Ligne 24. Ομονοια : peut-être une église de ce nom (cf. EVAGNIUS, *Hist. eccl.*, II, 13 : της επικλην Ομονοιας εκκλησιας, à Constantinople), ou une statue de la Concorde élevée sur une place publique.

Ligne 25. Απο σκρινιαριων της δουκιης ταξ[ε]ω[s] : ex-scriniaire.

Ligne 27. Δωματιω : la terrasse. Cf. *P. Flor.*, 13, note 6.

Ligne 31. Αντι της . . . : la jouissance gratuite de l'exedra représentera l'intérêt des 6 nomismata. Sur παραμυθεια, cf. n° 67167, l. 9.

Ligne 34. Ανεπιδανιστον : ne servant pas de gage à un autre emprunt.

Ligne 39. Κατ ετος est impossible; κατα μην[α] semble très probable.

Ligne 40. Si nous appliquons ici le système de calcul exposé dans l'introduction du n° 67163, nous obtenons les résultats suivants. Un nomisma vaut 12.000 talents; un nomisma moins 6 keratia en vaut 9000. Ces 9000 talents en rapportent 300 par mois : l'intérêt est donc de 3,333 o/o par mois, soit exactement 40 o/o par an. Ce total semble exorbitant, et peut-être faudrait-il adopter la valeur moindre du talent, qui a été signalée également au tome II, p. 123 : un talent = 1500 petits deniers (au lieu de 6000). Un nomisma vaudra alors 48.000 talents, un nomisma moins 6 κερ. en vaudra 36.000. L'intérêt de 300 par mois sera de 3600 par an pour 36.000, c'est-à-dire 10 o/o.

[67309]

- [νομ]ισμα[τος των εννεα], ψηφιζομενῶ του χρονῶ των τοκων
 απο νεομ[ηνιας Φαρμῶθι] μηνος τ[ης] παρουσιης δευτερας ἰνδικ/ακρι
 απ^οδοσεως τῶ προκ/χρ[εους τω]ν [αυ]τω[ν] ενν[εα] μονων νομισματ[ς].
 Και ὑπερ πιστεως και ασφαλεια[s] τῶ αυτῶ [π]α[ρ]ου[τος] [χρεο]υς, την προ-
 γενεστεραν
- 45 πρασιν [τη]ς προειρημ[ς] [οι]κιας μετα παντος αυτης τῶ δικαῖῶ παρακατ
 ε[σχ]ηκας [μῶ] εν ταξει ενεχυρου των αυτων εννεα νομισμ[ς] μονων,
 [εφ ω σε ταυ]την εχειν και κ[ατακυριευ]ειν παρα σεαυ[τ]η ακρι απο
 [δοσεως τῶ προκειμενου] χ[ρε]ου[ς] κ[α]ε[.]εου[ς]
 ε. ουρ[ς] κ. βλα. ους μενης παρ εμῶ
- 50 νυν. Και [ε]ις σην ασφαλει[α]ν θεμ[η]ν σο[ι] τ[αυτ]η]ν την ὑποθηκην
 κυ[ριαν] ουσ[αν] και βεξαιαν πανταχῶ προφερομενην, μεθ ὑπο[γρα]φ/
 του [υπερ εμου υπογρ]αφουτος και συνηθων μαρτυρων, ὑποκειμενων
 σοι ε[ις] το τα προγεγραμ[μ]ε[ς] συμφωνη[ς] [παρ] εμῶ φυλαχθησαι και περατι
 δοθη[αι] καθαπερ εκ δικ[η]ς, παν[των] των ο[ν]των μοι και εσομενων
- 55 παρχμ[ατων]. Κς εφ απαντα ερωτηθ[εις] ωμολογησα :ϛ:

Ligne 45. Προγενεστεραν πρασιν : le contrat de vente par lequel Jean s'est autrefois rendu acquéreur de la maison. Cf. la προκτητικη πρασις du n° 67151, l. 279.

Ligne 50. Νυν : ajouté après coup dans la marge.

Bibl. : Ce papyrus appartient au Musée d'Alexandrie (Inv. 301), où M. E. Breccia a bien voulu m'en laisser prendre copie. Je l'ai incorporé dans ce Catalogue parce qu'il fait certainement partie de la trouvaille de Kôm-Ichgaou. L'écriture est, en effet, celle de Dioscore, et, en outre, le vendeur du papyrus a indiqué ce lieu de provenance.

67310. Contrat de mariage (συζυγίας σύμφωνον ἦτοι γαμικὸν συμβόλαιον, l. 9). — Long. 0 m. 228 mill., larg. 0 m. 306 mill. — Sans doute Antinoé (l. 6).

Il résulte d'une communication de M. Bell que P. Lond., V, 1171, est la forme définitive du document dont notre n° 67310 n'est qu'un brouillon.

La forme du contrat est insolite : il a été rédigé après la consommation du mariage, comme s'il y avait là un souvenir de l'ancien « mariage d'essai » égyptien (cf. L. MITTEIS, *Grundzüge . . . der Papyrskunde*, II, p. 200 et seq.). La constitution de la *donatio ante nuptias* est présentée comme la reconnaissance d'une dette : un autre exemple de cette disposition est fourni par le papyrus de Londres Inv. n° 1799, publié avec *P. Mon.* n° 3 (éd. A. Heisenberg et L. Wenger). On y lit, aux lignes 10-13 : ὁμ[ολογῶ] ἐγὼ ὁ πρ[ο]γεγραμμένος Ἰακῶβ δια τὰυτης μ[ου] τῆς ἐγγρα[φ]ου ἀσφα-
 λείας ἔχειν και χρε[ω]στειν σοι ὑπὲρ τοῦ συμφωνημένου γ[αμικ]οῦ ἐδνου, χρυσοῦ etc...
 Cursive penchée, grossière; les traits primitifs ont été repassés postérieurement, aux l. 10-14. Les lacunes ont été comblées en partie, sur les indications de M. Bell.

RECTO.

[67310]

- † Πρωην κατα Φιλικην και ειρηνικην διαθεσιν συνηρημοσαμην^{εμαυτον} τη ση κοσμοιοτητι
κατ εκδοσιν νομιμῶ γαμῶ, επι χρησταις ελπι(ζει) ει τω Θεω δοξειεν και τεκνων
σπορα,
και την σην σεμνην και ασφαλη παρθενια^{σιν} ευρων διηγορευσα. Οθεν εις ταυτην
ηκω την εγγραφον ασφαλειαν, καθ ην ομολογω οφειλειν και χρεωστειν υπερ
^{ητοι προ γαμῶ δαῖρων}
5 των σων γαμικων εδνων των συμπεφω[ν]ημεν[ω]ν κ[αι] συναρσαντων
^{[ε]μῶ}
μεταξ[υ]
και σου, χρ| ἢ δεσπς δοκ| ε φ| λς, ζι γ σταλμς Λητι|. Και ταυτα ετοιμως εχω
παρασχειν τη ση
ευγενεια οφσταν βουλιθης, διχα πασης αγνωμοσυνης και υπερβεσεως, και [δυνω]
και πορω και τιμηματι της εμης υποστασε[ω]ς γενικως και ιδικως. Και ομολῶ^ω
μηδεν ηττον προσεπι τουτοις διαθρεψαι (σῶι) γνησιως και ενδιδασκειν
10 καθ ομοιοτητα πανταν των συμμετριων μου και τον [πρ]οσ[ο]ν[τ]α μο[ι]
πορον κατα τον δυνατον τροπον
της εμης μετριότητος, και εμ (sic) μηδεν καταφρονησαι σου μητε εκβαλειν
σε εκ του εμῶ συνοικεσι[ου]
[πλ]ην εκτος λογου ποριας και αιχρας πραξεως και σωματικης αταξιας
αποδειχῆσομενης δια τριω(η)
η [π]λ[ε]ον α]ξιοπιστων ανδρων, παγαων οντων και πολιτικων, ελευθερων,
και μηδαμως αποστηνα με της σης
κ[ο]μητης, [μη]δ ετερας [δραμει]ν [α]ταξιας η ασελγιας, μεντοι και αυτης της
σης κοσμοιοτητος ὑπακουσης μῶ
15 κ[α]ι φυλαττουσης μοι πασαν ευνοιαν και ιλικρικη στοργην εν πασι καλοις
και ωφελιμοις εργοις τε και λογοις,

RECTO. — *Ligne 9.* Sur la locution *προσεπι τουτοις*, cf. n° 67032, l. 73; 67243, v. (B), l. 18, et 67313, l. 64; de même *P. Mon.* 1, l. 44. — Σοι : barré, et σε écrit au-dessus.

Ligne 10. Καθ : correction sur κατ. — Συμετριων (sic) : les gens de même condition.

Ligne 12. Εκτος est presque certain, au début, quoique le τ ait été ajouté postérieurement. Les traces de deux ou trois lettres, avant ce mot, font songer à πλην, mais c'est une simple hypothèse. — Τριω : pour τριων. La lettre barrée est sûrement un η.

Ligne 13. Η : ajouté dans la marge. — Πλεον : très douteux. — Παγαοι : ce sont, ordinairement, ceux qui ne font partie d'aucune militia (cf. *Cod. Just.*, IV, 65, 35); mais ce sens est également celui du mot qui suit : πολιτικοι. Ici, il faut comprendre les habitants de la campagne (παγος) et ceux de la ville (πολις).

Ligne 15. Lire ειλικρικη.

[67310]

κα[ι] υ[πρ]αττομενης μοι τροποις απασιν ατε δη ανηκει απασαις ευγενεστα-
ταις γυναιξιν ενδεικνυσθαι εις τους
εαυτων ευμοιρου και Φιλ[ε]τ[α]τους ανδρας δι[χα] υ[β]ρεως και αφικωριας
και οικιας δηποτε καταφρον[η]σεως
αλλ' οικουραν διολου ειναι, και Φιλανδρον περι εμε γενεσθαι σε, ακο-
λουθως τη παρ εμου δειχθησομενη σο[ι]
αγαθη και σωφρονει προαιρ[ε]σει.

VERSO.

- † Και ει συμβαιη [μ]ε ποτε κ[α]ιρω η χρονω καταφ[ρο]νησαι σθ̄ κατα τον
π[ρο]α[φ]η[γ]ηθεντα τρο[πο]ν, η εκβαλειν [σ]ε
χωρις ευλογου αιτιας ω[ς] προγεγραπ[τα]ι, ε[το]ι[μ]ω[ς] εχω πα[ρ]α[σ]χ[ειν]
τη ηη κ[ο]σμοιτητι, λογω ποιη[η]ς της αυτης καταφρον[η]σει
[νομισ]μ[α]τ[α] ιη. εργω απαιτουμενα και κατα[βα]λλομενα παρ εμο χωρις
α[ν]τιλογιας και ε[θ]εσεως
[κρισ]εως [και] δικης και πασης αφορμης και μεμψεως
κ[αι] παν[τ]οι[α]ς νομιμου παραγρ[α]φης αναμφιλογως, ενεχομενης και σου τω
αυτω ισω μειντοι προστιμω
5 ε[ι] κ[αι] εμου κατα[φ]ρονητη[ς] επι τοις προτεταγμενοις συμφωνοις εφ̄ ο[ι]ς
. . . .] τ[ο]ς προς [ο]μολογω[ν] εχ[ω] ο σο[ς]
γαμετης μη συγκαλεσαι τινα ανακολουθον κατ̄ οικου επι σε (?) μητε συμπο-
σι[α]ξ̄ειν εγγυς σθ̄
μετ̄ εταιρ[ων] η ρικ[ειων] (?) η μεθ̄ ετερου τινος [. . .] η βουλο[μ]ενης [τ]η[ν]
αυ[των]
κατ[α]στ[α]τιν
Και εις ασθ̄/ εκατερ[ο]ν μερους κ[α]ι τ[ου] Φιλαλληλου συναικ[ε]σ[ι]ου, εθε-
μην τουτο το της συζυγιας
συμφωνον ητοι γα[μ]ε[κ]ο[ν] [συ]μβολαιον κυριον ον και βεβαιον πανταθ̄
επιφερομενον. Και επερ[ε] (αμολ)
10 εκων και πεπεισμενος ωμολογη[σα], μ[η] η φοβω μη δολω μη βια και απατη
μη αναγκη συνελανομενος,
και υπογεγραμμενον εξεδομην σοι προ[ς] ασθ̄[α]λει[α]ν, και προς παντα
και προς εκαστον αυτων των εμπεριεχομ[ε]ν

Ligne 17. Αφικωριας : pour αφικωριας. L'angle du papyrus est déchiré, et l'était déjà quand on écrivit ce contrat, puisque les trois dernières lignes suivent le contour de la lacune.

Ligne 18. Peut-être οικουραν, mais l'a est plus probable.

VERSO. — *Ligne 6.* On pourrait lire aussi ανακολουθον.

Ligne 11. Και, au début, ajouté en marge.

αὐτῶ κεφαλαιῶν καὶ ἐπὶ τῆ τοῦ προστιμοῦ ἀποδοσεῖ εἰ οὕτῳ τυχοί, ὕποθε- [67310]
 μένος σοὶ πάντα τὰ ὄντα μοὶ καὶ ἐ[σ]ομί
 πρᾶγματᾶ, ἐνεχυροῦ λογῶ κ[α]ὶ ὑποθηκῆ[ς] δίκαια (ἀμολογῆσ).

Ligne 13. Ωμολογησ(α) : barré avant d'avoir été achevé; de même l. 9.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40463.

67311. Contrat de divorce. Les noms des deux parties sont perdus; les clauses sont analogues à celles qu'on a lues aux n°s 67121, 67153-67155.
 — Long. 0 m. 270 mill., larg. 0 m. 243 mill. — Antinoé.

Date : 569-570 (?). Dioscore est arrivé à Antinoé en 566. Si donc, comme c'est probable, il faut restituer [τριτη]ς à la ligne 1, nous sommes en 569-570.

Cursive soignée (écriture de Dioscore).

.....
 [τριτη]ς ἰνδίκῃ| ἐ[ν] Ἀντι^ο| πόλει τῆ λαμπρ^ο]
 [-Ϝ Ταυτ]ῆν τιθεντ[αὶ καὶ ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλους ἐκόντες τῆν]
 [εγγρ]αφὴν δισσην [ομοτυπον ὁμολογίαν, δυναμὴν ἐχούσαν ρεπουδίου]
 [καὶ ἀπ]ο[υ]χῆς καὶ δι[άλυσεως, — — — ἐκ μεν τῶ ἐνος]
 5 μ[ε]ρ[ο]ῦς Ἀ]νρηλια Α[— — — Σ]υγατηρ τοῦ τῆς εὐλαβίου μνημῆς — — —],
 ἐκ μητρὸς Ἰ[ε]κ[υ]σίας, μ[ε]τὰ συνεστῶτος ἐμοῦ — — — — —]
 παροντῶς [καὶ] συνευδο[κούντος αὐτῆ ἐν ταυτῆ τῆ διαλυτικῆ ὁμολογίᾳ]
 ὡς ἐξῆς δ[η]λῶται, ἐκ δ[ε] Σατεροῦ μεροῦς Ἀνρηλιος — — — — — υἱος]
 [. . .]αμμωνος, ἐκ μητρ[ο]ς — — — — —, ἀμφοτεροὶ ὁρμωμένοι ἀπο τῆς]
 10 Ἀντιόων πολλ^ο], ἀλλή[λοις δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἐφεξῆς ἐπὶ λέξεως]
 οὕτως. Πρωτῆν συνηφ[θ]ῆμεν ἀλλήλ[οις ἐπ]ὶ γαμῶ ἡ[σ]ομῆσθαι καὶ κοινῶ
 βιῶ συνοικεσιῶ ἀρμονίαν τε κ[αὶ] κ[ο]ιν[ω]νίαν, ἐπ[ὶ] χρη[σ]ταῖς ἐλπίσι καὶ
 γνησίαν
 τεκνῶν ἀγαθῆ σπορά, οἰόμενοι [ε]κτελεσθαι μετ ἀλλήλων εἰρημικὸν
 σεμνὸν συνοικεσίαν ἐφ' ὅλον τὸν τῆς ἐξαμφοῦν ζωῆς χρόνον· ἐκ τε τῶν
 15 ἐναντιῶν οὐκ ἴσμεν ποθεν παρὰ π[ρ]οσδοκίαν πεπονηθᾶμεν ἐκ σκαίου
 ποιητῶ δαιμόνος ἐπεμειρισαντ[ο]ς] ἡμᾶς τῶ ἀπ ἀλλήλων χωρισθῆναι

Ligne 1. [Τριτη]ς : [πρωτη]ς donnerait aussi une date acceptable, mais serait sans doute un peu trop long pour la lacune.

Ligne 6. Ἐκ : ajouté en marge. — Pour la restitution, cf. n° 67158, l. 78 : μετὰ συνεστῶσης καὶ συνευδοκουσῆς καὶ συμπε[θ]ομ[ε]νῆς αὐτῶ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς
 τῆς κ[α]ὶ συναιουσῆς αὐτῶ ἐν ταυτῆ etc. . .

Ligne 9. [Φαι]αμμωνος est possible, mais non certain.

Ligne 12. Βιῶ : ajouté dans la marge.

[67311]

του αυτῷ κοινοῦ συνοικεσιῶ, κατα τ[ῶ]ο εἰς την παρῶσαν εγγραφον προς
 ἀλληλῶς ἀπ'εὐνην ἐλλ[υ]θαμεν, β[ι] η]ξ̄ ομολο[γ]ῶντες μηδενα του λοιπου
 λογον
 εχειν

προς ἀλληλῶς μητε εξειν, απ' τῷ νυν [ε]πι τον παντελη χρονον, δια το ημας
 20 απεντευθεν ηδη διαελυσθαι και [απ]ηλλαχθαι προς ἀλληλῶς το καθαπαξ,
 περι τε γαμῶ συναφειας και αναλωμ[ε]ς τουτου και προικος και γαμικων [θαι]
 εδων και σκευων συνεισηνεγμενων ἀλληλοις παρ ἀλληλων, και πεπληρωσ
 τουτων απαντων. Και εξεσται εκατερ[ω] μερει ημων ετερω γαμω ομιλησαι
 ακωλυτως και ανεγκλητως επανα[γκ]ες. Και ει βουληθειη τις εξ ημων πω
 25 ποτε εναξαι τω ετερω περι οιου δηπο[τε] παραγματος εγγραφῶ η αγραφῶ,
 ακριτου η κεκριμμενῶ (sic), εν δικαστηριω [οι]ω δηπ[ο]τε η εκτος δικαστηριῶ
 μικρου η μεγαλου, επιχωριου η ὑπερο[ρ]ιου, παρεξει ο μη εμμενων τω εμ-
 μενῶν

μερει χρυσῶ νομισμῶς εξ̄ ε[υστ]αλμς, [μ]ετα κς τ[ῶ] αυτου ακοντα εμμεναι πασι
 τοις εγγεγρῶ συμφωνοις τη π[αρ]ῶσα α[π'ε]υνη, ης [τ]ο γραμμα κυριον
 εσται και

30 βεβαιον πανταχῶ παροφερομς, μεθ ψ[πο]γραφ/ τ[ῶ] ἡμων ὑπογραφ/ και
 μαρτυρ/

παρων ερωτηθειν[τς] ωμολογησα[μ]εν.

⊕ :P:

Ligne 18. Lire ομολογουμεν.

Ligne 29. Εγγεγραμ(μνοις) : les trois dernières lettres forment une sorte de mono-
 gramme; — παρουση.

Ligne 30. T[ῶ] : le trait placé sur l'o dépasse la lacune. — Και μαρτυρ(ων) : cf. n° 67166,
 l. 30.

Ligne 31. La fin de la ligne en signes tachygraphiques (?); on reconnaît pourtant quel-
 ques lettres latines, mais qui n'offrent aucun sens.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 43626.

67312. Testament de Fl. Théodore, employé dans les bureaux du duc de Thé-
 baïde. — Long. 1 m. 627 mill., larg. 0 m. 305 mill. — Antinoé
 (pl. VII).

Date : 31 mars 567.

Cf. n° 67151; c'est la même prolixité de style, souvent la même expression, et
 une longueur d'autant plus frappante que le document est incomplet. Le testateur,
 n'ayant pas d'enfants, partage sa fortune entre trois héritiers : au monastère de
 Saint Senouthios à Atripè (aujourd'hui le Couvent blanc près de Sohag), il laisse tous ses
 biens immobiliers sis dans les nomes Hermopolite, Antinoïte et Panopolite ou autres
 lieux, ainsi que dans les villes d'Antinoé et d'Hermopolis, à charge d'en employer le

revenu en œuvres pïes; au couvent d'Αρα Μουσαιος (l'indication géographique est [67312] perdue dans une lacune) il lègue sa fortune mobilière, pour en faire un usage analogue; à sa grand'mère Ηέrais il donne une propriété, dont le nom n'est pas indiqué, l'espace réservé à cet effet sur le papyrus n'ayant jamais été rempli. Tous les esclaves du défunt recevront la liberté; la fin du testament énumérait quelques legs de moindre importance, confiés aux exécuteurs testamentaires. Pour les détails, je renvoie aux notes du n° 67151, qui est rédigé sous une forme absolument analogue. Cursive ronde. Deux fragments, séparés par une courte lacune (l. 78). La fin manque.

- † Βασιλειας και υπατειας του Θειοτατο ημων δεσποτου
 Φλαυίου Ιουστινω του αιωνιο αυγουστου αυτοκρατορος
 ετους δευτερο, Φαρμηθι πεμπτη η πεντεκαιδεκατης
 ινδικτιονος. Εν Αντινοοπολει τη λαμπροτατη.
- 5 † Φλαυιος [Θ]ε[σ]δ[ω]ρ[ο]ς ε[κ]ε[π]τ[ω]ρ της κατα Θηβαιδα δουκινης
 ταξεως, υιος του τη[ς] ε[ν] ρ[ο]ξ[ω] (?) μνημη[ς] Φοιβαμμων[ο]ς γεγονοτος σχολα-
 στικω
 Φορου Θηβαιδος, ορμημενος απο της Αντινοων, ταυτην
 ποιωμα την εχ[γ]ραφον διαθηκην καθα υποτετακτ[α]ι . . υ
 συνεχομενος και δεδειωσ το μελλον, μη, πριν διαθωμαι
 10 και τα καθ εμαυτον διατυπωσω, και παρα προσδοκιαν τον
 βιον μεταλλαξω, δια τουτο, νοων και φρονων και επ ακριβειας
 πολλης φερων μω τον λογισμον και ερρωμενας εχων συν Θεω
 τας φρενας και πασας τας εσθησεις και τους λογισμους
 απαθεις διασωζων, ταυτην την διαθηκην τιθημι,
 15 επι παρουνσια των κατα παρακλησιν εμην προσκληθεντων
 και επι το αυτο συνηγμενων ρογατων νομιμων επτα μαρτυρω,

Lignes 5-6. Noms propres effacés volontairement. *Théodore* est pourtant assez probable; à la rigueur, on peut distinguer quelques vestiges d'un ρ, ce qui écarterait la conjecture *Θεοδοσιος*. — *Εξεπετωρ*: douteux. Cf. *P. Hamb.*, 23 (569), l. 4. Les *exceptores* sont les greffiers attachés à la personne d'un magistrat, et chargés de la rédaction des *acta*.

Ligne 7. Sur le titre *σχολαστικος φορου Θηβαιδος*, cf. COLLINET, dans la *Revue de Philologie*, 1912, p. 132. La restitution « Phoibammôn » paraît peu possible pour le nom, quoique l'avocat Phoibammôn soit connu par plusieurs papyrus publiés plus haut.

Ligne 8. On attend quelque chose comme [Φοξω] *συνεχομενος*; mais à la fin de la ligne on ne distingue plus qu'un υ, presque certain.

Ligne 9. Lire *δεδειωσ*.

Ligne 13. Lire *αισθησεις*.

Ligne 16. L'espèce d'accent circonflexe qui surmonte le ρ est peut-être un λ proposé en correction. Ce terme de *rogati* est celui du droit civil: *rogatis testibus septem numero* (*Cod. Just.*, VI, 23, 21).

Catal. du Musée, n° 67279.

[67312]

πολιτων οντων ρωμαιων, εφηβων, και ὑπολημφεως αντι
 ποιουμενων, τῷ κ^η εξης ὑπογραφοντων ταυτη μὲν τη δ[ιαθ]ηκη
 και σφραγιζοντων αυτην εν μια συνοδῳ και ροπη και ωρα, μηδεμιας
 20 ετερας παραξεως μεσολαβουσης, κατα την των νομων δυναμιν,
 ηνπερ διαθηκην ὑπαγορευσα (sic) ελληνικοις ρημασι τε και
 γραμμασι γραφηται επετρεψα, και βουλομαι αυτην εχειν την
 ἴδιαν δυναμιν και βεβαιωσιν εφ' ο^ις περιεχει πασι κεφαλαιοις,
 επεχειν δε αυτην ουδεν ηττον και κωδικιλλου ταξιν και δυναμιν
 25 πασης τελευταιας βουλησεως και φιδεικομισσαριας
 επιστολης, προκομιζομενην και δημοσιενομενην επι πασης
 αρχης και εξουσιας παντι χρονῳ και καιρω, κατα τα Φειωδωδ
 ὑπο των νομων διηγορευμενα. Ει δε δοξη μοι μετα ταυτα
 κ[ω]δικιλλον η και κωδικιλλους Φεσθαι και ετερα εν αυτοις
 30 κεφαλαια διατυπωσαι, βουλ[ο]μ[α]ι [κα]ι [κελ]ενω τον παρ εμου
 γενησομενον κωδικιλλον η τους παρ εμῶ γενησομενους
 κωδικιλλους εχειν και εξειν την ἴδιαν δυναμιν και το
 εκ νομων κυρος ως κεκομφιρματευμενους εν ταυτη μὲν
 τη διαθηκη. Ειη μ^ην εμε εφ' ετερον χρονον ζην και τα
 35 συνηθη πραττειν, ο^ν αν παρασταται τῷ σωτηρι Θεῳ επειδι δε
 αναγκη τελευταν και των ανθρωπων ὑπαναχωρησαι
 παραγματων, κληρονομου ε[ν]ισ[τ]η[μ]ι και κλη[ρο]νομου μοι
 ειναι βουλομαι και κελενω τῷ δ[ικαιον του] ευαγου[ς] μου]αστηριῶ
 καλωμενῶ Πα Σει[ου]θ[ου], κ[ε]ι[μ]ε[ν]ῶ ε[ν] τῷ ορει Τρι[φι]ῶ του Πανοπολιτου
 40 νομο, δια Π^ετρ[ου] του Θεοφιλεστατ[ῶ] αρχιμανδριτῶ, ο^ν μ^ην
 αλλα και το δικ[αιο]ν τῷ μου[ν]α[στ]η[ρι]ῶ κ[α]λουμ[ε]νῶ Α[π]α Μουσαιῶ,
 κειμενῶ εν τῷ ορει Α. λ. . [τῷ Ερμουπο]λιτ[ῶ] νο]μῶ, δια Φοιβαμμωνος
 του Θεοφιλεστατῶ αυτου ηγῶμ^ενῶ, και Ηραϊν την
 ευγενεστατην μου προς μητρος μαμμην, παντων των

Ligne 19. Ροπη : dans le sens d'« un instant », assez fréquent à cette époque.

Ligne 21. Le premier α de *υπαγορευσα* est corrigé sur un ο.

Lignes 37-42. Toutes les indications précises ont été effacées volontairement, en délayant l'encre.

Ligne 39. Ce monastère de saint Senouthès ou Schenoute est celui qui existe encore aujourd'hui près de Sohag, et qui est connu sous le nom de « Couvent blanc », *Deir el-Abiyadh*. *Όρος Τριφίου* désigne la « montagne d'Atripè » des textes coptes (cf. H. GAUTHIER, *Notes géogr. sur le nome Panopolite*, dans le *Bulletin de l'Institut. franç. d'archéol. orient.*, IV, p. 78-79).

Ligne 42. La restitution *Ερμου* comble exactement la lacune; en outre, ce nome semble indiqué par la ligne 56.

- 45 εν καιρω τελευτης καταλειφθησομενων παρ εμο̄ πραγματαν
και αγωγων και ενοχων και παντος δικαιο̄, απο πολυτελους μεχρι
ελαχιστου και ασσαρῑ ενος, επι τη εξης εφ̄ εκαστω των
ειρημενων κληρονομων προελευσομενη παρ εμο̄ διαστολη [τ]ε
και διατυπωσει. Οι δε λοιποι παντες οσοι προς γενος μοι
50 δ[ι]ενηνοχασιν η κατ̄ αγχιστειαν διαφερειν οιονται, αποκληρονομοι
μο̄ εστωσαν, ο[υ]κ̄ εφ̄ [υ]ξρῑ τιμι, μη γεν[ο]ιτο, αλλα δια το ουτω μοι
δεδοχθαι, σωφρονει και ακριζει λογι[σ]μω χρησασμε[ν]ω. Βουλο[μαι] δ[ε]
τοιμυν και κελευω Πετρον τον ευλαβεστατον αρχιμανδριτη[ν],
ητοι το δικαιον το̄ αυτο̄ εγαγους μοναστηρῑο απα Σενουθου, εχειν
55 εις την̄ ιδιαν ενστασιν̄ παντα τα παρ εμο̄ εν καιρω τελευτης
καταλειφθησομενα ακινητα πραγματα κατα τε τον Ερμου
πολιτην και Αντινοϊτην και Πανοπολιτην τους νομους,
η και κατ̄ ετερουσ ωσ̄ εικος διαγειται τοπουσ, εχειν δε ουδεν
ηττον εις την̄ ιδιαν ενστασι[ν] κ[αι] παντα τα κατα την̄ Αντι/
60 η κατα την̄ Ερμουπολιταν̄ διακειμενα παντοια μο̄ πραγματα
ακινητα, εφ̄ ω την̄ εξ αυτων̄ παντοιαν̄ συλλεγομενην
ετησιαν̄ προσδοκον̄ δε κα[ι] στεγανομια(ν) δαπανασθαι εις ευσεβεισ
διαδοσεισ. Βουλομαι [δε] κ[αι] κελευω τ[ο]ν̄ αυτο̄ν̄ ευλαβεσ[τα]τ[ο]ν̄
απα Πετρον, ητοι το δικαιον τοῡ αυτο̄ εγαγους̄ μονασ[τη]ρῑο
65 των̄ απα Σενουθου, την̄ διακειμενην̄ μο̄ κ[α]τα την̄ Αντινοειων̄
οικητικην̄ πατρων̄ μο̄ οικιαν̄, μετα φ[αν]τοσ̄ αυτης̄ τοῡ δικαιο̄
και σταβλο[υ] και οικοπεδων̄ συνημενω[ν] τη̄ αυτη̄ οικια,
αμα τη̄ εμη̄ τελευτη̄ διαπιπρασ[κε]ιν, κ[αι] τ[η]ν̄ τουτουν̄
αποτιμησιν̄ διαδιδουαι εις [τ]ε αναρρησιν̄ αιχμαλωτων̄

Ligne 49. Cf. le testament de Saint Grégoire de Nazianze (*Patr. gr.*, XXXVII, col. 389) :
οι δε λοιποι παντες εστωσαν μου αποκληρονομοι.

Ligne 50. Ουτωι semble avoir été écrit ensuite sur οιονται.

Ligne 51. Υξρ(ε)ι. — Lire (ο) μη γενοιτο.

Ligne 55. Ενστασιν : dans sa part d'héritage. C'est ainsi qu'il faut comprendre au
n° 67151, l. 274.

Ligne 58. Κατ' : apostrophe dans le ms. — Διαγειται pour διακειται.

Ligne 60. Les propriétés sises dans les villes mêmes, et non plus à la campagne.

Ligne 62. Lire τε και στεγανομια (ν barré à la fin ?).

Ligne 65. Των απα Σενουθου : cf. peut-être l'expression εις τα απα Σενουθου du
n° 67002, III, l. 20.

Ligne 69. Lire αναρρησιν; cf. *Novelles*, 65 et 120, c. 9. Le passage est intéressant
pour l'histoire des incursions de nomades en Égypte (Blemmyes ou Saracènes) : les
razzias étaient encore chose à prévoir dans la Haute-Thébaïde, puisque le testateur
met en première ligne son intention de contribuer au rachat des captifs.

- [67312] 70 και εις ετερας ευσεβεις διαδοσεις. Ετι βουλομαι το[ν] αυτον
 ευλαβεστατον ανδρα, ητοι το δικαιον το[υ] αυτῶ μοναστηρι[ο]ῦ,
 παντα τα περιερχομενα εις α[υτον] εκ τη[ς] εμης με[ν]η
 υποστασεως, ανηκοντα δε τω εις εμε [π]εριελθ[ου]ν[τ]ε
 κληρω ε[ξ] ε[υ]σεβεια[ς] τ[η]ς μακαριωτατη[ς] μῶ γ[α]μ[ε]της],
 75 διαπιπρασκευν, και την τουτων αποτιμη[σιν] δια[δ]ο[υ]ναι
 ωσαυτως ὑπερ αγιας προσφορας της αυτης μακαρ[ια]ς
 μῶ γυναικος η και ει[ς] ε[τ]ερας ευσεβει[ς] διαδοσεις ὑπερ αφεσεως
 [των αυτης πλημμεληματων.] προ μνημ[η]ς
 [αυτης. Βουλομαι δε και κ]ελε[υ]ω Φοιβαμμω[ν]α
 80 τ[ον] ευλα[βε]στατον [π]ροσεστωα τ[ω]ν Απα Μῶσαιῶ η[το]ν [τ]ο δικ[αιον]
 τ[ου] αυτου μον[α]στηρι[ο]ῦ, εχειν εις την οικειαν ενστατην
 πα[ν]τα [τα] εν καιρω τελευτης καταλει[ψ]θησομενα
 παρ εμ[ῶ] κλη[ρ]ο[ν]τα παρα[γ]ματ[α], [κ]αι ταυτα εχειν εξ αυτων διαδοσει
 προς [ου]ς (?) α[ν] δοκιμαση (?) εαυτῶ Θεοφιλεια· πεπο[ι]θη[ν]τα γαρ
 85 [τον] αυτον] Θεοφ[ε]ρ[ε]στατον ανδρα ως υπ. . θ. ι τ[α]ς] δ[ο]σ[ε]ις
 αμειωτως ὑπερ αφεσεως των εμων πλημμεληματων (sic).
 Βουλομαι δε και αξῖω την προνομασθεισαν ευγενεστατην μῶ
 προς μητρον μαμμην εχειν δικαιω κληρονομιας
 κτημα καλῶμενον ὑπο γεωργον
 90 διακειμενον εν
 μετα [πα]ντος αυτου του δικαιοῦ και μετα πασης της αυτου
 περιοχης, και τουτω βουλομαι αυτην αρκεσθηναι, ουδεν ετερον
 δικαιω φαλκιδιῷ επιζητουσαν προς τ[ε] το δικαιον των
 προρηθεντων δυ[ο] μοναστηριων ητοι προς τους προ
 95 μνημονευ[θεν]τας Πε[τ]ρον και Φοιβαμμω[ν]α τους ευλαβε[σ]τατους]
 προσεστωα[ς] των ε[ι]ρη[μ]ε[ν]ων] δυ[ο] μ[ον]α[σ]τη[ρι]ων,
 τους και εμους κληρονομους, δια το και τα καταλειψθητα
 αυτοις εν ταυτη μῶ τη διαθη[κ]η [π]ροχωρειν εις ευσεβεις
 διαδοσεις. Βουλομαι δε και κελευω αμα τη εμη τελευτη
 100 ελευθερουσθαι παντας τους εξ οιου δηποτε κασου η προ
 φασεως δουλους μῶ και δουλιδας μετα τῶ πεκουλιῷ αυτων,

Ligne 77. Ici finit le premier fragment; le second ne se raccorde pas; mais rien n'oblige cependant à supposer des lignes perdues.

Lignes 89-90. Le nom et la situation de la propriété léguée ont été laissés en blanc.

Ligne 93. Sur le φαλκιδιον, cf. n° 67097, v. (D), 71, et E. Cuv., dans les *Mém. de l'Acad. des Inscr. et Belles-Lettres*, t. 39, p. 215 et seq.

Ligne 100. Κασου : casus.

Ligne 101. Μετα του πεκουλιου : clause ordinaire de l'affranchissement testamentaire.

Cf. dans le testament de Saint Grégoire de Nazianze : τους ουν οικετας ους ηλευθερωσα,

[67313]

[και μετα το αυτους τον εαυτων] βιον απολ[ει]του[ρο]ησαι],
 ..[...]καταλειψ[αι αδι]α[νεμητως την] πασαν αυτων π[ε]ριουσιαν]
 εν [τε] τω α[γ]ρω της [η]μ[ω]ν κωμης] Αραβων και επ[ι] τη[ς] [Αντ]ι/ [πολ]ς],
 5 κ[α]ι μερο[ς] ο[κ]ημα[τ]ο[ς] δ[ι]ακειμ[εν]ο[ς] επι της αυτη[ς] [Α]ντι/ πολ[ε]ω[ς],
 εκ [τε] κ[ι]νητων κ[α]ι [ακιν]ητων και αυτοκινητων παραγματων
 και π[ο] . . . διηρησα]μεθα εις εαυτους τα ωνητ[α π]αραγματα
 τω[ν] ειρημεν[ω]ν μακαριωτατων ημων γουεων απο
 π[ο]λυτιμ[ι]ου [μ]εχρι ευτελους και ασταριου ενος παρεξ
 10 τ[ων] εν τω αγρω παραγματων.] παρ[α] διχο[ρο]ων]
 . ρ[ο] . . . ωτ. ι. προσ[ωπων] την χειρι ημων τουτ. .
 . . ωσ. αμφοτερ[ων] τουτων κοινως παρ ημω[ν]
] παραθη[ναι]ον τροπον δυνησομεθα
 [.] τ[η]ν τουτων τιμην η αυτα
 15 τα [παραγματα διαμερισθηναι ε]ξ η[μ]εισιας μοιρας
 δ[ι]ακ[α]τω μερι[σ]μ[ω]. Και τα ν[υ]ν μετα ταυτα, αμφοβολιας
 [γ]ενημ[ε]νης μεταξυ ημων αμφοτερων περι των ειρημ[ων]
 εν τω [α]γρω παραγματων των αυτων μακαριωτατων ημων
 γουεων [εν]εχεν του τ[ε]λο[υ]ντος κτηματος εις το κωμητι[κον]
 20 της ημ[ω]ν κωμης] ικ. η [ο]υ την συντε[λ]ειαν
 ουκ η[ν] ε[σ]χ[ο]μεθα φερειν και ει[σ]πραξ[ει]ν τω δημοσιω]
 λογ[ω], κ[α]ι πολ[λ]ακ[ι]ς τουτο εξουληθημεν τω απορω παραχωρησαι,
 στρεφ[ει]ν τε (?) ου μ[η]ν αλλα [και τ]ην υπολοιπον κτησιν παραφ[ασει]

Ligne 2. Απολειτουρησαι : cf. n° 67023, l. 14 : l'expression signifie simplement, à mon avis, *s'acquitter de la vie, mourir*, sans aucune allusion aux liturgies comme l'admet M. Wilcken (*Grundzüge*, I, p. 355).

Ligne 4. Ici et l. 5, la présence certaine d'une barre d'abréviation / semble exiger la restitution Αντι/; en tout cas, Πανος est impossible.

Lignes 9 et seq. Παρεξ etc. . . : le sens du passage mutilé est certain, grâce aux lignes 17-18 : « excepté les propriétés rurales », qui sont restées propriété commune d'abord; puis on a essayé de les vendre et d'en partager le prix, ou du moins de les partager elles-mêmes.

Ligne 20. On lit plutôt ημ[. . .]. La ligne entière est d'ailleurs douteuse sauf le dernier mot.

Ligne 22. Το απορον (της κωμης) : l'ensemble des terrains incultes et sans maîtres connus, sur le territoire du village (voir n° 67006, r., l. 3). Sur ces champs αποροι, et sur les propriétaires qui abandonnaient leurs terres parce qu'elles ne produisaient pas même de quoi payer l'impôt, cf. PROCOPE, *Anecd.*, 23.

Ligne 23. Pour pouvoir renoncer à une terre inculte et la mettre à la charge de la κωμη, les propriétaires sont donc obligés de renoncer aussi aux autres biens qu'ils possèdent dans le même territoire. En effet, les autres habitants seront désormais

- 25 τ[ο]υ αὐτῷ [κτημ]ατος, εως οτε κ[α]τα μεσιτιαν τινων φίλων, [67313]
 εν οἷς .κα. .ενο[ς] και ο λαμπροτα[τος] ημων Ξει[ο]ς κατ[α μ]ητερα
 ο κυριος Κολλ[ο]θος ο σκρηνιαριος, υπεισηλαμεν τη[ν] τῶτων
 δικηκισιν ανα παλιη κ[α]ι μερισμον τουτων δικαιον και ευ[α]ρεστον
 [φιλ]οις Ξεσθαι αλληλοἰς κατα τα δοξαντα μεταξυ ημων
 30 αμφοτ[ε]ρων εν τ[αυτη] τη εγγραφω νομιμω διαιρεσει,
 [δι ης ομολογει αμφοτερος ημων ηδη λε]λοχη[ναι το αν]ηκον
 αυτ[ω μ]ερως, ως εξης διατ[ετακται]. Ομολογω τονυν εγω]
 ο παρ[ο]γεγορ[α]μ[εν]ος Φι[λι]μων[υ] , δι[α ταυ]της ημων τ[ης]
 δικαιας διαιρεσεως, εις κληρο[ν] μου λελοχεναι απαραδατ[ως]
 και αμετανιωτως καθ οιον δηποτε τροπον η χρονον
 35 το κτημα το καλουμενον Απαλασσιας το διακειμενο[ν]
 επανω των νειλωνων υδατων Παπνομβεως, καταντιχω
 του μοναστ[η]ριου της πανσεπτο̄ μνημ[η]ς Αμα Ταπολλω[τος]
 της αυτης πεδιαδος κωμης Αραβων, [μετα παν]τος αυτου
 [του] δ[ικαιο]υ και χρ[ηστηριων] π[αντων] και μονης και πυργου και
 λ[ακκου]
 40 [και] ζυτων [δ]ιχορω[ν], εχκαρπων τε και ακαρπων, και φ[οι]νικω[ν],
 και [της αυτου καθολου] περιχεης ειτος και εκτος, κατα τα αρχαια
 ο[ρια]]ναριῶ, αρουρων εικοσι τεσσαρων πλεωελ[αττων]

responsables de l'impôt pour cette terre : l'abandon des autres biens représente une sorte d'indemnité pour la *κωμη*. Ce transfert de responsabilité fiscale s'appelait *επιεολη* (cf. PROCOPE, *loc. cit.*; M. GELZER, *Studien zur byzant. Verwaltung Aegyptens*, p. 75).
 Ligne 24. Κατα μεσιτ(ε)ιαν : « par l'intermédiaire de quelques amis, entre autres de Kollouthos ». Cf. *P. Mon.*, 7, l. 34.

Ligne 26. Κολλουθος : sans doute le même qui devint plus tard pagarque d'Antaiopolis (n° 67005, l. 19).

Ligne 30. Lire λελογχεναι. Plus bas (l. 53 et 64), le γ est rétabli.

Ligne 32. Le nom du père de Philémon est entièrement effacé.

Ligne 34. Peut-être, à la fin, faut-il ajouter [η καιρον] : mais c'est peu probable.

Ligne 36. Au-dessus du niveau normal des eaux, par opposition aux îles et aux rives submergées qui n'apparaissent que lorsque les eaux sont basses. — Παπνομβις (ο corrigé sur ω) est sans doute le nom du village sur le territoire duquel se trouvait le terrain en question.

Ligne 37. Ταπολλωτος : le τ du début est à peu près effacé, mais il est exigé par le titre féminin αμα. Cf. Τικολλουθος (n° 67158, l. 8), Τεικτωρ (n° 67146, l. 4), etc.

La fin du mot a disparu, mais il est cependant certain, d'après l'aspect du papyrus, qu'on ne doit pas lire Ταπολλω tout court. — Lire της (της) πανσεπτο.

Ligne 40. Ευκαρπων est moins probable.

Ligne 42. Μοναστ]ηριῶ est impossible.

- [67313] ηπειριῶ [γ]ης μετα μιας ἀμπελοφοριμῶ γης, και της προσδ[οσ]εως
 της εκεισε ουσης ιησου και αυτης μετ[α τω]ν επιγιγνομενων
 45 οχλων ητοι αιγιαλων συν θεω προς πασαν τυχην και ευκαιριαν
 τούτων κατα καιρον οφθησομενων²¹ των νυν προσπα[ρ]ακειμ[ε]
 τω αυτω κτηματι, και τ[ου]ς επτα συν τούτω σικων[α]ς
 καρποφορουμενους νυν, ωστε εμε μετα των μετ εμε
 παραληψομενων την πασαν μῶ διαδοχην και
 50 κληρονομ[ιαν], τ[ου]των απαντων δικαιω σκοπω και
 μερισμω, κατ[α] τα μεταξυ δοξαστα συμφωνα, κρατειν και
 κυριευσειν και δεσποζειν δια παντος απο του νυν εις το παντελες·
 λελογχεναι εμε ουδεν ηττον αμα τούτοις και οικιαν ολοκληρον
 διακειμενην επι της αυτης κωμης Αραβων, εγγ[υ]ς τ[η]ς αγιας
 55 εκκλησιας του παναθλου μαρτυρος Απα Θεοδωρου, ηνεωχ[μεν]ης
 επι απηλιωτην, συν αυθεντικη τε αυτης θυρα και τη τα[υ]τ[η]ς
 παραθυρω, μετ[α] [π]αντος αυτης του δικαιου και της
 συνημ[εν]ης ταυτη [τη] οικ[ια]ν επαυλεως και π[α]σ[η]ς της τῶτω[ν]
 60 περιοχ[η]ς καθολ[ου] και δυσι φρεασι. απαξαπλως μετ[α] παντος
 εκ τούτων υπε[ρ]σηνεγμ[ενου] εκτοσμου και εκτοστου εν[ο]ικειου,
 επι τω εξειναι μοι τω π[ρ]οσ[ε]γραμμενω Φιλιμ(ω)σι μετα των μετ εμε
 κληρονομων και διαδοχων και διακατοχων τούτων κρατειν
 δημηκεως α[ι]ωνιως δεσποτικω δικαιω, ακωλυτως και ανεμποδιστως
 υπ[ε]ρ[α]ναγκες το συνο[λο]ν. Και προσεπι τούτοις λελογχεναι
 65 ο[μο]ιω[ς] προσωπ[α] δυο αυτοκασιγηητα, προσηγορευ[μενα]

Ligne 43. Ηπειριῶ γης : ajouté en marge. — Lire ἀμπελοφοριμου, en un seul mot.

Ligne 44. On voit par ce qui suit que la κωμη Αραβων était riveraine du Nil.

Ligne 45. Αιγιαλος est le banc de sable ou de limon sableux découvert par les eaux du Nil lorsque le fleuve commence à baisser. Plusieurs exemples de ce mot, empruntés aux textes papyrologiques, sont rassemblés dans *P. Iandane*, 27, note 6.

Lignes 47-48. Lire των . . . σικωνων καρποφορουμενων. Cependant l'accusatif peut se comprendre à la rigueur.

Ligne 55. Lire ηνεωγμενην : mais le s final paraît à peu près sûr.

Ligne 58. Οικιαι : cette forme de datif archaïque est surprenante, quoique l'on en connaisse quelques exemples (n° 67077, *passim*; 67295, III, l. 27). Je ne vois pas d'autre restitution à proposer.

Ligne 60. Τούτων : ω corrigé sur ο. — Lire εκδοσιμου (?) et εκδοτου (?). — Ενοικειου : très douteux.

Ligne 64. Lire επ[α]ναγκες ? — Προσεπι : cf. n° 67310, note 9.

Ligne 65. Restitution douteuse; mais la trace qui subsiste avant l'α(?) ne peut être celle d'un ι (δουλαρια), et suggère plutôt un π ou un τ; peut-être y avait-il σωματα.

La place manque pour ουδεν ηττον.

τ[ον] μεν [α]ρ[σενα] ονοματι Βησσατος, την δε Ψη[λειαν ονομα]τι Ματρωνα[s], [67313]
 μετα τη[s] τ[ου]των [επι]γονης αει συνεπ[ο]μεν[ης] τούτοις, του ειλη[...]
 [. αυ]τρισ(?) καθ ετος πεκουλιου και εμοι στελλομενου τω[...]

Ligne 67. Συνεπομενης : le premier ε est corrigé sur un υ.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 40465.

67314. Partage d'une succession entre une veuve et ses cinq fils. — Long. 1 m. 095 mill. (sans tenir compte des lacunes), larg. 0 m. 310 mill. — Antinoé.

Date : début du règne de Justin II, puisque le contrat a été rédigé par Dioscore, qui résidait depuis 566 à Antinoé.

Écriture de Dioscore. — Trois fragments, ne se rejoignant pas.

Les cinq fils ont hérité de leur père, mais sont tenus à certaines obligations envers leur mère : γηροβοσκεῖσθαι, et νοσοκομείσθαι en cas de maladie (cf. n° 67097, v., D, l. 34 et seq.), payer les intérêts d'une créance qu'elle possède sur eux, enfin lui servir une rente que lui a léguée le défunt (ληγᾶδον), et qui est désignée par la curieuse expression de ἐτήσιον πεκούλιον.

1er fragment.

[.] αποβιωσεω[s]
 το εφοικειον τ[ης] . . .]η[s] οικιας της δια[κειμενης επι ταυτης της]
 Αντινο[εων] πολεως αναλα[βειν και εμοι τη μητρι υμων απο]
 δο[υ]μαι εις την παραμυθειαν του ε[μου] χρεους, αλλα ταυτης
 5 την αυθεντειαν [πασ]αν και δεσποτειαν υμας εξειν [αδιανεμητως (?)]
 μετ εμῶ εις [.]κ. εξ [ης απα]ητα [. . .
 χρονον και το[ν] της ε[μης] ζωης ω[. . .
 προς εμε μετα [του υμ]ω[ν] πατρος ωσ[τε την συγκομιδην αυτης]
 ητοι παντομ[αν] προσωροδον καθ [ετ]ος, μετ[. . .
 10 των τῶτῶ δημοσιων διακειμεν[ου επι της κωμης] — — —]
 [του] Ερμῶπολιτῶ νομῶ, [πασαν] δε την περιτ[ενομενην] προσωδον]
 τῶ αυτο[υ] και τῶ αλλου χωριῶ, ε[ξ] ου και κο[μιζομεν καθ ετος οινου]
 καδους εκατον τετραξ[ε]σ[τι]ατος, και το[ν] παντα ληφθησομενον]
 εξ εκατερου τῶ[τ]ῶ λη[μ]ατ[ι]σμον διαιρεθη[ναι] μεταξυ ημων]
 15 αλληλων, εις εμε μ[ε]ν την μητερα υ[μων] περιελθειν μερος]

FRAGMENT I. — Ligne 4. Του εμου χρεους : ma créance, la somme dont je suis créancière.

Ligne 13. Τετραξεστιατους : douteux.

Catal. du Musée, n° 67279.

[67314]

τριτον δαδ[εκατον], εις ὑμας δε τουξ ὑι[ους μου τους πεντε τον]
 αρ[ε]θμον [την ἰδιαν] μοιραν^εη[.] κατα τα δια]
 τυπ[ωθ]εντα [νυν παρ ημων αλληλων. . .
 εις το δυο ε[.] υπου]ργησαι τ[ω] προειρημενω μου]
 20 ετ[η]σιω πικουλιω κ[α]ι [τ]ω χ[ρ]σει μῶ, μη δυη[α]μενοξ [υμας]
 μητε δυησομενοξ αμελεια τιμι η υπερθεσε[ι] κ[α]τ εμου]
 χρησασθαι περι την τῶτων [α]π^οδοσιν, αλλα ενε[χ]ομενοξ]
 διολου μετα τ[αν] υμων] αει κληρο[ν]ομων τη τῶτων κ[α]θαρωξ και]
 ευ[γ]νωμ[ον]ωξ αποδοσει διχα οιαξ [δη]ποτε αμφ[ι]λογιαξ και]
 25 κρισεωξ κη δικηξ και οιαξ δηποτε ευρ[ε]σ[ι]λογιαξ κα[ι] περιγρ[α]φηξ]
 νομῶ. Και ει συμβη [ε]με εμπεσειν εις αρρωσ[τ]ια]ν η εις [νοσον η εις]
 [εμφ]ανεστερον γηραξ, [μη παροραν μῶ μ]η[τ]ε αλλα]
 θ[α]λ[π]ει[ν] (?) μ[ε] εκ της οιοη εικ[ο]ξ γνωμενη[ξ] μ[ο]ι παραμυθειαξ και]
 πεκουλιῶ ακαταθρονηταξ. Και ει δεοι ὑ[μα]ξ εις εκτισιν αλλῶ τινοξ]
 30 χρεουξ εκπ[ο]ι]η[σαι] τα ειρημενα χωρια, εμ[ο]ι μεντοι δωσεσθε]
 το ὑπολειφθη[σο]μενον τιμημα μετα την απο[π]ληρωσιν του εμου]
 χρεουξ κεφαλαῖῶ τε και τοκων και συνη[θει]ων. . .
 τουτο εις το ειρημ[υ] ληγαδον μῶ κ[α]ι ετησιον πεκουλιον μετα κ[η] της]
 ανηκοσηξ [μο]ι[ραξ] . . ηγ. . κα[. . .

2^a fragment.

εκατ[. . .
 τῶτ[ῶ] ὑμ[ι]ν απ[. . .
 κα[τ] ε]κλογιστιαν π[. . .]α ηγο[υ]ν επιδου[ναι τουτο αλλω τιμι]
 αιρετω ανδρι ευσεξει, οφε[ι]λοντι τοτο εχειν κ[α]ι παραφυλαττειν]
 5 παρ εαυτω, χορηγουντι τῶ^μο[ι] α[υ]το ετησιον και απτω[τον ληγαδον]
 μῶ, ακολουθωξ τη συν τουτα γιν[ο]μ[ε]νη αυτω πρ[.]
 κ. . . η . . . εξεσται δε ωσα[υταξ] κ[α]ι την πρ[ο]ειρη[μενην οικιαν],
 . . τ. . . διακειμε[νην] ε[π]ι ρυμηξ [τ]ηξ αγιαξ εκκλ[η]σιαξ ταυ[της της καιμηξ],
 καλουμ[ε]ν Πταῖ. επεμ[. . .
 10 απονεμεθηναι στεγανο[μ]ιρον [Μ]αρια [τ]η ευγει[ε]στατη μου]

Ligne 16. Pour la restitution, cf. l. 64.

Ligne 19. Υπουργησαι (douteux) : servir à compléter le πεκουλιον.

Ligne 33. Lire ληγατον.

FRAGMENT II. — Il se compose de deux morceaux trouvés séparément, et qui ne coïncident pas matériellement, les bords en étant rognés. Mais la similitude de l'écriture, du papyrus, et le sens obtenu montrent qu'il faut les rapprocher. La première partie de la ligne 8 (jusqu'à διακειμε inclusivement) appartient au fragment inférieur, le reste au fragment supérieur. — Il ne manque peut-être rien entre ce groupe et la ligne 34 du premier morceau : mais il est impossible de l'affirmer.

ἀδελφῶν ἀκριβῆς τῷ χρέους ἀ[υτ]ῆς ἀποδοσέω[ς κεφαλαιῶ τε κ/ τοκῶν] [67314]
 καθὰ κεχρεωσθηται παρ ὑμῶν ἀναντιρρητῶς, ἐμὸ [μη δυναμένης]
 μητε δυνήσομαι[ης] πῶποτε ἀ[υτ]ῆς ἰλεξαι ὑμῶν ἢ ἀντιποιεῖσθαι
 εἰς τὰ προγεγραμμένα πάντα κ[α]θ' οἷον διηπότῃ [τροπον, μητε]
 15 εἰνάξει ὑμῖν περὶ τῶτων ἐν δικαστηρίῳ οἱ[α]δηπότῃ ἢ καὶ
 ἐκτος δικ[αστηρίου, μικροῦ ἢ μ]ε[γ]άλ[ου] . . .

3^e fragment.

καιρῶν ἢ χρόν[ω]. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπαμοσαμεθα ἀλλήλοις]
 ἐπ[ὶ] π[ρ]οστιμῶν ἐπ[ὶ] τὸν παραβ[α]την ἐκ[α]στον (?) μετὰ τὴν]
 ποίησιν τῆς παρ[α]ξ[α]σεως τῷ ο[ρ]κῷ χρυσῷ ἢ[ο]μισματῶν]
 τεσσαρῶν ευσταθ[ῶ]ν, μετὰ καὶ τ[ῶ]ν ἀκόντα κ[α]ὶ ἀνωφ[ε]λ[ῶ]
 5 ἐμμεῖναι τὸν ἀγνώμονησαι ἢ [καὶ παρα]ξῆσαι ἐβλησο[ν]τα
 τὰ ἐπ[ὶ] τῶτ[ο]ις ἀπασὶ δεδομέν[α] σ[υ]μφῶνα τε καὶ ἐγκειμέν[α]
 τῇ παρῶσα (sic) ο[μ]ολογ[ῶ]ν. Ἀνθρομολογῶμεν καὶ ἡμεῖς οἱ προγ[ε]γραμμέν[οι]
 κατ' οὐνομα ὁμογησίοι ἀδελφ[ῶ]ν καὶ υἱ[ῶ]ν σὺ π[ᾶ]ντε τον ἀριθμῶν,
 ετοίμως εἶναι ἡμεῖς τε καὶ κληρονόμοι ἡμῶν πάντοισ[ι]
 10 ὁμνῶντες τὸν προρηθῆντα φρικῶδε[σ]τατ[ῶ]ν ἐπ[ὶ] π[λ]η[κ]τικῶν (?) ὀρκῶν,
 ἀμεταμέλητῶ δικαίῳ [σ]κοπῶ καὶ τροπ[ῶ], πασαν εὐν[ό]αν τε
 καὶ εὐλειρην ἀγαπῶν φίλ[ο]μητ[ῶ]ριας ἐνδειξά[σθαι] πάντεως]
 εἰς σὲ τὴν προσξίλε[σ]τατῆν ἡμῶν μῆτερα Λτ[ε]ριαν, ἡπερ]
 εὐχομεθα ζῆν καὶ ὑγιαίνειν ἐπὶ μῆκιστον, π[ᾶ]ραξῆξιν τε σοὶ καθ'
 15 ἐκαστὸν ἐτὸς ἀπὸ τῆς προσημαν[θ]είσης προξ[ε]σμῆς του — — —]
 μῆνος τῆς συν Ἰῶ μετ' εἰσιου[σ]ῆς τεταρτῆς ἐπιμ[ε]μῆσεως,
 ἀνελλειπῶς ἐφ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡ[μ]ῶν, τὸ εἰρημ[ῆ]
 [λ]η[γαδὸν] καθ[α] π[ρ]οσειρηται ἡτοὶ π[ε]κου[λ]ῶ[ν] ἢ[.]
 20 Ἀντινό[ω] τε, κ[α]ὶ ἐκαστοῦ τῆν ἴδιαν μοιρα[ν] ἀπολογουμένου],

Ligne 13. Ἀντιποιεῖσθαι : cf. n° 67096, l. 45.

FRAGMENT III. — Ligne 1. Le troisième fragment ne se raccorde pas au précédent : il y avait une ligne d'intervalle au moins entre eux deux.

Ligne 10. Les traces du mot ἐκπληκτικῶν (?) se trouvent sur un fragment détaché, qui porte aussi le mot πάντοισι de la ligne précédente; il est très probable, mais non certain, que ce fragment doit bien se placer ici. En ce cas, l'écriture devait être très serrée à la fin de la ligne, car la lacune ne contiendrait normalement que six ou sept lettres.

Ligne 12. Φιλομητορία est, à ma connaissance, un mot nouveau; mais le *Thesaurus* donne Φιλοπατορία.

Ligne 20. Il serait un peu long pour la lacune d'écrire κ[α]ὶ ἀναδεχομένου] τῆν ἴδιαν μοιρα[ν] ἐκαστοῦ].

[67314]

- τῶτεστι κερατια δάδεκα, τῶν φείτε κληρον[ομῶν τῶν σου]
 τεκνῶν ἀμὰ τε [ο]μολογῶντων, ἐκαστοῦ ἡμῶν ἐνεχ[ο]μ[ε]ν[ο]υ τῆ
 δοσει τῷ ἰδίῳ μεροῦς καθ' ἔτος, κινδυν[ω] κ[α]ι [π]ορω αὐτῷ και τιμ[η]
 τῆς πάντοιας αὐτῷ ὑποστάσεως, γενικῶς και ἰδικῶς, ἐνεχ[υρου]
 25 λογω και ὑποθηκῆς δικ[αιῶ], ἐ[υ]χ[ῆ]μ[ο]νῶς κ[α]ι πληρωτικ[ῶς],
 ἀποδουναί σοι το αὐτο ληγαδῶν ἐκ πλῆρους και μη ἀθ[ε]τησαι
 καθ' οἶον δηποτε τροπον, μηδε μὴν ἐν μακ[ρ]ογρηαίῃ [σου]
 παροψεσθαι, ἀλλὰ εἰκοτῶς γηροβοσκεισθ[α]ι παρη[γορευεσθαι]
 και νοσοκομεισθαι ἐπαι σ[υ]μ[ε]η μαλακία τ[ε]ις η ἀρρωστία
 30 τῆς ἀκαταφρονητῶς. Και ἐι ἀγνωμοσυνη περὶ τῶν ὀλῶ
 και περὶ φαντῶν τῶν καταλογαδῆν προδιομολογηθενῶ
 παρὰ σῶ χρησάμεθα, παρεξώμεν και ἡμεῖς ἀναμφιβόλως δικα κρισεως
 και δικῆς το ἴσον προστιμοῖ μετὰ τῆν ποιηῆν τῆς παρὰ[β]άσεως
 [τ]ῶ [ο]ρκῶ. Και οτι το λημμα τῶν χαριῶν ἐἰς ἡμ[α]ς κα[τὰ τῶν]
 35 ἀροτεταγμεῖον μερισμῶν στέλλεται ἐκαστῶ [.]
 ἀπλῶς και πᾶσαν τάξιν και διαστολήν ἐκαστ[ῆ]ν [.]
 κ[α]ι [συντ]αγματῶς ἐκ συμφωνιῶν ποιησῶμ[ε]ν ἐἰς [.]
 και πληρωσῶμεν σαφῶς ἐπὶ τῶ [α]υτ[ῶ] προστ[ε]μῶ, και [πορω]
 και κινδυνῶν ἐκαστοῦ ἡμῶν περιόσιας, πραγματ[ῶ]ν συνκο[μ]ωνῶν
 40 τιθεμεθα σοι ἐν ὁμοιοῖα ἀμεταθετοῖς πᾶσιν τρ[ο]ποῖς [ἐν τῆ]
 παρῶσα ἐνωμῶτω ὁμολογία, ἥς το γράμμα κυρ[ῶ]ν ἐστὶ κ[ε] βεβαίον
 πᾶ[ν]ταχῶ προφεροῖς, μεθ' ὑπογραφ[ῶ]ν τῶν ἐξ[ῆ] ἡμῶν [ὑ] τε αὐτῶν
 και τῶν [γραμμ]ῶν ἡ εἰδοτῶν ὑπογραψαντων, και σηνηθῶ
 μαρτυραν, παρῶν παροντες ἐπερωτηθεντες οἱ ἀφ' ἐκατέρου
 45 μερῶς ὁμολογησάμεν ταυθ' οὕτως εχέειν δῶσειν ποιει[ν]
 φυλατ[ε]ν ἐμμενεῖν ἐἰς περα[ς] α[γ]εῖν, ὑποθεμ[ε]ν[ο]ι δ[ε] [ἀλλήλοῖς]
 πρὸς πιστῆν και ἀσφαλείαν πᾶν[τ]α τ[α] τ[ε] νυν [ο]ντα κ[ε] ἐσομενά
 ἡμ[ῶ]ν πρ[ο]γματ[ῶ]ν γενικῶς κ[ε] ἰδικῶς, ἐ[ν] ἐχυρῶ λ[ε] [κ]ῆ, ὑποθη[κ]ῆς
 [δικ]αῖα καθάπερ ἐκ δικῆς·†

Ligne 27. Μακρογρηαιη comme substantif : on a déjà vu une tentative de verbe formé sur ce thème (n° 67089, v., l. 19, et 67294, l. 18).

Ligne 30. Ολων.

Ligne 32. Παρὰ σῶ : ajouté en marge.

Ligne 34. Χαριῶν : le second ω est une correction sur un ο.

Ligne 41. La lacune finale est un peu courte pour cette restitution, qui est cependant nécessaire.

Ligne 43. Ὑπογραψαντων : correction sur ὑπογραφοντων.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 40466 a.

67315. Contrat (troisième exemplaire du document qui nous est déjà connu par les n°s 67158 et 67159). — Au verso, poème de Dioscore au duc de Thébaïde Callinique. — Long. o m. 513 mill., larg. o m. 307 mill. — Antinoé (pl. XXVIII du tome II).

Écriture de Dioscore, du type demi-cursif.

- † Ὑμνον ἀναστήσαιμι χοροστ[ολι]ῆς σεο δ[ο]ξῆς,
 [του] πολυχυθηντος Καλλιμικ[ου στρα]τιαρχου.
 Θάλλε μοι, εἰσέτι Ψάλλεις, ἀμοιρ[α]τον ἐς χρόνον ἐλθοῖς,
 ο κλυτός ἐν μεροπείσσι καὶ ἐν χθονὶ παμβασιλῆος.
- 5 Ἐμπλῆος εἰς πλοοὺν ἠλθὼν ἀ[μετρ]ῆτων ἀρετῶων.
 Οὐ πέλειν, οὐ πέλειν ἄλλος ὁμοῖός υμμι γειεθλίη.
 Τούνεκα σε προῖάλλεν ἀναξ στρατιαρχὸν ἀμυμῶων,
 πηματ' ἀποπτύειν ὅσα τετλήκε πῶνια Θηβῆ.
 Τούνεκα μιν καλεῶ σε παναλκίμων Ηρακλῆα,
 10 ὅς ῥα καμῶων πόρε πᾶσιν ἐλευθερ[ε]ῆς παναρωγῆν.
 Τόλμηεις γενομῆν, πᾶνεπαξίον ὕμνοπολεῦειν
 τῶσσατιν ἀρετῆν ἀνίκανετός εἰμι [λ]ιγανειν.
 Μετρίος οὐκ' ἐνοήσα τῶσον κλέος, μ[η]τίς [α]νᾶκ[των].
 Ἰλλάθι μοι τρομεοῖντι, τῶσ[ν] μέλος ὄβρα βρησῶ.
 15 Τετ'τιξ τυτθ[ος ἐ]ῆν, καὶ ὀρ[γαν]ὸν ἐστὶ μ[ε]λίσσης·
 καὶ Θεὸν αὐτ[ὸν] αἰεὶ πᾶ[ναξ]θίτον α. τῆν
 Ως πέλε[ν] ἀχρ[ὸν] μ[οισ]ί.
 οὕτως ἀμμῶων ἰκανες, καλλ[ι]νικός στρατιαρχῆς,

Ligne 1. Le ξ est très douteux, et par suite le mot δοξῆς tout entier. L'adjectif χοροστολῆς l'est également; il est formé comme γαμοστολῆς, employé ailleurs par Dioscore (n° 67180, l. 7).

Ligne 3. Ἀμοιρατον est restitué d'après le n° 67055, v. 12 (Add. et Corr.).

Ligne 9. Lire μιν. Cf. n° 67055, v. l. 21.

Ligne 12. Ανίκανετός : mot forgé, pour ανικανος.

Ligne 13. Restitution douteuse et peu satisfaisante; mais je n'en vois guère d'autre à proposer; cf. n° 67055, v. l. 1.

Ligne 14. Lire ἰλαθι. — Restitution d'après le n° 67179, l. 25.

Ligne 16. Αυτεν : très douteux.

Lignes 17-18. Le premier vers, plus mutilé encore, se retrouve dans le poème de Dioscore publié au tome V des *Berliner Klassikertexte* (p. 116 et seq.), l. 45, où il faut sans doute corriger d'après lui la lecture ασ]τρονομοισι. De même, je proposerais de restituer dans *B. K.*, l. 46 : οὕτως ἀμμῶων ἰκανες [Ιωαννης, ou καλλιμικος στρα]τιαρχος (au lieu de αν αρωγος, qui pourtant pourrait aussi se compléter en π]αναρωγος).

[67315]

- ου χρυτον ποθεων, αδικα[η] κρισιν, αλλα Θεμιστας.
 20 Ζωγραφον αμφιβοητον επιγυρον εικονα πηξαι
 ατρεκειας ποθεω πολυηρατον ειδος υβαινειν,
 χαρματι λαμπετοον τ' αμαρυγματα οια σεληνη.
 Ακλινας ενι[χ]ησας Αχιλλεα και Διομηδην,
 ρηιδως και Αρηα, καλλει Βελλεροφοντην.
 25 Εκ σεθεν ηγητειρας επεδραμε πειρατα γαιης
 Νειλος αρουροβατης· φιλοπαρθενος εις σε χορευει
 αμφ[ε] και Διονυσος, ευστεφανοις υμεναιοις,
 αφ[η]ειον καλεον τε [το] σον κλεος ολβι[ο]δαμων.
 Ουτως αι ζωοις συ[ν] αδελφοις ε. τρ.
 30 Αρκαδι[ην] και Θηβην διαμπερ[ε]ς ηη[ι]οχη[υων],
 παντα φιλων και πασι φιλαι[τατο]ς, οτι ρε[ζε]σκη[ε]ς.
 Ειρηνη ταμνη Ξ[εο]ικε[λος] ηνθε[ε] παντη.
 Κλεπταδιην εδαμασσα[τ]ε πε[ιρασμοι]ς σεο Ξ[ε]σμων.
 Γηοπονοι γελωσων επ' ελπισιν εργα τελεσσαι
 35 ουκει γαρ φρονεουσιν ατασθαλα ληιστηρων
 εν πεδιω διαλευσειν, επει δεος ελλαβε παντας
 της αρετης, προφεριστε, και [ε]υνομης δια καλλος.
 . . λ [γρ]αφιδεσσι λιχας ποτε Θεσμοχαραξας,
 διπλοον αμφ[ε]βοητον οσον χρονον υμμι χ[αρ]ασσει.
 40 Ω Θειον οντως και ακριβα[ς] χ[ρ]υσουν γενους,
 γουναζο[μα]ι σε [πορσ]τατη[η] τ[ων] πορστατων,
 γουναζο[μα]ι σ[ε]. . . παν . . . βασιλεω[η].

Ligne 19. «L'or, qui est le jugement des gens injustes» : qui corrompt les juges iniques. Cf. n° 67316, l. 32.

Ligne 22. Je lis ici encore (cf. n° 67055) τ' αμαρυγματα, quoique Dioscore ait l'habitude de marquer l'éllision par une apostrophe, qui est absente ici.

Ligne 28. Peut-être καλεοντε[ς] το σον : mais la lacune me semble trop courte.

Ligne 29. Les trois dernières lettres de αδελφοις sont très douteuses; mais je ne juge plus cette lecture impossible comme lors de la première édition.

Ligne 30. Vers faux. Και est douteux, mais toute autre restitution laisserait subsister l'incorrection.

Ligne 33. La lecture κλεμαδιην est impossible. C'est un mot forgé sur le type κρυπταδιος (de κρυπτος).

Ligne 37. Αρετης : la syllabe ετ, oubliée, a été rajoutée au-dessus de la ligne.

Ligne 39. La lacune est un peu petite pour deux lettres, et le χ est douteux. Ces deux vers obscurs rappellent les vers 17-18 du n° 67131, v.

Ligne 40. Lire peut-être κἀκριβῆς. — Γενους : pour γενος.

- Εἰ τίς δυνήσεται ἀριθμεῖν ἀστερας] [67315]
 ἢ [τοῖς] κ[υ]αθ[οῖς τῆς] Ψ[αλαττης ρευματα],
 45 [γαί] πο[υ] καγω π[αν]τω[ς] δυνήσομαι μ[ε]τρεῖν]
 τας ἀ[ε]μ[η]στ[ου]ς ἀρε[τας] σου, [δεσ]ποτ[α],
 [του] πα[τρ]ισ[τ]ου κ[α]ι κλυτου στρ[α]τηλατου.

 παρ[ε]στι ημ[η]ν].
 50 Το[υ] σον κλεος πανευτυχεστερον .ι[. . .]
 ευ. αγγ[ε]λιης εκ Θεου το σημιον
 φανει, δικαιος συμφερουσιν παρ[ε]ξ[ω]ν.
 Θηθη πασα χορευσου, ειρηνην δεχου·
 ου γαρ θεωρησης κακουργικ[η]ν ετι,
 55 πα[τρ]τη δεος πεφουκεν ασπιλου δικης
 του [οξριμω]τατου στρατηγου ευμενης.
 Ειης π[ολ]υχρομιος, αφθον[ος] παρ[α]των,
 νικ[η]φορος, θρασυς, καταπατων εχθρους,
 νηξ [Σολ]ων, θεμιστια πιστα φυλαττων
 60 τω ευ[σε]ξει ανακτι, παντων δεσποτη
ης χειηαιος στρατηγος.
 [Τ]ω [σω] ορεξον οικετη ολβου χειρα(?).

πρ[α]υς σοφ[ος] τιμητικ[ος]
 φρονημος εἰ

Lignes 43-45. Restitués d'après le n° 67120, v., l. 10-12.

Ligne 46. La restitution de l'adjectif est très incertaine.

Ligne 51. La lettre qui suit la syllabe *ευ* est illisible, et d'ailleurs était sûrement fautive.

Ligne 53. Le vers ajouté en marge doit occuper la place 52 bis.

Ligne 54. Il faut lire sans doute *κακουργικη*, mais le *κ* est certain.

Ligne 56. *Οξριμωτατου* : restitution hypothétique (cf. *B. K.*, l. 31).

Ligne 59. La lacune semble juste assez grande pour trois lettres; *Σολων* est donc préférable à *Φαεθων*. Cf. n° 67279, v., l. 5, et 67317, l. 9.

Ligne 60. Les trois derniers vers ont apparu un peu plus nettement depuis que le papyrus, acquis par le Musée, a pu être tendu plus soigneusement. Toutefois les mots *ευσεξει ανακτι* sont assez douteux.

Ligne 62. Restituée d'après le n° 67120, v., l. 20 : mais c'est là naturellement une restauration douteuse. La trace qui reste au début serait plutôt un *η* qu'un *ω*.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 43627^b. Texte et traduction publiés dans J. MASPERO, *Un dernier poète grec d'Égypte* (*Revue des Études grecques*, 1911, p. 448-453).

67316. Deux poèmes de Dioscore, l'un sur la mort d'Achille, l'autre adressé au « comte Dominos, chancelier ». — Long. 0 m. 532 mill., larg. 0 m. 296 mill. — Antinoé (pl. VIII).

Lettres capitales, penchées en avant, et irrégulières.

Les deux poèmes sont écrits au verso du papyrus. Au recto, cinq lignes de grosse écriture reproduisant un protocole analogue à ceux qui ont été publiés plus haut, notamment au n° 67151. Mais ici les lettres ne sont ni complètement déformées, ni agglomérées les unes sur les autres, en sorte qu'elles sont restées à peu près lisibles. Ce papyrus serait donc extrêmement précieux pour le déchiffrement de l'écriture secrète dite « perpendiculaire », si malheureusement il n'était dans un déplorable état de conservation. Il se compose d'une grande quantité de fragments très petits, que j'ai pu réunir grâce au texte du verso. Le fragment resté isolé, sur la droite, doit forcément se placer là où on le verra sur la planche VIII : mais sa situation tout à fait précise ne peut se déterminer, car il ne se raccorde à aucun de ses voisins.

L'écriture semble avoir été tracée non avec une plume mais avec un bâtonnet trempé dans l'encre. On peut lire encore :

Φλς Ση[. . .] ενδοξς κορυς	Φλ(αουίου) Ση. . . ενδοξ(οτάτου) κόμ(ετος)
απ[ο] υπ[α]τς κς [πατρι]κς	ἀπό υπάτ(ων) κ(αί) πατρικ(ίου)
δι. ρισ. μ[.]
στρατηλάτς βιλλ[. .]	στρατηλάτου.
5 . . . πα βουλ[. .]θ[. .]
(Ιωαννης)	μ. . .
monogramme	monogramme

Cette lecture partielle confirme les résultats que j'avais obtenus en étudiant le n° 67151 : en outre, dans ce dernier papyrus, la ligne 4 semble bien, elle aussi, commencer par les lettres στρ, initiales de στρατηλάτης.

Au-dessous de ce protocole, quelques vestiges illisibles d'une seule ligne en caractères ordinaires.

VERSO.

† Τίνας αν ειπη λ^{γς} Αχιλλευσ αποθανων δια την [Π]ολυξί/ Αρτι ποθος Ξανατοιο Φιλιον τεκος εξεΞαανθη,

Ligne 1. Lire τίνας αν ειπη λογους Αχ., αποθανων δια την Πολυξην. Dioscore a adopté la légende d'après laquelle Achille, attiré dans un guet-apens, aurait été assassiné au moment où il célébrait ses nocés avec Polyxène.

Ligne 2. «Voici qu'en cet instant le désir (l'amour) s'est révélé le fils chéri de la mort» (?). On attendrait plutôt le contraire : car l'auteur, je le suppose, a voulu dire que l'amour a été cause de la mort d'Achille.

- ἡμεῖρων φιλοσῆτα και μεῖρω[ν] κακῶν ε. ειν. [67316]
 Ατρεκείως Αἰδῆς Τρωῶν ἀλοχοῖσι λοχ[ε]υεῖ
 5 πη ποθεν Λιακιδῆν Πολυξείνης καλλεῖ Ξαπτεῖν.
 Καλλιχομῶν ο ποθος μετ[α]μορφετο Αρεος αιχμη
 θη. ριτετ. . . [.] κ η̄αλ . .
 Τρωες και Ξαπο[ν]τ[ε]ς π θη
 †: Εἰς τῶν [κρῖ (?) Δ]ομνῶν τον καγκελλαριον τῶν επαρχῶ
 10 [εγκωμια] μετᾶ ακροστοιχιδος
 Ε Εἰ μελοπο[ι]ος α[ρ]ιστος επ ευνομησιν αοιδῆς
 Ἰ ἴστατο μητιῶν, γερας ηλικιον ὑμνοπολευνῶ
 C σης αρετης, παναριστε, παναυγεος ηδε τ' αριστης,
 Τ τοιον επος κατελεξον εως παρεμῦθετο θυμος,
 15 Ο οτ[τ]ε τεττιξ̄ πολυθυμος εχει δεμας οπλ [- - -]
 Η νυκταδιη μελεδωνι Θερον κατ ορεσφι λιγαμ[η]ει.
 Κ Κλυτος ευκλειης βασιλευς Θεο[ς] υμ[η]νον ακουσει
 [Ρ ρ] σ . . ραφι πορα . . . ξον εμιψαι

Ligne 3. Κακῶν (?): Γα est une correction sur une ou même plutôt deux autres lettres.

Ligne 4. Jeu de mots entre ἀλοχοῖσι et λοχευεῖ, qui a ici le sens de «tendre des pièges» (Hesychios: λοχευοῦτες· ἐνεδρουντες). Le sens paraît être: Hadès, en se servant des femmes troyennes, dresse un piège où périra Achille.

Ligne 5. Λιακιδῆν: corrigé sur Λιακιδασ. — Πη ποθεν: cf. n° 67182, l. 1.

Ligne 6. Μεταμορφετο (au passif): forme irrégulière, due à des nécessités de prosodie.

Ligne 9. Κριτ(ην) ou κυριον? La lettre κ est sûre à la première place, et Γα très probable à la troisième, voir les débuts des vers 17 et 19; en outre il faut un mot de six lettres comme κριτην. Si l'on préférait κυριον, dans ce cas, il faudrait lire [ρη]ιδιος à la ligne 19, ce qui est possible. Mais le ῖ est à peu près sur l'alignement des lettres initiales de chaque vers, en sorte que la place me paraît manquer pour l'addition [ρη].

Ligne 10. Sur Dominios, cf. n° 67185, (B), l. 13. Trois autres exemples d'acrostiche sont fournis par les poèmes publiés aux n° 67184 (recto, B) et 67185 (A et B), mais la mention μετᾶ ακροστοιχιδος ne s'y trouve pas (cf. *Add. et Corr.* du tome II, p. 198, et la note 2 du n° 67289, verso); le n° 67318, au contraire, fournit un quatrième exemple, avec cette mention.

Ligne 12. Ὑμνοπολευν(ν): la barre qui représente le ν est cependant douteuse.

Ligne 15. Lire τεττιξ̄. L'addition du γ est un phénomène dont on rencontre d'assez nombreux exemples dans les papyrus coptes. Cf. κλκ.†Γξ = μαστιξ̄ (Crum, *Copt. Mss. of the Rylands Library*, p. 51). — Le sens général est peut-être le suivant: si un poète d'un plus vaste talent entreprend de chanter tes louanges, moi, pour me consoler, je songerai que l'humble cigale ose bien élever son hymne jusqu'à Dieu.

Ligne 16. Νυκταδιη: sur ces adjectifs forgés en αδιος par Dioscore, cf. le κλεπταδιος du n° 67315, l. 33.

- [67316] [I] ἰδι.ς λι.η παυ[. μ]ητι[ς ε] παρχων
 20 [Γ] τ. . . . ο]ις ε[πε]εσσι [τ]ε[ον κλεος ο]υποτ'α
 [H] η. . . .]σαν .ε. .ων καταμ. πα.
 [H] η.]ωσε ταχα καλ. . . . σαλ. ιος [. . .
 [Δ] Δ[ομνινον] αμφιξο[ητ]ρον ομων[υ]μοσ ομμ[ασι λευσης?]
 [O] Ορφεα Καλλιοπης ενικησας ετητυμι[ησιν(?)].
 25 [M] Μυθον επ εννεσησι [τ]ερον ποθεου[σιν επα]ρχοι.
 [H] Νεστωρ ου λαθεν, αλλ[α] σ[υ κριτ]ης αμμ[ι]ν ετ^{ης}υχ
 [I] ισταμενο[ς] προβολ[ον πανικελος] επλεο ταισδε
 H νοσφιν αλιζροσυν[ης. . .
 O Ουτως αει ζω[οις α]λυπωτατος, εκτος αναγκης,
 30 H Νηπιαχοισι τεκ[νοισιν αμα] ζαθει σεο νυμφη.
 χειραν εμοι α τ[ανυσσον, ε]πει ξενο[ς] εμι μογησας,
 εκ στυγερων κα[ματω]η, αλιχων κρισ[ις] ενθα με ριπτει.

Ligne 21. Si considérable que soit la lacune, il semble bien que Dioscore promette ici l'immortalité à son héros, grâce aux vers qu'il lui dédie : prédiction qui s'est réalisée!

Ligne 23. Δομνινον : restitué à cause du mot ομωνυμος. Mais le sens est obscur.

Ligne 25. J'ai ajouté aux lignes 25-27 le petit fragment détaché qui porte la fin de trois lignes. Les vers précédents seraient trop longs si on le plaçait plus haut; les vers 29 et seq. sont complets, et le fragment du bas porte les traces illisibles de la fin du vers 28. Il est donc rigoureusement impossible de situer ailleurs ce fragment. En outre, on obtient ainsi un sens admissible. Le vers 26 doit signifier que Dominos est un nouveau Nestor.

Ligne 26. Κριτης : mais la lacune contiendrait plutôt six lettres, si j'ai exactement remplacé le fragment final.

Ligne 27. Πανικελος remplirait juste la lacune; il faudrait, en ce cas, considérer l'α comme long.

Ligne 31. Dioscore est un ξενος à Antinoé, puisqu'il est originaire d'Aphroditè.

Ligne 32. «Le jugement des (magistrats) injustes.» Ce passage éclaire le sens du n° 67315, l. 19.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 40467.

67317. Fragment d'un poème de Dioscore, en trimètres iambiques. — Long. o m. 288 mill., larg. o m. 130 mill. — Antinoé(?).

Le sujet est l'éloge, semble-t-il, d'un duc de Thébaïde (si la restitution du vers 11 est légitime). Ce fragment mutilé n'a été publié ici que parce qu'il permet de compléter un vers d'une autre pièce (n° 67279, v., l. 6), et pourra peut-être rendre d'autres services analogues.

Onciale penchée particulière à Dioscore, mêlée de rares formes cursives.

[67317]

Traces de trois vers au moins, au début.

- καθ'εστ[. . .
 τῶ φ[α]ντ'αρισ[τον . . .
 [Θ]ηξῆς τὰ τειχ[η] . . .
 [τ]υχῆ[ς] ἀμαρά[του . . .
 5 [ο]θὲν κίβωτου τ[. . .
 [. . .]ησ[.]η πᾶσα χορ[ευσον, ειρηνην δεχου].
 [Ου] γὰρ θωρορησι[ς] κα[κουργικην ετι],
 Παντη δεος π[εφ]υ[κειν ασπιλου δικης]
 Νεο[υ] Σ[ο]λῶν[ο]ς λ[ει]πον[τος (?)] . . . σαφῆ]
 10 [Δ]ευρο χαρις κα[ι] χαρμ[α . . .
 [τ]ροῦς εμμενεις ἀν[κ]ητους στρατηλατας]
 τον ευτυχεστ[ε]ρον . . .
 αρχο[ν]τ[α] πα[ν]των [. . .
 τον αμφοδ[ε]ξιον β[ρα]βευτην (?) . . .
 15 και μισοπονηρον [. . .
 νικαις αμιμητοις τ[ε] . . .
 ου κατα παλαιατα[το] . . .
 φ[ε]ροντ' ανατλαν[. . .
 [Χαι]ρων χορηγεις εις [μυριαμφορον χρονον (?)],
 20 αλ[υπ]ος, [αφ]θον[ο]ς φ[. . .
 Χειραν εμ[ο]ι α [τανυσσον . . .
 χειραν ε[μ]οι α [τ]ανυσσον εμην πενηνη διαλυειν]
 οικτιτον (sic) οφ[ε]ρα λι[γα]νω (?) . . .

Ligne 3. Cf. le Θηξη τειχιοςσα du n° 67055, v., l. 24.

Ligne 4. Αμαρατου : ce mot est l'un de ceux qui ont concouru, avec αμηρυτος et απειρατος, à former le barbarisme αμοιρατος si souvent employé par Dioscore : cf. n° 67184, v., l. 2.

Ligne 5. Κίβωτου : l'ω est très douteux. Ce serait en tout cas une correction sur un η.

Ligne 6. Θηξη ne peut se lire. Cf. n° 67131, v., (A), l. 1.

Ligne 9-11. Cf. n° 67279, v., l. 1-5.

Ligne 19. Restituée d'après le n° 67097, v., (F), l. 29.

Ligne 22. Restituée d'après le n° 67097, v., (B), l. 21 : il faudrait alors supposer que Dioscore a achevé son morceau en hexamètres dactyliques : cf. l'inverse au n° 67315.

BIBL. : Journal d'entrée du Musée, n° 40469.

67318. Poème en hexamètres homériques, œuvre de Dioscore : épithalame d'un certain Isaac (cf. n° 67179). — Long. 0 m. 118 mill., larg. 0 m. 256 mill. — Antinoé(?).

Écriture ordinaire de Dioscore, un peu plus cursive que celle du n° 67317.

Ἐπιθαλαμῖον μετὰ ἀκροστοιχίδος τοῦ νυμφῖο
 † Ἰστασο, Καλλισπη, καὶ μελπεο, μητερ αὐτῆς,
 σεμνον αἰ στίλβοντα γαμον πολυσωφρονος ευνης,
 ἀγλαΐης συν ερωτι πεπληθота δ' ὀλβουσυνῶων.
 5 Κυπρίδος οὐκ' ἐνοησεν αἰκεα δ' ἐργα τελεσσαι,
 ἴστον ἀναστησαι Φιλαμαρτου Τυνδαρεωνης.
 Ωγυγης γενεης ἕρον γενος ἐγγυθι Νειλου
 λυσατε πως μεθεπουσιν ο νυμφιος ἦδε κ| νυμφη.
 Ἀκλινεως κατεμαρψαν, εοικότε Βελλεροφορητη,
 10 μνηνη ἀμφιπουσιν ἀγαλλομενηνη νμεναισις,
 [π]υροφορου χαριεντας ἐπ ἀνθεσιν ἀυλακας αἱσι.
 Ρηίδιως Διοηυσον ἐνι στεφεεσσι κ| Νειλῶν
 ρυσαμενος πολυτεκνον αἰ θεος ἐγγυαλιξοι
 οὐλομενης ἀπανευθεν γαμον προφερεστατον ἀλλῶ.
 15 Τουνεκ αἰ ζωοιτε καὶ ἀφθιτον ἐς χρονον ἐλθοις,
 ἀφθονον εὐνομης παναιδιμον ἠδος αειρας
 τροσσατης ἀρετης, ἀμ' ἀρίζηλη σεο νυμφη.
 [Ω]ριον, οὐ μετὰ δην, ἐπὶ γουνασιν ἀψαι νῦα,
 νεκ[τα]ρος ἠδυτερον, πεποθῆμενον εἰς εο καλλῶ[ς],

Ligne 1. L'acrostiche donne : Ἰσακῶ λαμπροτατῶ νυμφῖω; certaines lettres, par une singulière licence, sont représentées deux fois.

Ligne 5. Le sujet ne peut être que γαμος : cette union ne se terminera pas, comme celle d'Hélène, par une fuite sur un vaisseau (ἴστον ἀναστησαι). Cette comparaison avec Hélène ornait déjà le poème n° 67179.

Ligne 6. Τυνδαρεωνη : la fille de Tyndare, Hélène.

Ligne 8. Κ| = καί; autre abréviation au vers 12.

Ligne 10. Μνηνη : les deux dernières lettres sont le résultat d'une correction; — « un mois tout engagé des Amours qui les environnent ».

Ligne 11. Πυροφορου : qui porte le blé. — Αυλαξ est quelquefois considéré comme un mot masculin : voir les exemples cités dans le *Thesaurus* d'Henri Estienne.

Ligne 14. Ουλομενης pris substantivement : un mariage exempt de désastres. Le début de la phrase est obscur.

Ligne 16. Ηδος : corrigé sur .τον.

Ligne 18. Ωριον : douteux. — Ου μετὰ δην : et non après une longue attente.

- 20 υμετερων καματων πανεπαξιον ολβιστηρα, [67318]
 μητιν αερταζοντα πανικελον υμμι τοκευσι.
 λ̄ Ισακ ομβριμοθυμος εφευραο νυμφην αριστην (sic).
 κ) Φευγεο, βασκακη, γαμον ιλασον εκ Θεου τονδε.
 Ως χρῦσος χρ[ρ]ῦσων ετυχε κς αργυρος αργυρον ευρεν.
 25 ζ̄ Ι[σα]κιου χρ[ρ]ιεντος αμυμονος εκ γενετηρος.

Ligne 22. Les signes placés en marge rétablissent l'ordre des vers, nécessaire pour achever l'acrostiche. L'α du vers 25 doit avoir une signification analogue. Il faut rétablir ainsi la succession : 23, 25, 22, 24.

Ligne 23. Le vers commence par une véritable formule d'exorcisme, semblable à celles qu'on lit sur les amulettes, *Φευγε μεμισωμενη, Φευγε ποδαγρα*, etc... (cf. G. SCHLUMBERGER, dans *Revue des Études grecques*, V, 1892, p. 73 et seq.).

Ligne 24. Cf. n° 67179, l. 7. — Il faut évidemment lire *χρυσον*, mais le mss. suggère plutôt un ω ou un α. Les traits sur l'υ indiquent (à tort ici) l'allongement de la voyelle.

Ligne 25. *Αμυμονος* : *μυ* corrigé sur d'autres lettres effacées.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40470.

67319. Liste des pâturages (*βοσκήματα*) appartenant à Dioscore fils d'Apol-
 lōs(?) et dévastés par ses ennemis. Sur le sens du mot *βοσκημα*, cf.
 nos 67097, v., (A), l. 2; 67112, l. 11 et *uscr.*, etc. Comme nous pos-
 sédons déjà une liste de même nature (n° 67143), écrite de la main de
 Dioscore, il est possible qu'il s'agisse ici encore de lui (quoique au verso
 son nom se lise avec celui de son grand-père Dioscore Psimanōbet). Les
 atteintes portées à sa propriété seraient alors la suite des mesures prises
 contre lui par le pagarque d'Antaiopolis en l'an 566 (n° 67002, I), et
 qui le forcèrent à fuir à Antinoé. Cette dévastation a consisté sans doute à
 faire paître des bestiaux étrangers (*βρωθέντα*) sur ces pâturages (cf.
 n° 67002, I, l. 14 : τῶ τε βοηθῶ τῆς κώμης Φθλά καὶ τοῖς ταύτης
ποιμέσι). — Long. 0 m. 194 mill., larg. 0 m. 304 mill. — Aphroditō (?).

Cursive arrondie.

[·Υπ]ρ[μν]ηστικ[·]ων βοσκηματων μὲ [·τ]ων βρωθ[εν]τς παρα διαφορων
 αν[θρ]ῶ̄ ως εξης ὑπο[τετ]αχ[τα]ι·

ο[υ]

Ερωχ

τοπς . με εξ υποβολης Πατερμῶθιῶ ἀπο ιδ̄ ιηδ̄ [εως] ει και αυτης υπο των περι
 Ηρακλειου και Ιωαννην

Ligne 1. *Βρωθειτ[ων]* : le β est corrigé sur une lettre indistincte.

- [67319] τοπς Πασιχοριῶ δ/ των αυτων πρωτ[ο]κωμς εξ ὑποβολη[ς] των αυτων κεφα-
λαιωτων
- 5 τοπς Πιαρσαχω ομοι/ δ/ των αυτων
τοπς Νιλαμωμος και των αρῶρ' Τασινεουτο[ς] επι μεν της ιδ, δ/ Ἰωαννῶ Ταυουρε
γεωρ' εξ ὑποβῶ Λεραμαιῶ Βικτορος ποιμς τῶ και Σουλ
επι δε της ιε ινδ/ δ/ των [ει]ρομη[εν]ων πρωτ[ο]κωμῶς Ἰωαννῶ και Ηρακλειῶ
[τ]οπς Παλλος δ/ Πατερμῶθιῶ κεφαλαιῶ, εξ υποβολς Μουσ[α]ῖῶ Καλλιμ[κ]ῶ
διακ/ και γεωρ[γ]ῶ απ' ιδς ιε
τοπς Ἰσακ[ι]ῶ Βησκουῖτος εν Νεπκη, δ/ Φοιβαμμωμος και Μη[η]α, εξ ὑποβο-
λης Ἰακχυξῖῶ γεωργς απ' ιδ ινδ/ επι δε της ιε γ Βικλῶ τῶ
10 και Φωτ Μεγμε εξ ὑποβολ/ τῶ αυτῶ
τοπς Αστει[ρι]ῶ (?) πρωτ. απ[ο] τῶ [α]υτς τοπῶ Νεπκη, δ/ Φοιβαμμ[ω]μος
και Μηνα \mathcal{L} α ινδ/ αυτς κς . ια.
τοπ[ς] K [υ]ρι[α]χῶ [του διακειμεν]ῶ εν [τω α]υτς [N]ε[π]κη δ/ Φοιβ[α]μμ[ω]νος
κ[α]ι Μηνα απ' ιδ εως α ι [α]υτς
[το]πς Ωριωνος Ευλογῖῶ
τοπς τῶ υῖου Ταυθαλεκ
15 και το η[μ]ισυ τῶ χ[ε]ωρχιῶ Λπα Σενουθου
τοπς Εξαχτορο[ς], δ/ των απο πρωτοκωμς των περι Ηρακλειον και Ἰωαννην,
εξ ὑποβῶ Μηνας αδελθῶ μῶ
τοπς Πια. ωνεν δ/ τῶ [υ]ῖῶ Πλασαικ του λεγομῆ [Γ]εωρχιῶ
τοπς Ταθσεουαε [δ] Ψαη ὑποδεκς
τοπς Ηαμουθῶ επι α ινδ/ μεν δ/ Φοιβαμμωμ[ω]νος επι δε της ιδ γ ιε [δ] τω]ν αγρο-
Φυλακων
20 τοπς Καρχαρῶ δ/ Βικτορος Ταχυμιας ποιμς απο ιδ ινδ/ εως της παρουσις α ινδ/
και αυτης
τοπς Λπα Ονοφριῶ δ/ τῶ υῖῶ Μαρθα απο Φθλα, [επ]ι μεν ιε ινδ/ μονη[ς]
τοπς Παπκουκ δ/ των υῖων Πικσω απ' ιγ ινδ/ εως α ινδ/ και αυτης
του εμῶ οργανῶ δ/ Παπσακριου Μακαριῶ και Πῶσιμ επι ιδ ινδ/ μονης

Ligne 4. Πασιχοριου : cf. n° 67112, *suscr.* — των αυτων : Herakleios et Jean. Un protocômète Herakleios est en effet cité au n° 67055, *v.*, II, l. 16.

Ligne 6. Τασινεουτος : Ψα paraît être en effet cité au n° 67055, *v.*, II, l. 16.

Ligne 7. Elle commence notablement plus loin vers la droite que les autres lignes.

Ligne 9. Νεπκη : cf. le κληρος Νεμπκητος du n° 67107, l. 10, et le Νεμπσε de *P. Lond.*, IV, *Index* 4 (b).

Ligne 10. Ajoutée postérieurement, et commençant au milieu de la page.

Ligne 16. Απο est certain, et non αυτς.

Ligne 20. Au-dessus de cette ligne a été ajoutée une autre ligne, complètement effacée.

των αρῶρων Πιριω[π]ος εἰς ἀπηλῆς χωμης δ/ του υἱου Μαρθα επι ιε ινδ/ μωνης [67319]
 25 [το]πῆ Εὐνηθιδ και Ωρο[ι]ωνος(?). . .

Le papyrus est brisé.

Au verso, longue suscription, presque entièrement effacée. On lit encore le premier mot : † γνωσῆ
 †[. . .], et les derniers : Διοσ[κο]ρῶ Ψιμα[ν]ω[ξ]ετ δι/ Διο[σκο]ρῶ(?).

Ligne 24. Εἰς ἀπηλιωτου χωματος : le λῆ de ἀπηλῆς est d'ailleurs extrêmement douteux.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40468 a.

67320. *Ordre du praeses* de Thébaidé inférieure, Thomas, relatif à l'annone de la garnison d'Antaiopolis, pour la cinquième indiction. — Long. 0 m. 290 mill., larg. 0 m. 674 mill. — Antinoé.

Date : décembre 541 (?). J'ai indiqué dans mon *Organis. milit. de l'Égypte byz.*, p. 144, que la ville d'Antaiopolis eut un seul ἀριθμὸς pour garnison jusqu'aux environs de l'an 540. La cinquième indiction, ici, serait donc l'an 541/542 au plus tard, puisqu'il est encore question d'un unique ἀριθμὸς. La date de 526/527 est peu vraisemblable. L'indiction employée ici est celle de Constantinople (cf. n° 67321, l. 9), commençant le 1er septembre. La deuxième τετραμηνος débute donc en janvier, et l'ordonnement de cette dépense a dû se faire à la fin de l'année précédente.

Même écriture que les n° 67030, 67280 et 67281.

[Φλῆς Μηνῆς Ιουστινιανος Δημοσθενης] Ιωανη[η]ς Θωμ[α]ς ο] λαμπρῶ τριεῖ
 νοταρῶ παραιτω[ρ]ιανῆ τῷ Σειῆ παλ/ και [αρ]χιῆ της Θ[η]εῆ[α] επαρχῆ

[Φλῆς. υιος, ο καθωσιωμενος ακτο]υαριος των γ[ε]νηναιο-
 τατων στρα[τ]ιω[τ]ων των απο τῷ αριθμῷ Ανταιῶ, δι' οικειας αναφορα[s]
 ε]διδαξεν [τ]ο δικαστηριον χρονηαι

[παρασχεθηναι τα τοις στρατιωταις α]φωρισ[μ]ενα σιτηρ[ε]σια ὑπερ της δε[υ]-
 τ[ε]ρ[α] εἰρημῶ της παρουσης πεμπτης επιη[ε]μισσεως. Εἰτα η ταξις εἰρη-
 τησεν προς ὑμας

Ligne 1. Ο λαμπρ(οτατος) τριε(ουνος) νοταρ(ιων) παραιτωριαν(ων) το(υ) Σει(ου) παλ(α-
 τισυ), και αρχ(ων) της Θε(ε)α(ιων) επαρχ(ιας). Aucune trace d'écriture après ce
 dernier mot. — D'après ce titre ce *praeses* était *comte*; une communication de
 M. Bell me permet de restituer le nom au complet d'après *P. Lond.*, 1679. Le
 Θωμης κομης du n° 67169bis, l. 6 (tome III, p. 3) est-il le même personnage? Une
 fois de plus le dernier nom serait donc l'usuel, en cas de « polyonymie ». La date
 proposée plus haut se trouverait jusqu'à un certain point confirmée, puisque le
 n° 67169, daté de l'an 569, mentionne le fils et le petit-fils du comte Thomas.

Ligne 2. Si la restitution de la ligne 6 est justifiée, la lacune des lignes 2-5 devait
 contenir un peu plus de quarante lettres (44 à 45). Les restitutions proposées ici

[67320] [ταυτα απαιτησαι τε και διαδουναι αυτοις] αχρι κομι[δ]ης τῷ ευτυχεστατ[ῷ]
 προδηληγατῷ της αυτης πεμπτης ἰνδικτιον[ῷ]ς. Θελησατε τοιυιν, δεχομενοι
 τοδε τῷ

5 [δικαστικον προσταγμα, διαδιδῶ]ναι τα αυτα [σι]τηρησεια [επ]ι τον πρ[ο]ει-
 ρημενον ανδρα, κατα την ὑποτεταγμενην γνωσιν [κι]νδυνῶ της αυτης
 ταξεως, ειδοτες ως

[ει κατα τι ραθυμια τις παρακολουθηση, ουκ εκτος εσεσθε δικαστικ]η[ς]
 κλη[σεως] δια γαρ] τ[ῷ]υτῷ εκ ταξεως α[π]εσταλ[τά]ι· † [L]eg̃i †

Legi
 +
 R

(B) † Χρη εκ της ὑμετερης κωμης το ὑποτεταγμενον μετρον
 σιτου αρταβων διακοσιων τριων, οινωκρεων
 ακτακισχειλιων επτακοσιων πεντηκοντα, ὑπερ της
 δευτερης τετραμνηῶ της παρ[ο]υσης πεμπτης επινεμησις,

5 απαιτηθηναι και παρασχεθηναι τοις γενναιοτατοις
 στρατιωταις αριθμῷ Ανταιῷ ἀπροκριτως, αχρι κομιδης
 τοῦ ευτυχεστατῷ προδηληγατῷ της αυτης πεμπτης
 ἰνδ. Δηλαδη της καταβολῆ| γιγνομῆς τα[ς] φορμαρ|
 κομιζ||

10 Σιτῷ εν χρ| κατα ἰη μ του ἰ α ο σγ ||

ne visant qu'à rétablir le sens, je n'ai pas tenu compte de cette indication, qui d'ail-
 leurs n'est pas certaine. — Sur l'*actuarius* ou *optio*, cf. J. MASPERO, *op. cit.*, p. 105.

Ligne 4. Το προδηληγατον : c'est la *delegatio* — ou plutôt la *prædelegatio* — du préfet
 du prétoire, indiquant, entre autres impôts, le montant de l'annone militaire : cf.
 M. GELZER, *Byzant. Verwaltung Aegyptens*, p. 39-41. — Τῷ, à la fin de la ligne : pour το.

Ligne 6. Restitution d'après le numéro suivant, l. 11. — Après τουτο, espace blanc,
 équivalant à onze lettres environ.

Ligne 7. Au-dessous du second *Legi*, le même signe (un R barré) qu'on voit aux
 n°s 67030 et 67280; mais ici il a presque entièrement disparu dans une lacune.

— Ici, la lecture *Legi* est assurée (cf. n° 67321, (A), l. 12).

(B) Ligne 4. Τετραμνηον : sic. Dans le texte A, l. 3, on lit εξαμνηον, qui est certainement
 une erreur.

Ligne 8. Της καταβολ(ης) γιγνομε(νης) τας φορμαρ(ιας) κομιζ(εσθε) : ces φορμαρ(ια) ou
 quittances sont celles dont les n°s 67050, 67051 et 67137 nous ont conservé des
 spécimens.

Ligne 10. Εν χρ(υσῶ), κατα μο(διους) μ' του νο(μισματος) α' : l'*adaeratio* se fait à 40
 modii pour un *nomisma*.

οιη[οκρ]εου
 εξ/εη' χ[ρ/κ]ατα ϛ, σ του η α ϛ, ε

[67320]

Ligne 11. Le signe ϛ, représente évidemment une mesure de capacité; mais le nom n'en est jamais donné en clair dans nos textes (cf. n° 67050 etc.); ils font suivre immédiatement d'un chiffre le mot *οιωκρεου*. Peut-être faut-il lire *αγς* = *αγγεια*, ou *λ[ιτραι]*.

Ligne 12. Εξ (ων).

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40471.

67321. Ordre du *praeses* de Thébaïde inférieure Jacques, relatif à l'annonce des *Numides Justiniciens* de la garnison d'Hermopolis. — Long. 0 m. 306 mill., larg. 0 m. 820 mill. — Antinoé.

Date : 548 ou 563. — La réorganisation militaire de la Thébaïde, dont il est question l. 3, doit, en effet, avoir suivi la réforme administrative de 539 (Édit XIII). La date de 548 (ind. XII) est la plus probable, parce que cette allusion aux réformes paraît indiquer qu'elles étaient encore récentes quand le papyrus fut écrit.

Cursive très soignée (analogue à celle du n° 67320). — Un papyrus de contenu analogue fait partie des collections du British Museum; M. H. I. Bell a eu l'obligeance de compléter ma copie d'après le manuscrit de Londres, et j'ai marqué ici d'un astérisque les restitutions obtenues par lui au moyen de cette collation.

(A) [† Φλαυῖος] Θεοδωρος Μηνας Ἰουλιανο[ς] Ἰακκωβος ο μεγαλοπ^ερ̄/ κομ̄ και αρχις της Θηβ^ε επαρχις το ϛ''

[Πασας, Θεου ηγο]υμενους, τας [υφ]ηλιω πολεις ἰθυων βασιλευς ο κρητ[ισ]τος σπλοις και στρατιωτικοις καταλογοις εις παραταξιν παρσκευασμενοις των τακτικων [ε]μπειρια,

*[μετα της τ^ελων νομων] *τα[ξε]ως τιχειζει χαρακτηριζει τρυτο το νυν *[φ]οιτησαν ευτυχημα τω Θηβαιων εθνει. Θεσπισαι γαρ ευτυχως κατηξιωσεν δια Ξειου παραματικου τυπου

(A) *Ligne 1.* Le titre de *κομης και αρχων της Θηβαιων επαρχιας* se retrouve aux n° 67030, 67281, et le même *praeses*, Flavius Théodoros Ménas Joulianos Jacobos, nous est déjà connu par le n° 67030. A la fin de la ligne, le chiffre ϛ n'est pas absolument sûr, mais il est très probable. Si l'an 6 correspond à la douzième indiction, le papyrus 67030, qui est de la dixième, sera daté de l'an 4 : et en effet, l. 1, on peut y lire *το δ*. Il semble donc que ces dates signifient seulement « la quatrième, la sixième année de son gouvernement ». La magistrature était peut-être annuelle, mais immédiatement renouvelable.

Ligne 2. La restitution du début est entièrement hypothétique.

Ligne 3. Lire *τειχειζει*. — *Το νυν φοιτησαν* : le tour de la Thébaïde est récemment

Catal. du Musée, n° 67279.

- [67321] * [εἰδηρύσθαι τῆ]ν Ἐρμούπολι[τῶ]ν πόλει ἀριθμὸν τῶν εὐκαθροσιωτῶν Νουμιδῶν Ἰουστινιανῶν, ἀνδρῶν πεντακοσίων ὀκτώ, πρὸς παραβυλακίην τῆς Θηβαίων ἐπαρχείας καὶ
- 5 [πρὸς ἐκδι]ώξιν πάσης β[α]ρβαρικῆς [ἐπ]ιδόρουμης, καὶ σιτησεῖς αὐ[τ]οῖς χορηγεῖσθαι προσεταξεν. Τὴν γὰρ τοιαυτὴν ἀχάθην καὶ προσηθητικὴν διοικήσιν περατὶ π[α]ραδουναί
- * [προστετακτᾶ]ι ὁ ἐνδοξοτατ[ος] κομῆς Πλουτινῶς, ἀνηρ τῆ εὐσεβεί τα[υτῆ] * πολιτεία χρησιμὸς γεγονώς, καὶ ἐν τοῖς κοινῶς παραγμασιν εὐδοκίμος θᾶνεις, ὡς καὶ μεμαρτυρη[τᾶ]ι
- * [παρα τῆς κρα]τουσης τυχη[ς] καὶ τῆς ὑψηλοτάτης καθέδρας, ὅστ[ι]ς ἐ]χ προσημιῶν τῆς αὐτοῦ ἀξίξεως ἐδείξεν τὸ * [ζυ]σεῖ προσόν τῆ αὐτοῦ ἐνδοξοτητι παραρτῶ το λυ[σι]τῆλον
- [.] κρηπῶν. Θ[ε]λησ[α]τε τοῖνυν, τοῦτο τὸ δικ[ασ]τικὸν προ[σταγ]μα δεχ[ο]με[νο]ι, χορηγησάτω τοῖς προδηλωθεῖσιν εὐκ[αθ]ροσιωτοῖς Νουμιδοῖς Ἰουστινιανοῖς, διὰ Βηρυλλᾶ
- * [τοῦ καθωσιω]μενῶ αὐτῶ[ν] ὀπιτινῶς, εἰς ἀνδρας πεντακοσίουσ [ὀκτ]ῶ τελλ[ο]υσιν, ὑπερ μῆνος σεπτεμβριου καὶ ὀκταμβρι[ο]υ καὶ νοεμβριου καὶ δεκεμβριου τῆς παρουσιῆς
- 10 [δωδεκατης] ἐπινεμ[ησε]ως, ἀκολ[ουθ]ῶς τῆ ὑποτ[ετ]αχ[η] μενη γν[ωστ]ῆι, εἰδοτες ὡς εἰ κατὰ τι ραθυμία τις παρακλόουθ[ησ]η, οὐκ' ἐκτος ἐσεσθε δικαστικῆς κινήσεως·
- * [διὰ γὰρ τούτ]ο [ἐκ τᾶ]ξξωξ [α]πεσ[τ]αλτα[ι] · P Legi

arrivé. Ce passage est bien caractéristique de la politique militaire du VIe siècle : toutes les villes de l'empire, situées à l'intérieur ou aux frontières, devraient avoir leur garnison.

Ligne 4. Sur les Numides Justinien d'Hermopolis et leurs rapports avec Aphroditè, cf. encore mon *Organisation militaire*, p. 144-145. — *Εὐκαθροσιωτος* : mot déjà connu dans le sens de « consacré » (exemples cités dans le *Thesaurus* d'H. Estienne; ici, c'est une simple variante du terme habituel *καθωσιωμένος*).

Ligne 6. Ploutinos a été chargé d'installer à Hermopolis le corps des Numides. Il dut le faire en qualité de *tribun* de cet *αριθμός*. Le *tribun* avait souvent la dignité de *comte* (marquée par l'épithète *λαμπροτατος*). Cf. le *καμιτοτριξέουρος* de P. Oxyr. I, 1 28, l. 15. — Πολιτ(ε)ία est ici « la pagarchie d'Hermopolis ou d'Antinoopolis », où notre homme écrit. Sur *πολιτεία* = *nome* ou *canton*, cf. P. Flor. 75, l. 9; P. Lips. 62, l. 6.

Ligne 7. Η ὑψηλοτάτη καθέδρα : c'est la préfecture du prétoire, de même que η κρατουσα τυχη désigne l'empereur.

Ligne 8. Lire *Νουμιδαίς*.

Ligne 9. L'annonne est réquisitionnée de quatre en quatre mois (*τετραμηνον*) : cf. n° 67058, II, l. 2-4, et 67321 B, l. 4.

Ligne 11. Ici encore, un espace vide après *τούτο*.

[L]egi

+

R

[67321]

[Το]ῖς ἀπο κω[μης Ἀφροδιτ]ῆς τὸ [Ἀν]ταί[οπο]λίτου †

- (B) † Χρη ἐκ τῆς ὑμετέρας κωμῆς το ὑποτεταγῆς μετρον ἀπαιτηθῆναι καὶ
 παρασχεθῆναι τοῖς γεννησιότῃς Νουμιδοῖς Ἰουστινιανοῖς, δια Βηρυλλὰ
 του καθοσιωῆς αὐτῶν οπτι, ὑπερ μῆνος σεπτεμβριῶ και οκτωμβριῶ και
 νοεμβριῶ και δεκεμβριῶ τῆς παρου[σης] δωδεκατης ἐπιμεμησεως
 5 ἀπροκριτως, ἀκρι κομιδης του ευτυχ[εστατ]ου προδιληγατου τῆς αὐτῆς
 δωδεκατης ἡ. Δηλαδη τῆς καταβολ[η]ς γιγνοῆς τας φορμαρ/ κομιζ/

Σιτῶ ἡ σμγ γ' [οἰ]νοκρ/ς ,β ρ ις
 ου—————

τω οπτι/ σιτῶ ἡ σκ οἰνοκρ/ς ,εχνα
 10 τω αυτς / δηπς σιτῶ ἡ ζ οἰνο[κρ/ς] πη
 τω δημοσιω σιτῶ ἡ ἰςγ' οἰνοκρ/ς ροζ

Ligne 12. On lit d'abord [.]εἰς; mais la comparaison avec le n° 67320 me fait admettre *legi*. De même au n° 67030, l. 6, il faut sans doute lire *legi* une seconde fois au lieu de κελς. La première lettre a tout à fait la forme d'un κ, mais j'ai rencontré cette forme de *l* latin dans d'autres papyrus de Kôm-Ichgâou.

- (B) Ligne 7. Σιτου μο(δίους) σμγ γ' (243 1/3), οἰνοκρου (αγγεια?) ,β ρ ις (2916). — On a vu plus haut (t. II, p. 26) que l'artabe valait à cette époque trois *modii*. Les fournitures en blé (et en vin) sont donc ici presque exactement le tiers de ce qu'elles sont dans le papyrus précédent. Les contributions militaires d'Aphroditô étaient donc attribuées pour un quart à la garnison d'Hermopolis et pour trois quarts à celle d'Antaiou.

Ligne 10. Τω αυτω υπερ δηπ(ουτατου); le *deputatus* est l'armurier du bataillon : cf. Nov. 85, 1 : οὐδὲ τοὺς ἐν τοῖς ἀριθμοῖς συγκαταλεγόμενους οπλοποιοῦς, οὐς καὶ δεπουτατοὺς κάλοῦσι, τοὺς παρὰ τοῦ δημοσίου κομιζόμενους σιτησεις, συγχωροῦμεν εργαζεσθαι ἢ τιμὴν πιπρασκεῖν ὄπλα.

Bibl. : Papyrus appartenant au Musée d'Alexandrie et dont M. Breccia, conservateur, a bien voulu m'autoriser à prendre copie (Inv. P. 325; don de M. Adolphe Cattaoui). Inséré ici pour compléter la publication du trésor d'Aphroditô.

67322. Lettre de Jean (pagarque d'Antaiopolis?) à un protocômète d'Aphroditô. — Long. 0 m. 181 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antaiopolis(?).

Cursive penchée.

[67322]

π|

- ϕ Μα την κεφαλήν του Χριστῶ, εαν μη παραδοσης τους γεωργους προς [την] γνωσιν Μακαριω τω ποιμενι, ὅδεις παρεχει τὰυτα ει μη η σ[η] ἀδ[ε]λφ[ο]ς[της]. Θεος γαρ οἶδεν, πᾶν ολίγωρησεν ο λαμπροτατος κυριος Μηνιας [περι] του ποιμενος ελθοτος και ειποτος αυτω, και την [α]λ[α]νακ[τη]σι[η] σχε[υ]αζει
- 5 ηνπερ ως ο Θεος οἶδεν οκνω πιστευσαι. Πεισω γαρ εμαυτον οτ[ι . . .] ουκ ανεχεται παραγμα λυπουνητα [υ]μας η ζημιουνητα ποιησαι [. . .] χαρ[ι]σαι (?) ουν και ε . . αυτω κ[α]ι . μι . . . μασι και παραδος τους γεωργ[ο]υς προς την γνωσιν την πεμφθεισαν σοι παρ εμῶ ἰνα απαλλ[α]χθης της Ξλιψεως ταυτης. Τον δε κοιων αδελφον Απολλων δια [τον]
- 10 Θεον παραυτα πεμψατε μοι μετα των προσωπων ·ϕ

Scription au verso (en deux lignes) :

[·ϕ E]πιδ/ τ[ω] ἀδ[ε]λφ[ο]ς [Διοσχορω [Α]π[ο]λλω[τ]ς
 πρωτ]οκ/ + Ιωαν[νη]ς]

Ligne 1. Lire παραδ(ω)σης; de même, l. 3 : (ω)λιγωρησεν.

Ligne 2. Cf. n° 67328, p. I, l. 12 : παραστασις των επιζητουμενων προσωπων, faite par un ποιμην. — Peut-être faut-il donner à παρεχειν le sens français « payer » : personne d'autre que toi ne sera puni de cette négligence (?).

Ligne 3. Ce Ménas est sans doute le pagarque du n° 67002, p. I, l. 6.

Ligne 4. Ελθο(υ)τος, ειπο(υ)τος. — Ανανακτησιν est très douteux; σχευαζει également. Le pagarque Ménas pardonnerait un premier retard, mais il ne faut plus de délai.

Ligne 5. Lire περιθω.

Ligne 6. Lire λυπουνητα και ζημιουνητα.

Ligne 9. Lire Απολλων.

Scription. Cf. n° 67082, *susc.*, v. Un Jean, pagarque, apparaît au n° 67325, III^b, l. 111.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40472.

67323. Lettre adressée à Apollôs, protocômète d'Aphroditô, par le *numerarius* Psaios, employé dans les bureaux du *praeses* (?). — Long. o m. 337 mill. . larg. o m. 228 mill. — Antinoé (?).

Cursive droite, assez élégante. — Le bord droit manque : onze lettres en moyenne par ligne doivent avoir disparu, si le papyrus avait la largeur normale de 30 à 31 cent.

π|

[·ϕ O] δεσποτης μου ο ενδοξοτατος κομης Αμμωνιο[ς ουκ ημελησε]
 δια Θεον της συστ[α]σεως της ὑμων κωμης. Ελαλησε[. . .]

Ligne 1. Le comte Ammônios apparaît déjà aux n°s 67062, 67138 et 67139. Son titre et le rôle qu'il joue ici semblent prouver qu'il était *κομης και αρχων*, c'est-à-dire *praeses* de Thébaïde inférieure (cf. n° 67321, note 1).

ζήτησαι την καταστασιν της αυτης κωμης, και πρ[ο]σεταξε τουτου [67323]
 γραφηναι πασι τοις απο της κωμης και τοις εξπελλε[υ]ταις δια τε
 5 την σην Ξαυμασιότητα και Σεουθιν Απολλωτος και [τους αλλους]
 πρωτοκωμητας της αυτης κωμης, και βουλομεν[ο]ς, υμς μειτοι
 και τους αλλους, λεγω δη Βοτ[ο]ν και τον υιον αυτου και το[υ]ς περι αυτον (?),
 αποστηναι και σχολασαι εαυτοις, φρο[ν]τιζοντας τω [ιδιω παραγματι].
 Και τα τοιαυτα γραμματα απεστειλα δια του γραμματηφ[ο]ρου . . .
 10 τη ση αδελφοτητι. Ταυτα ουν λαβουσα, παρασκευαση το[υ] . . .
 συναξει τους απο της κωμης και επιδουнай αυτοις κα[ι] . . .
 εξπελλευτων δουнай αυτω τα γραμματα τα προς αυτους κ[α] . . .
 εις την πολιν και φερει αυτους ανω καθίσταντας· υμ[ε]ις δε μετα (?)
 των εξπελλευτων καθ' εαυτους ποιησατε την χρε[ι]αν την περι (?)
 15 την καταστασιν, αλλα μη αποστρεψης τ[α] π[α]ραγμ[α]τα . . .
 παρα του ειρημενου μου δεσποτου του κομιτος και Ξ[ι] . . .
 αλλα παντως ακολουθησον τη προσταξει. Τον δε Διοσχορον]
 Ψιμανωβετ παραυτα εκπεψατε εντα[υ]θα]
 υ του ενδ[ο]ξοτατου κομ[ι]το[ς] [φ]]

Suscription au verso :

[φ Επιδ/] τω [α]δελφω (dessin ? très effacé) Απολλωτι πρωτ[ο]κ[ω]μ[ι] π/
 Ψαϊου η[ο]υμερ[ο]

Ligne 3. Καταστασις indique-t-il ici la condition du village en matière d'impôt, c'est-à-dire le nombre des contribuables et leur solvabilité? Cf. peut-être P. Lond. IV, 1597, note 3. — Προσεταξε : restitué d'après la ligne 17. Allusion à un ordre envoyé par le *praeses* aux απο κωμης au sujet des impôts : ordre du même type que ceux qui ont été publiés plus haut (n° 67030, 67280, 67320 et 67321).

Ligne 4. Οι απο της κωμης désigne donc non seulement les dignitaires mais l'ensemble des habitants.

Ligne 6. Le sens me paraît être : « même s'ils veulent . . . s'en désintéresser et ne s'occuper que de leurs propres affaires ».

Ligne 7. Bottos est en effet l'un des πρότοκομῆτες, lui aussi (cf. n° 67052, l. 8).

Ligne 11. Επιδουнай αυτοις (τα γραμματα).

Ligne 13. Φερει : dans le sens de « il conduira ».

Ligne 17. Est-ce Dioscore (fils de?) Psimanôbet? Cf. les indices des tomes I et II.

Suscription. Un Ψαιος νομεραριος est connu par le n° 67058, II, l. 5, et III, l. 14, 20.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40473.

67324. Fin du testament d'Aurélios Pankab, fils de Panouphis. — Long. 0 m.

277 mill., larg. 0 m. 313 mill. — Probablement Aphroditô.

Cursive penchée.

[67324]

-
- των ἐμῶν πραγμάτων [. . .
 δεδοχθαι. Βουλομαι δε και τῶτο, ως ει συμβαιη τη ραθυμ[ια τας κληρ^ο/μου]
 Ψυγατερας ουσας μη καταβα[λ]ει[ν] ἐψ[γνω]μονως, η τους κληρονομοῦς αυτων,
 την προορισθεισαν παρ ἐμῶ προσφ[ο]ραν τω αγιω μονιαστηριω σιτου τε και
 οιν[ῶ]
- 5 τ[. .]χ[. .]τῶ τρυγηθεντος, κελευω τον ευλαβεστατον πρεσβυτερον τῶ αυτῶ
 μονιαστηριῶ και τους εν αυτῶ ^{ευλαβῶς} μονιαζοντας απαιτησαι τᾶτας εκοντας και ακοντας
 δια παντος, προς τω ακαταγνωστως προβηναι τα της αγιας προσφορας εις ἀε[ι]
 τους αποθανοντας προσδοκειν. Αυτη δε η διαθηκη απεστω पास Φθονος και
 [δο]λος ποιηηρος, ηηπερ βουλομαι απαιταχῶ κρατειν και κυριευειν, ηηπερ
- 10 δι[αθ]ηκην υπεγορευσα (sic) και παρεσκευ[α]σα ἄτην γραφηηαι κς υπογρα-
 φηηαι δ]ε[α τ]ων
 ἕξης υπογραφοητων μαρτυρων επτα τον αριθμοη, ουσπερ μαρτυρας προς
 εκαλεσαμηη, κς παρηνηγηηων αυτοης την δυναμην της διαθηκης και πεπεικ[α]
 κατα τους η[ο]μους υπογραψαι. Οι δε λοιποι παντες αποκληροι εσονται, δια το
 ουτως μοι ορθως και δικαιως δεδοχθαι. Η διαθηκη κυρια εσται και
- 15 βεβαια δισηη γραφ]ς ομοτυπος εφ υπογραφης ἐμης και επερωτῆ^η επι τουτοι[ς]
 πασι ωμολογησα ·· · Λυρηλιος Πα[η]χ^{αβ} Παηῶφιῶ ο παροκ| εθεμνη
 ταυτηη
 την διαθηκην πεπισμειος ε[πι] πασαι τοης ενγεγραμμεηοης ως
 και υπεγραψα ιδια μ[ο]^υ χειρη ·· Ψειθηησις Ολλοτος παρεσβ| μαρτυρω τη
 διαθηκη
 ακουσας παρα του Ψειμειου ·· Λυρηλιος Βικτωρ Συρῶ μαρτυρω τη διαθηκη
 ακουσας παρα τῶ Ψειμειῶ
- 20 [·· Λυρ]ηλ[ιο]ς Αβρααμ[ο]ς . . . μ]αρ[τυρ]ω τη δ[ιαθ]ηκη ακῶσας παρα τῶ
 Ψειμει[ο]υ ·· Λυρηλιος Κ . . .

Ligne 4. Les deux testaments publiés sous les n°s 67150 et 67312, surtout le second, réservent des legs importants aux couvents. La seule clause conservée de celui-ci est encore une fondation en faveur d'un monastère. Dans la requête 67003, il est question d'une aroure léguée au couvent de Pharaons par une veuve. Il semble que tout testament quelque peu important contenait alors une disposition de cette nature, ce qui explique le nombre et la prospérité des monastères en Égypte.

Ligne 6. Ταυτας : pour ταυτα.

Ligne 7. Il manque évidemment quelques mots à la fin de la ligne.

Ligne 8. Lire απο ταυτης της διαθηκης.

Ligne 12. Après πεπεικ^η il y a place pour αυτους, mais dans la marge seulement; le mot, dont il ne reste pas trace, avait sans doute été passé.

Ligne 16. M. Bell me signale dans P. Lond. IV, 1419, 995, un Παρωσπ.

Au verso, inventaire d'objets mobiliers (ΓΗΘΩΣΙΕ ΠΙΣΚΕΥΗ), en langue copte. Je signalerai [67324] seulement deux rubriques intéressant la philologie grecque : πῦν petit vase à parfums, ΜΟΥΡΘΟΝΗ (μυροθήκη) ΚΟΥΪ ΟΥΓΙΕΙ, et un autre vase ou coffret : ΘΗΣΗ (θήκη) ΟΥΓΙΕΙ.

Видл. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40474.

67325. Livre de comptes. Cahier composé de huit feuillets reliés ensemble par une ficelle. — Longueur moyenne de chaque feuillet 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 150 mill. (sauf les feuillets 5 et 6 qui sont coupés et sont réduits à leurs marges). — Aphroditô.

Date : après 585 (voir fol. IV^a).

L'écriture des comptes paraît être celle de Dioscore; les quittances d'impôts sont de plusieurs autres mains.

Ce papyrus est (avec le n° 67111) le plus récent de ceux qui portent date dans la collection de Kôm-Ichgâou. Il nous introduit dans une époque peu connue de l'histoire d'Aphroditô. Presque tous les personnages qui y sont cités (sauf Dioscore fils d'Apollôs, le « poète » et Sérénos le pagarque) sont pour nous des nouveaux venus; fait qui contribue déjà à rendre difficile l'interprétation. En outre, les huit feuillets dont se compose le cahier contiennent des documents de nature très variée :

- 1° Des comptes relatifs à l'administration d'un domaine agricole;
- 2° Des quittances d'impôts (ἐμβολή, δημόσια, ταύλα) payés par un certain Kornélios, fils de Philantinos;
- 3° Des quittances analogues, délivrées à Dioscore;
- 4° Un acte de location de terrain. Le terrain appartient à une veuve, fille de Ιωάννης Κορηλίου (cf. n° 67283, III, l. 24).

Ces documents appartiennent enfin à des dates assez espacées les unes des autres, et ils se suivent dans un certain désordre chronologique. Le contrat de location est de l'an 585, et ailleurs il est question d'Apollôs fils de Dioscore mort vers 542 (fol. VIII^b; sur cette date, cf. n° 67286, *introd.*). Je ne peux donc déterminer pour le moment à qui appartient ce cahier, ni ce qu'il signifie exactement.

Je me bornerai à signaler ici un détail important. L'un des ἐντάγια (fol. III^b, l. 7) se termine par cette formule insolite : Ὁ ἐνδοξότατος Ιωάννης πάγάρχος δι' ἐμοῦ Διαμιατοῦ νοταρίου ἐξέδωκε τὸ ἐντάγιον τοῦ διμοίρου μέρους ὡς προκεῖται⁽¹⁾. Plus bas, un autre pagarque, Sérénos, donne quittance pour le reste : κατὰ τὸ γ' μέρος. Toujours sur la même page, les mêmes pagarques ont encore fait une autre fois apposer leur

⁽¹⁾ Je ne pense pas qu'il y ait lieu de faire un rapprochement avec l'obscur διμοιρόμερος τῶν χωρῶν δημοσίων de P. Lond. IV, 1380 : car l'expression correcte paraît être plutôt celle qu'on lira plus loin : πάγάρχος τοῦ διμοίρου μέρους Ἀνταίου. Elle semble marquer le début de la réorganisation qui transforma Aphroditô en une pagarchie séparée : l'administration byzantine montre là sa tendance à créer des circonscriptions de plus en plus petites.

[67325]

signature, mais avec une variante intéressante : Jean s'intitule maintenant (l. 11) *πάγαρχος τοῦ διμοίρου μέρους Ἀνταίου*, et Sérénos *πάγαρχος τοῦ τρίτου μέρους*. La même formule paraît encore au folio VIII^r, l. 22. L'existence de deux pagarques à Antaiopolis était déjà connue (cf. tome I, n° 67068, l. 10; et surtout les deux papyrus de Londres cités par H. I. Bell dans le *Journ. of Hell. Stud.*, XXVIII, p. 105, et l'*Archiv für Pap.*, VI, p. 111); mais les titres « pagarque d'un tiers » et « pagarque des deux tiers d'Antaiou » sont nouveaux. L'explication la plus naturelle est d'appliquer ces expressions à une division territoriale de la pagarchie. C'est ainsi que le nome Héracléopolite était partagé en *σκέλη* : *παγάρχ(η) τοῦ βορρ(ισοῦ) σκέλους ταύτης τῆς πολ(ι)τ(είας)* (B. G. U. 304, 3; VIIe siècle), et aussi le nome Hermopolite (P. Lond. IV, 1461, 14 : *νοτινοῦ σκέλου(ς) Ἑρμοπόλ(εως)* : vers l'an 709). Les contribuables cités dans notre papyrus avaient peut-être des propriétés dispersées dans tout le nome Antaiopolite, ce qui explique l'intervention simultanée des deux pagarques.

Fol. I. RECTO.

† Λό^γ σι[τς δ]ε^ρχ^ρ π^ρ | Λπα Τα^ρτ^ρι[αν^ρ . . .]ε^ρ
 ✎ γε[νη]η^ρ η^ρ || ι^ρ σ^ρ | δια^ρφ^ρ | το^ρπ^ρ
 ουτ
 σ^ρ / τ^ρ ε^ρυλ[α]ς | α[π^ρα] Πω^ρα τ^ρδ^ρ Σ[δ^ρ]λ^ρ ✎ εκ^ρφ^ρ | της ζ [ι^ρη^ρ].
 5 σ^ρ / τ^ρ κε Χ^ρ ιη
 α^ρπ^ρ τ^ρδ^ρ Νεμ[α]η^ρτος ε^ρξ υ^ρπ^ρο^ρξ^ρ Φοι^ρς τ^ρδ^ρ γε[ω^ρρ]
 α^ρπ^ρα [Π]ω^ρα σ^ρ / τ^ρ ρ^ρμ^ρε
 α^ρπ^ρ το^ρπ^ρς Πκ^ρλη^ρχ ✎ εκ^ρφ^ρ σ^ρ / τ^ρ ιθ^ρ σ^ρυ^ρ η^ρα[υ^ρλ(?)]
 [α^ρπ^ρ]^ρ το^ρπ^ρς Σα^ρτι^ρξ^ρος εις [τ^ρ]ο ρ^ρρ σ^ρ / τ^ρ η
 10 χ^ρη[υ]κ^ρ / ι^ρφ^ρ / σ^ρ Χ^ρ ι^ρ . . . σ^ρ / τ^ρ ια^ρ ς Χ^ρ ι^ρ . . .
 ς σπε^ρρμα^ρξ^ρ σ^ρ / τ^ρ κ^ργ

Fol. I. Recto. — Ligne 1. Λογ(ος) σι(ου) δεχθ(εντος) παρα.

Ligne 2. (Υπερ) γεννη(ατων) η' ινδ(ικτιονος) πα(αρα) διαφ(ορων) τοπ(ων), ουτ(ως).

Ligne 4. Τ^ρδ^ρ = τοπου. — Σδλ : très douteux; la petite barre horizontale révèle l'existence d'un ο, mais cet ο était peut-être à la fin et non au milieu du mot. — (Υπερ) εκφ(οριων) της (αυτης) ινδ(ικτιονος).

Ligne 5. Sur Χ^ρ = κριθης αρταξαι, cf. n° 67138, commentaire.

Ligne 6. C'est le même τοπος appelé ailleurs Νεμπκητος ou Νεπκητος : cf. n° 67319, l. 9.

Ligne 9. Eis το ορ(ος).

Ligne 10. Γνηκ^ρ pour γνηκ(ου). Lecture douteuse; mais cf. fol. II^r, l. 3. Cette plante (le *cnicus* de Pline : *Hist. nat.*, XXI, 53) est le *carthame* actuel. Pline signale précisément son abondance en Égypte. — Le chiffre qui devrait suivre Χ^ρ a été oublié.

Ligne 11. Lire σπερμ(ο)ξο(λιας) : cette forme par un α, qui s'est déjà rencontrée dans nos documents, est constante dans le présent papyrus.

[67325]

$\lambda\alpha\chi\bar{\omega} \iota\zeta$
 $\Lambda^{\gamma} [\chi]ορτ\bar{\omega} \xi\eta\rho\bar{\omega}$
 10 $\tau\omicron\pi\varsigma$ N[εμ]κητος $\kappa[\alpha\mu\eta]^{\lambda\varsigma} \iota\epsilon$
 $\tau\omicron\pi\varsigma$ Σ[ατι]βους $\kappa[\alpha\mu\eta]^{\lambda\varsigma} \iota$
 $\tau\omicron\pi\varsigma$ N[ε]σευ $\kappa[\alpha\mu\eta]^{\lambda\varsigma} \epsilon$
 $\parallel \kappa\alpha\mu\iota \lambda$
 [Λογς] οινῶ μ[ῶ]σθ[ῶ]ς ἀπλ. . . ὄς τρυγησ
 ογδον[ε]της ζ ι[ῆ, δ/] τῶ ζ πῶ
 15 Τατιανῶ
 [το]πι Ψιωῶ συν . . . [γεω]ρ^λ $\alpha\gamma\gamma\varsigma \rho\acute{\iota}\zeta$
 [το]πι Πκληχ σνυ τῶ ζ $[\alpha]\gamma\gamma\varsigma \lambda\zeta$
 [το]πι Σασῶ $[\alpha\gamma] \varsigma \sigma\upsilon$
 $\parallel \alpha\gamma\gamma\varsigma \upsilon\gamma \parallel$
 20 Λογς σπ[ερ]μαβ^δ σν^θ τ[ῶ τῶ] Πιασῆ
 εις σ[περμαβ^δ] εννατης ι[ῆ, δ/] Φειβ γεωρ/
 $\sigma\upsilon\tau$
 $\kappa\rho/ \bar{\omega} \dots \omega \dots \mathcal{L} \sigma\iota/ \bar{\omega} \iota\alpha$
 $\kappa\rho/ \bar{\omega} [\dots] \epsilon \dots \mathcal{L} \sigma\iota/ \bar{\omega} \delta$
 25 $\varsigma \sigma\iota\tau\varsigma [\alpha\rho\tau\alpha] \xi\iota \eta \pi\iota/ \iota\varphi/ \acute{\mu} \psi \dots \sigma\iota/ \bar{\omega} \kappa\eta \pi\iota/$
 $\bar{\omega} \sigma\iota\tau\varsigma [\alpha]\rho[\tau]α\delta\varsigma \iota \mu\epsilon\tau\rho/ \epsilon\mu[\omega]$
 $\tau\eta\lambda/ \bar{\omega} \iota\varphi/ [.] \kappa\epsilon\kappa\omicron\sigma\kappa\iota\upsilon\epsilon\upsilon[\acute{\mu}\epsilon] \mathcal{L} \sigma\iota/ \bar{\omega} \alpha$
 $\chi\omicron\rho\tau\omicron\sigma\pi\epsilon\rho\mu\bar{\omega}$
 $\dagger \Delta\epsilon\delta\omega\kappa\epsilon[\nu] \text{Κορνηλιος Φιλαντ}[\varsigma] \delta/ [\text{Βικ}] \tau\omicron\rho/ \mathcal{L} \delta\eta\mu\omicron\sigma\iota/$

Fol. I. Verso. — *Ligne 7.* Λαχ est écrit en surcharge sur le signe // qui désigne ordinairement le total. Après ιζ, il y avait peut-être une fraction ($\frac{1}{2}$) : mais rien dans le ms. ne l'indique. La mention ιφ/η (au lieu de $\bar{\omega} \beta$) semble indiquer que l'οιη (ιφ) n'a pas ici la valeur $\frac{1}{4}$ d'artabe; si le chiffre ιζ n'était suivi d'aucune fraction, on voit que l'οιη serait le $\frac{1}{5}$ de l'artabe.

Ligne 9. Καμηλοι (?) : la charge de 15 chameaux. Le κ est certain, le λς presque certain, mais les autres lettres très douteuses.

Ligne 11. Νεσευ : la lacune est un peu grande pour une seule lettre.

Ligne 16. Peut-être σνυ [τω γεωρ]^λ : mais les traces ne confirment pas cette conjecture.

L'abréviation αγγς se lit peut-être αγγαρευται.

Ligne 25. Le chiffre σι/ $\bar{\omega} \kappa\eta \pi\iota/$ (le dernier nombre n'a pas été écrit) est en regard des deux lignes 25 et 26 à la fois : c'est le total. — $\acute{\mu} = \mu\epsilon\tau\rho\omega$ (cf. l. 26) : le chiffre qu'on attend après ιφ/ a été oublié.

Ligne 26. Ajoutée après coup.

Ligne 27. Τηλ(εως) (αρταξη) : τηλς est le *fenugrec*, légumineuse du genre *papilionacé*.

Ligne 28. Χορτοσπερμου : une artabe de graines de fourrage.

Ligne 29. Φιλαντ(ισου).

30 ε ινδ[κερρ/] επτα μ̄ς μ̄ς^{††} φαμ̄ κ[. ιν]δ/ ε [67325]
 Φλ/ Ιω[αμης ο μ]εγ αλ/ δ/ εμ̄ο Γεμνα[δ/ στν]χι μοι †

Fol. II. RECTO.

† Λογς σπ[ε]ρμαβ̄δ' τ̄ο τ̄ο^{π̄} Ν[εμπκητος(?) δ/ τ̄]ο̄ ζ̄ Φειε[ε]ξ̄
 φαωφ̄ι " ιθ ουτ̄^{π̄} ιθ̄
 λαχς ι[φ/] α κερσοκ/ ; γιν^{κ̄} μ̄ α
 ο δ/ Λξ[ρ]αμ̄ῑο ῡῑο λαχ- μ̄ α
 5 γ δ/ Σου. ο Φειεξ̄ γεωρ/ σι|^{π̄} χ̄ γ ε' κ̄ σι|^{π̄} [.]
 † Εμετρησ[ε] κς ενεβαλε το ον Κορηλιος
 Φιλαντινο̄ [δ/] Βικτωρος, εμβολς εκτης ινδ̄
 κ̄ κωμς Λφ[ρο]δ/ σι| μ̄ς εκατον δεκα εννεα
 τεταρτον σ[υ]ν ναυλ/ ; π̄ρ̄· γι| σι| μ̄ς ριθ d' συν ναυλ/
 10 γ π̄ρ̄· δ/ εμ̄ο [Πα]λωτς γ̄ρ̄ κωμς Λφροδ/ στοιχς †

(Deux lignes en blanc.)

Λογς σπερμαβ̄δ' [τ]ου τ̄ο^{π̄} Φερεκ̄ο δ/ Ιακ̄^{φ[ε]}
 ουτ̄
 τηλ- . θ . ρ/ ιφ/ γ
 σιτς [τ]αξ̄ δοθς τω γεωρ/ σι|^{π̄} η
 15 γ εις σ[π̄]ερμς σι|^{π̄} θ
 ερεξ̄[ι]ηθ̄ μ̄ αλ̄
 χορτ[ο]σπερ^{μ̄ς} π̄ β [ι]φ/ α λ̄

Fol. I. Verso. — *Ligne 30.* Lire μ(να), μη(νος) φαμε(ναθ).*Ligne 31.* Lire στοιχει (mais la lacune est trop courte pour οι); la croix finale n'est autre que le ι de μοι, barré à angle droit. Cf. fol. VIII°, l. 27.Fol. II. Recto. — *Ligne 3.* μ̄ = μ(οδιος?), ou μα(τιον); cf. n° 67055, *recto*, l. 15.*Ligne 4.* ο̄ = ομοιος(?).*Ligne 5.* Lire Σου[ρ]ου, ou Σου [υι]ου (cf. l. 1).*Ligne 6.* Το ον(ομα) Κορηλιο(υ) : ici comme plus bas, le nom est au nominatif.*Ligne 8.* μ̄ς = μοδιους.*Ligne 9.* Συν ναυλ(οις) (και) π̄ρ(. . .). Le signe placé au-dessus de π̄ρ ressemble un peu à un θ; mais il n'est pas sûr que ce soit cette lettre. Dans ce cas cependant, on pourrait songer à π̄ρ(οτ)θ(ηκαις) et, moins bien, à π̄ρ(ο)ρθ(μοις) : cf. Suidas, s. v. πορθμειον· το πλοιον, πορθμιον δε το ναυλον.*Ligne 10.* Γ̄ρ̄ = γρ(αματεος).*Ligne 16.* Ajoutée après coup. — Ερεξινθος est le pois-chiche.

[67325]

	λαχ. $\bar{\mu}$ α	
	δ/ Χω[λ]ῶ ιφ/ β ζ	
20	δ/ τῶ εηθ. .	[ι]φ/ β
	δ/ Αχ. . τος	ϊφ/ α
	δ/ Φε. . στου	ϊφ/ α
	δ/ Ἰακ[ωβ] τεκ/	ϊφ/ γ
	δ/ Κ[οκκι]νῶ Καλαῶτς	[ι]φ/ α
25	δ/ Ανῶφιῶ Τερμ[ῶθ]ης	ι[φ] α
	ζ/ δ/ Παυλῶ Τπιας	ϊφ/ [.]
	Τυβ[ι] δ " δ/ Ἰακωβ [γ]εω ^ρ Χ ^α	

Fol. II. VERSO.

	[ϕ] Λογς σπερμ[αβ ^δ] τῶ τοπῶ Βικτορος	
	ουτ	
	δ/ Ἰσχυρ/ σι/ $\bar{\alpha}$ ε' λαχς $\bar{\mu}$ αζ Χ[$\bar{\alpha}$]. ηβ ζ/ γην ^α $\bar{\mu}$	
	δ/ τῶ ζ τα δεχ ^η φ/ Λμα Ελενης	σι/ $\bar{\alpha}$ δ
5	. δ/ του ζ π/ εμου δ/ χειρος	σι/ $\bar{\alpha}$ α ε'
	ζ δ/ Ωρουωρχιῶ γεω ^ρ /	σι/ $\bar{\alpha}$ β
	" δ/ τῶ ζ γεω ^ρ / επι Ἰσακιῶ αροτρ/	σι/ $\bar{\alpha}$. π/ ιφ/ α
	ῶ τας δαιμισθς π/ Βικτορ/ Διογεινῶς στρ/	σι/ $\bar{\alpha}$ η
	⋈ σι/ $\bar{\alpha}$ ι	
10	ῶ Εδεξαμην αυτω π/ τῶ Ξανθ[ῶ] γεω ^ρ	
	Απα Ἰωαννῶ τῶ πενθερ/ [ῶ]	σι/ $\bar{\alpha}$ δ
	ς π/ Ελενης αδελφ/ Βικτορ/ . . εν	σι/ $\bar{\alpha}$ β
	ς π/ Ἰωαννῶ αδελφ/ αυτῶ	σι/ $\bar{\alpha}$ β
	γι/ ⋈ [λ ^ρ] Βικτορ/ σι/ $\bar{\alpha}$ ι [.]ερ/ Χ ^α ζ	

Fol. II. Recto. — *Ligne 18.* \bar{M} = *μοδιος* ou *ματιον*. Lecture très douteuse. La lacune ne contenait peut-être rien : la surface du papyrus est usée.

Ligne 24. Peut-être Κ[οκκι]νῶ (cf. n° 67037, l. 1; 67041, l. 2) Καλαουτ(ος). Le nom propre Καλυ se trouve dans P. Lond., IV, 1420, 233 (comme nom de *τοπος*).

Ligne 25. Cf. P. Lond., IV, 1420, 266 : Τερμουθιος.

Fol. II. Verso. — *Ligne 3.* Ισχυρ(ιανος). — Ε' = 1/5. — Α la fin de la ligne, le signe ζ (ημισυ) a été ajouté après coup; la lecture γην(α) est très douteuse.

Ligne 4. Τα δεχθεντα.

Ligne 5. Ajoutée postérieurement.

Ligne 7. Αροτρ(ητου).

Ligne 10. ῶ = ομοιος (?). — Αυτω : certain.

Ligne 11. Μῶ ? : la barre au-dessus de l'ο est seule visible.

15 ξ λ³ σπερ τῷ μ[ε]ρ[ι] Ἰσχυρ[ι] σι[] ἰ.
 εἰς σκαλ[η]νοβρωσιαν εἰς ἀλ[μ]ην σι[] ἰ[] . [67325]

Μηνο[ς] Φαωφι εἰς δι[] Απ[τ]ηρου
 ἰ ἂ ἄ κερ[ι] αλ[] χρυσουχοῖ[κω]
 ομοι[] δ[] τῷ [] , μηνος χρονιακ[] ἰ ἂ ἄ κ[] ἰ
 20 [] β ἄ δ[]
 ομοι[] του [] , [μηνος] χρονιακ[] ἰ ἂ ἄ γ' ἄ κ[] β
 χρυσουχοῖ[κω]
 δ[] του [] , [μηνος] χρονιακ[] ἰ ἂ ἄ κερ[ι] ε[] χρυσου
 ομοι[] ὑπερ[] αὐλου του λιτρ[ι] επ[ε] ἰ ἂ κ[] ἰ υχοικ[]
 ἰ ἂ ἄ κ[] ἰ χρυσουχοῖ[κω]
 25 δ[] του [] [] ενταγιον Κωμασιῶ ἰ ἂ γ' ἄ κ[] α χερ[ι] (χρ[ι])

Fol. III. RECTO.

(L'écriture est dirigée dans le sens vertical.)

† Δεδακ[] Κορηλιος Φ[ι]λαντινοῦ ^{δ[] Βικτορος} εἰς δημ[ι]ς τεταρτης ἰνδ[] κερ[ι] εἰς τεταρτον
 ζυγ[ι]ς δημ[ι]ς γι[] κ[] ε[] δ[]
 ζυγ[ι]ς δημ[ι]ς † Οι ενδοξ[] παγαρχ[] δ[] εμου Χριστοδωρου νοταρ[ι] εξεδθ[] χμγ[] † † †
 † Δεδακ[] Διοσκορος Απολλωτος δ[] Πτηρῶ εἰς δημ[ι]ς τεταρτης ἰνδ[] κερ[ι] δεκα
 επτα ημισυ ζ[] δημ[ι]ς
 γι[] κ[] ἰ ε[] ζ[] δημ[ι]ς † Οι ενδοξ[] παγαρχ[] δ[] εμου Χριστοδωρῶ νοτ[ι]ς εξεδθ[] χμγ[] † † †

Fol. II. Verso. — *Ligne 16.* Αλμη est une maladie qui rend les graines impropres à la consommation.

Ligne 17. Malgré la barre d'abréviation, je pense qu'il faut lire δια Πτηρου.

Ligne 19. Le chiffre, après κ[], n'a pas été inscrit. — J'ai restitué κ = 20 khoiak, d'après le folio IV^b, où les dates (mais non les versements) sont les mêmes qu'ici.

Ligne 21. Suppléer δ[] (δια) après ομοι[](ως).

Ligne 22. Lire χρυσουχοῖκ[] (sic) en ajoutant les lettres placées sous la ligne.

Ligne 23. [N]αὐλου est une restitution presque nécessaire. Pour λιτρ[ι]ς (cf. fol. VIII^a, l. 17), on pourrait songer à λιτρ[ι]ου. L'orthographe par un ν était la forme attique; mais la confusion du ν et du λ n'est pas impossible à notre époque (cf. peut-être n° 67097, v., (D), l. 66).

Fol. III. Recto. — *Ligne 1.* Δημοσιων. — Κερ[ι] (ατ[ι]α) sans signe d'abréviation.

Ligne 2. Οι ενδοξ[]ταιτοι παγαρχοι: cf. n° 67047, l. 2-4. — Νοταρ[ι]ου; — εξεδθ[](η): les deux dernières lettres sont douteuses. — Χμγ[]: le μ très mal formé; mais la lecture est certaine, par comparaison avec la ligne du folio VII, r., l. 4. — Les trois croix sont barrées obliquement en descendant de gauche à droite, ici et partout dans la suite du papyrus.

Ligne 4. Εξεδθ[]η: le θ n'est qu'une simple croix; de même le χ de παγαρχ[ι]οι.

- [67325] 5 † Δεδωκεν Κορνηλιος Φιλαντινου δ| Βικτωρ απο δημς τεταρτης ινδικ| κερατια
δωδεκα ημισυ τεταρτον γι| κ| ιϛ ζ d' ζυγω δημοσς, τα δοθς Λιξεριϖ κ ασ-
φαλ| του τριτου
μερ[σ]υς Σιρηνος ιλλουστριου Φαρμουθι || θ ινδικ| δ † Φλς Λιξερις τιχι μοι †

Fol. III. VERSO.

(Écrit dans le sens vertical; les trois entagia sont disposés ainsi : $\frac{(-1-)}{3} | \frac{(-2-)}{3}$)

- (1) † Εμετρ[η]σεν κς ενεβαλ̄ ον̄ Κορνηλιος Φιλαντινω̄
δ| Βικτορος εμβολς τεταρτς ινδ| κωμς ΑΦ| τα σιτς μς
πεινηκοντα πεντε σαλς $\frac{\theta}{\alpha}$ · γι| μ̄ νε σαλς $\frac{\theta}{\alpha}$ Ζαχαριας υποδεκ||
του αυτς ον̄ σι| μ̄ εν ημς συναλς $\frac{\theta}{\alpha}$ · γι| μ̄ς αζ σαλς. Ζαχαριας υποδεκ|| (?)
- 5 (2) † Δεδωκ| Κορνηλιος Φιλαντι| δ| Σοφια κ δημ̄
πεμπτης ινδ| κερατια εξ ημισυ ζυ· γι| κ| ς ζ ζ| δημ̄
Ο ενδοξ| Ιωαννης παγαρχ δ| εμου Δαμιανου νο̄
εξεδοχα το ενταγι| του διμοι| μερ| ως προκ| † . . . ς ζ ζ| ρ̄.
Φλ| Σερηνος ιλλ| ς παγαρχς δ| εμου Μουσαιου νοτς εξεδ $\frac{\theta}{\alpha}$ κατα το γ' μερ|
- 10 (3) Δεδωκ| Κορνηλιος Φιλαντινω̄ δ| Β[ι]κ[τ]ο[ρ] [κ] δημ̄ πεμ[π]της ινδ| κερατια
εξ τεταρτον ζυ· γι| κ| ς d' ζ| δημ̄ Ο ενδοξ|

Fol. III. Recto. — *Ligne 6.* Lire Λιξεριω.

Ligne 7. Lire Σερηνου(?) ιλλουστριου; ce personnage est cité déjà en 567 (n° 67002, II, l. 2, 4, 8) sous le nom de Σερηνος ιλλουστριος. Ici, il apparaît comme pagarque; cf., pour le τριτον μερος, fol. III^b, l. 9. — (σ)τιχι = στοιχει.

Fol. III. Verso. — *Ligne 1.* Ενεβαλ : on lirait même plutôt ενεαλ; pour ενεβαλε. — Ου(ομα). — Lire Κορνηλιου.

Ligne 2. Εμβολ(ης), sous-entendu υπερ. — Τα σιτ(ου) μ(οδια) : le scribe emploie μοδιον au neutre (cf. l. 4). Son écriture est d'ailleurs à peu près illisible en plus d'un point, les lettres étant, dans certains mots, à peine formées et confondues avec leurs voisines.

Ligne 3. Σαλς ou quelque chose de ce genre, pour συν ναυλ(οις). — Sur l'abréviation $\frac{\theta}{\alpha}$, cf. plus haut, fol. II^a, l. 9. — Υποδεκ(της) paraît probable, mais l'écriture ne permet guère la certitude.

Ligne 4. Avant Ζαχαριας, la même abréviation $\frac{\theta}{\alpha}$ (?) est répétée, mais à ce point informe qu'il est impossible de la transcrire.

Ligne 8. Εξεδοχα, douteux, pour εξεδοθη : cf. l. 9. — Του διμοι(ρου) μερ(ους) : cf. plus bas, l. 11. — A la fin, quelques signes tachygraphiques encadrant la répétition du chiffre : de même l. 11.

Ligne 9. Ιλλ(ουστριος) (και) παγαρχ(ος).

- [67325] βορρα εν μεν τω απηλιωτικ[ω ανεμω γεωργιον]
 των υιων Ια[κωβιου?]
 τὸ Χαλκο[τυ]πῶ, εν δε τω λιξιχ[ω ανεμ]ω [γεωργιον]
 Πια Καστορος των υιων Μαθιῶ [.]
 αυτων, απηλιωτῶ τω αυτω γεωργ[ιων του Χαλκοτις],
 30 [λ]ιξις εν μ[ε]ν τω νοτιω ανεμ[ω] γεωργ[ιον]
 Τ[αν]τβεῶτ[ο]ς των κληρονομ[ω]ν [Α]πὸλ[λ]ωτ[ο]σ τὸ απο]
 ριπαριων, εν δε τω βορινω ανεμ[ω] τω αυτ[ο] γεωργιον]
 Καστορος, η οιοι εν ωσει γειτονες [π]αντη [π]αν[τοθεν],
 εἰ ω με τουτο εχειν ὑπ εμε εις [ε]ροσ[η]ν και [τροφην]
 35 των εμων προβατων και Ξρ[εμμ]ατω[ν. Κ]αι [δωσω]
 σοι λογωμισθῶ αυτῶ ερεας κατ[ε]ροσ[η]ι[τρο]σ[ε]
 ενδεκα τω δικαιω καμπανω, και [μ]η ε[κ]σ[α]λλο[μ]εινος(?)
 απο της νομης τὸ αυτῶ βοσκημ[ατος] ει[μ]η πληρωθ[ω]εντων
 των τρι[ων] εν αυτων αρξ[α]μενος [απ]ο της αυτ[ης] συν[η]
 40 τεταρτης ἰνδικτιονος και αυτης [και του εξ]ης χ[ρο]νου.
 Ημισθωτικ[η] ομολογια κυρια και β[ε]βαια· και επερ[ω]μολ[η] τ[η]
 † Λυρηλιος Μακαριος υιος Παναχιο[υ ο] προκ[ω] μεμ[ισθωμαι]
 ως προκ[ω] † Λυρηλιος Κυρος Κολλο[υθῶ], αξιω[θ]εις ε[γ]ραψα]
 υπερ ἄτῶ [γ]ραμματα μη ειδοτο[ς † †]; Λυρη[λ]ιος [.]
 45 [υ]ιος Κυριακῶ μαρτυρω τημισθ[ω]σει ω[ς] προκ[ω]
 † Δι εμῶ Δαυειτ Κωνσ[ταν]τι[σ]υν[η] νομικ[η]

Fol. IV. Verso.

(L'écriture est dans le sens vertical.)

† Δεδωκεν Διοσκορος Απολλωτος [δ] Πτηρῶ, απο δημ[ου] τρι[της] ἰνδ[ου], κερ[ω] δεκ[α]
 ετηα ζ[η]
 γι[ω] κ[ω] ιθ[η] ζ[η] Οι ενδοξ[η] παγαρχοι δι εμ[ου] Κω[μ]ασιου σε[σ] [Φ]αωξι || ιθ || ἰνδ[ου]
 γ † [Ο]μοι[α] του

Fol. IV. Recto. — *Ligne 27.* Των υιων : appartenant aux fils de Jacques.*Ligne 29.* Lire το αυτο γεωργιον.*Ligne 31.* Sur cet Απολλωτος απο ριπαριων, cf. n° 67147, v., l. 3.*Ligne 34.* Βοσκειαν : très douteux.*Ligne 36.* Κατ ετος : la copie de ce contrat sur le livre de dépenses semble avoir été faite avec une singulière négligence. La ligne 39 parle d'un bail de trois ans et la ligne 17 d'une location pour une seule année. — Toutes les restitutions finales des lignes 36-39 sont très incertaines.*Ligne 46.* Κωνσταντιου ou Κωνσταντινου : lecture douteuse.Fol. IV. Verso. — *Ligne 2.* Σεσ(ημειωμαι).

- αυτῷ ὄνο κερ| δεκα οκτω γι| κ| ι[η ζ| Ο αυτς] Κ[ω]μ[ασ]ι[ος] σ̄ε̄ς Χοιακ || κ || [67325]
 ἰνδ| γ †
 Ομοι| ℒ ὄνο Διοσκορος Απολλων δ| Πτηρῷ κερ| τεσσερα ημισυ τεταρτς γι|
 κ| δ ζ δ' ζ|
 5 γ ℒ του αυτς ὄνο κερ| εξ τεταρτς γι| κ| ε δ' ζ| [Ο αυ]τς Κωμασιος σ̄ε̄ς
 Φαρμῶθι || ἰ || ἰνδ| γ †
 γ ℒ ὄνο Κορηγιλιος Φιλαντιν[οῦ] δ| [Βικτο]ρ[?] κερ| ημι[συ τε]ταρτς γι| κ|
 ζ δ' ζ| Ο αυτς Κωμασι[ος]
 σ̄ε̄ς Φαρμῶθι || ἰ || ἰνδ| γ †
 † Δεδωκ| Διοσκορος Α[πολ]λ[ω]τος δ| [Πτ]ηρ[ῶ], απο δημς τετ[αρ]της ἰνδ|, κερ|
 εξ ζυγς δημς γι| κ| ε ζ| δημς
 † Οι ενδ[οξ] | π[αγ]α[ρ]χ̄ δ| [εμου] Νρ[ισ]τ[ο]δωρῷ γρ̄ εξ̄εδ̄^θ χμγ † † †
 Un dernier *επιταγιον* venait encore à la suite : mais il a disparu avec le bord de la page, et il n'en
 reste plus que la fin de la première ligne : [παρ]α των της κομης Αφροδ̄.

Fol. V.

Coupé. Il ne reste que la marge.

Fol. VI.

De même. Mais au verso de cette marge, on lit, dans le sens vertical :

- † Δεδωκεν Κορηγιλιος Φιλαντινῶ δ| Σοφια, απο δημς εκτης ἰνδικ|, κερατια εξ̄
 γι| κ| ε ζυγω δημς τα δοθεντς
 τῷ κυριῷ Μουσαιῷ εἰς τα ναυλα των διακομητς Οι ενδοξοτατοι παγαρχοι δι
 εμῷ Μακαριῷ βοιθς σ̄ε̄σημς †

Fol. VII. RECTO.

- † Δεδωκ| Διοσκορος Απολλῶ δ| Ενωχ γ Σοφια ℒ δημς τετῶ ἰνδ| κερ| δεκαεπτα
 ημισυ τετῶ
 ζυγ̄ γι| κ| ιζ̄ ζ δ' Οι ενδοξ̄ξ| παγαρχ̄ δ| εμῷ Ερμιῷ σ̄ε̄σημς Θωθ κθ ἰνδ| δ
 † Δεδωκ| Διοσκορος Απολλ[ω]τος δ| [Π]τηρ[ῶ] ℒ δημ̄ τεταρτης ἰνδ| κερ| δω-
 δεκα ζυγς δημ̄
 γι| κ| ις̄ ζ| δημ̄ † Οι ενδοξ̄ξ| παγαρχ̄ δ| εμῷ Χριστοδωρῷ γρ̄ εξ̄εδ̄^θ χμγ † † †

Fol. VI. — *Ligne 2.* Lire τω κυριω Μουσαιω.

Fol. VII. Recto. — *Ligne 1.* Τετῶ = τεταρτης, τεταρτον.

Ligne 2. Οι ενδοξοτατοι παγαρχοι. — Κθ : le ms. portait d'abord θ, corrigé en κθ.

Ligne 4. Après Χριστοδωρῷ, une sorte de monogramme composé d'un ρ douteux et
 d'une lettre informe : je propose γρ = γραμματεως d'après la ligne 6, où l'on re-
 trouve un monogramme un peu moins mal écrit, qui paraît être le même.

- [67325] 5 † Δεδωκ/ Διοσκορος Απολλωντος \mathcal{K} δημ̄ τεταρτης ινδ/ κερ/ δ̄νο ημισυ ζ/ δημ̄
 γι/ κ/ β ζ/ δημ̄ † Φλγ, Ιωαννης ενδοξ̄/ παγαρχ̄ δ/ εμο̄ Χριστοδωρω̄ γρ . . γ̄ μερ/ |
 σ[εσ]ημ̄ χμγ̄ † † †
 † Δεδωκ/ Κορηγλιος Φιλαντης δ/ Βικ[τ]ορ \mathcal{K} δημοσι/ ε ινδ/ χ̄ρ̄ος κ/ πεντε μ̄
 $\frac{\ddagger}{\mu}$ φαρ̄ ιθ ινδ/ ε
 Φλ/ Ιωαννης ο μεγαλ̄ δ/ εμο̄ Γειν[δ]ιου χμγ̄ [†]

Fol. VII. VERSO.

- † Δεδωκεν Κορηγλιος Φιλαντινω̄
 δ/ Βικτο[ρο]ς απο δημ̄ς τριτης ινδ/
 κερ/ δωδεκα· γι/ κ/ ῑε ζ/ Οι ενδοξ̄ς
 παγαρχοι δι εμο̄ Κωμασιο̄ σ̄εσς
 5 Φαωφι || ῑ ινδ/ γ † Ομοι/ το̄ αυτο̄
 ο̄νο κερ/ ε̄ξ τεταρτς· γι/ κ/ ε̄ δ' ζ/ Ο αυτος
 Κωμασιος σ̄εσς Αθυρ || ῑε || [ι]νδ/ γ †
 Ομοι/ \mathcal{K} ο̄νο κλλ/ Πξιηκῑο Θεοδωρ[ο]υ, δ/
 $\frac{\text{τεταρτς}}{\text{d'}}$
 Σοφια, κερ/ πεντε ημισυ · γι/ κ/ ε̄ ζ/
 10 Ο αυτος Κωμασιος σ̄εσς Χοιακ || ῑε || ινδ/ γ †
 Ομοι/ δ/ τ̄ης αυτς κερ/ ε̄ξ ημισυ · γι/ κ/ ε̄ ζ/
 [\mathcal{K}] ο̄νο Κορηγλιος Φιλαντινου
 Ο αυτς Κωμ[α]σιος σ̄εσς Φαμενωθ || ε ||
 [ι]νδ/ γ † Ομ[οι]/ το̄ αυτς ο̄νο̄ς δ/ Ανωφιο̄
 15 . . φ̄/ κερατ[ι]α ε̄ξ τεταρτς· γι/ κ/ ε̄ δ' ζ/
 [Ο αυ]τς Κ[ω]μασιος | σ̄εσς Φαμενωθ || κδ
 [ι]νδ/ γ †
 † Δεδωκεν Κορηγλιος Φιλαντινου δ/ Σοφια
 \mathcal{K} δημοσιων ε ινδικ/ κερατια ε̄ξ τεταρτων· γι/
 20 κ/ ε̄ δ' ζυγς δημοσι/ Δι εμου Μαχαριου
 ε̄ξ επιτροπης των κομων των κτητ/
 σεσημς

Fol. VII. Recto. — *Ligne 6.* Après γρ on distingue une sorte de χ; la lecture \mathcal{K} = υπερ est impossible.

Ligne 8. Χρυσ(ου); — μο(να), μη(νος) φαρ(μου)θ(ι).

Fol. VII. Verso. — *Ligne 6.* Ονο(ματος).

Ligne 8. Même écriture, mais de date évidemment différente. — Κλλ/ = κληρονομαν.

Ligne 11. Της : correction sur un mot illisible (του?).

Ligne 18. Autre main; troisième main à partir de la ligne 23.

Ligne 21. Lire του κεινου?

† Δεδωκ/ κλλ/ Βηκιο̄ Θεοδωρο̄ δ/ Σοφιας
 απο δημς ε ινδ/ χρυσῶ κερατι/ εξ̄ τεταρτς.
 25 γι/ κ/ ς δ' ζ/ Φλ/ Σερηνος ενδοξ̄/ [ι]λλ/ ς παγαρ̄
 δ/ εμου Μουσαιου νοτς σεσημς †

Fol. VIII. RECTO.

† Δεδωκ/ Κορνηλιος Προμ[αντ]ιωσῶ
 απο δη[μ]οσι/ τριτης ινδ, δῶ ε[ι]ς τα ναυλ/
 της εμβολς της 5 γ̄ ινδ, κερατια
 εξ̄ ημισυ ζυγς Αντιωσῶ γι/ κ/ [ς ζ] ζ/ Αντι/
 5 Εγρ/ παυμι ιε ινδ/ γ̄ † Οι ε[ν]δοξ̄/ παγαρχχ
 δ/ εμου Μηνα σιγς σεσημς † . . . ς † εχ. . υ. χ
 † Λογς τῶ χρυσιῶ τοπῶ Αθανα[σιας] δ/ Πτηρο[υ]
 8 ~~κ~~ ὀνῶ Διοσκορος Απολλωτος
 δ/ Πητηρο̄ κ/ ιζ ζ δ' ζ/
 10 ομοι/ τῶ 5 κ/ ιζ ζ ζ/
 ομοι/ κ/ ια ζ δ' ζ/
 ομοι/ κ/ ς ζ/
 [ο]μοι/ κ/ ιβ [ζ/]

15 † και υπερ ὀνῶ Κορνηλ[ιος Φι]λαντιωσῶ
 δ/ Πτη[ρ]ῶ ὑπερ ε[μβολς] (?) της ε[ι]νδ/
 εις του λ[ι]τρς της ε[ι]νδικς . . [κ/] ς ζ/ Αντιωσῶ

Fol. VII. Verso. — *Ligne 23.* Il faudrait κλλ = κληρονομοι. — Βηκιος est identique au Πβηκιος de la ligne 8.

Fol. VIII. Recto. — *Ligne 1.* Lire sans doute Φιλαντιωσου. — Προμαντιωσου signifie «l'homme d'Antinoé», mais s'est déjà rencontré comme nom propre (P. Lond. IV, index 4 b) : ici, il s'agit d'un lapsus causé par la ressemblance des noms.

Ligne 5. Εγρ(αφη).

Ligne 6. Signes tachygraphiques à la fin, plutôt que des lettres.

Ligne 7. Autre main; chaque alinéa est d'une écriture différente.

Ligne 8. Probablement ajoutée postérieurement.

Ligne 9. Lire Πτηρου; de même à la ligne 24.

Ligne 14. Tirets dans le manuscrit.

Ligne 16. Un chiffre était peut-être écrit à la fin; mais il n'en reste plus trace, le papyrus étant usé.

Ligne 17. Του λιτρς; on pourrait aussi lire του λιγρς, mais le τ est attesté par le fol. II^b, l. 23. — Ινδικ; tout à fait douteux. Après ce mot, la surface du papyrus est détruite : peut-être ne manque-t-il rien avant [κ/], quoiqu'il y ait place pour deux lettres.

[67325]

15 † Δε[δωκεν] Κορνηλιος Φιλαντινοῦ
 ✎ [δημ[ς τ]ετ[ρ]ῶ ἰνδικ/ κ[ερ] εξ [τ]ετ[ρ]ῶ· γι/ κ/ [ς d']
 Οἱ ε[νδο]ξ[ξ] / παγαρχ[χ] δ/ ε[μου] Ερμεῖο
 σε[σημ[ς] Θωθ λ ιη[δ/]] δ
 † Δεδωκ[//] Κορνηλιος Φιλ[αντι]νοῦ δ/ Σοφιας
 ✎ δημ[ς τετ]αρτης ἰνδ^ο / κερ/ εξ τεταρτον
 20 ζυγ[ς δ]ημ[ς γ]ι/ κ/ ς d' ζ/ δημ[ς † Ο]ι ενδοξ/
 παγαρχ[χ] δ/ ε[μου] Χριστοδω[ρῶ ν]^ο εξεδ^ο χμγ· †·†·†
 † Δεδωκ[/ κλλ] Βηκιῶ Θεοδωρῶ [δ/ Βικ]τορος
 ✎ δημ[ς τε]τρ[α]της ἰνδ^ο / κερ/ εξ [ζυ]γ[ς δημ].
 [γ]ι/ κ/ ς ζυ[γ]ς δη[μ]ς † Φλ[ς] Ἰωαννης [ιλ]λ/ ς [παγ]αρχ
 25 δ[ι] εμου Χρ[ι]σ[τ]οδωρῶ νοτ[ς] εξεδ^ο [†] †

Ligne 15. Lire τετ(α)ρτ(ης), τετ(α)ρτ(ον) : cf. fol. VII, v., l. 24.

Ligne 21. Νῶ : νοταριοι; douteux. Le ν et le τ ont entièrement disparu.

Ligne 22. Κληρονομοι Βηκιου : restitué d'après le folio VII, v., l. 23.

Ligne 25. A la fin, signes tachygraphiques (?), peut-être précédés du sigle χμγ, mais méconnaissable.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475.

67326. Quittance de loyer. Les héritiers de Kyros, représentés par Christodóros, ont reçu d'Apollós, leur locataire, le montant des redevances dues par lui pour le champ situé au lieu dit *Piase*, sur le territoire du village de Phthla. — Long. 0 m. 319 mill., larg. 0 m. 110 mill. — Aphroditó.

Date : avant 542 environ (mort d'Apollós).

Cursive penchée.

† Κληρονομοι του της μακαριας
 [μ]νημηξ Κ[υ]ρῶ γραμματικῶ,
 δ/ εμου Χρ[ι]στοδωρῶ υἱῶ και κληρο^{νομου}
 [Κ]εφ[α]λωνος επισκ[λ], τω
 5 αδελφω Απολλωτι προτοκ[ς]

Ligne 1. Les héritiers possèdent la terre en propriété indivise : cf. n° 67109, l. 22. —

Ce Kyros est sans doute le décurion d'Antaiopolis, dont il est question aux n° 67134, l. 1 et *susc.*; 67139, VI, v., l. 4, et 67327, l. 5.

Ligne 4. Κέφαλον apparaît peut-être déjà au n° 67295, III, l. 19. C'est sans doute un évêque d'Antaiopolis. L'exemple de cet évêque marié est intéressant et exceptionnel, car en Égypte on ne choisissait guère ces dignitaires que parmi les moines.

[67326]

απο κωμης Αφροδιτης. Εδεξαμε^θ
 και πεπληρωμεθα παρα σῶ
 του ϕ[ο]ρῶ των ὑπο σε ημων
 αρουρων εν Πιασε εν πεδιαδι
 10 κω[μ]ης Φθλα, καννος
 δευτερας ἰνδ| εκ πληρους.
 Και εις υμων ασφαλεια
 πεποιημεθα ταυτην
 τη[ν] πληρωτικην αποχην
 15 ως προκ|. Οι προγεγραμμενοι
 κληρονομοι δι εμου Χριστοδ^{ωρου}
 [σ]τρη[χ]ει μοι η αποχη ω[ς] προ[ο]κ|

Sans suscription au verso.

Ligne 8. Ημων : corrigé sur υμων.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40476.

67327. Série de quittances analogues à la précédente, toutes délivrées à Apollôs fils de Dioscore par divers propriétaires de la localité de *Piase*. — Long. 0 m. 780 mill. (sans tenir compte de la lacune qui suit la ligne 3). — larg. 0 m. 300 mill. — Aphroditô.

Date : probablement 539 (indiction III).

[.]ης Γειναδιῶ απο Ανταιῶ Απ[ο]λλῶτι Διοσκορῶ. Εσχον και
 πεπλ[η]η
 ρωμαι παρα σῶ των φορων των υπο σε μῶ [αρου]ρων ανδρηρῶ κης διακειμεν[ων]
 [εν] κληρῶ Πιασε πεδια^{δι} Φθλα υπερ καννος τριτης ἰνδ| εκ πληρους

 5 † Κληρονομοι του της λαμπρ[α]ς υν[η]μης Κυρῶ πολιτευομενῶ, δι εμου

Ligne 1. Sans doute [Φλαυιος Ιωανν]ης.

Ligne 2. Ανδρηρῶ est évidemment pour ανδρῶ. — Κης : pour γης. — Une nouvelle erreur se trouve à la ligne 3 de cette première quittance si singulièrement incorrecte : καννος pour καννος.

Ligne 3. Lacune trop courte pour επι.

Ligne 4. Les trois premières lignes sont formées de quelques fragments détachés du rouleau de papyrus avant le développement. J'ignore l'étendue de la lacune qui les sépare du texte principal : probablement trois lignes.

- Βικτωρος Ψαιῶ πρεσβῆ και προνοητῶ των Ανταισπολιτικων παραγματων [67327]
 Απολλωτι Διοσκοροῦ Εδεξαμην παρα σῶ κς επληρωθην των φορων
 των υπο σε αρῶραν ανυδρων ὄσων εν διαφοραις τοποις εν πεδι[αδι]
 [κωμης] Φθλα, κληρῶ Πιασε, υπερ κανονος τριτης ινδικ| εκ πληρ[ου]ς. Και
 ει[ς] σην]
 10 [ασφαλς] π[ε]π[οι]η[μαι] ταυτην [τ]ην πληρωτικην αποχην ακολουθως τη μι-
 θωσει
 ως προκ|| Μεσορη γ̄ || της ζ γ̄ || ινδικ| Κλ| Κυρου δ| εμου Βικτωρος
 [πρεσβυτε]ρῶ· στοιχει μοι η αποχη ως προκ/
 [·] Φλαυιο]ς [Ιωαννης ο λ]α[μ]πρς πολς της Ανταισπολιτων δι εμῶ Φιεῖς
 Διου προνοητῶ Απολλωτι Διοσκοροῦ Εδεξαμην παρα σῶ κς επλ[η]-
 ρωθη[ν]
 15 των φορων των υπο σε αρουραν ανυδρων ουσων διακειμενων εν πεδιαδ|
 κωμης Φθλα κληρῶ Πιασε εν διαφοραις τοποις, λεγω δη των αρῶραν
 [·] ξρους κς των λεγομεν Ιαλεμλιμ, υπερ κανονος τριτης ινδικ| εκ πληρους.
 Κ[α]ι ε[ι]ς σην ασφαλειαν πεπομημαι ταυτην την πληρωτικην αποχην ω[ς]
 π[ρ]οκ[.]
 [Μ]εσορη γ || της ζ γ || ινδικ| Φλς [Ιωανη] (sic) δ| εμου Φιεῖς π[ρ]ο στοιχει μοι
 η αποχην (sic) ως προκ/
 20 Ψ[α]ῖς (?) Β[ι]κτωρος πρεσβ[ε]ς αξιωθεις εγραψα υπερ αυτου γραμματα μη ειδOTOS·
 ·] Φλαυιος Μεγας ο λαμπρς απο εκδικων της Πανος πολεως δι εμῶ Ιουβινῶ
 π[α]ι]δ[ο]ς και φορολογῶ Απολλωτι Διοσκοροῦ Εδεξαμην κς επληρωθην
 [παρα] σῶ τῶν φορων των ὑπο σε αρῶραν ανυδρῶ γης διακειμενς εν πεδιαδι
 [κωμης Φθλα], κ[λη]ρῶ Πιασε, εκ πληρους, ακολουθως τη μιθωσει, υπερ
 25 [κανονος τρ]ιτης ινδικ| Και εις σην ασφαλειαν πεπ[ο]ιμημαι ταυτην την πλη-
 ρωτικην
 [α]π[ο]χην ως προκ| Μεσορη || . || της ζ γ|| ινδικ| ·] Φλαυιος Μεγας ο λαμπρ/
 [απο] εκδικων της Πανος δι| Ιουβινου παιδος εξεδωκα
 την αποχην και στιχοι μοι ως προκ| Ιωαννης Ερμειου απο
 Αβροδιτης εγραψα (sic) υπερ αυτου γραμματα μη ειδο[το]ς·
 30 ·] Εγραφη δι εμῶ Αβραμιῶ Απολλ[ο] ουλ|

Ligne 6. Ce Victor est le même que celui qui est nommé au n° 67134, l. 2.

Ligne 13. Ο λαμπρ(στατος) π[ο]λ(ιτευομενος).

Ligne 19. Π[ρ]ο : προνοητης. L'ο a été ajouté après la barre d'abréviation : le scribe a sans doute craint qu'on ne confondit avec πρ(εσβυτερος).

Ligne 22. Pais : serviteur. Cf. les παιδαρια du n° 67279, l. 26.

Ligne 26. Μεσορη || γ || est impossible.

Ligne 29. ΕιδOTOS : le premier ο est corrigé sur un ω.

[67327]

- Ϝ ϜλϜ Νεμεσιανω σγολ^α/δ/ εμου Μηνια προνοιητϜ Απολλωτι Διοσκορου. Εδ[ε]-
 ξαμην
 [και επ]ληρωθη (sic) παρα σου του φορου του υπο σε μου αρουρων ανυδρου
 γηϜ διακειμϜ
 εν πεδι[α]δι κωμης Φθαλ (sic) καλουμϜ Πιασε εν τη σιτου και κριθϜ εκ πλη-
 ρουϜ, κανονιοϜ
 35 τριτηϜ ινδ|. Και ει σην ασφαλειαν πεποιμη ταυτην την πληρωτικην αποχην
 [ω]Ϝ παροκ|. ΜηνιαϜ ο παρογεγραμϜ γεουχωϜ· στοιχει μοι η αποχη ως παροκ|
 Αυρη[λ]ιοϜ
 [ΦοιϜ]αμμων, υιοϜ αυτου, επιτραπειϜ, εγραψα υπερ αυτου γραμμϜ μη ειδοτοϜ·Ϝ
- Ϝ ΦλαυιοϜ ΚολλουθοϜ ΑμμωνιοϜ σκρινϜ δι εμω ΑπολλωτοϜ παιδ| κϜ προνοιητω
 [Απ]ολλωτι Διοσκορω απο Αφορδ| Εδεξαμην κϜ επληρωθην παρα σω τ[ο]ν
 φορον
 τω υπο σε μω μεροϜ (sic) των ανυδρων αρωρων κληρ| Πιασε εν πεδιαδι κωμης
 40 Φθλα υπερ μεροϜ (sic) τω πατροϜ μω και της μητροϜ, υπερ κανονιοϜ τριτηϜ
 ινδικ| εκ πληρ|
 ΚϜ ειϜ σην ασφαλειαν πεποιμημια ταυτην την πληρωτικην αποχην ως παροκ|
 Θωθ || κζ της ζ γ || ινδικ|·Ϝ ΦλϜ Κολλουθω ΑμμωνιοϜ σκρινϜ δι εμω ΑπολλωτοϜ
 παιδ|· στοιχει μοι
 η [απο]χη ως παροκ| Αυρηλιου Αβρααμ ΒικτοροϜ βοη^η αξιωθειϜ εγραψα υπερ
 αυτω γραμματα μη ειδοτοϜ, παροντοϜ μοι
 και ειποντοϜ·Ϝ Δηλαδη επι μην και υπερ τω ολοκληρω μεροϜ των κληρονομων
 45 [τ]ω της μακαριαϜ μνημηϜ Αινειω δεδεξαμην και επληρωθην παρα σου
 υπερ της αυτης παρουσιϜ [τ]ριτηϜ ινδικ| εκ πληρωϜ (sic)·Ϝ Ο παρογεγρα-
 μεν[ο]Ϝ (sic)
 ΚολλουθοϜ ΑμμωνιοϜ, σκρινιαριϜ (sic) δι εμου ΑπολλωτοϜ παιδοϜ· στοιχι μι
 η [απο]χη [ω]Ϝ [σ] [π]ροκ|·Ϝ Αυρηλιο[σ] ΙερημιαϜ Αβ[ρα]αμιοϜ αξιωθειϜ εγγρ[α]-
 ψ]α (sic)
 [υπερ] αυτου γραμ[ματα μη ει]δωτοϜ·Ϝ

Ligne 32. Του υπο σε : pour των.

Ligne 33. Lire πεδι(αδι). — Εν τε.

Ligne 34. Lire ει(ς).

Ligne 37. Σκριν(ιαριος). — Παιδ(οϜ).

Ligne 42. Lire ΚολλουθοϜ. Cette signature est d'une écriture ronde très élégante, qui est celle du βουθοϜ Abraham. C'est évidemment Apollôs, et non le scribaire Kollouthos, qui est désigné plus bas comme illettré.

Ligne 44. Avec δηλαδη reprend l'écriture du scribe qui a rédigé les quittances.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40477.

67328. Registre contenant une série de cautionnements (ἐγγύαι), remis au *riparios* Apollôs, et presque tous datés du même jour. — Long. o m. 299 mill., larg. 2 m. 534 mill. — Aphroditô.

Cursive fine, penchée légèrement en avant. — Le rouleau, presque intact (sauf la page I), est cependant d'une lecture difficile, à cause de la couleur noirâtre du papyrus et des moisissures qui l'avaient couvert avant son entrée au Musée. Mais la répétition des mêmes formules permet d'établir un texte certain, excepté pour quelques noms propres. — Il semble bien que la page I actuelle ait été effectivement la première du registre.

Date : du 5 au 14 juillet 521.

Plusieurs autres ἐγγύαι ont été publiées plus haut (n°s 67094; — 67296 et 67297).

Les douze actes qui sont réunis ici sont, à part de peu importantes variantes, tous semblables. J'ai cru cependant qu'on me saurait gré de les reproduire tous *in extenso*, la présence même de ces petites variantes pouvant présenter quelque intérêt.

Ce papyrus nous fournit des détails assez complets sur le rôle et l'organisation de la police rurale des *ποιμένες καὶ ἀγροφύλακες* (cf. n° 67001). Ils doivent veiller à l'irrigation des champs, en général vaquer à toutes sortes de travaux publics non désignés ici, maintenir l'ordre, rechercher enfin et faire comparaître les personnages appelés en justice. A signaler aussi la division du territoire de la *κώμη* en *décanies*, ayant chacune son ou ses gardiens particuliers. Celle de *Τεῖα* est citée deux fois [II, l. 8, et IV, l. 10]; elle possédait au moins trois *ποιμένες*; de même celle de *Φέννας* est nommée à deux reprises [V, l. 10, et X, l. 9].

PAGE I.

[·] Ὑπατειας] Φλγ, Ἰουστινι[αν]ῶ τ[ῶ ἐν]δοξοτατῶ κς Ὑπερφουεστᾶτῶ, επειϑ̄ || ια ||
 ι[ε ιν]δικ ||
 [Τω ε]υδοκιμς Ἀπολλῶτι ριπαριω κωμης Ἀ[ϑρ]ρῆτης τῶ Ἀνταιοπο[λιτῶ νό]μου,
 [π/ Ἀυρηλιῶ Ἰωαν[νῶ υι]ῶ Βικτορος Εἰζανος, γεα[ργῶ α]πο της 3 κωμη[ς,
 χαιρ]ειν ·†
 [Ομο]λόγω, ομ[νυς] τῶν τε παντοκρατορα Θεον και την Θεϊαν και ὄρα[νιου
 τυχ]ην
 5 το[υ τ]α πάντα νικ[ω]ντος δεσποτῶ ημων Φλγ, Ἰουστινῶ τῶ αἰων[ιῶ αὐγο]υστῶ
 αυτ[ῶ]
 [κρατορ]ος, εγγυ[ασθαι κς αναδε]δεχθαι μοιης κ[αι] εμφανειας Ἀυρη[λιου]ν
 Φηουν
 [Ἰωσ]ηφιδῶ, ποιμενα κ[αι] ἀγροφύλακ/ [τη]ς δεκα[ν]ειας κ[α]λλῶμενς Ετρο . . ε,
 [πρ]ος ἐν[ι] αὐσιον χ[ρ]ο[ν]ον λογιζομ[ενον] απο σημερον της πρ[ο]γεγρα[μμ]ς
 ημ[ε]ρας]

PAGE I. — Ligne 2. Sur Ἀπολλῶς, *riparios*, cf. peut-être n° 67281, l. 2.

Catal. du Musée, n° 67279.

- [67328]
- 10 [ητις] εστ[ι] μνηρς ε[πειξ/ι]α || παρῶσης πεν[τε]καιδεκατης ι[νδικ],
 [επι τω αυτον παραμειναι και προσ]ὑδρευ[ειν] και ὑπουργει[ν] πα[σ]ι τα[ις]
 [δημοσιαις χρειαις, και την] παραξυλα[κην] των [ειρη]νικων παραγματων,
 [κς] τας
 [παραστασις των επιζητῶμενων προσο]πων προ[ιε]ισθαι ακινως και ακα[τ]α-
 γηστως,
 [και μηδαμωσ αυτον απολειπεσθαι. Ο]ποταν δε[ε] ζητουμενον (sic) παρα της σης
 [ευδοκιμησεως, τουτον] παρενεγκει[η] και πα[αρ]αδωσω εκτος αγι[ω]ν
 15 [περιβόλων και θειων] χαρακτηρων και αγ[ι]ας κ[υρ]ιακης. Ει δε απολη[μ-
 ζθ]ειη
 [και ζητουμενη μη ευρεθει, ετοι]μωσ εχω ο παραγεγραμμ[ενος]
 [εγγυ]ητης παρεξω [ὑπερ της αυτου απο]λ[ειψ]εωσ χρυσου νο[μισμα]τα
 [ε]ξ, η [εν]νοχ[ω]σ ει[η] τω θειω ορκω κα[ι] το περι τουτῶ επιρητημει[ω] κιν-
 δυιω].
 [Συ]νπεραιῶμεν[ῶ] δε του χρονῶ, επι τω] εμε αναλαθει ταυτ[η]ν μῶ [την
 εγγυη],
 20 [ηγουν], μενουσα[ν] παρ υμων, ακυρον] ειναι και α[νι]σχυρον πανταχου
 πα[ρ]οφ[ε]ρομενη.
 [Και] επερωτηθεισ ωμολ[ς] · Λυρ]ηλιος Ἰωαννης Βικτορος ο προκ[ι]
 [εγγυ]ωμαι τ[ον] παρ[ο]κ/ Φη[ουν] εις] νομισματα εξ και ομοσα [τον]
 [θ]ειω[ν] ο[ρκων] ως προκ[ι] // Λ[υρ]ηλι[ος] Καλλι[νι]κος Βικτορος, αξιωθεισ,
 [εγραψα ὑ]περ ἄτου γραμματα μ[η] ειδστο]ς.

PAGE II.

[·] Υπατειας Φλς Ἰο[υστ]ιμιανῶ τῶ ενδοξοτατῶ [κς ὑ]περβουεστατῶ, επειξ ια || ἴε
 ινδικ //

Ἐω ευδοκι[μς] Α]πολλωτι ριπαριω κωμης Αθροδιτης τ[ῶ] Αιταιοπολιτου νομου,
 πα[ρ] Αυρηλιου Ἰσα[κί]ῶ Απολλωτος, μῆ , γεωργῶ απο της Σ κωμης, χαιρειν ·

PAGE I. — *Ligne 10.* [Προσ]ὑδρευ[ειν] est-il une faute pour προσεδρευειν, qui donnerait un sens meilleur? Le texte de ces actes est souvent d'une incorrection qui expliquerait une parcellle erreur. — Πασι ταις : cette faute se retrouve dans les douze actes réunis ici.

Ligne 12. Παραστασις, προσοπων, et ακαταγηστως : de même.

Ligne 15. La confusion entre les formes passives de απολειπειν et de απολαμβανειν se continue jusqu'à la fin du papyrus.

Ligne 17. Παρεξω pour παρεξειν.

Ligne 18. Εννοχως ειη et το pour τω : fautes constantes dans le papyrus.

Ligne 20. Lire παρ υμων : de même dans la suite.

PAGE II. — *Ligne 3.* Μη(τρος) : le nom n'a pas été inscrit.

Ὁμολογῶ ἐκούσιως καὶ αὐθαιρέτως, ἐπ[ό]μινυμεις τον τε [πα]ντοκρατορα [67328]
Θεον

- 5 καὶ τὴν νικη[ν] καὶ διαμονὴν τῷ δεσποτῷ ἡμῶν Φλῆς Ἰουστιν[ῶ] τῷ αἰωνιῷ αὐγουστ
του αυτοκρατορ[ος], ἐγγυασθαι καὶ ἀναδεδεχθαι μοῆης καὶ ἐμφανείας
Λυρηλίου Λγ[να]τῶνα Παπολλῶνος, ποίμεις καὶ ἀγρο[φ]υλακ/ τῆς δεκαετίας
Τεΐαε, πρὸς ἐμιαυσίον χρόνον λογιζομένον ἀπο τῆς προγεγραμμένης ἡμέρας,
ἣτις ἐστὶ μῆνης ἐπειφ// ἰα παρούσης π[ε]ν[τε]καίδεκατης ἡνδ[ικ], ἐπὶ τῷ αὐτῷ
10 παραμειναι κ[αὶ] προσ[υ]δρευσῆν καὶ υπο[υ]ργεῖν πάσι ταῖς ἡ[μ]οσ[ια]ῖς χρεαῖς
ἀοκνῶς καὶ ἀκα[τα]γῆστος, καὶ τὴν παρ[α]φ[υ]λακίαν τῶν [εἰρ]ηνικῶν πραγ-
μάτων
καὶ τὰς παραστάσεις τῶν ἐπιζητούμενων προσώπων ποιεῖσθαι, καὶ μηδαμῶς
αὐτῷ ἀπολειπεσθαι. Ὄποταν δὲ ζητούμενο[ς] παρ ἡμῶν, τούτῳ παρενεχθῆναι
καὶ παραδώσῃ εἰς ἀγίαν περιβόλω[ν] καὶ θεῶν χαρακτ[η]ρῶν κ[αὶ] ἀγ[α]θῶν
15 κυριακῆς. Εἰ δ[ε] α[πο]λ[υ]μφθῆναι καὶ ζῆ[του]μεις μὴ εὐρεθῆναι, ἐτοιμῶς ἐχω
ἐγὼ ὁ προγεγραμμένος ἐγγυητῆς πα[ρ]εξί (sic) ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἀπολείψεως
χρυσῶν νομισμάτων ἐξ, ἢ ἐπι[χ]ρῶς εἰ[η] τῷ θεῷ ὄρκω καὶ τῷ περὶ τούτ[ῳ]
ἐπιηρημένῳ κινδυνῷ. Σὺν[περα]ϊόμενῷ δὲ του χρόνῳ, ἐπὶ τῷ ἐμῷ
ἀναλαβεῖν ταύτην μου τὴν ἐγγ[υ]ήν, ἡγ[ου]ν, μενῶσαν παρ ἡμῶν, ἀκυρον εἶναι
20 καὶ ἀνίσχυρον παντ[ῆ] χρόνον προφερ[ο]μενῷ, καὶ ἐ[π]ερωτῆ ἡμῶν ρ. ρ. ρ. Λυρηλίου
Ἰσακῶς
ὁ προκ/ ἐγγυῶμαι τον προκ/ Λγνατῶν κ[αὶ] ὁμοσα τ[ῶ]ν θεῶν ὄρκον ὡς προκ/
Λυρηλίου Καλλιπικῶς Βικτορος, ἀξίω[θ]εις, ἐγραψα ὑπὲρ αὐτοῦ γραμματα
μὴ εἰδοτός.

PAGE III.

ρ. Ὑπ[α]τειας] Φλῆς Ἰουστινιανῷ τῷ ἐνδ[ο]ξο[τα]τῷ κ[αὶ] ὑπερ[θ]υσε[στα]τῷ
ἐπειφ // ἰε πεν[τ]εκαίδεκατης [ἡνδ]

- Τ[ῶ] ἐνδ[ο]ξο[τα]τῷ Ἀπολλῶνι ριπαριῶ κωμῆς [Λφρ]οδίτης τῷ
Ἀντα[ρ]οπολίτῳ νομῷ, π[α]ρ Ἰωαννῷ Βησκούτο[ς] διακ[ο]ν[ο]ν καὶ Λυρηλιῷ
5 Ἀνθ[ο]ξίῳ Βορτῷ, μὴ Ταπεουτος, ὁρμῶμεν[ος] ἀπ[ὸ] τῆς τ[ῆ]ς κωμῆς, χαίρ[ο]ν
Ὁμ[ο]λογοῦμεν, ἐπομνυμεις τον τε παντοκρατορα Θε[ῶ]ν καὶ τὴν θεῶν
καὶ οὐραν[ῶ]ν τυ[χ]ῆν του τα πάντα νικη[ν]τος δεσ[πο]τῷ ἡμῶν Φλῆς
Ἰουστ[ῶ] τῷ αἰωνιῷ αὐγουστῷ αυτοκρατορος, [ἐγγυασθ]αι καὶ ἀναδεδεχθαι,
μοῆης [καὶ] ἐμφανείας, Λυρηλίου Ψειθησι[ῶ]ν Με[τ]υσ[α]ίου Πανπέτ καὶ τον

PAGE II. — *Ligne* 8. Τεΐαε : cf. n° 67139, III, v., l. 9, V, v., l. 33, et n° 67238, l. 8.

Ligne 15. Ἀπολ[υ]μφθῆναι : la place manque pour un η. Cf. plus bas, p. III, l. 31.

Ligne 16. O : le trait sur l'o représente l'esprit rude.

Ligne 20. Προφερ[ο]μενῷ : faute constante ici pour προφερομένην.

PAGE III. — *Ligne* 9. Πανπέτ : nom de localité. Cf. p. VIII, l. 7.

- [67328] 10 τούτου υ[ο]ν Βικτ[ορ]α, ποιμενῶν (sic) και αγροφ[υ]λακ/ πεδιαδ[ε] Φερασο,
 πορ[ε]σ ειμαυσιον/ χρονον λογιζομενη απο σημερον της προγεγραμμ
 ημερ[ε]α[ς], ητις εστι μη]μος επειφ παρῶσης πεντε[κα]ιδ[ε]κατης ινδικ/, επι τω
 αυτου[ε] παραμει]ναι και προσυδρευειν και υπο[υρ]γειν πασι ται[ε] δημο-
 σια[ε]ς
 χρεια[ε]ι[ε]ς, κ[α]ι την πα[ρ]αφουλακην των ειρηνηκων [παρ]γμ[α]τω[ν] και τ[α]ς
 15 παρα[ε]στασι[ε]ς των επιζητουμενων προσοπων ποιεισθαι
 ασκινω[ε]ς και ακατα]γνωστ[ε]ω[ε]ς, και μηδαμω[ε]ς [αυτου]σ απ[ο]λειπεσθαι.
 Οποταν [δε ζητουμενη]σ παρα της σης ευδοκιμη[ε]ω[ε]ς, παρενεγκειν αυτω[ε]σ
 και παρ[α]δωσ[ω]μεν εκτω[ε]σ αγιω[ν] περιβολων και Ψειων χαρακτηρων και
 αγια[ε]ς κ[υ]ριακη[ε]ς]. Ει δε απολημφθει και ζητουμενη μη ευρεθει τε,
 20 ετοιμω[ε]ς εχομε]ν οι προγεγραμμενοι εγγυηται παρεξωμεν υπερ της
 αυτω[ν] απολειψ[ε]ω[ε]ς χρυσῶ νομισματα δωδεκα. Συπεραιωμενῶ δε
 του χρ[ο]υ[ο]υ, επ[ι] τω ημα[ε]σ αναλαβειν ταυτην ημων την εγγυην,
 η[γ]ου]ν, [μενῶσαν] παρ υμων, ακυρον ειναι και αν[ι]σχυρον παν[τ]αχου προ-
 φερω[ε]μ[ε]ν
 η ενι[σ]οχ[ω]σ ειν[ε] τ[ω] Ψειω ορκω και το περι τουτο επηρ[ε]τ]ημενω κινδυνω. Και
 επερ[ε]
 25 ωμολ[ε] [·]φ Ιωαν[η]νης Βησκου[ι]τω[ε]σ διακ/ ο ποροκ/ [ε]γγυημαι τουσ ποροκ[ε]ι]μενη[ε]
 Ψειθαη[σ]ιν κ[ε] τον υ]ρον αυτου Βικτωρα και ομοσα τον Ψειον ορκον ω[ε]
 ποροκ/
 Αρη[ε]λιω[ε]σ Αν]ουφ[ε]ι[ε]σ Βοττου ο ποροκ/ εγγυημαι τοῦ ποροκ/
 Ψειθαη[σ]ιν και τον υ]ρον αυτου Βικτωρι (sic) και ωμοσα
 τον Ψ[ε]ιον ο]ρκον ω[ε] ποροκ/·]φ Αρη[ε]λιω[ε]σ Μουστη[ε]σ Ψαιου
 30 μαρτ[υ]ρω]ν τη εγγη (sic) ακουσα[ε]σ παρα των Ψειμενων.
 Δηλαδη [ε]ι α]πολυμφθει τις εκ των ειρημενων Ψειθαησιν και Βικτωρα,
 τη[ν]
 ποροκ/ κατ[α]δικην επιγνωσομεθα υμιν. Ει δε οι δυῶ απολυμφθειν, ωσαυτω[ε]σ
 υπ[ε]ρ] δ[ε]ικη[ε]σ των δωδεκα νομισματων επιγνωσομεθα ·]φ Ο αυτω[ε]σ Ιωαν[η]νης
 στιχει μοι ·]φ
 Ο α[ν]τ[ε]σ Ανουφ[ε]ι[ε]σ στοιχει μοι
 35 ·]φ Εγραφ[ε] δι εμου Ισακιῶ νομικ/ οθ. .

Page III. — *Ligne 12.* Le jour a été oublié.

Ligne 19. Απολημφθειν : sic, au singulier.

Ligne 24. Ce membre de phrase devait se placer avant *συπεραιουμενω*, comme aux pages I et II; cette erreur de disposition persistera jusqu'à la page XII. —

Touto alterne dans le ms. avec *τουτου*.

Ligne 29. Των : correction sur *του*.

Ligne 33. Si la restitution est juste, il faut corriger *των* . . . en *τα* . . .

[67328]

PAGE V.

- † Υπατειας Φλγ Ιουστινιανῷ του ενδοξοτατῷ και υπερφουεστατῷ
 επειφ || κ|| ἴε|| ἰνδικ||
- Τῷ ευδοκιμῳ Απολλωνι ριπαριω κωμης Αβροδιτης τῷ Ανταιοπολῳ νομῷ,
 π| Λυριλιῷ Ἰωαννῷ Κωσταντιῷ, μ| Μαρια[μ], συντελεστου
 5 απο της 5 κωμης χαιρ|| Ομολογῶ εκουσιως και αυθαιρετως,
 επομινυμενος τον τε παντοκρατορα Θεον και νικην και διαμονην
 τῷ δεσποτῷ ημων Φλγ Ἰουστινῷ τῷ αιωνῷ αυθῶστῷ αυτοκρατορος,
 εγγυασθαι και αναδεδεχθαι μοιης και εμφανειας Λυριλιου
 Βικτορα Ψαιῷ ποιμῳ και αγροφυλακ| της δεκανειας καλῶμενης
 10 Φεῖνῆως, προς ενιαυσιον χρονον λογιζομενης απο της προ
 γεγραμμενης ημερας, ητις εστι μηνος επειφ || κ || παρουσης
 πεντεκαιδεκατης ἰνδικ||, επι τῷ αυτῷ παραμειναι και προς
 υδρευειν και υποργειν πασι ταις δημοσιαις χρειαις, και την παραφυλακ|
 των ειρηνικων παραγματων, και τας παραστασις των ἐπιζητῶμενων
 15 προσωπων ακονως ποιεισθαι και ακαταχνοστας, και μηδαμῶς
 αυτον απολειπεσθαι. Οποταν δε ζητουμενος παρα της της ευδοκιμησης,
 παρενεγκειν αυτον και παραδῶσω εν δημοσιῳ τοπω εκτος
 πανης περιβολων και Ψειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης.
 Εἰ δε απολυμφθει και ζητουμενης μη ευρεθει, ετοιμῶς εχω
 20 ο προγεγραμμενος εγγυητης παρεξω ὑπερ της αυτου απολειψεως
 χρυσῷ νομισματα εξ. Συνπεραιῶμενῷ δε του χρονῷ, επι τῷ εμε
 αναλαθειν ταυτην μου την εγγυην, ηγουν, μενῶσαν παρ υμων, ακυρον
 ειναι και ανισχυρον πανταχῶ προφερομενῷ, η εννοχως ειη τῷ Ψειῷ ορκῷ
 και το περι τουτου ἐπιρητημενω κινδυνῷ, και ἐπερωτηθῳ ἁμολῳ †·†·†·
 25 Λυριλιῳ Ἰωαννης Κωσταντιῷ ο προκ| εγγυαμε τῷ προκ| ^{Βικτορ Ψαιῷ} ἴε τῷ
 μισματα εξ κς ομοσον (sic) τον Ψιον ορκον ως προκ|| Φλγ Θεοτεκνιος
 Ψαιῷ
 αποπραιποσιτῷ αξιθις (sic) εγραψα ὑπερ αὐτῷ γραμματα μη εἶτο[τος].
 Ἰωαννης Κωσταντιος (sic) στοιχ Απολλῶς
 Ερμου μαρτυρω τη ἐγγη ακουσας παρα του Ψεμενου.

PAGE V. — *Ligne 1.* A partir d'ici, j'ai rétabli le texte sans tenir compte des lacunes et lettres endommagées, sauf quand la restitution pouvait donner lieu au doute.

Ligne 4. Μαριας est moins probable.

Ligne 10. Cf. la *πεδίας Φορεως* (sic) des n°s 67143, r., l. 37, 67147, II, l. 1, et d'un papyrus de Londres que M. Bell m'a signalé.

Ligne 25. Il semble que le ms. porte en réalité *εγγυαμεν*.

PAGE VI.

- Ϝ Ὑπατειας Φλγ Ιουστινιανῶ τῷ εἰδοξοτατῷ και υπερβυεστατῷ
 επειϜ | κ || ἰε || ἰηδικ||
- Ἐγω ευδοκιμς Ἀπολλῶτι ριπαριω κωμης Ἀφροδιτης τῷ Ἀνταισπολς νομῶ
 π| Ἀυρηλιου Πονητος εκ πατρος Ἀτρητος Παπελατε, μῆ
 5 ορμαιμενη απο της Ξ κωμης, χαιρ|| Ομολογω εκουσιως και αυθαιρετως,
 επομνημενος τον τε παντοκρατορα Θεον και την νικην και διαμονην τῷ
 δεσποτῷ ημων Φλγ Ιουστινῷ του αιωνιῷ αυγουστοῦ αυτοκρατορος,
 εγγυασθαι και αναδεδεχθαι μοιης και εμφανειας Ἀρηλιον
 Ψαῖον Πατερμουθιῷ, ποιμς και αγροβυλακ| της δεκαετιας Ψιλαμπων,
 10 προς εμαυσιον χρονον λογιζομενη απο σημερον της προγεγραμμ[ς]
 ημερας, ητις εστι μηνος επειϜ || κ || παρουσης πεντεκαδεκατης ἰη[δ/],
 επι τῷ αυτον παραμειναι και προσυδρευειν και υπουργειν πασι ταις
 δημοσιαις χρεικαις ακηκωις και ακαταγηνοστωις, και την παραβυλακην
 των ειρηνηκων πραγμωτων ποιεισθαι, και τας παραστασις των ἐπιζητουμενης
 15 προσωπων (sic). Οποταν δε ζητῶμενος παρα της σης ευδοκιμησεωις,
 παρεπει κειν αυτον και παραδῶσω εν δημοσιω τοπω
 εκτος αγιων περιβωλων και Ξειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης.
 Ει δε απολυμθθει και ζητουμενος μη ευρεθει, ετοιμωις εχω
 ο προγεγραμμεινος εγγυητης παρεξῶ υπερ της αυτῷ απολειψειωις
 20 χρυσῷ νομισματα εξ. Συμπεραιῶμενῷ δε του χρονου, επι τῷ εμε αναλαβειν
 ταυτην μου την εγγυην, ηγουν, μενουσαν παρ υμων, ακυρον ειναι και
 ανισχυρον πανταχου προφερομενῷ, η επινοχωις ειη τῷ Ξειω ορκω και το
 περι τουτου επιτηρημενω κινδυνω. Και επερωτηθης αμολογησα ·Ϝ·Ϝ·Ϝ
 ·Ϝ Ἀυρηλιου Πονητος (sic) Ἀτρητος ο προκ| εγγυωμαι τῷ (sic) προκ| [Ψαῖῷ
 Πα]τεμῶθῷ (sic)
- 25 ις νομισματα εξ και ομοσον τον Ξειον ορκον ως προκ|. [Φλγ, Θεοτεκνωις Ψα]ῖῷ
 αποπραπισοιτῷ αξιωθις εγραψα υπερ ατῷ γραμματα μη [ειδωτος].

PAGE VII.

- Ϝ Ὑπατειας Φλγ Ιουστινιανῷ του εἰδοξοτατῷ και υπερβυεστατῷ
 επειϜ || κ || ἰε || ἰηδικ||
- Ἐγω ευδοκιμς Ἀπολλῶτι ριπαριω κωμης Ἀφροδιτης τῷ Ἀνταισπολς νομῷ,
 π| Ἀυρηλιῷ Μουσαιῷ Μαρτῷ κυμινωπωλῷ, μῆ Θεκλας, ἀπῷ κῶμης, χαιρ||
- 5 Ομολογω εκουσιως και αυθαιρετως, επομνημενος τον τε παντοκρατορα Θεον
 και την νικην και διαμονην τῷ δεσποτῷ ημων Φλγ Ιουστινῷ του αιωνιῷ

PAGE VI. — *Ligne 4.* Le nom de la mère n'a pas été inscrit.

[67328]

αυγουστῶ αυτοκρατορος, εγγυασθαι και αναδεχθαι μοιης και εμφανειας
 Λυρηλιον Ερμαουων Ιωσηφιον Πλωκ ποιμς και αγροφυλακ|
 της δεκακαιας καλουμενς Τηρχε[ως?], προς ενικασιον χρονον
 10 λογιζομενς απο της σημερον ημερας, ητις εστι μηνος επειθ κ||
 παρθσης πεντεκαιδεκατης ινδικ|, επι τω αυτον παραμειναι
 και προσυδρευειν και υπουργειν πασι ταις δημοσιαις χρεικς (sic),
 και την παραφυλακην των ειρημικων πραγματος ποιεισθαι
 ακινως και ακαταγνοστως. Οποταν δε ζητουμενος παρα της σης ευδοκ|,
 15 παρενεγκειν αυτον και παραδωσω εν δημοσιω τοπω εκτος
 αγων περιβολων και Ψειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης,
 και μηδαμως αυτον απολειπεσθαι. Ει δε απολυμφθει και
 ζητουμενς μη ευρηθει τε, ετοιμως εχω ο προγεγραμμενς
 εγγυητης [παρεξω υπερ της αυτου απολει]ψ[εως χρυσ]ῶ
 20 η[ρομισ]ματα δωδεκα. Συνπεραιῶμενῶ δε του χρονου, επι τω εμε
 αναλαβειν ταυτην μου την εγγυην, ηγουν, μενουσαν παρ υμων,
 ακυρον ειναι και ανύτχυρον πανταχου προφερρομεν[ῶ], η εννοχως ει
 η τω Ψειω ορκω και το περι τουτῶ επηρητημενῶ κινδυνῶ. Και επερ| ὠμολ| ·Ϝ·Ϝ·Ϝ·
 Λυρηλιος Μουσης Μαρτου ο προκ| εγγυωμαι τον προκ|
 25 Ερ[μαουων] Ψωσηφιου (sic) και ὠμοσα τον Ψειον
 ορκιον ως προκ| ·Ϝ· Φιλς Θεοτεκνιος Ψαιῶ αποπραποσιτῶ
 μαρτ[υρω τη εγγ]υη (?) ακῶσας παρα τῶ Ψεμενῶ.
 Απολλως Ερμιου μαρτυρω τη [εγγ]υη ακουσας
 παρα του Ψεμενου ·Ϝ·

(Deux lignes en blanc.)

30

Ϝ ἰδ

PAGE VIII.

·Ϝ· Υπατειας Φιλς Ιουστινιανῶ τῶ ενδοξοτατῶ και υπερφουεστατῶ, επειθ || κ || ἰε ||
 ἰνδικ|
 Ἐω ευδοκιμς Απολλωτι ριπαριω καιμης Αφροδιτης τῶ Ανταιοπολς νομῶ,

PAGE VII. — *Ligne 8.* Lire Ιωσηφιου : cf. page VIII, note de la ligne 7.

Ligne 18. Εγω a été passé.

Ligne 20. Δωδεκα est tout à fait illisible; mais la ligne 30 prouve qu'il faut le restituer. C'est la seule exception que nous puissions citer à la règle ordinaire de ces εγγυαι, qui veut un taux de 6 nomismata par personne. — Ce caractère exceptionnel du chiffre 12 est confirmé par le fait même que l'α est répété au bas de la page, comme pour certifier son premier texte.

π| Λυρηλιῷ Φοιβάμμωνος Ερμακουῶτος Ουαϊνιῖος, μῆ Μαριαμ, ὀρμαιμενῆς [67328]
 ἀπο τῆς Ὑ καμῆς Λφροδ|χαϊρ|| Ομολογῶ ἐκουσίως καὶ ἀυθαίρετως, ἐπομνημενῆς
 5 τὸν τε παντοκράτορα Θεὸν καὶ τὴν νικητὴν καὶ διαμονῆν τὸ δεσποτῶ ἡμῶν
 Φλῆς Ιουστινῶ τῷ αἰωνίῳ αὐγουστῷ αυτοκράτορος, ἐγγυασθαὶ καὶ ἀναδέδεχθαι
 μοις καὶ ἐμφανείας Λυρηλιῶν Βικτωρα Ψαιῷ Καλεουακίου,
 ποιμενῆς καὶ ἀγροφυλακ|πεδιαδῆς Καλεῶακίος, πρὸς ἐνιαυσίον χρόνον
 λογιζομενῆς ἀπο σήμερον τῆς προγεγραμμενῆς (sic) ἡμέρας, ἵτις ἐστὶ
 10 μῆνος ἐπειφ || κ || παρουσίης πεντεκαίδεκατῆς ἰνδικτιῖος,
 ἐπὶ τῷ αὐτῷ παραμεινῆαι καὶ προσυδρευεῖν καὶ ὑπουργεῖν
 πᾶσι ταῖς δημοσίαις χρεῖαις. Ὅποταν δὲ ζήτουμενος πᾶρα τῆς σῆς
 εὐδοκίμησεως, παρενεγκεῖν αὐτὸν καὶ παραδώσω ἐκτὸς
 ἀγίων περιβολῶν καὶ θεῶν χαρακτηρῶν καὶ ἀγίας κυριακῆς
 15 ἐν δημοσίῳ τόπῳ, καὶ τὴν παραφυλακῆν τῶν εἰρηνικῶν
 πρᾶγματῶν καὶ τὰς παραστάσις τῶν ἐπιζητουμένων προσώπων
 ποιεῖσθαι καὶ μηδαμῶς αὐτὸν ἀπολείπεσθαι. Εἰ δὲ ἀπολημφθεῖη καὶ ζήτουμῆς
 μὴ εὐρεθεῖη, ἐτοιμῶς ἐχῶ^{εἶ} ὁ προγεγραμμενὸς ἐγγυητῆς
 παρεξεί (sic) ὑπερ τῆς αὐτοῦ ἀπολείψεως χρυσῶ νομισμᾶτα εἴ. Συνπεραιῶμῆς
 20 τοῦ χρόνου, ἐπὶ τῷ ἐμε ἀνάλαβῆν ταυτῆν μῶ τὴν ἐγγυῆν, ἡγουῆν,
 μενουςαν πᾶρ ὑμῶν, ἀκυρὸν εἶναι καὶ ἀνίσχυρον πανταχοῦ προφερομενῆς,
 ἡ ἐπιτοχῶς εἶη τῷ θεῶν ὀρκῶ καὶ τὸ πᾶρι τουτου ἐπηρτημενῶ κινδυνῶ.
 Καὶ ἐπερωτῶ ἀμολῆς ·|-·|-·| Λυρηλιῶς Φοιβάμμ[η] Ερμακου (sic) ὁ πρκ| (sic)
 ἐγγυῶμαι του (sic) πρὸκ || Βικτωρα γαι (sic) ὀμοσα
 25 τὸν θεῶν ὀρκὸν ὡς πρὸκ|·|·| Ἰωσηφῆς Ἀβρααμίου
 πρεσβ || μαρτυρῶ τῆ ἐγγ[υ]ε (sic) ἀκουσᾶς
 πᾶρα του θεμενῶ ·|·| Φοιβάμμων Ψαιου πρεσβ|
 μαρτηρῶ τῆ ἐγγυε ἀκουσᾶς πᾶρα του θεμενῶ.

PAGE IX.

·|·| Ὑπατειᾶς Φλῆς Ιουστινιανῶ τῷ ἐνδοξοτατῷ καὶ υπερφουεστατο
 ἐπειφ || κ || κ || (sic) πεντεκαίδεκατῆς ἰνδικ|

PAGE VIII. — *Ligne 3.* Ουαϊνιῖος : cf. le nom d'homme $\omega\upsilon\alpha\iota\nu\iota\varsigma$, Wānīn, qui se rencontre dans la *Vie arabe de Chenoute* (*Mém. de la Miss. franç. au Caire*, tome IV, p. 422), ainsi que dans P. Lond., IV, 1461, 3 (d'après une communication de M. Bell).

Ligne 7. La comparaison avec la ligne 8 montre que ce surnom est bien le nom du lieu d'origine, comme je l'avais supposé au n° 67001. On retrouve ici plusieurs des ποιμενῆς du n° 67001, Ψειθησις Μουσαιου Πανπετ (plus haut, p. III, l. 9) Ερμακουῶς Ἰωσηφιου Πλωκ (p. VII, l. 8), et ce Βικτωρ Ψαιου Καλεουακίος.

Ligne 19. Δε a été oublié à la fin de la ligne.

[67328]

- Τῷ εὐδοκίμῳ Ἀπολλῶτι, ριπαρίῳ κωμῆς Ἀφροδίτης
 τοῦ Ἀνταιοπολίτου νομῶ, π[ρὸ] Ἀυρηλιῷ Ἀπολλῶτος Ἐρμειῷ
- 5 Πχιχίτος, μητρος Θαισίας, συντελεστῶ ἀπο τῆς Ξ κωμῆς †
 Ὁμολογῶ ἐκουσίως καὶ αὐθαιρέτως, ἐπομνυμένους τὸν τε πάντοκράτορα
 Θεὸν καὶ τὴν Ξεῖαν καὶ [συρ]ανίον [τ]υχῆν τῶ τα πάντα νικῶντος
 δεσποτῶ ἡμῶν Φλγῆ Ἰουστινῶ τοῦ αἰωνιῷ αὐγουστῶ αυτοκράτορος,
 ἐγγυασθαι καὶ ἀναδεχθαι μόνῃς καὶ ἐμφανείας Ἀυρηλιῶν
- 10 Ἰερημιῶν Ἰωσηφιδῶ, ποιμῆς καὶ ἀγραφυλακῆς τῆς δεκανείας τῶ λιθικῶ
 Πορθμιῷ, πρὸς ἐνιαυσίον χρόνον λογιζόμενῃ ἀπὸ σήμερον τῆς
 προγεγραμμῆς ἡμέρας, ἣτις ἐστὶ μῆνος ἐπειφ || κ || παρούσης
 πρώτης Ἰνδικῆς, ἐπὶ τῷ αὐτῷ παραμεῖναι καὶ προσυδρεῖναι
 καὶ��πουργεῖν ἅσαι ταῖς δημοσίαις χρεῖαις, καὶ τὴν παραφυλακὴν
- 15 τῶν εἰρηνικῶν πραγμάτων, καὶ τὰς παραστατῆς τῶν ἐπιζητούμενῃς
 προσοπῶν ποιεῖσθαι ἀοκνῶς καὶ ἀκαταγνώστως, καὶ μηδαμῶς
 αὐτὸν ἀπολείπεσθαι. Ὅποταν δὲ ζητούμενῃ παρα τῆς σῆς
 εὐδοκίμῳ, παρενεγκεῖν αὐτῶν καὶ παραδώσω ἐκτός ἀγίων
 περιβόλων καὶ Ξεῖων χαρακτηριστῶν ἐν δημοσίῳ τόπῳ. Εἰ δὲ
- 20 ἀπολυμφθῆναι καὶ ζητούμενῃς μὴ εὐρεθῆναι τε, ἐτοιμῶς
 ἐχῶ ἐγὼ ὁ προγεγραμμῆς ἐγγυητῆς παρεξῶ ὑπὲρ τῆς
 αὐτοῦ ἀπολείψεως χρυσῶ νομισμῶτα εἴς. Συνπεραυόμενῷ δὲ
 τοῦ χρόνου, ἐπὶ τῷ ἐμὲ ἀναλάβειν ταυτὴν μου τὴν ἐγγυήν,
 ἡγοῦν, μῆνουσαν παρ ὑμῶν, ἀκυροὶ εἶναι καὶ ἀνίσχυροὶ πάνταχῶ
- 25 προφερομενῶ, ἢ ἐπινοχῶς εἴη τῷ Ξεῖω ὀρκῶ καὶ τῷ περὶ τοῦτο (sic)
 ἐπιρητημένῳ κινδυνῶ. Καὶ ἐπ[ερωτ]ηθ[ῆ] ὠμολογησῶ †·†·†
 Ἀπολλῶς Ἐρμιου ὦ (sic) προκ/ ἐγγυῶμαι τοῦ πρ
 οκ/ Ἰερυμιῶ, καὶ ὠμοσα τῶν Ξεῖων ὀρκῶν
 ὡς προκ// †·† Ἰωσηφιδῆς Ἀβρααμίου πρεσβῆς//
- 30 μαρτυρῶ τῆ ἐγῆς (sic) ἀκουσῶς τὰς (sic) παρα
 τοῦ Ξυμενοῦ †·† Ἰερημιῶς Ἰακυβίου πρεσβῆς//
 μαρτυρῶ τῆ ἐγ[ῆ]ς ἀκουσῶς σὰς (sic) παρα τοῦ
 Ξυμενοῦ.

PAGE IX. — Ligne 5. Πχιχίτος : nom de *τοπος* dans P. Lond. IV (voir l'Index). —
 † = *χαίρειν*.

Ligne 11. Τοῦ λιθικῶνος πορθμιῶν : cf. le *τοπος* Πορθμιῶν de P. Lond. IV, 1420, 206,
 dont la *décanie* ici citée est peut-être une fraction.

Ligne 19. Suppléer καὶ ἀγίας κυριακῆς.

Ligne 30. — Les lettres τὰς, après ἀκουσῶς, ne sont évidemment qu'une addition
 vicieuse au verbe, et non l'article. Cf. encore p. XI, l. 31.

PAGE X.

[67328]

† Υπατειας Φλγ̄ Ἰουστινιανῷ τῷ ἐνδοξοτατῷ και υπερφουεστατῷ
 επειφ̄ || κ || ἱε̄ || ἰνδικ̄|

- Τῷ εὐδοκιμῷ Ἀπολλῶτι, ριπαριῷ κωμῆς Ἀφροδιτις τῷ Ἀνταιοπολῆ νομῷ,
 π̄| Ἀυρηλιῷ Ἐνωχ Ἐρμαουωτος, μητρος Θεκλας, απο της ζ̄ κωμῆς, †
- 5 Ομολογῶ εκουσιως και αυθαιρετως, επομνημενος τον τε παντοκρατορα
 Θεον, και την νικην και διαμονην τῷ δεσποτῷ ἡμων Φλγ̄ Ἰῶστινῷ
 του αιωνιῷ αυγουστου αυτοκρατορος, εγγυασθαι και αναδεδεχθαι,
 μονης και εμφανειας, Ἀυρηλιον Ἰσακον Ψειθαισιῷ Ματσόκε,
 ποιμῆ και αγροφυλακ̄| της δεκαετιας Φειπῶεω̄ς, προς ενιαυσιον
- 10 χρονον, λογιζομενη απο σημερον της προγεγραμμενης ἡμερας,
 ἡτις εστι μηνος επειφ̄ || κ || παρουσης πεντεκαδεκατης ἰνδικ̄|,
 ἐπι τῷ αυτον παραμειναι και προσυδρευειν και υπουργειν πασι
 ταις δημοσιαις χρεαις, και την παραφυλακην των ειρηνικων
 πρᾶγματων, και τας παραστασις των ἐπιζητῶμενων προσοπων
- 15 ποιεισθαι ακνης και ακαταγνωστως, και μηδαμῶς αυτον
 ἀπολειπεσθαι. Οποταν δε ζητουμενον (sic) παρα της σις
 εὐδοκιμησεως, παρενεγκειν και παραδῶσθαι υμιν
 εκτος αγωνῶν περιβῶλων και Φειων χαρακτηρων και αγιας
 κυριακης ἐν δημοσιῳ. Εἰ δε ἀπολυμῶθει και ζητουμῆ
- 20 μῆ ευρεθει τε, ετοιμῶς εχω ο προγεγραμμενος εγγυητῆς
 παρεξ̄[ω υ]περ της αυτου ἀπολειψεως χρυσῷ νομισματα εξ̄.
 Συνπεραιουμενῷ δε του χρονῷ, ἐπι τῷ εμε ἀναλαβειν ταυτην μῷ
 την εγγυην, ἡγουν, μενουσαν παρ υμων, ακυρον ειναι και ἀμισχυρον
 πανταχου προφερομενῷ, ἢ ἐπινοχῶς εἰη τῷ Φειῳ ὀρκῶ και το περὶ τῷτῷ
- 25 ἐπηρητημενῷ κινδυνῷ. Και ἐπερωτῆς ὠμολγ̄ †·†·† Ἀυρηλιος
 Ἐνωχ Ἐρμαου (sic) ὦ (sic) προκ̄| εγγυῶμαι το (sic) προκ̄| Ἰσακα (sic) γα
 ι (sic) ὀμοσα τον Φειον ὀρκον ὡς προκ̄| † Φοιβαμμων
 Ψαιου πρεσβ̄| μαρτηρω τη γγυε (sic) ακουσας παρα του Φειμενου
 † Ἰωσηφιδε Ἀβρααμιου πρεσβ̄ || μαρτυρω τη εγγυε
- 30 ακουσας παρα του Φειμενου.

PAGE XI.

† Υπατειας Φλγ̄ Ἰουστινιανῷ του ἐνδοξοτατῷ και υπερφουεστατα,
 επειφ̄ || κ̄ || ἱε̄ || ἰνδικ̄|

Τῷ εὐδοκιμῷ Ἀπολλῶτι, ριπαριῷ κωμῆς Ἀφροδ̄| τῷ Ἀνταιοπολῆ νομῷ,

PAGE X. — *Ligne 19.* Suppléer *τοπω*.

[67328]

- π/ Φοιβαμμωνῶ[ς] Ψ[α]ιῶ, μητρος Θαισιαις, πρεσβς τῷ αγιῷ τοπῷ Λπα
 5 Πινουτιωνος περι την αυτην κωμην, χαίρ|| Ομολογῶ εκουσιως
 και αυθαιρετως, επομνημενος τον τε παντοκρατορα Θεον και την νικην
 και διαμοιην τῷ δεσποτῷ ημων Φλς Ἰουστινῷ τῷ αιωνιῷ αυγουστου
 αυτοκρατορος, εγγυασθαι και αναδεδεχθαι, μοιης και εμφανειας,
 Λυρηλιου Ψαιου Βικτορος Πουσιμ ποιμς και αγροφυλακ| πεδιαδς
 10 Μηνιωτ. . . προς εμαυσιον χρονον, λογιζομενς απο σημερον
 της προγεγραμμεν[ς] ημερας, ητις εστι μηνος επειφ || κ ||
 παρουσιης πεντεκαϊδεκατης ἡνδικ|, επι τῷ αυτον παραμειναι
 και προσυδρευειν και υπουργειν πασι ταις δημοσιαις χρειασι,
 15 παραστασις των επιζητουμενων προσοπων ποιεισθαι
 ακοινης και ακαταγηστωας, και μηδαμῶς αυτον απολειπεσθαι.
 Οποταν δε ζητουμενος παρα της σης ενδοκιμησεως,
 παρενεγκειν αυτον και παραδῶσω εν δημοσιῳ τοπῷ, εκτος
 αγιων περιβολων και Θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακιης.
 20 Ει δε απολυμθθει και ζητουμενς μη ευρεθει, ετοιμῶς εχω
 ο προγεγραμμενος εγγυητης παρεξῶ υπερ της αυτου απολειψεως
 χρυσῷ νομισματα εξ. Συμπεραιῶμενῷ δε τῷ χρονῷ, επι τῷ εμε
 αναλαβειν ταυτην μου την εγγυην, ηγουν, μενῶσαν παρ υμων,
 ακυρον ειναι και ανισχυρον πανταχῷ προζερομενς, η επινοχῶς
 25 εη τῷ Θεῳ ορκῶ και το περι τουτῷ ἐπηρητημενῷ κινδυνῷ.
 Και επερωτς α[μολς]·† Φοιβαμμων Ψαιου πρεσβ| ο προκ|
 εγγυαμαι του προκ| Ψαιουα (sic) γαι ομοσα τον Θει
 ον ως προκ|·† Ιωσηφισ Αβρααμιου πρεσβ || μαρ
 τηρω τη εγγυε ακουσας παρα του Θεμε
 30 νου·† Ιερημιας Ικχυβιου πρεσβ || μαρτυρω τη
 εγγυε ακουσας τας (sic) παρα του Θεμενου.

PAGE XII.

† Υπατειας Φλς Ἰουστινιανῷ τῷ ενδοξοτατῷ και υπερφρευεστατῷ
 επειφ || κ || ιε || ἡνδικ||

- Τῷ ενδοκιμς Απολλωτι, ριπαριω κωμης Αβροδιτης τῷ Λνταιο
 πολιτου νομου, π/ Λυρηλιῷ Βικτορος [Μα]χαριῷ, μῆ Μαριας,
 5 ποιμς απο της Ξ κωμης τῷ αυτῷ νομου † Ομολογῶ εκουσιως και
 αυθαιρετως, επομνημενος τον τε παντοκρατορα Θεον και την
 Θειαν και ουραμιον τυχην τῷ τα παντα νικωντος δεσποτῷ

PAGE XI. — Ligne 9. Πουσιμ : cf. n° 67319, l. 23.

Ligne 28. Suppléer ορκον.

ημων Φιλῆ Ιουστινῷ τῷ αἰωνιῷ αὐγουστῷ αυτοκρατορῷ, [67328]
 ἐγγυασθαι καὶ ἀναδεχθαι μισθῆς καὶ ἐμφανείας Λυρηλίου
 10 Μηναν Ψαῖῷ ποιμῆς καὶ ἀγροφυλακῆς τῆς δεκανείας.
 πρὸς ἐνιαυσίον χρόνον, λογιζόμενος ἀπὸ σημερον τῆς
 προγεγραμμένης ἡμέρας, ἣτις ἐστὶ μῆνος ἐπειφῆ || κ || παρῶσθης
 πεντεκαίδεκατῆς ἡμερῶν, ἐπὶ τῷ αὐτῷ παραμένειν καὶ πρὸς
 15 ὑδρευεῖν καὶ ὑπουργεῖν πᾶσι ταῖς δημοσίαις χρεαῖς, καὶ τὴν παρα-
 φυλακὴν τῶν ἐιρηνικῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι ἀσκῶς καὶ
 ἀκαταγνώστως, καὶ μηδαμῶς αὐτὸν ἀπολειπεσθαι. Εἰ δὲ
 ἀπολυμῶσθαι, καὶ ζήτουμένης μὴ παραξῶ καὶ παραδῶσω
 ἐκτὸς ἀγῶν περιβόλων καὶ Ψείων χαρακτηρισῶν καὶ ἀγίας
 κυριακῆς ἐν δημοσίῳ τόπῳ, παραξῶ ἐγὼ ὁ προγεγραμμ[ε]ν[ος]
 20 ἐγγυητής, ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἀπολείψεως, χρυσῶ νομισμᾶτα εἴ.
 Συνπεραιῶμεν δὲ τοῦ χρόνου, ἐπὶ τῷ ἐμῇ ἀνάλαβῃ ταύτην
 μου τὴν ἐγγυήν, ἡγοῦν, μενῶσαν πᾶρ αὐτῆς, ἀκυρον
 εἶναι καὶ ἀνίσχυρον πανταχοῦ προφερομένῳ, ἢ ἐννοχῶς εἰ
 ἢ τῷ Ψείῳ ὄρκῳ καὶ τῷ περὶ τοῦτο ἐπηρητημένῳ κινδυνῷ. Καὶ
 25 ἐπερωτηθῆς ἀμολῆς ·Ϝ·Ϝ·Ϝ·Ϝ· Λυρηλίου Βικτωρ Μ[α]καρίου
 ὁ πρὸς ἐγγυομαι (sic) τὸν πρὸς Μηναν [καὶ ὁμοσᾶ]
 τὸν Ψείον ὄρκον ὡς πρὸς Λυρηλίου Κ.
 Μουσαιου, ἀξιώθῃς, ἐγράψα ὑπὲρ αὐτ[οῦ] γραμμᾶ
 30 τα μὴ εἰτότος ·Ϝ· Ιωσηφίς Λεβρααμίου πρε[σβ]ι[τε]ρου
 μαρτυρῶ τῇ ἐγγυῇ ἀκουσᾶς πᾶρα τοῦ Ψε
 μένου ·Ϝ· Φοῖβᾶμων Ψαίου πρεσβ[υ]τερου μαρτηρῶ τῇ ἐγγυῇ
 ἀκουσᾶς πᾶρα τοῦ Ψεμένου.

PAGE XII. — *Ligne 22.* Παρ αὐτῆς : sc. τῆς σῆς εὐδοκίμησεως. Mais précisément la page XII est la seule où cette locution ne se présente pas.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40478.

67329. Procès-verbal d'une audience tenue par l'avocat Fl. Paulus en qualité de défensor de la cité d'Antaiopolis. — Long. 1 m. 350 mill., haut. 0 m. 300 mill. — Aphroditò.

Date : 529-530, en tenant compte du fait que, d'après le n° 67254, Flavius Paulus était défensor civitatis en 525, comme me l'a fait remarquer mon confrère, M. Bernard Haus-soullier.

L'objet du débat est un transfert par voie administrative de γεωργοί du village de Thmonechthé, ou Thmonachthé, dans celui d'Aphroditò pour y cultiver des parcelles de terres publiques. Ce transfert est désigné par le mot μετάθεσις (p. I, l. 4, 8, 15 ;

- 5 [δημοσιαν απογραφήν Ιωαννῶ τῷ ελλογι]μωτατῷ σχολ[αστικῷ] εἰς τὴν [πεδι]- [67329]
 αδα [καμ]ῆς Θμοναχθῆ τῷ αὐτοῦ νομῷ. [Κ]αὶ ἐπειδὴ τὴν ὑπολοιπ[ο]ν μ[ὲ]
 πασαν ελαχιστήν κτ[η]σιν ῥ[υ]σαν καὶ τελουσαν ὑπο τὴν εἰρημῆς μοι
 [καμ]ῆς Αἰφροδιτῆς]ἰλον . ρμω φερων τη. [τ]ῆ[ν]
 υπε[ρ] των εἰρημενων παντοιων δημοσιαν συντελειαν ἐ[π]ιγινωμαι τω
 δημοσιω λογ[ω] τῆς αὐτῆς καμῆν Αἰφροδιτῆς
 [ὥστε μὴ ἐμε καθως καὶ νυν τυγχανα μεί]ναι εἰς ἐκατ[ε]ρα]ν συντελουτ[α]
 καμ]ῆν διὰ τ[ῆ]ς τουτο ἀναγκαιως παρεξηνομην προς τη[ν] ὑμετεραν
 πα]ιδευσιν, αἰτῶν οικειω κινδ[υ]νῶ, τῷ δημοσιου λογῷ κατ[α] μηδεν
 βλαπτουμενῶ (sic),
 [μετα γινωμῆς Φοῖβαμμωνος τῷ Ξαυμῆ βοηθῶ τῷ λογ]ιστηριῶ[ν] ταυτῆς τῆς
 πολε[ως] Λητ[α]μῶ μετα]θεσιν των απογεγραμμενων παντοιων δημοσι[ω]ν
 ευσεξ[ω]ν τελεσμάτων τοῖς εἰρημενοῖς γηδίοις ἐντευθεν ἡ[δ]ῆ ποιεισθαι
 ἀπο κα[μ]ῆς
 [Θμοναχθῆ εἰς τὸ δημοσιον τῆς ἡμετερας καμ]ῆς Αἰφροδι[τῆ]ς· ἐ[τ]οιμος γὰρ
 [εἰμ]ῆ, κιν[δ]υνῶ] ἐμῶ καὶ παρῶ τῆς ὑπολοιπῶ μῶ παντοιας ὑποστα[σεως],
 εἰσενεγκειν τὴν ὑπερ αὐτῶν παντοιαν δημοσιαν συντελειαν τῷ δημοσιῳ
 10 [λογῶ τῆς αὐτῆς καμ]ῆς, ἀκολουθῶς τῆ δημ[ο]σια ἀπ[ο]γρ[α]φῆ] του νυν
 π[ρ]ο[σ]τ[η]ρ[η] . . . τ. [τ]ρακτευομενῶ κωδικος Ιωαννῶ τῷ εἰρημενῶ ελλογιμωτ[α]τῷ
 σ]χολαστικῷ, τουτ' ἐστιν ἐν [πε]δ[ι]αδι καμ]ῆς Θμοναχθῆ κληρῷ Πιασε,
 [ὑπερ μὲν τῷ οικειῷ μου ονοματος σποριμ]ῆς αρουρ[ων] δεκατριῶ[ν] τ[ε]ταρτῶ,
 καὶ ονοματος Βησιῷ Ανδωνιος καὶ Λεοντιῷ ἀδελφῶ στρατι[ω]τ[ων] Ερμῶ-
 πῶς σποριμῆς αρουρας ἡμισεξ[ω]ς τεταρτῶ, καὶ ονοματος Βικτωρ[ος]
 [ταξέλληωνος σποριμῆς αρουρας τετ]αρτῶ ὁ[γ]δῶ, καὶ οἰ[ο]μ[α]τ[ῆ]σ[ος] Εὐτρο-
 πιας Κοιρανῶ ἀπο Απολ[λ]ωνος, πεδιαδος τῆς αὐτῆς [Θμο]νεχθῆ (sic)
 τῷ π[ρ]ο[σ]τ[η]ρ[η] ὁμοίως Π[ι]α[σ]ε σποριμ[ῆ]ς αρουρας μίας τεταρτῶ ἐκκατ[ε]σ[κα]τῶ
 [.]πρ[ο] . . . ν . . . τ[ο]ν (?) εἰρη-
 μ]ῆρον ἀιδεσιμοῖν τρακτευτην Φο[ῖ]βαμμωνια καὶ ἐπ[α]κουσ[αν]τ[α] τῶν
 οὐτ[ω]ς εἰ[ρ]ῆμενῶ[ν] μοι καὶ ἐξ[η]τ[η]μενων ἀξι[ω] καταθεσθαι πραττο-
 μενων
 [Defensy· Ακουσαμενος των παρα σῶ εἰρημενων ἐν υπομνημασιν, Φοῖβαμμ]ῶν
 ο παρ[ων] δ]ημο[σιος] τρακτευτ[ῆ]ς κα[ι] . . .]εθμ . . [λεγε]τ[ω] ο βουλεται
 Fo[e]bammōn adiutj logj An[taeo]p[oly]· Εσ]ῆμανεν
 15 [Ψιμανῶβετ ὁ παρων Ξαυμῆ, ὡς αἰτεῖ μεταθεσιν ποιεισθαι παντοιων δημο-
 σ]ιων ευσεξ[ων] τελεσμά[των] [των] π[α]ρ αὐτο[ῦ] κεκτῆμ[α]ς ἀρο]υρων ἐν
 πεδιαδι καμ]ῆς Θμονεχθῆ κλ[η]ρῶ Πιασε κ[α]θως ἐπεχ . . [. .] παρα των

PAGE I. — *Ligne 11.* Cf. un Λεοντιῶ στρ/αυ n° 67287, IV, l. 4. — Βικτωρος : corrigé sur Βικτωρος.

Ligne 14. Antaeopolj probable : cf. p. II, l. 12, mais la place manque pour d(icit).

[67329]

[γεωργων, ὄνῳ εκκλησιας Ευφροσυνου, σπορι]μης αρουρα[η δεκατριων τεταρτῶ, και ο]νομ[α]τος Β[η]σιῶ Ανῶβιωνος] και Λεοντι[ῶ αδελφου στρατιω]των Ερμου[πολις σποριμης α]ρουρας ημ[ι]σε[ως] τεταρ[τῶ,] και ονοματος Βικτορος

[ταξελλιωνος σποριμης αρουρας τεταρτῶ ογδοῶ, και ονοματος Ευτροπιας Κοιρανῶ απο Απολλωνος, πεδια]δος της α[υ]της Θμοναχθη, τοποῦ ομοιω]ς Πιασε [σποριμης αρουρ]ας μι[ας τεταρτῶ εκκαιδεκατῶ]

Vestiges insignifiants de quatre lignes.

PAGE II.

των αυτων [εινεκ]εν ευσεβων τελ[εσματ]ων των προδεδη[λο]υμενων αρουρων.
Defensy· ακ[ου]σταμενος των [παρα σ]ῶ ειρημενων ε[ν υ]πομημησιν, Α-
[πο]λ[ω]ως ο παρων Ξ[αμ]ασιωτατος πρ[ω]τοκομητης (sic) [κω]μης Αφρο-
[δι]της του Ανται[ο]πολιτῶ νομυ λεγετ[ω]

ο βουλεται Apollōs filij Dioscorō p[ro]tocomy Afrodity d[iv]i Ψιμανῶβετ
του παροντος Ξαμυ οικειω κινδυνω αιτησαντ[ο]ς επι της ὑμετερας παι-
δευσεως την μεταθεσιν των δημοσιων των προδε[δηλω]μενων[υ]

αρουρων γενεσθαι απο κωμης Θμοναχθη εις την ὑμετεραν κωμην Αφροδιτης,
και καταθεμενῶ, οικειω κινδυνω και πορω της αυτῶ ὑποστασεως, ταυτα
εισηνεγκειν ετους εκαστου τω δημοσιω λογω της [α]υτης κωμης [Αφρο]-
διτη[ς],

- 5 ακολουθως τη τρακτασιω της αυτης κωμης Αφροδιτης, και κατα μιμησιν
της πασης δημοσιας συντελειας της αυτης κωμης, και Φοιβαμμωνος του
παροντος Ξαμυ βοηθῶ του λογιστηρς ταυτη[ς] της πολυς αι[η]νοντο[ς]
ταις αυτῶ αιτησεσι και τουτο ποιεισθαι καταδεξαμενῶ τῶ δημοσιου λογῶ μη

PAGE I. — *Ligne 17.* Θμοναχθη a peut-être été oublié. En tout cas la lacune ne peut contenir plus de seize lettres.

PAGE II. — *Ligne 2.* Defens(or) : cf. n° 67131, r., où la lecture douteuse du mot semble être confirmée par ce papyrus-ci. — Après λεγετω, lacune qui paraît contenir quelques lettres; mais le sens est complet.

Ligne 3. Remarquer la transcription de l'ω par ὀ; de même l. 12, Psimanōbet. — Protocom(etes) Afrodit(es) d(i)vi. — Θαμμασιωτατος. — Παιδευσεως : c'est le defensor qui est ainsi désigné. Le defensor Flavius Paulus est en même temps scholasticus : cf. P. Oxy., VIII, n° 1165, l. 2, où un σχολαστικος est appelé également η. . . παιδευσις. — Προδεδηλωμενων : peut-être un peu long pour la lacune.

Ligne 4. Lire (η)μετεραν.

Ligne 5. Τρακτασιων : plus bas (l. 7), le mot est traduit par γνωσις. — Αινῶντος : douteux; un peu long pour la lacune.

- βλαπτουμένη (sic) προς την κελυσιν των αιδεσιμων τρακτευτων της τα- [67329]
 ξεως, στοιμωσ έχω την ὑπερ των ειρημενων αρουρων παντοιαν δ[ημοσιαν]
 συντελειαν εν τε σιτω και χρυσω καταλογισε[σ]θαι εις την εκδοθεισαν μοι
 τε κ[αι] τοις λοιποισ δημοσιευ[ουσι] της αυτης κωμης παρ αυτου γινωσιν
 ητοι τρακτατιονα της ειρημενης κωμης Αφροδιτης κατ επιτροπην [των
 αι]δεσιμων
 της ταξεως τρακτευτων και αμα τοις αλλοις δημοσιουσ (sic) της αυτης κωμης
 ταυτην εισενεγκειν δια της ταξεως ανελλειπως τω δημοσιω λογω της αυτης
 κωμης καθ ομοιοτητα πασης της αρουρατιονος της αυτης κωμης
 Αφροδιτης απο της παρουσης τριτης επινεμισσεως και αυτης εφ' οσον καγω
 τρακτευω τους δημοσιους χαρτα[s] της αυτης κωμης και το αξημιον παν-
 ταχρσθεν παραφουλαξαι τω δημοσιω λογω των ευσεβων ενεκα τελεσματος
 των πολλακισ
 10 ειρημενων αρουρων, τουτεστιν ομῶ σποριμης αρουρων δεκαπεντε ημισους
 ογδ[ο]ῶ εκκαδεκατ[ῶ] κατα μιμησι[ν] της π[α]σ[η]ς συντελειας της ημετερας
 κωμης Αφροδιτης προς την δο[θ]εισαν μοι τρακτατιονα εκ [τη]ς ταξε[ως].
 Defensy· δηλη γεγονεν εν υπομνημασι και η καταθεσις Απολλωτος τῷ πα-
 ροντος Φα[υ]μασιω[τα]τῷ πρωτοκομητῷ (sic) κωμης Αφροδιτης· ειπερ ουν
 ετερον ελλειπε[ται], τῷ
 πραγματι προστεθητ[αι]. Psimanō[b] et peradiūt defensy d/. Παρακαλω
 την πραξιν των υπομνημα[των] εκδοθηναι μοι προς ασφαλειαν
 Foebammōn adiūt logy Antaeopolis d/. Καμοι
 εκδιδουσαι τα πεπραγα[μενα] προς ασφαλειαν τῷ δημοσιῷ λογῷ παρακαλω
 Apollōs fily Dioscorū p[ro]tocomy ex Afrodity d/. Καγω εκλαβειν τα
 πεπραγματα προς ασφαλειαν τῷ δημοσιῷ
 λογου παρακαλω.
 Fl, Paulus scholys [et] defensy Antaeopolis es vs d/. Εκλημψεται εκατερος ὑμων
 τα πεπραγα[μενα] καθως ητησεν ···
 Εκδοθηται

PAGE II. — *Ligne 15.* Flavius Paulus nous est déjà connu par le papyrus n° 67254, où il signe, en la même qualité d'ἐκδικος τῆς Ἀνταϊσπολιτῶν, un ἐκμαρτύριον, le 30 octobre 525.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40480.

67330. Compte des dépenses du village d'Aphroditō : analogue au n° 67058.
 — Long. 0 m. 295 mill. (mais le bord supérieur est entamé), larg.
 0 m. 510 mill. (sans compter la lacune entre les colonnes III et IV).

Cursive droite comme l'est celle du n° 67058.

Catal. du Musée, n° 67279.

Colonne I.

Il n'en reste que quelques chiffres.

Colonne II.

	[<i>ℵ</i> με]λιτος δ/ δημοσι[. . .] κ/ δ ζ
	[Ιωαν]νης ελαιόπολ[ς] κ/ ς d/
	[Προ]μαως Λακων μ[αγειρος] κ/ ζ /
	[Ψι]μανωβετ Κυρου <i>ℵ</i> [. . .] κ/ θ ζ
5	[Τα]υρινος εξπελλευτς, αθυρ ι[.] η̇ ε κ/ κ
	τιμς χαρτιων	κ/ ιγ β
	<i>ℵ</i> οινῶ	κ/ ιδ
	Καλλιδικος Αλεξανδρῶ	η̇ ς
	Εις Ανταιῶ δ/ Καλλιδικῶ <i>ℵ</i> ωα ς δοκ/	κ/ ε ζ ιο
10	<i>ℵ</i> ωων ρασκ εις Αντι/ς Τοετω ς Πανος ς λοιπς	κ/ ιζ
	Φοιβαμμων Πανεχαρις σιγγς	η̇ α κ/ ιγ ζ
	Ιωσηφισ δημοσς	κ/ α
	Ειρηνη γαμετς Αβρααμ Βησιῶ	κ/ α
	Εις Τοετω <i>ℵ</i> δοκ/ ιη	κ/ θ
15	<i>ℵ</i> τῶ κομμονιδωριῶ δ/ Κυριακου σιγγ	η̇ α [κ/] ις
	ομοι/ δ/ τῶ ἄτῶ <i>ℵ</i> αγωγης της καταβολς	κ/ ζ
	Θεοδοσιος σιγγς	η̇ α κ/ ιδ
	Αδριανος στρ/	η̇ α κ/ ις
	τιμς πακτς δ/ Αβρααμιῶ πακτς	κ/ ε
20	υιος Ψαιῶ Πατερμῶθῶ	κ/ ζ γ'
	Φρῶροις της ταξεως	η̇ α κ/ ιβ
	Μῶσης Πᾶαμθῶ	η̇ α κ/ ς
	τιμς ωων εις Τοετω ομοι/	κ/ β ζ d
	Απολλως βοη ^η <i>ℵ</i> μισθῶ	η̇ δ κ/ θ
25	ζ/ <i>ℵ</i> οινῶ Κατομερ/	κ/ ς ζ d
	Ιωαννης Χαρισιῶ	κ/ α

COLONNE II. — *Ligne 1.* La restitution est un peu longue pour la lacune.

Ligne 5. Rien dans la lacune.

Lignes 6 et seq. A partir de la ligne 6, il n'y a plus de lacune dans le manuscrit, mais seulement des blancs entre les entrées et les chiffres qui correspondent à chacune d'elles.

Ligne 9. (Υπερ) ωα (= ωων) (και) δοκ(ων).

Ligne 10. (Και) λοιπ(ους) (τοπους).

Ligne 15. Livre κομμονιταριου.

Ισακ καθαρο|δοκ| κ| ζ
 Βικτωρ Τσωνε καθαρο| ~~κ~~ δοκ| κ| ζ
 " ἦ λ κ| ιγ|

Colonne III.

.....
 [...] εις Τροστω [. . .] κ| ιβ̄ ς̄
 [τιμ]ς τυρ[ια] . . ρ. [.] . / κ| θ̄ ζ̄ d|
 [~~κ~~ δ]ροκ| ς̄ ωα δ| Φοιξαμ[μωνος] κ| β̄ ζ̄
 [. .] ς̄ τω κυρ Ταυρινω κ| ᾱ ζ̄ d|
 5 εν κερματι ει[ς] Πανος κ| δ̄
~~κ~~ εντολας κ| ᾱ
~~κ~~ δοκ| γ̄ εις Πανος κ| ᾱ ζ̄
 ζ| ~~κ~~ δοκ| ς̄ δ| Σενηθου Απολλωτς κ| γ̄
 Μουσης Πααμθ̄ ~~κ~~ ωων κ| κ̄
 10 Σ̄σανα καθαρο| κ| δ̄ γ̄
 τιμς τυρια κ| ᾱ ιω̄
 Μην[α] χρυσοχς ~~κ~~ οιν̄ Ερμς πολς κ| ιε̄
 Θεοδοσιος ς̄ Λεθονιος σιγγς ἦ̄ ᾱ κ| ιε̄
~~κ~~ ανλς της π̄φερς τ̄ο δ̄οκ| πραιτορῑο ἦ̄ β̄
 15 Σιλβανω σ̄χ̄ ἦ̄ δ̄
~~κ~~ αναλ| εν Αιτι| ς̄ ν̄αλ̄ο τ̄ο σκαφ̄ο κ| ιδ̄
~~κ~~ νυλου τ̄ο σκαφ̄ο ανηλθς κ| ζ̄
 " ἦ̄ ια κ| κα ζ̄ εθ̄
 " κ| . ε̄ κ| ια ς̄ ἦ̄ ρ " κ| ιδ̄

Au bas de la page :

20 ν̄ κδ κ| ιε̄

Colonne IV.

Καν[ον]ικ| ς̄ χρ[υσικ|] τ̄ης θ̄ ιη[δικ|].
 ᾱ καταβς ἦ̄ ρη̄
 (Δωροθεος β̄ον̄)

COLONNE II. — *Ligne 27.* Suppléer ~~κ~~ : υπερ δοκ(ων).

Ligne 29. Le total montre qu'il manque une ligne au début.

COLONNE III. — *Ligne 14.* Υπερ αναλωματος (le second α a été oublié) της . . . (?) του δουκικου πραιτ(ω)ριου.

Ligne 19. Le premier groupe de chiffres se rattache peut-être à la première colonne (I. 26-27).

COLONNE IV. — *Ligne 3.* Barrée.

[67330]	β καταβ,	ἦ ρλγ
5	Ψαιον νῶμερ/	
	(Ταυρι[ν]ος δομεστικῶ)	ἦ ε
	Ωρῶωγχιῶ βοῆ	κ/[. . .
	ακτῶαριος λνται/	τῶ προστ, ἦ ξδ
	γ κατα[ξ]ολης κανονικ/	ἦ ριγ κ/ εδ

COLONNE IV. — *Ligne 5.* Intercalée, en petits caractères, pour remplacer la ligne 6 qui a été barrée.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40479.

67331. Débris d'une scolie sur l'*Iliade*. Six fragments faisant partie d'un *codex*. — Antinoé (?).

Cursive droite.

Sur les six fragments, deux ne portent à peu près rien, ou ne contiennent que des vestiges d'écriture insuffisants pour reconnaître à quelle partie du poème ils se rapportent. Un troisième, le n° 4, est plus lisible, mais je n'ai pu réussir à l'identifier. Les autres renferment un commentaire sur quelques vers du chant II (414-421) et du chant XVIII (412-477). Il est difficile d'expliquer le mélange de fragments qui devraient être fort éloignés les uns des autres, à moins que nous ayons ici simplement des *scolies* non sur l'*Iliade* entière, mais sur des « morceaux choisis ».

J'ai employé ici les mots *recto* et *verso* dans leur sens ordinaire, par allusion au côté poli du papyrus et à la direction des fibres; mais j'ai publié les textes en rétablissant l'ordre qu'ils devaient présenter dans le *codex*.

Fragment I. — *Iliade*, II, 414-421. — Long. 0 m. 099 mill., larg. 0 m. 068 mill. — Le haut de la page est intact; les bords sont découpés irrégulièrement.

VERSO.

Quelques mots indistincts.

RECTO.

κατα πρηνη[εσ	
μελαθρον	[το]ν οι[κον
αιθαλοειν	εμ[πεπρησμενον]
πρησαι	φ[λεξαι]

Fragment I. Recto. — *Ligne 3.* Le μ est illisible, quoiqu'il reste une trace d'écriture à l'endroit où il devrait être. Je restitue le mot d'après le lexique d'Hezychios : λαμπρον, ἐμπεπρησμένον de même que φ[λεξαι] à la ligne suivante : φλεξαι, φσησαι, ἐμρησαι.

5 πυρος δημοιο[.] . [67331]
 δαίξαι []
 οδαξ []
 λαζοιατο []
 εκεκρααηε η[]
 10 οφελλεν
 επει ρ ε[υ]ξο[ητο]

Fragment II. — *Iliade*, XVIII, 412-477. — Long. 0 m. 142 mill., larg. 0 m. 060 mill.

RECTO.

.
 . . .]αι . . εην
 [Φυ]σ[ας· ασκουσ (412)
 [λαρ]ηακα· κιβωτον (413)
 [οπ]λα· παντα τα χαλκ[ωματα] (412)
 5 [ερρ]ην : κυριως μεν μετ[(421)
 [αρ]ημενος : βεβλαμμεν(η[(435)
 ος
 [εφθ]ιεν αντι του εφ[θορεν] (446)
 [ειλ]ξον· συνειλουν σ[(447)
 10 [μελ]ο[ητ]ων· μελετ[ωντων] (463)
 [τα σα γου]ηαθ' ικανομαι . [(457)
 [.] η τα σα γουνατα παρα[καλουσα]
 [χοανοι]ς τοις πηλινοι[ς τυποις] (470)
 [ευρηστον·] ευφυσ[ητων] (471)
 15] κτον ευ
 [αυτμην· π]ροην (471)
 [ανοιτο] ανοιτο τελε[ιοιτο] (473)

Fragment I. Recto. — *Ligne 11*. Ευξοντο plutôt que ευξαντο : mais le mot est presque illisible.

Fragment II. Recto. — *Ligne 5*. Les deux points sont dans le manuscrit : de même à la ligne 6.

Ligne 6. Le mot βεβλαμμενος est partagé entre les deux lignes, parce que la fin de la ligne 5 était déjà descendue sur la suivante, séparée du reste par un trait courbe représenté ici par une parenthèse.

Ligne 13. Le lexique d'Hesychios a recueilli cette explication, avec plusieurs autres : τοῖς Φρσητῆρσι, ταῖς χώναις, καὶ κοιλάμασι, εἰς ἃ ἐγχεῖται τὸ χανεύμενον, ἢ τοῖς πηλίνοις τύποις.

Lignes 14 et 17. D'après Hesychios.

	ραδανος· [ραδινος, οτι ραδιως δεδο]	(576)	[67331]
	νη[ται (?)		
	δονακ[ηα	(576)	
20	αυτως [(584)	
	εινοδ[
	σηχο[υς	(589)	
	χορ[ον	(603)	
	αλλα[
25	ερυμηλον [(580)	

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 45399.

67332. Fragment d'un acte de cautionnement, adressé aux protocômètes. On a déjà vu des actes analogues présentés au pagarque (n° 67094) et au riparios (n° 67328). — Long. 0 m. 178 mill., larg. 0 m. 192 mill. — Aphroditô.

Date : mai (?) 553.

Cursive penchée assez élégante.

[·] Βασιλειας του Ψειστατῶ ημων δεσποτῶ Φλγ, 1]ουστιν[ιανῶ] του αι[ωνι]ου
 αυγουστου και α[υτ]οκρατορος.
 [ετους εικοστου εκτου, μετα την υπατειαν] Φλγ, Βασιλειου τ[ου] ενδο[ξ]οτατο[υ]
 ετους [δω]δεκατου,
 [παχων και δε]κατη αρξαμεν[η]ς πρωτης ἡνδ[ικτιον]ος.
 [Φλγ] Διοσκορω υἱῶ του της μακαριας μνημ[η]ς Απολλωντος Διοσκορου, και
 Απολλωντι υἱῶ Ἰσ[α]κιῶ
 5 [τοις ευδοκιμωτατοις πρωτοκωμητ[η]ς κωμης Α]φροδιτη[ς] του Αντ[α]ισπο[λι]-
 του νομου, π[ρ]ο των εξης
 [υπογραφοντων ομολογοντων τα υποτεταγμενα], εκαστου ενεχομενου [τη
 ἰ]δία [αυ]του υπογραφη, χαιρειν.
 [Ομολογουμεν εκουσιως και αυθαιρετως, επομνημε]νοι τον [τ]ε παντοκρα-
 τωρ[α] Θεου και [τ]η[ν] νικ[η]ν και σωτηρ[ε]αν
 [του καλλιπικου ημων δεσποτῶ Φλγ, Ιουστινιανου τ]ου αιω[ν]ου αυ[γ]ουστου
 κ[αι] αυτοκρα[τορος], εγ[γ]ρα[σ]θαι
 [και αναδεχθαι τη υμων ευδοκιμησει (?), μονης] και εμφ[αν]ειας, Βικτωρ[α]
 υἱον Ἰω[α]νηνου, υ[πο]προ[διακ] και

Vestiges insignifiants de trois lignes.

Ligne 2. La place est bien étroite pour [δω]δεκατου; mais le chiffre de l'indiction (1. 3) exige cette restitution.

Lignes 6 et seq. Restitutions d'après le n° 67094.

67333. Fragment d'un contrat. La mutilation du texte, ainsi que le jargon obscur et incorrect dans lequel il est écrit, rendent impossible la détermination précise de ce document. — Long. o m. 340 mill., larg. o m. 295 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée assez grossière.

Lignes 5-9 :

...] συνηθεντ[ι
 παρ αυτῶ διαθηκιμικαιω γραματῆκ κη ορισθεν μοι πα[α]ρ[α] του παροειρημενῶ μου
 αδελφῶ, το κτημα κληρῶ Ψινεῖῶ συν δικαιοις πασι και τας αλλας αυτου
 αρουρα[s]
 δι[α]κε[μ]ε[ν]α[s] εν κληρ/ Νεμπκητος και παντα τα προσοδα τούτων διοι-
 κησασθαι
 δικαιοις παρ εμῶ και αναλι[σ]κειν την . . .

Lignes 12-22 :

της αυτῶ εγγραφῶ βουλησε[ως] . . .
 ακαταφορητηως. Και επειδη προ ολιγου του χρονου του προκ/ κτηματος
 επορηθη και απελυθη εν καιρω της στενοσιας και μυθηριας, ουκ εδυνη
 15 θη[ν] υπο[μ]ειναι το βαρος της αυτουργιας, τα δημοσια, και την φροντιδα
 της υποργειας της μημηης [το]υ [προ]κ/ μακαριωτατῶ μου αδελφῶ,
 και τα χροσφληματα εν καιροις μοχ[θηρο]ις και αβροχοις, μαλ[ι]στα δε την εμην
 γερ[α]ισοτητην και αδυναστι[αν] . . . ενο. ση εκ. εις δε εμ. . . . ως μαλλον
 20 συμφερον επιλεξαί (ι)κανοι ανδρες εις το αναγκαιοι κη ευσεβον εργον
 κατα την δυναμιν της γεγενημενης μοι παρα του προκ/ μακαριωτατου μου
 αδελφου Ερμαῶτος, ηρθεθη δε τον τιμωτατον και ελεοτερον Βησαριωνα
 υ[ι]ον Διοσχορῶ και Απολλων τρο[ν] αυτῶ αδ[ελ]φον και τουτο απαξίωσα αυτους

Lignes 26-27 :

εδυνηθη[σ]αν εν Θεου (sic) Ψελοντος και εκτηθησαν και εφυτευσαν του προκ/
 κ[ε]τ[η]ματος ο[ν] του προγεργ[α]μ[ε]νῶ μῶ α]δε[λ]φῶ εν περφυτιω αμπελω

Ligne 7. Κτημα κληρου : cf. n° 67235, l. 10.

Ligne 9. Παρ εμῶ est incompréhensible.

Ligne 13. Le sujet est au génitif : lire το προκ(ειμενον) κτημα; de même à la ligne 26.

Ligne 18. Lire γεραισοτητα.

Ligne 19. Le régime est au nominatif : lire ικανους ανδρας. — Ευσεβον : douteux, mais ευσεβος est impossible, et le ν final est très probable.

Ligne 21. Le substantif a été oublié.

Bibl. : Journal d'entrée du Musée, n° 40466 b.

67334. Cautionnement. Fragment. — Long. 0 m. 178 mill., larg. 0 m. 180 mill.
— Aphroditò.

Date : règne de Justinien (le nom apparaît dans la formule du serment).

Cursive penchée. — Le début et la fin manquent.

Lignes 7-13 :

[παρα]μειναι εν τη αυτη κωμη και μη ειναι
εφ οι[α]ν δηπ[οτε] π[ροστασιαν], κ[αι] ο]ποταν ζητη[υμενος]
παρα της υμω[ν] εντρεχειας, τουτο[ν] π[α]ρενεγκειν
10 [και] παρωσ[ω] υμιν εκτος αγιω[ν] [πε]ριξολων
[και] θειων χαρακτηρων και αγιας κυριακης
[αν]εν προσχηματος στρατιω[τ]ικου η [κληρικου (?)]
η μοναχικου . . .

Ligne 8. Υφ est impossible.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40461 b.

67335. Fragments d'une quittance (πληρωτική ἀποχή) délivrée aux protocodèmes d'Aphroditò, pour un impôt. — Long. 0 m. 161 mill., larg. 0 m. 085 mill.

Cursive droite assez grossière.

Lignes 1-3 :

[Δεδωκασιν οι απο κωμης Α]φροδ[ι] δι| Χαρισιò και Β[ιστιò] . . .
[.]σιò κ[αι] τò πυργò, κανον[ος] . . .
[.]νομισμ[α]τια τρια παρα κερατια εξ χ[ρυσ] . . .
Le scribe a signé (l. 7) : [Εγρα]φη δι εμò Αβρααμιò Α[πολλ]ς

Ligne 2. Restituer κομμενταρη]σιò (?) : cf. n° 67287, I, note.

Signature. Α[πολλ]ς est douteux. Cf. n° 67112, l. 30.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45400.

67336. Six fragments d'une requête (?) inutilisables.

Cursive soignée, droite et arrondie.

Au verso, restes de plusieurs écritures. On lit notamment cette mention :

και των ανακτων, πρωτο [
παλλατιω . . . [

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 c.

Catal. du Musée, n° 67279.

67337. Fragment d'une lettre (?); écriture à peu près entièrement effacée. —
Long. 0 m. 235 mill., larg. 0 m. 193 mill.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45400 a.

67338. Fragments d'un poème de Dioscore, trouvés mêlés à ceux du document précédent.

Écriture de Dioscore.

On lit sur l'un des fragments les mots

Ανταϊος τολυπ. . . σι πολυδακ[τυλος

qui semblent faire une allusion à Antée, héros éponyme d'Antaiopolis. Je citerai encore ces deux vers qui semblent mentionner le couvent de Saint Senouthios (d'Atripe) et celui d'Apa Sabouérios, d'Aphroditô (?) (cf. n° 67002, III, l. 20, et n° 67080, l. 6) :

οτι χρυσον απειρονα κοινοβιοισιν εθ[ηκες
Θεσπεσιου⁷² Σενουθου Σαβοριου μελη[

Un autre vers intact paraît former le début d'une pièce :

Εξ ιερης ανορουσας αναιμακτοιο Ξυελλης.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 d.

67339. Compte privé. — Long. 0 m. 312 mill., larg. 0 m. 064 mill. —
Aphroditô.

Écriture de Dioscore.

1-3 ϖ λ νημς και στημς
ων εχει Ευδοξια
γαμετη . . ρυτ—
.....
.....
6 σεπωνῑ
.....

Lignes 1-3. Λο(γος) νημ(ατων) και στημ(ατων) ων (= α) εχει. . . Après γαμετη, traces indistinctes d'un mot de deux lettres qui semble suivi d'une barre d'abréviation; μ̄ est impossible.

Lignes 6-18. Le chiffre est effacé. Les fils sont comptés par livres, et classés par

11 στημις ιματι| .ε π|
 13 μελαι| στημις .α
 14 προσκεθαλ| στημις
 15
 16 λωτιχ ουτ— μελαι.
 18 κροκ| λ ς

[67339]

couleurs : κροκ(ωτου), πεπωνῑ (couleur de citrouille?), μελαι| στημις (sur cette forme μελαι|, cf. n° 67141, fol. V, verso, l. 5).

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40476 b.

67340. Fragments d'un contrat de mariage; la partie conservée est assez longue, mais le rouleau de papyrus a été la proie des insectes qui y ont ouvert de vastes lacunes. Les lignes d'écriture étant très espacées au recto, très rapprochées au verso, ce dernier se trouve avoir seul conservé d'assez longs passages utilisables. — Long. 1 m. 580 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antinoë (?).

RECTO.

Ce contrat offre ceci de particulier, que la femme est veuve ou divorcée, et a déjà un fils dont le sort est ici réglé. Les noms propres ont été soigneusement effacés; toutefois, comme ils sont souvent répétés, j'ai pu reconstituer avec certitude : *Ακυλ- λινος* et *Ευπρεπεια*.

Cursive ronde.

Lignes 4-7 :

ωστε αυτον μεν τον Ξαυμασιωτατς
 5 <Ακυλλινον> παραγματευτην προσε[ν]εγκε[ιν]
 αυτη αντι των παραχωρηθεντων
 παρ αυτης τω αυτης ανδρι νομισματα

La ligne 8 est restée en blanc.

Lignes 14-19 :

εικοσι τεσσαρα ευσταθς, Ε(υπρεπ)εια (sic) δε
 15 εξακολουθησαι τω σκοπω του προ
 γεγραμμενου <Ακυλλινῶ>, και εν μηδενι
 παρακουσαι αυτου, αλλα και ακολουθησαι
 αυτω οπου δ αν βουληθει εν ταυτη τη
 επαρχεια κ[αι] ε[ν] Αλεξανδρεια . . .

RECTO. — *Ligne 5.* Ou *Ακυλινον*.

[67340]

Lignes 32-39 :

αναλωματων χρ[υσου νομισματα]
 εικοσι τεσσαρα ευσταθμα, Θαλψαι δε αυτην
 εν απασι και συγκροτησαι και μη εασαι
 35 αυτην δεηθηναι τιως. Ει δε ως
 εικος δοξη αυτω ταυτην αποβα[λ]λεσθαι διχα
 οιας δηποτε α[— — — — παρεξει]ν
 αυτη προστι[μου λογω χρυσου λιτρας]
 τρεις [. . .

Lignes 40-47 :

40 . . . Αιθομολογει δε]
 και η προγεγραμμε[ενη] Ευπρεπεια]
 συνοικειν τω προγεγραμμενω Θαυμασιωτ[η]
 (Ακυλλιω) ακαταγνωσταις, και υπακουειν
 αυτου εν απασι, ακολουθησαι δε αυτω οπου δ αν
 45 βουληθει εν ταυτη τη επαρχια και μεχρι
 Αλεξανδρειας και μοιης, και μηδεν παρα
 το πρεπον διαπρα[ξασθαι] . . .

Lignes 54-60 :

55 Ετι ομολογει (Ακυλλιος) ο Θαυμασιωτατος
 εχειν Βικτορα τον τεχθειτα παρα της προ
 γεγραμμενης (Ευπρεπειας) απο τῷ γενιμῶς
 αυτης ανδρος, ου μην αλλα και []
 αναλημφθεισαν παρ αυτη[s] . . .
 και τους ως εικος τεχ[θησομ] απ αυτῷ Θαλπειν]
 60 και αποτρεθει[ν]

Lignes 65-72 :

65 ως εικος τεχθησομεν[ους(?)] χρυσιῶ λ[ιτραν]
 μιαν. Και οτι ταυτα φυλαξαι οι αἰεκατεροῦ
 μερους επωμοσαντο τον τε παντοκρατωρα (sic)
 Θεον και την ευσεβειαν κα[ι] νικην του καλλιπικου (sic)
 δεσποτου ημων Φλαυίου [Ιου]στινιανῶ
 70 του αιωνιου αυγουστου αυτοκρατορος,
 και μετα τον ορκον αυθις ομολογων (sic)

Ligne 57. Le nom propre a été effacé délibérément. — L'article την, qu'on attendrait
 à la fin de la ligne, n'a pas été écrit.

Ligne 66. Φυλαξαι : sic.

τη δυναμει ταυτης της χα[μι]χη[s] . . .

[67340]

VERSO.

Brouillon d'une donation *inter vivos*. Des retouches ont été ajoutées entre les lignes par une main qui pourrait être celle de Dioscore.
Cursive anguleuse, très penchée.

Lignes 5-14 :

εξ̄ ισου

εχειν αινα το αυτο τριτον μ[ε]ρος παντα τα καταλειφθησ[ομενα] υ[π] εμου
 παντα τα [π]ραγματα ιδιωτικα τε και γονικα, ετι μιν και τα φ[ε]ρι
 ελθοντα εις εμε αφ̄ οισυ διηποτε δικαιου και νομιμου τιτλου εν
 και οσα μοι υπαρχουσιν, μη εις μημιν εμιν αρτιως αχθεντα επιταγμαι
 διαφοροις τοποις, μ[η]δεν[ος] υμιν αντιποιουμ[ε]νου η αντιποιηθησο
 10 τω[ν] μετ̄ εμε κληρονομων η [συγ]κλη[ρο]νομω[ν] η των εκ κενου[s] (?)
 [ε]μοι ανηκοντων η αγχιστεροντων μητε και την εμιν θυγατερα (sic)
 Θαυμαστην μητε τρω[s] [κλ]η[ρο]νομους αυτης αντιε[πι]ταγμαι
 δυναθησιν
 η κληρονομους υμων η διαδοχοις η διακατοχοις περι τινος
 το συνολο[ν] etc. . .

La ligne 16 rappelle que Thaumasté a eu en effet sa part :

. . . πεπληρωσθαι πασης της ανηκουσης [αυτη μοιρας].

Lignes 24-49 :

εις τα εν (sic)

25 περιεχομενα παντα τη εξ̄ης δηλουμενη γνωσει καθα υποτεταχ[ται].
 αινα εκ πληρους αυτη παρεσχον
 Ηνικα γαρ ταυτην εις αισιους μεταδεδωκα χαμους, ους και ευμαρας
 εξετελεσα, καταπανησασα παμ[πο]λλα, παρεσχομιν αυθις
 τη [αυ]τη μὲ θυγατερα (sic) Θαυμαστη εν χρυσω μεν ἢ ἢ π[ο]λ[λ]α λ[ε]ξ[ε]?,
 εν κοσμοις δε ενωτιον διπτυχον εν, ολης νομισμας τριων,
 30 και αλυσιδια πιναρωτα τρια, εν μεν αυτων αυτ(ω)ο καθ αυτο
 ολοπιναρον, ετερα δε δυο διαχρυσα, και δακτυλιδια δυο, εν μεν
 ηλεκτρον, εν δε [δι]αχρυσουν, και ιματια γυναικια δεκα τεσσαρα διαφορα

VERSO. — Ligne 9². Au-dessus de επιταγμαι on lit ταυτη μὲ; et sans doute les mots [τη δωρεα] devaient avoir été ajoutés dans la lacune qui s'étend encore au-dessus de ces derniers mots.

Ligne 10. Lire εκ γενους. Toutefois on distinguerait plutôt les traces de deux lettres entre le x et le v.

Ligne 11. Εμοι : corrigé sur εμὲ.

- [67340] εξ ὧν [.....] ενδεκα, και θβαινα εξ και φακιουλι
 .. [..... ετερα δε] δυο ενθαδια καλα, και σαβανια
 35 [.....] λιτρας εκατον και
 [.....] εν αργυρουν
 [.....]
 [.....] κα]ε τωκαλια δυο, και
] κιβωτια δυο, και αλλο καψιον
 40 εντ[..... ε]η και σκεπτωριν εν ελεφαντινῳ
 και αλλο ε[η] εστιαριον γυναικιον διχωρον
 εν, και επι της γεναμενης διοικησεως του πατρος Θαυμαστης
 εμου ευμοιρου ανδρος Ιωαννου, προνοησαντος των πραγματαν
 Δωροθεου του της μειας μημης, απογενομενου σχολαστικου, του και
 45 υιου του της αριστης μημης Λυαρθου, αφευδωσ τω αυτω ^{θεριω} ορουμαι
 ως παρεσχομη εν ιδιων μο υπαρχοντων μετα την τουτου
 απουσιαν ητοι τελευτην εκατον νομισμ ευσταθ, ζυγω δημοσιω,
 εκποησατα εις ταυτα φανερα εμα οικηματα τε και πραγματα
 γονικα εις τουσ κλασμουσ της οικηομιασ αυτω και διοικησεωσ

Ici le texte devient trop fragmentaire pour être restitué. Remarquer seulement (l. 60) le mot *τοισ* *φιλομητριοισ*.

Lignes 61-65 :

βουλομαι

- την ἴσην μοιραν ὑμιν παραφυλαξαι και εξίσωσαι υμασ τη ειρημενη
 Θαυμαστη ει και οτι, ως συνορ[ω], τα καταλειφθησομενα ὑπ εμου
 πραγμ[ατα]. να ὑμιν μονοισ τοισ προνοημασ^{θη}
 65 υιοι[σ μου

Lignes 72-80 :

εβουλομην καν εκ μερουσ

- ολιγου διασωσαι υμιν τ[ην ἴσην μ]οιραν καθαπερ θεμιτον
 εστι, ανθ ων προδεδωκα χαρ[ισ]αμενη τη προειρημενη μου
 75 θυγατρι Θαυμαστη και ηνη επιτρεπω κατ εξαιρετον μεριδα

VERSO. — *Ligne 34.* Ενθαδια : indigènes.

Ligne 38. Τωκαλια : sans doute δοκαλια (Hesychos : κλλα, αριστα, αγαθα).

Ligne 39. Κιβωτια : τ corrigé sur δ.

Ligne 41. Κισταριον ?

Ligne 44. Λε (douteux) semble corrigé sur un α ; il faut évidemment lire μακαριασ.

Ligne 75². Τουτου του τροπου : le papyrus est endommagé au milieu du mot του.

Peut-être l'était-il déjà quand fut écrit cet acte, ce qui expliquerait la coupure du mot.

ἡτοὶ *πρωμερισμῶ* ἀπονεμηθηναὶ ὀρισασα, καὶ τῆ *Ψυατρι* μου
Σοφία κηριαπταριν ἐν συν λυχνῶ αὐτοῦ χαλκουν, καὶ σιγλαν
 μιαν καὶ κρυψίδα ἡτοὶ τριπηγισον εν, καὶ σκρινιον χαλκουν γυναικιον εν,
 καὶ πυργισκον εν, καὶ καμπτραν μιαν, ὥστε αὐτὴν τὴν εἰρημεσίην
 80 μου *Ψυατερα* *Σοφίαν* ταῦτα εἶχειν καὶ κατεχεῖν *πρωμερισμον*

Lignes 92-97 :

. . . ταῦτῃ μου τῆ δῶρεα μῆτε κ[αί]
 τῆ *πρωτερα*, καθ ὅσον ἐκουσίως καὶ ἀθαιρετῶς ταῦτας τέθεικα
νομμῶς καὶ ἀπαρξάτως
 καὶ οὐκ ἐξῶν (sic) μοι μεταμελεῖσθαι ἢ ἄλλο τι ποιῆσαι. Ἐντευθεν γὰρ ἤδη
 95 ἐδώρισαμην ὑμῖν ἐξ ὅσων *περιοῦσά* καὶ μετὰ *θανάτον* ἐμῶν πάντα
 τα ὄντα μοι ^{ἔτι} γονικα *πραγματά* καὶ [κατὰ] ^{μετὰ θάνατον} λειψθησομενά ἐν [τ]ῆ *χρυσῶ* καὶ
 ἀργυ[ρῶ]
 [καὶ ἰ]ματισμῶ καὶ χαλκ[ω]μασι καὶ στραμασι καὶ οἰκείαις καὶ χωρημασι. . .

La suite du papyrus ne présente plus de sens suivi; on remarque seulement un passage sur certaines personnes (les noms sont perdus) οὐκ ἐξ ἕρει τιμὴ ἡλλοτριωθεντων (l. 113-114 ?) et la clause suivante, par laquelle la donatrice s'interdit de révoquer son acte.

Lignes 121-124 :

χρυσῶ λι[τραν] μι[αν], μετὰ καὶ τοῦ ἀ[υτον] ἀκ[ρη]ντα, μετὰ τὴν τῆς
 ὀρισθείσης *ποινῆς* [ἀ]ποδοσῶν, στοιχησά καὶ ἐμμεῖναι *διηνεκῶ*[ς]
 τῆ *δυνάμει* τῶν αὐτῶν δῶρεαστικῶν *συμβουλαίων* ὧν ὑμῖν καὶ
μοιναῖς τοῖς *εἰρημ[ενοις]* μῶ *νοῖς* *Φριξάμμωνι* τῶ καὶ *Βικτωρι* καὶ

La fin est presque effacée.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45401.

67341. Trois feuillets d'un livre de comptes, de même nature (?) et de même écriture que le n° 67325. — Long. 0 m. 298 mill., larg. 0 m. 185 mill. (mais un seul a conservé ces dimensions). — Aphroditò.

Écriture de Dioscore (?).

L'un des feuillets porte au verso les vestiges d'un contrat, où se distingue encore le nom de lieu *Φαρρότος*. Un autre, au verso également, porte en première ligne
 . . . [ρογευθ] εἰς [. . .

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 b.

67342. Fragment d'une lettre adressée à un supérieur de monastère (?). — Long. 0 m. 210 mill., larg. 0 m. 190 mill. — Aphroditò.

Écriture légèrement couchée, voisine de l'onciale. — Les bords manquent, à droite et à gauche. Il est deux fois question du *πράγμα του ἀββα* *Ανουπ*.

Suscription au verso :

[67342]

. τω] Θεοφιλις κς αγιωτς πατρι αββα Κολοχια ηγ[ουμενω ?

Ce verso (autrefois le recto) présente des restes d'écriture copte.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40467 b.

67343. Fragment d'un contrat d'emprunt (1 *nomisma* moins 2 *keratia*). — Long. 0 m. 162 mill., larg. 0 m. 210 mill. — Sans doute Aphroditô.

Cursive arrondie. — Le début manque.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40459 b.

67344. Quittance d'impôt (fragment) analogue au n° 67041. — Long. 0 m. 132 mill., larg. 0 m. 072 mill. — Antinoé.

Cursive droite.

Signature (l. 6-10) :

Φλλς Αμμωνιος κ[αι Βικτωρ χρυσης],
 δι εμου Αμμων[ιω διαδοχου]
 χρυσης στοιχει μοι [το ενταγιον των]
 νομισματιων εξηκ[οντα]
 10 και κερ| οκτω ως φ[ροκ||

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40459 c.

67345. Fragment se raccordant à la gauche du n° 67263; sans intérêt. Le morceau total a maintenant les dimensions suivantes : long. 0 m. 133 mill., larg. 0 m. 214 mill.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40459 d.

67346. Lettre, en plusieurs fragments. — Long. 0 m. 290 mill. (environ, mais les lacunes sont difficiles à évaluer), larg. 0 m. 295 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée, élégante.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40462 b.

67347. Débris d'un livre de comptes, relatif à la fortune du comte Ammônios (cf. nos 67138 et 67139). — Longueur de chaque page 0 m. 310 mill. en moyenne; aucune page n'a conservé sa largeur. Même écriture qu'aux nos 67138 et 67139.

Il reste les fragments, très mutilés, de six feuillets. Trouvés emmêlés et chiffonnés, ces feuillets ne sauraient être replacés dans l'ordre primitif.

Fol. I. RECTO.

[εμετρησεν κς ενεβαλε το χ του ενδοξ[στα]τ[ο] κ[ο]μητος
 [Αμμωνιῶ, δ/ Απολλωτος] του και πρωτοκομητου
 [Αφροδ(?) εις πλοιοι του μονα]ζτηρ[ο] (sic) Μεταμιας δ/ των
 [Ξεοφιλεστατων αβς Αναστα]σιῶ κς αβς Ισχυριμων
 5 | μοναζ[ε] και διακκ/ Ανταιῶ] χ εμβς κωμς Αφροδς
 [εκτης ινδικ/, σιτου αρταβας.] πγ/ σνηαλ. Δ/ εμῶ Τιμοθεου
 [γραμμς της κωμης εγραφη μ]εσσορ κη ινδικτιονος εκτης
].
] κ[α]η[ο]η[ο]ς εκ[α]τον δεκα εξ [ημ]ισυ
 10] ναυλῶ κς εκατηστης κς εικοστης
] Τιμοθεου γρ/ στοιχς ω[ς] προκ[ε]λ/
] ινδι[κ]τιονος εκτ[η]ς

Ici un paragraphe mutilé et d'ailleurs barré par le scribe.

Lignes 17-21 :

[Εμετρησεν κς ενεβαλεν το χ τῶ ενδοξατου (sic) κομητος Αμ[μ]ωνιῶ,
 [δ/ Απολλωτος υποδ/, εις] πλοι/ Μεταμιας δ/ του Ξεο[φ]ιλεστς
 [αβςα μοναζ/] και διακ/ Ανται[ο] χ αστικ/ πολ[ε]ως
 [σιτῶ καθαρου αρταβ]ας εβδομηκοντα τεσερε[ς] (sic)
 [γη/ σι/ ο] πῶδ, συν (η)αυλ/ και ε[χ]ατηστης και εικαστης (sic)

VERSO.

Lignes 1-5 :

·† Λογς εισεπραχ[θ]ς ε]η σιτ[ω] φ[ο]ροῦ των κτη[μα]των . . .
 π[ο] διαφορων γεωργων ς εν Πετο [. . .
 αβ/ χ κουφισμῶ των υποδεταχμ[ε]νων (?) . . .
 ο
 5 ὑπερ παραχμεις τοπῶ Πικελης [. . .

Fol. I. Recto. — Ligne 6. πγ/ mais π est très douteux.

Catal. du Musée, n° 67279.

[67347]

Fol. II. VERSO.

Lignes 1-3 :

‡ Προς απαιτησιμς εκφ[οριων . . .
 προς την δ [. . .
 εκτη[ς ενδιμ/ . . .

Plusieurs fois dans cette page, on lit les mots λεψαν(ης) κολ(οξα).

Les autres feuillets ne contiennent rien d'utilisable. Je relève seulement, sur le folio 3, *recto*,l. 6, les mots : δ/ του κεφαλα/ *σ* οαια/ [. . .BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 e.

67348. Fragment d'une requête au duc de Thébaidé (?). Quelques mots à peine restent lisibles, mais l'écriture caractéristique révèle la nature du document. — Long. 0 m. 274 mill., larg. 0 m. 140 mill. — Antinoé.

Écriture de Dioscore.

Noter, à la ligne 13, le mot τω πανψιστ[ω Θεω, qui ajoute un exemple de plus à la liste des adjectifs en παν-, dans les papyrus d'Aphroditô.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40470 b.

67349. Fragment d'une lettre (?). — Long. 0 m. 155 mill., larg. 0 m. 234 mill. — Aphroditô (?).

Écriture de Dioscore. — Mais l'encre a presque partout disparu.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40470 c.

- 67350 a. Fragment d'un contrat. Vente, à un monastère, du κτημα appelé Πανουμειω. — Long. 0 m. 220 mill., larg. 0 m. 274 mill. — Aphroditô.

Écriture de Dioscore.

Au verso, partie de la conjugaison du verbe ποιειν (sur trois colonnes).

Colonne I.

.....
 ποιηθειςα
 ποιηθειςαι
 Μεσου αοριστου·
 ποιησαμενη

5 *ποιησαμενας* [67350 a]
 πο[ι]ησαμεναι
 μελλοντος
 ποιηθησομενη
 ποιηθησομεν[. .
 10 *ποιηθησομεν[. .*
 Μεου (sic) με[λλοντος].

Le reste est en majeure partie effacé.

COLONNE I. — *Ligne 5.* *Ποιησαμενας* : la désinence est douteuse. Ici, comme au n° 67275, il est impossible de savoir quel modèle on suivait au vi^e siècle pour l'enseignement des participes. Un peu plus bas on trouve le paradigme du participe présent passif : *ποιουμενον, -ενος, -ενα*. Cette dernière forme est la seule certaine, et pourtant le paragraphe porte la mention *ενικα* (singulier).

67350 b. Autre fragment du même contrat (?). Presque entièrement effacé. — Long. 0 m. 245 mill., larg. 0 m. 290 mill.

Même écriture.

Au verso, partie de la conjugaison du verbe *βοαν*, et de celle de *ποιειν*.

BIBL. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40468 b.

67350 c. Autre fragment analogue, illisible. Au verso, vagues traces d'une conjugaison (*ποιειν*). — Long. 0 m. 127 mill., larg. 0 m. 285 mill.

67351. Petit fragment de contrat, écrit en copte. Au verso, quelques lignes de la conjugaison du verbe *ποιειν*. — Long. 0 m. 076 mill., larg. 0 m. 082 mill. — Aphrodité.

Cursive droite.

Ce papyrus est probablement un fragment du n° 67176, bien que la couleur du papyrus diffère, ce qui peut s'expliquer par la différence des lieux de trouvaille. Les écritures du *recto* et du *verso* sont les mêmes dans les deux papyrus. Cf. n° 67275.

[δ] _____
 Εαν *πεποιηκητον*
 εαν *πεποιηκητον*
 πλ _____
 5 εαν *πεποιηχωμεν*
 εαν *πεποιηκητε*

[67351]

εαν πεποιηκωσι
 Αοριστου κς μελλον[τος·]
 εαν ποιησ[
 10 εαν ποιη[
 εαν ποιη[η]

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40468 c.

67352. Fragment d'un brouillon de requête à l'empereur. La surface du papyrus a disparu en beaucoup d'endroits, et l'on ne peut reconstituer le sens de ce qui reste. — Long. 0 m. 290 mill., larg. 0 m. 300 mill. — Antinoé (?).

Écriture de Dioscore probablement.

RECTO.

Plainte d'un anonyme contre un homme qui l'a dépourvu de sa fortune.

Ligne 4 :

πεπρακεν τα πατρωα μου παραματα κατ' εγγρη[α]ζοι παρασι[η]

Les mots *τουδε τουδε*, ajoutés au-dessus de la ligne, représentent les noms du plaignant et de son père.

Ligne 6 :

εδαπανησατο, καταστησας με αβιωτ[ο]η παντελ[ως]

Lignes 9-11 :

Οθεν παρακαλω [— — —]

το πα[α]νευσεδες υμων κρατος ει παρ[α]σταη ξεσπισαι την δικαι[αν]
 [υ]μων και εννομον κρισιν φιλοτιμημ[ε]νηη[η] (sic) μοι

La suite effacée.

VERSO.

Suite de la même requête. On distingue :

σιτου της αισιας εμβολης του νομο Ερμό[π]ο[λ] της εμηξ πατριδ[ος], οπ[ω]ς ευρω
 μετα των εμων τεκνων

Il semble que le requérant réclame un traitement prélevé sur l'annone du nome Hermopolite.

Aussitôt après la requête, on lit :

ζ/ Ίουλιον εις τα [Κλ]ερθουλου εις την αργον . . .

La fin de la ligne effacée.

ζ/ Θεωδωρητόν^{απθ} (sic) δούκ| εις την ραβδον εις τα Ρωμανου.

[67352]

Ce Théodoret, απο δουκων, est peut-être un nouveau personnage à ajouter à la liste des ducs de Thébaïde.

εξαιτω [δε] και τούτο, [τ]ο κρατ[ο]ς υμων Ξεσπιζαι (sic) μοι την σ[.]

τεχνην [τ]ορῶ δημ[ο]σ[τ]ῶ σιτου της αισιας εμβολης του νομῶ Ερμοπ[ο]^{λγ}

της εμης πατριδ[ο]ς, οπ[ω]ς ευρω μετα των εμων τεκνων τοις

[την] τοιαυτην τεχνην εγχειρουμενοις επικουρωειν και

5 [.] . τεισ τῷ ἀξικνουμενον μισθον του ταυτης κοη[. . .]

[.] ῥπως ευ[ρ]ω (δη ευ) βιωμαι και ψευξασθαι του αητη[του]

[υ]μων κρατους δια παντος μετᾶ [τ]ου εμου . . .

La fin de la ligne effacée.

Aussitôt après cette ligne, le texte change :

8 ζ/ Ίουλιον εις τα [Κλ]ερθουλου εις την αργον . . .

La fin de la ligne effacée.

9 ζ/ Θεωδωρητόν (sic)^{απθ} δούκ| εις την ραβδον εις τα Ρωμανῶ.

Ensuite, écrite en sens inverse, une nouvelle phrase qui devait faire partie de la requête.

VERSO. — *Ligne 9.* Θεωδωρητόν : le second ω est une correction sur un ρ.

67353. Long contrat en langue copte, malheureusement fragmentaire. Le rouleau s'est effrité et a pourri dans le *sebakh*, de telle sorte que le papyrus a pris presque partout une teinte foncée qui le rend difficilement lisible. Au *verso*, plusieurs textes en grec, très endommagés. — Long. inconnue, larg. 0 m. 29/4 mill. — Antinoé.

Date (du verso) : 12 novembre 569.

Écriture de Dioscore (au verso), mais plus cursive que dans ses autres productions.

VERSO.

- A. Acte d'ἀποκήρυξις, assez analogue à celui qu'on lit au dos du n° 67097.

† Βασιλειας και υπατειας του Ξει[στατῶ] ημ[ω]ν δεσποτῶ Φλαυίου Ίουστιν[ου]
του αιωνιῶ αυγου[στ]ῶ αυτοκ[ρ]ατορος ετους πεμπτου, αθυρς εκκ[αι]
δεκατη τριτης ινδικ| Εν [Αντιν]ορῶ πολει τη λαμπροτατη.

[67353]

Plus loin (autre fragment) :

..... προγραμμά αποκηρύξεως τε και απαγορευσεως, απαθεις εχων
 τας φρε[νας]

5 και διανοι[α]ς, ορθω και ακριβει λογισμω, διχα παντος δολο και φοβο και
 βια[ς]

και αναγκης και απατης, εν δημοσιω και πρακτικω τοπω. Και τουτο δια-
 πεμ[πο]μ[αι]

της πατρολωις μὸ υἱοῖς εως ονομ[α]τος και μονου, Φημι δη Διονυσια και
 Ἰωάννη και Παυλινη και Ανδρεα τοις [αποβ]ολιμαιοις — — —

Plus loin (autre fragment) :

οιομενοι ευρειν υμας βοηθους εν απασι και γηροκομους και υποτακ[τ]ικους]

10 [κ]αι υπηκοους· εκ τε των εναντι[ων] εν ηλικια (sic) γεγεννησθε αντιπαλοι μοι ως
 και μεγαιροι ως εκ πειρας εσχον την ασπλ[αγ]χρον υμων πατροκτασιαν και
 αθε[τ]ητικ[η]ν γνωμην, εφ οτι νοσοβαρης εγεναμην παρ υμων . . .

Plus loin (autre fragment) :

. . . ποιοτ[η]τι και ποσο[τ]ητι απο πολυτελους μεχρι ασταρ[ι]ου ενος
 και ενος οβολου, ει μη το απο νομων τυπωθεν μονον φαλκιδιον ητοι δω[δεκατην]

15 μοιραν του υμων ακληρου, και ουκ εξων ετι υμιν του λοιπου ονομασ[α] με
 ως πατερα, οσον καγω υμας απεταξαμην και εδεδελξαμην απο το[υ] νυν]
 και επι τον αι εξης απαντ[α] πα[ν]τ[η] ελη χρονον ως αποβολιμαιοις κ[α]ι νοθους
 και δουλοχειρονας . . .

Plus loin (autre fragment) :

. . . κορακοβροσιαν γην[εσθ]αι και ομματωρξιαν τουτου [του]

20 [τ]ροπου υμας πάχα^{ρα}ραττω μηδεν λημψασθαι μητε μην δουναι [υπερ]

VERSO. — *Ligne 6.* Δημοσιω και πρακτικω τοπω : cf. n° 67151, l. 50-51.

Ligne 7. Πατρολωις (αλωος, ολωος) : mot nouveau.

Ligne 9. Lire οιομενος.

Ligne 11. Πατροκτασια : mot nouveau; mais on connaît déjà ανδροκτασια. — Εκ πειρας εσχον : j'ai appris à connaître, j'ai fait l'expérience.

Ligne 12. Νοσοβαρης : mot nouveau.

Lignes 14-15. Ceci prouve que le φαλκιδιον des papyrus n'est autre que la part du tiers (quatre onces) réservée en tous cas aux enfants par une loi de Justinien (Nov. 18, 1). Comme les enfants sont ici au nombre de quatre (l. 7-8), la portion de chacun sera d'un douzième.

Ligne 15. Ακληρου.

Ligne 16. Εδεδελξαμην.

Lignes 18-19. Δουλοχειρων, κορακοβρ(α)σια, ομματωρξια : mots nouveaux.

[ε]μου περιοντος τε η και Ξησκοντος, δια το εμοι ορθως και δικα[ιως] [67353]
 δεδοχθαι. Και εξορκιζω παντα κριτην και δικαστην και παντα [Ξρονον]
 και αρχην και εξουσιαν αι φυλαξαι τα επι τρις τοιουτοις απαιδευ[οις]
 υψις [υ]περ εμου απαγορευσεως και αποκηρυξεως γρ[α. . .]

Plus loin (autre fragment) :

- 25 . . . τοπον. Εξορκιζω δε αμα και τ[ο]ν δημοσιον [σ]κριβα (sic) και [τ]αξου-
 λ[αριον]
 [κ]αι δημεκδικον της τε της λαμπρας [Α]νητιωξων πο[λεως]
 κατα του Θεου προ παντων και τη[s] Ξειας και ουρανιας τυχης των
 [οι]κουμενικων ημων δεσποτων και βασιλεων Φλαυιων [ο]στινω
 [κ]αι Αιλιας Σοφιας των αιωνιων [α]υτοκρα[τορω]ν την συνηθη
 30 [α]ποδημιωσιν προσθεσθαι τοις διατυπωθισι (sic) παρ εμου ορισμοις .[. .]
 [α]ει βραβευειν και εκφωνησαι παντη αητητης εις εκπληξιν μαλιστα [α]
 [τ]ων μελλοντων τα ιστα τουτοις τοις ασεβεσι διαπραξασθαι. Εχρην γαρ [κα]
 [τ]α τον Ξειον νομοι τους εαυτων γονεις ακρας τιμαν. Τουραντιων (sic) δε
 [οι] τοιουτοι κακιστοι ελοιδω[ρησα]ν κ[α]ι [κατε]φρονησαν τον πατ[ρι]κ[ον] (?)
 35 Ξεσμον και τουτο εξεταξα μετα του προκειμενου Φαλκ[ιδιο]υ τη εμη
 [δ]ιαβληκη και εις ειδησιν παντων κυριαν ουσαν και βεβαι[α]ν [σ]ανταχο[υ]
 [προ]φερομενην . . .

Cette ligne, qui est la dernière, est effacée.

Après un large espace laissé blanc, Dioscore avait écrit à la suite plusieurs petits poèmes, aujourd'hui presque entièrement illisibles, l'encre n'étant guère plus foncée que le papyrus lui-même. On distingue cependant qu'il y en avait au moins deux, dont les titres suivent :

- B. † Τινας αν [ειπη] λογους Αχιλλευς . . .
 et
 C. † Τινας αν ειπη λ[ο]γους Αχιλλευς (un blanc) παρακαλων την Θετην ενεπλον

VERSO. — *Ligne 25.* Ταξουλαριον est assez probable, quoique les lettres soient endommagées.

Ligne 26. Δημεκδικος : mot nouveau. Il s'agit de Γεκδικος ou *defensor civitatis*.

Ligne 28. Lire Φλαυιου. De même que tous les empereurs gardent le nom de *Flavius*, celui d'*Actia* se transmet à chaque impératrice.

Ligne 29. Αυουστων doit avoir été oublié. Après συνηθη, peut-être une trace de lettre (συνηθη .[. .]).

67354. Deux fragments d'une requête à l'impératrice Théodora; cf. n° 67283.
— 1er fragment : long. 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 118 mill.; 2e fragment : long. 0 m. 300 mill., larg. 0 m. 307 mill. — Aphroditô.

Écriture de Dioscore. — Les deux fragments ne se raccordent pas. Très mauvaise conservation; écriture en grande partie effacée.

Le mot *δεσποινια* qu'on lit à la ligne 3 (la 2e en fait) du fragment II (celui de droite), et l'expression *κατα προστασία*[v] de la ligne 6, indiquent qu'il s'agit d'une requête à l'impératrice *patroime* du village d'Aphroditô. Les mots *των ασκητικων κοινωβιω*[v] . . . (II, l. 10) montrent que les établissements religieux n'ont pas été à l'abri des violences du « tyran » dont se plaignent les signataires. La parenté avec le n° 67283 est donc évidente. On pourrait même croire que les fragments nouveaux représentent, en partie, le côté perdu de la page I de ce dernier texte. L'écriture est la même, le sujet est analogue. Comme là-bas, le bas du papyrus est resté vide, la requête étant trop courte pour couvrir la page jusqu'au bout. Enfin, le texte occupait 17 lignes (au moins) comme l'autre; le n° 67283 n'a que 16 lignes conservées, mais on a vu plus haut qu'une dix-septième, plus courte, a forcément existé.

Cette hypothèse vraisemblable ne peut se vérifier : car la lacune, en ce cas, serait très considérable entre les nouveaux et les anciens fragments, et il est impossible de reconstituer le sens. Les quelques mots qui suggèrent un raccord ne se trouvent pas situés à la ligne qu'ils devraient occuper. Ainsi on lit sur le fragment II :

1. 2 : πα]γαρχικης εξουσια[s]
3 :]δεσποινης και πασης[s]
4 : της πανταθ]λιας ημων κωμης[s]
5 : Ιουλιανου ολ[ο]ν το σ[]

Les mots *της πανταθλιας ημων κωμης* se comprendraient mieux s'ils étaient placés en regard de la ligne 5 du n° 67283.

Une autre objection est que le même fragment porte déjà des signatures, superposées en colonne aussitôt après le dernier mot de la ligne 17 :

Ηρακλεως
Ιωαννης
Κολλουθος
20 Ψαν
Φοιβαμμων
και Αξραμης (sic)

La présence de ces signatures est faite pour surprendre, si vraiment le n° 67354 doit être annexé au n° 67283, qui porte déjà ses signatures, et sous une forme très différente.

Quoi qu'il en soit, il semble certain que si le n° 67354 ne se rattache pas au n° 67283,

il est du moins relatif à la même affaire. La conjecture énoncée plus haut (p. 17) [67354] au sujet de la date se trouve par là confirmée : le pagarque dénoncé est bien Julien et non Ménas. Le nom de Julien se retrouve deux fois, dont l'une (fragm. II, l. 15) sous cette forme : . . . του ποιν]ηρου τυρχ[υ]νῶ Ιουλ[ια]νῶ τ[ῶ] παρορηθεντ[ος] . . .

A noter au fragment I, l. 16, le mot *σπαθαριος*, malheureusement isolé.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45446.

67355. Deux fragments d'un livre de comptes. — Long. 0 m. 180 mill., larg. 0 m. 075 mill. — Aphroditô.

Cursive droite. — Ces deux fragments appartenaient à deux pages consécutives, et les insectes les ont découpés irrégulièrement, mais d'une manière absolument identique. Je signalerai (fol. I) les noms propres *Τεσκοροῦ* (= *Διοσκορου* ?), *Τριαδελ[φος]* et *Τσενυρις*.

La mention *κλ(ηρονομοι) Δαροθεῶ Αντα, δ] Φο[ιλιαμμωνος]*, éclaire un passage du n° 67388, V, l. 13.

Fol. II : Il contient cette indication malheureusement incomplète : . . . ιχ τῶ αγιῶ απα Διῶ[. . . et deux noms propres peu communs : *Φαναχαμι[ος]* et *Ερυθριος*.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 40475 f.

67356. Fragment de lettre. — Long. 0 m. 075 mill., larg. 0 m. 103 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée. — Complet dans le sens de la longueur.

. . .] επελθοτας τω γραμ[ματηφορω . . .
 . . . πεμ]ψον μοι επι την πολιν [. . .
 . . .]ην και απαιτησον αυτο [. . .

Ligne 1. Lire *επελθο(ν)τας*. Cf. n° 67323, l. 9.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45403.

67357. Plusieurs fragments d'un ἐκμαρτύριον (cf. nos 67087-67088). — Long. 0 m. 238 mill., larg. 0 m. 295 mill. — Aphroditô.

Cursive penchée. — Brisé en longueur et en largeur. Aux deux dernières lignes on lit :

. . . † Φλαυῖος Παπνου[θιος]
 [— — — βουθος της ε]χδίκιας τη[ς Αν]ταιοπολιτων εκδεδωκα [το εκμα]ρτυ-
 ριην ως παροκ/ [†]

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45404.

Catal. du Musée, n° 67279.

67358.

J'ai réuni sous ce numéro les débris minuscules d'un papyrus dont il n'y a rien à tirer.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45201.

67359. **Compte relatif aux impositions d'Antinoé.** — Longueur moyenne 0 m. 40 cent., larg. 0 m. 29 cent.

Minuscule d'époque arabe.

Cinq morceaux vendus séparément au Musée, mais ayant formé évidemment un cahier d'au moins huit feuilles dont l'ordre est rétabli plus bas. Il manque quatre pages (ou plus) entre les folios subsistants numérotés 5 et 6.

Protocole :

FOL. I.

((((((αβδ ελ))))))
 (((((ουλιτ))))))
 [أنتي] سنة
 أو أبيب شهر

FOL. II. RECTO.

· Συν^θ καταγ^β ναυ^τ ; ^{ζζ}πεμ^θ ε|^τ διαφορ^ρ κουρ^σ καμ^ι Αφροδιτω^ι ιδ^δ | ιδ^δ κ^ι |
 ι|δ^δ ιε^ε ζζ

Λογω ναυτικ^ι καταβων^ι ; διηρ^ρ ακ^κ | ^{ττ} ; δρ^ρ κ^κ | ^{ββ} θαλ^λ (blanc) ναυ^τ γδ^δ ; ^{ζζ}δ^δ
 καμ^ι Αφρ^ρδ^δ ναυ^τ ηη^η τπβ^β ; καλ^λ | ^{ββ} ν^ν κ^κ γι^ι | ν^ν υβ^β.

Θεοδοσιου Παπουου	απο ^τ αυ ^τ καμ ^ι ν ^α -α	διαγ ^β -	ν ^ο -ς	δαπαν ^ι ν ^ο β	γι ^ι ν ^ο η
5 Ιωαννου Απατηρ	απο ^τ αυ ^τ	ν ^α -α	ν ^ο -ς	ν ^ο β	γι ^ι ν ^ο η
Ισαακ Θεοδαρου	απο ^τ αυ ^τ	ν ^α -α	ν ^ο -ς	ν ^ο β	γι ^ι ν ^ο η
Φοιδαμμων Θεοδαρου	απο ^τ αυ ^τ	ν ^α -α	ν ^ο -ς	ν ^ο β	γι ^ι ν ^ο η
Πεκυσιου Σενουθιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ^α -α	ν ^ο -ς	ν ^ο β	γι ^ι ν ^ο η
Φοιδαμμων Διονησιου	απο ^τ α[υ] ^τ	ν ^α -α	ν ^ο -ς	ν ^ο β	γι ^ι ν ^ο η
10 Ιωσηφ Ενωχ	απο ^τ αυ ^τ	ν ^α -α	ν ^ο -ς	ν ^ο β	γι ^ι ν ^ο η

Fol. II. Recto. — *Ligne 1.* Συν Θ(εω) καταγρα(φη) ναυτ(ων) (και) τ(ε)χ(νιτων) πεμφθ(εν-
 ταν) ει(ς) τ(ους) διαφορ(ους) κουρσου(ς) καμ(ης) Αφροδιτω ινδ(ικτινος) ιδ, κ(ουρσ)ου
 ι(ν)δ(ικτινος) ιε, ετου(ς) ζζ.

Ligne 2. Λογω ναυτικου καταβων (και) διηρ(εων) ακ(α)τ(ιων) (και) δρο(μονων) κ(ουρσ)ου
 θαλα(σσης).

Eis tous διαφορους κουρσου(ς) : la même faute se retrouverait dans P. Lond. IV, 1451, l. 9, et 1452, l. 29; M. Bell propose, pour le premier cas, de lire διαφρ(ων) κουρσ(ων) au lieu de κουρσου. Remarquez qu'alors, le mot serait κουρσος et non

Σενου ^θ Πεσσου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η [67359]
Γεωργιου Βαρθ ^θ	απο ^τ [αυ] ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
[Φοι]δαμμων Ταπος	απο ^τ [αυ] ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
[Α]νουφ Μηνα	[απο ^τ αυ ^τ]	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η

FOL. II. VERSO.

Αγεμ Απολλω	απο ^τ αυ ^τ κωμ	ν ²⁻ α	διαγρ ^β ν ^ο ς	δαπαν ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Σημεων Παυλου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ασγενηη Αυτων[ι] ^β	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωαννου Θωμα	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
5 Αναν ²⁻ Φιλοθ ^ε]	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωαννου Πεκυσιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Κολλου ^θ Σοισιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιγναδιου Αγεμου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωαν ²⁻ Πεσπνου ^θ	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
10 Θωμα Απα Κυρου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Φιλο ^θ Πκοορε	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Γεωργιου Μη ²⁻	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Μηνα Μακαριου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
[Σ]ε[νου] ^θ [.	απο ^τ [αυ] ^τ	[ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η]

FOL. III. RECTO.

Βικτωρ Πετρου	απο ^τ αυ ^τ κωμ	ν ²⁻ α	διαγρ ^β ν ^ο ς	δαπαν ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωαννου Αθανασιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Πεκυσιου Ο. λει	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Σενου ^θ Κωνσ ²	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
5 Σενου ^θ Μου[θ]	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιακωβος Ψατου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωαννου Θεοδοσιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ψαιε Θεοδοσιου	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
Ιωσηφ Κουει	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η
10 Κυριακος Φιλο ^θ	απο ^τ αυ ^τ	ν ²⁻ α	ν ^ο ς	ν ^ο β γι/ ν ^ο η

κουρσον comme on l'a admis jusqu'ici. Mais il me paraît plus vraisemblable de comprendre τα διαφορα (δαπανηματα) κουρσου.

Fol. II. Verso. — *Ligne 8.* Dans la colonne de la διαγραφη, il faut évidemment lire ν^οδ au lieu de ν^ος, comme plus bas (folio III, recto, l. 1, 2 et seq.). Le total 6 est sûr en effet : car il est nécessaire pour obtenir le chiffre 382 de la ligne 3 (fol. II, recto).

[67359]	Σενού Ερωχ	απο Πακαυ ^η μισ ^θ / χ ταυ ^τ κ ^ω / η ⁻ α	ν ^{οδ}	ν ^{οβ} γι / ν ^{ος}
	Ψικε Ιακωβ	απο ^τ αυ ^τ μισ ^θ / χ ταυ ^τ η ⁻ α	ν ^{οδ}	ν ^{οβ} γι / ν ^{ος}
	Αντωνί ^β Ηλίσσαι ^β	απο β ^{δδ} π ^δ μισ ^θ / χ ταυ ^τ η ⁻ α	ν ^{οδ}	ν ^{οβ} γι / ν ^{ος}

Le bas de la page est brisé, et l'on aperçoit les traces d'une ligne : il en manque trois en réalité.

FOL. III. VERSO.

Φοιβαμμων Σενού απο Σακορ^ρ μισ^θ / χ ταυ^τ κ^ω / η ⁻ α διαγ^ρ ν^{οδ} δαπαν^ν ν^{οβ} γι / ν^{ος}
 Απολλω Ιωαννου απο Εμφ^υ μισ^θ / χ ταυ^τ η ⁻ α ν^{οδ} ν^{οβ} γι / ν^{ος}
 χ απαργ^υ καλ^α β^δ σ^υ ν^{οα} απο τρ^ο κ / στ^ρ καταβλ^η επι Βικ[απ]ρ παγ^ρ δ^τ Βε-
 ναμιν ζυγ.

	Ε πεδιαδων	ναυ ^{ττ} ιε ν ^{οψ} ζλ καλ α ν ^{οι} γι / ν ^{ορ} ζλ		
5	Σενού Φοιβαμμων	απο ^τ αυ ^τ πεδι ^α [να]υ ^{ττ} α διαγ ^ρ ν ^{οδ} δαπαν ^ν ν ^{οβ} γι / ν ^{ος} λ		
	Απα Κυρου Τζαμουλ	απο ^τ αυ ^τ [ναυ]υ ^{ττ} α ν ^{οδ} ν ^{οβ} γι / ν ^{ος} λ		
	Ιωαννου Ονοφορι ^β	απο ^τ αυ ^τ να[υ]υ ^{ττ} α ν ^{οδ} ν ^{οβ} γι / ν ^{ος} λ		
	Ωρουο ^γ Φιλοθεου	απο ^τ αυ ^τ ν[α]υ ^{ττ} α ν ^{οδ} ν ^{οβ} γι / ν ^{ος} λ		
	Διοσκορου Κολλουθου	απο ^τ αυ ^τ [να]υ ^{ττ} α ν ^{οδ} ν ^{οβ} γι / ν ^{ος} λ		
10	Τζαμουλ Φιλοθεου	απο ^τ αυ ^τ [να]υ ^{ττ} α ν ^{οδ} ν ^{οβ} γι / ν ^{ος} λ		
	Ψεμνο ^θ (sic) Τζαμουλ	απο ^τ αυ ^τ [να]υ ^{ττ} α ν ^{οδ} ν ^{οβ} γι / ν ^{ος} λ		
	Απολλω Απα Κυρου	απο ^τ αυ ^τ [ν]αυ ^{ττ} α ν ^{οδ} ν ^{οβ} γι / ν ^{ος} λ		
	Πεταλε Φοιβαμμων	απο ^τ αυ ^τ [ν]αυ ^{ττ} α ν ^{οδ} ν ^{οβ} [βλ] [γ]ι [ν ^{ος} λ]		

FOL. IV. RECTO.

επ[. . .]υ^γ ε πεδι^α
 Φιλ^θ Θεοδωρου απο^τ αυ^τ πεδι^α ναυ^{ττ} α διαγ^ρ ν^{οδ} δαπαν^ν [ν^{οβ}]βλ γι / ν^{ος} λ
 Ιωαννου Πνει απο^τ αυ^τ ναυ^{ττ} α ν^{οδ} [ν^{οβ}]βλ γι / ν^{ος} λ
 χ απαργ^υ ρισι^μ καλ^α σ^υ ν^{οα} απο τρ^ο κ / στ^ρ [κ]αταβλ^η επι Βικτορ^ρ απο παγ^ρ
 δ^τ Βεναμιν ζυγ ν^{οι}
 Γ πεδιαδων ναυ^{ττ} ι ν^{οζ}

5	Κωνσ ^τ Καλαπησειου	απο γ ^{δδ} π ^δ ναυ ^{ττ} α διαγ ^ρ ν ^{οδ} δαπαν ^ν ν ^{οα} λ γι / ν ^{ος}		
	Αβρα[α]μ Ζαχαρι ^τ	απο ^τ αυ ^τ [ν]αυ ^{ττ} α ν ^{οδ} λ [ν ^{οβ}]αλ γι / ν ^{ος}		

Fol. III. Verso. — *Ligne 1.* Lire Σακορ_ε. — Μισθ(ατης) τ(ης) αυτ(ης) κα(μης), c'est-à-dire d'Aphroditô.

Ligne 2. Απο Εμφυτ(ευτων).

Ligne 3. (Υπερ) απαργ(υρισμου) καλα(φατων) β'.

Ligne 13. Il faut, pour retrouver le total indiqué l. 4, supposer qu'il manque quatre lignes au bas du papyrus, ce qui donnerait à celui-ci une longueur de 0 m. 365 mill. au moins.

	Παμμον Ιωαννου	απο ^τ αυ ^τ [ν] αυ ^{ττ} α	ν ^ο δ _ζ	[ν ^ο] α _ζ γ _ι ν ^ο ς	[67359]
	Γεωργιου Φοιβαμμων	απο ^τ αυ ^τ [ν] αυ ^{ττ} α	ν ^ο δ _ζ	ν ^ο α _ζ γ _ι ν ^ο ς	
	Ιωαννου Ερμαω	απο ^τ αυ ^τ [ν] αυ ^{ττ} α	ν ^ο δ _ζ	ν ^ο α _ζ γ _ι ν ^ο ς	
10	Ταυρινου Φιλ ^θ	απο ^τ αυ ^τ ν αυ ^{ττ} α	ν ^ο δ _ζ	ν ^ο α _ζ γ _ι ν ^ο ς	
	Ονοφοριου Ιακωβ	απο ^τ αυ ^τ ν αυ ^τ α	ν ^ο δ _ζ	ν ^ο α _ζ γ _ι ν ^ο ς	
	Φιλ ^θ Μαρκου	απο ^τ αυ ^τ [ν] αυ ^τ α	ν ^ο δ _ζ	[ν ^ο α _ζ] γ _ι ν ^ο ς	
	[.] ΟυνοϞ[ρι]Ϟ [απο ^τ αυ ^τ ν αυ ^{ττ} α	ν ^ο δ _ζ	ν ^ο α _ζ γ _ι ν ^ο ς		

Une ligne manque.

FOL. IV. VERSO.

	Β πεδιαδων		ν αυ ^{ττ} Ϟ ν ^ο λ [η]	
	Ψατου Κυρια[κ]ου	απο ^τ ρπεδ ^ι -	ῖ ⁻ α δ[ε] α γ ρ β ⁻ ν ^ο ε	δαπαν ν ^ο α γ' γ _ι ν ^ο Ϟ γ'
	Μαρκου Ψατου	απο ^τ αυ ^τ	ῖ ⁻ α ν ^ο ε	ν ^ο α γ' γ _ι ν ^ο Ϟ γ'
	Μακ ^ι - Παχυμιου	απο ^τ αυ ^τ	ῖ ⁻ α ν ^ο ε	ν ^ο α γ' γ _ι ν ^ο Ϟ γ'
5	Κοσμα Ψατου	απο ^τ αυ ^τ	ῖ ⁻ α ν ^ο ε	ν ^ο α γ' γ _ι ν ^ο Ϟ γ'
	Ιωαννου Αν[ο]υϞ	απο ^τ αυ ^τ	ῖ ⁻ α ν ^ο ε	ν ^ο α γ' γ _ι ν ^ο Ϟ γ'
	Θεοδωρου Απα Κυ ^ρ	απο ^τ αυ ^τ	ῖ ⁻ α ν ^ο ε	ν ^ο α γ' γ _ι ν ^ο Ϟ γ'
	Εποικ/ Πακαμειωσ		ν αυ ^{ττ} η ν ^ο η δ Ϟ [κ] α λ ⁻ α ν ^ο ε γ _ι δ Ϟ ν ^ο Ϟ	
	Μακ ^ι - Σενο ^θ	απο ^τ αυ ^τ εποικ/	ῖ ⁻ α ν ^ο δ _ζ	ν ^ο β γ' γ _ι ν ^ο Ϟ ζ γ'
10	Σενηρου Φιλ ^θ	απο ^τ αυ ^τ	ῖ ⁻ α ν ^ο δ _ζ	ν ^ο β γ' γ _ι ν ^ο Ϟ ζ γ'
	Αβρααμ Απολλω	απο ^τ αυ ^τ	ῖ ⁻ α ν ^ο δ _ζ	ν ^ο β γ' γ _ι ν ^ο Ϟ ζ γ'
	Πανστην Ενωχ	απο ^τ αυ ^τ	ῖ ⁻ α ν ^ο δ _ζ	ν ^ο β γ' γ _ι ν ^ο Ϟ ζ γ'
	Αθανασιου Μακαρι ^Ϟ	απο ^τ αυ ^τ	ῖ ⁻ α ν ^ο [δ] ζ	ν ^ο β γ' γ _ι ν ^ο Ϟ ζ γ'
	[Γ]εωρ[γ]ιου Ψε]μπνο ^θ απο ^τ αυ ^τ	ῖ ⁻ [α	ν ^ο δ _ζ	ν ^ο β γ' γ _ι ν ^ο Ϟ ζ γ'

Manquent deux lignes.

FOL. V. RECTO.

	Εποικ/ Βουνο[ν]	η ^τ Αβρααμ ^Ϟ Μακ/	απο ^τ αυ ^τ εποικ/ δ: α γ ρ β ⁻ ν ^ο δ _ζ
			δαπαν ν ^ο β γ' γ _ι ν ^ο Ϟ ζ γ' ν αυ ^{ττ} α ν ^ο Ϟ ζ γ'
	Εποικ/ Ψυρου	η ^τ Δανηλ Σενο ^θ	απο ^τ αυ ^τ εποικ/ ν ^ο δ _ζ
			ν ^ο β γ' γ _ι ν ^ο Ϟ ζ γ' ν αυ ^{ττ} α ν ^ο Ϟ ζ γ'
	Εποικ/ Ποιμην		ν αυ ^{ττ} α ν ^ο Ϟ ζ γ'
	Φοιβαμμων Δανηλ	απο ^τ αυ ^τ εποικ/	ῖ ⁻ α ν ^ο δ Ϟ
			ν ^ο β [γ _ι] ν ^ο Ϟ Ϟ
5	Μαρκ ^ι Παπνο ^θ	απο ^τ αυ ^τ εποικ/	ῖ ⁻ α ν ^ο δ Ϟ
			ν ^ο β γ _ι ν ^ο Ϟ Ϟ

[67359] Εποικ/ Αγίου Π[ι]νουτιανῶ η^τ Μουσα^ζ Παφην απο^τ αυ^τ η^οδγ
η^οβ [γι/ η^ο]ϛζγ' ναυ^{ττ}α η^οϛζγ'
 Λογω κουρ^ζ ανατολ η^οαυ^{ττ}α ιε
 κωμ Αφρ^δ η^οαυ^{ττ}α η^οιϛ
 Ιωαννου Βικτο^ρ απο^τ αυ^τ κωμ η^οα η^οιϛ
η^οβ γι/ η^οη
 10 Μερκ[ο]υριος Ισαακ απο^τ αυ^τ η^ο[α] [η^ο]ϛ
η^οβ γι/ η^οη
 Ε πεδ^ι η^τ Ιωσηφ Ζαχαρ^ι απο^τ αυ^τ πεδ^ι [η^οα] η^οδ
η^οβζγ γι/ η^οιϛ η^οα η^οιϛζ
 [Γ πεδ^ι]²⁻ η^τ

FOL. V. VERSO.

Εποικ/ Πακαυηω[ς] η^οαυ^{ττ}β η^οιγγ'
 Π[α]χυμιου Απολλω απο^τ αυ^τ εποικ/ η^οα διαγ^ρ η^οδζ δαπακ^ι η^οβγ' γι/ η^οιϛζγ'
 Ζαχαρια Δαυ^ιδ απο^τ αυ^τ η^οδζ η^οβγ' γι/ η^οιϛζγ'
 Εποικ/ Εμφυτευτω[η] η^οαυ^{ττ}β η^οιβγ'
 5 Θεοδω^ρ Πκαναα απο^τ αυ^τ η^οα η^οδγ' η^οβ
 Μηνα Πκαναα απο^τ αυ^τ η^οα η^οδγ' η^οβ
 Εποικ/ Βο[υ]ηων η^τ Σεργιου Τζαμουλ απο^τ αυ^τ η^οδζ η^οβγ' η^οαυ^{ττ}α η^οιϛζγ'
 Εποικ/ Κεραμιου η^τ Βικτο^ρ Αναν^ι απο^τ αυ^τ η^οδζ η^οβγ' η^οαυ^{ττ}α η^οιϛζγ'
 Εποικ/ Ψυρου η^οαυ^{ττ}α η^οιϛζγ'
 10 Παυλου Πα[ο]ουτ απο^τ αυ^τ εποικ/ [η^οδ] η^οβζ
 Ψατου Ηλι^τ απο Πακ^τ μισ^θ η^ο [αυ^τ] η^οδ η^οβ
 Ε[ποι]κ[Αγ]ιου[Π]η[νου]τ η^τ [ε[.]]κ[.]η^ο[...] η^οδ η^οβζ η^οαυ^{ττ}α η^οιϛζγ'

FOL. VI. RECTO.

Λογω ακ/κ^{ττ} δ[ρ]^ρ οη^τ ει/ παρ^ρβυλλαγ τ^ω στομι^ω Λιγ^π η^οαυ^{ττ}ϛ
 Ε πεδ^ιδαδων η^τ Ενωχ Γεωργιου απο β πεδ^ι μ[ι]ε πεδ^ι η^οα
διαγ^ρ η^ογ δαπακ^ι η^οαζ γι/ η^οδζ
 αν^θ Α[γ^ι] Μαρι^τ η^τ Τζαμουλ Οηνοφριου απο αν^θ αγ^ι Μαρι^τ η^οα
η^ογ η^οαζ γι/ η^οδζ
 επ^{οι} Πακ[αυ]η^τ η^τ Πνει Γεωργιου απο^τ αυ επ^{οι} η^οα
η^ογ η^οαζ γι/ η^οδζ

Fol. V. Recto. — *Ligne 6.* Cf. le Μουσαιου Ταφην (*sic*) de P. Lond, IV, 1451, l. 105; mais ici la lettre Π est hors de doute.
 Fol. V. Verso. — *Ligne 12.* Μερκουριου n'est pas impossible quoique un peu long pour la lacune.

- 5 $\varepsilon\pi^{\theta\alpha}$ Κεραμίου η^{τ} Αξωνα Απα Μεει $\alpha\pi\theta^{\tau}$ αυ^τ επ^{0α} η^{τ} α [67359]
 $\varepsilon\pi\theta\iota\kappa$ | Ποιμην η^{τ} Μαρκ | Αθα^η απο Εμφ^υ μισ^θ ρι τ ε[πο]ικ | Ποιμ^η η^τ α
 $\varepsilon\pi\theta\iota\kappa$ | [Α]γίου Πιου η^{τ} Αναστ^α Σενο^θ $\alpha\pi\theta^{\tau}$ αυ^τ επ^{0α} η^{τ} α
 · Συ^θ ανακεφαλ^α
 λογω ναυ^{ττ} καρ^ρ ς διηρ^ω ακ|κ^{ττ} δρ^ρ κ^τ Ξαλ^α ναυ^{ττ} γδ η^ο χξς απαρ^υ καλ^α
 δ[σ]ρδ αποτρ^ρ κ | στρ^ρ η^ο μ γι | η^ο ψς
 10 λογω κουρ^σ ανατολ· [] ναυ^{ττ} [ι]ε η^ο ρ γι | η^ο κζ
 λο[γω] ακ|κ^{ττ} ς δρ^ρ ει | παρ^ρ[φυλλαγ τω^ν στομι^ω ναυ^{ττ}] ξ η^ο κζ

Ce feuillet est anépigraphe au verso.

Fol. VI. Recto. — *Ligne 5.* Αξωνα Απα Μεει; avons-nous ici la transcription en lettres grecques du titre arabe des prêtres كاهن = Αξωνα?

Ligne 11. Le mot Αιγ^η ne devait sans doute pas être répété ici; il y a difficilement place pour lui dans la lacune.

Bibl. : *Journal d'entrée du Musée*, n° 45505.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

N° 67030. Un second exemplaire du même *πρόσταγμα* est publié au n° 67280. Restituer d'après lui :

(A) *Ligne 1.* τὸ δ/, au lieu de : τὸ δξ (voir n° 67280, n. 1).

(A) *Ligne 1.* *Legi*, au lieu de : κελγ, probablement.

(B) *Ligne 8.* συνήθη [αροξζιη].

(B) *Ligne 9.* ἐκπε[μφοθηηαι], au lieu de : ἐκπε[μψαι].

67048, l. 3. *Lire* : τξ[xy] αροσσικαροξ.

67057, I, 6, et 67058, *passim*. Le mot Βασίλειοι n'est que la transcription du latin *Bis electi*. Un bataillon de ce nom est connu en Afrique par une inscription : cf. R. CASHEAT, *L'armée romaine d'Afrique*, p. 732.

67058, III, 6, et VI, 19, τω τωι, faute du scribe pour τῷ δεῖμι.

67126, l. 66. *Lire* : Σεξτοδελματων. Ce bataillon, résidant en effet à Constantinople, est cité par la *Notitia Dignitatum*, Or., p. 17.

67129, l. 10. *Lire* : ἀναμφιδόλω, au lieu de : ἀναμφιδ(ρ)όλω, quoique le λ, mal formé, ressemble plutôt à un χ; cette correction, que me communique M. H. I. Bell, est certifiée par P. Lond. V, 1661 (inédit), où on lit la même expression.

67150. Un autre papyrus, qui sera publié sous le n° 67329, permet de restituer les chiffres perdus ou endommagés :

Ligne 2. † η [d].

Ligne 3. † α d †ξ.

Ligne 4. [† ζ d].

Ligne 7. †ε ζ, au lieu de : †ε ζ.

67153. Κραμπιτα, *lire* : κραπιδορι(?); cf. *B. G. U.*, I, 344, l. 5.

67168, l. 83. La lecture Τριών ιερών me semble à présent certaine, d'après cette assertion d'un lexique ancien, cité dans PAULY-WISSOWA, *Real Encycl.*, I, p. 1388 : Τρίαι ούτω καλεῖται ἐν Ἀλεξάνδρειαι τὰ Τρία, ἃ καὶ πρώτιστα τῆς πόλεως ἐστίν ὡν τὸ μὲν ἐστὶν Ἀφροδίτης, τὸ δὲ Ἡφαιστοῦ, τρίτον δὲ Βουδαστειως. Il s'agit donc de trois temples.

67169, l. 42. *Lire* : ὡς ἐν] δημοσίῳ ἀρ[χε]ίῳ : cf. P. Mon. 11, l. 60.

67179, recto (A), l. 7. *Lire* : χ[ρυσὸς χρυσὸν] ἐμαρπτε καὶ ἀργυρος ἀργυρον ἠῦρεν (cf. n° 67318, l. 24). Toutefois, il reste, avant ἐμαρπτε, les traces de deux lettres qui ne conviennent guère à ορ.

67184, recto (B). *Lire* : en acrostiche Δωρ]οθῆρα σε]λεντιαρ[ί]ο. La restitution du vers 15 n'est donc pas exacte.

67212, l. 3. *Lire* : εἰς Τοετω το (= τῷ) Κόμντι, ainsi que me le signale M. H. I. Bell; cf. n° 67287, IV, 10.

67252, l. 5. *Lire* : ὀρξ[οπ]ολών.

Ces ADDENDA ET CORRIGENDA auraient sans doute été complétés pendant l'impression de ce troisième volume : l'état de choses qu'ils représentent est celui de juillet 1914.

TABLEAU DE CONCORDANCE

DES NUMÉROS DU *JOURNAL D'ENTRÉE* AVEC CEUX DU *CATALOGUE*.

P. 301 Alex.....	67309	40475 <i>b</i>	67341
P. 325 Alex.....	67321	40475 <i>c</i>	67336
40452.....	67280	40475 <i>d</i>	67338
40453.....	67281	40475 <i>e</i>	67347
40454.....	67282	40476.....	67326
40455.....	67283	40476 <i>b</i>	67339
40456.....	67290	40477.....	67327
40457 <i>a</i>	67291	40478.....	67328
40457 <i>b</i>	67292	40479.....	67330
40458 <i>a</i>	67296	40480.....	67329
40458 <i>b</i>	67297	40718 <i>a</i>	67286
40459.....	67306	40718 <i>b</i>	67301
40459 <i>b</i>	67343	40718 <i>c</i>	67284
40459 <i>c</i>	67344	40718 <i>d</i>	67307
40459 <i>d</i>	67345	40718 <i>e</i>	67285
40460 <i>a</i>	67298	[40883.....	67140]
40460 <i>b</i>	67299	43622.....	67303
40461.....	67300	43623.....	67279
40461 <i>b</i>	67334	43624.....	67295
40462.....	67302	43625.....	67294
40462 <i>b</i>	67346	43626.....	67311
40463.....	67310	43627.....	67305
40464.....	67312	43627 <i>b</i>	67315
40465.....	67313	43630.....	67293
40465 <i>f</i>	67355	43632.....	67304
40466 <i>a</i>	67314	43633.....	67308
[40466 <i>b</i>	67169 ^{bis}]	45194.....	67288
40466 <i>b</i>	67333	45194 <i>a</i>	67287
40467.....	67316	45196.....	67289
40467 <i>b</i>	67342	45201.....	67358
40468 <i>a</i>	67319	45399.....	67331
40468 <i>b</i>	67350 <i>a, b, c</i>	45400.....	67335
40468 <i>c</i>	67351	45400 <i>a</i>	67337
40469.....	67317	45401.....	67340
40470.....	67318	45402.....	67353
40470 <i>b</i>	67348	45403.....	67356
40470 <i>c</i>	67349	45404.....	67357
40471.....	67320	45446.....	67354
40472.....	67322	45505.....	67359
40473.....	67323	45506.....	67352
40474.....	67324	45507.....	67332
40475.....	67325		

INDICES.

I. NOMS DE PERSONNES.

- Ἄεθ-ελ-οὔλιτ 67359, I.
 Ἄεραάμ γναφεύς 67288, V, 20.
 Ἄεραάμ Ἀνουφίου 67283, III, 1.
 Ἄεραάμ Ἀπολλῶ 67359, IV, v., 11.
 Ἄεραάμ Βησίου 67330, II, 13.
 Ἄεραάμ Βίκτορος 67283, III, 12; — 67327, 43.
 Ἄεραάμ Ζαχαρίου 67359, IV, v., 6.
 Ἄεραάμ Πιερικίου 67288, IV, 16.
 Ἄεραάμιος (Λύρ.) 67324, 20.
 Ἄεραάμιος λαχανοπώλης 67325, II, v., 4.
 Ἄεραάμιος πακτωνοποῖς 67330, II, 19.
 Ἄεραάμιος πρεσβύτερος 67283, II, 10; —
 67298, 1; 20; 33; 38; 42; 47; 51; 55;
 58; 62; 65; 67.
 Ἄεραάμιος père d'Amais 67283, III, 6.
 Ἄεραάμιος père d'Anouphis 67296, 4; 17.
 Ἄεραάμιος père d'Apollônios 67298, 65.
 Ἄεραάμιος père d'Apollôs 67301, 8; 35.
 Ἄεραάμιος père de Jérémias 67327, 48.
 Ἄεραάμιος père de Josêphios 67328, VIII, 25;
 X, 29; XII, 29.
 Ἄεραάμιος Ἀπολλῶπος 67296, 21; — 67307,
 15; — 67308, 6; — 67327, 30; — 67335, 7.
 Ἄεραάμιος Βίκτορος 67319, 6.
 Ἄεραάμιος Μακαρίου 67359, V, v., 1.
 Ἄεραάμιος (sic) 67354, 22.
 Ἀγένιος père d'Ignatios 67359, II, v., 8.
 Ἀγένιος Ἀπολλῶ 67359, II, v., 1.
 Ἀγνάτων Παπολλῶνος 67328, II, 7; 21.
 Ἀγνάτων Χιμάρος 67288, IV, 13.
 Ἄδης 67316, v., 4.
 Ἄδριανὸς στρατιώτης 67287, II, 1; 10; IV, 28;
 — 67330, I, 18.
 Ἀθανάσιος 67279, 15.
 Ἀθανάσιος καθαρουργὸς 67288, III, 25.
 Ἀθανάσιος père de Jean 67359, III, v., 2.
 Ἀθανάσιος Μακαρίου 67359, IV, v., 13.
 Ἀθανάσιος Μάρκου 67359, VI, 6.
 Αἰακίδης 67316, v., 5.
 Αἰλία Σοφία 67353, v., 29.
 Αἰνείας 67327, 45.
 Ἀκάκιος père de Jean 67309, 4.
 Ἄκ. . .τος 67325, II, v., 21.
 Ἀκυλλῆνος 67340, 5; 16; 43; 54.
 Ἀλέξανδρος père de Callinique 67330, II, 8.
 Ἀμαῖς Ἄερααμίος 67283, III, 6.
 Ἀμμώνιος διάδοχος 67344, 7.
 Ἀμμώνιος χρυσοποιός 67341, 7; — 67344, 6.
 Ἀμμώνιος comte 67140, 1; — 67300, 15; —
 67323, 1; — 67347, I, 2; 17.
 Ἀμμώνιος père de Kollouthos 67327, 37; 42;
 47.
 Ἀνανίας père de Victor 67359, V, v., 8.
 Ἀνανίας Φιλοδέου (sic) 67359, II, v., 5.
 Ἀνασταάσιος abbé 67286, 4; 8; 15; 19; —
 67347, I, v., 4.
 Ἀνασταάσιος empereur 67295, II, 17.
 Ἀνασταάσιος Σενουθίου 67359, VI, 7.
 Ἄνδρέα (sic) 67253, v., 8.
 Ἄνδρέας père de Jean 67288, IV, 14.
 Ἄνδρέας Λιλοῦτος 67298, 50.
 Ἀνθέμιος consul 67306, 1.
 Ἀνουξίαν père de Bêsios 67329, I, 11; 16.
 Ἀνοῦπ ἄββας 67342 russim.
 Ἀνοῦφ père de Jean 67359, IV, v., 6.
 Ἀνοῦφ Μηνᾶ 67359, II, v., 14.
 Ἀνοῦφης 67325, VII, v., 14.
 Ἀνοῦφης (ἄπα) 67289, 16.
 Ἀνοῦφης ἐπιτολικάριος 67287, IV, 4.
 Ἀνοῦφης πακτωνοποῖς 67288, III, 1.

- Ἀνουῤφισ ποιμὴν 67287, IV, 2.
 Ἀνουῤφισ πρεσβύτερος 67283, II, 4.
 Ἀνουῤφισ ἀρβισπαίλης 67288, III, 28; IV, 4.
 Ἀνουῤφισ père d'Abraam 67283, III, 1.
 Ἀνουῤφισ frère de Ménas 67288, II, 7.
 Ἀνουῤφισ père de Phoibammón 67289, 3; 7.
 Ἀνουῤφισ Ἄεραραμίου 67296, 3; 15; 17.
 Ἀνουῤφισ Ἀπολλῶτος 67325, I, v., 18.
 Ἀνουῤφισ (Ἀύρ.) Βόττου 67328, III, 5; 27; 34.
 Ἀνουῤφισ (Ἀύρ.) Ἐρμουαῶτος Ἀτρεάτου 67328, IV, 4; 21.
 Ἀνουῤφισ Ἰώσηφίου 67288, II, 29.
 Ἀνουῤφισ Μουσαίου 67440, 8.
 Ἀνουῤφισ Τερμούθης 67325, II, v., 25.
 Ἀνουῤφισ Φαξέμου 67288, IV, 25.
 Ἀνουῤφισ Ψευθαησίου 67296, 2; 15; 16.
 Ἀνταῖος héros éponyme d'Antaioupolis 67338, 1.
 Ἀντάνιος père d'Asgenè 67359, II, v., 3.
 Ἀντάνιος Ηλισσαίου 67359, III, v., 13.
 Ἀπάτηρ père de Jean 67359, II, v., 5.
 Ἀπολλῶ père d'Abraam 67359, IV, v., 11.
 Ἀπολλῶ père d'Agénios 67359, II, v., 1.
 Ἀπολλῶ (ἄπα) Κύρου 67359, III, v., 12.
 Ἀπολλῶ Ἰωάννου 67359, III, v., 2.
 Ἀπολλῶ père de Pakhumios 67359, V, v., 2.
 Ἀπόλλων 67140, 17; — 67322, 9.
 Ἀπόλλων γεωργός 67140, 3.
 Ἀπόλλων Διοσκόρου 67333, 22 (cf. Ἀπολλῶς Διοσκόρου).
 Ἀπολλώνιος Ἄεραραμίου 67298, 65.
 Ἀπολλῶς 67279, 2; — 67286, 12; — 67288, III, 20; IV, 37; — 67289, 18; — 67296, 2.
 Ἀπολλῶς ἀπὸ ῥιπαρίων 67325, IV, v., 31.
 Ἀπολλῶς βοηθῆς 67287, II, 5; — 67330, II, 24.
 Ἀπολλῶς διάκονος 67288, V, 33.
 Ἀπολλῶς Πικόλοφος διάκονος 67288, V, 34.
 Ἀπολλῶς κτήτωρ 67283, II, 12; — 67301, v.
 Ἀπολλῶς μολυνάρχης 67288, III, 15.
 Ἀπολλῶς παῖς καὶ στροσητός 67327, 37; 43; 47.
 Ἀπολλῶς πρωτοκαμήτης 67290, v.; — 67292, v.; — 67301, 5; — 67323, v., 1; — 67326, 5; — 67329, II, 2; 11; — 67347, I, 2; 22 (cf. Ἀπολλῶς Διοσκόρου).
 Ἀπολλῶς ῥιπαρίος 67296, 2; — 67297, 2; — 67328, I, 2; II, 2; III, 2; IV, 3; V, 3; VI, 3; VII, 3; VIII, 2; IX, 3; X, 3; XI, 3; XII, 3.
 Ἀπολλῶς ῥιπαρίος Ἰσακίου 67281, 2.
 Ἀπολλῶς ὑποδέκτης 67347, I, v., 2; 18.
 Ἀπολλῶς χαλκεύς 67288, V, 14.
 Ἀπολλῶς père d'Abraamios 67296, 21; — 67307, 17; — 67308, 6; 7; — 67327, 30; — 67335, 7.
 Ἀπολλῶς père d'Anouphis 67325, I, v., 18.
 Ἀπολλῶς père de Dioscore 67303, 9; — 67322, v., 1; — 67325, III, v., 2; 3; IV, v., 1; 4; 8; VII, v., 1; 3; 5; VIII, v., 8; 24.
 Ἀπολλῶς père d'Iséphiel 67283, II, 16.
 Ἀπολλῶς père d'Isakios 67328, II, 3.
 Ἀπολλῶς père d'Ouiktor (sic) 67206, 21.
 Ἀπολλῶς frère de Pésas 67288, III, 11.
 Ἀπολλῶς père de Pi. ótos 67283, II, 21.
 Ἀπολλῶς père de Promaoués 67283, II, 19.
 Ἀπολλῶς père de Sénouthès 67283, II, 20; — 67323, 5; — 67330, III, 8.
 Ἀπολλῶς Ἄεραραμίου 67301, 8; 35; — 67335, 3.
 Ἀπολλῶς Διοσκόρου 67300, 20; — 67301, 5; — 67307, 3; — 67308, 1; 4; — 67325, VIII, v., 1; 7; — 67327, 1; 7; 14; 22; 31; 38; — 67332, 4.
 Apollos filius Dioscorou 67329, II, 3; 13; — 67332, 4; 13.
 Ἀπολλῶς Ἐρμουαῶτος 67288, II, 39.
 Ἀπολλῶς Ἐρμίου 67328, V, 28; VII, 28; IX, 4; 27.
 Ἀπολλῶς Ἰακυεῖου 67288, V, 7.
 Ἀπολλῶς Ἰσακίου 67281, 2; — 67300, 3; — 67308, 5; — 67332, 4.
 Ἀπολλῶς Ἰωσηφίου 67283, II, 22.
 Ἀπολλῶς Καχιεῖ 67288, III, 38.
 Ἀπολλῶς Νικήτου 67288, II, 9.
 Ἀπολλῶς Πασιγιή 67288, III, 9.

- Ἀπολλώης Πεζῶτες 67288, III, 23.
 Ἀπολλώης Πικυσιῶν 67288, IV, 18.
 Ἀπολλώης Πλέτος 67288, V, 9.
 Ἀπολλώης Φρηρίων 67288, V, 25.
 Ἀπολλώης Ψαουσάου 67288, IV, 6.
 Ἀπτῆρος (voir Πτῆρος) 67325, II, v., 17.
 Ἄρης (le dieu) 67315, 24; — 67316, v., 6.
 Ἄρης père de Palémon 67293, 57.
 Ἄρων καθαρουργός 67288, II, 21.
 Ἀρχέλαος πρεσβύτερος 67293, 44.
 Ἀσγεμῆ Ἀντανίου 67359, II, v., 3.
 Ἀσκλάς père de Phoibammôn 67284, 5.
 Ἀτκληπιάδης père d'Horapollon 67295, I, 1; 15; 24; II, 24.
 Ἄστερία 67314, III, 13.
 Ἀστέριος 67319, 11.
 Ἀτρέατος père d'Anouphis Ermaouós 67328, IV, 4.
 Ἄτρης père d'Alpa Ponnis 67288, VI, 4; 24.
 Ἄτρης Πασάρως 67288, III, 20.
 Ἄυανθος 67340, v., 45.
 Ἀύρηλία 67306, 3; — 67309, 7; — 67311, 5; — 67325, IV, v., 10.
 Ἀύρηλία ἄμα Ραχλή 67302, 4; 17.
 Ἀύρηλιος 67169^{ba}, 7; 12; 17; 24; 28; — 67296, 7; 19; — 67297, 7; — 67300, 4; 19; — 67301, 8; 35; 37; — 67302, 4; 6; — 67303, 4; 8; 21; 22; 23; 24; — 67304, 19; — 67305, 3; — 67306, 2; 17; 18; — 67308, 5; — 67311, 8; — 67324, 16; 19; 20; — 67325, IV, v., 7; 10; 42; 43; 44; II, v., 17; — 67327, 35; 43; 48; — 67328, I, 3; 6; 21; 23; II, 3; 7; 20; 22; III, 4; 9; 27; IV, 4; 9; 26; 30; V, 4; 8; 25; VI, 4; 8; 24; VII, 4; 8; 24; VIII, 3; 7; 28; IX, 4; 25; X, 4; 8; 25; XI, 9; XII, 4; 9; 25; 27.
 Ἀφθύνιος 67330, III, 18.
 Ἀχιλλεύς (le héros) 67315, 23; — 67316, v., 1; — 67353, v., A, B.
 Βαρθολομαῖος père de Georges 67359, II, v., 12.
 Βασιλείος consul 67302, 2; — 67303, 2; — 67332, 2.
 Βατόμερος 67330, II, 25.
 Βελισάριος consul 67296, 1; — 67297, 1.
 Βελλεροφόντης (le héros) 67315, 24; — 67318, 9.
 Βενιαμίν 67359, III, v., 3; IV, v., 4.
 Βῆκιος le même que Πέηκιος 67325, VII, v., 23; VIII, v., 22.
 Βηροῦλλα ὑπτίων 67321, A, 8; B, 2.
 Βησαρίων πρωτοκαμῆτης υἱὸς Διοσκόρου 67140, 5; — 67333, 21.
 Βησαρίων Μουσαίου 67306, 2; 17.
 Βησᾶς esclave 67313, 66.
 Βῆσιος père d'Abraam 67330, II, 13.
 Βῆτιος Ἀνουξίανος 67329, I, 11; 16.
 Βησκουίς père d'Isakios 67319, 9.
 Βησκουίς père de Jean 67328, III, 4; 25.
 Βῆσλιτος père de Callinique 67288, V, 6.
 Βησσυροῦς (Φλγ) 67283, III, 18.
 Βησσυροῦς Προμαῶτος 67140, 6.
 Βησῶ 67288, II, 38.
 Βίκλος ὁ καὶ Φαίτ 67319, 9.
 Βίκτωρ 67269, 14; — 67283, I, 1; II, 8; 15; — 67285, v., 2; — 67286, 12; — 67287, II, 12; — 67294, 19; — 67295, III, 8; — 67300, 4; — 67325, I, v., 29; II, v., 7; II, v., 1; 12; 14; III, v., 1; 5; III, v., 2; 5; 10; IV, v., 2; 6; 7; IV, v., 6; VII, v., 6; VII, v., 2; VIII, v., 22; — 67340, v., 55; v., 124.
 Βίκτωρ ἀπὸ παγάρχων 67359, III, v., 3; IV, v., 4.
 Βίκτωρ διάκονος 67283, I, 1.
 Βίκτωρ καθαρουργός 67288, III, 31.
 Βίκτωρ νομικός 67288, VI, 3.
 Βίκτωρ ποιμὴν 67287, I, 23.
 Βίκτωρ πρεσβύτερος 67283, II, 1; 7; 9; — 67286, 2; — 67327, 11.
 Βίκτωρ ταξελίων 67329, I, 11; 17.
 Βίκτωρ τριβοῦιος 67288, III, 14.
 Βίκτωρ χρυσοχόος 67344, 6.
 Βίκτωρ père d'Abraamios 67283, III, 12; — 67319, 6; — 67327, 43.
 Βίκτωρ père d'Isac 67140, 7.

- Βίκτωρ père de Jacob 67306, 19.
 Βίκτωρ père de Jean 67359, V, v., 9.
 Βίκτωρ père de Jézéchiel 67283, III, 14.
 Βίκτωρ père de Kallinikos 67283, II, 11; —
 67303, 23; — 67328, I, 23; II, 22.
 Βίκτωρ père de Kuros 67283, III, 11.
 Βίκτωρ père de Léontia 67169bis, 25; 36;
 60; 67.
 Βίκτωρ père de Phoibammôn 67284, 6.
 Βίκτωρ père de Psais 67327, 20; — 67328,
 XI, 9.
 Βίκτωρ frère de Psenthaësis 67288, IV, 32.
 Βίκτωρ Άνανία 67359, V, v., 8.
 Βίκτωρ Βησαρίωνος 67286, 2; 13.
 Βίκτωρ Διογένους 67325, II, v., 8.
 Βίκτωρ Έιζάνας père de Jean 67328, 3; 21.
 Βίκτωρ Έρμουαῶτος 67328, IV, 9; 27.
 Βίκτωρ Ηρακλείου 67288, V, 21.
 Βίκτωρ Ιωάννου 67332, 9.
 Βίκτωρ Μακαρίου 67140, 7; — 67328, XII, 4;
 25.
 Βίκτωρ Παπνουθίου 67300, 4.
 Βίκτωρ Παπαῦ Σανέ 67288, II, 28.
 Βίκτωρ Πεσμοῦ 67296, 20.
 Βίκτωρ Πέτρου 67359, III, v., 1.
 Βίκτωρ Σεναμουνίου 67296, 19.
 Βίκτωρ Σεουθίου 67287, II, 6.
 Βίκτωρ Σερίνου 67289, 12.
 Βίκτωρ Σύρου 67324, 19.
 Βίκτωρ Ταχυμίας 67319, 20.
 Βίκτωρ Τσῶνε 67330, II, 28.
 Βίκτωρ Φανῆς 67288, V, 16.
 Βίκτωρ Φοιξάμμωνος 67169bis, 3; 60; 67.
 Βίκτωρ Φαίου 67327, 6; — 67328, V, 9; 25
 (où il est écrit Βίτορ); VIII, 7; 24.
 Βίκτωρ Ψῆς 67288, V, 16.
 Βίκτωρ Ψευθασιού 67328, III, 10; 26; 28;
 31.
 Βόττος 67281, 3; — 67287, IV, 24; 25; —
 67323, 7; — 67335, 1.
 Βόττος père d'Anouphis 67328, III, 5; 27;
 — 67335, 1.
 Bottus père de Paus 67329, I, 2.
 Βούρκαρις μονάζων 67287, IV, 14.
 Β. . . ως 67287, IV, 20.
 Γεναῖλιος 67288, VI, 4.
 Γεναῖδιος ὁ ἀπὸ σκριναρίων 67309, 25; —
 67325, I, v., 31; VII, v., 7; VIII, v., 27;
 — 67327, 1.
 Γεναῖδιος père de Jean (?) 67327, 1.
 Γεώργιος ὁ λεγόμενος Πλασαίικ 67319, 17.
 Γεώργιος père d'Énoch 67359, VI, 2.
 Γεώργιος frère de Mélios 67169bis, 18; 28;
 59.
 Γεώργιος père de Paῖι 67359, VI, 4.
 Γεώργιος Βαρθολομαίου 67359, II, v., 12.
 Γεώργιος Μηνᾶ 67359, II, v., 12.
 Γεώργιος Φοιξάμμωνος 67359, IV, v., 9.
 Γεώργιος Ψεμπνουθίου 67283, II, 23; — 67359,
 IV, v., 14.
 Δ[αμ]ίσσιος (?) δικάκος 67286, 15; 19.
 Δαμιάνος νοτάριος 67325, III, v., 7; 12.
 Δανιὴλ père de Phoibammôn 67359, V, v., 4.
 Δανιὴλ Σεουθίου 67359, V, v., 2.
 Δαυεῖδ παραιπόσιτος 67288, IV, 17.
 Δαυεῖδ père de Pierre 67288, IV, 27.
 Δαυεῖδ Έρμουαῶτος 67303, 22.
 Δαυεῖτ Κωνσταντίνου 67325, IV, v., 46.
 Δαυῖδ père de Zacharie 67359, V, v., 3.
 Δημοσθένης 67281, 1; — 67320, 1.
 Διανέ 67288, III, 35.
 Διογένης père de Victor 67325, II, v., 8.
 Διομήδης (le héros) 67315, 23.
 Διομήδης σιλεντιάριος 67289, v., 2 n.
 Διογήσιος (sic) père de Phoibammôn 67359,
 II, v., 9.
 Διονυσία 67353, v., 7.
 Διόνυσος (le dieu) 67315, 27; — 67318, 12.
 Διός ἄπα 67355, II.
 Διός père de Phieil 67327, 14.
 Διός Θεοδοσίου 67269, 14; 24.
 Διόσκορος 67281, 1; — 67319, v.; — 67325,
 IV, v., 20; — 67325, VIII, v., 2; 8.
 Διόσκορος père d'Apollôs 67300, 20; — 67301,
 5; — 67303, 9; — 67307, 3; — 67308, 1;
 — 67325, III, v., 3; IV, v., 1; 4; 8; VIII,

- v., 1; 7; — 67327, 1; 6; 14; 22; 31; 38; — 67332, 4.
- Διόσκορος père de Bessarion 67333, 22.
- Διόσκορος père de Phoibammôn 67279, 8.
- Διόσκορος Ἀπολλώτος 67303, 9; — 67322, v., 1; — 67325, III, v., 3; IV, v., 1; 4; 8; VII, v., 1; 3; 5; VIII, v., 8; 24; — 67332, 4.
- Διόσκορος Διοσκύρου 67285, 1.
- Διόσκορος Θεοφίλης 67279, 15; 17; 24.
- Διόσκορος Κελλούθου 67359, III, v., 9.
- Διόσκορος (Φλγ) Μεγάλου 67283, III, 7.
- Διόσκορος Ψιμανάβου 67283, 1; — 67319, v.; — 67323, 17.
- Dioscurus père d'Apollon 67329, II, 3; 13.
- Δομνῖνος καγκελλάριος 67316, 9; 23.
- Δωρανήσιος 67283, II, 15.
- Δαρόθεος 67340, 44; — 67355, I.
- Δαρόθεος βοηθῆς 67330, IV, 3.
- Δαρόθεος σιλεντιάριος 67289, v., 2 n.
- Δαρόθεος στρατηλάτης 67289, v., 2.
- Ἐϊξᾶς père de Victor 67328, 3.
- Εἰρήνη ἄμα 67327, I, v., 13.
- Εἰρήνη femme d'Abraam 67330, II, 13.
- Ἐλένη ἄμα 67325, II, v., 4.
- Ἐλένη sœur de Victor 67325, II, v., 12.
- Ἐλισάβουτ (?) ελαιώπωλις 67287, IV, 23.
- Ἐλλάδιος τοπότηρητής 67279, 16; 24.
- Ἐνάχ 67285, 3; — 67287, IV, 13; — 67319, 3; — 67325, VII, v., 1.
- Ἐνάχ père de Joseph 67359, II, v., 10.
- Ἐνάχ père de Pansnéou 67359, IV, v., 12.
- Ἐνάχ père de Sénouthès 67359, III, v., 11.
- Ἐνάχ Γεωργίου 67359, VI, 2.
- Ἐνάχ Ἐρμουῶτος 67328, IX, 4; 26.
- Ἐνάχ Ἐρμουῶτος 67283, III, 15.
- Ἐνάχ Πρακλείου 67283, III, 2.
- Ἐνάχ Ιερημίας 67301, 37.
- Ἐξάκτωρ 67319, 16.
- Ἐρμουάν Ἰουφίου 67296, 18.
- Ἐρμουάν Ἰωσηφίου 67328, VII, 8; 25.
- Ἐρμουάν Λαωυρίου 67282, 3; v., 1.
- Ἐρμουάν Μοσητού 67296, 7; 16.
- Ἐρμουῶς 67333, 21.
- Ἐρμουῶς βοηθῆς 67283, II, 24.
- Ἐρμουῶς père d'Apollôn 67288, II, 39.
- Ἐρμουῶς père d'Anouphis 67328, IV, 4; 26.
- Ἐρμουῶς père de Victor 67328, IV, 10.
- Ἐρμουῶς père de David 67303, 22.
- Ἐρμουῶς père de Constantin 67283, II, 15.
- Ἐρμουῶς père d'Énoch 67283, III, 15; — 67328, X, 4; 26.
- Ἐρμουῶς père de Kallinikos 67283, III, 21.
- Ἐρμουῶς père de Moïse 67296, 7.
- Ἐρμουῶς père de Palôs 67288, II, 36; — 67303, 8; 22.
- Ἐρμουῶς père de Pierre 67303, 24.
- Ἐρμουῶς père de Phib 67288, V, 1.
- Ἐρμουῶς père de Phoibammôn 67328, VIII, 3; 28.
- Ἐρμουῶς Ἰωσηφίου 67328, VII, 8; 25.
- Ἐρμουῶς Ψευθασιού 67140, 6.
- Ἐρμουῶς ἄμα 67238, VI, 5.
- Ἐρμουῶς 67328, IV, 4; 26.
- Ἐρμουῶς père d'Énoch 67283, III, 15; voir à Ἐρμουῶς.
- Ἐρμουῶς père de Jean 67359, IV, v., 10.
- Ἐρμουῶς père de Kyriakos 67288, III, 24.
- Ἐρμουῶς Ταβῆς 67288, III, 16.
- Ἐρμουῶς Ταπάου 67288, III, 8.
- Ἐρμουῶς Χιχοῖτος 67288, II, 30.
- Ἐρμείας 67325, VIII, v., 16; voir plus bas à Ἐρμείας.
- Ἐρμείας père de Jean 67327, 28.
- Ἐρμενίας 67288, IV, 29.
- Ἐρμίας 67325, VII, v., 2; voir à Ἐρμείας.
- Ἐρμίας, Ἐρμείας père d'Apollôn 67328, V, 29; VII, 28; IX, 4; 27.
- Ἐρουῶγγις 67288, V, 26; VI, 2.
- Ἐρουῶγγις ἄμα 67288, VI, 1.
- Ἐρύθριος 67355, II.
- Eubulus 67329, I, 2.
- Εὐδοξία 67339, 2.
- Εὐδόξιος 67290, 2; 6; 11.
- Εὐήθιος 67319, 25.
- Εὐλογία Ρεβεκκάς 67294, 16; 17.
- Εὐλόγιος 67288, V, 15.

- Εὐλόγιος *πρεσβύτερος* 67283, II, 8.
 Εὐλόγιος père de Mariam 67306, 3.
 Εὐλόγιος père d'Orion 67319, 13.
 Εὐπρέπεια femme d'Akullinos 67340, 14; 41; 56.
 Εὐτροπία *Καιράννου* 67329, I, 12; 17.
 Εὐτυχίανος *σχολαστικός* 67289, v., 1.
 Εὐφρόσυνοσ *ἄπα* 67329, I, 10.
 Ζαχαρίας *ὑποδέκτης* 67325, III, v., 3; 4.
 Ζαχαρίας père d'Abraam 67359, IV, v., 6.
 Ζαχαρίας père de Joseph 67359, V, v., 11.
 Ζαχαρίας *Δαυίδ* 67359, V, v., 3.
 Η. . . . as (?) mère de Léontia 67169bis, 25.
 Ηλίას 67281, 1.
 Ηλίას père de Psatés 67359, V, v., 11.
 Ηλίას *Ψαίου* 67328, IV, 9; 27.
 Ηλιόδωρος 67287, I, 4.
 Ηλισταῖος père d'Antónios 67359, III, v., 13.
 Ηράϊν 67312, 43.
 Ηράϊσ Μουσαίου 67300, 2.
 Ηράκλειος 67354, 17.
 Ηράκλειος *πρωτοκαμήτης* 67319, 3; 7; 16.
 Ηράκλειος empereur 67299, n., 2.
 Ηράκλειος le jeune, empereur 67299, n., 5.
 Ηράκλειος père d'Énoch 67282, III, 2.
 Ηράκλειος père de Ménas 67283, II, 6.
 Ηράκλειος frère de Patar (?) 67288, V, 28.
 Ηράκλειος père de Promaôs 67288, VI, 9.
 Ηράκλειος père de Victor 67288, V, 21.
 Ηράκλειος *Ωροβίνθου* 67288, II, 8.
 Ηράκλῆς (le héros) 67315, 9.
 Θεασία mère de Jean 67305, 4.
 Θεασία mère de Phoibammôn 67328, XI, 4.
 Θεασία mère d'Apollôs 67328, IX, 5.
 Θαλλοῦς père de Phoibammôn 67288, II, 37.
 Θανμαχτία femme de Jean 67288, V, 5.
 Θανμαχτή 67340, v., 12; 28; 42; 63; 75.
 Θεκλα mère d'Anouphis 67328, IV, 5.
 Θεκλα mère d'Énoch 67328, X, 4.
 Θεκλα mère de Mousaios 67328, VII, 4.
 Θεκλα mère de Palôs 67308, 8.
 Θεοδόσιος *ἀββάς* 67286, 4.
 Θεοδόσιος *ιλλούστριος* 67309, 8.
 Θεοδόσιος *σιγγουλάριος* 67330, II, 17; III, 18.
 Θεοδόσιος père de Dios 67279, 14.
 Θεοδόσιος père de Jean 67359, III, v., 7.
 Θεοδόσιος père de Psait 67359, III, v., 8.
 Θεοδόσιος *Παπουίνος* 67359, II, v., 4.
 Θεοδώρητος *ἀπὸ δούκαν* 67352, v., 4.
 Θεόδωρος 67281, 1; — 67321, A, 1.
 Θεόδωρος *ἄπα* 67313, 55.
 Θεόδωρος père d'Isaac 67359, II, v., 6.
 Θεόδωρος père de Jean 67305, 5.
 Θεόδωρος père de Phékios 67325, VII, v., 8; 23; VIII, v., 22.
 Θεόδωρος père de Philothée 67359, IV, v., 1.
 Θεόδωρος père de Phoibammôn 67359, II, v., 7.
 Θεόδωρος *ἄπα Κύρου* 67359, II, v., 7.
 Θεόδωρος *Πικανία* 67359, V, v., 5.
 Θεόδωρος *Φοιβάμμωνος* 67312, 5.
 Θεότυκνος *Ψαίου* 67283, III, 9; — 67296, 18; — 67328, IV, 28; V, 26; VI, 25; VII, 26.
 Θεότυμος père de Ménas 67298, 61.
 Θεοφίλη femme de Phoibammôn 67279, 7; 12; 17; 24.
 Θέτις la déesse 67354, v., C.
 Θηρακλεία mère d'Apollôs 67301, 9.
 Θηρακλεία mère de Psais 67288, IV, 26.
 Θουανίνιος 67328, VIII, 3.
 Θωμάς père de Jean 67359, II, v., 4.
 Θωμάς *praeses* de la Thébaidé Inférieure 67320, 1.
 Θωμάς *ἄπα Κύρου* 67359, II, v., 10.
 Ίακκύβις (*sic*) *γεωργός* 67319, 9; voir *Ίακκύβις γεωργός*.
 Ίακκύβις 67325, IV, v., 27.
 Ίακκύβις *γενόμενος πρεσβύτερος* 67297, 4.
 Ίακκύβις père d'Apollôs 67283, V, 7.
 Ίακκύβις père de Jérémias 67328, IX, 31; XI, 30.
 Ίακκύβις *γεωργός Μαξίμου* 67140, 5.
 Ίακώβ *γεωργός* 67325, I, v., 30; II, v., 11; 27.
 Ίακώβ *τέκτων* 67325, II, v., 23.
 Ίακώβ père d'Onnophrios 67359, IV, v., 11.
 Ίακώβ père de Psiké (*sic*) 67359, III, v., 12.
 Ίακώβ mari de Sophia 67294, 3; 6; 8; 14.

- Ἰακῶς Βίκτορος 67306, 19.
 Ἰακῶς Ἰσακίου 67288, II, 3.
 Ἰακῶς Ἰωσηφίου 67288, III, 5.
 Ἰακῶς Λίας 67294, 12.
 Ἰακῶς (Αὐρ.) Φοιτᾶμμωνος 67283, II, 25.
 Ἰακῶς 67325, I, r., 30; II, r., 11.
 Ἰακῶτος, Ἰακῶτος, éparque de Thébaïde 67321, A, 1.
 Ἰακῶτος Ψάτου 67359, III, r., 6.
 Ἰγνάδιος (sic) Ἀγενίου 67359, II, v., 8.
 Ἰεζεκιήλ Βίκτορος 67283, III, 14.
 Ἰερημίας λατόμος 67287, IV, 20.
 Ἰερημίας νομικός 67283, II, 19.
 Ἰερημίας πρεσβύτερος 67288, III, 19.
 Ἰερημίας père d'Énoch 67304, 37.
 Ἰερημίας père de Paësis 67325, I, r., 26.
 Ἰερημίας Ἀερααμίου 67327, 48.
 Ἰερημίας Βίκτορος 67283, II, 15.
 Ἰερημίας Ἰακυβίου 67328, IX, 31; XI, 30.
 Ἰερημίας, Ἰερυμίας (sic), Ἰωσηφίου 67328, IX, 10; 28.
 Ἰερημίας Φιβίου 67283, II, 17.
 Ἰουστίνος παῖς καὶ Φορολόγος 67327, 21; 27.
 Ἰουλιανός 67283, I, 2; — 67285, 3; — 67321, A, 1; — 67354, II, 5; 15.
 Ἰούλιος 67279, 8; 14; — 67352, v., 3; 8.
 Ἰουστινιανὸς Νουμίδης 67321, A, 4; 8; B, 3.
 Ἰουστινιανός empereur 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 7; — 67299, 52; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67328, I, 1; II, 1; III, 1; IV, 1; V, 1; VI, 1; VII, 1; VIII, 1; IX, 1; X, 1; XI, 1; XII, 1; — 67332, 1; 8; — 67340, 69; voir Index XI.
 Ἰουστινιανός 67281, 1; — 67320, 1.
 Ἰουστίνος (Justin Ier, empereur) 67328, I, 5; II, 5; III, 8; IV, 7; V, 7; VI, 7; VII, 5; VIII, 6; IX, 8; X, 6; XI, 7; XII, 8.
 Ἰουστίνος (Justin II, empereur) 67169bis, 1; 35; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312, 2; — 67353, v., 1; 28. Voir Index XI.
 Ἰούστος 67287, II, 9.
 ιος σιγγουλάριος 67287, IV, 12.
 Catal. du Musée, n° 67279.
- Ἰσαάκ père de Merkourios 67359, V, r., 10.
 Ἰσαάκ Θεοδώρου 67359, II, r., 6.
 Ἰσαάκ 67318, 22; 25.
 Ἰσαάκ καθαρουργός 67330, II, 27.
 Ἰσαάκ frère de Kyrikos 67288, III, 34.
 Ἰσαάκ Βίκτορος 67140, 7.
 Ἰσαάκ Ἰωάννου 67283, II, 25.
 Ἰσαάκ Λίας 67294, 12.
 Ἰσαάκ Μουσαίου 67283, II, 23.
 Ἰσαάκ Πουάμπρα 67288, III, 12.
 Ἰσαάκιος 67306, 17; — 67325, I, v., 17; — 67328, II, 3; 20.
 Ἰσαάκιος ἀροτριητής 67325, II, v., 7.
 Ἰσαάκιος νομικός 67328, III, 35.
 Ἰσαάκιος père d'Apollôs 67284, 2; — 67300, 3; — 67308, 5; — 67332, 4.
 Ἰσαάκιος père de Jacob 67288, II, 3.
 Ἰσαάκιος père de Promaôs 67140, 9.
 Ἰσαάκιος père de Psellôs 67303, 23.
 Ἰσαάκιος père de Sansneus 67308, 1; 5; *susc.*
 Ἰσαάκιος Ἀπολλάτος 67328, II, 3.
 Ἰσαάκιος Βησκουίτος 67319, 9.
 Ἰσαάκιος Ἰωσηφίου 67306, 18.
 Ἰσαάκιος Κολλούθου 67302, 5.
 Ἰσαάκος (sic) Βίκτορος 67140, 7.
 Ἰσαάκος (sic) Ψεμβασιίου 67328, X, 8; 26.
 Ἰσχυρίων 67325, II, v., 3; 15.
 Ἰσχυρίων ἀέξας 67286, 4; 8; — 67347, I, r., 4.
 ιω 67283, 1.
 Ἰωάννης 67140, 13; — 67281, 1; — 67292, v.; — 67296, 69; — 67298, 69; — 67316, v., 6; — 67320, 1; — 67322, v., 2; — 67341, 44; — 67353, v., 8 (écrit Ἰωάννη); — 67354, 18.
 Ἰωάννης ἅγιος (ὁ) 67169bis, 50.
 Ἰωάννης ἀπα ὁ σπενθερός μου 67325, II, v., 11.
 Ἰωάννης βροθός 67309, 10.
 Ἰωάννης γεωργός 67289, 1; 17.
 Ἰωάννης κομής 67325, VIII, r., 21; 26.
 Ἰωάννης ἐλιασιπάλης 67330, II, 2.
 Ἰωάννης μακρός 67288, VI, 1.
 Ἰωάννης μοναχός 67287, IV, 13; — 67283, III, 23.

- Ἰωάννης πάργαρχος 67325, I, v., 31; III, v.,
 7; 12; VII, r., 5; VIII, v., 24.
 Ἰωάννης πολιτευόμενος τῆς Ἀντισιοπολίτων 67327,
 1; 13; 19.
 Ἰωάννης πρωτοκαμῆτης 67319, 3; 7; 16.
 Ἰωάννης σχολαστικὸς καὶ κηνοσίτωρ 67329, I,
 5; 10.
 Ἰωάννης χαρτουλάριος 67305, 4.
 Ἰωάννης ὑποδέκτης 67284, 1; — 67285, 4.
 Ἰωάννης père d'Apollôs 67359, III, v., 2.
 Ἰωάννης père d'Aurélios Mélios 67169bis, 8;
 25.
 Ἰωάννης frère de Victor 67325, II, v., 13.
 Ἰωάννης mari de Thaumasia 67288, V, 5.
 Ἰωάννης père de Joséphus 67283, II, 19.
 Ἰωάννης père d'Isac 67283, II, 25.
 Ἰωάννης père de Pamoun 67359, IV, r., 8.
 Ἰωάννης père de Ponnis 67288, IV, 36.
 Ἰωάννης père de Promadôs 67283, II, 2.
 Ἰωάννης frère de Victor 67325, II, v., 13.
 Ἰωάννης père de Victor 67332, 8.
 Ἰωάννης Ἀθανασίου 67359, III, r., 2.
 Ἰωάννης Ἀκακίου 67309, 4; 10.
 Ἰωάννης Ἀνδρέου 67288, IV, 14.
 Ἰωάννης Ἀνούφ 67359, IV, v., 6.
 Ἰωάννης Ἀπάτηρ 67359, II, r., 5.
 Ἰωάννης Βησκοῦιτος 67328, III, 4; 25; 33.
 Ἰωάννης Βίκτορος (Ἀύρ.) 67328, III, 21.
 Ἰωάννης Βίκτορος 67359, V, r., 9.
 Ἰωάννης Ἐρμαῶτος 67359, IV, r., 10.
 Ἰωάννης Ἐρμείου 67327, 28.
 Ἰωάννης Θεοδώρου 67305, 5.
 Ἰωάννης Θεοδοσίου 67359, III, r., 7.
 Ἰωάννης Θωμά 67359, II, v., 4.
 Ἰωάννης Κορηγλίου 67283, III, 24; — 67325,
 IV, r., 11.
 Ἰωάννης Κωνσταντίου 67328, V, 4; 25; 28.
 Ἰωάννης Μουσαίου 67440, 10; 11.
 Ἰωάννης Ὀνοφρίου 67359, III, v., 7.
 Ἰωάννης Παθασούτου 67288, V, 12.
 Ἰωάννης Πεκουσίου 67359, II, v., 6.
 Ἰωάννης Πεσπινουθίου 67359, II, v., 9.
 Ἰωάννης Πυεῖ 67359, IV, r., 2.
 Ἰωάννης Σοφίας 67294, 11.
 Ἰωάννης Ταυοῦρε 67319, 6.
 Ἰωάννης Φάτου 67288, IV, 3.
 Ἰωάννης Χαρισίου 67330, II, 26.
 Ἰωάννης Ψάτου 67295, III, 19.
 Ἰωσήφ Ἐνάχ 67359, II, r., 10.
 Ἰωσήφ Ζαχαρίου 67359, V, r., 11.
 Ἰωσήφ κοῦει 67359, III, r., 9.
 Ἰωσήφιος père de Dôrantinoos 67283, II, 15.
 Ἰωσήφιος πρεσβύτερος 67297, 2; — 67307, 2;
 14.
 Ἰωσήφιος πρεσβύτερος 67297, 4.
 Ἰωσήφιος père d'Apollôs 67283, II, 22.
 Ἰωσήφιος père d'Hermaouôn 67328, VII, 8;
 25.
 Ἰωσήφιος père d'Isaac 67306, 18.
 Ἰωσήφιος père de Jacob 67288, III, 5.
 Ἰωσήφιος père de Jérémie 67328, IX, 10.
 Ἰωσήφιος père de Macaire 67283, II, 19.
 Ἰωσήφιος père de Mathias 67283, III, 4.
 Ἰωσήφιος père de Phéous 67328, I, 7.
 Ἰωσήφιος Ἰωσήφιος Ἄεραχίου 67328, VIII, 25;
 X, 29; XI, 28; XII, 29.
 Ἰωσήφιος 67288, II, 23.
 Ἰωσήφιος ἀπλικιτάριος 67287, IV, I.
 Ἰωσήφιος δημόσιος 67330, I, 12.
 Ἰωσήφιος μελισσοουργός 67287, I, 16; — 67288,
 I, 23.
 Ἰωσήφιος πρεσβύτερος 67288, VI, 1; — 67325,
 VIII, r., 22.
 Ἰωσήφιος père d'Anouphis 67288, II, 29.
 Ἰωσήφιος Ἀπολλῶτος 67288, II, 16.
 Ἰωσήφιος Ἰωάννου 67288, II, 19.
 Ἰωσήφιος Τουάνσις 67288, II, 4; VI, 6.
 Ἰωσήφιος Φρηρίου 67288, III, 2.
 Κ. . . (Ἀύρ.) Μουσαίου 67328, XII, 27.
 Κ. . . (Φλγ) 67282, III, 16.
 Καλαπήσιος père de Constance 67359, IV,
 r., 6.
 Καλάς père de Kokkinos 67325, II, r., 24.
 Καλεουάκισ 67328, VIII, 7.
 Καλλίνικος πρεσβύτερος 67283, II, 6.
 Καλλίνικος στρατιάρχος 67315, 2.

- Καλλίνικος χρυσώτης 67287, II, 13.
 Καλλίνικος père de Bessourous 67288, v., 6.
 Καλλίνικος père de Musée 67319, 8.
 Καλλίνικος Ἀλεξάνδρου 67330, I, 8; 9.
 Καλλίνικος Βησσαίου 67288, V, 6.
 Καλλίνικος Βίκτορος 67283, II, 11; — 67303, 23; — 67328, I, 23; II, 22.
 Καλλίνικος Ἐρμουῦτος 67283, III, 20.
 Καλλιόπη (la muse) 67316, v., 24; — 67318, 2.
 Κάμης frère de Psais Ponnis 67288, II, 11.
 Κάραρος 67319, 20.
 Κασία 67325, I, r., 24.
 Κάστωρ 67325, IV, r., 28; 33.
 Κατόμερος 67330, II, 25.
 Κάττω στρατιώτης 67287, IV, 11.
 Κάος 67288, V, 27.
 Κακίε père d'Apollōs 67288, III, 38.
 Κακίε père de Martēs 67288, IV, 8.
 Κελσών fils d'Horus 67288, IV, 15.
 Κεμηΐφης 67140, 10; voir τύπος Κεμηΐφως.
 Κεφάλων ἐπίσκοπος 67295, III, 19; — 67326, 4.
 Κλαύδιος 67327, 11.
 Κλεσοῦλος 67352, v., 3; 9.
 Κοίρανος père d'Eutropia 67329, I, 12; 17.
 Κόκκινος Καλαούτος 67325, II, r., 24.
 Κόλλουθος 67298, v., 4; — 67354, 19.
 Κόλλουθος ἀβέσς 67289, 5.
 Κόλλουθος σκρινάριος 67313, 26.
 Κόλλουθος père de Dioscore 67359, III, v., 9.
 Κόλλουθος père de Kyros 67325, IV, r., 43.
 Κόλλουθος père de Rachel 67302, 4; 18.
 Κόλλουθος Ἀμμανίου 67327, 37; 42; 47.
 Κόλλουθος Κυριακοῦ 67297, 7.
 Κόλλουθος Σουσιάνου 67359, II, v., 7.
 Colluthus 67329, I, 3.
 Κολόχιος ἠγοούμενος 67342, v.
 Κόνων 67288, II, 17.
 Κορνήλιος père de Jean 67283, III, 24; — 67325, IV, r., 11.
 Κορνήλιος Φιλαντινός 67325, I, v., 29; II, r., 6; III, r., 1; 5; III, v., 1; 5; 10; IV, v., 6; VI, v., 1; VII, r., 1; 3; 6; VII, v., 1; 12; 19; 24; VIII, r., 1; 15; 19; VIII, v., 14; 18.
 Κοσμῆς νοτάριος 67289, v., 2.
 Κοσμῆς (Φλγ) Ψάτου 67359, IV, v., 5.
 Κοῦρσορ père de Psenthaësis 67288, IV, 31.
 Κρίττω 67294, 13.
 Κροῦρ père de Pierre 67288, IV, 9.
 Κυπρίς 67318, 5.
 Κύρα mère de Rachel 67302, 4.
 Κύρα Πρωμαῶτος 67140, 4; 11.
 Κυριακός 67319, 12.
 Κυριακός σιγγουλάριος 67330, I, 15.
 Κυριακός σχολαστικός 67309, 8.
 Κυριακός χρυσοχόος 67288, V, 32.
 Κυριακός père de Kollouthos 67297, 7.
 Κυριακός père de Psatēs 67359, IV, v., 2.
 Κυριακός Φιλοθέου 67359, III, r., 10.
 Κυριακός (sic) κάπηλος 67288, III, 33.
 Κυριακός (sic) μυλωνάρχης 67288, II, 35.
 Κυριακός (sic) Ἐρμουῦτος 67288, III, 24.
 Κυριακός (sic) Λαζάρου 67288, III, 33.
 Κυριακός (sic) Πετρίου 67288, III, 10.
 Κυριακός (sic) Χαπί 67288, III, 33.
 Κῦρος γραμματικός 67326, 2.
 Κῦρος πολιτευόμενος 67327, 5.
 Κῦρος Κλαύδιος 67327, 11.
 Κῦρος (ἄπα) père d'Apollō 67359, III, v., 12.
 Κῦρος (ἄπα) père de Théodore 67359, IV, v., 7.
 Κῦρος (ἄπα) père de Thomas 67359, II, v., 10.
 Κῦρος père de Psimanōbet 67287, IV, 17; — 67330, I, 4.
 Κῦρος Βίκτορος 67283, III, 11.
 Κῦρος Κολλούθου 67325, IV, r., 44.
 Κῦρος (ἄπα) Τζαμοῦλ 67359, III, v., 6.
 Curus père de Psimanōbet 67329, I, 3; voir à Kῦros.
 Καμάσιος βοηθός 67325, II, v., 25; IV, v., 2; 3; 6; VII, v., 4; 7; 10; 13; 16; VIII, v., 11.
 Κωνσταντίνος 67283, III, 16.
 Κωνσταντίνος (Νέος) 67299, n., 5.
 Κωνσταντίνος père de Sénouthēs 67359, III, r., 4.

- Κωνσταντίνος père de Triadelphos 67283, II, 24.
 Κωνσταντίνος Ἐρμαουῶτος 67283, II, 15.
 Κωνσταντίνος père de David 67325, IV, r., 46.
 Κωνσταντίνος père de Jean 67328, V, 4; 25; 28.
 Κωνσταντίνος Καλαπησίου 67359, IV, r., 6.
 Λ. . . (Αὔρηλία) fille de Tékusis 67314, 5.
 Λαβώριος père de Hermaouῶn 67282, 3; v., 1.
 Λάζαρος père de Kyriakos 67288, IV, 33.
 Λακῶν père de Promaῶs 67330, I, 3.
 Λακῶν καθαρουργός 67288, III, 21; 22.
 Λακῶν μάγειρος 67288, II, 5.
 Λαμοῦσε 67288, II, 15.
 Λαμπάδιος consul 67301, 2.
 Λεοντία mère d'Aurélios Mélios 67169^{bia}, 8; 25; 59.
 Λεοντία Ταδελφής 67312, 105.
 Λεόντιος συγγουλάριος 67287, IV, 6.
 Λεόντιος στρατιώτης 67278, IV, 4; — 67329, I, 11; 16.
 Λία mère de Théodore 67312, 109.
 Λία Ἰακώβ 67294, 8; 11; 15.
 Λιξέριος 67350, III, r., 6; 7.
 Λιλοῦ γναφεύς 67288, V, 24.
 Λιλοῦς père d'Andréas 67298, 50.
 Λουκανός κητώρ 67233, II, 13.
 Λουκανός Χαιρήμανος 67140, 12.
 Μαθείας père de Hōrouōnchis 67283, 17.
 Μαθείας Νοτιᾶs 67288, IV, 35.
 Μαθίας 67325, IV, r., 28.
 Μαθίας Ἰωσηφίου 67283, III, 4.
 Μαθίας Ψουκίου 67325, I, r., 24.
 Μακάριος 67288, II, 18; V, 15; — 67322, 2.
 Μακάριος βουθίς 67325, VI, v., 2; VII, v., 20.
 Μακάριος γεωργός μισθώτης 67325, IV, r., 7; 14; 43.
 Μακάριος père d'Abraam 67359, V, r., 1.
 Μακάριος père d'Athanase 67359, IV, v., 13.
 Μακάριος père de Mēna, 67359, II, v., 13.
 Μακάριος père de Papsarios 67319, 23.
 Μακάριος père de Sēnouthès 67305, 3.
 Μακάριος père de Victor 67328, XII, 4; 25.
 Μακάριος Ἰωσηφίου 67283, II, 19.
 Μακάριος Παουαρχίου 67325, IV, r., 6; 14; 42.
 Μακάριος Παπνουθίου 67359, V, r., 5.
 Μακάριος Παχυμίου 67359, IV, v., 4.
 Μακάριος Σεουθίου 67359, IV, v., 9.
 Μάξιμος père de Iakubis 67140, 5.
 Μάρθα ἀπὸ Φθλά 67319, 21; 24.
 Μάρθα mère de Jean 67309, 4.
 Μάρθα Ψελέκκας 67294, 16; 17; 20.
 Μαρία 67314, II, 10.
 Μαρία (ἄγια) 67359, VI, 3.
 Μαρία ἄμα 67283, II, 6.
 Μαρία mère de Sēnouthès 67305, 3.
 Μαρία mère de Victor 67328, XII, 4.
 Μαρία Κυριάκου 67308, 7.
 Μαρία Τσελεετ 67288, V, 30.
 Μαριάμ mère de Jean 67328, V, 4.
 Μαριάμ mère de Phoibammōn 67328, VIII, 3.
 Μαριάμ Εὐλογίου 67306, 3.
 Μαριανός 67279, 1.
 Μάρκος Ἀθανασίου 67359, VI, 6.
 Μάρκος Λίας 67294, 9; 10.
 Μάρκος Παπνουθίου 67359, V, r., 5.
 Μάρκος père de Philothée 67359, IV, r., 13.
 Μάρκος Ψάτου 67359, IV, v., 3.
 Μάρτης Κάκιε 67288, IV, 8.
 Μάρτης père de Mousès 67328, IV, 30; VII, 4; 24.
 Ματθαῖος père d'Hōraionkhis 67283, II, 17.
 Ματρώνα esclave 67313, 66.
 Ματσοῦκε 67328, X, 8.
 Μαυρίκιος empereur 67325, IV, r., 2.
 Μεγάλη (?) καθαρουργός 67288, II, 32.
 Μέγαλος père de Dioscore 67283, III, 7.
 Μέγας ἀπὸ ἐκδίκων 67327, 21; 26.
 Μέγμε père de Biklos 67319, 10.
 Μέει Ἀἰῶνα ἄπα 67359, VI, 5.
 Μέλιος (Αὐρ.) Ἰωάννου 67169^{bia}, 7; 8; 12; 17; 24; 28; 59.
 Μερκούριος Ἰσαάκ 67359, V, r., 10.
 Μηνᾶs 67281, 1 (?); — 67319, 9; 11; 12; 16; — 67320, A, 1; — 67321, A, 1.
 Μηνᾶs (ἄγιος ἄπα) 67283, II, 7.

- Μηνᾶς γενικός οἰκονόμος 67299, 1 n.; 48; 69.
 Μηνᾶς πάγαρχος 67322, 3.
 Μηνᾶς προνότος 67327, 31; 35.
 Μηνᾶς σιγουλάριος 67325, VIII, r., 6.
 Μηνᾶς Φλαούιος σιγουλάριος 67282, 9; 11 v.;
 — 67325, VIII, r., 6.
 Μηνᾶς χρυσοχόος 67330, III, 12.
 Μηνᾶς père d'Anouph 67359, II, r., 14.
 Μηνᾶς frère de Dioscore 67319, 16.
 Μηνᾶς père de Georges 67359, II, v., 12.
 Μηνᾶς Ἡρακλείου 67288, II, 6.
 Μηνᾶς Θεοτίμου 67298, 61.
 Μηνᾶς Μακαρίου 67359, II, v., 13.
 Μηνᾶς Πκανάχ 67359, V, v., 6.
 Μηνᾶς Πιμέσ 67288, IV, 22.
 Μηνᾶς Σενουθίου 67288, V, 2.
 Μηνᾶς Ψαίου 67303, 4; 21; — 67328, XII,
 10; 26.
 Μιχαήλιος 67279, 1.
 Μόσχος 67287, IV, 19.
 Μούσα (ἢ Φιλόσοφος) 67295, I, 19.
 Μουσαῖος ἄπα 67283, II, 4; — 67290, 1; —
 67296, 3; — 67312, 41; 80.
 Μουσαῖος νοτάριος 67325, III, v., 9; 13; VI,
 r., 2; VII, v., 26.
 Μουσαῖος père de Bessarion 67306, 2; 17.
 Μουσαῖος père d'Isac 67283, II, 23.
 Μουσαῖος père de Jean 67140, 10; 11.
 Μουσαῖος père de K. . . . 67328, XII, 28.
 Μουσαῖος père de Psimanôbet 67287, I, 20.
 Μουσαῖος père de Psenthaësis 67328, III, 9.
 Μουσαῖος père de Sénouthès 67359, III, r., 5.
 Μουσαῖος père de Sibylla 67300, 3.
 Μουσαῖος Καλλινίκου 67319, 8.
 Μουσαῖος Μάρτης 67328, IV, 30; VII, 4; 24;
 appelé aussi Μουσηῖς.
 Μουσαῖος Πανάβου 67328, IV, 19.
 Μουσαῖος Παφίου 67359, V, r., 6.
 Μουσηῖς père d'Ermaouôn 67296, 7.
 Μουσηῖς Ἀτρεπίτης 67288, II, 10.
 Μουσηῖς Ἐρμαουών 67296, 7; 8; 16; 18.
 Μουσηῖς ou Μουσαῖος Μάρτης 67328, IV, 30;
 VII, 4; 24.
 Μουσηῖς Παβλουῖ 67288, V, 10.
 Μουσηῖς Παναμβου 67328, IV, 19; — 67330,
 II, 22; III, 9.
 Μουσηῖς Ψαίου 67328, III, 29.
 Μουσηῖς Ψαουσαίου 67288, III, 18.
 Μουσταῖος (ἄπα) 67288, VI, 1.
 . . . νακ. 67288, III, 40.
 Νεμεσιανός σχολαστικός 67327, 31.
 Νέστωρ (le héros) 67316, v., 26.
 Νικητᾶς père d'Apollôs 67288, II, 9.
 Νιλάμμων 67319, 6.
 Νόννα mère de Mathias 67288, IV, 35.
 Νουμένιος (sic) ιδικός οἰκονόμος 67299, 48.
 Ξανθίς γεωργός 67325, II, v., 10.
 Ξενός 67287, IV, 6.
 . ο . . . (Αὐρ.) 67325, IV, r., 10.
 Ὁ. λεῖτ père de Pékusis 67359, III, r., 3.
 Ὁλλῶς père de Psenthaësis 67324, 18.
 Ὁλύμειρος (sic) consul, 67300, 1.
 Ὁμηρος (le poète) 67295, III, 3.
 Ὁνόφριος 67359, IV, r., 13.
 Ὁνόφριος ἄπα 67289, 16; — 67319, 21.
 Ὁνόφριος père de Jean 67359, III, r., 7.
 Ὁνόφριος père de Tzamoul 67359, VI, 3.
 Ὁνόφριος Ἰακώε 67359, IV, r., 11.
 Ὁνόφριος κουρεὺς 67288, IV, 21.
 Ὁνόφριος μάγειρος 67288, III, 7.
 Ὁρέστης consul 67301, 2.
 Ὁριγένης voir Ὁριγένης.
 Ὁρφεύς (le héros) 67316, 24.
 Οὐίκτηρ νομικός 67301, 39.
 Οὐίκτηρ Ἀπολλῶτος 67206, 21.
 . . . ουτ mari d'Eudoxie 67339, 3.
 Π. . . père d'Apollôs 67288, IV, 37.
 Παάμ fils de Patketoule 67288, II, 26.
 Πααμβήσ père de Mousès 67330, II, 22; III,
 9.
 Παβίκ λινούφος 67288, II, 16.
 Παβίκλη ἀρεισιπώλης 67288, V, 11.
 Παβλουῖ père de Mousès 67288, V, 10.
 Παθαμουῖ 67288, III, 39.
 Παθαούτου père de Jean 67288, IV, 12.
 Παήσιος Ἰερεμίου 67325, I, r., 26.

- Παΐαμ père de Psenthaësis 67288, IV, 10.
 Πακάς Πεσάου 67288, VI, 7.
 Παλύμων (sic) Ἄρητος 67298, 57.
 Παλάς Ἐρμουδῶτος 67303, 8.
 Παλάς Ἐρμουδῶτος 67288, II, 36.
 Παλάς γραμματεὺς 67235, II, r., 10.
 Παλάς μάγειρος 67288, II, 1.
 Παλάς πρεσβύτερος 67283, III, 22.
 Παλάς χρυσοχόος 67288, V, 5.
 Παμοῦθης 67287, IV, 30 n.; — 67319, 19.
 Παμοῦν Ἰωάννου 67319, IV, r., 8.
 Πανέχαρις σιγγουλάριος 67330, I, 2.
 Πάνιος père de Plous 67298, 53.
 Πανοῦφης père de Pankhab 67324, 16.
 Πανπέτ 67328, III, 9.
 Πανσηφύου Ἐνάχ 67359, IV, r., 12.
 Πανχάξ Πανουφίου 67324, 16.
 Παοῦτ père de Paul 67359, V, r., 10.
 Πάος 67288, II, 17.
 Παουᾶρχις père de Macarios 67325, IV, r., 7;
 14; 42.
 Παοῦς μελισσοουργός 67288, II, 25.
 Παπαοῦς 67288, II, 17.
 Παπέλατε mère de Ponnis 67328, VI, 4.
 Παπῆες 67287, IV, 9.
 Παπκούκ 67319, 22; — 67325, I, r., 12.
 Παπνούθης père de Markos 67359, V, r., 5.
 Παπνούθης père de Victor 67300, 4; 19.
 Παπνούθης Τσαλίου 67288, V, 18.
 Παπνούθιος βοηθός 67357, 1.
 Παπνούθιος père de Phoibammôn 67283, II,
 16.
 Παπιούτε ἰατρός 67440, 3.
 Παπίλλων père d'Agatôn 67328, II, 7.
 Παπού père de Victor 67288, II, 28.
 Παπούνης père de Théodose 67359, II, r., 4.
 Παπταάριος Μκαριόν 67319, 23.
 Παπχρῆμα 67325, IV, r., 3; 15.
 Παρᾶς γεωργός père d'Horus 67440, 4; cf. t.
 II, Index I, s. v. Παρχω).
 Πατάρης père d'Atres 67333, III, 20.
 Πασικόριος 67319, 4.
 Πασις 67321, A, 2.
- Παταλοῦχις père de Phoibammôn 67288, III,
 29.
 Παταρι 67288, V, 28.
 Πατερμούθης 67319, 4; 8.
 Πατερμούθης λινοῦφος 67288, V, 17.
 Πατερμούθης père de Psais 67328, VI, 9; 24;
 — 67330, II, 20.
 Πατκετοῦλε père de Paam 67288, II, 27.
 Πατκοῦλε τέκτων 67288, V, 35.
 Πανάμθης père de Mousaios 67288, IV, 19.
 Πανάμφθης 67330, II, 22; III, 9.
 Παυλίνη 67353, v., 8.
 Παῦλος ποιμήν 67325, I, v., 19.
 Παῦλος χαλκεύς 67288, V, 12.
 Παῦλος χρυσοχόος 67288, V, 3.
 Παῦλος père de Siméon 67359, II, v., 2.
 Παῦλος Παοῦτ 67329, V, v., 10.
 Παῦλος Τπίας 67325, II, r., 26.
 Παῦλος Ὠρου 67288, II, 14.
 Paulus (Flavius) scholasticus et defensor 67329,
 II, 15.
 Paus filius Bottu 67329, I, 2.
 Παφῆς père de Musée 67359, V, r., 6.
 Παχύμιος 67288, III, 13.
 Παχύμιος père d'Apollô 67359, V, v., 2.
 Παχύμιος père de Macaire 67359, IV, v., 4.
 Πασιλή 67288, III, 9.
 Πέαράτ père de Psais 67285, IV, 23.
 Πέηκιος, Βήκιος, Θεοδώρου 67288, IV, 16; —
 67325, VII, v., 8; 23.
 Πεξᾶς père d'Apollôs 67288, III, 23.
 Πεκῦσις (?) ἀκτουάριος 67287, IV, 14; 18.
 Πεκῦσις père d'Apollôs 67288, IV, 18.
 Πεκῦσις père de Jean 67359, II, v., 6.
 Πεκῦσις Ὁ. λει 67359, III, r., 3.
 Πεκῦσις Σενουθίου 67359, II, r., 8.
 Πεκῦσις Τουάνσις 67288, II, 2.
 Pecusius filius Sionos 67329, I, 2.
 Πελάε 67288, IV, 28.
 Πετᾶος 67288, III, 10; VI, 7.
 Πεσαύ γραφεύς 67288, V, 23.
 Πεσμός 67296, 20.
 Πετᾶος père de Sénouthès 67359, II, r., 11.

- Πεσπινούθης père de Jean 67359, II, v., 9.
 Πεταύε Φοιβάμμων 67359, III, r., 13.
 Πέτρος ἀρχιμανδρίτης 67312, 40; 53; 64; 95;
 102; 106; 111.
 Πέτρος πρεσβύτερος 67283, II, 3; — 67288,
 II, 15.
 Πέτρος νομικός 67300, 22.
 Πέτρος père de Victor 67359, III, r., 1.
 Πέτρος Δαυεῖδ 67288, IV, 27.
 Πέτρος Ἐρμανῶτος 67303, 24.
 Πέτρος Κροῦρ 67288, IV, 9.
 Πητήρης 67325, IV, r., 20.
 Πιά 67319, 17.
 Πιήσιος 67269, VI, 2.
 Πιμίς 67325, IV, r., 20.
 Πίλατος ταξιέλλιον 67283, II, 19; 21.
 Πίλατος νομικός 67303, 26.
 Πιμίς 67325, IV, r., 25.
 Πινουτίων ἄπα 67288, V, 33; — 67359, V, v.,
 12; VI, 7.
 Πιρίων 67319, 24.
 Πι. ὄτος (? Πίλατος) 67283, II, 21.
 Πικανᾶ père de Théodore 67359, V, v., 5.
 Πικανᾶχ père de Ménas 67359, V, v., 6.
 Πικασώ 67319, 22.
 Πικέλης 67347, I, v., 5.
 Πικέλης père de Sabinos 67288, IV, 11.
 Πικέλης ράπτης 67288, V, 8.
 Πικλήχ 67325, I, v., 17.
 Πικόλοφος λινοῦφος 67288, II, 34; V, 34.
 Πικόροε père de Philothée 67359, II, v., 11.
 Πλασαῖα 67319, 17.
 Πλῆς père d'Apollôs 67288, V, 9.
 Πλοῦς Πανίου 67298, 53.
 Πλουτίνος κόμης 67321, A, 6.
 Πλώκ 67328, VII, 8.
 Πμ. . . γεωργός 67289, 12.
 Πμές père de Ménas 67288, IV, 22.
 Πνεῖ père de Jean 67359, IV, r., 2.
 Πνεῖ Γεωργίου 67359, VI, 4.
 Πολυξείνη (la fille de Priam) 67316, v., 1;
 5.
 Ποινίς κεραμοπλάστης 67288, III, 26.
 Ποινίς Ἄτρητος 67288, VI, 4; 24.
 Ποινίς Ἰωάννου 67288, IV, 36.
 Ποινίς Καμηῆτος 67288, II, 11.
 Πουάμσρα 67288, III, 12.
 Πουσίμ 67319, 23.
 Πουσίν 67328, XI, 9.
 Προμαῖς ἄπα 67283, II, 2.
 Προμαῖς Ἰωάννου 67283, II, 1.
 Προμαντινίου 67325, VIII, r., 1; par erreur
 pour Φιλαντινίου, q. vid.
 Πραμαουῖς Ἀπολλῶτος 67283, II, 19.
 Πραμαῖς γναφεύς 67288, V, 19.
 Πραμαῖς père de Bèssourous 67140, 6.
 Πραμαῖς père de Kura 67140, 4; 11.
 Πραμαῖς père de Phoibammôn 67288, V, 22.
 Πραμαῖς Ἰσακίου 67140, 9.
 Πραμαῖς Ἡρακλείου 67288, VI, 9.
 Πραμαῖς Λακίων 67330, II, 3.
 Psimanobet filius Curu, peradjuor defen-
 soris 67329, I, 3; II, 12; cf. s. v. Ψιμα-
 νῶλετ.
 Πτήρος, Πτίρος, 67325, I, v., 17 (voir Ἄπτῆ-
 ρος); III, r., 3; IV, v., 1; 4; 8; VII,
 r., 3; VIII, r., 7; 9; 16; 24.
 Πωα ἄπα 67325, I, r., 4; 7.
 Ῥαχῆλ (Ἀῦρ. ἄμα) 67302, 4; 18.
 Ῥαχῆλ μονήρης 67294, 9; 15.
 Ρε. α. nourrice de Lia 67312, 109.
 Ρεβέκκα 67294, 9; 15; 16; 17.
 Ρεβέκκα mère de Ménas 67303, 4.
 Ρωμάνος 67283, II, 10; — 67353, v., 4; 9.
 Σαβῖνος Πικέλης 67288, IV, 11.
 Σαβῖνος père de Phoibammôn 67288, III, 36.
 Σαβῖριος ἄπα 67338, 3.
 Σαλακῶττε 67288, II, 33.
 Σάλαχα 67306, 2.
 Σάνε 67288, II, 28.
 Σανσινεῖς Ἰσακίου 67308, 1; 5; suscr.
 Σαρχπιών διάκονος 67288, IV, 34.
 Σάσος 67325, I, v., 18.
 Σεναμοῦνιος père de Victor 67296, 19.
 Σενοῦθης 67286, 2; 13; — 67298, 4; 15;
 26; 34; 39; — 67359, II, v., 14.

- Σενούθης ἄπα 67312, 3g; 54; 65; — 67319, 15; — 67338, 3.
 Σενούθης καθαρουργός 67288, III, 37.
 Σενούθης père d'Anastase 67359, VI, 7.
 Σενούθης père de Daniel 67359, V, r., 2.
 Σενούθης père de Macaire 67359, IV, v., 9.
 Σενούθης père de Ménas 67288, V, 2.
 Σενούθης père de Pekusis 67359, II, r., 8.
 Σενούθης père de Phoibammôn 67359, III, r., 1.
 Σενούθης père de Victor 67237, II, 6.
 Σενούθης Ἀπολλῶτος (cf. Indices des tomes I et II) 67283, II, 21; — 67323, 5; — 67330, 8.
 Σενούθης Ἐνάχ ἀπὸ Πακαῦνα 67359, III, r., 11.
 Σενούθης Κωνσταντίνου 67359, III, r., 4.
 Σενούθης Μακαρίου 67305, 3; 6.
 Σενούθης Μουσαίου 67359, III, r., 5.
 Σενούθης Πεσίου 67359, II, r., 11.
 Σενούθης Φοιβάμμων 67359, III, r., 5.
 Σεουήρος Φιλοθέου 67359, IV, v., 10.
 Σέργιος père de Phamaïs 67288, IV, 38.
 Σέργιος Τζαμοῦλ 67359, V, v., 7.
 Σερίνος, Σιρίνος (sic), ἰλλούστριος πάγαρχος 67325, III, r., 7; III, v., 9; 13; VII, v., 25.
 Σερίνος σύμμαχος 67289, 3.
 Σερίνος père de Victor 67289, 12.
 Ση. . . κίμης 67316, v., 1.
 Σίβυλλα Μουσαίου 67300, 2.
 Σιλβάνος σχολαστικός 67330, III, 15.
 Σιρίνος voir Σερίνος.
 Sion père de Pecusius 67329, I, 2.
 Σμῖν 67288, II, 28.
 Σολομών père de Psais 67288, II, 13.
 Σολών (le législateur) 67279, v., 5; — 67315, 5g; — 67317, 9.
 Σουσιάνη père de Collouthos 67359, II, v., 7.
 Σουίος(?) 67325, II, r., 5.
 Σοῦλ 67319, 6.
 Σουροῦς 67300, 2.
 Σουσιάννα καθαρουργός 67330, III, 10.
 Σοφία 67325, III, v., 5; IV, v., 8; VI, v., 1; VII, r., 1; VII, v., 9; 18; 23; VIII, r., 19; VIII, v., 18; — 67340, v., 77; 80.
 Σοφία impératrice 67353, v., 29.
 Σοφία fille de Lia 67294, 10; 16.
 Σοφία mère de Macaire 67325, IV, r., 9.
 Σοφία σύμβιος Ἰακώλου 67294, 4; 8; 14.
 Στράτων 67281, 1.
 Συμεών, Σημέων (sic), Παύλου 67359, II, v., 2.
 Σῦρος père de Victor 67324, 19.
 Ταβῆς mère d'Hermaôs 67288, III, 17.
 Ταδελφὴ nourrice de Théodore 67312, 104.
 Ταθεουᾶνε 67319, 18.
 Ταθρέβ 67288, IV, 1.
 Τανοῦρε 67319, 6.
 Ταντρεοῦς 67325, IV, r., 31.
 Ταναλεκ 67319, 14.
 Ταπαν 67325, I, r., 13.
 Ταπακὴ mère d'Hermaôs 67288, III, 8.
 Ταπεοῦς mère d'Anouphis 67328, III, 5.
 Ταπιέ 67288, V, 9.
 Ταπολλῶς ἄμα 67313, 37.
 Ταριπτή mère de Bessarion 67306, 2; 6.
 Τασισοῦς 67319, 6.
 Τατιάνος ἄπα 67325, I, r., 1; I, v., 1; 15.
 Ταυρίνος δομεστικός 67330, IV, 6.
 Ταυρίνος ἐξπελλεῦτης 67330, II, 5; III, 4.
 Ταυρίνος σιγγουλάριος 67291, v.
 Ταυρίνος Φιλοθέου 67359, IV, r., 10.
 Ταχυμία mère de Victor 67319, 20.
 Τάψ père de Phoibammôn 67359, II, r., 13.
 Τεκόσσε 67283, VI, 8.
 Τεκῦσις mère d'Aurelia L. . . . 67314, 6.
 Τερμούθη mère d'Anouphis 67325, II, r., 25.
 Τέσκορος (Διόσκορος?) 67355, I.
 Τζαμοῦλ père d'apa Kyros 67359, III, r., 6.
 Τζαμοῦλ père de Psemnouthès 67359, III, v., 11.
 Τζαμοῦλ père de Sergios 67359, V, v., 7.
 Τζαμοῦλ Ὀνηοφρίου 67359, VI, 3.
 Τζαμοῦλ Φιλοθέου 67359, III, v., 10.
 Τιξέριος Μαυρίκιος empereur 67325, IV, r., 2.
 Τιμόθεος γραμματεὺς 67286, 9; 20; — 67347, I, r., 6; 11.

- Τουάνσις 67287, I, 15.
 Τουάνσις mère de Joséphios 67288, II, 4; VI, 2.
 Τουάνσις mère de Pekusis 67288, II, 2.
 Τπία mère de Paul 67325, II, r., 26.
 Τριάδελφος 67355, I.
 Τριάδελφος Κωνσταντίνου 67283, II, 24.
 Τριάδιος 67279, 1.
 Τσάλιος père de Pappouthés 67288, V, 18.
 Τσέλεετ 67288, V, 30.
 Τσενβίχτωρ 67300, 5.
 Τσενενούθη mère de Psais 67288, III, 32.
 Τσενῦρις 67355, I.
 Τσωνε 67330, II, 28.
 Τυνδαρεώνη (Hélène) 67318, 6.
 .υπ. . βοηθός 67287, IV, 15.
 Φαξάνα 67325, I, r., 21; I, v., 6.
 Φάξεμος père d'Anouphis 67288, IV, 25.
 Φαμαῖς Σεργίου 67288, IV, 38.
 Φαμκαί 67325, I, r., 22.
 Φαναχώμιος 67355, II.
 Φανῆς 67288, V, 16.
 Φανῆς καθαρουργός 67288, II, 20.
 Φανῆς μάγειρος 67288, III, 6.
 Φαρ. . λου. τ. ι Πουῶς 67169^h, 51.
 Φέρκος 67325, II, r., 11.
 Φε. . στος 67325, II, r., 22.
 Φηοῦς ἀναγνώστης 67283, II, 10.
 Φηοῦς ποιμὴν 67328, I, 6; 22.
 Φηοῦς χρυσοχόος père de Phoibammôn 67288, IV, 2.
 Φῆρ père de Psais 67140, 3.
 Φῆς 67328, I, 7; 22.
 Φίε père de Jeremias 67283, II, 17; III, 2.
 Φίε γναφεύς 67288, III, 4.
 Φίε ραπτής 67288, V, 29.
 Φίε ὀρειοπάλης 67288, III, 13.
 Φίε Ἐρμαουδίτος 67288, V, 1.
 Φιεῖς γεωργός 67325, I, v., 21; II, r., 1; 5.
 Φιεῖς Δίου 67327, 13; 19.
 Φιλ. 67287, I, 12.
 Φιλαντίνος père de Kornéliος 67325, I, v., 29; II, r., 7; III, r., 1; 5; III, v., 1; 5; Catal. du Musée, n° 67279.
 10; IV, v., 1; VI, v., 1; VII, r., 1; 3; 6; VII, v., 1; 12; 18; VIII, r., 15; 19; 24; VIII, v., 14; 18.
 Φιλήμων 67313, 32; 61.
 Φιλόδεος (Φιλόθεος) père d'Ananias 67359, II, v., 5.
 Φιλόθεος père de Cyriaque 67359, III, r., 10.
 Φιλόθεος père d'Horouónkhis 67359, III, v., 8.
 Φιλόθεος père de Sévère 67359, IV, v., 10.
 Φιλόθεος père de Taurin 67359, IV, r., 10.
 Φιλόθεος père de Tzamoul 67359, III, v., 10.
 Φιλόθεος Θεοδώρου 67359, IV, r., 1.
 Φιλόθεος Μάρκου 67359, IV, r., 13.
 Φιλόθεος Πικόρσε 67359, II, v., 11.
 Filomusus 67329, I, 2.
 Φιλότεος 67287, IV, 10.
 Φίπου χρυσοχόος 67288, V, 4.
 Φλαύιος (ου Φλαούιος) 67169^h, 1; 4; 35; — 67279, 1; — 67280, 1; — 67282, 9; — 67283, III, 7; 9; 16; 18; — 67284, 5; — 67289, v., 2; — 67295, II, 16; 24; — 67296, 1; 2; 3; 6; 16; 17; 18; — 67297, 1; 2; 6; — 67298, 7; — 67299, u., 2; 52; — 67300, 1; 20; — 67301, 2; — 67302, 1; 2; — 67303, 1; 2; 9; — 67305, 1; — 67306, 1; — 67307, 3; — 67309, 1; 4; — 67320, 1; 2; — 67321, A, 1; v., 1; — 67320, 1; 2; — 67312, 2; 5; — 67316, v., 1; — 67325, I, v., 31; III, r., 7; III, v., 9; 13; IV, r., 2; VII, r., 5; 7; VII, v., 25; VIII, v., 24; — 67327, 1; 13; 19; 21; 26; 31; 37; 42; — 67328, I, 1; 5; II, 1; 5; III, 1; 7; IV, 1; 7; 28; V, 1; 7; 26; VI, 1; 7; 25; VII, 1; 6; 26; VIII, 1; 6; IX, 1; 8; X, 1; 6; XI, 1; 7; XII, 1; 8; — 67330, II, 11; III, 3; — 67332, 1; 2; 4; 8; — 67340, 69; — 67344, 6; — 67353, v., 1; 28; — 67357, 1.
 Flavius 67329, II, 15; cf. Φλαύιος.
 Foebammôn adjutor logisterii 67329, I, 14; II, 12; cf. Φοιβάμμων βοηθός.
 Φοιβάμμων 67287, IV, 16; — 67319, 9; 11;

- 12; 19; — 67340, v., 124; — 67354, 21; — 67355, 1.
- Φοιβάμμων (ὁ ἅγιος) 67299, 51.
- Φοιβάμμων βοηθός, δημόσιος τρακτευτής 67329, I, 8; 13; 14; II, 5.
- Φοιβάμμων γεωργός 67325, I, v., 6.
- Φοιβάμμων ἡγούμενος, προεστώς, 67312, 42; 79; 95; 101; 106; 111.
- Φοιβάμμων καθαρουργός 67288, II, 31.
- Φοιβάμμων κτήτωρ 67283, II, 14.
- Φοιβάμμων μελισσοουργός 67288, II, 24.
- Φοιβάμμων ποιμήν 67328, XI, 3; 27.
- Φοιβάμμων πρεσβύτερος 67328, XI, 26.
- Φοιβάμμων Πανέχαρις σιγγουλάριος 67330, II, 11; III, 4.
- Φοιβάμμων σχολαστικός 67299, 1; n., 6; 13; 25.
- Φοιβάμμων père d'Aurelios 67314, 9.
- Φοιβάμμων père de Georges 67359, IV, r., 8.
- Φοιβάμμων père de Jacob 67283, II, 25.
- Φοιβάμμων frère de Josèphis 67288, III, 3.
- Φοιβάμμων père de Petale 67359, III, v., 13.
- Φοιβάμμων frère de Psais Ponnis 67288, II, 11; III, 3.
- Φοιβάμμων père de Sénouthès 67359, III, v., 5.
- Φοιβάμμων père de Théodore 67312, 76; 79; 95; 102; 106; 111.
- Φοιβάμμων Ἄνουφίου 67289, 3; 4; 7.
- Φοιβάμμων Ἄσκλης 67284, 5.
- Φοιβάμμων Βίκτορος 67284, 6.
- Φοιβάμμων Δανιήλ 67359, V, r., 4.
- Φοιβάμμων Διονησίου (sic) 67359, II, r., 9.
- Φοιβάμμων Διοσκόρου Ιουλίου comte 67279, 7; 12.
- Φοιβάμμων Ἐρμουδωτος 67328, VIII, 3; 28.
- Φοιβάμμων Θαλλοῦς 67288, II, 27.
- Φοιβάμμων Θεοδώρου 67359, II, r., 7.
- Φοιβάμμων Θωμά 67169.
- Φοιβάμμων Παπνουθίος 67283, II, 16.
- Φοιβάμμων Παταλοῦχος 67288, III, 29.
- Φοιβάμμων Πρωμάδος 67288, V, 22.
- Φοιβάμμων Σαΐνιου 67288, III, 36.
- Φοιβάμμων Σενουθίου 67359, III, r., 1; III, v., 5.
- Φοιβάμμων Τάπος 67359, II, r., 13.
- Φοιβάμμων Φιΐνιου 67289, III, 2.
- Φοιβάμμων Ψαίου 67288, IV, 7; — 67328, VIII, 27; IX, 28; X, 27; XI, 4; 26; XII, 31.
- Φοιβάμμων Ψαίου Ψευθαησίου 67288, V, 21.
- Φοιβάμμων Ψευθαησίου 67283, II, 23.
- Φρήριος père d'Apollòs 67288, V, 25.
- Φρήριος père de Josèphis 67288, III, 2.
- Φῶτ père de Jean 67283, IV, 3.
- Φῶτ Βίκλος 67319, 10.
- Χαιρήμων père de Loukanos 67140, 12.
- Χαρίσιος 67281, 3; — 67287, II, 9; IV, 7; — 67330, II, 26; — 67335, 1.
- Χαρίσιος père de Jean 67330, II, 26.
- Χιμάρης père d'Agnatòn 67288, IV, 13.
- Χιμαχαήλιος ἄπα 67297, 3.
- Χιχοῖτος 67288, II, 30; cf. Πιχιχίτος à l'Index II.
- Χριστόδαρος νοτάριος 67325, III, r., 2; 4; IV, v., 9; VII, r., 4; 5; VIII, v., 21; 25.
- Χριστόδαρος Κεφαλιάνος 67326, 3; 16.
- Χρυστής (? sic) 67283, III, 19.
- Χωλός 67325, II, r., 19.
- Ψαίε Θεοδοσίου 67359, III, r., 8.
- Ψαῖς νουμεράριος 67287, II, 14; — 67323, v., 2; — 67330, IV, 5.
- Ψαῖς πρεσβύτερος 67283, II, 5; — 67288, IV, 24.
- Ψαῖς père d'Hélias 67328, IV, 9.
- Ψαῖς père de Ménas 67303, 4; 22; — 67328, XII, 10.
- Ψαῖς père de Mousès 67328, III, 29.
- Ψαῖς père de Phoibammòn 67288, IV, 7; — 67328, VIII, 27; X, 28; XI, 5; 26; XII, 31.
- Ψαῖς père de Théoteknos 67283, III, 9; — 67296, 18; — 67328, IV, 28; V, 26; VI, 25; VII, 26.
- Ψαῖς père de Victor 67327, 6; — 67328, V, 9; 25; VIII, 7.

- Ψάϊς Βίκτορος 67327, 20; — 67328, XI, 9; 26.
 Ψάϊς Θηρακλείας 67288, IV, 26.
 Ψάϊς Πατερμουθίου 67288, VI, 9; 24; — 67330, II, 20.
 Ψάϊς Πέαρῶτ 67288, IV, 23.
 Ψάϊς Πόντις Καμήτος 67288, II, 11.
 Ψάϊς Σολόμων 67288, II, 13.
 Ψάϊς Τσενενούθης 67288, III, 32.
 Ψάϊς Ψευθασιού 67288, V, 31.
 Ψᾶν 67354, 20.
 Ψᾶν ὑποδέκτης 67319, 18.
 Ψαουσᾶος 67288, III, 18; IV, 7.
 Ψάτης père de Jacob 67359, III, r., 6.
 Ψάτης père de Jean 67295, III, 19.
 Ψάτης père de Kosmas 67359, IV, v., 5.
 Ψάτης père de Marc 67359, IV, r., 3.
 Ψάτης Ηλία 67359, V, v., 11.
 Ψέλλως Ἰσακίου 67303, 23.
 Ψάτης Κυριακοῦ 67359, IV, v., 2.
 Ψεμπνούθης 67288, II, 23.
 Ψεμπνούθης père de Georges 67359, IV, v., 14.
 Ψεμπνούθης Τζαμουλ 67359, III, v., 11.
 Ψευθαῖσις πρεσβύτερος 67324, 18.
 Ψευθαῖσις père d'Anouplis 67296, 2.
 Ψευθαῖσις père de Hermaouiós 67140, 6.
 Ψευθαῖσις père d'Isac 67328, XI, 8.
 Ψευθαῖσις père de Phoibammón 67283, II, 23.
 Ψευθαῖσις père de Psais 67288, V, 31.
 Ψευθαῖσις Κοῦρσορ 67288, IV, 31.
 Ψευθαῖσις Μουσαίου 67328, III, 9; 26; 28; 31.
 Ψευθαῖσις Παίαιμ 67288, IV, 10.
 Ψῆς 67288, V, 16.
 Ψικέ Ἰακῶβ 67359, III, r., 12.
 Ψιμανώζετ père de Dioscore 67285, 1; — 67323, 18.
 Ψιμανώζετ Κύρου 67287, IV, 17; — 67329, I, 15; II, 3; — 67330, II, 4.
 Ψιμανώζετ Μουσαίου 67287, I, 20.
 Ψίνιος 67325, I, r., 16; 30; I, v., 16.
 Ψούκιος père de Mathias 67325, I, r., 24.
 Ὠγυγίη γενεή 67318, 7.
 Ὠραπόλλων Ἀσκληπιάδου 67295, I, 1; II, 24.
 Ὠριγένης 67287, I, 15; IV, 5; 8; 16.
 Ὠρίων 67319, 25.
 Ὠρίων Εὐλόγιου 67319, 13.
 Ὠροβίνθης 67288, IV, 8.
 Ὠρος 67283, IV, 30.
 Ὠρος père de Kelbón 67288, IV, 15.
 Ὠρος père de Paul 67288, II, 14.
 Ὠρος Παρᾶς 67140, 4.
 Ὠρουεκως (sic) δίακονος 67288, II, 19.
 Ὠρουάγγελιος βοηθός 67330, IV, 7.
 Ὠρουάγγελιος γεωργός 67325, II, v., 6.
 Ὠρουάγγελιος Μαθείου 67288, II, 17.
 Ὠρουάγγελιος Φιλοθέου 67359, III, v., 8.
 χαπ 67288, III, 33.

II. INDEX GÉOGRAPHIQUE.

A. ΠΟΛΕΙΣ, ΚΩΜΑΙ ET PEUPLES.

- Αἴγυπτος 67359, VI, 1.
 Α. . . λ. . . ορος (κάμη nome Hermopolite) 67312, 42.
 Ἀλεξάνδρεια 67279, B, 8; — 67286, 15; — 67340, 19; 46.
 Ἀλεξανδρεῖς 67295, I, 29.
 Ἀλεξανδρέων (μεγαλόπολις) 67280, A, 2-3.
 Ἀλεξάνδρου (μεγάλη πόλις) 67295, I, 13.
 Ἀνατολικὸν κοῦρσον 67359, V, r., 7; VI, 10.
 Antaeopolis 67329, I, 14; II, 12; 15; voir à l'article Ἀνταίου πόλις.
 Antaeopolites (νομός) 67329, I, 2; voir l'article suivant.
 Ἀνταιοπολίτης νομός 67279, 3; 29^v; — 67280, 26.

- A, 8; B, v., 1; — 67282, 2; — 67283, I, 13; — 67284, 1; — 67287, I, 2; — 67296, 2; — 67297, 2; — 67300, 4; — 67301, 6; — 67306, 3; — 67321, B, 1; — 67325, IV, r., 10; — 67328, I, 2; II, 2; III, 4; IV, 4; V, 3; VI, 3; VII, 2; VIII, 2; IX, 4; X, 3; XI, 3; XII, 3; — 67329, I, 4; II, 2; — 67332, 5.
- Ἀνταιοπολίτης 67283, I, 2; — 67286, 5; 16; — 67293, 3; — 67313, 4; 5; — 67355, I; — 67357, 2.
- Ἀνταιοπολιτικά πρῶγματα 67327, 6.
- Ἀνταιοπολιτῶν (ἡ) 67279, 14; — 67294, 3; — 67305, 3; — 67327, 13.
- Ἀνταίου (πόλις) 67287, I, 21; II, 8; 11; IV, 3; — 67288, V, 13; — 67320, 2; B, 6; — 67325, III, v., 12; — 67327, 1; — 67329, I, 8; — 67330, II, 9; IV, 8; — 67347, I, r., 5; 20.
- Ἀντιοσέων (πόλις) 67169bis, 7; — 67302, 3; 4; 5; 9; — 67305, 4; — 67309, 7; 9; 24; — 67314, 10; — 67312, 7; 59; 65; — 67353, v., 26.
- Ἀντιοίτης νομός 67287, I, 23; — 67312, 57.
- Ἀντιόου (πόλις) 67169bis, 3; 58; — 67287, II, 3; IV, 5; 24; — 67305, 2; — 67309, 3; 11; 14; 15; 38; — 67310, 6; — 67311, 1; — 67312, 4; — 67313, 4; 5; — 67325, VIII, r., 4; 17; — 67330, II, 10; III, 16; — 67353, v., 3.
- Ἀπολλωνοπολίτης μικρὸς νομός 67301, 10; — 67303, 5.
- Ἀπόλλωνος (πόλις) 67329, I, 12; 17.
- Ἀρβέων (κώμη, nome Panopolite) 67313, 4; 38; 54.
- Ἀρκαδία 67315, 30.
- Ἄτρεπίτης 67288, II, 10.
- Ἄφροδίτης κώμη 67280, A, 8; B, v., 1; — 67281, 3; — 67282, 3; — 67283, I, 1; II, 1; 2; 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; 10; 11; 12; 13; 14; 15; 16; 17; 19; 20; 22; 23; 24; III, 4; 6; 7; 9; 11; 14; 15; — 67284, 1; — 67285, v., 1; — 67286, 1; 11; — 67287, I, 1; — 67291, 1; — 67296, 2; 4; — 67297, 2; 3; — 67300, 4; 5; — 67301, 6; 18; — 67303, 5; 9; 10; — 67306, 2; — 67307, 2; — 67321, B, 1; — 67325, II, r., 8; 10; III, v., 2; IV, r., 5; 9; 12; 21; — 67326, 6; — 67327, 29; 38; — 67328, I, 2; II, 2; III, 3; IV, 3; V, 3; VI, 3; VII, 2; VIII, 2; 4; IX, 3; X, 3; XI, 3; XII, 3; — 67329, I, 4; 6; II, 2; 3; 4; 5; 6; 8; 11; 13; — 67332, 5; — 67335, 1; — 67347, I, r., 3; 5; — 67359, II, r., 1; 3; V, r., 8.
- Afrodites 67329, I, 2; II, 3; 13; voir Ἄφροδίτης κώμη.
- Ἄφροδίτῶ 67359, II, v., 1; 4.
- Ἐρμοπολίτης νομός 67169bis, 26; 43; — 67312, 42; 57; — 67314, I, 11.
- Ἐρμοπολίτης οἶκος 67330, III, 12.
- Ἐρμοῦ πόλις 67329, I, 11; 16; — 67330, III, 12; — 67352, v., 2.
- Ἐρμοπολιταί 67291, 10; — 67329, I, 11; 16.
- Ἐρμοπολίτης νομός 67169bis, 26; 43; — 67312, 42; 56; — 67352, v., 1.
- Ἐρμοπολιτῶν πόλις 67312, 60; — 67321, A, 4.
- Θηβαῖς 67312, 7; 10.
- Θηβαίων ἔθνος 67321, A, 3.
- Θηβαίων ἐπαρχία 67281, 1; — 67320, 1; — 67321, A, 4.
- Θηβαίων χώρα 67279, 10.
- Θήκη 67279, v., 1; — 67315, 8; 30; 53; — 67317, 3.
- Θμονεχθή, Θμουαχθή, κώμη, πεδιάς (nome Antaiopolite) 67329, I, 5; 9; 10; 12; 15; 17; II, 4; cf. plus bas s. v. Μονεχθή.
- Λυκοπολίτης νομός 67289, 1.
- Λύκων πόλις 67309, 6.
- Μαγδάλων Μιρή (κώμη nome Hermopolite) 67169bis, 26; 43; 73.
- Μονεχθή κώμη (nome Antaiopolite) 67140, 8; cf. s. v. Θμονεχθή.
- Νεῖλος (le fleuve) 67279, v., 10; — 67315, 26; — 67318, 7; 12.
- Νουμίδες Ἰουστινιανῶ 67321, A, 4; 8; B, 2.

- Πανοπολίτης νομός 67312, 39; 57.
 Πανός πόλις 67327, 21; 27; — 67330, II, 10;
 III, 5; 7.
 Ποῦχης κόμη (nome Antaiopolite) 67279, 3;
 29² v.
 Πται. εμ. . επ κόμη (nome Hermopolite) 67314,
 I, 9.
 Τανυαΐθης κόμη (nome Apollónopolite) 67287,
 I, 22; — 67301, 10; — 67302, 5.
 Τεντυριτών (πόλις) 67298, 19; 31; 37; 45;
 50; 54; 58; 61; 66.
 Τρῶες 67316, v., 4.
 Φενεεῦθης κόμη (nome Panopolite) 67295, I, 1.
 Φθλά κόμη (nome Antaiopolite) 67319, 21;
 — 67326, 10; — 67327, 3; 9; 16; 24;
 33; 40.

B. ΤΟΠΟΙ, ΕΠΟΙΚΙΑ, ΚΛΗΡΟΙ, ETC.

- Ἀθανασίας τόπος (Aphroditò) 67325, VIII, r., 7.
 Ἀ. λ. . ὄρος (nome Hermopolite) 67312, 42.
 Ἀπαλασίας νήσος 67313, 35.
 Ἀστερίου τόπος (nome Antaiopolite) 67319, 11.
 Βίκτορος τόπος 67325, II, v., 1.
 Βούτων ἐποίκιον (nome Antaiopolite) 67359, V,
 r., 1; V, v., 7.
 Β πεδιάδες (nome Antaiopolite) 67359, III, r.,
 13; IV, v., 1; 2; VI, 2.
 Γ πεδιάς (nome Antaiopolite) 67359, IV, r.,
 5; 6; V, r., 12.
 Γεωργίου βύσκημα 67325, IV, r., 19.
 Εἰρήνης ἅμα τόπος 67325, I, r., 13.
 Ἐμφυτεύτων ἐποίκιον 67359, III, r., 2; V, v.,
 4; VI, 6.
 Ἐξάκτορος τόπος 67319, 16.
 Ε πεδιάς 67359, III, v., 4; IV, r., 1; V, r.,
 11; VI, 2.
 .ερμους (τόπος) 67327, 17.
 Ἐτο. . ε δεκανεῖα 67328, 7.
 Θυανίνιος (τόπος) nome Antaiopolite 67328,
 VIII, 3.
 Ἰαλεμίλ τόπος 67327, 17.
 Ἰσακίου τόπος 67325, I, r., 17.
 Καλεουάκισ πεδιάς (nome Antaiopolite) 67328,
 VIII, 7; 8.
 Καρκάρου τόπος 67319, 20.
 Κατίδα τόπος 67325, I, r., 24.
 Κεμέφεις (τόπος) 67140, 10.
 Κεραμίου (sic) ἐποίκιον (Aphroditò) 67359, V,
 v., 6; VI, 5.
 . . . κίου? τόπος 67140, 16.
 Κυριακού τόπος (Νεκρή) 67319, 12.
 Κω. . . τόπος (nome Lycopolite) 67289, 1.
 Ματσούκε (τόπος, nome Antaiopolite) 67328,
 X, 8.
 Μνωτ. . πεδιάς (nome Antaiopolite) 67328,
 XI, 10.
 Μουσεῖα (τά) à Alexandrie 67295, I, 15.
 Νεμπκῆς τόπος 67325, I, r., 6; I, v., 9; II,
 r., 1 (?); — 67333, 8; écrit ailleurs
 Νεκρή 67319, 9; 11; 12.
 Νεσεῦ Φαξάνα τόπος 67325, I, v., 6; 8; 11.
 Νιλάμωμος τόπος (nome Antaiopolite) 67319,
 6.
 Ὀασιτών τόπος 67325, I, r., 26; I, v., 5.
 Ὄνοφρίου (ἅπα) τοπός 67319, 20.
 Οὔεσῶτος κτήμα (nome Antaiopolite) 67300, 8.
 Π. . . (κάστρον) du nome Antaiopolite 67296, 3.
 Πακαύνα ἐποίκιον appelée aussi Πακαύνεως
 (nome Antaiopolite) 67359, III, r., 11; IV,
 v., 8; 9; V, v., 1; 11; VI, 4.
 Πάλλος τόπος 67319, 8.
 Παμούθου τόπος 67319, 19.
 Πανίσκου Φρούριον 67287, IV, 11.
 Πάνπετ τόπος 67328, III, 9.
 Παπκούκ τόπος 67319, 22; — 67325, I, r., 12.
 Παπνήμθις τόπος (nome Panopolite) 67313,
 36.
 Πασικορίου τόπος 67319, 4.
 Πετὸ τόπος (nome Antaiopolite) 67290, 3; —
 67347, I, v., 2.

Πία (*sic*) Διοσκόρου γεώργιον (Aphroditò) 67325, IV, r., 20.
 Πία (*sic*) Κάστορος γεώργιον 67325, III, r., 28; 33.
 Πία (*sic*) Μούλ (γεώργιον) 67140, 12.
 Πία (*sic*) Πετό γεώργιον (nome Antaiopolite) 67300, 8.
 Πία (*sic*) Πιμῖς γεώργιον 67325, IV, r., 25.
 Πία (*sic*) .ωνεν (γεώργιον) 67319, 17.
 Πια2 Σαχῶ τόπος 67319, 5.
 Πια2 Σέ, Πία Ζέ, Πια2ε, κλῆρος 67325, I, v., 20; — 67326, 9; — 67327, 3; 9; 16; 24; 33; 39; — 67329, I, 10; 12; 15; 17.
 Πιουστῖανος (Άγιού) ἐποίκιον, τόπος, 67328, VI, 11; — 67359, V, r., 6; V, v., 12; VI, 7.
 Πιρίων τόπος 67307, 2; 5; 11.
 Πικανά 67359, V, v., 5.
 Πικανάχ 67359, V, v., 6.
 Π. . . κάστρον (nome Antaiopolite) 67296, 3.
 Πικάνεως ἐποίκιον 67359, IV, v., 8; V, v., 1.
 Πικελῆς τόπος 67347, II, 5.
 Πικλή τόπος 67325, I, r., 8; I, v., 17.
 Ποιμῆν ἐποίκιον (nome Antaiopolite) 67259, V, r., 3; VI, 6.
 Ποῦσιν (nome Antaiopolite) 67328, XI, 9.
 Πταῖ.επεμ. . . 67314, II, 9.
 Πχιχίτος (ethnique) 67288, II, 30 n.; — 67323, IX, 5.
 Σακόρα, Σακόρε (nome Antaiopolite) 67359, III, r., 1.
 Σάλαχα τόπος (nome Antaiopolite) 67306, 2 n.

Σάσου τόπος 67325, I, v., 18.
 Σάτιέους τόπος 67325, I, r., 9; I, v., 4; 10.
 Σοῦλ (?) τόπος 67325, I, r., 4.
 Ταθεούανε τόπος 67319, 18.
 Ταμπέτι 67287, IV, 30 n.
 Ταυτθεούτος γεώργιον 67325, IV, r., 31.
 Ταννάλεκ τόπος 67319, 14.
 Τείαε τόπος (nome Antaiopolite) 67328, II, 8; IV, 10.
 Τήρκεως (?) δεκανεία (nome Antaiopolite) 67323, VII, 9.
 Τοέτο ου Τοέτω (nome Antaiopolite) 67287, IV, 10; — 67330, II, 10; 14; 23; III, 1.
 Τριφίου ἔρος (nome Panopolite) 67312, 39.
 Τσα.αρ τόπος 67325, I, r., 19.
 Φαβάνα (nome Antaiopolite) 67325, I, r., 2; I, v., 6; 10.
 Φαμ.καί τόπος 67325, I, r., 22.
 Φέρκου πεδιάς (nome Antaiopolite) 67325, II, r., 11; — 67328, III, 10.
 Φήνεως ου Φένεως κλῆρος (Aphroditò) 67301, 17; — 67328, V, 10; X, 9.
 Χαλκοτύπου (του) γεώργιον 67325, IV, r., 27; 29.
 Χιχίτος voir Πχιχίτος.
 Ψάλεκ (Aphroditò) 67301, 18.
 Ψιλάμπων δεκανεία 67328, VI, 9.
 Ψινείου, Ψινίου κλῆρος, τόπος 67325, I, r., 16; 30; I, v., 16; — 67333, 7.
 Ψύρου ἐποίκιον 67359, V, r., 2; V, v., 9.
 Ωρίανος τοπός (Nepké) 67319, 13.
 . . . ρίων τοπός (probablement) Πιρίων 67307, 5.

III. FONCTIONS CIVILES, MÉTIERS, CONDITIONS⁽¹⁾.

Άγγαρευτής 67325, I, v., 16; 17; 18; 19.
 άροφύλαξ 67319, 19; — 67328, I, 7; II, 7
et seq.; III-XII.
 adiutor 67329, 3; 14; II, 12.
 άπαιτητής 67284, 5; 6; — 67287, IV, 3.
 άπλικιτάριος 67287, IV, 1.

άροτρητής 67325, II, v., 7.
 άρχων 67281, 1; — 67287, II, 11; — 67295, 5; — 67320, 1; — 67321, 1.
 Αύγουστος 67169bis, 2; 35; — 67295, II, 17; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 8; — 67299, 53; — 67302, 1; — 67303,

⁽¹⁾ Les Index III-VIII ont été rédigés par mon confrère M. Bernard Haussoullier. [G. M.]

- 1; — 67305, 2; — 67309, 2; — 67312, 2; — 67325, IV, r., 3; — 67328, I, 5; II, 5 *et seq.*; III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340, 70; — 67353, v., A, 2.
- αὐτοκράτωρ** 67169, 2; 35; — 67295, II, 17; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 8; — 67299, 53; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 2; — 67309, 2; — 67312, 2; — 67325, IV, r., 3; — 67328, I, 5; II, 5 *et seq.*; III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340, 70; — 67353, v., A, 2; 29.
- Βασιλεύς** 67279, 22; — 67295, 3; — 67321, 2; — 67353, v., A, 28.
- βαφεύς** 67288, II, 14.
- βοηθός** 67283, II, 24; — 67287, II, 5; — 67300, 3; — 67309, 5; 10; — 67325, VI, 2; VIII, v., 11; — 67327, 43; — 67329, 8; II, 5; — 67330, II, 24; IV, 3; 7; — 67357.
- Γεωργός** 67140, *passim*; — 67289, 1; 12; 17; 19; — 67300, 11; — 67303, 4; — 67312, 89; — 67319, 6; 8; 9; — 67322, 1; 7; — 67325, I, r., 6; v., 21; II, r., 5; 14; 27; v., 6; 7; 10; IV, r., 9; 15; — 67328, I, 3; II, 3; — 67329, 16; — 67347, I, v., 2.
- γναφεύς** 67283, II, 16; — 67288, III, 4; IV, 20; V, 19 *et passim*; VI, 7.
- γραμματεὺς** 67286, 9; 20; — 67287, 19; — 67325, II, r., 10; IV, v., 9; VII, r., 4; 6; — 67347, I, 7; 11.
- γραμματικός** 67326, 2.
- Δέσποινα** 67283, 2; 13; 15; II, 1; 2 *et passim*; — 67354, II, 3.
- δεσπότης** 67169bis, 1; 35; — 67279, 9; 22; — 67289, v., 1; — 67292, 5; — 67294, 6; — 67295, 8; II, 16; III, 18; 21; 35; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 7; — 67299, 50; 52; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312, 1; — 67323, 1; 16; — 67325, IV, r., 2; — 67328, I, 5; II, 5 *et seq.*; III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340, 69; — 67353, v., A, 1; 28.
- δημοσιεύων** 67287, IV, 9; — 67295, 9; — 67329, II, 7.
- δημόσιος** 67330, II, 1; 12.
- defensor** 67329, 3; 14; II, 2; 11; 12; 15.
- διοικητής** 67325, VIII, r., 22.
- δούλος** 67312, 101.
- δοῦλος** 67279, 27; — 67294, 7; 20; 22; — 67312, 101.
- δοῦξ** 67352, v., *init.*; 9.
- Ἐκδικος** 67287, 21; — 67295, 9; — 67327, 21; 27.
- ἐλαιοπώλης** 67330, II, 2.
- ἐλαιοπώλις** 67287, IV, 23.
- ἐντολικάριος** 67287, IV, 4.
- ἐξκέπτωρ** 67312, 5.
- ἐξπελλευτής** 67295, 4°, p. 49; — 67323, 4; 12; 14; — 67330, II, 5.
- ἐπαρχος** 67285, 2 (*ἀπὸ ἐπαρχῶν*); — 67316, v., 9; 19; 25.
- ἐπιμελητής** 67280, B, 4.
- ἐργαστηριακός** 67288, V, 15.
- Ζυγοστάτης** 67359, III, v., 3; IV, r., 3.
- Ἴατρος** 67140, 3.
- Καγκελλάριος** 67279, 14; — 67316, v., 9.
- καθαρουργός** 67288, II, 20; 21; 31; 32; III, 16; 21; 22 *et passim*; — 67330, II, 27; 28; III, 10.
- καλαφάτης** 67359, II, r., 3; III, v., 3; 4; IV, r., 3; v., 8; VI, 9.
- καλλιγράφος** 67288, V, 5.
- καμηλίτης** 67325, I, r., 18.
- καυκανοπλόκος** 67283, II, 17.
- καυνακοποῖός** 67288, IV, 5.
- κεκτημένος** 67295, 1; — 67297, 3.
- κεραμοπλάστης** 67288, III, 26.
- κεφαλαιωτής** 67283, II, 15; 16; 17; III, 14; — 67319, 4; 8; — 67347, III, 6.
- κηνσίτωρ** 67140, 2.
- κόμης** 67140, 1; — 67169bis, 6; — 67279, 12; — 67287, 17 (*ὁ μέγας κόμης*); — 67295, 4°, p. 49; — 67300, 15; — 67316, r., 1; — 67321, 1; 6; — 67323, 1; 16;

19; — 67325, VIII, r., 21; — 67347, I, 1; 17.
 κομμενταρήσιος 67284, 2; v., 1; — 67287, 14; — 67335, 2.
 κουρεύς 67288, IV, 21.
 κριτής 67316, v., 9; 26; — 67353, v., A, 22.
 κτήτωρ 67283, II, 11; 12; 13 *et passim*; III, 1; 2 *et passim*; — 67286, 2; 14; — 67301, v.; — 67325, VII, v., 21.
 κυμισοπάλης 67328, VII, 4.
 Λατόμος 67287, IV, 20.
 λιούφος 67288, II, 16; 34; 37; V, 17.
 Μάγειρος 67288, II, 1; 5; III, 6; 7.
 μελισσοουργός 67287, 16; — 67288, II, 23; 24; 25; — 67296, 7; 18.
 μολύναρχος (?) 67288, II, 35; III, 15.
 Ναύτης 67280, B, 4; — 67359, II, r., 1; 2; 3; 4 *et seq.*; III-VI.
 νομικός 67283, II, 19; 21; — 67288, VI, 3; — 67300, 22; — 67301, 39; — 67303, 26; — 67325, IV, r., 46; — 67328, III, 35.
 νοτάριος 67289, v., 2; — 67295, III, 20; 22; 23; — 67320, 1; — 67325, III, r., 2; 4; v., 7; 9; 11; 12; VII, v., 26; VIII, v., 21; 25.
 νομεράριος 67287, II, 14; — 67323, v., 2; — 67330, IV, 5.
 Οίνοπράτης 67283, II, 15; III, 14.
 όρβισοπάλης 67288, III, 13; 28; IV, 4; V, 11; 27.
 ουλ... ου συλ... 67296, 21; — 67307, 17; — 67327, 30.
 Παγάρχης 67283, 14.
 πάγαρχος 67325, III, r., 2; 4; v., 7; 9; 11; 12; IV, v., 2; 9; VI, 2; VII, r., 2; 4; 6; v., 4; 25; VIII, r., 5; 22; v., 11; 16; 21; 24; — 67359, III, v., 3; IV, r., 3.
 πακτανοποιός 67283, II, 17; — 67288, II, 40; III, 1; — 67330, II, 19.
 παλλατίνος 67336, 2.
 πατρίκιος 67316, r., 2.
 peradiutor 67329, 3; II, 12.
 ποιμνήν 67287, 23; IV, 2; — 67319, 6; 20;

— 67322, 2; 4; — 67325, I, r., 19; 24; — 67328, I, 7; II, 7 *et seq.* III-XII.
 πολιτευόμενος 67327, 5; 13.
 πολυκωπίτης 67287, 18.
 πραγματευτής 67340, 5.
 προιπόσιτος 67283, III, 9; — 67288, IV, 17; — 67296, 3; 15; 17; 18; — 67328, IV, 29; V, 27; VI, 26; VII, 26.
 πράκτωρ 67295, 9.
 πρόεδρος 67280, B, 4.
 προνοητής 67327, 6; 14; 19; 31; 37.
 προστάτης 67289, v., 1.
 πρωτοκαμητής 67140, 5; — 67283, 21; — 67286, 1; 12; — 67287, II, 3; — 67288, IV, 18; — 67290, v.; — 67292, v.; — 67301, 5; 35; — 67306, 4; — 67319, 4; 7; 16; — 67322, v., 2; 6; — 67323, 6; v., 1; — 67326, 5; — 67329, II, 2; 11; — 67332, 5; — 67347, I, 2.
 protocometes 67329, II, 3; 13.
 πυργοφύλαξ (?) 67287, 14.
 Ράπτης 67288, II, 22; IV, 7; V, 8; 29.
 ριπάριος 67295, 9; — 67296, 2; — 67297, 2; — 67325, IV, r., 32; — 67328, I, 2; II, 2 *et seq.* III-XII.
 Σιγγουλάριος 67282, 9; v., 1; — 67284, 5; 6; — 67287, IV, 6; 12; — 67325, VIII, v., 6; — 67330, II, 11; 15; 17; III, 13.
 σκρίβας 67353, v., A, 25.
 σκρινιάριος 67279, 16; — 67309, 25; — 67313, 26; — 67327, 37; 42; 47.
 σκυτεύς 67288, III, 30.
 συλ... ου συλ... 67296, 21; — 67307, 17; — 67327, 30.
 σύμμαχος 67289, 3.
 συντελεστής 67283, II, 25; — 67303, 10; — 67328, IV, 4; IX, 5.
 συντελέστρια 67325, IV, r., 12.
 σχολαστικός 67140, 2; — 67169^{bi}, 5; — 67289, v., 1; — 67299, 7; 13; 26; — 67309, 8; — 67312, 6; — 67327, 31; — 67329, 5; 10; — 67330, III, 15; — 67340, v., 44.

scholasticus 67329, II, 15.
 Ταξελλίων 67283, II, 15; 19; — 67329,
 12; 17.
 ταβουλάριος 67353, v., A, 25.
 ταξιώτης 67295, 10.
 τέκτων 67283, II, 16; — 67288, IV, 11; V,
 35; — 67303, 8; 22; — 67325, II, r., 23.
 τεχνίτης 67359, II, r., 1.
 τοποτηρητής 67279, 16.
 τρακτευτής 67329, 13; 14; II, 6; 8.
 τρωφός 67312, 105; 109.
 Ὑπάτος 67316, r., 2 (ἀπὸ ὑπάτων).
 ὑποδέκτης 67284, 1; — 67285, 5; — 67287,

1 (?); — 67319, 18; — 67325, III, v.,
 3; 4; — 67347, I, 18.
 Φορολόγος 67327, 22.
 Φρουρός 67287, II, 7; IV, 11; — 67330,
 II, 21.
 Χαλκεύς 67288, V, 12; 14.
 χαλκοτύπος 67283, II, 15; — 67288, III, 17.
 χαρτουλάριος 67305, 4.
 χρυσοὑποδέκτης 67283, II, 22.
 χρυσοσχός 67288, III, 24; IV, 2; V, 3; 4;
 32; — 67297, 7; — 67330, III, 12.
 χρυσώνης 67287, II, 13; — 67344, 6; 8.
 Ψηφιστής 67309, 5; 10.

IV. QUESTIONS RELIGIEUSES.

Ἄββα 67286, 3; 4; 8; 15; — 67289, 5; —
 67342, v.; — 67347, I, 4; 19.
 ἅγιος 67169bis, 49; — 67283, II, 1; 2 *et pas-*
sim; III, 22; — 67289, 16; — 67294, 3; 6;
 — 67295, III, 11; 18; — 67296, 3; 10;
 — 67297, 3; 9; 10; — 67298, 4; 18;
 32; 37; 43; 44; 45; 47 *et seq.*; —
 67299, 31; 38; 49; 51; 64; — 67307,
 2; 3; 4; 14; — 67312, 76; 107; —
 67313, 54; — 67314, II, 8; — 67324, 4;
 7; — 67325, VIII, v., 13; — 67328, I,
 14; 15; II, 14 *et seq.* III-XII; — 67334,
 10; 11; — 67342, v.; — 67355, II^a; —
 67359, V, r., 6; VI, 3; 7.
 ἄμα 67283, II, 6; — 67313, 37; — 67325,
 I, r., 13; II, v., 4.
 ἀναγνώστης 67283, II, 10.
 ἄπα 67283, II, 2; 4; 7; 8; 10; III, 22; —
 67290, 1; — 67295, III, 19; — 67296,
 3; — 67297, 3; — 67298, 51; 55; 58;
 62; 67; — 67312, 39; 41; 54; 64; 80;
 — 67313, 55; — 67325, I, r., 1; 4;
 7; v., 1; II, v., 11; — 67328, XI, 4; —
 67355, II^a.
 ἀρχιδιάκονος 67298, 65.
 Catal. du Musée, n° 67279.

ἀρχιμανδρίτης 67312, 40; 53.
 ἀσεβής 67295, III, 1; — 67353, v., A, 32.
 Δαίμων 67311, 16.
 διακονητής 67286, 5; 9; 15; 19; — 67325,
 VI, 2; — 67347, I, 5; 19.
 διάκονος 67283, 1; II, 23; — 67288, II, 19;
 IV, 34; V, 33; 34; — 67298, 50; 53;
 57; 61; — 67306, 19; — 67319, 8; —
 67328, III, 4; 25.
 Ἐκκλησία 67169bis, 49; — 67283, II, 1 *et*
passim; — 67289, 16; — 67296, 3; —
 — 67298, 19; 32; 37; 44; 45; 48 *et seq.*;
 — 67299, 64; — 67307, 2; 3; 4; 14; —
 67313, 55; — 67314, II, 8; — 67329, 16.
 ἐπίσκοπος 67283, 13; — 67295, III, 19; —
 67326, 4.
 εὐαγής 67312, 38; 54; 64; — 67325, IV,
 r., 25.
 εὐκτήριον 67288, VI, 5; — 67297, 3.
 εὐσέβεια 67312, 74; — 67340, 68.
 εὐσεβής 67283, 2; 12; 14; 15; — 67312,
 62; 70; 77; 98; — 67314, II, 4; —
 67324, 6; — 67325, IV, r., 1; — 67329,
 8; 15; II, 1; 9.
 εὐσεβός 67333, 19.

- Ἠγούμενος 67312, 43; — 67342, v.
 Θεῖον (τὸ) 67294, 10; 19.
 θεῖος 67169bis, 1; 34; — 67279, 9; —
 67295, 3; II, 16; 22; — 67296, 5; 10;
 13; 17; 18; — 67297, 5; 9; — 67302,
 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67309,
 1; — 67312, 1; — 67320, 1; — 67321,
 3; — 67325, IV, r., 1; — 67328, I, 4;
 15; 18; 23; II, 14; 17; 21 *et seq.* III-
 XII; — 67332, 1; — 67334, 11; — 67340,
 v., 45; — 67353, v., A, 1; 27; 33.
 Θεός 67279, 9; 27; — 67283, 9; — 67292,
 5; — 67293, 2; v.; — 67294, 24; 28;
 — 67295, II, 16; III, 21; — 67296, 5;
 — 67297, 5; — 67300, 7; 22; — 67301,
 14; — 67305, 9; — 67307, 6; 12; —
 67308, 3; — 67310, 2; — 67312, 2; 35;
 — 67313, 45; — 67314, III, 16; — 67321,
 2; — 67322, 3; 5; 10; — 67323, 2; —
 67325, I, v., 20; IV, r., 17; 39; — 67328,
 I, 4; II, 4 *et seq.* III-XII; — 67332, 7;
 — 67333, 26; — 67340, 68; — 67348,
 13; — 67353, v., A, 27; — 67359, II,
 r., 1; VI, 8.
 Θεοσεβής 67279, 21; — 67283, 13; — 67286,
 3; 4; — 67295, III, 18; — 67312, 85.
 θεοφιλεῖα 67312, 84.
 θεοφιλής 67286, 15; — 67299, 31; — 67312,
 40; 43; — 67342, v.; — 67347, I, 4;
 18.
 Καθολικός 67283, II, 1 *et passim*.
 κληρικός 67297, 10; — 67334, 12.
 Κρείττων (ὁ) 67294, 13.
 κυριακή 67296, 10; — 67297, 10; — 67328,
 I, 15; II, 15; III, 19 *et seq.* IV-XII;
 — 67334, 11.
 Μαρία 67289, 1; — 67290, v.; — 67291, v.
 — Voir Index IX, Abréviations.
 μάρτυς 67283, II, 2; 7; 8; — 67299, 51;
 — 67313, 55.
 μονάζων 67140, 7; — 67283, III, 23; —
 67286, 5; 15; — 67287, IV, 13; 14; —
 67324, 6; — 67347, I, 5; 19.
 μοναστήριον 67286, 3; 14; — 67288, VI, 4;
 — 67312, 38; 41; 54; 64; 71; 81;
 94; 96; 107; — 67313, 37; — 67324,
 4; 6; — 67325, IV, r., 25; — 67347, I,
 3.
 μοναχικός 67296, 11; — 67297, 11; — 67334,
 13.
 Οἰκονομεῖν 67298, 20; 44.
 οἰκονόμος 67283, III, 22; — 67298, 34; 38;
 43; 47 *et seq.*; — 67299, 48 (γενικός);
 49 (ιδιός); 69; — 67307, 2; 14.
 ὁμοούσιος 67298, 5; — 67299, 51.
 ὄρος 67289, 4; — 67312, 39; 42; — 67325,
 I, r., 9.
 Πανθέλιος 67313, 55.
 πανευσεβής 67352, v., 10.
 παντοκράτωρ 67295, II, 15; — 67296, 5; —
 67297, 5; — 67328, I, 4; II, 4 *et seq.*
 III-XII; — 67332, 7; — 67340, 67.
 πανύψιστος 67348, 13.
 πατήρ 67295, III, 11; 18; — 67342, v.
 πρεσβύτερος 67283, II, 1; 2 *et passim*; III, 22;
 — 67286, 2; — 67288, III, 19; IV, 24;
 VI, 1; — 67296, 3; 15; 16; 20; — 67297,
 3; 4; — 67298, 34; 38; 42; 45; 47 *et*
seq.; — 67307, 2; 14; — 67324, 5; 18;
 — 67325, I, v., 14; VIII, r., 22; —
 67327, 6; 12; 20; — 67328, VIII, 26;
 27; IX, 29; 31; X, 28; 29; XI, 4; 26;
 28; 30; XII, 29; 31.
 προστάς 67286, 4; — 67289, 5; 18; —
 67299, 39; — 67312, 80; 96.
 Συντελικόν (?) 67179bis, 50.
 Σωτήρ 67294, 29.
 Τριάς 67298, 5; — 67299, 52; — 67325,
 VIII, v., 13.
 Ὑποδιάκονος 67332, 9.
 Φιλόχριστος 67289, v., 1.
 Χριστός 67289, 1; 8; — 67290, v.; — 67291,
 v.; — 67299, 50; — 67322, 1. — Voir
 Index IX, Abréviations.

ÉDIFICES RELIGIEUX.

- ἅπα Ἄνουφίου (ἐκκλησία, nome Lycopolite), 67289, 16.
- Ἄποστόλων ἐκκλησία (à Aphroditò) 67283, II, 3.
- ἅπα Βίκτορος μάρτυρος (ἐκκλησία à Aphroditò) 67283, II, 8.
- Γεναλίου (μοναστήριον à Aphroditò) 67288, VI, 4.
- ἅπα Ἐρμανῶτος (ἐκκλησία à Aphroditò?) 67283, III, 22; — 67288, VI, 5 (εὐκτήριον).
- ἅπα Ἐρουαγγίου (ἐκκλησία à Aphroditò) 67288, VI, 1.
- Εὐφροσύνου (ἐκκλησία à Aphroditò) 67329, 16.
- ἅπα Θεοδώρου (ἐκκλησία τοῦ.. μάρτυρος à Arabòn) 67313, 55.
- ἀγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐκκλησία (à Magdola) 67169bis, 49.
- Καθολικὴ ἐκκλησία (à Aphroditò) 67283, II, 1.
- Καινὴ ἐκκλησία (à Aphroditò) 67283, II, 9.
- ἅμα Μαρίας ἐκκλησία (à Aphroditò) 67283, II, 6.
- Μετανοίας (μοναστήριον à Alexandrie) 67286, 3; 14; — 67347, I, 3; 18.
- ἅπα Μηνᾶ μάρτυρος (ἐκκλησία à Aphroditò) 67283, II, 7.
- ἅπα Μιχαηλίου (εὐκτήριον à Aphroditò) 67297, 3.
- ἅπα Μουσαίου ἐκκλησία (à Aphroditò) 67283, II, 4; — 67288, VI, 1; — 67296, 3.
- ἅπα Μουσαίου (μοναστήριον, nome Hermoupolite) 67312, 42; 80.
- Νοτινὴ ἐκκλησία (à Aphroditò) 67283, II, 5.
- Ὁμοιοίας (église ou monument public à Antinoé) 67309, 24.
- ἅπα Ὄνοφρίου (ἐκκλησία, nome Lycopolite) 67289, 16.
- Πινουτίανος (ἐκκλησία à Aphroditò) 67288, V, 33. Cf. ἅπα Πινουτιάνος ἅγιος τόπος (à Aphroditò) 67328, XI, 4.
- ἅπα Προμάτιος μάρτυρος (ἐκκλησία à Aphroditò) 67283, II, 2.
- Πταῖ (ἐκκλησία): voir Index II.
- ἅπα Ρωμανοῦ ἐκκλησία (à Aphroditò) 67283, II, 10.
- Σαβρίου = Σαβουηρίου (couvent à Aphroditò) 67338, 3.
- ἅπα Σενούθου (μοναστήριον, nome Panopolite) 67312, 39; 54; 65; — (Atripe) 67338, 3.
- ἅμα Ταπολλῶτος (μοναστήριον à Arabòn) 67313, 37.
- Τεντυριτῶν πόλεως (ἐκκλησία) 67298, 19; 31; 37; 45 *et seq.*
- Φοιξάμμωνος μάρτυρος (monastère à Antinoé) 67299, 51.

V. QUESTIONS MILITAIRES.

- Ἄκτουάριος 67287, 2; 7; 8; IV, 14; 18; 21; 24; 27; — 67320, 2; — 67330, IV, 8.
- Ἄνατολή (κοῦρσον Ἀνατολῆς) 67359, V, r., 7; VI, 10.
- ἀνώνυμα 67287, 2.
- ἀριθμός 67320, 2; B, 6; — 67321, 4.
- Δηπουτᾶτος 67321, B, 10.
- δομestικός 67330, IV, 6.
- Θαλασσα (κοῦρσον Θαλάσσης) 67359, II, r., 2; VI, 9.
- Κάστρον 67296, 3.
- κοῦρσον 67359, II, r., 1; 2; V, r., 7; VI, 9; 10.
- κοῦρσος 67359, II, r., 1.
- Ὀπτίων 67321, 9; B, 3; 9.
- Ρόγα 67287, 2.

Σπαθάριος 67354, I, 16.

στρατηλάτης 67289, v., 2; — 67316, r., 4.

στρατιώτης 67287, IV, 4; 11; — 67292, 2; 5; — 67320, 2; 3; B, 6; — 67325, II, v., 8; — 67329, 11; 16; — 67330, II, 18; — 67359, III, v., 3; IV, r., 3; VI, 9.

στρατιωτικός 67296, 11; — 67297, 10; — 67321, 2; — 67334, 12.

Τίρων 67291, 3; 6.

τριβοῦνος 67287, II, 8; IV, 4; — 67288, III, 14; — 67320, 1.

τριβοῦνος (τῆς ειρήνης) 67287, II, 4.

VI. IMPÔTS.

Ἄνωνα : voir Index V.

ἀστικά 67347, I, 19.

Δημόσια 67283, II, 22; 24; — 67287, 1; — 67291, 5; — 67307, 7; — 67314, 10; — 67325, I, v., 29; III, r., 1; 3; 5; v., 5; 10; IV, v., 1; 8; VI, 1; VII, r., 1; 3; 5; 8; v., 2; 19; 24; VIII, r., 2; 20; 25; v., 15; 19; 23; — 67333, 15.

δημόσιον 67283, 6; 7; — 67284, 4; — 67286, 8; — 67307, 10; — 67321, B, 11; — 67329, 9.

διαγραφὴ 67325, VIII, v., 2; — 67359, II, r., 4; v., 1; III-VI.

Εἰκοσταί 67280 B, 10; — 67286, 7; 18.

ἐκατοσταί 67286, 7; 18.

ἐμβολή 67280, B, 2; 11; — 67283, 15; — 67286, 5; 16; — 67300, 12; 13; — 67325, II, r., 7; III, v., 2; VIII, r., 3; 16; — 67347, I, 5; — 67352, v., 2.

Κανονικός 67287, 4; — 67330, IV, 1; 9.

κανών 67284, 2; v., 1; — 67286, 5; 16; 18; — 67325, VIII, v., 3; 9; — 67326, 10; — 67327, 3; 9; 17; 25; 33; 40; — 67335, 2; — 67347, I, 9.

καμητικόν 67285, v., 1; — 67313, 19.

Ναῦλον 67286, 7; 18; 21; — 67287, 19; IV, 26; — 67300, 12; — 67325, I, r., 8; II, r., 9; v., 23; III, v., 3; 4; VI, 2; VIII, r., 2; — 67330, III, 16; 17; — 67347, I, 10; 21.

ναυτικόν 67359, II, r., 2.

Συντέλεια 67169bis, 68; — 67283, 7; — 67313, 20; — 67329, 6; 9; II, 5; 7; 10.

Χρυσικά (χρυσικόν) 67140, 15; 17; — 67287, IV, 24; — 67289, 6; 8; — 67300, 12; 13; — 67330, IV, 1.

VII. POIDS, MESURES ET MONNAIES.

Ἀγγεῖον 67279, 19; — 67287, IV, 22; 27; — 67289, 11; — 67320, B, 11 (?); 12.

ἄμμα 67169bis, 45; 47; 48.

ἄρουρα 67140, *passim*; — 67169bis, 41; 53; 70; — 67300, 17; — 67301, 16; — 67313, 42; — 67319, 6; 24; — 67325, I, r., 26; v., 5; — 67326, 9; — 67327, 2; 8; 15; 16; 23; 32; 39; — 67329, 11; 12; 15; 16; 17; II, 1; 4; 6; 10; — 67333, 7.

ἀρτάλη 67279, 19; — 67286, 6; 10; 17; 20;

— 67289, 4; 10; 11; 13; 15; 18; 19; — 67300, 14; — 67301, 30; 32; — 67303, 17; 18; — 67308, 2; 3; — 67320, B, 2; 10; — 67325, I, r., 5; 7; 8 *et seq.*; v., 23 *et seq.*; II, r., 5; 14; 15; v., 3 *et seq.*; — 67347, I, 6; 20.

ἀσσάριον 67312, 47; — 67313, 9; — 67353, v., A, 13.

Ἐξάμετρον 67303, 18.

Ζυγόν : voir Index X.

Ἰφι (ἴφιον μέτρον) 67308, 4; — 67325, I, r.,

- 10; 14; 23; 27; v., 5; 6; 25; 27; II, r., 3; 13; 17; 19 *et seq.*; v., 7; 16.
- Κεράτιον 67169bis, 57; — 67284, 3; v., 1; — 67285, 3; 4; — 67289, 6; 8; 9 *et passim*; — 67299, 40; — 67301, 29; 33; — 67302, 15; — 67305, 14; 17; 18; 19; — 67307, 9; 10; — 67309, 14; 18; 38; — 67310, v., 2; — 67314, III, 19; 21; — 67325, I, v., 30; II, v., 18; 21; 22; 24; 25; III, r., 1; 3; 4; 5; v., 6; 10; IV, v., 1; 2; 3; 4 *et seq.*; VI, 1; VII, r., 1; 2; 3; 4; 5; 6; 8; v., 3; 6; 9; 11 *et seq.*; VIII, r., 3; 4; 9 *et seq.*; v., 3; 4; 5; 6; 10 *et seq.*; — 67330, II, 2 *et seq.*; III, 2 *et seq.*; IV, 7; 9; — 67335, 3; — 67340, v., 28; — 67344, 10.
- κέρμα 67287, II, 12; IV, 25; — 67330, III, 5.
- κολοξέν 67300, 15; — 67347, II, v.
- Λίτρα 67279, 19; — 67320, B, 11 (?) ; 12; — 67325, IV, r., 36; — 67339, 18; — 67340, 38; 65; v., 35; 121.
- Μά(τιον) 67325, II, r., 3; 4; 16; 18; v., 3.
- μόδιον 67325, III, v., 2; 4 *et seq.*
- μόδιος 67285, v., 1; — 67325, II, r., 8; 9.
- modius 67320, B, 10; — 67321, B, 7; 9; 10; 11.
- Νόμισμα 67169bis, 56; — 67279, 15; 16; — 67287, 2; 3 *et passim*; — 67288, II, 1 *et passim*; — 67289, 8; 13; 14; — 67291, 3; 6; 7; — 67298, 14; — 67299, 40; — 67305, 14; 18; 20; 23; 27; — 67306, 10; — 67307, 13; 16; — 67309, 32; 37; 38; 41; 43; 46; — 67310, 6; — 67311, 28; — 67312, 104; 108; — 67314, III, 3; — 67320, B, 10; 12; — 67325, I, r., 20; II, v., 18; 19; 21; 24; 25; — 67328, I, 17; 22; II, 17 *et seq.* III-XII; — 67330, II, 5; 8; 11 *et seq.* III, 13; 14 *et seq.*; IV, 2; 4 *et seq.*; — 67340, 7; 32; v., 28; 29; — 67359, II, r., 3; 4 *et seq.*; v., 1 *et seq.*; III-VI.
- νομισμάτιον 67284, 3; v., 1; — 67299, 57; — 67301, 28; 33; — 67306, 5; 6; — 67307, 9; 10; — 67309, 13; 14; 18; — 67335, 3; — 67344, 9.
- ὄβολος 67353, v., A, 14.
- Ούγκια 67296, 13.
- Τάλαντον 67309, 40.
- τετραξεστιαῖος (κάδος) 67314, 13.
- τριμήσιον 67300, 16.
- Χρόσιμος 67169bis, 58; — 67295, 31.

VIII. INDEX CHRONOLOGIQUE.

MOIS.

- Θώθ 67286, 10; — 67287, 3; — 67289, 9; — 67325, VII, r., 2; VIII, v., 17; — 67327, 42.
- Φασιφι 67306, 1; — 67308, 4; — 67325, II, r., 2; v., 17; IV, v., 2; VII, v., 5.
- Άθύρ 67287, 4; — 67289, 20; — 67325, VII, v., 7; — 67330, II, 5; — 67353, v., A, 2.
- Χοίακ 67287, 5; — 67302, 7; — 67325, II, v., 19; IV, v., 3; VII, v., 10.
- Τῦζι 67285, 4; — 67287, 6; — 67302, 2; — 67307, 1; — 67325, II, r., 27.
- Μεχειρ 67169bis, 3.
- Φαμενσίθ 67305, 11; — 67309, 2; — 67325, I, v., 30; VII, v., 13; VIII, r., 26.
- Φαρμοθι 67287, 7; — 67312, 3; — 67325, II, v., 21; 22; III, r., 7; IV, r., 5; v., 5; 7; VII, r., 8.
- Παχόν 67303, 3; — 67305, 2; 8; — 67332, 3.
- Παῦνι 67300, 1; — 67325, VIII, r., 5; — 67329, 1.
- Ἐπίφι 67296, 1; — 67297, 1; — 67325, II, v., 23; — 67328, I, 1; 9; II, 1; 9 *et seq.* III-XII.

Μεσορή 67286, 21; — 67301, 4; — 67327, 11; 19; 26; — 67347, I, 7.	Δεκέμβριος 67321, 9; B, 4.
Σεπτέμβριος 67321, 9; B, 3.	Ἐπιπέμησης : voir Index X.
Ὀκτώβριος 67321, 9; B, 3.	Ἰνδικτίων : voir Index X.
Νοέμβριος 67321, 9; B, 4.	Νεομηνία : voir Index X.

CONSULATS.

Ἰπατείας Φλγ Ἰουστινιανῶ 67328, I, 1; II, 1; III, 1; IV, 1 et seq. V-XII.	521
Ἰπατείας Φλγ Ὀλυμβρίου 67300, 1.	526
Ἰπατείας Φλαυιῶν Ὀρέστου καὶ Λαμπαδίου 67301, 2; 3.	531
Ἰπατείας Φλαυίου Βελιταρίου 67296, 1; — 67297, 1.	535
Βασιλείας . . . Φλγ Ἰουστινιανῶ . . . ἔτους εἰκοστοῦ ἔκτου, μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλγ Βασι- λείου . . . ἔτους δωδεκάτου 67303, 1; — 67332, 1.	553
Βασιλείας . . . Φλαυίου Ἰουστινιανῶ . . . ἔτους εἰκοστοῦ ἑνάτου, μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Βασιλείου . . . ἔτους τεσσαρεσκαίδεκάτου, 67302, 1.	555
Βασιλείας καὶ ὑπατείας . . . Φλαυίου Ἰουστίνου . . . ἔτους δευτέρου 67312, 1.	567
Βασιλείας καὶ ὑπατείας . . . Φλγ Ἰουστίνου . . . ἔτους τρίτου 67305, 1.	568
Βασιλείας καὶ ὑπατείας . . . Φλγ Ἰουστίνου . . . ἔτους τετάρτου 67169 ^{bis} , 1.	569
Βασιλείας καὶ ὑπατείας . . . Φλαυίου Ἰουστίνου ἔτους πέμπτου 67353, v., A, 1.	569
Βασιλείας . . . Φλαυίου Τιβερίου Μαυρικίου . . . ἔτους τρίτου 67325, IV, v., 1.	585

IX. ABRÉVIATIONS⁽¹⁾.

αγροφυλακ/	αγροφυλακα.	Ατρεπ/	Ατρεπιτης.
αδεσπ/	αδεσποτου.	* αυ ^τ	αυτης.
adiut/	adjutore.	βαφ/	βαφεις.
adstant/	adstantibus.	βρωθεντ/	βρωθενταν.
αιδεστ/	αιδεσιμοτητος.	γενη ^{τα}	γενηματων.
* ακ/κ ^τ	ακατων.	γενναιοτστ/	γενναιοστατος.
αμφ ^δ	αμφοδος.	γν ^κ /	γνκου.
αναγνωστ/	αναγνωστης.	γ ^ρ /, χραμμ/	γραμματεος (sic) 67325, II, r., 10; γραμματι.
ανλ/	αναλωματος.	* δαπαν	δαπανη.
ανετ/	ανετος.	δανισθ/	δανισθεισας.
* απαργ	απαργυρισμος.	δεσπ/	δεσποτικων.
απηλ/	απηλιωτου.	δηλομ/	δηλομενοις.
απλικ/	απλικιταριος.	δηπ/	δηπουτατου.
αρακ/	αρακου.	* διαγρ ^α	διαγραφη.
αροτρ/	αροτρητου.		

(1) Les abréviations déjà signalées dans les Indices des tomes I et II n'ont pas été répétées ici; celles qui sont marquées de l'astérisque * proviennent du papyrus n° 67359 et sont d'époque arabe.

διακ/	διακονητων.	* κουρ ^σ	κουρσους.
διασηματς	διασηματατος.	κτητ/	κτητορων.
* διαφορ ^ρ	διαφορους.	κωδικ/	κωδικιον.
* διηρ ^ρ	διησεων.	λαχ ^ο	par erreur pour λαχς, λα- χανων.
διμοιρ/	διμοιρου.	λαμπρ ^ο /	λαμπροτατη.
d/	diuit.	λεψαν/	λεψανης.
* δρ ^{ορ}	δρομοιων.	logς	logisterii.
εγγεγ ^ρ	εγγεγραμμενους.	λογιζ/	λογιζομενοι.
* ει/	εις.	λ ^γ , λ ^δ	λογους, λογα.
εικ/	εικοστας (?) 67280, B, 11.	λοιπς	λοιπαδων.
εκβολ/	εκβολης.	μ, μ ^α /	ματιον, μοδιος.
ελαιουπολς	ελαιουπαλης.	μερ/	μερους.
ελλογι/ , ελλογι ^α	ελλογιμοτατου.	μεταλ/	μεταλλαξης.
εντολ/	εντολικαριος.	μ ^α	μηνος.
επαρχ/	επαρχων.	μ ^β	μονα.
επιδ/	επιδημητικα.	ναλ/ (sic)	ναυλον.
* εποικ/ , επ ^{οι} , επ,	εποικιον.	* ναυ ^{οι}	ναυται, ναυτων.
εσομς	εσομενα.	νοταρρ/	νοταριων.
ευκτ/	ευκτηριον.	ξ ^ο /	? 67289, v., l. 2.
ευστ ^α ς	ευσταθμα.	οικρ/	οινοκρεου.
ζ/	ζητει (?) 67325, I, r., 15.	ο	ομοιους (?) 67325, II, r., 3.
ζυ	ζυγω.	* ον ^ο	οντων.
ημερ/	ημερων.	οπτ/	οπτιωνι.
* θλα ^α	θαλασσης.	ορβιοπολ/	ορβιοπαλης.
Φαυ ^α ς	Φαυμασιοτης.	ουτ-	ουτως.
Φει/	Φειου.	ουλ/? ου συλ/?	? 67296, 22.
Θν	Θεον.	* παγ ^ρ	παγαρχος.
* καλ ^α	καλαφατων.	* παραφυλλαγ ^ς	παραφυλακη.
καλουμς	καλουμενης.	παλ/	παλαιου.
καμς, καμη ^λ	καμηλοι.	παρουςς	παρουσης.
καμηλιτς	καμηλιτης.	πατρικς	πατρικιου.
καυνακωποις	καυνακωποιος.	* πεμφ ^φ	πεμφθεντων.
κατασταςς	καταστατειος.	πεινθερ/	πεινθερος.
* καταβ ^θ	καταβληθεντων.	πεδιαδ/ , πεδια ^δ	πεδιαδος, πεδιαδι.
κεκοσκινευμς	κεκοσκινευμενων.	πλοι/	πλοιον.
κελ/μ	κελευει.	πολυκ/	πολυκωπιταις.
κεκτη	κεκτημενου.	π ^ρ , π ^φ	πορθμοις? πορσθηκαις?
κεφαλ/	κεφαλαιωτης.	προγεγρς	προγεγραμμενα.
κεφαλαι ^ω	κεφαλαιωτων.	προγεγ ^ρ	προγεγραφα.
κλλ/	κληρονομοι.	προκ/	προκειται.
κομιζ/	κομιζεσθε.	προστς, προστ ^α	προσταγματος, προστατης.
corr.	corrector.	πρωτοκομμς	πρωτοκομητων.
* κ/	κουρσου.		

σαλς, συναλς	συν ναυλοισ.	υποδς	υποδεκτη.
σεσς, σεσημς	σεσημειωμαι.	Φαμ̄	Φαμεναθ.
σπερ , σπερμαβ̄ς	σπερμαβολιας.	Φαρ̄	Φαρμουθι.
* στρ̄	στρατιωται.	Φιλοχρ̄	Φιλοχριστω.
* στομι ^ω	στομιαν.	Φορμαρ	Φορμαριας.
* σ ^ν	?	χ†	χαιρειν.
* τ, ττ, τ ^ω	της, του, των, τους.	χαρτουλαρ	χαρτουλαριος.
$\frac{\tau\pi\nu\tau}{\tau}$	τα παντα.	χοιρ	χοιρος, χοιριδιον.
τηλ	τηλεας.	χορτοσπερ ^{μς}	χορτοσπερμαν.
* χχ ^τ	τεχνητων.	χρυσό ^χ	χρυσσοχος.
* τρ̄	τριηρων.	χωμς	χωματος.
$\frac{\tau\rho\upsilon\sigma\tau\tau}{\tau}$	υπερφουεστατω.		

SIGLES ET SIGNES CONVENTIONNELS.

legi.

⚡ n'est pas αρταβαι (67280, B, 9; 10; 11;

= t. II, p. 223) mais κριθης αρταβη.
 ⚡ αγγεια? λιτραι? 67320, l. 11; 12.
 √∅ αρουρων.
 * ⚡ υπερ 67359, *passim*.

X. INDEX GÉNÉRAL⁽¹⁾.

Αβξζ: voir Index IV.	ἀγκαλη 67295, III, 5.
ἀείατος 67352, v., 6.	ἀγνωμονεῖν 67314, III, 5.
ἀελαβ̄ς 67303, 7; 20.	ἀγνωμοσύνη 67309, 17; — 67310, 7; — 67314, III, 30.
ἀεραχιός 67300, 13; — 67301, 26.	ἀγοραστικός 67295, 27.
ἀεραχος 67333, 17.	ἀγραφος 67282, 2; — 67314, 25.
ἀγαθός 67310, 19; — 67314, 13; — 67321, 5.	ἀγρός 67303, 17; — 67313, 4; 10; 18.
ἀγανακτεῖν 67290, 3.	ἀγροφύλαξ: voir Index III.
ἀγανάκτησις 67290, 12; — 67322, 4.	ἀγχιστεία 67312, 50.
ἀγάπη 67314, III, 12.	ἀγχιστεύειν 67340, v., 11.
ἀγαρευτής: voir Index III.	ἀγωγή 67312, 46; — 67330, II, 16.
ἀγγεῖον: voir Index VII.	ἀδέκαστος 67295, 5.
ἀγειν 67169 ^{bis} , 49; — 67282, 7; — 67283, 12; — 67295, 13; — 67299, 68; — — 67314, III, 46; — 67340, v., 9.	ἀδελφή 67294, 17; — 67314, II, 11.
ἀγήρως 67295, III, 2.	ἀδελφός 67140, 13; — 67169 ^{bis} , 18; 28; — 67288, II, 1; 7; 12; 18; III, 3; 11; 34; 35; IV, 15; V, 1; — 67295, 18; III, 22;
ἀγιος: voir Index IV.	

(1) Les derniers Index ont été rédigés par mon confrère, M. Bernard Haussoullier. [G. M.]

- 67302, 5; — 67314, III, 8; — 67319, 16; — 67322, 9; *v.*, 1; — 67323, *v.*, 1; — 67325, II, *v.*, 12; 13; — 67326, 5; — 67329, 11; 15; — 67333, 7; 16; 21; 22; 27.
- ἀδελοφύτης 67294, 5; — 67292, 1; — 67322, 2; — 67323, 10.
- ἀδέσποτος 67140, 8.
- ἀδιαλείπτως 67296, 11.
- ἀδιανεμήτως 67312, 108; — 67313, 3.
- ἀδικεῖν 67279, 4.
- ἀδίκημα 67279, 10; — 67283, 10; — 67295, 25.
- ἀδικία 67295, III, 9.
- ἀδικώς 67279, 24; — 67295, II, 2.
- adstare 67329, 2.
- ἀδυναστία 67333, 18.
- ἀεί 67169bis, 38; 68; 73; — 67295, 13; — 67309, 16; 30; — 67314, 23; — 67324, 7; — 67353, *v.*, A, 17; 23; 31.
- ἄζημιον (τὸ) 67306, 13; — 67329, II, 9.
- ἀηδίζεσθαι 67262, 6.
- ἀήτητος 67352, *v.*, 6.
- ἀητητῶς 67353, *v.*, A, 31.
- ἀθάνατος 67279, 21; — 67295, III, 2.
- ἀθετεῖν 67314, III, 26.
- ἀθετητικός 67353, *v.*, A, 12.
- ἄθλιος 67279, 9.
- αἰγιαλός 67313, 45.
- αἰδέσιμος 67284, 1; — 67295, III, 22; — 67296, 2; — 67297, 2; — 67329, 13; II, 6; 7.
- αἰδεσμιότης 67296, 12.
- αἰδώς 67295, III, 22.
- αἰθαλδεν, ἐμπεπρησμένον 67331, I, *v.*, 3.
- αἰνεῖν 67329, II, 5.
- αἰρεῖν 67294, 15; 17; — 67309, 26; — 67325, I, *v.*, 1.
- αἰρετός 67314, II, 4.
- αἰσθησις 67312, 13.
- αἴσιος 67295, III, 34; — 67305, 5; — 67340, *v.*, 26; — 67352, *v.*, 2.
- αἴστος 67295, III, 14.
- αἰσχρός 67295, III, 10; — 67310, 12.
- αἰτεῖν 67281, 4; — 67292, 1; — 67295, 6; III, 6; — 67329, 7; 15; II, 3; 15.
- αἵτησις 67281, 4; — 67329, II, 6.
- αἰτία 67279, 24; — 67280, 4; — 67296, 14.
- αἰχμᾶλωτος 67312, 69.
- αἰώνιος 67169bis, 2; 35; — 67295, II, 17; — 67296, 6; — 67297, 6; — 67298, 8; — 67299, 53; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 2; — 67309, 2; — 67312, 2; — 67325, IV, *v.*, 3; — 67328, I, 5; II, 5 *et seq.* III-XII; — 67332, 1; 8; — 67340, 70; — 67353, *v.*, A, 2; 29.
- αἰωνίως 67169bis, 68; — 67313, 63.
- ἀκαδημία 67295, 13.
- ἀκαρπος 67313, 40.
- ἀκαταγνώστως 67324, 7; — 67328, I, 12; II, 11 *et seq.* III-XII; — 67340, 43.
- ἀκαταφρονήτως 67305, 10; — 67314, 29; III, 30; — 67333, 13.
- ἀκάτιον 67359, II, *v.*, 2; VI, 1; 9; 11.
- ἀκέριος 67309, 36.
- ἀκίνητος 67295, II, 1; — 67312, 56; 61; — 67313, 6.
- ἄκληρος (subst.?) 67353, *v.*, A, 15.
- ἀκοή 67295, III, 34.
- ἀκολουθεῖν 67323, 17; — 67340, 17; 44.
- ἀκολούθως 67310, 18; — 67314, II, 6; — 67321, 10; — 67327, 10; 24; — 67329, 10; II, 5.
- ἀκούειν 67294, 26; — 67295, III, 13; — 67296, 19; 20; — 67302, 21; — 67303, 24; 25; — 67306, 20; — 67324, 19; 20; — 67328, III, 30; IV, 30; V, 29; VII, 27; 28; VIII, 26; 28; IX, 30; 32; X, 28; 30; XI, 29; 31; XII, 30; 32; — 67329, II, 2.
- ἀκρίβεια 67312, 11.
- ἀκριβής 67312, 52; — 67353, *v.*, A, 5.
- ἀκριεῶς 67279, 5; — 67290, 5; — 67294, 21; — 67295, III, 29.
- ἄκριτος 67311, 26.
- ἀκρίτως 67305, 26.

- ἀκρογεινία 67169bis, 48; 71.
 ἄκρως 67353, v., A, 33.
 ἀκτουάριος : voir Index V.
 ἄκυρος 67328, I, 20; II, 19 *et seq.* III-XII.
 ἀκυρωσία 67306, 8; 15; 17; 18; 19.
 ἀκωλύτως 67299, 24; — 67300, 16; —
 67311, 24; — 67313, 63.
 ἄκων 67305, 12; — 67311, 28; — 67314,
 III, 4; — 67324, 6; — 67340, v., 121.
 ἀλήθεια 67295, 8.
 ἀλληλεγγύη 67296, 4; 9; 13.
 ἀλληλοι 67169bis, 55; — 67279, 25; —
 67295, 19; III, 30; — 67296, 5; —
 67298, 1; 30; — 67299, 66; 67; —
 67311, 2; 10; 11; 13; 18; 19; 20; 22;
 — 67313, 28; — 67314, 15; 18; III, 1;
 46.
 ἄλλος 67294, 12; — 67299, 24; — 67323,
 5; 7; — 67329, II, 8; — 67333, 7; —
 67340, v., 39; 41; 94.
 ἀλλότριος 67295, 2; 4; 7.
 ἀλλοτριούν 67340, v., 113.
 ἀλλόφυλος 67288, III, 27.
 ἄλμη 67325, II, v., 16.
 ἀλόγως 67295, 2; II, 21.
 ἀλυσιδίον 67340, v., 30.
 ἄλυσις 67303, 15.
 ἄμα 67312, 68; 99; — 67313, 53; — 67314,
 III, 22; — 67329, II, 8; — 67353, v.,
 A, 25.
 ἄμα : voir Index IV.
 ἀμαθεία 67295, III, 27.
 ἄμαλλα 67331, III, v., 1; 2.
 ἀμαλλοδετήρες, οἱ τὰς ἀμαλλας δεσμοῦντες
 67331, III, v., 1.
 ἄμαξα 67279, 20; — 67303, 7; 13; 20.
 ἀμειάτως 67312, 86.
 ἀμέλεια 67314, 21.
 ἄμεμπτος 67281, 5.
 ἀμετάβλητος 67169bis, 31.
 ἀμετάθετος 67314, III, 40.
 ἀμεταμέλητος 67314, III, 11.
 ἀμετανόητος 67169bis, 30; — 67299, 29.
 ἀμετανοήτως 67313, 34.
 ἀμετάτρεπτος 67299, 28.
 ἄμμα : voir Index VII.
 ἀμοιβαῖος 67299, 47.
 ἄμπελος 67140, 9; 14; — 67333, 27.
 ἄμπελοφόριμος 67313, 43.
 ἀμφιβάλλειν 67295, 19.
 ἀμφιβολία 67305, 21; — 67313, 16.
 ἀμφιεννυθῆναι 67298, 3.
 ἄμφος (?) 67309, 23.
 ἀμφότερος 67169bis, 26; — 67296, 4; —
 67302, 5; — 67311, 9; — 67313, 12;
 17; 29; 30.
 ἀναβάλλειν 67291, 8.
 ἀνάγειν 67295, 25.
 ἀναγιγνώσκειν 67298, 42; 49; 64; 68.
 ἀναγκαῖος 67295, II, 6; — 67309, 12; —
 67333, 19.
 ἀναγκαῖος 67329, 7.
 ἀνάγκη 67169bis, 32; — 67299, 27; —
 67304, 2; — 67310, v., 10; — 67312, 36;
 — 67353, v., A, 6.
 ἀναγνώστης : voir Index IV.
 ἀνάγραπτος 67295, III, 34.
 ἀνάγωγος 67305, 26.
 ἀναδέχεσθαι 67169bis, 10; — 67295, II, 20;
 — 67296, 5; 6; — 67297, 7; — 67305,
 17; — 67328, I, 6; II, 6 *et seq.* III-XII;
 — 67332, 9.
 ἀναδιδόναι 67290, 10.
 ἀναδοχή 67305, 23.
 ἀναζήτησις 67295, II, 6.
 ἀναιρεῖν 67295, III, 33.
 ἀνακεφαλαίωσις 67359, VI, 8.
 ἀνακόλουθον 67310, v., 6.
 ἀναλαμβάνειν 67169bis, 58; — 67279, 23;
 — 67314, 3; — 67328, I, 19; II, 19 *et*
seq. III-XII; — 67340, 58.
 ἀναλίσκειν 67333, 9.
 ἀναλογεῖν 67309, 26; 28.
 ἀνάλωμα 67287, 10; — 67301, 24; — 67311,
 21; — 67330, III, 14; 16; — 67340, 32.
 ἀναμφιβόλως 67314, III, 32.

- ἀναμφιλόγως* 67301, 34; — 67310, v., 4.
ἀναντιρρήτως 67314, II, 12.
ἀναξ 67336, 1.
ἀναπαλαίειν 67299, 42.
ἀνάπαλιν 67313, 27.
ἀνάβρυσσις 67312, 69.
ἀνασκαφή 67283, 16; — 67295, II, 5.
ἀναστειλλειν 67279, 10.
Ἄνατολή: voir Index V.
ἀνατροφή 67279, 26.
ἀναφαιρέτως 67299, 6.
ἀναφορά 67281, 3; — 67295, II, 17; — 67320, 2.
ἀνεγκλήτως 67311, 24.
ἀνεκφράστως 67283, 6.
ἀνελευειν 67295, 24.
ἀνελλιπῶς 67314, III, 17; — 67329, II, 8.
ἄνεμος 67325, IV, r., 26; 27; 30; 32.
ἀνεμπίστως 67299, 25; — 67313, 63.
ἀνεύχλητος 67306, 13.
ἀνέπαφος 67279, 5.
ἀνεπίδάνειστος 67309, 34.
ἀνέρχασθαι 67330, III, 17.
ἄνετος 67305, 26.
ἄνευ 67296, 10; 11; — 67300, 17; — 67304, 1; — 67309, 30; — 67334, 12.
ἀνέχειν 67290, 4; 11; — 67313, 21; — 67322, 6.
ἀνεψιά 67295, 18.
ἀνήκειν 67294, 27; — 67295, 23; — 67310, 16; — 67312, 73; — 67313, 30; — 67314, 34; — 67340, v., 11; 16.
ἀνήρ 67279, 12; — 67294, 5; — 67295, 21; — 67299, 39; — 67310, 13; 17; — 67312, 71; 85; — 67314, II, 4; — 67320, 5; — 67321, 4; 6; 9; — 67333, 19; — 67340, 7; 57; v., 43.
ἀνθρομολογεῖν 67299, 25; — 67314, III, 7; — 67340, 40.
ἀνθρώπινος 67312, 36.
ἀνθρωπος 67169bis, 50; — 67283, 3; — 67290, 10; — 67294, 2; — 67295, 17; II, 14; 15; 18; 25; — 67298, 23; — 67306, 12; — 67319, 1; — 67359, VI, 3.
ἀνιᾶν 67295, III, 11.
ἀνίσχυρος 67328, I, 20; II, 20 *et seq.* III-XII.
ἀνώνα: voir Index V.
ἄνοδος 67302, 13; — 67309, 28.
ἀνοίγειν 67302, 10; — 67309, 24; — 67313, 55.
ἀνοικοδομεῖν 67299, 20.
ἄνοιτο, ἀνούιτο, τελειοῖτο 67331, II, r., 17.
ἀνορθοῦν 67295, 11.
ἀνορυχή 67283, 16; — 67295, II, 5.
ἀνταποδίδῆναι 67305, 20.
ἀντέχειν 67281, 5.
ἀντιβάνειν 67340, v., 12.
ἀντικαλλάττειν 67299, 24.
ἀντιλέγειν 67314, II, 13.
ἀντιλογία 67310, v., 3.
ἀντίπαλος 67353, v., A, 10.
ἀντιποιεῖν 67312, 17; — 67314, II, 13; — 67340, v., 9.
ἀντιβόρητικός 67295, 1; 8; II, 17; 22; 24.
ἀνύδρος 67169bis, 42; 70; — 67301, 19; — 67327, 2; 8; 15; 23; 32; 39.
ἀνύειν 67331, II, r., 17.
ἀνυπάλακτος 67309, 35.
ἀνυπερβέτως 67302, 15; — 67308, 4.
ἀνυπόθετος 67309, 34.
ἀνυψοῦν 67279, 27.
ἄνω 67302, 10; — 67323, 13.
ἄνωθεν 67294, 1.
ἀνωτέρω 67294, 14.
ἄνωφελής 67314, III, 4.
ἄξιόπιστος 67310, 13.
ἄξιος 67169bis, 56; — 67295, III, 22.
ἄξιον 67283, II, 10; III, 2; 23; — 67295, II, 25; — 67296, 19; — 67300, 20; — 67301, 37; — 67302, 19; — 67303, 23; — 67308, 6; — 67312, 87; — 67325, IV, r., 43; — 67327, 20; 43; 48; — 67328, I, 23; II, 22; IV, 29 *et seq.* V-XII; — 67329, 13.
ἄξων 67303, 15.
ἀόκνος 67328, I, 12; II, 11 *et seq.* III-XII.

- ἀβριστος* 67350 a, 3; — 67351, 8.
ἄπα : voir Index IV.
ἀπαγόμενοι 67353, v., A, 4; 24.
ἀπαθής 67353, v., A, 4.
ἀπαίδευτος 67353, v., A, 23.
ἀπαιτεῖν 67279, 15; 16; 24; — 67291, 2;
 — 67299, 57; — 67310, v., 3; — 67320,
 4; B, 5; — 67321, B, 1; — 67324, 6;
 — 67356, 3.
ἀπαιτήσιμος 67347, II, v., 1.
ἀπαιτητής : voir Index III.
ἀπαλλάττειν 67314, 20; — 67322, 8.
ἀπαντᾶν 67294, 13.
ἀπανταχοῦ 67324, 9.
ἀπαξάπλωδ 67305, 10; — 67313, 59.
ἀπαξιούν 67333, 22.
ἀπαράστατος 67169bis, 20; — 67313, 33; —
 67340, v., 94.
ἀπαράντητος 67280, 1; — 67295, II, 6.
ἀπαργυρίζου 67289, 13.
ἀπαργυρισμός 67289, 18; — 67359, III, v.,
 3; IV, v., 3; VI, 9.
ἄπας 67169bis, 38; — 67279, 11; — 67298,
 29; — 67299, 8; — 67303, 21; —
 67305, 11; 27; — 67309, 55; — 67310,
 16; — 67314, 23; — 67313, 50; —
 — 67314, 6; III, 6; — 67340, 34; 44;
 — 67353, v., A, 9.
ἀπάτη 67169bis, 32; — 67299, 27; — 67304,
 1; — 67310, v., 10; — 67353, v., A, 6.
ἀπέιναι 67169bis, 19; 28; — 67324, 8.
ἀπεντεύθειν 67314, 20.
ἀπέρχεσθαι 67294, 11.
ἀπέχειν 67295, 6.
ἀπηλιότης 67169bis, 51; — 67302, 10; 11;
 — 67309, 22; 26; — 67313, 56; —
 67319, 24; — 67325, IV, v., 29.
ἀπηλιωτικός 67325, IV, v., 26.
ἀπηνής 67295, III, 10.
ἀπλικιτάριος : voir Index III.
ἀπλῶς 67299, 20; — 67314, III, 36.
ἀποβάλλειν 67340, 36.
ἀποβίωσις 67314, 1.
ἀποβολιμαῖος 67353, v., A, 7; 17.
ἀπογίγνεσθαι 67306, 4; — 67340, v., 44.
ἀπογράφειν 67329, 8.
ἀπογραφή 67329, 5; 10.
ἀποδεικνύειν 67281, 6; — 67310, 12.
ἀπόδειξις 67286, 8; 9; 19; 20.
ἀποδημίωσις 67353, v., A, 30.
ἀποδιδόναι 67169bis, 59; — 67295, III, 21;
 — 67302, 15; — 67305, 20; — 67306,
 7; — 67308, 3; — 67314, 3; III, 26.
ἀπόδοσις 67279, 13; — 67303, 6; — 67305,
 16; 19; — 67309, 20; 32; 43; 47; —
 67310, v., 12; — 67314, 22; 24; II, 11;
 — 67340, v., 122.
ἀποζυγή 67314, 4; 18; 29.
ἀποθνήσκειν 67324, 8.
ἀποκαθιστάναι 67303, 20.
ἀποκαλύπτειν 67295, II, 8.
ἀποκατάστασις 67295, II, 12; — 67303, 7.
ἀποκήρυξις 67353, v., A, 4; 24.
ἀποκληρονόμος 67312, 50.
ἀπόκληρος 67324, 13.
ἀπόκρισις 67292, 8.
ἀπολαμβάνειν 67297, 11.
ἀπολαύειν 67294, 19.
ἀπολείπειν 67297, 8; — 67328, I, 13; 15;
 II, 13; 15 *et seq.* III-XII.
ἀπολειτουργεῖν 67313, 2.
ἀπόλειψις 67296, 13; — 67328, I, 17; II,
 16 *et seq.* III-XII.
ἀπολλύναι 67306, 7.
ἀπολογεῖσθαι 67314, III, 20.
ἀπολογία 67295, III, 27.
ἀπολύειν 67298, 44; 49 *et seq.*; — 67333, 14.
ἀπονέμειν 67294, 4; — 67314, II, 10; —
 67340, v., 76.
ἀποπλήρωσις 67314, 31.
ἀποπραϊπτόσιτος : voir *πραϊπτόσιτος*.
ἀπορεῖν 67283, 7; 11; — 67291, 4.
ἄπορον 67313, 22.
ἄπορος 67287, 19.
ἀποσπᾶν 67279, 18; — 67299, 16.
ἀποστειλέειν 67280, 5; — 67282, 10; —

- 67291, 2; 6; — 67320, 6; — 67321, 11;
— 67323, 9.
ἀποστειάζειν 67294, 29.
ἀποστρέφειν 67298, 23; — 67323, 15.
ἀποσχοινίζειν 67295, 19.
ἀπότακτος 67299, 39; — 67301, 20; 25.
ἀποτάσσειν 67292, 8; — 67353, v., A, 16.
ἀποτιθέναι 67291, 7; 11.
ἀποτίμησις 67312, 69; 75.
ἀποτολμᾶν 67295, 5; 7.
ἀποτρέπειν 67283, 13.
ἀποτρέφειν 67340, 60.
ἀποτροφή 67283, 8; — 67305, 14 (?).
ἀπουσία 67340, v., 47.
ἀποχή 67284, 4; 6; 7; v., 1; — 67307, 12;
15; — 67326, 14; 17; — 67327, 10; 12;
18; 19; 26; 28; 34; 35; 41; 43; 48.
ἄπρατος 67309, 34.
ἀπροκρίτως 67320, B, 6; — 67321, B, 5.
ἀπρονόητος 67295, 2.
ἄπτειν 67295, III, 16.
ἄπτατος 67314, II, 5.
ἄρακος 67301, 29; 32; 34.
ἀργός 67352, v., *init.*; 8.
ἀργύριον 67309, 40.
ἄργυρος 67340, v., 96.
ἀργυροῦς 67340, v., 36.
ἀρέσκειν 67305, 18.
ἀρημένος, βεβλαμμένος 67331, II, v., 6.
ἀριθμός 67314, 17; III, 8; — 67324, 11.
ἀριθμός : voir Index V.
ἀριστήριον 67302, 10.
ἄριστος 67296, 12; — 67309, 25; — 67340,
v., 45.
ἀρκεῖν 67291, 5; — 67295, 22; 30; — 67312,
92.
ἀρμόδιος 67283, 4.
ἀρμονία 67311, 12.
ἀρμόττειν 67294, 26; — 67305, 18.
ἀροτριτής : voir Index III.
ἄρουρα : voir Index VII.
ἀρουρατιῶν 67329, II, 8.
ἀρράγης 67299, 59.
ἄρρηκτος 67283, 10.
ἄρρωστία 67314, 26; III, 29.
ἄρσην 67313, 66.
ἄρτάειν : voir Index VII.
ἄρτι 67291, 2; — 67295, III, 30.
ἄρτίως 67340, v., 9.
ἄρχαῖος 67169bis, 71; — 67313, 41.
ἄρχειν 67279, 9; — 67325, IV, v., 39; —
67332, 3.
ἄρχή 67279, 15; — 67295, 3; III, 7; —
67305, 2; — 67312, 27; — 67353, v., A,
23.
ἀρχιδιάκονος : voir Index IV.
ἀρχιμανδρίτης : voir Index IV.
ἀρχοντικός 67289, 8; — 67291, 13.
ἄρχων : voir Index III.
ἀσάλευτος 67299, 43; 45; 60.
ἀσεβεῖν 67295, 11.
ἀσεβής : voir Index IV.
ἀσέλγεια 67305, 15; — 67310, 14.
ἀσηπτικός 67294, 16.
ἀσκός 67331, II, v., 2.
ἄσπλαγχνος 67353, v., A, 11.
ἄσσάριον : voir Index VII.
ἄστικός : voir Index VI.
ἀσφάλεια 67169bis, 11; 29; — 67284, 4; —
67286, 7; 18; — 67305, 7; 24; — 67306,
15; — 67307, 11; — 67308, v.; —
67309, 11; 19; 44; 50; — 67310, 4; v.,
8; 11; — 67314, III, 47; — 67325, III,
v., 6; — 67326, 12; — 67327, 10; 18;
25; 34; 41; — 67329, II, 12; 13.
ἀσφαλής 67310, 3.
ἀσχημονεῖν 67295, 21.
ἀσώματος 67299, 14.
ἀταπία 67305, 16.
ἀταξία 67305, 13; 22; — 67310, 12; 14.
ἀτοκί 67309, 19.
ἄτροπος 67299, 43.
Λύγουστος : voir Index III.
αὐθαιρέτως 67300, 6; — 67302, 6; — 67305,
7; — 67328, II, 4 *et seq.* III-XII; —
67332, 7; — 67340, v., 93.

- αὐθεντεία* 67314, 5.
αὐθεντικός 67313, 56.
αὐθις 67340, 71; *v.*, 27.
αὐλή 67302, 8; — 67309, 27.
αὐξάνειν 67295, III, 15.
αὐτμήν, πνοήν 67331, II, *v.*, 16.
αὐτοκασίγητος 67313, 65.
αὐτοκίνητος 67313, 6.
αὐτοκράτωρ : voir Index III.
αὐτουργία 67333, 15.
ἀφαιρεῖν 67279, 18.
ἄφατος 67279, 6; — 67283, 10.
ἄφεςις 67312, 77; 86.
ἀφικνεῖσθαι 67169bis, 17; — 67352, *v.*, 5.
ἄφιξις 67321, 7.
ἀφιστάναι 67310, 13; — 67323, 8.
ἀφορίζειν 67320, 3.
ἀφορμή 67283, 5; — 67310, *v.*, 3.
ἀφροντίστωσ 67295, III, 31.
ἄχρηστος 67283, 17.
ἄχρι 67303, 16; — 67309, 42; 47; — 67314, II, 11; — 67320, 4; B, 6; — 67321, B, 5.
ἀχυροθήκη (?) 67279, 18.
ἀψευδῆς 67340, *v.*, 45.
ἀψικορία 67310, 17.
Βαρβαρικός 67321, 5.
βάρβαρος 67283, 5.
βάρως 67333, 15.
βασίλεια 67169bis, 1; — 67302, 1; — 67303, 1; — 67305, 1; — 67309, 1; — 67312, 1; — 67325, IV, *v.*, 1; — 67332, 1; — 67353, *v.*, A, 1.
βασίλευς : voir Index III.
βαφεύς : voir Index III.
βδελύττεσθαι 67353, *v.*, A, 16.
βέβαιος 67300, 18; — 67301, 34; — 67302, 17; — 67303, 21; — 67306, 16; — 67309, 51; — 67310, *v.*, 9; — 67311, 30; — 67314, III, 41; — 67324, 15; — 67325, IV, *v.*, 41; — 67353, *v.*, A, 36.
βεβαιούν 67169bis, 55.
βεβαίως 67312, 102.
βεβαίωσις 67169bis, 11; — 67312, 23.
βελτίων 67299, 21.
βῆμα 67294, 13.
βία 67169bis, 32; — 67299, 27; — 67304, 1; — 67310, *v.*, 10; — 67353, *v.*, A, 5.
βιάζειν 67295, III, 12.
βιαιώς 67279, 18.
βιβρώσκειν 67319, 1.
βίος 67294, 10; 15; — 67295, 15; III, 3; 14; — 67311, 12; — 67312, 11; — 67313, 2; — 67314, III, 14.
βιοῦν 67283, 14; — 67295, 10; 18; — 67352, *v.*, 6.
βίωσις 67305, 8; 12.
βλάπτειν 67290, 4; — 67295, II, 20; — 67329, 7; II, 6; — 67331, II, *v.*, 6.
βλήσις 67279, 25 (?).
βοήθεια 67281, 5; — 67282, 6.
βοηθεῖν 67289, 8.
βοηθός 67353, *v.*, A, 9.
βοηθός : voir Index III.
βοϊκός 67279, 18.
βοοστάσιον 67299, 12; 35.
βορινός 67325, IV, *v.*, 32.
βορῆās 67302, 11; — 67325, IV, *v.*, 26.
βοσκή 67325, IV, *v.*, 34.
βόσκημα 67300, 16; — 67319, 1; — 67325, IV, *v.*, 19; 23; 38.
βούλεσθαι 67279, 6; — 67283, 2; — 67289, *v.*, 3; — 67290, 7; — 67294, 10; — 67295, 14; 23; 29; II, 1; 19; — 67299, 18; 24; 53; — 67301, 20; — 67302, 6; 16; — 67305, 8; 22; — 67309, 17; — 67310, 7; *v.*, 7; — 67311, 24; — 67312, 22; 30; 38; 52; 63; 70; 79; 87; 92; 99; 102; 104; 111; — 67313, 22; — 67323, 6; — 67324, 2; 9; — 67329, 14; II, 3; — 67340, 18; 45; *v.*, 61; 72.
βούλησις 67169bis, 31; — 67299, 28; — 67312, 25; — 67333, 12.
βραβεύειν 67353, *v.*, A, 31.
βραδέως 67297, 4; — 67306, 3.
βραχύς 67295, 12.

Γαληνός 67169bis, 35.
 γαμβρός 67288, V, 26; — 67328, IV, 9.
 γαμυτή 67279, 7; — 67288, V, 5; — 67295, 18; — 67305, 6; — 67310, v., 6; — 67312, 74; — 67325, I, r., 25; — 67330, II, 13; — 67339, 3.
 γαμικός 67310, 5; v., 9; — 67311, 21; — 67340, 72.
 γάμος 67310, 2; 5; — 67311, 11; 21; 23; — 67340, v., 26.
 γειτινά 67169bis, 54.
 γείτων 67169bis, 47; 52; — 67325, IV, r., 22; 33.
 γένημα 67280, B, 5; — 67301, 20; — 67303, 12; 16; — 67307, 6; — 67325, I, r., 2; v., 2.
 γενικός 67299, 48; 69.
 γενικῶς 67169bis, 15; — 67303, 19; — 67310, 8; — 67314, III, 24; 48.
 γενναῖος 67295, II, 11; — 67320, 2; B, 5; — 67321, B, 2.
 γενναῦν 67289, 1; — 67290, v.; — 67291, v.; — 67295, 18. Voir Index IX. Abréviations.
 Sigles et signes conventionnels.
 γένος 67312, 49; — 67340, v., 10.
 γεουχεῖν 67169bis, 6.
 γεραιότης 67279, 26; — 67333, 18.
 γεωργεῖν 67300, 10; — 67301, 21.
 γεωργία 67301, 19.
 γεωργικός 67301, 22.
 γεώργιον 67307, 8; — 67319, 15; — 67325, IV, r., 19; 24; 26; 27; 29; 30; 32.
 γεωργός : voir Index III.
 γῆ 67169bis, 42; 70; — 67301, 19; — 673.3, 43; — 67325, I, r., 15; 17; 29; — 67327, 2; 23; 32.
 γῆδιον 67329, 3; 8.
 γῆρας 67314, 27.
 γηροβοσκεῖν 67314, III, 28.
 γηροκόμος 67353, v., A, 9.
 γίγνεσθαι 67169bis, 54; 57; — 67279, 16; — 67280, 1; — 67281, 4; — 67282, 4; 7; — 67283, 4; 9; — 67284, 4; — 67285,

v., 1; — 67286, 7; 18; — 67289, 13; 14; — 67292, 5; — 67294, 11; 15; 22; — 67295, 7; 10; 21; 26; II, 1; 3; 5; 11; 14; 18; III, 35; — 67297, 4; — 67301, 33; — 67302, 15; — 67307, 10; — 67308, 2; — 67309, 14; — 67310, 18; — 67312, 6; 31; 51; — 67313, 17; — 67314, 28; II, 6; — 67320, B, 8; — 67321, 6; B, 6; — 67325, II, r., 9; v., 14; III, r., 1; 4; 6; v., 3; 4; 6; 10; IV, v., 2; 3; 4; 5 *et seq.*; VI, 1; VII, r., 2; 4; 6; v., 3; 6; 9 *et seq.*; VIII, r., 4; 21; v., 4; 6; 10; 15; 20; 24; — 67329, 4; II, 4; 11; — 67333, 20; — 67340, 56; v., 42; — 67347, I, 21; — 67353, v., A, 10; 12; 19; — 67359, II, r., 3; 4 *et seq.*; v., 1 *et seq.*; III-VI. — Voir Index IX. Abréviations.
 γιγνώσκειν 67295, 22; — 67298, v., 13.
 γλώσσα 67295, III, 28.
 γναφεύς : voir Index III.
 γνησίος 67296, 7; — 67302, 5; — 67305, 10; — 67310, 2; — 67311, 12.
 γνησίως 67310, 9.
 γνῦκος : voir κνῆκος.
 γνώμη 67169bis, 11; — 67299, 29; — 67329, 8; — 67353, v., A, 12.
 γνώσις 67140, 1; — 67280, 4; — 67320, 5; — 67321, 10; — 67322, 2; 8; — 67329, II, 7; — 67340, v., 25.
 γονεύς 67295, 20; 31; — 67302, 5; — 67313, 8; 18; — 67353, v., A, 33.
 γονικός 67169bis, 41; — 67340, v., 7; 49; 96.
 γραμμα 67279, 18; — 67282, 5; — 67283, II, 10; 18; 20; 24; III, 2; 23; — 67291, 13; — 67292, 1; — 67295, III, 24; 29; — 67296, 19; — 67300, 20; — 67302, 9; 19; — 67303, 23; — 67308, 6; — 67311, 29; — 67312, 22; — 67314, III, 41; 43; — 67323, 9; 12; — 67325, IV, r., 44; — 67327, 20; 29; 36; 43; 49; — 67328, I, 24; II, 22; IV, 29; V, 27; VI, 26; XII, 28; — 67333, 6.

γραμματεῖον 67169bis, 10; — 67289, 4.
 γραμματεὺς : voir Index III.
 γραμματιφύρος 67323, 9; — 67356, 1.
 γραμματικός : voir Index III.
 γράφειν 67283, II, 10; 18; 19; 20; 21; 24;
 III, 2; 23; — 67286, 10; 21; — 67290,
 8; 11; 13; — 67291, 4; 9; — 67292, 1;
 3; — 67295, III, 32; — 67296, 19; 20;
 — 67300, 20; 22; — 67301, 38; 39;
 — 67302, 19; — 67303, 23; 26; —
 67306, 21; — 67307, 17; — 67308, 4;
 6; 7; — 67312, 22; — 67323, 4; —
 67324, 10; — 67325, IV, r., 43; VIII, r.,
 5; — 67327, 20; 29; 30; 36; 43; 48; —
 67328, I, 24; II, 22; IV, 29; V, 27; VI,
 26; XII, 28; — 67335, 7; — 67347, I, 7.
 γραφή 67324, 15.
 γυμνός 67305, 26.
 γυναικεῖος 67340, v., 32; 41; 78.
 γυνή 67295, II, 10; — 67310, 16; v., 7; —
 67312, 76.
 Δαίμων : voir Index IV.
 δακτυλίδιον 67340, v., 31.
 δαριζειν 67309, 12; — 67325, II, v., 8.
 δάνειον 67305, 18; 23; — 67309, 34.
 δαριεστής 67305, 15.
 δαπανᾶν 67312, 62; — 67352, r., 6.
 δαπάνη 67359, II, r., 4; v., 1; III-VI.
 δέησις 67279, 2; v., 1; — 67291, 2.
 δεῖδειν 67312, 9.
 δεικνύναι 67310, 18; — 67321, 7.
 δεῖν 67282, 4; — 67294, 26; — 67295, II,
 7; 12; — 67314, 29; — 67340, 35.
 δεινότης 67295, III, 26.
 δεκανεία 67328, I, 7; II, 7 *et seq.* III-XII.
 δεξαμενή 67300, 8; 17.
 δεσμός 67331, III, v., 4.
 δεσμοῦν 67331, III, v., 2.
 δεσπάζειν 67313, 52.
 δεσποῖνα : voir Index III.
 δεσποινικός 67283, 3.
 δεσποτεία 67169bis, 39; — 67309, 34; —
 67314, 5.

δεσπότης : voir Index III.
 δεσποτικός 67287, IV, 29; — 67309, 13; —
 67310, 6; — 67313, 63.
 δέχεσθαι 67281, 4; — 67282, 5; — 67291, 13;
 — 67295, II, 23; — 67307, 3; — 67320,
 4; — 67321, 8; — 67325, I, r., 1; II, v.,
 4; 10; — 67326, 6; — 67327, 7; 14;
 22; 31; 38; 45.
 δηλαδή 67305, 26; — 67320, B, 8; — 67321,
 B, 6; — 67327, 44; — 67328, III, 31.
 δηλος 67329, II, 11.
 δηλοῦν 67169bis, 12; 48; — 67294, 15; —
 67303, 7; — 67311, 8; — 67340, v., 25.
 δημέδικος 67353, v., A, 26.
 δημοσιεύειν 67287, IV, 9; — 67295, 9; —
 67312, 26. Voir Index III, s. v. δημοσιεύων.
 δημόσιον : voir Index VI.
 δημόσιος 67169bis, 47; 48; 57; 73; —
 67281, 5; — 67283, 4; — 67295, 9; —
 — 67297, 10; — 67300, 12; — 67309,
 14; 15; 36; — 67313, 21; — 67314,
 19; — 67325, III, r., 1; 2; 3; 4; 6; v.,
 6; 10; IV, v., 8; VI, 1; VII, r., 3; 4;
 5; 6; v., 20; VIII, v., 20; 23; 24; —
 67328, I, 11; II, 10; VI, 16; VII, 15;
 VIII, 15 *et seq.* IX-XII; — 67329, 5;
 6; 7; 8; 9; 14; 15; II, 3; 4; 5; 6; 8;
 9; 13; — 67340, v., 47; — 67352, v., 2;
 — 67353, v., A, 6; 25.
 δημόσιος (substantif) : voir Index III.
 δηπουτάτος : voir Index V.
 διαβεβαιούν 67299, 49.
 διάγειν 67294, 3; 17; — 67303, 5; — 67305, 3.
 διαγορεύειν 67310, 3; — 67312, 28.
 διαγραφή : voir Index VI.
 διαδέχεσθαι 67294, 18.
 διάδημα 67279, 22.
 διαδίδναι 67312, 69; 75; — 67320, 4; 5.
 διαδικασκαλία 67295, 29.
 διάδοσις 67309, 17; — 67312, 63; 70; 77;
 83; 99.
 διαδοχή 67169bis, 41; — 67295, 26; —
 67313, 49.

- διάδοχος* 67283, III, 9 (?); — 67299, 8; 37;
 — 67313, 62; — 67340, v., 13; — 67344,
 7.
διάθεσις 67295, 19; — 67310, 1.
διαθήκη 67312, 8; 14; 18; 21; 34; 98;
 110; — 67324, 8; 10; 12; 14; 17; 18;
 19; 20; — 67353, v., A, 36.
διαθηκίμαϊος 67333, 6.
διαίρειν 67313, 7; — 67314, 14.
διαίρεσις 67313, 29; 33.
διακάτοχος 67299, 8; 37; — 67313, 62; —
 67340, v., 13.
διακεισθαί 67169bis, 42; 72; — 67295, III,
 31; — 67301, 16; — 67302, 9; — 67304,
 4; — 67307, 5; — 67309, 23; — 67312,
 58; 60; 65; 90; — 67313, 5; 35; 54;
 — 67314, 2; 10; II, 8; — 67319, 12;
 — 67327, 2; 15; 23; 32; — 67329, 4;
 — 67333, 8.
διακομητής: voir Index IV.
διάκονος: voir Index IV.
διαλαλία 67281, 4.
διαλύειν 67311, 20.
διάλυσις 67311, 4.
διαλυτικός 67311, 7.
διαμερίζειν 67313, 15.
διαμονή 67169bis, 34; — 67279, 27; — 67298,
 6; — 67328, II, 5 *et seq.* III-XII.
διάνοια 67169bis, 32; — 67299, 29; — 67353,
 v., A, 5.
διαπέμπειν 67353, v., A, 6.
διαπιπράσκειν 67312, 68; 75.
διάπρασις 67169bis, 20.
διαπράττειν 67294, 26; — 67340, 47; —
 67353, v., A, 32.
διάσημος 67309, 5.
διαστολή 67312, 48; — 67314, III, 36.
διασπάζειν 67312, 14; — 67340, v., 73.
διατάσσειν 67313, 31.
διατιθέναι 67312, 9.
διατρέφειν 67310, 9.
διατυπῶν 67312, 10; 30; — 67314, 17; —
 67353, v., A, 30.
Catal. du Musée, n° 67279.
- διατύπωσις* 67312, 49.
διαφέρειν 67302, 8; — 67309, 21; — 67312,
 50.
διάφορος 67286, 2; 13; — 67295, 27; —
 67313, 10; 40; — 67319, 1; — 67325,
 I, v., 2; v., 2; — 67327, 8; 16; —
 67340, v., 9; 32; — 67347, I, v., 2; —
 67359, II, v., 1.
διαχρῶσους 67340, v., 31; 32.
διδασκαλία 67283, II, 1; 2 *et passim.*
διδασκαλικόν 67283, II, 25; 26; III, 22; 24.
διδάσκαλος 67295, 15.
διδάσκειν 67279, 8; — 67282, 2; — 67283,
 3; — 67290, 1; — 67295, 16; — 67320, 2.
διδόναι 67279, 17; — 67284, 1; 2; — 67285,
 1; — 67289, 12; — 67295, 25; —
 67298, 36; — 67299, 38; 55; 67; —
 67300, 13; — 67302, 14; 18; — 67303,
 17; — 67309, 54; — 67312, 102; 110;
 112; — 67314, 30; III, 45; — 67323,
 12; — 67325, I, v., 29; II, r., 14; III,
 v., 1; 3; 5; 6; v., 5; 10; IV, r., 35; v.,
 1; 8; VI, 1; VII, r., 1; 2; 5; 8; v., 1;
 18; 23; VIII, r., 1; 2; 19; 24; v., 7; 14;
 18; 22; — 67329, II, 10; — 67335, 1;
 1; — 67353, v., A, 20.
διεκδικεῖν 67299, 14.
διηγείσθαι 67283, 10.
διηλεκής 67169bis, 65.
διηλεκῶς 67169bis, 20; — 67313, 63; —
 67340, v., 122.
διήρης 67359, II, v., 2; VI, 9.
δικαιολογία 67295, II, 13.
δικαιον 67169bis, 16; 40; 70; — 67294, 18;
 — 67295, 24; — 67298, 18; 25; 30;
 37; 39; 40; 43; — 67299, 4; 5; 9;
 14; 17; 23; 30; 36; 38; — 67300,
 9; — 67302, 9; 12; 13; 17; — 67305,
 25; — 67309, 21; 27; 45; — 67310, v.,
 13; — 67312, 38; 41; 46; 54; 64; 66;
 71; 80; 88; 91; 93; — 67313, 39; 57;
 63; — 67314, III, 25; 49; — 67333, 7;
 — 67340, v., 8.

- δικαιοπραγής* 67279, 11.
δικαίος 67169bis, 30; — 67279, 6; — 67295, 23; 27; II, 21; III, 4; — 67313, 16; 27; 33; 50; — 67314, III, 11; — 67325, IV, r., 37; — 67352, r., 10.
δικαίως 67324, 14; — 67333, 9; — 67353, v., A, 21.
δικαστήριον 67281, 3; 5; — 67282, 2; 4; 7; — 67295, 6; 9; II, 8; 18; 20; 23; — 67311, 26; — 67314, II, 15; — 67320, 2.
δικαστής 67295, II, 12; — 67353, v., A, 22.
δικαστικός 67281, 4; — 67320, 5; 6; — 67321, 8; 10.
δίκελλα 67295, II, 5.
δίκη 67169bis, 16; — 67295, 23; — 67305, 21; — 67309, 54; — 67310, v., 3; — 67314, 25; III, 33; 49; — 67328, III, 33.
dicere 67329, 3; II, 3; 12; 13; 15.
δίμοιρος 67279, 26; — 67325, III, v., 8; 11; VII, r., 6; VIII, r., 22.
διοικεῖν 67333, 8.
διοίκησις 67298, 21; — 67304, 3; — 67313, 27; — 67321, 5; — 67340, v., 42; 49.
διοικητής: voir Index III.
δίολου 67310, 18; — 67314, 23.
δίπτυχος 67340, v., 29.
δισσός 67311, 3; — 67324, 15.
δίστεγος 67302, 8.
δίχα 67305, 21; — 67309, 17; — 67310, 7; 17; — 67314, 24; III, 32; — 67340, 36; — 67353, v., A, 5.
δίχωρος 67340, v., 41.
δοκεῖν 67295, II, 23; III, 15; — 67299, 21; — 67310, 2; — 67312, 28; 52; — 67313, 28; 51; — 67314, III, 6; — 67324, 2; 14; — 67340, 36; — 67353, v., A, 22.
δόκιμος 67309, 13; — 67310, 6.
δοκιμοῦν 67312, 84.
δοκός 67330, II, 9; 14; 27; 28; III, 3; 7; 8.
δόλος 67169bis, 32; — 67299, 27; — 67304, 1; — 67310, v., 10; — 67324, 9; — 67353, v., A, 5.
δομεστικός: voir Index V.
δομεῖν 67331, III, v., 17.
δόξα 67295, 13.
δόσις 67305, 15; — 67312, 85; — 67314, III, 23.
δοικιανός 67283, 3.
δοικικός 67305, 5; — 67309, 25; — 67312, 5; — 67330, III, 14.
δουλεία 67294, 15.
δουλίς: voir Index III.
δοῦλος: voir Index III.
δουλοχέρων 67353, v., A, 18.
δοῦξ: voir Index III.
δράγμα 67331, v., 3; 5.
δρόμων 67359, II, r., 2; VI, 1; 9; 11.
δύναμις 67295, 14; — 67298, 41; — 67299, 47; 57; 60; — 67311, 3; — 67312, 20; 23; 24; 32; — 67324, 12; — 67333, 20; — 67340, 72; v., 123.
δύνασθαι 67283, 10; — 67290, 6; — 67291, 4; — 67294, 3; — 67299, 6; — 67305, 15; 17; — 67313, 13; — 67314, 20; 21; II, 12; 13; — 67333, 14; 26; — 67340, v., 12.
δυνατός 67291, 7; — 67305, 11; — 67310, 10.
δυσπραγία 67305, 15.
δυστροπία 67295, 4.
δυστρόπως 67295, 11.
δυσωπεῖν 67298, v., 26.
δῶμα 67302, 8.
δαμάτιον 67309, 27.
δαρεά 67279, 26; — 67310, 5; — 67340, v., 92.
δαρεαστικός 67340, v., 123.
δαρεῖν 67340, v., 95.
ἔαν 67291, 12; — 67295, 22; II, 6; — 67340, 34.
ἐγγράφειν 67311, 29; — 67324, 17.
ἐγγραφός 67169bis, 13; 20; 29; — 67294, 21; 24; — 67305, 7; — 67306, 8; — 67309, 11; — 67310, 4; — 67311, 3; 17; 25; — 67312, 8; — 67313, 29; — 67333, 12; — 67352, r., 4.

- ἐγγυᾶσθαι* 67169^h, 10; — 67296, 6; 16; 17; — 67297, 7; — 67303, 6; — 67328, I, 6; 22; II, 6; 21 *et seq.* III-XII; — 67332, 8.
ἐγγύη 67296, 19; 20; — 67328, I, 19; II, 19 *et seq.* III-XII.
ἐγγυητής 67296, 9; — 67303, 6; 29; — 67328, I, 17; II, 16 *et seq.* III-XII.
ἐγγύθεν 67302, 11.
ἐγγύς 67310, v., 6; — 67313, 54.
ἐγκαλύπτειν 67295, 12.
ἐγκαρπος 67313, 40.
ἐγκεῖσθαι 67314, III, 6.
ἐγκλημα 67299, 63.
ἐγκρατής 67295, 1.
ἐγχειρεῖν 67352, v., 4.
ἐγχείρημα 67299, 56.
ἐδικτον 67295, I, 3; II, 19.
ἐδνον 67310, 5; — 67311, 22.
ἐεῖλεον, συνείλου 67331, II, r., 9.
ἐθειν 67289, 15.
ἐθλειν 67314, III, 5.
ἐθνος 67321, 3.
ἐθος 67281, 5; — 67283, 2; — 67284, 2.
εἰδέναί 67279, 10; — 67283, 3; II, 10; — 67290, 5; — 67292, 5; — 67295, 2; 3; III, 30; — 67296, 19; — 67300, 21; — 67301, 38; — 67302, 19; — 67303, 23; — 67308, 6; — 67311, 15; — 67314, III, 43; — 67320, 5; — 67321, 10; — 67322, 3; 5; — 67325, IV, r., 44; — 67327, 20; 29; 36; 43; 49; — 67328, I, 24; II, 23; IV, 29; V, 27; VI, 26; XII, 29.
εἰδησις 67283, II, 1; 2 *et passim*; — 67353, v., A, 36.
εἶδος 67303, 20.
εἰκάς 67301, 4.
εἰκνιν 67291, 13; — 67294, 18; 23; — 67312, 58; — 67314, 28; — 67340, 36; 59.
εἰκοσταί: voir Index VI.
εἰκότως 67314, III, 28.
εἰλικρινής 67310, 15; — 67314, III, 12.
εἰπεῖν 67283, II, 19; 20; — 67303, 24; 25; — 67322, 4; — 67327, 44.
εἴρειν 67279, 11; 23; 24; — 67281, 3; 5; — 67282, 5; — 67283, 6; 14; III, 12; — 67290, 9; — 67295, III, 27; — 67299, 8; 19; 49; — 67303, 16; 19; — 67305, 22; — 67312, 48; 96; — 67313, 8; 17; — 67314, 30; 33; III, 17; — 67319, 7; — 67323, 16; — 67328, III, 31; — 67329, 5; 8; 10; 13; II, 2; 6; 7; 10; — 67340, v., 62; 79; 124.
εἰρήνη 67287, II, 4 (cf. *τριεῦνος*).
εἰρηνικός 67310, 1; — 67311, 13; — 67328, I, 11; II, 11 *et seq.* III-XII.
εἰσαγωγή 67295, III, 5.
εἰσιέναι 67325, IV, r., 17.
εἴσοδος 67287, IV, 25; — 67299, 3; — 67302, 12.
εἰσπέμπειν 67292, 2.
εἰσπραξίς 67313, 21.
εἰσπράττειν 67347, I, v., 1.
εἰσφέρειν 67280, B, 3; — 67283, 7; — 67305, 13; — 67329, 9; II, 4; 8.
εἶτα 67320, 3.
ἐκαστος 67291, 7; — 67295, 24; III, 34; — 67299, 38; 45; — 67301, 26; — 67302, 14; — 67303, 18; — 67305, 12; 13; 17; — 67309, 18; 38; 40; — 67310, v., 11; — 67312, 47; 102; — 67314, III, 2; 15; 22; 35; 36; 39; — 67329, II, 4; — 67332, 6.
ἐκάτερος 67299, 41; 47; 66; — 67310, v., 8; — 67311, 23; — 67314, 14; III, 44; — 67329, 7; II, 15; — 67340, 66.
ἐκατοσταί: voir Index VI.
ἐκεῖλλειν 67305, 12; 22; — 67310, 11; v., 1; — 67325, IV, r., 37.
ἐκεολή 67140, 3; 6.
ἐκδιδόναι 67282, 10; — 67298, 38; — 67310, v., 11; — 67325, III, r., 2; 4; v., 8; 9; 11; IV, v., 9; VII, r., 4; VIII, v., 21; 25; — 67327, 28; — 67329, II, 7; 12; 13; 15; — 67357.

- ἐκδικεῖν 67279, 23; — 67299, 17.
 ἐκδικία 67279, 4; — 67357.
 ἐκδικος : voir Index III.
 ἐκδιώξις 67321, 5.
 ἐκδοσις 67310, 2.
 ἐκδοσμος (?) 67313, 60.
 ἐκδοστος (?) 67313, 60.
 ἐκείνος 67295, 28.
 ἐκείσε 67169bis, 49; — 67295, 13; — 67300, 17; — 67309, 26; — 67313, 44.
 ἐκζητεῖν 67295, 25.
 ἐκκλησία : voir Index IV.
 ἐκκλίειν 67280, 2.
 ἐκλάμβάνειν 67299, 29; — 67329, II, 13; 15.
 ἐκλογιστία 67314, II, 3.
 ἐκμαρτύριον 67295, 6; — 67357.
 ἐκνίκησις 67298, 16.
 ἐκουσιώς 67300, 6; — 67302, 6; — 67305, 7; — 67328, II, 4 *et seq.* III-XII; — 67332, 7; — 67340, v., 9³.
 ἐκπέμπειν 67280, 2; B, 7; — 67323, 18.
 ἐκπληκτικός 67314, III, 10.
 ἐκπληξίς 67353, v., A, 31.
 ἐκποιεῖν 67299, 23; — 67314, 30; — 67340, v., 48.
 ἐκπορθεῖν 67283, 5; 6.
 ἐκτάσσειν 67353, v., A, 35.
 ἐκτελεῖν 67311, 13; — 67340, v., 27.
 ἐκτισίς 67299, 58; — 67303, 6; — 67314, 29.
 ἐκτός 67296, 10; — 67297, 9; 10; — 67300, 9; 13; — 67309, 22; — 67310, 12; v., 2; — 67311, 26; — 67313, 41; — 67314, II, 16; — 67320, 6; — 67321, 10; — 67328, I, 14; II, 14 *et seq.* III-XII; — 67334, 10.
 ἐκφόριον 67279, 12; — 67289, 5; 17; — 67300, 14; — 67301, 31; — 67307, 8; — 67325, I, v., 4; 8; — 67347, II, v., 1.
 ἐκφράζειν 67295, III, 31.
 ἐκφανεῖν 67353, v., A, 31.
 ἐκχωρεῖν 67169bis, 37.
 ἐκάν 67299, 26; — 67301, 11; — 67303, 10; — 67310, v., 10; — 67324, 6; — 67325, IV, v., 15.
 ἐλαιοπώλης : voir Index III.
 ἐλαιόπωλις : voir Index III.
 ἐλάχιστος 67295, 29; — 67312, 47; — 67329, 5.
 ἐλέγχειν 67295, II, 2.
 ἐλεγχος 67282, 7; — 67295, II, 7.
 ἐλεεινός 67279, 2; 27; v., 1; — 67283, II, 1; 2 *et passim*; — 67291, 4.
 ἐλευθερία 67294, 2; — 67312, 102.
 ἐλευθέριος 67294, 12.
 ἐλεύθερος 67294, 25; 26; 28; — 67310, 13; — 67333, 21.
 ἐλευθεροῦν 67281, 6; — 67312, 100.
 ἐλεφάντινος 67340, v., 40.
 ἐλκειν 67283, 2; — 67294, 12.
 ἐλκυστός 67303, 7; 13.
 ἐλλεδανοῖς, δεσμοῖς 67331, III, v., 4.
 ἐλλείπειν 67329, II, 11.
 ἐλληνικός 67312, 21.
 ἐλλογιμάτατος 67140, 2; — 67295, 1; — 67309, 8; — 67329, 5; 10.
 ἐλπὶς 67283, 12; — 67295, 24; III, 15; — 67310, 2; — 67311, 12.
 ἐμαντοῦ 67295, III, 33; — 67298, 43; — 67306, 10; — 67310, 1; — 67312, 10; — 67322, 5.
 ἐμβάλλειν 67280, 3; B, 3; — 67286, 1; 12; — 67325, II, v., 6; III, v., 1; — 67347, I, 1; 17.
 ἐμβολή : voir Index VI.
 ἐμμένειν 67169bis, 20; — 67298, 13; — 67299, 55; — 67311, 27; 28; — 67314, III, 5; 46; — 67340, v., 122.
 ἐμπαίδευτος 67295, III, 20.
 ἐμπειρία 67321, 2.
 ἐμπερησμένος 67331, I, v., 3.
 ἐμπεριέχειν 67295, III, 25; — 67298, 41; — 67299, 61; — 67310, v., 11.
 ἐμπήπειν 67314, 26.
 ἐμφάνεια 67294, 6; — 67296, 7; — 67297,

- 7; — 67328, I, 6; II, 6 *et seq.* III-XII;
— 67332, 9.
ἐμφανής 67314, 27.
ἐμφέρειν 67329, 4.
ἐμφυτεύειν 67298, 17; — 67299, 1; 30.
ἐμφύτευμα 67298, 40; — 67299, 40.
ἐμφύτευσις 67298, 26; 41; 48 *et seq.*; —
67299, 4; 23; 42; 45; 46.
ἐμφυτευτικός 67298, 10; 39; — 67299, 5;
60.
ἐμφυτος 67295, 15.
ἐνάγειν 67306, 11; — 67341, 25; — 67314,
II, 15.
ἐναντίος 67311, 15; — 67353, v., A, 10.
ἐνδεικνύμαι 67300, 10; — 67310, 16; —
67314, III, 12.
ἐνδελχής 67279, 27.
ἐνδέχασθαι 67292, 5.
ἐνδιάθετος 67295, III, 24.
ἐνδιδάσκειν 67305, 10; — 67310, 9.
ἐνδοξος 67309, 8; — 67312, 6.
ἐνδοξότατος 67279, 8; — 67285, 2; — 67296,
1; — 67297, 1; — 67300, 1; — 67301,
3; — 67302, 2; — 67303, 2; — 67306,
1; — 67316, r., 1; — 67321, 6; —
67323, 1; 19; — 67325, III, r., 2; 4;
v., 7; 10; 12; IV, v., 2; 9; VI, 2; VII,
r., 2; 4; 6; v., 3; 25; VIII, r., 5; 21;
v., 10; 16; 20; — 67328, I, 1; II, 1 *et*
seq. III-XII; — 67332, 2; — 67347, I, 1;
17.
ἐνδοξότης 67321, 7.
ἐνεῖναι 67295, 14; — 67299, 11; — 67303,
19.
ἐνεκα 67329, II, 9.
ἐνεκεν 67282, v.; — 67291, 12; — 67292, 2;
6; — 67296, 14; — 67313, 19; — 67329,
II, 1.
ἐνέλειν 67300, 12.
ἐνέχειν 67296, 13; — 67299, 62; — 67310,
v., 4; — 67314, 22; III, 22; — 67332,
6.
ἐνέχυρον 67169^{ba}, 15; — 67305, 25; —
67309, 21; 46; — 67310, v., 13; —
67314, III, 24; 48.
ἐνθάδιος 67340, v., 34.
ἐνθύμημα 67295, III, 30.
ἐνιαύσιος 67328, I, 8; II, 8 *et seq.* III-XII.
ἐνιαυτός 67279, 20; — 67299, 38; — 67300,
11; — 67301, 27; — 67302, 14; —
67325, IV, r., 39.
ἐνιδρύνειν 67321, 4.
ἐνικός 67350 a, I.
ἐνιστάται 67280, 1; — 67305, 19; — 67312,
37.
ἐννοεῖν 67294, 21; 28.
ἐννομος 67352, r., 11.
ἐνοικεῖν 67279, 10.
ἐνοίκιον 67302, 14; 15; 18; — 67309, 30;
— 67313, 60; — 67314, 2; — 67347,
III, 6 (?).
ἐνοχή 67312, 46.
ἐνοχλεῖν 67294, 23.
ἐνοχος 67328, I, 18; II, 17 *et seq.* III-XII.
ἐνπεριέχειν 67340, v., 24.
ἐνστασις 67312, 55; 59; 81.
ἐντάγιον 67285, v., 2; — 67289, 3; 5; 7;
8; 12; 14; — 67307, 13; 15; — 67325,
II, v., 25; III, v., 8; 11; — 67344, 8.
ἐνταῦθα 67291, 2; 4; 13; — 67303, 5; —
67305, 4; — 67309, 6; — 67323, 18.
ἐντεῦθεν 67294, 25; — 67309, 20; 36; —
67329, 8; — 67340, v., 94.
ἐντολή 67330, III, 6.
ἐντολικάριος: voir Index III.
ἐντός 67300, 9; — 67313, 41.
ἐντρέχεια 67295, II, 13; — 67328, IV, 18;
— 67334, 9.
ἐνώματος 67314, III, 41.
ἐνώπιον 67299, 50.
ἐνώτιον 67340, v., 29.
ἐξάριετος 67340, v., 75.
ἐξαισιος 67283, 14.
ἐξαιτεῖν 67281, 3; — 67295, II, 2; 13; —
67320, 3; — 67329, 13; — 67352, v., 1.
ἐξακολουθεῖν 67340, 15.

- ἐξάμετρον* : voir Index VII.
ἐξάμνηος 67320, 3.
ἐξάμφω 67314, 14.
ἐξάνυσις 67279, 26.
ἐξαρτίζειν 67303, 13; 20.
ἐξέδρα 67309, 22; 26.
ἐξείναι 67283, 7; — 67299, 13; 22; 41; —
 67314, 23; — 67313, 61; — 67314, II, 7;
 — 67340, v., 94; — 67353, v., A, 15.
ἐξέρχασθαι 67305, 26.
ἐξέτασις 67282, 8.
ἐξῆς 67169bis, 12; 38; — 67296, 8; —
 67301, 15; — 67303, 7; — 67314, 8; —
 67312, 18; 47; — 67313, 31; — 67319,
 1; — 67324, 11; — 67325, IV, v., 40;
 — 67332, 5; — 67340, v., 25; — 67353,
 v., A, 17.
ἐξισοῦν 67340, v., 62.
ἐξκέπτωρ : voir Index III.
ἔξοδος 67299, 3; — 67302, 12; — 67309,
 28.
ἐξορκίζειν 67279, 21; — 67353, v., A, 22; 25.
ἐξουσία 67169bis, 40; — 67282, 8; — 67283,
 3; — 67290, 1; 5; — 67299, 5; — 67312,
 27; — 67353, v., A, 23; — 67354, II, 2.
ἐξπelleυτής : voir Index III.
ἐξυηρετεῖν 67295, 9.
ἐπαγγελία 67293, 1.
ἐπαινεῖν 67295, 12.
ἐπακούειν 67329, 13.
ἐπάν 67314, III, 29.
ἐπάναγκες 67314, 24; — 67313, 64.
ἐπάνω 67313, 36.
ἐπαρτᾶν 67296, 14; — 67328, I, 18; II, 18
et seq. III-XII.
ἐπαρχία 67281, 1; — 67320, 1; — 67321,
 1; 4; — 67340, 19; 45.
ἐπαρχος : voir Index III.
ἐπασκεῖν 67295, 14.
ἐπαυλις 67313, 58.
ἐπειδή 67291, 4; — 67292, 6; — 67295, III,
 6; — 67306, 4; — 67312, 35; — 67313,
 1; — 67333, 13.
ἐπεμρίθειν 67314, 16.
ἐπέξερχεσθαι 67279, 14; — 67283, 4.
ἐπέρχεσθαι 67298, 24; — 67356, 1.
ἐπερωτᾶν 67296, 15; — 67298, 30; 31; 41;
 — 67299, 66; 67; — 67300, 18; —
 67301, 34; — 67303, 21; — 67314, III,
 44; — 67324, 15; — 67328, I, 21; II,
 20.
ἐπερωτήσις 67299, 56.
ἐπεσθαι 67283, 6.
ἐπευθύνειν 67295, 14.
ἐπέχειν 67312, 24.
ἐπηράζειν 67290, 2; 8.
ἐπιβαίνειν 67295, 21.
ἐπιβλασῆ 67295, III, 10.
ἐπιβουλή 67295, II, 15.
ἐπιγίγνεσθαι 67313, 44.
ἐπιγιγνώσκειν 67328, III, 32; 33; — 67329, 6.
ἐπιγονή 67313, 67.
ἐπιγραφή 67295, III, 20.
ἐπιδημία 67287, II, 11.
ἐπιιδόναι 67283, II, 1; 2 *et passim*; — 67290,
 v.; — 67293, v.; — 67295, II, 24; 25;
 — 67314, II, 3; — 67322, v., 1; —
 67323, 11; v., 1.
ἐπιδρομή 67321, 5.
ἐπεικεια 67295, 16; 20.
ἐπεικίης 67295, II, 21.
ἐπεικῶς 67295, 10.
ἐπιζητεῖν 67280, 3; — 67312, 93; — 67328,
 I, 12; II, 12 *et seq.* III-XII.
ἐπιθυμητής 67295, 3.
ἐπιθυμία 67295, 2; 7.
ἐπικερδία 67309, 40.
ἐπίκλησις 67325, IV, v., 14.
ἐπικοινωνεῖν 67352, v., 4.
ἐπιλαμβάνειν 67279, 13.
ἐπιλέγειν 67325, I, v., 21; IV, v., 8; —
 67333, 19.
ἐπίλυσις 67309, 32.
ἐπιμέλεια 67305, 9.
ἐπιμελητής : voir Index III.
ἐπινέμησις 67280, 2; B, 3; — 67283, 3; —

- 67314, III, 16; — 67320, 3; B, 4; — 67321, 10; B, 4; — 67329, II, 9.
ἐπισοσίν 67295, II, 10.
ἐπιουρία 67299, 62.
ἐπισκοπή 67298, 22.
ἐπίσκοπος : voir Index IV.
ἐπίστασθαι 67279, 5; — 67283, 4; — 67294, 21; — 67295, 11; III, 28.
ἐπιστολή 67312, 26.
ἐπιτάσσειν 67340, v., 9.
ἐπιτρέπειν 67312, 22; — 67327, 36; — 67340, v., 75.
ἐπιτρέχειν 67283, 5.
ἐπιτροπή 67329, II, 7.
ἐπιφέρειν 67298, 15; — 67310, v., 9.
ἐπιχειρεῖν 67295, 5; 23.
ἐπιχείρημα 67299, 55.
ἐπιχώριος 67283, 4; — 67311, 27.
ἐπίψογος 67295, 12.
ἐπίοικιον 67169bis, 49; — 67359, IV, v., 8; 9; V, r., 1; 2; 3; 4; 5; VI, 4; 5 *et seq.*
ἐπομύναι 67169bis, 33; — 67298, 1; — 67299, 51; — 67314, III, 1; — 67328, II, 4; III, 6 *et seq.* III-XII; — 67332, 7; — 67340, 67.
ἐραία : voir *ἐρέα*.
ἐραζέσθαι 67283, 14; — 67305, 13.
ἐργαλείον 67283, 8; — 67295, II, 5.
ἐργασία 67300, 10; — 67301, 23; — 67303, 11; 16; 17; — 67305, 14.
ἐργαστηριακός : voir Index III.
ἐργάτης 67295, III, 10.
ἔργον 67295, 20; — 67299, 57; — 67305, 16; 26; — 67310, 15; v., 3; — 67333, 19.
ἐρέα 67279, 19; — 67287, 23; — 67325, IV, r., 36.
ἐρέεινθος 67325, II, r., 16.
ἔρχεσθαι 67291, 13; — 67292, 4; — 67294, 20; 29; — 67306, 9; — 67311, 18; — 67322, 4.
ἐρωτᾶν 67294, 27; — 67309, 55; — 67311, 31.
ἕτερος 67279, 16; — 67291, 12; — 67292, 1; — 67294, 7; — 67295, 23; 27; II, 5; 21; III, 20; — 67296, 10; 11; 15; — 67307, 5; — 67309, 34; — 67310, 14; v., 7; — 67311, 23; 25; — 67312, 20; 29; 34; 58; 70; 77; 92; — 67329, II, 11; — 67340, v., 34.
ἐτήσιος 67298, 28; 40; — 67299, 39; — 67312, 62; — 67314, 20; 33; II, 5.
ἐτησίως 67312, 106.
ἔτι 67327, 44; — 67340, 54; v., 7; — 67353, v., A, 15.
ἐτόμος 67329, 9.
ἐτόμως 67296, 9; 13; — 67300, 11; — 67303, 19; — 67304, 3; — 67305, 7; 22; — 67306, 13; — 67309, 15; 32; 38; — 67310, 6; v., 2; — 67314, III, 9; — 67328, I, 16; II, 15 *et seq.* III-XII; — 67329, II, 6.
ἔτος 67169bis, 2; — 67279, 13; — 67301, 28; — 67302, 1; 2; 15; 18; — 67303, 2; — 67305, 2; 12; — 67309, 2; — 67312, 3; 108; — 67313, 68; — 67314, 9; 12; III, 15; 23; — 67325, IV, r., 4; 36; — 67329, II, 4; — 67332, 2; — 67353, v., A, 2; — 67359, II, r., 1.
εὐαγής : voir Index IV.
εὐάρστος 67313, 27.
εὐαρχεία 67295, 24.
εὐγένεια 67310, 7.
εὐγενής 67300, 2; — 67306, 3; — 67310, 16; — 67312, 44; 87; — 67314, II, 10; — 67325, IV, r., 11.
εὐγνωμόνας 67305, 20; — 67314, 24; III, 25; — 67324, 3.
εὐγνωμοσύνη 67279, 13.
εὐδηλος 67294, 1.
εὐδοκίμησις 67301, 12; 25; — 67328, I, 14 *et seq.* III-XII; — 67332, 9.
εὐδόκιμος 67291, v.; — 67293, v.; — 67301, 5; — 67321, 6; — 67328, I, 2; II, 2 *et seq.* III-XII; — 67332, 5.
εὐελπίς 67295, 24.

- εὐεργεσία* 67279, 25.
εὐεργέτημα 67279, 4; — 67283, 15.
εὐεργέτης 67325, IV, r., 4.
εὐζαία 67283, 8; — 67295, 14; 19; —
 67305, 7.
εὐθύ 67280, 4.
εὐκαλοσιωπός 67324, 4; 8.
εὐκαιρία 67313, 45.
εὐκλής 67279, 5; — 67295, III, 21.
εὐκλεία 67279, 4; — 67283, 15.
εὐκόλως 67283, 14.
εὐκτήριοι: voir Index IV.
εὐκτήριος 67299, 49.
εὐλαβής 67297, 4; — 67298, 33; 46 *et seq.*; —
 67299, 31; 39; 48; 69; — 67314, 5; —
 67312, 53; 63; 71; 80; 95; 103; 107;
 112; — 67324, 5; 6; — 67325, I, r., 4.
εὐμαρῶς 67340, v., 26.
εὐμοιρῶς 67310, 17; — 67340, v., 43.
εὐνοια 67310, 15; — 67314, III, 11.
εὐνοϊκῶς 67294, 5.
εὐπρηστον, εὐφύσητον 67331, II, r., 14.
εὐρεσιλογία 67305, 21; — 67314, 25.
εὐρίσκειν 67279, 26; — 67283, 14; —
 67290, 12; — 67291, 9; — 67294, 7; —
 67295, III, 16; — 67297, 10; — 67306,
 7; — 67310, 3; — 67328, I, 16; II, 15
et seq. III-XII; — 67333, 21; — 67352,
 v., 3; 6; — 67353, v., A, 9.
εὐσέβεια: voir Index IV.
εὐσεβεῖν 67295, III, 2.
εὐσεβής: voir Index IV.
εὐσεβώς: voir Index IV.
εὐσταθμος 67279, 15; — 67299, 58; —
 67314, 28; — 67312, 104; 108; —
 67314, III, 4; — 67340, 14; 33; v., 47.
εὐτεκνία 67305, 10.
εὐτελής 67313, 9.
εὐτύχημα 67324, 3.
εὐτυχής 67280, 1; — 67320, 4; B, 7; —
 67324, B, 5.
εὐτυχῶς 67301, 14; — 67305, 9; — 67321, 3.
εὐφροία 67295, 17.
εὐφύσητος 67331, II, r., 14.
εὐχαίρων 67352, v., 6.
εὐχεσθαι 67295, III, 34; — 67314, III, 14.
εὐχή 67279, 27.
ἐφεξῆς 67311, 10.
ἐφηβός 67312, 17.
ἐφθιεν, ἐφθορεν 67331, II, r., 8.
ἐφιστάται 67169bis, 17; 47; — 67302, 16.
ἐφοροῦν 67283, 13.
ἐχειν 67279, 8; — 67281, 5; — 67282, 5;
 — 67283, 9; — 67285, v., 2; — 67295,
 3; 11; 15; II, 4; III, 5; — 67296, 9;
 13; — 67298, 35; — 67299, 8; 17; 67;
 — 67300, 11; 16; 18; — 67302, 13; —
 67303, 15; 19; — 67304, 3; — 67305, 7;
 23; — 67306, 6; 9; 13; — 67308, 1; —
 67309, 11; 15; 33; 38; 47; — 67310,
 6; v., 2; — 67311, 3; 18; 19; — 67312,
 12; 22; 32; 54; 58; 81; 83; 88; 105;
 — 67314, 5; II, 4; III, 9; 45; — 67325,
 IV, r., 34; — 67327, 1; — 67328, I, 16;
 II, 15 *et seq.* III-XII; — 67329, 4; II,
 6; — 67339, 2; — 67340, 55; v., 6; 80;
 — 67353, v., A, 4.
ἐχθρός 67295, II, 15; 19.
ἐχθρῶς 67279, 25.
ἔως 67291, 8; 13; — 67292, 3; — 67295,
 29; — 67303, 18; — 67305, 11; —
 67313, 24; — 67319, 3; 12; 20; 22; —
 67353, v., A, 7.
Ζημιοῦν 67322, 6.
Ζημιάωμα 67279, 6; 23; — 67283, 10; —
 67299, 65.
ζῆν 67283, 7; — 67312, 34; — 67314, III,
 14.
Ζητεῖν 67295, II, 12; — 67296, 8; 12; —
 67297, 8; 11; — 67306, 6; — 67323, 3;
 — 67328, I, 13; 16; II, 13; 15 *et seq.*
 III-XII; — 67334, 8.
ζήτησις 67298, 14.
ζυγόν 67169bis, 57; — 67303, 15; — 67305,
 14; — 67306, 5; — 67309, 14; 15; 19;
 38; — 67310, 6; — 67314, III, 19; —

- 67325, I, r., 20; III, r., 1; 2; 3; 4; 6; v., 6; 10; IV, v., 1; 2; 3; 4; 5 *et seq.*;
- VI, 1; VII, r., 2; 3; 4; 5; 6; v., 3; 6; 9 *et seq.*; VIII, r., 4; 9 *et seq.*; 17; 21; v., 20; 23; 24; — 67340, v., 47.
- Ζυγοστάτης : voir Index III.
- Ζωή 67314, 14; — 67314, 7; III, 17.
- Ζῶον 67279, 18; — 67283, 7; — 67300, 10; — 67301, 23.
- Ἠγεῖσθαι 67321, 2.
- ἠγούμενος : voir Index IV.
- ἦγουν 67314, II, 3; — 67328, I, 20; II, 19 *et seq.* III-XII.
- ἦδεσθαι 67295, III, 25.
- ἦδη 67291, 5; — 67294, 25; — 67309, 20; 36; — 67314, 20; — 67312, 110; — 67313, 30; — 67329, 8; — 67340, v., 94.
- ἦθος 67295, II, 9.
- ἦκειν 67310, 4.
- ἠλεκτροῦς 67340, v., 32.
- ἠλικία 67169bis, 18; — 67353, v., A, 10.
- ἠλιος 67321, 2.
- ἦμαρ 67295, III, 2.
- ἡμέρα 67287, IV, 21; — 67303, 11; — 67305, 8; — 67328, I, 8; II, 8 *et seq.* III-XII.
- ἡμίσις 67313, 15; — 67319, 15; — 67325, I, r., 15; 27; II, r., 17; 19; v., 3; 14; 18; 22; III, r., 3; 4; 6; v., 4; 6; 8; IV, v., 4; 6; VII, r., 1; 2; 5; 6; v., 9; 11; VIII, r., 4; 9; 10; 11; 17; 21; 25; v., 5; 6; — 67329, 11; 16; II, 10; — 67347, I, 9.
- ἠνία 67340, v., 26.
- ἠπίριος 67313, 43.
- ἦρος 67295, 26.
- ἠσύχως 67283, 14.
- ἦτοι 67309, 23; — 67310, 5; — 67312, 54; 94; 107; — 67313, 45; — 67314, 9; III, 18; — 67325, I, r., 29; — 67329, II, 7; — 67340, v., 47; 76; 78; — 67353, v., A, 14; — 67359, V, r., 1; 2; 6; VI, 2; 3; 4; 5; 6; 7.
- ἦτιον 67310, 9; — 67312, 24; 59; — 67313, 53.
- Θάλασσα : voir Index V.
- θάλλειν 67314, 28; — 67340, 33; 59.
- θάνατος 67340, v., 95; 96.
- θατέρου 67314, 8.
- θαυμάζειν 67295, 28.
- θαυμάσιος 67295, III, 8.
- θαυμασιότης 67290, 3; 7; — 67300, 6; — 67302, 6; — 67323, 5.
- θαυμασιώτατος 67283, 1; — 67286, 12; — 67290, v.; — 67300, 3; — 67303, 10; — 67329, 8; 15; II, 2; 3; 5; 11; — 67340, 4; 42; 54.
- θεᾶσθαι 67295, III, 12.
- θεῖος 67313, 25.
- θεῖος (adj.) : voir Index IV.
- θειώδως 67312, 27.
- θελεῖν 67292, 4; — 67300, 22; — 67320, 4; — 67321, 8; — 67333, 26.
- θέμιτος 67340, v., 73.
- Θεός : voir Index IV.
- θεοσεβής : voir Index IV.
- θεοφιλεῖα : voir Index IV.
- θεοφιλής : voir Index IV.
- θεραπεία 67294, 4.
- θέσις 67299, 33; — 67302, 8.
- θεσμός 67353, v., A, 35.
- θεσπιλεῖν 67295, 2; — 67321, 3; — 67352, v., 10; v., 1.
- θήκη 67324, v., p. 119.
- θηλὺς 67313, 66.
- θηριώδης 67295, 28.
- θηΐφειν 67322, 9.
- θηήσκειν 67353, v., A, 21.
- θρέμμα 67325, IV, r., 35.
- θρόνος 67353, v., A, 22.
- θυγάτηρ 67169bis, 25; — 67294, 11; 17; — 67300, 2; — 67302, 4; 18; — 67309, 7; — 67311, 5; — 67312, 105; — 67324, 3; — 67325, IV, r., 11; — 67340, v., 11; 28; 75; 76; 80.
- θύρα 67299, 3; — 67302, 16; — 67313, 56.

- θυρίς* 67299, 4.
θυροῦν 67309, 29.
Ἰᾶσθαι 67295, 11.
ἰάσιμος 67295, 5.
ἰασίς 67295, III, 1.
ιατρός: voir Index III.
ιδικός 67299, 48.
ιδικῶς 67169bis, 15; — 67303, 19; — 67310, 8; — 67314, III, 24; 48.
ιδίκτητος 67295, 27.
ιδιοπραγμανεῖν 67295, II, 21.
ἴδιος 67293, 1; — 67295, II, 18; — 67299, 17; — 67300, 10; — 67301, 23; — 67312, 23; 32; 55; 59; — 67314, 17; III, 20; 23; — 67323, 8; — 67324, 18; — 67332, 6; — 67340, v., 46.
ιδιοτικῶς 67309, 36; — 67340, v., 7.
ιδύνειν 67321, 2.
ικάνομαι τὰ σὸ γούνατα, τὰ σὰ γούνατα παρακαλῶ 67331, II, v., 12.
ικανός 67333, 19.
ικανῶς 67279, 23.
ικεσία 67279, 2; v., 1.
ἰλλούστριος 67309, 8; — 67325, III, v., 7; v., 9; 12; VII, v., 25; VIII, v., 24.
ιμάτιον 67339, 11; — 67340, v., 32.
ιματισμός 67340, v., 97.
ἰνδικτιῶν 67169bis, 3; — 67284, 3; v., 1; — 67286, 6; 10; 16; 21; — 67287, 1; 10; — 67289, 1; 5; 9; 17; — 67296, 1; — 67297, 1; — 67300, 1; 7; — 67301, 4; 14; 32; — 67302, 3; 7; — 67303, 3; 12; — 67305, 2; 9; 12; — 67306, 1; — 67307, 1; 6; 8; 11; 12; — 67308, 3; 4; — 67309, 3; 42; — 67311, 1; — 67312, 4; — 67319, 3; 7; 9; 11; 19 *et seq.*; — 67320, 4; B, 8; — 67321, B, 6; — 67325, I, v., 2; 4; v., 2; 14; 21; 30; II, v., 2; 7; III, v., 1; 3; 5; 7; v., 2; 6; 10; IV, v., 5; 18; 40; v., 1; 2; 3; 5; 7; 8; VI, 1; VII, v., 1; 2; 3; 5; 8; v., 2; 5; 7; 10; 14; 17; 19; 24; VIII, v., 2; 3; 5; 16; 17; 20; 25; 26; v., 3; 10; 15; 17; 19; 23; — 67326, 11; — 67327, 3; 9; 11; 17; 19; 25; 26; 34; 40; 42; 46; — 67328, I, 1; 9; II, 1; 9 *et seq.* III-XII; — 67329, 1; — 67330, IV, 1; — 67332, 3; — 67347, I, 6; 7; 12; II, v., 3; — 67353, v., A, 3; — 67359, II, v., 1.
ἵππος 67279, 18.
ἰσομοιρία 67312, 103.
ἴσος 67282, 1; 10; v., 1; — 67295, 16; II, 22; — 67310, v., 4; — 67314, III, 33; — 67340, v., 5; 62; 73; — 67353, v., A, 32.
ἰσχύειν 67290, 3.
ἰσχυρός 67299, 45; 59.
ἴτυς 67303, 14.
ἴφι: voir Index VII.
ἴχνος 67279, 5.
Καγκελλάριος: voir Index III.
κάγῳ 67295, III, 15; — 67305, 22; — 67329, II, 9; 13; — 67353, v., A, 16.
κάδος 67302, 12; — 67314, 13.
καθά 67314, II, 12; III, 18; — 67340, v., 25.
καθάπαξ 67311, 20.
καθάπερ 67169bis, 16; — 67309, 54; — 67314, III, 49; — 67340, v., 73.
καθαρός 67169bis, 31; 42; 70; — 67286, 17; — 67295, 5; II, 7; 18; — 67301, 29; — 67303, 17; — 67309, 33; — 67347, I, 20.
καθαρουργός: voir Index III.
καθαρώς 67314, 23.
καθίσδρα 67321, 7.
καθιστάναι 67279, 9; — 67294, 1; 7; 9; 27; — 67295, III, 11; — 67323, 13; — 67352, v., 6.
καθόδος 67302, 13; — 67309, 28.
καθολικός: voir Index IV.
καθόλου 67169bis, 71; — 67299, 3; 10; 12; 33; 36; — 67313, 41; 59.
καθοσιούν 67320, 2; — 67321, 9; B, 3.
καθώς 67329, 7; 15; II, 15.

- καινός* 67283, II, 9.
καινοτομία 67295, 10; II, 14; 18; 25.
καίπερ 67283, 3.
καίρος 67280, 1; — 67294, 4; 26; — 67295, II, 7; 12; — 67299, 39; — 67308, 3; — 67310, v., 1; — 67312, 27; 45; 55; 82; — 67313, 46; — 67314, III, 1; — 67329, 4; — 67333, 14; 17.
κάκειςτος 67295, III, 16.
κάκιστος 67353, v., A, 34.
κακός 67295, 17; II, 9.
κακοτροπία 67295, 7.
κακοῦν 67295, 12.
κακουργία 67282, 3.
κακοῦργος 67283, 16.
κακῶς 67283, 6.
καλαφάτης: voir Index III.
καλεῖν 67169bis, 51; — 67295, II, 9; — 67300, 8; — 67301, 18; — 67312, 39; 41; 89; — 67313, 35; — 67314, II, 9; — 67325, IV, r., 19; — 67327, 33; — 67328, I, 7; V, 9; VII, 9; — 67331, II, r., 21.
καλλιγράφος: voir Index III.
καλλίνικος 67298, 6; — 67332, 8; — 67340, 68.
καλλιπολις 67169bis, 7; — 67309, 11.
καλός 67169bis, 30; 40; — 67310, 15; — 67340, v., 34.
καμάρα 67309, 22.
καμηλίτης: voir Index III.
κάμηλος 67325, I, v., 9; 10; 11; 12.
κάμοι 67329, II, 12.
καμπανόν 67325, IV, r., 37.
κάμπτρα 67340, v., 79.
κανονικός: voir Index VI.
κανών: voir Index VI.
κάρατος 67359, II, r., 2; VI, 9.
καρπός 67279, 20; — 67300, 7; — 67301, 13; 27; — 67325, IV, r., 17.
καρποφορεῖν 67313, 48.
κᾶσος = casus 67312, 100.
κάστρον: voir Index V.
καταβαλλεῖν 67291, 5; — 67298, 12; — 67307, 10; — 67309, 39; — 67310, v., 3; — 67324, 3; — 67359, III, v., 3; IV, r., 3.
καταβολή 67287, 4; 5; 6; II, 1; 3; 9 *et passim*; IV, 28; — 67291, 8; — 67299, 59; — 67320, B, 8; — 67321, B, 6; — 67325, VIII, r., 20; v., 2; 9; — 67330, II, 16; IV, 2; 4; 9.
κατάγαιος 67309, 22.
καταγράφειν 67169bis, 36.
καταγραφὴ 67359, II, r., 1.
καταδαπανᾶν 67340, v., 27.
καταδέχεσθαι 67329, II, 6.
κατάδικη 67328, III, 32.
κατάθεσις 67301, 20; — 67329, II, 11.
κατακυριεύειν 67309, 47.
καταλαμδάνειν 67282, 5.
καταλείπειν 67295, 24; — 67312, 45; 56; 82; 97; — 67313, 3; — 67340, v., 6; 63; 96.
καταλογαδην 67314, III, 31.
καταλογίζεσθαι 67329, II, 7.
κατάλογος 67321, 2.
καταμένειν 67309, 6.
κατάντικρον 67313, 36.
καταξιοῦν 67291, 5; 9; 11; — 67292, 4; — 67321, 3.
κατάπλους 67293, 3.
κατάστασις 67297, 8; — 67323, 3; 15.
κατατιθεῖναι 67329, 13; II, 4.
καταφρονεῖν 67310, 11; v., 1; 5; — 67353, v., A, 34.
καταφρόνησις 67310, 17; v., 2.
κατέρχεσθαι 67291, 11.
κατέχειν 67290, 10; — 67340, v., 80.
κατοχή 67169bis, 40; — 67282, 6; — 67299, 5; 17.
καυκανοπλόκος: voir Index III.
καυνακοπιός: voir Index III.
κάψιον 67340, v., 39.
κεῖσθαι 67302, 10; — 67312, 39; 42.
κεκτημένος: voir Index III.

- κελεύειν* 67312, 30; 38; 53; 63; 79; 99; 104; — 67324, 5.
κελευσις 67295, III, 5; — 67329, II, 6.
κελλιον 67299, 2; 20; 36.
κεραμοπλάστης: voir Index III.
κεράτιον: voir Index VII.
κέρμα: voir Index VII.
κεφάλαιον 67294, 27; — 67295, 2; — 67299, 61; — 67309, 13; — 67310, v., 12; — 67312, 23; 30; — 67314, 32; II, 11.
κεφαλαιωτής: voir Index III.
κεφαλή 67295, III, 3; — 67322, 1.
κηνστήτωρ: voir Index III.
κηριαπτόριον 67340, v., 77.
κιεώτιον 67340, v., 39.
κιεωτής 67331, II, r., 3.
κινδυρεύειν 67282, 9; — 67299, 22.
κίνδυρος 67169bis, 14; 21; — 67281, 6; — 67299, 63; — 67303, 18; — 67306, 14; — 67310, 7; — 67314, III, 23; 39; — 67320, 5; — 67328, I, 18; II, 18 *et seq.* III-XII; — 67329, 7; 9; II, 3; 4.
κίνησις 67320, 6; — 67321, 10.
κινητός 67295, 29; — 67312, 83; — 67313, 6.
κιστόριον (?) 67340, v., 41.
clarissimus (c) 67329, II, 15.
κλασμός 67340, v., 49.
κλειδοῦν 67309, 29.
κλείς 67302, 17.
κληρικὸς: voir Index IV.
κληρονομία 67312, 88; — 67313, 50.
κληρονομαῖος 67295, 27.
κληρονόμος 67140, 3; — 67294, 19; 25; — 67298, 16; 27; — 67299, 7; 37; — 67306, 11; — 67309, 16; 30; 33; — 67312, 37; 48; 97; 103; 108; 112; — 67313, 62; — 67314, 23; III, 9; 21; — 67324, 2; 3; — 67325, IV, r., 31; VII, v., 8; 23; VIII, v., 22; — 67326, 1; 3; 16; — 67327, 5; 44; — 67340, v., 10; 12; 13; — 67355, I^a.
κλήρος 67295, 27; — 67301, 17; — 67312, 74; — 67313, 33; — 67325, IV, r., 21; — 67327, 3; 9; 16; 24; 39; — 67329, 10; 15; — 67333, 7; 8.
κληροῦν 67294, 17.
κνήκος 67325, I, r., 10; II, r., 3; v., 3.
κοινόν 67281, 1; — 67325, VII, v., 21.
κοινός 67305, 7; 12; — 67311, 11; 17; — 67321, 6; — 67322, 9.
κοινωνία 67311, 12.
κοινῶς 67295, 18; — 67313, 12.
κοίτη 67310, 14.
κοιτών (?) 67302, 11.
κολάζειν 67283, 16.
κολοξόν: voir Index VII.
κόμης: voir Index III.
κομιδή 67320, 4; B, 6; — 67321, B, 5.
κομίζειν 67295, III, 25; — 67314, 12; — 67320, B, 9; — 67321, B, 6.
κομμενταρήσιος: voir Index III.
κομμονιτόριον 67282, 1; v., 1; — 67330, II, 15 (*κομονιδόριον*).
κομφιρματεύειν 67312, 33.
κορακοβρωσία 67353, v., A, 19.
κορυφή 67279, 21.
κοσκιλεύειν 67325, I, v., 27; II, r., 3.
κόσμιον 67340, v., 29.
κοσμίτης 67310, 1; 14.
κουρεύς: voir Index III.
κοῦρσον: voir Index V.
κοῦρσος: voir Index V.
κουφισμός 67347, I, v., 3.
κρατεῖν 67283, 2; — 67295, 11; — 67313, 51; 62; — 67321, 7; — 67324, 9.
κράτιστος 67321, 2.
κράτος 67352, v., 10; v., 1; 7.
Κρείπτων (ὁ): voir Index IV.
κριθή 67307, 5; — 67308, 2; 3; — 67325, I, r., 5; 10 *et seq.*; v., 23; 24; II, r., 5; 27; v., 3; 14; — 67327, 33.
κριλίον 67303, 14.
κρίμα 67294, 28.
κρίνειν 67311, 26.
κρίσις 67305, 21; — 67310, v., 3; — 67314, 25; III, 32; — 67352, v., 11.

- κριτής: voir Index III.
 κροκατός 67339, 18.
 κρωψίς 67340, v., 78.
 κτάσθαι 67329, 15; — 67333, 26.
 κτήμα 67169^{ba}, 45; — 67283, 5; — 67298, 17; 24; 39; — 67300, 8; — 67303, 12; 16; — 67312, 89; — 67313, 19; 24; 35; 47; — 67333, 7; 13; 27; — 67347, I, v., 1.
 κτήσις 67286, 2; 13; — 67299, 18; — 67313, 23; — 67329, 5.
 κτήτωρ: voir Index III.
 κυκλάτος 67279, 18.
 κυκλευτήριον 67299, 11; 35.
 κυκλόθεν 67325, IV, r., 22.
 κυμινοπώλης: voir Index III.
 κύπα 67309, 23.
 κυρά 67279, 7.
 κυριακή: voir Index IV.
 κυριεύειν 67313, 52; — 67324, 9.
 κύριος 67287, 15; IV, 5; 8; 16; — 67290, 11; — 67291, v.; — 67295, 8; — 67298, v., 26; — 67299, 28; — 67300, 18; — 67301, 34; — 67302, 17; — 67303, 21; — 67305, 4; — 67306, 16; — 67309, 51; — 67310, v., 9; — 67311, 29; — 67313, 26; — 67314, III, 41; — 67322, 3; — 67324, 14; — 67325, IV, r., 41; VI, 2; — 67330, III, 4; — 67353, v., A, 36.
 κυριότης 67169^{ba}, 40.
 κυρίως 67169^{ba}, 68; — 67309, 16; — 67331, II, r., 5.
 κύρος 67312, 33.
 κωδικίλλος 67312, 24; 29; 31; 32.
 κωδίκιον 67140, 2.
 κῶδιξ 67329, 10.
 κώμη 67169^{ba}, 26; 43; 72; — 67279, 3; v., 1; — 67280, 7; B, 1; v., 1; — 67281, 3; 4; — 67282, 3; 5; — 67283, 1; 6; 8; II, 1; 2; II, 1; 2 *et passim*; — 67284, 1; 3; — 67286, 1 *et passim*; — 67287, 1; — 67291, 2; — 67295, II, 20; — 67296, 2; 4; 8; — 67297, 2; 3; 8; — 67298, v., 40; 41; — 67300, 4; 5; — 67301, 6; 10; 18; — 67303, 4; 5; 8; 10; — 67306, 2; 4; — 67307, 2; — 67313, 4; 20; 38; 54; — 67314, 10; II, 8; — 67320, B, 1; — 67321, B, 1; — 67323, 2; 3; 4; 6; 11; — 67325, II, r., 8; 10; III, v., 2; IV, r., 6; 9; 13; 21; — 67326, 6; 10; — 67327, 9; 16; 24; 33; 39; — 67328, I, 2; 3; II, 2; 3 *et seq.* III-XII; — 67329, 4; 5; 6; 7; 8 *et passim*; II, 2; 4; 5 *et passim*; — 67332, 5; — 67334, 7; — 67335, 1; — 67347, I, 5; 7; — 67354, II, 4; — 67359, II, r., 1; 3; 4 *et seq.*; III, r., 1 *et seq.*; v., 1; V, r., 8; 9.
 κωμητικόν: voir Index VI.
 Λαγχάνειν 67313, 30; 33; 53; 64.
 λάκκος 67299, 11; 34; — 67300, 8; 17; — 67313, 39.
 λαλεῖν 67323, 2.
 λαμβάνειν 67290, 9; — 67300, 16; 18; — 67306, 7; — 67314, 13; — 67323, 10; — 67353, v., A, 20.
 λαμπρός 67294, 6; — 67327, 5; — 67353, v., A, 26.
 λαμπρότατος 67169^{ba}, 3; 4; 5; 36; — 67279, 14; 15; 16; — 67283, 2; — 67290, 2; 6; — 67295, 1; — 67298, 4; 15; 27; 35; 39; — 67299, 7; 13; 26; — 67302, 3; — 67305, 2; 4; — 67309, 3; 6; — 67311, 1; — 67312, 4; — 67313, 25; — 67320, 1; — 67322, 3; — 67327, 13; 21; 26; — 67353, v., A, 3.
 λάρνακα, κιβωτόν 67331, II, r., 3.
 λατόμος: voir Index III.
 λαφυραγωγός 67283, 11.
 λάχανον 67325, I, r., 23; 27; v., 1; 4; 5 *et seq.*; II, r., 3; 4; v., 3.
 λέγειν 67289, 4; — 67295, 12; — 67301, 17; — 67319, 17; — 67323, 7; — 67327, 16; 17; — 67329, 14; II, 2.
 legere 67280, 5; 6; — 67320, 6; 7; — 67321, 11; 12.

- λέξις* 67311, 10.
λεψάνη 67289, 11; — 67300, 15; — 67347, II, v.
ληγάτον 67312, 110; — 67314, 33; II, 5; III, 18; 26.
λήγειν 67303, 3.
λήμα 67287, IV, 28; — 67314, III, 34.
λημματισμός 67314, 14.
λίβελλος 67295, 1; 8; II, 17; 22; 24.
λιβικός 67325, IV, r., 20; 27; — 67328, IX, 10.
λιούφος: voir Index III.
λίτρα: voir Index VII.
λίτρον 67325, II, v., 23; VIII, r., 17.
λίψη 67169bis, 50; — 67302, 12; — 67325, IV, r., 30.
λογίζεσθαι 67295, 21; III, 6; — 67300, 7; — 67301, 13; — 67302, 7; — 67328, I, 8; II, 8 *et seq.* III-XII.
λόγιος 67169bis, 4; — 67294, 18; 19; 24.
λογισμός 67299, 29; — 67312, 12; 13; 52; — 67353, v., A, 5.
λογιστήριον 67169bis, 73; — 67309, 5; 10; — 67329, 8; II, 5.
logisterium 67329, 14; II, 12.
λόγος 67169bis, 15; 19; 27; 59; — 67279, 26; — 67280, B, 2; — 67284, 2; 5; 6; — 67285, 2; — 67287, 1; — 67289, 1; — 67291, 3; 6; — 67295, 14; 16; III, 29; — 67298, 13; — 67299, 56; — 67302, 14; — 67303, 17; — 67305, 25; — 67306, 9; — 67308, 2; — 67309, 21; — 67310, 12; 15; v., 2; 13; — 67311, 18; — 67313, 22; — 67314, III, 25; 48; — 67325, I, r., 1; 28; v., 1; 8; 13; 20; II, r., 1; 11; v., 1; 14; 15; IV, r., 36; VIII, r., 7; v., 2; 8; — 67329, 6; 7; 10; II, 4; 6; 8; 9; 13; 14; — 67339, 1; — 67340, 38; — 67347, I, v., 1; — 67359, II, r., 2; V, r., 7; VI, 1; 9; 10; 11.
λοιδορεῖν 67353, v., A, 34.
λοιμός 67283, 9.
λοιπός 67285, 2; 3.
λοιπόν 67287, IV, 29; — 67289, 11; 12; 15; 16; 19; — 67295, 23; — 67306, 9; — 67311, 18; — 67325, I, r., 14.
λοιπός 67280, B, 11; — 67288, V, 6; — 67312, 49; — 67324, 13; — 67329, II, 7; — 67330, II, 10; — 67353, v., A, 15.
λυμαίνειν 67283, 5.
λυπεῖν 67322, 6.
λύσις 67306, 8; 15.
λυσιτελεῖν 67321, 7.
λύχνος 67340, v., 77.
λωτικός 67339, 16.
Μά 67322, 1.
μάγειρος: voir Index III.
μακάριος 67279, 12; — 67294, 17; — 67300, 3; — 67301, 7; — 67303, 9; — 67306, 5; — 67309, 4; — 67312, 74; 76; 109; 111; — 67313, 8; 18; — 67326, 1; 45; — 67332, 4; — 67333, 16; 20; — 67340, v., 44.
μακρογρηραία (subst.) 67314, III, 27.
μακρογρηρᾶν 67294, 18.
μαλακία 67314, III, 29.
μάλιστα 67333, 17; — 67353, v., A, 31.
μᾶλλον 67295, 28; — 67333, 18.
μάμμη 67312, 44; 88.
μανθάνειν 67298, v., 26.
μαρτυρεῖν 67295, 17; II, 4; — 67302, 20; — 67303, 24; 25; — 67306, 18; 19; — 67321, 6; — 67324, 18; 19; 20; — 67325, IV, r., 45; — 67328, III, 30; IV, 30; V, 29; VII, 27; 28; VIII, 26; 28; IX, 30; 32; X, 28; 29; XI, 28; 30; XII, 30; 31.
μάρτυς 67309, 52; — 67311, 30; — 67312, 16; — 67314, III, 44; — 67324, 11.
μάρτυς au sens religieux: voir Index IV.
μά(τιον): voir Index VII.
μεγάθυμος 67289, v., 1.
μέγαιρος 67353, v., A, 11.
μεγαλόπολις 67280, 3; B, 8; — 67281, 14.
μεγαλοπρεπέστατος 67140, 1; — 67281, 1; — 67300, 14; — 67321, 1; — 67325, I, v., 31; VII, r., 9; VIII, r., 26.

μεγαλοπρεπής 67169bis, 6.
 μέγας 67169bis, 17; — 67279, 4; — 67280, B, 11; — 67287, 17; — 67295, 13; — 67311, 27; — 67314, II, 16; — 67325, IV, r., 3.
 μείζων 67169bis, 21.
 μειοῦν 67294, 2.
 μελάθρον, οἶκον 67331, I, r., 2.
 μέλας 67339, 13; 16.
 μελετᾶν 67331, II, r., 10.
 μελι 67330, II, 1.
 μελισσοργός: voir Index III.
 μέλλειν 67300, 7; — 67308, 3; — 67312, 9; — 67350 a, 7; 11; — 67351, 8; — 67353, v., A, 32.
 μέλντων, μελετώντων 67331, II, r., 10.
 μέψις 67280, 2; — 67295, III, 8; — 67310, v., 3.
 μένειν 67292, 7; — 67296, 11; — 67297, 8; — 67298, 25; — 67299, 46; — 67312, 102; — 67328, I, 20; II, 19 *et seq.* III-XII; — 67329, 7.
 μέντοι 67305, 13; — 67310, 14; v., 4; — 67314, 30; — 67323, 6.
 μερίς 67340, v., 75.
 μέρισις 67302, 10.
 μερισμός 67313, 16; 27; 51; — 67314, III, 35.
 μέρος 67295, 22; — 67298, 11; — 67299, 16; 41; 42; 45; 48; 54; 55; 67; — 67302, 8; 18; — 67309, 26; 28; — 67310, v., 8; — 67311, 5; 8; 23; 28; — 67313, 5; 31; — 67314, 15; III, 23; 45; — 67325, II, v., 15; III, r., 7; v., 8; 9; 11; 12; VII, r., 6; VIII, r., 22; — 67327, 39; 40; 44; — 67340, 67; v., 6; 72.
 μεσιτεία 67313, 24.
 μεσίτης(?) 67169bis, 61.
 μεσολαεῖν 67312, 20.
 μέσος 67350 a, 3; 11.
 μεστοῦν 67279, 19.
 μεταδιδόναι 67340, v., 26.

μετακαλῶς(?) 67295, III, 4.
 μεταθέεις 67295, II, 9; — 67329, 4; 8; 15; II, 3.
 μεταλαμβάνειν 67295, III, 34.
 μεταλλαγῆ(?) 67140, 8.
 μεταλλάττειν 67312, 11.
 μεταμελεῖσθαι 67340, v., 94.
 μεταξὺ 67299, 15; — 67305, 18; — 67310, 5; — 67313, 17; 28; 51; — 67314, 14.
 μετάπτωσις(?) 67140, 8.
 μετασχηματίζειν 67299, 19.
 μετατιθέναι 67295, 29; II, 21.
 μεταφορά 67303, 18.
 μετιπιέναι 67314, III, 16.
 μετρεῖν 67286, 1; 12; — 67325, II, r., 6; III, v., 1; — 67347, I, 1; 17.
 μέτριος 67295, 13.
 μετρίότης 67305, 11; — 67310, 11.
 μετρίως 67283, 7.
 μέτρον 67280, 3; B, 2; 7; — 67291, 8; — 67300, 14; — 67308, 4; — 67320, B, 1; — 67321, B, 1; — 67325, I, v., 26.
 μέχρι 67282, 3; — 67295, III, 13; 29; — 67312, 46; — 67313, 9; — 67340, 45; — 67353, v., A, 13.
 μηδαμῶς 67297, 8; — 67305, 15; — 67310, 13; — 67328, I, 13; II, 12 *et seq.* III-XII.
 μηθέτερος 67299, 42.
 μήκιστος 67314, III, 14.
 μήν 67291, 8; — 67302, 7; — 67305, 9; 11; 13; 17; 19; 20; — 67309, 39; 42; — 67314, III, 16; — 67321, 9; B, 3; — 67325, I, v., 30; II, v., 17; 19; 21; 22; VII, r., 8; VIII, r., 26; — 67328, I, 9; II, 9 *et seq.* III-XII.
 μηνύειν 67295, 8; II, 3; 18; 20.
 μηνυσις 67295, II, 23.
 μήτηρ 67169bis, 8; 25; — 67279, 17; 18; — 67300, 5; — 67301, 8; — 67302, 4; — 67303, 4; 8; — 67305, 3; 5; — 67306, 2; 5; — 67309, 4; — 67311, 6; 9; — 67312, 44; 88; 109; — 67313, 25; —

67314, 3; 15; III, 13; IV, *v.*, 7; —
67327, 40; — 67328, II, 3 *et seq.* III-XII.
μητρῶος 67295, 26.
μηχανή 67295, 4.
μιαϊφονία 67283, 9.
μικρός 67280, 3; B, 10; — 67301, 11; —
67303, 5; — 67311, 27; — 67314, II,
16.
μίμησις 67280, B, 1; — 67329, II, 5; 10.
μιμησκειν 67295, III, 7.
μισθός 67300, 17; — 67303, 7; 17; —
67305, 14; — 67325, IV, *r.*, 36; —
67330, II, 24; — 67352, *v.*, 5.
μισθοῦν 67300, 6; 19; — 67301, 12; —
67302, 6; 18; — 67303, 11; 22; —
67325, IV, *r.*, 16; 42.
μισθωσις 67300, 18; — 67301, 34; —
67302, 17; 20; — 67303, 24; 25; —
67325, IV, *r.*, 45; — 67327, 10; 24.
μισθωτής 67279, 11; — 67303, 4; — 67325,
IV, *r.*, 9; 15; — 67359, III, *r.*, 11; 12;
13; *v.*, 1; 2; VI, 2; 6.
μισθωτικός 67303, 21; — 67325, IV, *r.*, 41.
μισσοπύνηρος 67279, 10.
μυεία 67295, III, 34.
μνήμη 67169bis, 6; — 67279, 7; — 67294,
6; — 67297, 4; — 67300, 3; — 67301,
7; — 67303, 9; — 67309, 8; 25; —
67311, 5; — 67312, 6; 78; — 67313, 37;
— 67326, 2; — 67327, 5; 45; — 67332,
4; — 67333, 16; — 67340, *v.*, 9; 44; 45.
μνημονεύειν 67298, 28; 33; — 67299, 30.
μόδιον : voir Index VII.
μόδιος : voir Index VII.
modius : voir Index VII.
μοῖρα 67313, 15; — 67314, 17; 34; III, 20;
— 67340, *v.*, 16; 62; 73; — 67353, *v.*,
A, 15.
μοιχός 67295, 21.
μολύνειν (?) : voir Index III.
μονάζων : voir Index IV.
μοναστήριον : voir Index IV.
μοναχικός : voir Index IV.

μονή 67296, 7; — 67297, 7; — 67313, 39;
— 67328, I, 6; II, 6 *et seq.* III-XII; —
67332, 9; — 67340, 46.
μονήρης 67294, 15; 17.
μόνον 67169bis, 73; — 67279, 16.
μόνος 67283, 12; — 67286, 7; 18; — 67295,
24; 28; — 67299, 55; — 67303, 11; 12;
16; — 67309, 31; 37; 43; 46; —
67319, 21; 23; 24; — 67325, I, *v.*, 30;
IV, *r.*, 17; VII, *r.*, 8; *v.*, 6; 10; —
67340, *v.*, 64; 124; — 67353, *v.*, A, 7;
14.
Μοῦσα 67295, 19.
μουσεῖον 67295, 15.
μοῦσθος 67325, I, *v.*, 13.
μοχθηρία 67333, 14.
μοχθηρός 67333, 17.
μυροθήκη 67324, *v.*, p. 119.
Ναῦλον : voir Index VI.
ναύτης : voir Index III.
ναυτικόν : voir Index VI.
νειλῶος 67313, 36.
νεομηνία 67291, 8; — 67302, 7; — 67309,
42.
νέος 67295, 15; 30.
νεοφύτιος 67333, 27.
νεύειν 67302, 11; 12; — 67309, 22.
νήμα 67339, 1.
νήπιος 67279, 27.
νήσος 67313, 44.
νικᾶν 67295, II, 16; — 67296, 6; — 67297,
6; — 67328, I, 5; III, 7; IX, 7; XII, 7.
νίκη 67169bis, 34; — 67295, II, 16; —
67298, 5; — 67299, 52; — 67328, II, 5
et seq. III-XII; — 67332, 7; — 67340,
68.
νοεῖν 67312, 11.
νομή 67295, 6; 25; 26; II, 3; 14; 19; 21;
— 67309, 34; 36; — 67325, IV, *r.*, 38.
νόθος 67353, *v.*, A, 17.
νομικός : voir Index III.
νόμιμος 67282, 8; — 67294, 8; — 67295,
23; 27; II, 13; — 67310, 2; *v.*, 4; —

- 67314, 11; — 67312, 16; — 67313, 29;
— 67340, v., 8.
νομίμως 67340, v., 94.
νόμισμα: voir Index VII.
νομισμάτιον: voir Index VII.
νόμος (loi) 67169bis, 33; — 67283, 9; —
67295, 3; 11; II, 8; 9; 23; III, 27; —
67312, 20; 28; 33; — 67314, 26; —
67321, 3; — 67324, 13; — 67353, v., A,
14; 33.
νόμος (géogr.) 67169bis, 27; 43; — 67279,
3; v., 1; — 67289, 1; — 67296, 2; 4;
— 67297, 2; 4; — 67300, 4; 5; — 67301,
6; 11; — 67303, 5; 6; — 67306, 3; —
67312, 40; 42; 57; — 67314, 11; —
67325, IV, r., 10; — 67328, I, 2; II,
2 et seq. III-XII; — 67329, 4; 5; II, 2;
— 67332, 5; — 67352, v., 2.
νοσοφαρής 67353, v., A, 12.
νοσοκομείν 67314, III, 29.
νόσος 67314, 26.
νοτάριος: voir Index III.
νοτινός 67283, II, 5; — 67301, 9; — 67325,
IV, r., 30.
νότος 67169bis, 48; — 67325, IV, r., 24.
νομεράριος: voir Index III.
νῦν 67282, 4; — 67292, 3; 4; — 67294,
16; — 67295, III, 4; 32; — 67298, 20;
— 67299, 1; 35; — 67303, 5; 20; —
67305, 4; — 67309, 50; — 67310, v.,
12; — 67314, 19; — 67312, 102; —
67313, 16; 46; 48; 52; — 67314, 18;
III, 47; — 67321, 3; — 67329, 7; 10;
— 67340, v., 75; — 67353, v., A, 16.
νού 67340, v., 96.
Ξάνος 67295, 22; — 67300, 17.
ξηρός 67279, 19; — 67325, I, v., 8.
Ξυλινοεαστάκιον 67303, 15.
Ὀεολός: voir Index VII.
ὀδός 67169bis, 48.
ὄθεν 67279, 21; — 67283, 11; — 67295,
12; — 67310, 3; — 67352, v., 9.
ὀθλιον 67340, v., 33.
οἴεσθαι 67314, 13; — 67312, 50; — 67353,
v., A, 9.
οἰκεῖν 67295, 13; — 67301, 9.
οἰκεῖος 67169bis, 14; — 67294, 19; — 67312,
81; — 67320, 2; — 67329, 7; 11; II,
3; 4.
οἰκειοῦν 67295, 4; 6.
οἰκειώτης 67291, 10.
οἴκημα 67283, 16; — 67313, 5; — 67340,
v., 48.
οἰκήσις 67295, 19; — 67302, 14; — 67309,
30.
οἰκητικός 67312, 66.
οἰκία 67302, 8; 18; — 67303, 18; — 67309,
23; 45; — 67312, 66; 67; — 67313,
53; 58; — 67314, 2; II, 7; — 67340,
v., 97.
οἰκονομεῖν 67298, 20. — Voir Index IV.
οἰκονομία 67298, 22; — 67340, v., 49.
οἰκονόμος: voir Index IV.
οἰκόπεδον 67312, 67.
οἶκος 67294, 17; — 67295, 29; II, 5; —
67299, 31; 38; 49; — 67309, 25; —
67310, v., 6; — 67331, I, r., 2.
οἰκουμένη (ἡ) 67295, II, 16; — 67297, 6; —
67299, 52.
οἰκουμηνικός 67279, 22; — 67353, v., A, 28.
οἰκουρά 67310, 18.
οἶκτος 67295, III, 13.
οἰνόςκρεον 67320, B, 2; 11; — 67321, B, 7;
9; 10; 11.
οἰνοπράτης: voir Index III.
οἶνος 67279, 19; 21; — 67287, IV, 12; 18;
22; 27; — 67314, 12; — 67324, 4; —
67325, I, v., 13; — 67330, II, 7; 25;
III, 12.
οἶος δήποτε 67169bis, 54; — 67283, 8; —
67294, 7; — 67295, 26; II, 15; —
67296, 10; 11; — 67297, 10; — 67298,
11; — 67304, 2; — 67305, 16; 21; —
67306, 12; — 67309, 35; — 67310, 17;
— 67314, 25; 26; — 67312, 100; —
67313, 34; — 67314, 24; 25; II, 14;

- 15; III, 27; — 67334, 8; — 67340, 37; v., 8.
- ὄβος τε 67295, III, 31.
- ὄκνεῖν 67283, 5; — 67322, 5.
- ὄλγος 67294, 4; — 67333, 13; — 67340, v., 73.
- ὄλιγαρεῖν 67322, 3.
- ὄλκῆ 67295, 31; — 67340, v., 29.
- ὄλοκληρος 67169bis, 46; 53; — 67299, 32; — 67302, 8; — 67309, 22; 27; — 67313, 53; — 67325, IV, r., 19; 23; — 67327, 44.
- ὄλλυμα (?) 67283, 9.
- ὄλοπίναρος 67340, v., 31.
- ὄλος 67295, II, 7; — 67311, 14; — 67314, III, 17; 30; — 67354, II, 5.
- ὄμηρος 67295, III, 3; — Fragments d'une scolie sur l'Iliade (II, 414-421; XVIII, 412-477), 67331.
- ὄμιλεῖν 67311, 23.
- ὄμμα 67295, III, 33.
- ὄμματωρῦζία 67353, v., A, 19.
- ὄμνύει 67296, 5; 17; 18; — 67297, 5; — 67314, III, 10; — 67328, I, 4; 22; II, 21 et seq. III-XII; — 67340, v., 46.
- ὄμογνήσιος 67169bis, 18; — 67302, 5; — 67314, III, 8.
- ὄμοίτης 67310, 10; — 67329, II, 8.
- ὄμοίως 67285, 3; 4; — 67287, 5; 8; II, 2; IV, 7; 13; 22; — 67299, 4; — 67313, 65; — 67319, 5; — 67325, II, r., 4; v., 19; 21; 23; IV, v., 2; 4; VII, v., 5; 11; 14; VIII, r., 10; 11; 12; 13; 18; — 67329, 12; 17; — 67330, II, 16; 23.
- ὄμολογεῖν 67169bis, 16; 24; — 67296, 4; 15; — 67297, 5; — 67298, 12; 18; 37; — 67299, 37; 41; 68; — 67300, 6; 18; — 67301, 11; 34; — 67302, 6; 17; — 67303, 10; 21; — 67305, 6; 27; — 67306, 9; 16; — 67309, 9; 55; — 67310, 4; 8; v., 9; 10; 13; — 67311, 10; 18; 31; — 67313, 30; 31; — 67314, III, 22; 45; — 67324, 16; — 67325, IV, r., 13; 41; — 67328, I, 4; 21; II, 4; 20 et seq. III-XII; — 67332, 6; 7; — 67340, 54; 71.
- ὄμολόγημα 67169bis, 13; — 67299, 47.
- ὄμολογία 67169bis, 29; — 67294, 21; 24; — 67298, 10; — 67299, 60; — 67303, 21; — 67305, 24; — 67311, 3; 7; — 67314, III, 7; 41; — 67325, IV, r., 41.
- ὄμόνοια 67314, III, 40.
- ὄμονομίας (monument public ou église à Antinoé) 67309, 24.
- ὄμοούσιος: voir Index IV.
- ὄμότυπος 67311, 3; — 67324, 15.
- ὄμοῦ 67299, 1; — 67301, 33; — 67305, 18; — 67309, 13; — 67325, II, v., 14; — 67329, II, 10.
- ὄμόφυχος 67295, 22.
- ὄνίνασθαι 67299, 54.
- ὄνομα 67140, 3; 4; 5; 6; 7; 11; 12; 13; — 67295, 21; — 67300, 2; — 67306, 5; — 67313, 66; — 67325, II, r., 6; III, v., 1; 4; IV, v., 3; 4; 5; VII, v., 6; 8; 12; 14; VIII, r., 8; 15; v., 1; — 67329, 11; 12; 16; 17; — 67333, 27; — 67353, v., A, 7.
- ὄνομάζειν 67353, v., A, 15.
- ὄξος 67289, 11.
- ὄπίσσωτρον 67279, 20.
- ὄπλον 67321, 2; — ὄπλα πάντα τὰ χαλκώματα, 67331, II, r., 4.
- ὄπóταν 67296, 8; 12; — 67309, 17; — 67310, 7; — 67328, I, 13; II, 13 et seq. III-XII; — 67334, 8.
- ὄπότερον 67295, 20.
- ὄπότερος 67299, 53.
- ὄπου 67340, 18; 44.
- ὄπτίον: voir Index V.
- ὄραῖν 67282, 8; — 67291, 4; — 67294, 13; — 67313, 46.
- ὄρβιοπάλης: voir Index III.
- ὄργανον 67307, 4; — 67319, 23.
- ὄρβος 67169bis, 31; — 67299, 29; — 67353, v., A, 5.

ἐρθῶς 67324, 14; — 67353, v., A, 21.
 ἐρρίζειν 67333, 6; — 67340, v., 76; 122.
 ἔριον 67169bis, 71; — 67300, 9; — 67313,
 42; — 67325, IV, r., 22.
 ἔριστός 67353, v., A, 30.
 ἔρριζειν 67295, II, 15.
 ἔρκος 67169bis, 34; — 67295, II, 22; —
 67296, 13; 17; 18; — 67314, III, 3; 10;
 34; — 67328, I, 18; 23; II, 17; 21 *et*
seq. III-XII; — 67340, 71; v., 45.
 ἔρκουν 67295, II, 21.
 ἔρμαῖν 67169bis, 26; — 67294, 3; — 67300,
 5; — 67302, 4; — 67305, 3; 6; —
 67309, 5; 9; — 67311, 9; — 67312, 7;
 — 67328, III, 5; VI, 5; VIII, 3.
 ἔρος: voir Index IV.
 οὐγκία: voir Index VII.
 οὐδαμῶς 67295, 17.
 οὐδέποτε 67283, 4.
 vir (v) 67329, II, 15.
 οὐλ...: voir Index III.
 οὐνομα 67314, III, 8.
 οὐράνιος 67295, II, 16; — 67296, 5; —
 67297, 5; — 67328, I, 4; III, 7; IX, 7;
 XII, 7; — 67353, v., A, 27.
 οὐτως 67289, 2; — 67291, 10; — 67295,
 III, 20; — 67298, 35; — 67299, 59;
 67; — 67300, 22; — 67309, 18; — 67310,
 v., 12; — 67311, 11; — 67312, 51; —
 67314, III, 45; — 67319, 2; — 67321,
 B, 8; — 67324, 14; — 67325, I, r., 3;
 v., 3; 22; II, r., 2; 12; v., 2; — 67329,
 13.
 ἐφείλειν 67292, 2; — 67308, 1; — 67310,
 4; — 67314, II, 4.
 ἔφλημα 67309, 35.
 ἔχθος 67313, 45.
 ἐχλεῖν 67291, 11; 12.
 ἔψις 67299, 2; 18; 21.
 Παγαβός 67310, 13.
 παγάρχης: voir Index III.
 παγαρχία 67283, 2; — 67295, 10.
 παγαρχικός 67354, II, 2.

παγάρχος: voir Index III.
 παιδάριον 67279, 26.
 παιδεία 67295, 14; 16.
 παιδευσις 67329, 7; II, 3.
 παιδευτήριον 67309, 10.
 παῖς 67294, 8; 12; — 67327, 22; 27; 37;
 42; 47.
 πάκτον 67298, 29; 40.
 πάκτων 67330, II, 19.
 πακτωνοποιός: voir Index III.
 πάλαι 67295, III, 3; — 67329, 4.
 παλαιός 67295, 16; III, 28; — 67325, IV,
 r., 22.
 παλάτιον 67320, 1.
 πάλιν 67279, 16.
 παλλατῖνος: voir Index III.
 πάμπολυς 67340, v., 27.
 πανάεθλος: voir Index IV.
 πανευσεβής: voir Index IV.
 πανοὔργος 67295, 28.
 πάνσεπτος 67313, 37.
 πάντα (τὰ) 67293, v.; — 67295, III, 18.
 παντάθλιος 67354, II, 4.
 πανταχόθεν 67281, 5; — 67283, 11; —
 67329, II, 9.
 πανταχοῦ 67299, 61; — 67306, 16; —
 67309, 51; — 67310, v., 9; — 67311,
 30; — 67314, III, 42; — 67328, I, 20;
 II, 20 *et seq.* III-XII; — 67353, v., A,
 36.
 παντελής 67169bis, 39; — 67311, 19; —
 67313, 52; — 67353, v., A, 17.
 παντελῶς 67294, 22; — 67314, III, 12; —
 67352, r., 6.
 πάντη 67169bis, 52; — 67283, 11; —
 67325, IV, r., 33; — 67353, v., A, 31.
 πάντοθεν 67169bis, 52; — 67325, IV, r.,
 33.
 παντοῖος 67169bis, 15; — 67309, 15; 33;
 — 67312, 60; 61; — 67314, 9; III, 9;
 24; — 67329, 6; 8; 9; 15; II, 6.
 πάντως 67290, 11; — 67291, 8; — 67295,
 24; II, 8; 10; III, 14; — 67323, 17.

πάνυ 67292, 6; — 67322, 3.
 πανύψιστος: voir Index IV.
 παραβαίνειν 67298, 9; — 67299, 46; 53;
 62; — 67314, III, 5.
 παράβασις 67299, 56; — 67314, III, 3; 33.
 παραβάτης 67314, III, 2.
 παράγειν 67328, XII, 17; — 67347, I, v., 5.
 παραγίγνεσθαι 67329, 7.
 παράγραφος 67310, v., 4.
 παράδεισος 67140, 4; 7; 10; 11; 13; 14.
 παραδιδόναι 67169bis, 37; — 67296, 9; 12;
 — 67297, 9; — 67302, 16; — 67309,
 37; — 67321, 5; — 67322, 1; 7; —
 67328, I, 14; II, 14 *et seq.* III-XII; —
 67334, 10.
 παράθυρον 67313, 57.
 παραινείν 67295, III, 16.
 παραινέσις 67295, III, 1.
 παρακαλεῖν 67283, II, 1; 2 *et passim*; —
 67329, II, 12; 13; 14; — 67331, II, v.,
 12; — 67352, v., 9.
 παρακατάσχεσις 67295, II, 9.
 παρακατέχειν 67309, 45.
 παρακάτω 67309, 24.
 παράκλησις 67312, 15.
 παρακολουθεῖν 67294, 2; — 67320, 6; —
 67321, 10.
 παρακούειν 67340, 17.
 παραλαμβάνειν 67295, 28; — 67298, 22; —
 67303, 20; — 67313, 49.
 παράλογος 67295, 17.
 παραμένειν 67294, 5; — 67296, 8; — 67305,
 4; — 67328, I, 10; II, 10 *et seq.* III-
 XII; — 67334, 7.
 παραμυθία 67309, 31; — 67314, 4; 28.
 παραναγιγνώσκειν 67324, 12.
 παρᾶνυ 67169bis, 49.
 παραπέμπειν 67282, 4; — 67299, 24.
 παρασκευάζειν 67169bis, 19; — 67279, 18;
 — 67294, 24; — 67321, 2; — 67323,
 10; — 67324, 10.
 παράστασις 67328, I, 12; II, 12 *et seq.* III-
 XII.

παράταξις 67321, 2.
 παρατρέπειν 67295, III, 7.
 παραυτά 67322, 10; — 67323, 18.
 παραφέρειν 67296, 9; — 67297, 9; — 67328,
 I, 14; II, 13 *et seq.* III-XII; — 67334, 9.
 παραφυλακή 67321, 4; — 67328, I, 11; II,
 11 *et seq.* III-XII; — 67359, VI, 1; 11
 (παραφυλλαγή).
 παραφύλαττειν 67299, 44; — 67314, II, 4;
 — 67329, II, 9; — 67340, v., 62.
 παραχαράττειν 67353, v., A, 20.
 παραχρήμα 67280, 4.
 παραχωρεῖν 67169bis, 37; 66; — 67313, 22;
 — 67340, 6.
 παρείναι 67169bis, 8; 9; 13; 19; 20; —
 67283, II, 18; 20; — 67294, 20; 26;
 29; — 67298, 41; — 67299, 60; — 67302,
 7; — 67303, 12; 16; 24; 25; — 67305,
 9; — 67307, 7; — 67309, 42; 44; —
 67311, 7; 17; 29; — 67314, III, 7; 41;
 44; — 67319, 20; — 67320, 3; B, 4;
 — 67321, 9; B, 4; — 67327, 43; 46;
 — 67328, I, 9; II, 9 *et seq.* III-XII; —
 67329, 14; 15; II, 2; 3; 5; 9; 11.
 παρενοχλεῖν 67294, 20.
 παρέξ 67313, 9.
 παρέρχεσθαι 67280, B, 1; — 67290, 6; 8;
 — 67301, 31; — 67302, 7.
 παρέχειν 67289, 15; — 67295, II, 8; —
 67296, 13; — 67300, 11; 15; — 67301,
 24; — 67305, 23; — 67309, 16; —
 — 67310, 6; v., 2; — 67311, 27; —
 67314, III, 14; 32; — 67320, 3; B, 5;
 — 67321, B, 2; — 67322, 2; — 67328,
 I, 17; II, 16 *et seq.* III-XII; — 67340,
 37; v., 26; 27; 46.
 παρηγορεῖν 67314, III, 28.
 παρθενία 67310, 3.
 παριστάναι 67279, 22; — 67312, 35; —
 67352, v., 10.
 πάρδος 67309, 28.
 παρορᾶν 67279, 16; — 67314, 27; III, 28.
 παρούσια 67292, 7; — 67312, 15.

- παροχή* 67283, 5.
πάσχειν 67311, 15.
πατήρ 67294, 4; 6; 7; — 67295, 14; 15; 18; 20; 22; 23; 26; II, 6; — 67303, 22; — 67314, 8; — 67327, 40; — 67340, v., 42; — 67353, v., A, 16. — Voir Index IV.
πατριός: voir Index III.
πατρικός 67353, v., A, 34.
πατρίς 67295, 21; 22; — 67352, v., 3.
πατροκατία 67353, v., A, 11.
πατρολόος 67353, v., A, 7.
πατρῶος 67295, 26; II, 3; — 67312, 66; — 67352, r., 4.
πειδὸς 67169bis, 72; — 67301, 9; 17; — 67303, 4; — 67313, 38; — 67325, IV, r., 20; — 67326, 9; — 67327, 3; 8; 15; 23; 33; 39; — 67328, III, 10; VIII, 8; — 67329, 4; 5; 10; 12; 15; 17; — 67359, III, v., 4; 5; IV, r., 1; 2; 4; 5; v., 1; 2; VI, 2.
πειθεῖν 67295, III, 29; — 67299, 26; — 67301, 11; — 67303, 11; — 67310, v., 10; — 67312, 84; — 67322, 5; — 67324, 12; 17; — 67325, IV, r., 16.
πειρα 67353, v., A, 11.
πειράσθαι 67294, 23.
πεκούλιον 67312, 101; 102; — 67313, 68; — 67314, 20; 29; 33; III, 18.
πέμπειν 67290, 2; — 67292, 3; 4; 8; — 67293, 1; — 67295, II, 23; — 67322, 8; 10; — 67356, 2; — 67359, II, r., 1.
πένης 67295, III, 9.
πενθερός 67325, II, v., 11.
πειχιρός 67295, III, 15.
πεπώνιος 67339, 6.
πέρας 67299, 68; — 67309, 53; — 67314, III, 46; — 67321, 5.
περιεἰσθαι 67298, 2.
περιελεπτος 67279, 7.
περιέλημα 67279, 20; — 67303, 14.
περίελος 67296, 10; — 67297, 9; — 67328, I, 15; II, 14 et seq. III-XII; — 67334, 10.
περιγραφή 67169bis, 33; — 67299, 28; — 67304, 2; — 67314, 25.
περιεῖναι 67294, 11; 16; — 67340, v., 95; — 67353, v., A, 21.
περιέρχασθαι 67283, 10; — 67312, 72; 73; — 67314, 15; — 67340, v., 7.
περιέχειν 67312, 23.
περικεῖσθαι 67299, 50.
περιλείπειν 67294, 17.
περιουσία 67313, 3; — 67314, III, 39.
περιοχή 67299, 3; 10; 12; 33; 36; — 67312, 92; — 67313, 41; 59.
περιπίπτειν 67279, 6.
περισπούδατος 67283, 12.
περίσυνον (?) 67304, 4.
περιτείχισμα 67299, 10.
περιτεύειν 67314, 11.
περυσινός 67292, 5.
πήλιος 67331, II, r., 13.
πικρός 67279, 10.
πιναρατός 67340, v., 30.
πιπράσκειν 67169bis, 36; 46; 53; 69; — 67352, r., 4.
πιστεύειν 67322, 5.
πίστις 67169bis, 11; 30; 40; — 67299, 66; — 67309, 19; 44; — 67314, III, 47.
πλάνη 67294, 2.
πλαστός 67325, I, r., 15; 17; 29.
πλεῖστος 67294, 4; 19.
πλέον 67283, 5; — 67290, 4; 13; — 67310, 13.
πλεονατμός 67289, 5; 14.
πλεωελαττον 67313, 42.
πλήθος 67295, III, 12.
πλημμελεῖν 67295, 25.
πλημμελημα 67312, 78; 86.
πλήν 67310, 12.
πλήρης 67169bis, 39; — 67279, 13; — 67299, 5; — 67314, III, 26; — 67326, 11; — 67327, 3; 9; 17; 24; 33; 40; 46; — 67340, v., 26.
πληροῦν 67281, 3; — 67305, 17; — 67307, 4; — 67311, 22; — 67314, III, 38; —

- 67325, IV, r., 38; — 67326, 7; — 67327, 1; 7; 14; 22; 32; 38; 45; — 67340, v., 16.
- πληρωτικός* 67326, 14; — 67327, 10; 18; 25; 34; 41.
- πληρωτικός* 67314, III, 25.
- πλοῖον* 67280, B, 3; 5; — 67286, 3; 14; — 67287, IV, 26; — 67295, 21; — 67347, I, 3; 18.
- πνοή* 67331, II, r., 16.
- πύθεν* 67283, 3; — 67311, 15.
- ποιεῖν* 67169bis, 18; 27; 59; — 67279, 13; — 67283, 16; — 67284, 4; — 67286, 8; 9; 19; — 67287, II, 15; — 67289, 20; — 67290, 12; — 67291, 9; — 67293, 4; — 67294, 26; — 67295, 30; — 67297, 8; — 67298, 36; — 67299, 68; — 67300, 10; — 67301, 23; — 67303, 18; — 67306, 13; 15; — 67307, 12; 15; — 67311, 2; — 67312, 8; — 67314, III, 37; 45; — 67322, 6; — 67323, 14; — 67326, 13; — 67327, 10; 18; 25; 34; 41; — 67328, I, 12; II, 12 *et seq.* III-XII; — 67329, 8; 15; II, 6; — 67340, v., 94; — (partie de la conjugaison de) 67350 a; b; c.
- ποικίλος* 67295, 28.
- ποιμήν*: voir Index III.
- ποινή* 67295, 25; II, 8; — 67298, 13; — 67299, 57; — 67310, v., 2; — 67314, III, 3; 33; — 67340, v., 122.
- ποιότης* 67353, v., A, 13.
- πόλις* 67291, 9; 12; — 67295, 13; 16; — 67298, 19; 38; 46; — 67299, 41; — 67302, 3; 9; 10; 20; — 67305, 2; 4; 6; — 67309, 6; 9; — 67311, 1; 10; — 67313, 4; 5; — 67314, 3; — 67321, 2; 4; — 67323, 13; — 67327, 21; — 67329, 8; II, 5; — 67347, I, 19; — 67353, v., A, 3; 26; — 67356, 2.
- πολιτεία* 67321, 6.
- πολιτεύμενος*: voir Index III.
- πολίτης* 67312, 17.
- πολιτικός* 67282, 6; — 67310, 13.
- πολλάκις* 67295, II, 3; — 67298, 32; — 67299, 49; — 67313, 22; — 67329, II, 9.
- πολυκαπίτης*: voir Index III.
- πολυμελής* 67279, 11.
- πολύς* 67291, 4; — 67294, 2; — 67295, 3; 13; 20; 30; — 67312, 12.
- πολυτελής* 67312, 46; — 67353, v., A, 13.
- πολυτίμιος* 67313, 9.
- πολύτιμος* 67295, 29.
- πονεῖν* 67295, 15.
- πονηρός* 67311, 16; — 67324, 9; — 67354, II, 15.
- πορθεῖν* 67333, 14.
- πορθεῖον* 67328, IX, 11.
- πορνεία* 67310, 12; v., 2.
- πόρος* 67169bis, 14; — 67303, 19; — 67310, 8; — 67314, III, 23; 38; — 67329, 9; II, 4.
- πόρρω* 67295, 22.
- ποσότης* 67353, v., A, 13.
- ποῦς* 67295, II, 7.
- πρόγμα* 67279, 8; 23; — 67283, 6; 12; — 67290, 2; 4; 6; 9; — 67291, 7; 11; 12; — 67295, 17; 25; II, 4; 14; 25; III, 18; — 67296, 14; — 67304, 4; — 67305, 25; — 67306, 14; — 67309, 55; — 67310, v., 13; — 67311, 25; — 67312, 37; 45; 56; 60; 83; — 67313, 6; 7; 10; 15; 18; — 67314, III, 39; 48; — 67321, 6; — 67322, 6; — 67323, 8; 15; — 67324, 1; — 67327, 6; — 67328, I, 11; II, 11 *et seq.* III-XII; — 67329, II, 12; — 67340, v., 7; 43; 48; 64; 96; — 67342; — 67352, v., 4.
- πραγματευτής*: voir Index III.
- πραγματικός* 67321, 3.
- πραπίπιστος*: voir Index III.
- πραιτωριανός* 67320, 1.
- πραιτόριον* 67305, 5; — 67330, III, 14.
- πρακτικός* 67353, v., A, 6.
- πράκτωρ*: voir Index III.
- πράξις* 67280, B, 6; — 67295, III, 10; — 67310, 12; — 67312, 20; — 67329, II, 12.
- πρῶτος* 67321, 7.

- παῖσις 67169bis, 13; 29; — 67309, 45; —
 67352, r., 4.
 παύττειν 67281, 6; — 67283, 9; — 67295,
 12; II, 2; — 67309, 16; — 67312, 35;
 — 67329, 13; II, 13; 15.
 παρέπον 67340, 47.
 παρθεσία 67279, 27.
 παρσεύτερος: voir Index IV.
 παῖσαι, φλέξει 67331, I, r., 4.
 παρίασθαι 67169bis, 60; 67.
 παροίρεσις 67169bis, 11; — 67310, 19.
 παραφηγεῖσθαι 67169bis, 12; — 67294, 22;
 — 67310, v., 1.
 προβαίνειν 67324, 7.
 πρόβειτον 67325, IV, r., 35.
 προγενής 67309, 44.
 πρόγονος 67295, 14.
 πρόγραμμα 67353, v., A, 4.
 προγράφειν 67169bis, 24; — 67295, II, 3;
 24; — 67296, 9; — 67298, 29; 46 *et*
seq.; — 67299, 6; 42; — 67305, 6; 8;
 — 67309, 10; 53; — 67310, v., 2; —
 67312, 106; — 67313, 32; 61; — 67314,
 II, 14; III, 7; — 67326, 15; — 67327,
 46; — 67328, I, 8; 16; II, 8; 16 *et seq.*
 III-XII; — 67333, 27; — 67340, 15; 41;
 42; 55.
 προδηληγάτον 67320, 4; B, 7; — 67321, B, 5.
 προδηλοῦν 67169bis, 52; — 67294, 14; —
 67299, 31; 32; — 67321, 8; — 67325,
 IV, r., 23; — 67329, II, 1; 3.
 προδιδόναι 67340, v., 74.
 προδιομολογεῖν 67299, 54; — 67305, 24; —
 67314, III, 31.
 πρόεδρος: voir Index III.
 προειπεῖν 67296, 12.
 προελαύνειν 67169bis, 38.
 προέρρειν 67169bis, 17; 28; 36; — 67279,
 11; — 67298, 39; 44; — 67299, 9; 15;
 16; — 67309, 45; — 67312, 94; —
 67314, 19; II, 7; III, 10; 18; — 67320,
 5; — 67333, 6; — 67340, v., 74; —
 67354, II, 15.
 προέρχεσθαι 67312, 48.
 προσεστώς: voir Index IV.
 πρόθεσις 67169bis, 31.
 προθεσμία 67314, III, 15.
 προῖξ 67311, 21.
 προκαταλαμβάνειν 67295, 11.
 προκεῖσθαι 67279, 4; 6; — 67284, 5; 6; 7;
 — 67285, v., 1; 2; 3; — 67286, 8; 10;
 19; 21; — 67296, 16; 17; 18; —
 67298, 41; 42; 49 *et seq.*; — 67299, 46;
 — 67300, 19; — 67301, 36; — 67302,
 18; — 67303, 22; 23; — 67306, 10;
 17; 18; — 67307, 13; 14; 16; — 67308,
 5; — 67309, 19; 31; 37; 43; 48; —
 67324, 16; — 67325, III, v., 8; 11; IV,
 r., 13; 42; 43; 45; VIII, v., 12; —
 67326, 15; 17; — 67327, 11; 12; 18;
 19; 26; 28; 35; 41; 43; 48; — 67328,
 I, 21; 22; 23; II, 21 *et seq.* III-XII; —
 67333, 13; 20; 26; — 67344, 10; —
 67347, I, 11; — 67353, v., A, 35; —
 67357.
 προκομίζειν 67306, 16; — 67312, 26.
 προκρίνειν 67279, 9.
 προλέγειν 67169bis, 72.
 προμερισμός 67340, v., 76; 80.
 προμηθής 67295, 3.
 προμνημονεύειν 67312, 94.
 προνοεῖν 67283, 3; — 67340, v., 43.
 προνοητής: voir Index III.
 προνοητικός 67321, 5.
 προοίμιον 67283, 3; — 67321, 7.
 προοισμαζεῖν 67169bis, 69; — 67294, 5; 8;
 — 67312, 87; — 67340, v., 64.
 προσρίζειν 67324, 4.
 προστάγειν 67282, 7.
 προσσαγορεύειν 67313, 65.
 προσπάξ 67312, 103.
 προσγραφή 67289, 3.
 προσδοκεῖν 67324, 8.
 προσδοκία 67311, 15; — 67312, 10.
 πρόσδοσις 67313, 43.
 προσεῖναι 67321, 7.

προσελευσις 67295, 17.
 προσεπί 67310, 9; — 67313, 64.
 προσήκειν 67299, 14.
 προσημάνειν 67169bis, 21; — 67314, III, 15.
 προσήκη 67325, II, r., 9; 10; III, v., 3; 4.
 προσιέναι 67279, 5; — 67283, 12.
 προσκαλεῖν 67312, 15; — 67324, 11.
 προσκεφάλαιον 67339, 14.
 προσκυνεῖν 67295, III, 24.
 προσκυνητός 67295, III, 22.
 προσκυροῦν 67294, 1.
 πρόσσοδος 67333, 8.
 πρόσσοδος 67312, 62; — 67314, 9; 11.
 προσομιλεῖν 67295, 21.
 προσπαρακεῖσθαι 67313, 46.
 προσπίπτειν 67281, 4.
 προσπορίζειν 67279, 25.
 πρόσταγμα 67281, 4; — 67287, 2; 8; —
 67320, 5; — 67321, 8.
 πρόσταξις 67323, 17.
 προστασία 67296, 11; — 67297, 10; —
 67334, 8.
 προστάτης: voir Index III.
 προστάττειν 67279, 22; — 67295, 8; III,
 17; — 67321, 5; 6; — 67323, 3.
 προστιθέναι 67329, II, 12; — 67353, v., A,
 30.
 προστιμον 67298, 42; — 67299, 57; 58; —
 67310, v., 4; 12; — 67314, III, 2; 33;
 38; — 67340, 38.
 προστρέχειν 67299, 65.
 προσυδρεύειν 67328, I, 10; II, 10 *et seq.* III-
 XII.
 προσφέρειν 67291, 2; — 67340, 5.
 προσφιλής 67314, III, 13.
 προσφορά 67312, 76; — 67324, 4; 7.
 πρόσχημα 67334, 12.
 πρόσσπον 67313, 11; 65; — 67322, 10; —
 67328, I, 12; II, 12 *et seq.* III-XII.
 προστάσσειν 67298, 40; — 67314, III, 35.
 προστρέπειν 67294, 25.
 προὔποκεισθαι 67309, 35.
 πρόφασις 67279, 24; — 67283, 4; — 67305,

16; — 67306, 12; — 67312, 100; —
 — 67313, 23.
 προσφέρειν 67299, 62; — 67309, 51; — 67311,
 30; — 67314, III, 42; — 67328, I, 20;
 II, 20 *et seq.* III-XII; — 67353, v., A, 37.
 προχωρεῖν 67312, 98.
 πρόην 67279, 14; — 67310, 1; — 67311,
 11; — 67329, 4.
 πρωτοκωμητής: voir Index III.
 πυργίσκος 67340, v., 79.
 πύργος 67287, 14; — 67313, 39; — 67335, 2.
 πυργοφύλαξ: voir Index III.
 πύριθος 67303, 14.
 πώποτε 67294, 6; — 67295, 7; 22; 26; II,
 2; — 67311, 24; — 67314, II, 13; —
 67340, v., 13.
 Ράδος 67352, v., *init.*; 9.
 ραδανός, ραδινός, ἔτι ραδίως δεδόνηται 67331,
 III, v., 17.
 ραδινός 67331, III, v., 17.
 ραδιουργία 67305, 13.
 ραδίως 67331, III, v., 17.
 ραθυμῆν 67282, 8.
 ραθυμία 67280, 2; — 67292, 4; — 67320,
 6; — 67321, 10; — 67324, 2.
 ραιστήρα, σφῦραν... 67331, II, r., 19.
 ραπτής: voir Index III.
 ρεπούδιον 67311, 3.
 ρεπεντιών 67295, II, 9.
 ρῆμα 67312, 21.
 ρητορικός 67295, III, 26.
 ριπαρεύειν 67281, 3.
 ριπαρία 67287, IV, 30.
 ριπάριος: voir Index III.
 ρόγα: voir Index V.
 ρογάτος 67312, 16.
 ροπή 67312, 19.
 ρύμη 67314, II, 8.
 ρυμός 67303, 14.
 ρωμαῖος 67312, 17.
 ρωνύνοι 67281, 6; 7; — 67295, III, 35; —
 67312, 12.
 Σαδάμιον 67340, v., 34.

- σαφῶς* 67314, III, 38.
σεαυτῆς 67309, 47.
σεδάσμιος 67169bis, 34.
σεμνοπρεπῆς 67279, 7.
σεμνός 67310, 3; — 67311, 14.
σημειοῦν 67282, 9; — 67285, 5; — 67325, IV, v., 2; 3; 5; 7; VI, 2; VII, r., 2; 7; v., 4; 7; 10; 13; 16; 22; 26; VIII, r., 6; v., 17.
σήμερον 67296, 8; — 67305, 8; — 67328, I, 8; III, 11 *et seq.* IV-XII.
σιγγουλάριος: voir Index III.
σίγλα 67340, v., 77.
σιδηροῦν 67303, 3.
σιδηροῦς 67279, 20; — 67303, 14.
σικυῶν 67313, 47.
σιτηρέσιον 67320, 3; 5.
σίτησις 67321, 5; — 67325, II, r., 14.
σίτινος 67279, 19.
σιτοπομπία 67280, 1; — 67300, 12.
σίτος 67279, 19; — 67280, 9; B, 10; 11; — 67285, v., 1; — 67286, 6; 7; 10; 17; 18; 20; — 67289, 4; 10; 11; 13; 15; 18; 19; — 67300, 14; — 67303, 17; — 67305, 5; — 67308, 2; — 67320, B, 2; 10; — 67321, B, 7; 9; 10; 11; — 67324, 4; — 67325, I, r., 1; 5; 7 *et seq.*; v., 23 *et seq.*; II, r., 5; 8; 9; 14; 15; v., 3 *et seq.*; III, v., 2; 4; — 67327, 33; — 67329, II, 7; — 67347, I, 6; 20; 21; v., 1; — 67352, v., 2.
σιωπᾶν 67295, 21.
σκαῖός 67311, 15.
σκαῦρος 67331, II, r., 18.
σκάφος 67280, 3; B, 10; — 67330, III, 16; 17.
σκεπτῶριον 67340, v., 40.
σκευᾶζειν 67322, 4.
σκεῦος 67283, 8; — 67295, II, 9; 12; — 67311, 22.
σκῆπτρον 67279, 9; — 67295, 3.
σκοπός 67169bis, 30; — 67313, 50; — 67314, III, 11; — 67340, 15.
σκληρῶς: voir Index III.
σκληροῦν 67340, v., 8.
σκυτεύς: voir Index III.
σκωληκοξρωσία 67325, II, v., 16.
σμικρῶς 67295, III, 25.
σοφός 67169bis, 5; — 67289, v., 1; — 67299, 7; 13; 26.
σπαθᾶριος: voir Index V.
σπερμαξολεῖν 67301, 22.
σπερμαξολία 67325, I, r., 11; 29; v., 20; 21; II, r., 1; 11; v., 1.
σπερματισμός 67325, II, r., 15; v., 15.
σπερμοβολία 67308, 2.
σπορά 67310, 2; — 67311, 13.
σπύριμος 67140, 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; 10; 11; 12; 13; — 67169bis, 42; 70; — 67289, 10 (?); — 67329, 11; 12; 16; 17; II, 10.
σπουνδᾶζειν 67280, 3; — 67290, 7; 9; — 67295, 16.
σπουνδαῖος 67295, 14.
σπουνδή 67281, 5; — 67291, 7; — 67295, 4.
στάβλον 67312, 67.
σταθμός 67309, 15; — 67310, 6.
στεγανόμιον 67312, 62; — 67314, II, 10.
στέγη 67302, 10.
στέλλειν 67313, 68; — 67314, III, 35.
στενοστά 67333, 14.
στέργειν 67169bis, 19.
στέρησις 67295, III, 14.
σπῆθος 67169bis, 47.
σπῆμα 67339, 1; 11; 13; 14.
στοιχεῖν 67284, 6; 7; — 67285, v., 2; — 67298, 42; 48 *et seq.*; — 67303, 23; — 67325, I, v., 31; II, r., 10; III, r., 7; VIII, r., 23; 27; v., 12; — 67326, 17; — 67327, 12; 19; 28; 35; 42; 47; — 67328, III, 33; 34; V, 28; — 67340, v., 122; — 67344, 8; — 67347, I, 11.
στόμα 67295, III, 28.
στόμιον 67359, VI, 1; 11.

στοργή 67310, 15.
 στρατηλάτης: voir Index V et XI.
 στρατιώτης: voir Index V.
 στρατιωτικός: voir Index V.
 στρέφειν (?) 67313, 23.
 συγγνώμη 67295, III, 6.
 στρώμα 67340, v., 97.
 συγκαλεῖν 67310, v., 6.
 συγκεῖσθαι 67169bis, 47.
 συγκληρόνομος 67340, v., 10.
 συγκροτεῖν 67340, 34.
 συγχωρεῖν 67290, 8; — 67295, II, 14.
 συζυγία 67310, v., 8.
 συλ. . . : voir Index III.
 συλλαμβάνειν 67282, 3.
 συλλέγειν 67312, 61.
 συλλογή 67303, 12; 16.
 συμβαίνειν 67283, 9; — 67299, 15; — 67306,
 11; — 67310, v., 1; — 67314, 26; III,
 29; — 67324, 2.
 σύμβιος 67294, 5; — 67295, 18; II, 11; —
 67305, 5.
 συμβόλαιον 67310, v., 9.
 συμβόλαιος 67295, 27.
 συμβούλαιον 67340, v., 123.
 σύμβουλος 67295, III, 9.
 σύμμαχος: voir Index III.
 συμμετέτριος 67310, 10.
 συμπεῖθειν 67169bis, 9.
 συμπλήρωσις 67287, IV, 29; 30; — 67300,
 13; — 67301, 30.
 συμποσιάζειν 67310, v., 6.
 συμφέρειν 67333, 19.
 συμφορά 67295, III, 12.
 συμφωνεῖν 67169bis, 56; — 67301, 36; —
 67308, 5; — 67310, 5.
 σύμφωνον 67299, 56; — 67305, 19; 22; 24;
 — 67309, 53; — 67310, v., 9; — 67311,
 29; — 67313, 51; — 67314, III, 6; 37.
 συνάγειν 67312, 16; — 67323, 11.
 συναγεῖν 67169bis, 9; — 67294, 24; —
 67298, 51; 54; 58; 62; 66.
 συναλλαγὴ 67299, 41; — 67347, I, 6.

συναλλαγμα 67294, 7.
 συναυδάνειν 67281, 4.
 συναπτειν 67295, II, 17; — 67300, 17; —
 67311, 11; — 67312, 67; — 67313, 58.
 συναρέσκειν 67169bis, 56; — 67310, 5.
 συναρμόττειν 67310, 1.
 συναρπαγή 67169bis, 33; — 67295, 10; II,
 15; 19; — 67299, 28; — 67304, 2.
 συναρπάζειν 67295, 5; 23.
 συναφεία 67311, 21.
 συνιδάγειν 67294, 4.
 συνιδιτάσθαι 67305, 8.
 σύνδικος 67281, 3.
 συνείδησις 67169bis, 31.
 συνειλεῖν 67331, II, r., 9.
 συνεισφέρειν 67311, 22.
 συναυάνειν 67310, v., 10.
 συνέπεσθαι 67313, 67.
 συνευδοκεῖν 67311, 7.
 συνέχειν 67312, 9.
 συνήθεια 67284, 2; — 67287, 10; 17; 21;
 — 67307, 5; — 67314, 32.
 συνήθης 67280, B, 6; — 67283, 7; — 67309,
 52; — 67312, 35; — 67314, III, 43; —
 67353, v., A, 29.
 σύνθημα 67169bis, 13.
 συνιέναι 67314, III, 19.
 συνιστάναι 67311, 6.
 συνκομιδή 67308, 3; — 67314, 8.
 σύνοδος 67312, 19.
 συνοικεῖν 67340, 42.
 συνοικέσιον 67310, 11; v., 8; — 67311, 12;
 14; 17.
 σύνολον 67313, 64; — 67340, v., 14.
 συνορᾶν 67340, v., 63.
 συνπεραιούν 67328, I, 19; II, 18 et seq. III-
 XII.
 σύνταγμα 67314, III, 37.
 συντάσσειν 67292, 2; — 67293, 2; 3.
 συντείνειν 67295, 31.
 συντέλεια: voir Index VI.
 συντελεῖν 67329, 7.
 συντελεστής: voir Index III.

- συντελέστρια* : voir Index III.
συντελικόν : voir Index IV.
συντιθένα 67333, 5.
συσκευή 67295, 17.
συχνώς 67295, III, 33.
σύστασις 67323, 2.
σφραγίζειν 67312, 19.
σφῦρα 67334, II, r., 19.
σχῆμα 67296, 10; 11; — 67297, 11; —
 67298, 3; — 67299, 50.
σχουρίον 67169bis, 47.
σχολάζειν 67323, 8.
σχολαστικός : voir Index III.
σχολή 67283, 12; — 67295, 13.
σωματικός 67299, 14; — 67310, 12.
σωτήρ 67312, 35.
Σωτήρ : voir Index IV.
σωτηρία 67279, 22; 28; — 67282, 9; —
 67283, 12; — 67332, 7.
σάφρων 67295, III, 17; — 67310, 19; —
 67312, 52.
Ταβελλίαν : voir Index III.
ταξουάριος : voir Index III.
τακτικός 67321, 2.
ταλαίπωρος 67283, 14.
τάλαντον : voir Index VII.
ταξεώτης : voir Index III.
τάξις 67280, 4; 5; B, 6; — 67281, 4; —
 67282, 1; 4; — 67283, 4; — 67287, II, 7;
 — 67291, 13; — 67305, 5; 10; —
 67309, 20; 25; 46; — 67312, 6; 24; —
 67314, III, 36; — 67320, 3; 5; 6; —
 67321, 3; 11; — 67329, II, 6; 8; 10;
 — 67330, II, 21.
ταπεινώσις 67283, 13.
ταρίχιον 67287, IV, 8.
τειχίζειν 67321, 3.
τέκνον 67279, 27; — 67305, 10; — 67310,
 2; — 67314, 13; — 67314, III, 22; —
 67352, v., 3.
τέκτων : voir Index III.
τελεῖν 67169bis, 73; — 67313, 19; —
 67321, 9; — 67329, 5.
τέλειος 67169bis, 56; — 67292, 8; — 67300,
 13; — 67301, 26.
τελειούν 67334, II, r., 17.
τέλεσμα 67283, 14; — 67329, 8; 15; II,
 1; 9.
τελευταῖος 67312, 25.
τελευτᾶν 67312, 36.
τελευτή 67312, 45; 68; 82; 99; — 67340,
 v., 47.
τέλος 67294, 10.
τετράγωνον 67325, IV, r., 24.
τετραεικοστός 67325, VIII, v., 5.
τετράμηνος 67320, B, 4.
τετραξοστιαῖος : voir Index VII.
τέχνη 67352, v., 2; 4.
τεχνίτης : voir Index III.
τέως 67280, B, 10.
τῆλις 67325, I, v., 27; II, r., 13.
τιθένα 67169bis, 30; — 67296, 20; —
 67302, 21; — 67303, 24; 25; — 67305,
 10; — 67306, 17; 19; 20; — 67309,
 50; — 67310, v., 8; — 67311, 2; —
 67312, 14; 29; — 67313, 28; — 67314,
 III, 40; — 67324, 16; 19; 20; —
 67328, III, 30; IV, 31; V, 29; VII, 27;
 29; VIII, 27; 28; IX, 31; 33; X, 28;
 30; XI, 29; 31; XII, 31; 32; — 67340,
 v., 93.
τίκτειν 67294, 9; 11; 16; — 67340, 55;
 59; 65.
τιμᾶν 67295, 17; — 67353, v., A, 33.
τιμή 67169bis, 55; 58; — 67287, 23; IV,
 8; 19; — 67313, 14; — 67314, III, 23;
 — 67330, II, 6; 19; 23; III, 2; 11.
τίμημα 67169bis, 14; — 67310, 8; — 67314,
 31.
τίμιος 67333, 21.
τιμωρία 67295, II, 10.
τίρων : voir Index V.
τίτλος 67294, 8; — 67295, 23; 26; 27; —
 67340, v., 8.
τοῖνον 67279, 5; — 67290, 7; — 67291, 4;
 — 67294, 8; 9; 14; 19; — 67295, II, 7;
 32.

13; 22; III, 32; — 67312, 53; — 67313, 31; — 67320, 4; — 67321, 8.
 τοιοῦτος 67283, 4; 9; — 67295, II, 11; 20; — 67323, 9; — 67353, v., A, 23; 34.
 τοιουτέτροπος 67295, II, 6; 10.
 τόκος 67309, 41; — 67314, 32; II, 11.
 τοποθεσία 67169bis, 44; 45; 52; 27.
 τόπος 67140, 10; 12; 16; — 67282, 6; — 67283, 5; — 67289, 1; — 67290, 4; — 67295, 29; — 67297, 10; — 67299, 19; 22; 32; — 67300, 17; — 67302, 11; 16; — 67312, 58; — 67319, 3; 4; 5 *et seq.*; — 67325, I, r., 2; 6; 8; 9 *et seq.*; v., 2 *et seq.*; II, r., 1; 11; v., 1; VIII, r., 7; — 67327, 8; 16; — 67328, IV, 19; V, 17; VI, 16; VII, 15; VIII, 15; IX, 19; XI, 4; 18; XII, 19; — 67329, 12; 17; — 67340, v., 9; — 67347, I, v., 5; — 67353, v., A, 6; 25.
 τοποτηρεῖν 67279, 25.
 τοποτηρησία 67279, 13.
 τοποτηρητής: voir Index III.
 τουναντιόν 67353, v., A, 33.
 τουτέστιν 67284, 3; — 67303, 13; — 67309, 40; — 67314, III, 21; — 67329, 10; II, 10.
 τραγικῶς 67295, III, 14.
 τρακτατιών 67329, II, 5; 7; 10.
 τρακτεύειν 67329, 10; II, 9.
 τρακτευτής: voir Index III.
 Τριάς: voir Index IV.
 τριβούνος: voir Index V.
 τριετής 67300, 7.
 τριμήσιον: voir Index VII.
 τριπήνιον 67340, v., 78.
 τρισμαχάριος 67295, 15.
 τρόπος 67279, 15; — 67294, 22; — 67295, 16; II, 11; — 67299, 18; 43; — 67305, 11; — 67310, 10; 16; v., 1; — 67313, 13; 34; — 67314, II, 14; III, 11; 27; 40; — 67340, v., 75; — 67353, v., A, 20.
 τροφή 67325, IV, r., 34; — 67359, III, v., 3; IV, r., 3; VI, 9.

τροφός: voir Index III.
 τροχός 67279, 20; — 67303, 4.
 τρυγᾶν 67324, 5.
 τρύγη 67325, I, v., 13.
 τυγχάνειν 67279, 6; 11; — 67283, 3; 15; — 67294, 20; — 67295, 2; 24; 28; 30; II, 19; III, 5; — 67299, 59; — 67310, v., 12; — 67329, 7.
 τύπος 67321, 3; — 67331, II, r., 13.
 τυπούν 67353, v., A, 14.
 τύραννος 67354, II, 15.
 τυρίον 67287, IV, 7; — 67330, III, 2; 11.
 τυρός 67289, 11; — 67300, 15.
 τύχη 67296, 5; — 67297, 5; — 67299, 22; — 67313, 45; — 67321, 7; — 67328, I, 4; IX, 7; XII, 7; — 67353, v., A, 27.
 τακάλιον (δοκάλια?) 67340, v., 38.
 Ψέρις 67310, 17; — 67312, 51; — 67340, v., 113.
 ὑγαίνειν 67314, III, 14.
 ὑγιῶν 67283, 15.
 ὑδρευμα 67299, 11; 34.
 ὑδαρ 67300, 16; — 67313, 36.
 υἱός 67169bis, 4; 5; 8; 12; 25; 28; — 67279, 14; 15; — 67285, 2; — 67288, II, 5; 33; 34; III, 36; IV, 1 *et passim*; — 67294, 10; 19; — 67295, 28; III, 19; — 67296, 7; 16; 18; — 67297, 4; — 67301, 7; 8; — 67302, 19; 20; — 67303, 9; — 67305, 3; 5; — 67309, 4; 8; — 67311, 8; — 67312, 6; — 67314, 16; III, 8; — 67319, 14; 17; 21; 22; 24; — 67320, 2; — 67323, 7; — 67325, I, r., 13; 25; II, r., 4; IV, r., 7; 27; 28; 42; 45; — 67326, 3; — 67327, 36; — 67328, I, 3 *et seq.* III-XII; — 67330, II, 20; — 67332, 4; 9; — 67333, 22; — 67340, v., 45; 65; 124; — 67353, v., A, 7, 24.
 ὑπαγορεύειν 67312, 21; — 67324, 10.
 ὑπακούειν 67310, 14; — 67340, 43.
 ὑπαναχωρεῖν 67312, 36.
 ὑπαντλεῖν (?) 67295, III, 13.

- ὑπαρξίς* 67303, 19.
ὑπάρχειν 67169bis, 41; — 67283, 16; — 67295, 13; 26; — 67300, 8; — 67301, 15; — 67303, 13; — 67305, 25; — 67309, 19; 21; — 67325, IV, *v.*, 18; — 67340, *v.*, 9; 46.
ὑπατεία 67169bis, 1; — 67296, 1; — 67297, 1; — 67300, 1; — 67302, 2; — 67303, 2; — 67305, 1; — 67306, 1; — 67309, 1; — 67312, 1; — 67328, I, 1; II, 1 *et seq.* III-XII; — 67332, 2; — 67353, *v.*, A, 1.
ὑπατος: voir Index III.
ὑπείναι 67305, 23.
ὑπεισέρχασθαι 67304, 3; — 67313, 26.
ὑπεισφέρειν 67313, 60.
ὑπεναντίον 67299, 42.
ὑπερβριος 67295, 21; — 67311, 27.
ὑπέρθεσις 67309, 17; — 67310, 7; *v.*, 3; — 67314, 21.
ὑπερφυγίς 67279, 15; — 67295, 3; — 67328, I, 1; II, 1 *et seq.* III-XII.
ὑπέυχεσθαι 67352, *v.*, 6.
ὑπήκοος 67353, *v.*, A, 10.
ὑποβολή 67319, 3; 4; 6; 8; 9; 10 *et seq.*; — 67325, I, *v.*, 6; 24.
ὑπογράφειν 67296, 15; — 67297, 4; — 67298, 43; 49 *et seq.*; — 67306, 3; — 67309, 52; — 67310, *v.*, 11; — 67311, 30; — 67312, 18; — 67314, III, 43; — 67324, 10; 11; 13; 18; — 67332, 6.
ὑπογραφή 67284, 5; — 67296, 14; — 67307, 13; — 67309, 51; — 67311, 30; — 67314, III, 42; — 67324, 15; — 67332, 6.
ὑποδέκτης: voir Index III.
ὑποδιάκονος: voir Index IV.
ὑποζύγιον 67279, 18.
ὑποθήκη 67169bis, 16; — 67305, 25; — 67306, 4; 7; 12; 14; — 67309, 21; 50; — 67310, *v.*, 13; — 67314, III, 25; 48.
ὑποθηκιμαῖος 67309, 11.
ὑποκεῖσθαι 67296, 14; — 67309, 52.
ὑπολείπειν 67283, 8; 12; — 67314, 30.
ὑπόληψις 67295, 30; — 67312, 17.
ὑπόλοιπος 67313, 23; — 67329, 5; 9.
ὑπομένειν 67290, 12; — 67295, II, 25; — 67333, 15.
ὑπόμνημα 67280, B, 6; — 67329, II, 2; 11; 12.
ὑπομνηστικόν 67319, 1.
ὑπονειδίζειν 67295, III, 8.
ὑποσημαίνειν 67295, II, 22.
ὑπόστασις 67169bis, 15; — 67310, 8; — 67312, 73; — 67314, 24; — 67329, 9; II, 4.
ὑποτακτικός 67353, *v.*, A, 9.
ὑποτάσσειν 67280, 4; B, 2; — 67310, 16; — 67312, 8; — 67319, 1; — 67320, 5; B, 1; — 67321, 10; B, 1; — 67332, 6; — 67340, *v.*, 25; — 67347, I, *v.*, 3.
ὑποτιθέναι 67305, 25; — 67309, 20; — 67310, *v.*, 12; — 67314, III, 46.
ὑπουργεῖν 67281, 5; — 67282, 6; — 67314, 19; — 67328, I, 10; II, 10 *et seq.* III-XII.
ὑπουργία 67333, 16.
ὑποχαλᾶν 67295, III, 13.
ὑστρησητός 67283, 4.
ὑφέν 67305, 20.
ὑψηλός 67321, 7.
Φαίνειν 67295, III, 3; — 67299, 2; — 67305, 26; — 67321, 6.
Φαλκίδιον 67312, 93; — 67353, *v.*, A, 14; 35.
Φάνας 67279, 12; — 67353, *v.*, A, 7.
Φανερὸς 67283, 16; — 67306, 4; — 67340, *v.*, 48.
Φέρειν 67299, 21; — 67312, 12; — 67313, 21; — 67323, 13.
Φθέγγεσθαι 67294, 27.
Φθειρέιν 67331, II, *v.*, 8.
Φθόνος 67324, 8.
Φιδεΐκομισσάριος 67312, 25.
Φιλάιτατος 67310, 17.
Φιλάλληλος 67310, *v.*, 8.
Φιλανδρός 67310, 18.
Φιλανθρωπία 67279, 8; 28; — 67294, 28.
Φιλία 67295, III, 24; 30; 32.

Φιλικός 67310, 1.
 filius 67329, 2; 3; 4; II, 3; 13.
 Φιλομητορία 67314, III, 12.
 Φιλομήτριος 67340, v., 60.
 Φιλοπραγμονεῖν 67295, 11.
 Φιλοπραγμοσύνη 67295, II, 1.
 φίλος 67293, 2; — 67295, III, 17; — 67313, 24; 28.
 Φιλόσοφος 67295, 1; 14; 19; II, 24.
 Φιλοτιμείσθαι 67352, r., 11.
 Φιλόχριστος: voir Index IV.
 φλέξει 67331, I, r., 4.
 φοβεῖσθαι 67294, 28.
 φοβέρος 67294, 13; — 67295, II, 19.
 φόβος 67169^{hi}, 32; — 67280, 3; — 67299, 27; — 67304, 1; — 67310, v., 10; — 67353, v., A, 5.
 Φοῖνιξ 67300, 9; 18; — 67313, 40.
 Φοιτῶν 67321, 3.
 Φορικός 67300, 14; — 67301, 29.
 Φορμαρία 67320, B, 8; — 67321, B, 6.
 Φορολόγος: voir Index III.
 Φόρος 67283, 4; — 67285, v., 2; — 67300, 11; — 67301, 21; 25; — 67307, 4; 11; — 67326, 8; — 67327, 2; 7; 15; 23; 32; 38; — 67347, I, v., 1.
 Φόρος = forum 67312, 7.
 Φορτοῦν 67280, B, 5.
 Φρέαρ 67309, 26; — 67313, 59.
 Φρήν 67312, 13; — 67353, v., A, 4.
 Φρικιάδης 67314, III, 10.
 Φρονεῖν 67312, 11.
 Φρονιτίζειν 67290, 5; — 67305, 11; — 67323, 8.
 Φροντίς 67280, 1; — 67281, 5; — 67295, II, 20; — 67305, 10; — 67333, 15.
 Φρουρός: voir Index III.
 Φυλάττειν 67294, 19; — 67295, 13; 16; 24; II, 13; — 67298, 36; — 67299, 45; 68; — 67305, 23; — 67306, 13; — 67309, 33; 53; — 67310, 15; — 67314, III, 46; — 67340, 66; — 67353, v., A, 23.
 Φύσας, ασκούς 67331, II, r., 2.

Φύσις 67294, 1; — 67295, 20; 28; — 67321, 7.
 Φυτεύειν 67333, 26.
 Φυτόν 67300, 9; — 67313, 40.
 Φωνή 67283, 11.
 Χαίρειν 67296, 4; — 67297, 4; — 67300, 5; — 67305, 6; — 67306, 4; — 67307, 3; — 67308, 1; — 67309, 9; — 67325, IV, r., 13; — 67328, I, 3; II, 3 *et seq.* III-XII; — 67332, 6. — Voir Index IX, *Abbreviations.*
 χαλκούς: voir Index III.
 χαλκοτύπος: voir Index III.
 χαλκοῦς 67340, v., 77; 78.
 χάλκωμα 67331, II, r., 4; — 67340, v., 97.
 χαμαί 67292, 7.
 χαρακτήρ 67296, 10; — 67297, 9; — 67328, I, 15; II, 14 *et seq.* III-XII; — 67334, 11.
 χαρακτηρίζειν 67321, 3.
 χαρίζεσθαι 67322, 7; — 67340, v., 74.
 χάρις 67294, 20; 28; — 67298, 25; — 67299, 65.
 χάρτης 67283, 10; — 67306, 8; — 67329, II, 9.
 χαρτίον 67330, II, 6.
 χαρτουλάριος: voir Index III.
 χεῖρ 67169^{hi}, 60; — 67283, 15; — 67289, 3; 7; — 67298, 49 *et seq.*; — 67309, 12; — 67313, 11; — 67324, 18; — 67325, II, v., 5.
 χεῖραν 67299, 21.
 χηρεύειν 67309, 9; — 67325, IV, r., 12.
 χλωροφαγία 67292, 2.
 χολόνοις, τοῖς πηλίοις τύποις 67331, II, r., 13.
 χουινίς 67303, 14.
 χοῖρος 67289, 11; — 67325, I, r., 21.
 χορηγεῖν 67314, II, 5; — 67321, 5; 8.
 χόρτος 67279, 19; — 67325, I, v., 8.
 χορτόσπερμον 67325, I, v., 28; II, r., 17.
 χρεία 67287, 2; — 67295, II, 7; — 67305, 14; — 67309, 12; — 67323, 14; — 67328, I, 11; II, 10 *et seq.* III-XII.
 χρέος 67305, 27; — 67309, 20; 31; 37; 43; 44; 48; — 67314, 4; 20; 30; 32; II, 11.
 χρεόφλημα 67333, 17.

- χρωστέϊν* 67289, 17; 19; — 67305, 15; —
 67306, 4; — 67307, 6; — 67310, 4; —
 67314, II, 12.
χρηματίζειν 67295, 22.
χρῆναι 67280, 1; B, 1; — 67320, 2; B, 1;
 — 67321, B, 1; — 67353, v., A, 32.
χρησθαι 67279, 25; — 67281, 3; — 67294,
 10; — 67295, 8; 15; — 67305, 15; 16;
 — 67312, 52; — 67314, 22; III, 32.
χρήσιμος 67321, 6.
χρήσις 67302, 12; 14; — 67309, 30.
χρηστήριον 67283, 8; — 67302, 9; —
 67309, 27; — 67313, 39.
χρηστός 67310, 2; — 67311, 12.
Χριστός: voir Index IV.
χρόνος 67169bis, 38; 55; — 67294, 2; 17;
 19; — 67296, 8; — 67299, 15; 43; —
 67300, 7; — 67301, 13; 15; 31; —
 67302, 6; 16; — 67305, 8; 41; — 67310,
 v., 1; — 67311, 14; 19; — 67312, 27;
 34; — 67313, 34; — 67314, 7; III, 1;
 17; — 67325, IV, r., 40; — 67328, I, 8;
 19; II, 8; 18 *et seq.* III-XII; — 67329,
 4; — 67333, 13; — 67340, v., 95; —
 67353, v., A, 17.
χρυσικά: voir Index VI.
χρύσιμος: voir Index VII.
χρυσίον 67325, VIII, r., 7; — 67340, 65.
χρυσός 67169bis, 56; — 67284, 4; v., 1;
 — 67291, 3; 6; — 67296, 13; — 67298,
 13; — 67299, 57; — 67300, 16; —
 67301, 28; 33; — 67302, 14; 15; —
 67305, 23; — 67306, 5; — 67307, 9; 10;
 — 67309, 13; 14; — 67310, 6; —
 67311, 28; — 67314, III, 3; 19; —
 67320, B, 10; 12; — 67325, II, v., 25;
 VII, r., 8; v., 24; VIII, r., 25; —
 67328, I, 17; II, 17 *et seq.* III-XII; —
 67329, II, 7; — 67335, 3; — 67340, 32;
 38; v., 28; 96; 121.
χρυσουποδέκτης: voir Index III.
χρυσοχοϊκός 67284, 3; — 67301, 33; —
 67325, II, v., 18; 21; 22; 24; 25.
χρυσόχλος: voir Index III.
χρυσάνης: voir Index III.
χῶμα 67319, 24.
χώρα 67279, 10.
χωρεῖν 67283, 10; — 67299, 43.
χώρημα 67299, 1; 9; 15; 16; 40; — 67340,
 v., 97.
χωρίζειν 67311, 16.
χωρίον 67279, 21; — 67314, 12; 30; III, 34.
χωρίς 67299, 27; — 67305, 12; — 67310,
 v., 3.
Ψευδής 67295, 6.
ψηφίζειν 67309, 41.
ψηφιστής: voir Index III.
ψιλός 67299, 9; 15; 16; 32; 40.
ψυχή 67295, III, 1.
ψυχωφελής 67295, III, 4.
Ωνητός 67313, 7.
ώνιακός 67169bis, 9.
ών 67287, IV, 1; 5; 6; 7; 10; 12; 22; 24;
 — 67330, II, 9; 10; 23; III, 3; 9.
ώρα 67312, 19.
ώσαυτός 67312, 76; — 67314, II, 7; —
 67328, III, 32.
ώφελιμος 67310, 15.

XI. INDEX POUR LES POÈMES DE DIOSCORE.

- Ἄγαλλεσθαι* 67279, v., 8; — 67318, 10.
ἀγλαΐη 67318, 4.
ἀγρονόμος 67315, 17.
ἄδειν 67315, 16.
ἀδελφός 67315, 29.
- ἄδικος* 67315, 19; — 67316, 32.
αἰεὶ 67315, 29; — 67316, 29; — 67318, 3;
 13; 15.
αἰκνής 67318, 5.
αἰμνηστος 67315, 46.

αείρειν 67318, 16.
αεραΐζειν 67318, 21.
Αιακίδης 67316, 5.
Αΐδης 67316, 4.
αιέν 67279, v., 8.
αιή 67318, 11.
αίχμη 67316, 6.
ακλινέως 67315, 23; — 67318, 9.
ακριβῶς 67315, 40.
ακροστοιχίς 67316, 10; — 67318, 1.
αλιφροσύνη 67316, 28.
άλλά 67315, 19; — 67316, 26.
άλλος 67315, 6; — 67318, 14.
άλοχος 67316, 4.
άλυπος 67316, 29; — 67317, 20.
άμα 67316, 30; — 67318, 17.
άμάρτος 67317, 4.
άμάρυγμα 67315, 22.
άμέτρητος 67315, 5.
άμίμητος 67317, 16.
άμμιν 67315, 18; — 67316, 26.
άμοίρατος 67315, 3.
άμύμων 67315, 7; — 67318, 25.
άμφιβόητος 67315, 20; 39; — 67316, 23.
άμφιδέξις 67317, 14.
άμφιπέειν 67318, 10.
άμφίς 67315, 27.
ανάγκη 67316, 29.
ανάιμακτος 67338, 4.
άναξ 67315, 7; 13; 60.
ανάτλαν 67317, 18.
άνθεϊν 67315, 32.
άνθλόφος 67279, v., 6.
άνθος 67318, 11.
άνικάνετος 67315, 12.
άνίκητος 67317, 11.
άνιστάναι 67315, 1; — 67318, 6.
άνορούειν 67338, 4.
Άνταϊός 67338, 1.
άοιδή 67316, 11; — 67318, 2.
άπάνευθεν 67318, 14.
άπειρων 67338, 2.
άποθνήσκειν 67316, 1.

άποπτύειν 67315, 8.
άργυρος 67318, 24.
άρετή 67315, 5; 12; 37; 45; — 67316, 13;
 — 67318, 17.
Άρης 67315, 24; — 67316, 6.
άρξηλος 67318, 17.
άριθμείν 67315, 43.
άριστος 67316, 11; 13; — 67318, 22.
Άρκαδίη 67315, 30.
άρουροβάτης 67315, 26.
άρτι 67316, 2.
άρχων 67317, 13.
άσπιλος 67279, v., 3; — 67315, 55; —
 67317, 8.
άστηρ 67315, 43.
άτάσθαλος 67315, 35.
άτρεκέως 67315, 21; — 67316, 4.
αύλαξ 67318, 11.
άφθιτος 67318, 15.
άφθονος 67315, 57; — 67317, 20; — 67318,
 16.
άφνειός 67315, 28.
Άχιλλεύς 67315, 23; — 67316, 1; — 67353,
 B; C.
Βασιλεύς 67315, 42; — 67316, 17.
βασκανή 67318, 23.
Βελλεροφόντης 67315, 24; — 67318, 9.
βοᾶν 67315, 14.
Γαῖα 67315, 25.
γάμος 67318, 3; 14; 23.
γελᾶν 67315, 34.
γενεή 67318, 7.
γενέθλη 67315, 6.
γενετήρ 67318, 25.
γενιαῖος 67315, 61.
γένος 67315, 40; — 67318, 7.
γέρας 67316, 12.
γησπόνος 67315, 34.
γίγνεσθαι 67315, 11.
γουνάζεσθαι 67315, 41; 42.
γούνατα 67318, 18.
γράφειν 67279, v., 12.
γραφίς 67315, 38.

- Διαμάζειν 67315, 33.
 δέμας 67316, 15.
 δέος 67279, v., 3; — 67315, 36; 55; —
 67317, 8.
 δεσπότης 67315, 46; 60.
 δεῦρο 67279, v., 6; — 67317, 10.
 δέχεσθαι 67279, v., 1; — 67315, 53; —
 67317, 6.
 δὴν 67318, 18.
 διαλεύσσειν 67315, 36.
 διαλύειν 67317, 22.
 διαμπερές 67315, 30.
 διασμελεύειν 67279, v., 4.
 δίκαιος 67315, 52.
 δίκη 67279, v., 3; — 67315, 55; — 67317, 8.
 Διομήδης 67315, 23.
 Διόνυσος 67315, 27; — 67318, 12.
 διπλός 67315, 39.
 δίπλωμα 67279, v., 12.
 δόξα 67315, 1.
 δύνασθαι 67315, 43; 45.
 Ἐγγυαλλίζειν 67318, 13.
 ἐγγύθι 67318, 7.
 ἐγκάμιον 67316, 10.
 εἶδος 67315, 21.
 εἰκῶν 67315, 20.
 εἰπεῖν 67316, 1; — 67353, B; C.
 εἰρήνη 67279, v., 1; — 67315, 32; 53; —
 67317, 6.
 εἰσέτι 67315, 3.
 ἐκτός 67316, 29.
 ἐκφαίνειν 67316, 2.
 ἐλευθερίη 67315, 10.
 ἐλπὶς 67315, 34.
 ἔμπλεος 67315, 5.
 ἔνθα 67316, 32.
 ἐνὶ 67318, 12.
 ἐνίπτειν 67316, 18.
 ἐννεσίη 67316, 25.
 ἔνοπλος 67353, C.
 ἔο 67318, 19.
 εἰκῶς 67318, 9.
 ἐπαρχος 67316, 9; 19; 25. — Voir Index III.
 ἐπεὶ 67316, 31.
 ἐπίγυρος 67315, 20.
 ἐπιδραμεῖν 67315, 25.
 ἐπιθαλάμιον 67318, 1.
 ἔπος 67316, 14; 20.
 ἔργον 67315, 34; — 67318, 5.
 ἔρχεσθαι 67315, 3; 5; — 67318, 15.
 ἔρωσ 67318, 4.
 εὐνή 67318, 3.
 ἐτητυμία 67316, 24.
 εὐαγγελίη 67315, 51.
 εὐκλείη 67316, 17.
 εὐμενής 67279, v., 7; — 67315, 56; —
 67317, 11.
 εὐνομία 67315, 37; — 67316, 11; — 67318, 16.
 εὐσεβής 67315, 60.
 εὐστέφανος 67315, 27.
 εὐτυχής 67317, 12.
 ἐφευρίσκειν 67318, 22.
 ἔχειν 67316, 15.
 ἐχθρός 67315, 58.
 ἔως 67316, 14.
 Ζάθεος 67316, 30.
 ζῆν 67315, 29; — 67316, 29; — 67318, 15.
 ζωγράφος 67315, 20.
 Ἠγήτειρα 67315, 25.
 ἠδὲ 67316, 13; — 67318, 8.
 ἠδος 67318, 16.
 ἠδύς 67318, 19.
 ἠλίκος 67316, 12.
 ἠνιοχεύειν 67315, 30.
 Ἡρακλῆς 67315, 9.
 Θαλαττα 67315, 44.
 θάλλειν 67315, 3.
 θάνατος 67316, 2.
 θάπτειν 67316, 5.
 θεῖος 67315, 40.
 θεμέτρον 67279, v., 10.
 θεμίς 67315, 19.
 θεμίσιον 67315, 59.
 θεοίκελος 67315, 32.
 θεός 67315, 16; 51; — 67316, 16; 17; —
 67318, 13; 23.

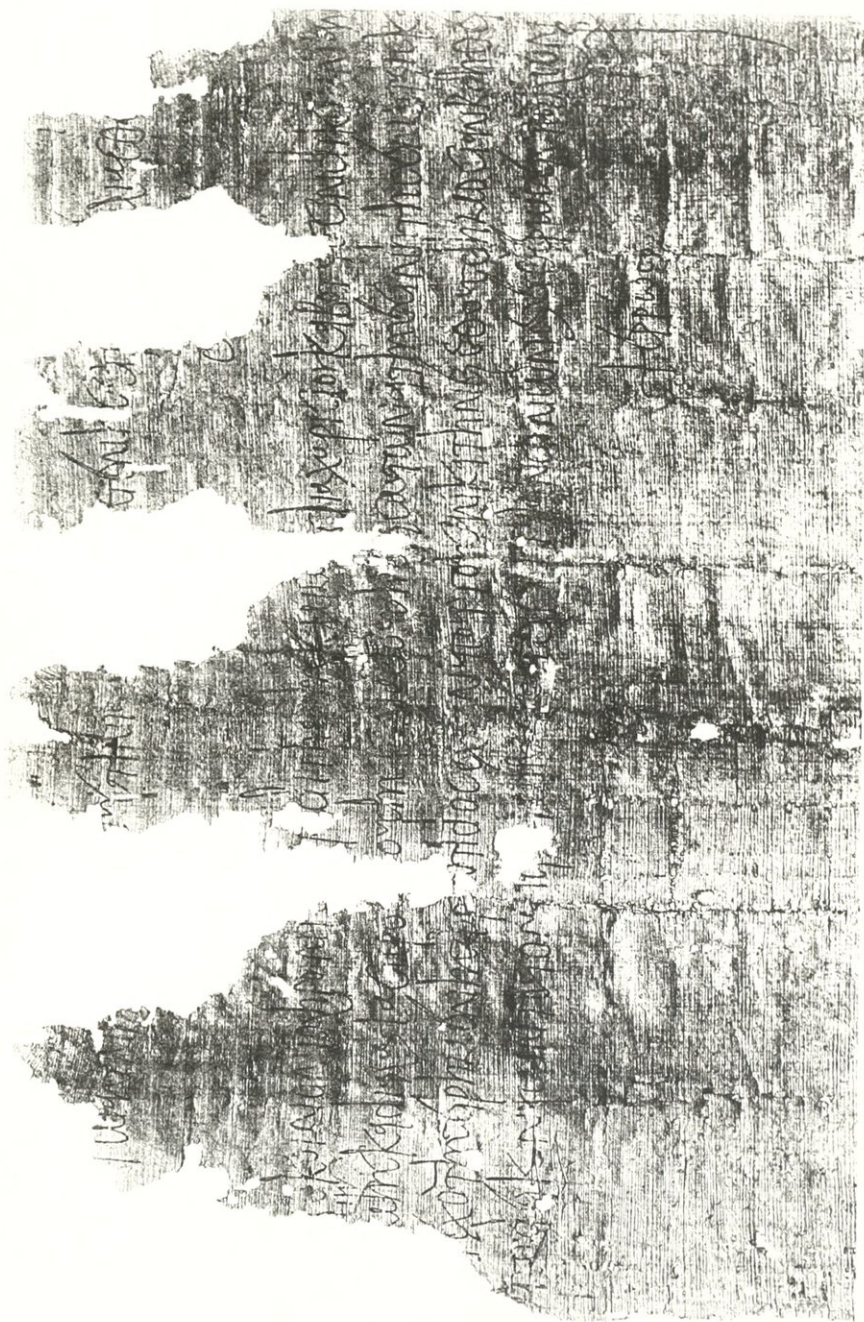
- Ψεσμός 67315, 33.
 Ψεσμοχαράσσειν 67315, 38.
 Ψεσπέσιος 67338, 3.
 Θέτις 67353, C.
 Ψεωρείν 67279, v., 2; — 67315, 54; —
 67317, 7.
 Θήκη 67315, 8; 30; 53; — 67317, 3.
 Ψνήσκειν 67316, 8.
 Ψρασύς 67315, 58.
 Ψύελλα 67338, 4.
 Ψυμός 67316, 14.
 Ϊερός 67318, 7; — 67338, 4.
 Ϊκάνειν 67315, 18.
 Ϊλαθι 67315, 14.
 Ϊλαος 67318, 23.
 Ϊμείρειν 67316, 3.
 Ϊσάναι 67316, 12; 27; — 67318, 2.
 Ϊστός 67318, 6.
 Καγκελλάριος 67316, 9. — Voir Index III.
 κάγω 67315, 45.
 κακός 67316, 3.
 κακουργική 67279, v., 2; — 67315, 54; —
 67317, 7.
 καλεῖν 67315, 9; 28.
 καλλικομαῖν 67316, 6.
 Καλλίνικος 67315, 2.
 καλλίνικος 67315, 18.
 Καλλιόπη 67316, 24; — 67318, 2.
 κάλλος 67315, 24; 37; — 67316, 5; —
 67318, 19.
 κάμπος 67316, 32; — 67318, 20.
 κάμνειν 67315, 10.
 καταλέγειν 67316, 14.
 καταμάρπτειν 67318, 9.
 καταπατεῖν 67315, 58.
 κιβωτός 67317, 5.
 κλέος 67315, 13; 28; 50; — 67316, 20.
 κλεπταδία 67315, 33.
 κλυτός 67315, 4; 47; — 67316, 17.
 κοινοβίος 67338, 2.
 κρίσις 67315, 19; — 67316, 32.
 κριτής 67316, 9; 26. — Voir Index III.
 κύαθος 67315, 44.
 Κύπρις 67318, 5.
 Λαμβάνειν 67315, 36.
 λαμπετών 67315, 22.
 λαμπρότατος 67318 (en acrostiche).
 λανθάνειν 67316, 26.
 λείπειν 67279, v., 5; — 67317, 9.
 λεύσσειν 67318, 8.
 ληϊστήρ 67315, 35.
 λιγαίνειν 67315, 12; — 67316, 16; — 67317,
 23.
 λιχή 67279, v., 11; — 67315, 38.
 λόγος 67316, 1; — 67353, B; C.
 λοχεύειν 67316, 4.
 Μεθέπειν 67318, 8.
 μελεδών 67316, 16.
 μελισσα 67315, 15.
 μελοποιός 67316, 11.
 μέλος 67315, 14.
 μελπεσθαί 67318, 2.
 μέροψ 67315, 4.
 μεταμορφούν 67316, 6.
 μετρεῖν 67315, 45.
 μέτριος 67315, 13.
 μήνη 67318, 10.
 μητίων 67316, 12.
 μήτηρ 67318, 2.
 μῆτις 67315, 13; — 67316, 19; — 67318, 21.
 μίν (μῆν) 67315, 9.
 μισοπόνηρος 67317, 15.
 μογεῖν 67316, 31.
 μυριάφορος 67317, 19.
 Ναί 67315, 45.
 Νεῖλος 67279, v., 10; — 67315, 26; —
 67318, 7; 12.
 νέκταρ 67318, 19.
 νέος 67279, v., 5; — 67315, 59; — 67317, 9.
 Νέστωρ 67316, 26.
 νηπίαχος 67316, 30.
 νικᾶν 67315, 23; — 67316, 24.
 νίκη 67317, 16.
 νικηφόρος 67315, 58.
 νοεῖν 67315, 13; — 67318, 5.
 νόμος 67279, v., 9.

νόσφι 67316, 28.
 νυκτάδιος 67316, 16.
 νύμφη 67316, 30; — 67318, 8; 17; 22.
 νύμφιος 67318, 1; 8.
 Ξένος 67316, 31.
 Ώξιμόθυμος 67318, 22.
 ὄξιμος 67315, 56.
 ὄθεν 67317, 5.
 οἶα 67315, 22.
 οἰκέτης 67315, 62.
 οἴκτι(σ)τον 67317, 23.
 ὀλξιοδαίμων 67315, 28.
 ὀλξιστήρ 67318, 20.
 ὀλξος 67315, 62.
 ὀλξοσύνη 67318, 4.
 ὄμμα 67316, 23.
 ὀμοῖτος 67315, 6.
 ὀμάνυμος 67316, 23.
 ὄντως 67315, 40.
 ὄργανον 67315, 15.
 ὀρέγειν 67315, 62.
 ὄρεσφι 67316, 16.
 Ὄρφεύς 67316, 24.
 ὄσος 67315, 8; 39.
 ὅτι 67315, 31; — 67316, 15.
 οὐλομένη 67318, 14.
 οὐκέτι 67315, 35.
 οὕτως 67315, 18; 29; — 67316, 29.
 ὄφρα 67315, 14; — 67317, 23.
 Πάλαι 67279, v., 11.
 παλαιάτος 67317, 17.
 παμβασιλεύς 67315, 4.
 πανάλλιμος 67315, 9.
 πανασίδιμος 67318, 16.
 πανάριτος 67316, 13.
 παναρωγή 67315, 10.
 παναυγής 67316, 13.
 πανάφθιτος 67315, 16.
 πανεπάξιος 67315, 11; — 67318, 20.
 πανευτυχής 67315, 50.
 πανίκελος 67316, 27; — 67318, 21.
 παντάριστος 67279, v., 4; — 67315, 47; —
 67317, 2.

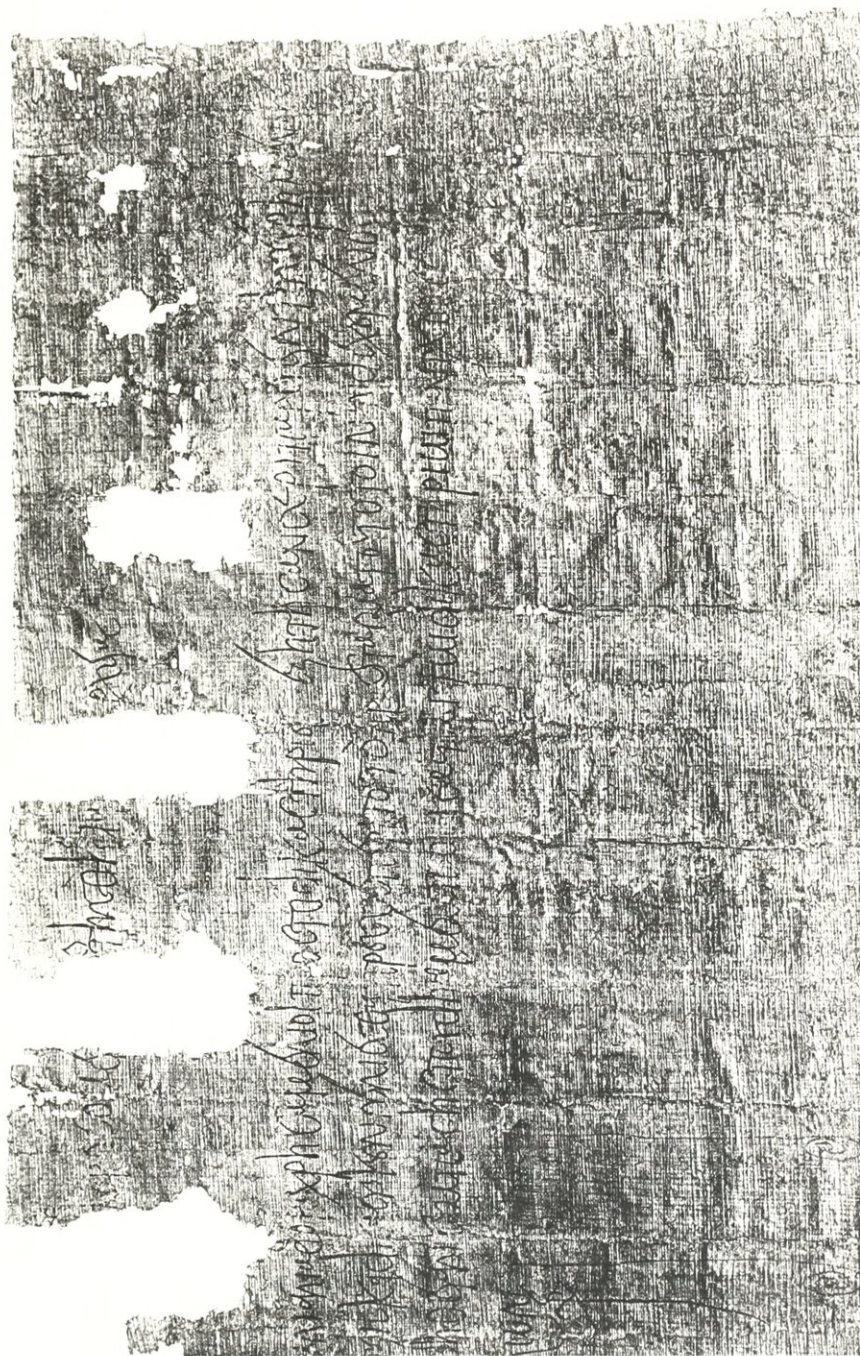
πάντη 67279, v., 3; — 67315, 32; 55; —
 67317, 8.
 πάντως 67315, 45.
 παρακαλεῖν 67353, C.
 παραμυθεῖσθαι 67316, 14.
 παρῆναι 67315, 49.
 πεδίον 67315, 36.
 πεῖραρ 67315, 25.
 πειρασμός 67315, 33.
 πέλειν 67315, 6; 17; — 67316, 27.
 πεινή 67317, 22.
 πεπληθώς 67318, 4.
 πῆ 67316, 5.
 πηγύναι 67315, 20.
 πῆμα 67315, 8.
 πιστός 67279, v., 9; — 67315, 59.
 πλός 67315, 5.
 πλοθεῖν 67315, 19; 21; — 67316, 25; —
 67318, 19.
 πλόθεν 67316, 5.
 πλόθος 67316, 2; 6.
 πολυδάκτυλος 67338, 1.
 πολυήρατος 67315, 21.
 πολυκυδήεις 67315, 2.
 Πολυξένη 67316, 1; 5.
 πολυσώφρων 67318, 3.
 πολύτεκνος 67318, 13.
 πολυῦμος 67316, 15.
 πολυχρόμιος 67315, 57.
 πορεῖν 67315, 10.
 ποτέ 67315, 38.
 πόντια 67315, 8.
 πού 67315, 45.
 πρᾶξις 67315, 52.
 πρᾶπτειν 67315, 57.
 πραύς 67315, 53.
 πρῶβελος 67316, 27.
 προῖάλλειν 67315, 7.
 προστάτης 67315, 41.
 προφερέστατος 67318, 14.
 προφέριστος 67315, 37.
 πύροφόρος 67318, 11.
 Ρά 67315, 10.

ῥέζειν 67315, 31.
 ῥέυμα 67315, 44.
 ῥηϊδίως 67315, 24; — 67318, 12.
 ῥίπτειν 67316, 32.
 ῥύεσθαι 67318, 13.
 Σαφής 67279, v., 5; — 67317, 9.
 σέθεν 67315, 25.
 σελήνη 67315, 22.
 σεμνός 67318, 3.
 σέο 67315, 1; 33; — 67316, 30; — 67318, 17.
 σημεῖον 67315, 51.
 Σόλων 67279, v., 5; — 67315, 59; — 67317, 9.
 σοφός 67315, 53.
 στέφος 67318, 12.
 σπλάξειν 67318, 3.
 στρατηγός 67315, 56; 61.
 στρατηλάτης 67279, v., 7; — 67315, 47; — 67317, 11.
 στρατιάρχης 67315, 18.
 στρατάρχος 67315, 2; 7.
 στυγερός 67316, 32.
 συμφέρειν 67315, 52.
 Ταμὴν 67315, 32.
 τανύειν 67316, 31; — 67317, 21; 22.
 τάχα 67316, 22.
 τεῖχος 67317, 3.
 τέκνον 67316, 30.
 τέκος 67316, 2.
 τελεῖν 67315, 34; — 67318, 5.
 τέως 67315, 14; — 67316, 20; 25.
 τέτιξ 67315, 15; — 67316, 15.
 τεύχειν 67316, 26.
 τιθέναι 67338, 2.
 τιμητικός 67315, 53.
 τλᾶν 67315, 8.
 τοῖος 67316, 14.
 τοκεύς 67318, 21.
 τολμήεις 67315, 11.
 τόσος 67315, 13.
 τοσσάτιος 67315, 12; — 67318, 17.
 τούνεκα 67315, 7; 9; — 67318, 15.

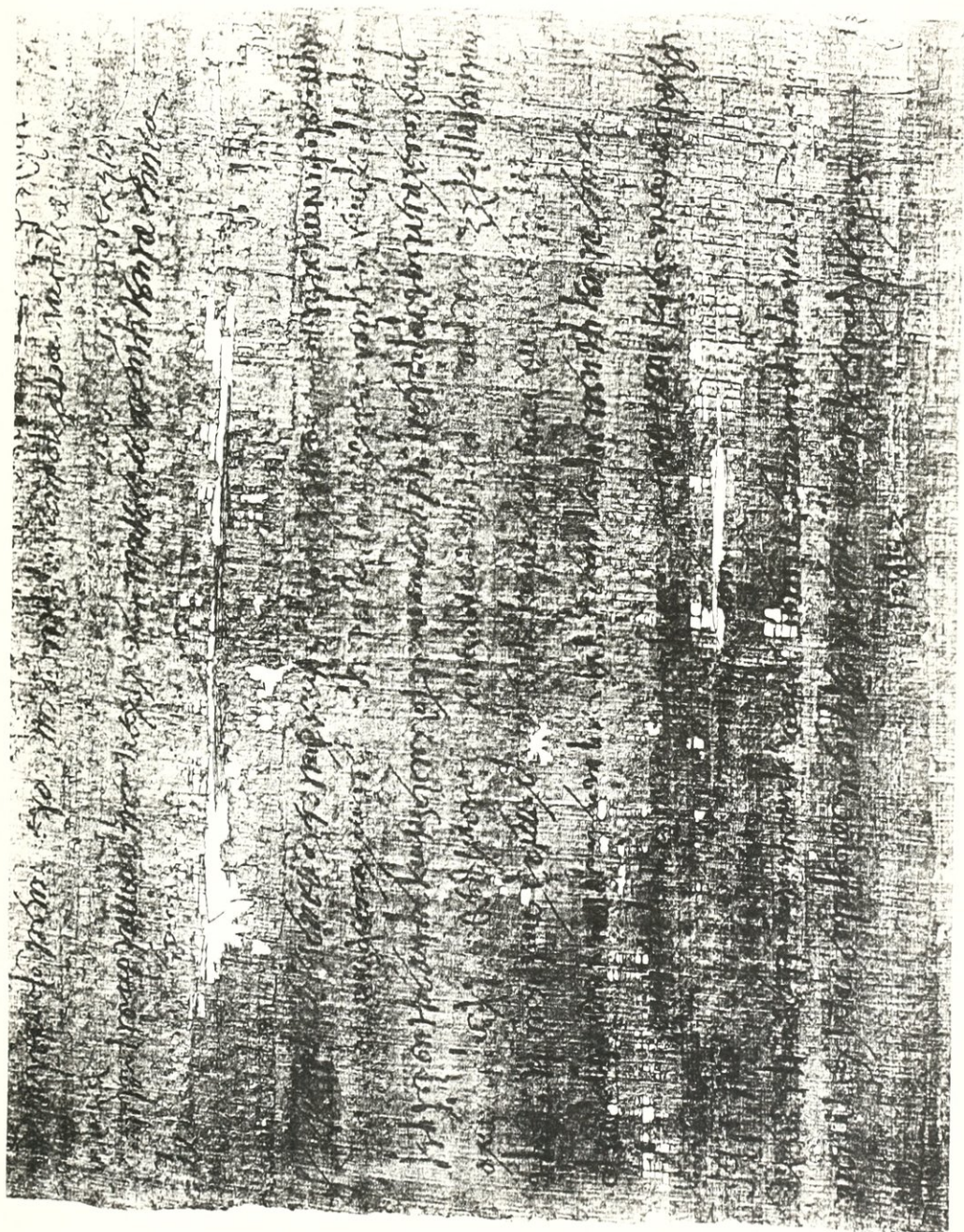
τρέμειν 67279, v., 9.
 τρομεῖν 67315, 14.
 Τρῶες 67316, 4; 8.
 τυγχάνειν 67318, 24.
 Τυνδαρεώνη 67318, 6.
 τυθός 67315, 15.
 τύχη 67317, 4.
 Υἱός 67318, 18 (υἱά).
 ὑμέναιος 67315, 27; — 67318, 10.
 ὕμμι 67315, 6; 39; — 67318, 21.
 ὑμνοπολεῖν 67315, 11; — 67316, 12.
 ὕμνος 67315, 1; — 67316, 17.
 ὑφαίνειν 67315, 21.
 Φαίνειν 67315, 52.
 Φέρειν 67317, 18.
 Φιλαίτατος 67315, 31.
 Φιλάμαρτος 67318, 6.
 Φιλεῖν 67315, 31.
 Φιλοπάρθενος 67315, 26.
 φίλος 67316, 2.
 Φιλότης 67316, 3.
 Φρονεῖν 67315, 35.
 Φρίνιμος 67315, 53.
 φύσει 67279, v., 3; — 67315, 55; — 67317, 8.
 Φυλάττειν 67279, v., 9; — 67315, 59.
 Χαίρειν 67317, 19.
 χαράσσειν 67279, v., 12; — 67315, 39.
 χαρίεις 67318, 11; 25.
 χάρις 67279, v., 6; — 67317, 10.
 χάρμα 67279, v., 6; — 67315, 22; — 67317, 10.
 χείρ 67315, 62; — 67316, 31; — 67317, 21; 22.
 χθών 67315, 4.
 χορεύειν 67279, v., 1; — 67315, 26; 53; — 67317, 6; 19.
 χοροστόλιος 67315, 1.
 χρόνος 67279, v., 13; — 67315, 3; 39; — 67317, 19; — 67318, 15.
 χρυσός 67315, 19; — 67318, 24; — 67338, 2.
 χρυσοῦς 67315, 40.
 Ωγύγιος 67318, 7.
 ὠριον (= αὔριον) 67318, 18.

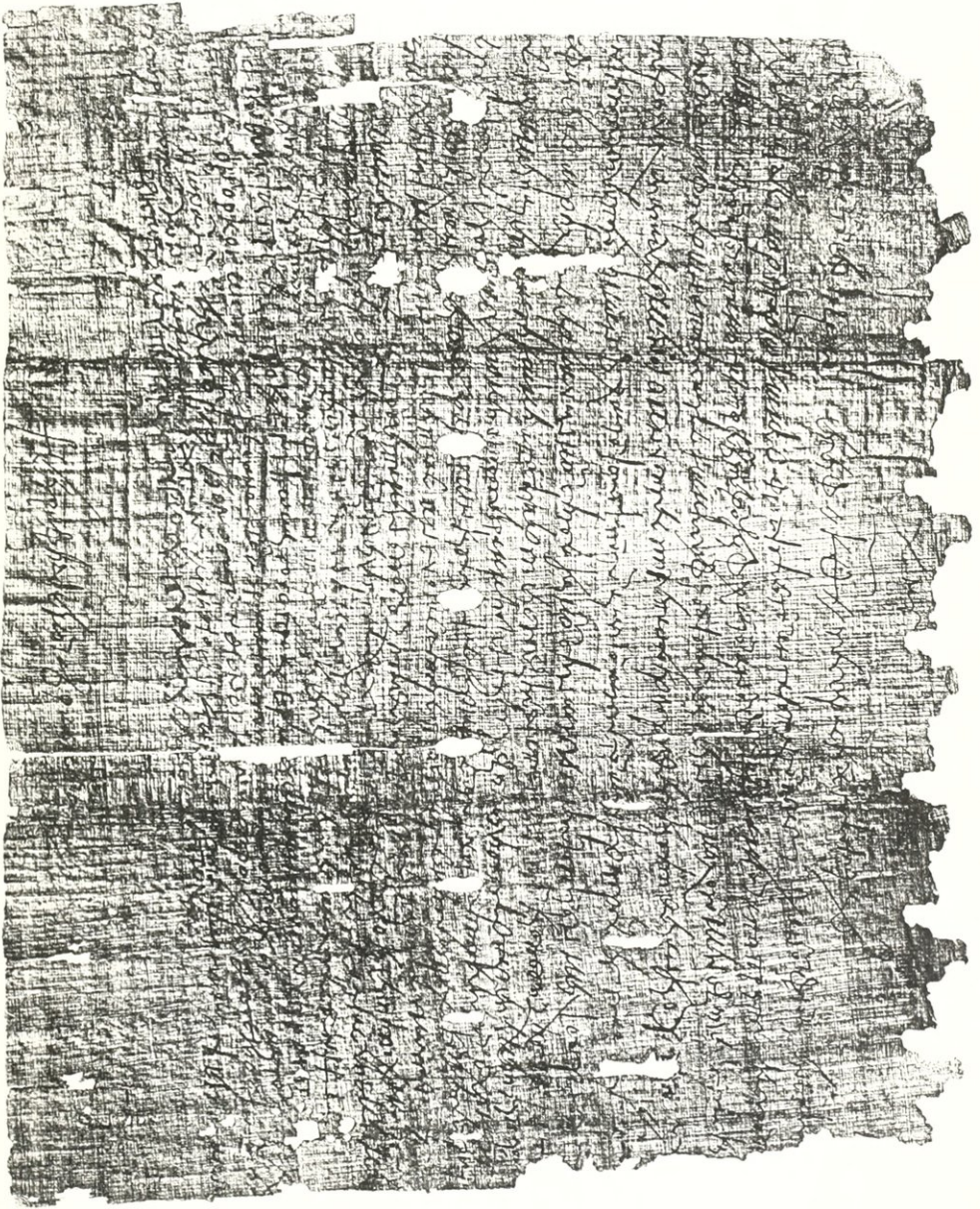
Ordre du *praeses* Dioscore (n° 67281).

Ordre du praeses Dioscore (n° 67281). Fin.

Annone du couvent de la *Melanoia* (n° 67286). Lignes 8-21.

Cautionnement (n° 67296).

The image shows a fragment of a papyrus scroll with dense, handwritten text in a cursive script. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. The ink is dark, and the background is a light, textured material. The script is highly stylized and difficult to decipher, but it appears to be a form of Greek or Latin used in a medieval or Byzantine context. The fragment is rectangular and shows signs of wear and tear, particularly at the edges.

[The image shows a highly degraded and darkened fragment of a papyrus scroll. The text is extremely faint and illegible due to the quality of the reproduction. Only the general structure of the script and some faint outlines of characters are visible. The text appears to be organized into several lines, with some characters resembling Greek or Coptic script.]

Testament de Théodore (n° 67312). Début.

١
 ٢
 ٣
 ٤
 ٥
 ٦
 ٧
 ٨
 ٩
 ١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨
 ١٩
 ٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

N° 67316. (Recto).

IN COMPLIANCE WITH CURRENT
COPYRIGHT LAW
LOCKER & TRAPP INC.
AND
NYU-INSTITUTE OF FINE ARTS
PRODUCED THIS REPLACEMENT VOLUME
ON WEYERHAEUSER COUGAR OPAQUE NATURAL PAPER,
THAT MEETS ANSI/NISO STANDARDS Z39.48-1992
TO REPLACE THE IRREPARABLY
DETERIORATED ORIGINAL. 2001

LI

LT

